กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี

ซ่างกวนอวี้ฮวา

สารบัญ

กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี เล่มที่หนึ่ง.....9

คำนำ.....14

0. คำนำผู้เขียน.....16

1. เหตุแห่งการเขียน‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’(หนึ่ง) — อาศัยฤทธานุภาพแห่งพระตถาคตขึ้นสู่สวรรค์ดาวดึงส์.....21

2. เหตุแห่งการเขียน‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’(สอง) — เข้าเฝ้ามหาจักรพรรดิเฟิงตู ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งปรโลกอีกครั้ง.....28

3. เข้าฟังการพิจารณาคดี ณ ตำหนักที่เจ็ด.....35

4. ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ตายแล้วค่อยสำนึกผิดก็สายเกินไปแล้ว!”.....42

5. ผลกรรมอันน่าสยดสยองจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในมหานรก ตุลาการแห่งปรโลกเปิดเผยความลับแห่งสวรรค์จนหมดสิ้น!.....47

6. ผลกรรมในมหานรก 100,000 ปีของผู้ซื้อบริการทางเพศ.....53

7. สภาพจริงของนรกวงล้อกลับด้านแดนน้ำแข็งและนรกป่ากระบี่บุปผาหลากสี ซึ่งลงโทษการประพฤติผิดในกามระหว่างเครือญาติ.....58

8. เยาวชนหมกมุ่นในสื่อลามกและเว็บไซต์ลามกจนบุญวาสนาและอายุขัยหมดสิ้น ตายเมื่ออายุเพียงยี่สิบกว่าปี!.....64

9. การลงโทษอันสาหัสของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง — นรกตาไฟฟ้าลูกเหล็ก.....69

10. อายุขัยในโลกมนุษย์ยังไม่สิ้น ก็เกี่ยวดึงวิญญาณหุนทั้งสามไปก่อนแล้ว!!!.....73

11. ตุลาการแห่งปรโลกตอบอย่างเคร่งขรึมว่า “พระราชาแห่งปรโลกของเราทรงเห็นว่าโลกมนุษย์ได้ปล่อยไอชั่วร้ายออกมาเกินขีดที่รองรับได้แล้ว!”.....78

12. นรกฟันเฟืองหมาป่าและงู.....83

13. พบมหาจักรพรรดิเฟิงตู ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งปรโลกเป็นครั้งแรก.....86

14. จอภาพแสงไฟฟ้า — นรกแห่งใหม่ที่ยิงเข็มน้ำแข็งไฟฟ้าออกมา.....91

15. เปิดม่านปริศนาชีวิตในเขตสามัญชนแห่งแดนปรโลก.....95

16. ผู้สร้างภาพลามกชุนกงตั้งแต่สมัยฮั่นตะวันตกเมื่อกว่า 1,900 ปีก่อน จนบัดนี้ยังถูกขังให้ทนทุกข์อยู่ในมหานรก!.....100

17. ฟังการพิจารณาคดี ณ สถานที่จริงเป็นครั้งที่สอง — ได้เห็นสองหน่วยงานผู้ให้รางวัลความดีและลงโทษความชั่วที่กล่าวถึงในหนังสือโบราณด้วยตาตนเอง.....108

18. วิบากในนรกจากการส่งต่อและแบ่งปันหนังสือสิ่งพิมพ์และแผ่นดิสก์ลามก.....115

19. กอบกู้กายแห่งหยวนหยางของสรรพสัตว์ — ทัศนะอันทรงอำนาจของปรโลกว่าด้วยวิธีจัดการสิ่งลามกในโลกมนุษย์.....119

20. วิบากของการทำแท้งกับนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาลแห่งวิญญาณทารก.....123

21. คำกล่าวโทษครั้งใหญ่ของวิญญาณทารก — ป้ายคำสั่งสีเหลืองของพญายมราช.....131

22. วิบากในชาตินี้และชาติหน้าของแพทย์ผู้ทำแท้ง — ถูกคุมขังลงทัณฑ์ในนรกแหลกสลายเป็นเวลา 100,000 ปี.....137

23. ลูกเอ๋ย โปรดอย่าร้องไห้ — ตุลาการแห่งปรโลกอธิบายวิธีแก้ไขชดเชยการทำแท้งอย่างละเอียด.....143

24. ลูกเอ๋ย แม่รักลูก — ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวสั่งสอนแม่ทุกคนในโลกอย่างหนักแน่นด้วยความห่วงใย!.....151

25. ความบริสุทธิ์ทางเพศของสตรีและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานตามกฎแห่งปรโลก.....157

26. ปริศนาฟ้าผ่าคร่าชีวิตคนในโลกมนุษย์ตามกฎแห่งปรโลก.....161

27. ปลายทางของความรักเพศเดียวกัน — มหานรกเหลียนเสี่ยง.....164

28. กราบนมัสการพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ณ หอหมิงกวงชูจ่วน.....169

29. แก้วมณีและมนตร์วิเศษมีอานุภาพไร้ขอบเขต — เห็นด้วยตนเองถึงสามองค์ศักดิ์สิทธิ์แห่งทิศใต้ที่ช่วยให้พ้นจากทุกข์สาหัสในนรก.....177

30. ตุลาการแห่งปรโลกเผยความจริงของอวี้ลี่ — อุปถัมภ์ค้ำจุน ‘อวี้ลี่เป่าฉาว’ และ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ อย่างเต็มกำลัง.....187

31. การลงทัณฑ์ในมหานรกอเวจีอันสยดสยองจนไม่อาจทนมอง สัตว์เทพตี้ทิงแสดงธรรมว่าด้วยการฝึกปฏิบัติเพื่อประโยชน์ผู้อื่น.....191

32. ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “พระแม่มารีย์เป็นพระกายนิรมิตของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์” — พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์เสด็จสู่นรกเพื่อช่วยผู้ทุกข์ยาก.....204

ปัจฉิมลิขิต.....214

กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี เล่มที่สอง.....220

0. คำนำผู้เขียน.....224

1. สมุดบัญชีชีวิตและความตาย.....227

2. ที่แท้ทุกอย่างถูกเขียนไว้แล้ว! — รหัสชะตาชีวิตมนุษย์กับการเพิ่มลดอายุขัย เปิดสมุดบัญชีชีวิตและความตายดูความลับแห่งฟ้า!.....228

3. ในที่สุดก็ได้เห็นกระจกกรรมที่เล่าขานกันมานาน — หน้าแท่นกระจกกรรมไม่มีคนดี!.....236

4. ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งปรโลก มหาจักรพรรดิพญายมราชผู้ครองปรโลก.....242

5. ‘ประกาศว่าด้วยร่างวิญญาณแห่งปรโลก’ — หนิวโถวและหม่าเมี่ยนอธิบายทุกขั้นตอนการจัดการเมื่อมนุษย์สิ้นอายุขัย.....244

6. ธรรมกับอธรรมดุจน้ำแข็งกับถ่านไฟมาแต่โบราณ คำติฉินและคำยกย่อง บัดนี้จึงตัดสินได้ว่าเท็จหรือจริง! — เยียนแม่ทัพเย่วเฟย วีรบุรุษของชาติแห่งยุคหนึ่ง ฟังเรื่องราวในอดีตอย่างละเอียด.....250

7. น้ำแกงหนึ่งถ้วยของยายเมิ่ง บุญคุณความแค้นล้วนลืมสิ้น! — เยี่ยมชมลานอวี้วั่ง ณ สถานที่จริง.....261

8. ผลกรรมอันเจ็บปวดจากการทิ้งขว้างอาหาร — นรกธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์.....270

9. พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนด้วยพระองค์เอง: ทิ้งขว้างอาหารและเครื่องดื่ม ต้องตกนรกทนทุกข์!.....277

10. พระพุทธองค์ตรัส: หลงติดอาหารรสเลิศ กินมากจนอิ่มเกินไป ตกสู่ทุคติได้ง่าย!.....279

11. บุญวาสนาและอายุขัยที่อุตส่าห์สั่งสม กลับสูญสิ้นไปเปล่า ๆ เพราะสูบบุหรี่!.....280

12. การเลื่อนตำแหน่งของมหาจักรพรรดิตงเย่ว์กับภัยพิบัติแห่งชมพูทวีปทางใต้.....290

13. เทพฝูเต๋อเจิ้งเสิน ผู้คุ้มครองผืนดิน.....299

14. คำโกหกหนึ่งคำอาจเป็นเรื่องเล็กหรือใหญ่ — เยี่ยมชมนรกน้ำแข็งเยือกเย็นถอนลิ้นบดร่าง.....304

15. โทษอันเจ็บปวดของการพูดเพ้อเจ้อ — นรกคอมพิวเตอร์แก้วที่งูหนามม้วนรัดลิ้นจนขาด.....312

16. ตะปูบินตัดลิ้น — สำรวจเบื้องต้นถึงโทษในนรกสำหรับวาจาส่อเสียด.....317

17. ผลกรรมของวาจาหยาบ — นรกงูพิษตรึงลำไส้ที่ทุกข์ทรมานแสนสาหัส.....323

18. อย่าตกปลาเป็นอันขาด — นรกวิญญาณโดดเดี่ยวตกปลาในทะเลกระบี่.....339

19. อาอวี้เข้าเฝ้าเทพเฉิงหวง.....354

กฎลงทัณฑ์เรื่องกามแห่งปรโลก.....363

คำอธิบาย ‘คัมภีร์ละเว้นการประพฤติผิดในกามขององค์กวนตี้ผู้ศักดิ์สิทธิ์’.....372

โอวาทล้ำค่าเรื่องการละเว้นการประพฤติผิดในกามขององค์เหวินชางตี้จวิน.....414

ตารางวันงดเว้นเพื่อรักษากายและชีวิต ตลอดจนข้อห้ามแห่งฟ้า ดิน และมนุษย์ ในหนังสือ ‘กระจกวิเศษแห่งอายุและสุขภาพ’ ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติมโดยพระมหาธรรมาจารย์อิ้นกวง (ในไฟล์ txt ไม่สามารถจัดตารางนี้ได้ โปรดค้นหาทางอินเทอร์เน็ต ตารางนี้สำคัญมาก โดยเฉพาะสำหรับบิดามารดาที่ต้องการมีบุตรผู้พร้อมทั้งบุญและปัญญา).....417

‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เป็นหนังสือที่ทางปรโลกผลักดันออกเผยแพร่และเกื้อหนุนให้แพร่หลายจริง ๆ — เรื่องราวของข้าพเจ้ากับ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’.....418

บทคาถาอุทิศส่วนกุศล.....432

หมายเหตุผู้แปล.....433

หมายเหตุ.....434

กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี เล่มที่หนึ่ง

สารบัญ

คำนำ.....14

0. คำนำผู้เขียน.....16

1. เหตุแห่งการเขียน‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’(หนึ่ง) — อาศัยฤทธานุภาพแห่งพระตถาคตขึ้นสู่สวรรค์ดาวดึงส์.....21

2. เหตุแห่งการเขียน‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’(สอง) — เข้าเฝ้ามหาจักรพรรดิเฟิงตู ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งปรโลกอีกครั้ง.....28

3. เข้าฟังการพิจารณาคดี ณ ตำหนักที่เจ็ด.....35

4. ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ตายแล้วค่อยสำนึกผิดก็สายเกินไปแล้ว!”.....42

5. ผลกรรมอันน่าสยดสยองจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในมหานรก ตุลาการแห่งปรโลกเปิดเผยความลับแห่งสวรรค์จนหมดสิ้น!.....47

6. ผลกรรมในมหานรก 100,000 ปีของผู้ซื้อบริการทางเพศ.....53

7. สภาพจริงของนรกวงล้อกลับด้านแดนน้ำแข็งและนรกป่ากระบี่บุปผาหลากสี ซึ่งลงโทษการประพฤติผิดในกามระหว่างเครือญาติ.....58

8. เยาวชนหมกมุ่นในสื่อลามกและเว็บไซต์ลามกจนบุญวาสนาและอายุขัยหมดสิ้น ตายเมื่ออายุเพียงยี่สิบกว่าปี!.....64

9. การลงโทษอันสาหัสของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง — นรกตาไฟฟ้าลูกเหล็ก.....69

10. อายุขัยในโลกมนุษย์ยังไม่สิ้น ก็เกี่ยวดึงวิญญาณหุนทั้งสามไปก่อนแล้ว!!!.....73

11. ตุลาการแห่งปรโลกตอบอย่างเคร่งขรึมว่า “พระราชาแห่งปรโลกของเราทรงเห็นว่าโลกมนุษย์ได้ปล่อยไอชั่วร้ายออกมาเกินขีดที่รองรับได้แล้ว!”.....78

12. นรกฟันเฟืองหมาป่าและงู.....83

13. พบมหาจักรพรรดิเฟิงตู ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งปรโลกเป็นครั้งแรก.....86

14. จอภาพแสงไฟฟ้า — นรกแห่งใหม่ที่ยิงเข็มน้ำแข็งไฟฟ้าออกมา.....91

15. เปิดม่านปริศนาชีวิตในเขตสามัญชนแห่งแดนปรโลก.....95

16. ผู้สร้างภาพลามกชุนกงตั้งแต่สมัยฮั่นตะวันตกเมื่อกว่า 1,900 ปีก่อน จนบัดนี้ยังถูกขังให้ทนทุกข์อยู่ในมหานรก!.....100

17. ฟังการพิจารณาคดี ณ สถานที่จริงเป็นครั้งที่สอง — ได้เห็นสองหน่วยงานผู้ให้รางวัลความดีและลงโทษความชั่วที่กล่าวถึงในหนังสือโบราณด้วยตาตนเอง.....108

18. วิบากในนรกจากการส่งต่อและแบ่งปันหนังสือสิ่งพิมพ์และแผ่นดิสก์ลามก.....115

19. กอบกู้กายแห่งหยวนหยางของสรรพสัตว์ — ทัศนะอันทรงอำนาจของปรโลกว่าด้วยวิธีจัดการสิ่งลามกในโลกมนุษย์.....119

20. วิบากของการทำแท้งกับนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาลแห่งวิญญาณทารก.....123

21. คำกล่าวโทษครั้งใหญ่ของวิญญาณทารก — ป้ายคำสั่งสีเหลืองของพญายมราช.....131

22. วิบากในชาตินี้และชาติหน้าของแพทย์ผู้ทำแท้ง — ถูกคุมขังลงทัณฑ์ในนรกแหลกสลายเป็นเวลา 100,000 ปี.....137

23. ลูกเอ๋ย โปรดอย่าร้องไห้ — ตุลาการแห่งปรโลกอธิบายวิธีแก้ไขชดเชยการทำแท้งอย่างละเอียด.....143

24. ลูกเอ๋ย แม่รักลูก — ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวสั่งสอนแม่ทุกคนในโลกอย่างหนักแน่นด้วยความห่วงใย!.....151

25. ความบริสุทธิ์ทางเพศของสตรีและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานตามกฎแห่งปรโลก.....157

26. ปริศนาฟ้าผ่าคร่าชีวิตคนในโลกมนุษย์ตามกฎแห่งปรโลก....161

27. ปลายทางของความรักเพศเดียวกัน — มหานรกเหลียนเสี่ยง.....164

28. กราบนมัสการพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ณ หอหมิงกวงชูจ่วน.....169

29. แก้วมณีและมนตร์วิเศษมีอานุภาพไร้ขอบเขต — เห็นด้วยตนเองถึงสามองค์ศักดิ์สิทธิ์แห่งทิศใต้ที่ช่วยให้พ้นจากทุกข์สาหัสในนรก.....177

30. ตุลาการแห่งปรโลกเผยความจริงของอวี้ลี่ — อุปถัมภ์ค้ำจุน ‘อวี้ลี่เป่าฉาว’ และ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ อย่างเต็มกำลัง.....187

31. การลงทัณฑ์ในมหานรกอเวจีอันสยดสยองจนไม่อาจทนมอง สัตว์เทพตี้ทิงแสดงธรรมว่าด้วยการฝึกปฏิบัติเพื่อประโยชน์ผู้อื่น.....191

32. ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “พระแม่มารีย์เป็นพระกายนิรมิตของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์” — พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์เสด็จสู่นรกเพื่อช่วยผู้ทุกข์ยาก.....204

ปัจฉิมลิขิต.....214

กฎแห่งปรโลกไร้ปรานี แต่พระพุทธเจ้าทรงมีพระเมตตา.....214

ปกป้องชาติ รักประชาชน เข้าใจเหตุและผลอย่างถ่องแท้.....216

คำนำ

หนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’เล่มนี้ สหายธรรมซ่างกวนอวี้ฮวาทุ่มเทกำลังใจและเรี่ยวแรงทั้งหมดในการเขียน โดยมีแดนเบื้องบน เบื้องกลาง และเบื้องล่างร่วมแรงกัน ฟ้าดิน ตลอดจนเหล่าภูตผีและเทพต่างฝากความหวังไว้อย่างสูง เพื่อกอบกู้วิถีของโลกและปรับจิตใจผู้คนให้เที่ยงตรง นี่คือผลงานสำคัญอีกเล่มหนึ่งของปรโลกที่สืบต่อจาก‘อวี้ลี่เป่าฉาว’ในยุคก่อน ปัจจุบันจิตใจผู้คนเสื่อมทราม ศีลธรรมตกต่ำ จึงตกลงจะเปิดเผยสภาพที่แท้จริงของนรกและปรโลก เพื่ออาศัยสิ่งนี้ช่วยผู้มีวาสนาสัมพันธ์ซึ่งรากแห่งกุศลยังไม่ดับสูญไปโดยสิ้นเชิงให้กลับคืนมา

การที่ปรโลกมอบพระกรุณาเป็นพิเศษในครั้งนี้ เป็นไปตามพระประสงค์ของพระกษิติครรภโพธิสัตว์โดยตรง ทุกสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินในนรกล้วนสามารถนำมาเปิดเผยในโลกมนุษย์ได้ นับเป็นการเปิดข้อยกเว้นครั้งใหญ่ ให้จัดทำต้นฉบับแรกของหนังสือนี้ให้เสร็จภายในปีนี้ เพื่อขจัดมหาภัยพิบัติในโลกมนุษย์

ผู้ใดสนับสนุนกฎแห่งปรโลก ผู้นั้นจะได้เลื่อนขึ้นสู่สวรรค์และถูกลบชื่อออกจากนรก หากอุทิศบุญกุศลจากการช่วยกอบกู้โลกนี้เพื่อขอไปเกิดในแดนสุขาวดีอันบริสุทธิ์ทางทิศตะวันตก ดอกบัวของผู้นั้นก็จะเลื่อนสู่ชั้นสูง พวกเราผู้เป็นศิษย์แห่งพระรัตนตรัยทุกคนย่อมต้องสนับสนุนและปฏิบัติตาม

คนหนึ่งได้รับธรรม จิ่วเสวียนชีจู[1]ล้วนสามารถเลื่อนขึ้นสู่ภูมิสูง พ้นทุกข์และได้รับสุข การตอบแทนพระคุณทั้งสี่เบื้องบนและช่วย

เหลือสัตว์ในภพทั้งสามเบื้องล่าง ไม่มีสิ่งใดจะยิ่งไปกว่าการเผยแพร่คัมภีร์นี้!

ปีเหรินเฉิน เมี่ยวเจิ้ง ประนมมือ

0. คำนำผู้เขียน

พระอมิตาภพุทธะ! สวัสดีทุกท่าน!

ขอให้โลกสงบสุข สงครามและการรบราฆ่าฟันยุติลง!

ขอให้สรรพสัตว์ทั่วอากาศธาตุและธรรมธาตุเบิกบานมีความสุข สงบร่มเย็น!

ขอให้สรรพสัตว์ทั่วธรรมธาตุหลุดพ้นจากการเกิดตาย ออกจากไตรภพ พ้นทุกข์และได้รับสุข!

ขอให้สรรพสัตว์ทั่วธรรมธาตุได้สดับพระสัทธรรม รักษาศีลอันบริสุทธิ์จนสำเร็จ ศีลประดุจแก้วมณีอันสุกใส บริสุทธิ์ไร้มลทิน!

ขอให้สนามแม่เหล็กของแม่โลกของเรากลับคืนสู่ความสมดุล กลมกลืนดังเช่นในต้นกัปโดยเร็ว ขอให้สรรพสัตว์ผู้มีวาสนาสัมพันธ์ได้เห็นบทความนี้สามารถบอกต่อญาติและมิตรที่อยู่รอบตัว ให้เห็นคุณค่าของกายมนุษย์อันล้ำค่าซึ่งได้มาจากการรักษาศีลห้าในอดีต ตั้งใจปฏิบัติธรรม ใช้กายมนุษย์ที่มีโอกาสและคุณสมบัติพร้อมนี้รักษาศีลอันบริสุทธิ์ต่อไป ยกระดับแสงสว่างแห่งธรรมชาติเดิมแท้ภายในเรา และไปถึงฝั่งแห่งความหลุดพ้นโดยเร็ว!

ให้จิตวิญญาณของเราก้าวไปสู่ความสว่าง หากสรรพสัตว์ทั้งหมดมีจิตวิญญาณสว่างไสว ก็จะนำความสมดุลตามธรรมชาติมาสู่จักรวาลและธรรมชาติ เราก็จะไม่ต้องประสบภัยธรรมชาติจากกรรมร่วมครั้งใหญ่จำนวนมากเช่นนี้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า เพื่อจักรวาลอันยิ่งใหญ่ทั้งหมด เราจำเป็นต้องเริ่มจากการทำตนเองให้ดีเสียก่อน ตัวเราก็คือจักรวาลเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง จักรวาลเล็กเชื่อมถึง

จักรวาลใหญ่ หนึ่งคือทั้งหมด ทั้งหมดคือหนึ่ง ทุกคนมิได้แยกขาดจากกัน ทุกสิ่งล้วนสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด อย่าคิดว่าทำเรื่องส่วนตัวอย่างยิ่งเรื่องหนึ่งแล้วจะไม่มีใครรู้ เพียงความคิดดีหรือชั่วหนึ่งขณะ ก็เชื่อมตรงถึงสมุดบันทึกความดีความชั่วของปรโลกแล้ว

พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลายทรงมีพระเมตตา ทรงเห็นว่าวิถีของโลกในปัจจุบันเสื่อมลง เพราะความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนำความอุดมสมบูรณ์ทางวัตถุมาสู่ชาวโลก จิตใจและความคิดของผู้คนจึงเริ่มเสื่อมทรามอย่างรวดเร็ว คนสมัยนี้ส่วนใหญ่ไม่เชื่อในเหตุและผลแห่งกรรม เห็นว่าเป็นความคิดโบราณที่ไม่เข้ากับยุคสมัย แม้แต่เด็กเล็กก็ยังไม่มีธรรมชาติอันบริสุทธิ์ดีงามดังผู้คนในต้นกัปแต่ก่อน แล้วผู้ใหญ่จะเหลืออะไร โดยหารู้ไม่ว่าเป็นเพราะสูญเสียขนบอันดีงามของขงจื๊อและเมิ่งจื๊อในสมัยโบราณ ตลอดจนการศึกษาสี่ตำราและห้าคัมภีร์ไปแล้ว

คนสมัยนี้ต่างเปิดกว้างในด้านความคิดและการใช้ชีวิต เช่น เสื้อผ้าที่ขายในห้างสรรพสินค้าใหญ่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นเสื้อแขนกุดหรือเสื้อสายเดี่ยว ทุกวันนี้ล้วนถือเป็นเรื่องปกติ แต่ในสมัยโบราณเป็นไปไม่ได้เลยที่ผู้หญิงจะแต่งกายเช่นนี้ ปัจจุบันพบเห็นร้านสินค้าสำหรับผู้ใหญ่ได้ทั่วไป เนื้อหาในหนังสือพิมพ์และปกนิตยสารตามแผงหนังสือใหญ่ ๆ แทบทั้งหมดเป็นภาพการแต่งกายด้วยบิกินีหรือเสื้อคอลึก เด็กเล็กย่อมต้องเห็นทุกวัน แม้ไม่อยากเรียนรู้สิ่งไม่ดีก็ทำได้ยาก พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลายทรงพบว่าโลกขาดการอบรมจิตวิญญาณอย่างร้ายแรง ทรงห่วงใยว่าจิตวิญญาณของสรรพสัตว์กำลังตกต่ำ และภัยพิบัติจะต้องเกิดขึ้นตามกันมาอย่างไม่หยุดหย่อน แม้ในโลกจะยังมีผู้มี

จิตใจดีคอยเผยแพร่ข่าวสารและบทความเพื่อกอบกู้วิถีของโลกอยู่เสมอ แต่หากสรรพสัตว์ไม่ละชั่วหันมาทำดี เมื่อสิ้นอายุขัยก็จะต้องตกนรก รับทัณฑ์อันโหดร้ายสารพัดอย่างจนสิ้น โดยไม่มีวันที่จะพ้นจากที่นั่น

องค์จักรพรรดิสวรรค์ทรงมีพระเมตตา ทรงเห็นว่ามหานรกหลายแห่งแออัดล้นอย่างยิ่งแล้ว และยังต้องสร้างเพิ่มเติมต่อไป โดยเฉพาะนรกสำหรับการประพฤติผิดในกาม มีเด็กอายุน้อยมากมายกำลังทนทุกข์อยู่ ทั้งหมดเป็นเพราะพวกเขาขาดการอบรมความคิดที่ดีและความรู้เรื่องเหตุและผลแห่งกรรมอย่างร้ายแรง นับเป็นความเศร้าอันใหญ่หลวงของสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์อย่างแท้จริง! ด้วยเหตุนี้ องค์จักรพรรดิสวรรค์จึงทรงกราบทูลขอพระดำริจากพระพุทธองค์เป็นพิเศษ ขอให้พระพุทธองค์ทรงจัดหาศิษย์ในโลกมนุษย์ที่เหมาะสมคนหนึ่ง ซึ่งรักษาศีลอันบริสุทธิ์ และต้องอยู่ในสภาพตื่นและรู้สึกตัวเต็มที่ ไปเยี่ยมชมนรกแล้วกลับมายังโลกมนุษย์เพื่อเขียนหนังสือเล่มหนึ่ง บันทึกสภาพในนรกอย่างละเอียดให้สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ได้รับรู้ โดยใช้ชื่อว่า‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’หนังสือนี้เขียนด้วยภาษาที่ค่อนข้างเข้าใจง่ายหลังจากไปเยี่ยมชมนรกแต่ละครั้ง และทุกครั้งที่เขียนเสร็จจะต้องผ่านการแก้ไข ตรวจดูว่าสอดคล้องกับสภาพจริงแล้วจึงจะเผยแพร่ได้ บางครั้งเพื่อเขียนรายงานหนึ่งบทให้ดี อาอวี้ต้องเดินทางไปกลับนรกหลายครั้งเพื่อตรวจสอบเนื้อหา ดังนั้นจึงแตกต่างโดยสิ้นเชิงจากหนังสือสอนความดีที่เขียนผ่านการทรงกระบะทรายหรือการเข้าทรงซึ่งเคยแพร่หลายในโลกมนุษย์ ตลอดจนเรื่องประสบการณ์ลี้ลับที่ผู้คนเล่าจากความฝัน

องค์จักรพรรดิสวรรค์ทรงหวังว่า การเปิดโอกาสอย่างไม่เคยมีมาก่อนให้ดิฉัน ช่างกวนอวี้ฮวา นำสภาพของนรกมาเปิดเผยต่อโลกในครั้งนี้ จะช่วยเตือนชาวโลกให้ขัดเกลาจิตใจและบ่มเพาะอุปนิสัย นับแต่นี้ไม่ละเมิดศีลและไม่กระทำความผิดอีก ซึ่งย่อมลดโอกาสที่จะต้องลงนรกไปรับทัณฑ์เมื่อสิ้นอายุขัยได้อย่างมาก หากสามารถบอกต่อสภาพที่แท้จริงของนรกเหล่านี้ ทำให้ชาวโลกตื่นรู้มากขึ้น ละความชั่วหันสู่ความถูกต้อง ขยันทำดีสั่งสมบุญ ก็อาจพ้นจากผลกรรมของเหตุชั่วที่ตนเคยก่อไว้ซึ่งจะนำไปสู่นรก ได้ไปเกิดในแดนอันมีบุญ หรือได้เปลี่ยนจากกายหญิงเป็นกายชาย ทั้งนี้รายละเอียดที่แน่นอนย่อมต้องให้พระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ และเหตุผลแห่งกรรมเป็นผู้ตัดสินเป็นกรณีไป

ในชีวิตแต่ละชีวิต ย่อมมีขั้นบันไดที่นำไปสู่ความสว่าง เหลือไว้ให้สรรพสัตว์ผู้สำนึกผิดอย่างจริงใจได้ก้าวขึ้นอย่างมั่นคง ให้สรรพสัตว์เข้าใจว่าปลูกเหตุแห่งความดีย่อมได้รับผลดี ปลูกเหตุแห่งความชั่วย่อมรับผลชั่ว ผลกรรมติดตามดุจเงาตามตัว มิใช่ไม่มีผลตอบสนอง เพียงแต่เวลายังมาไม่ถึง!

เมื่อไม่นานมานี้ พระพุทธองค์ทรงแสดงธรรมแก่อาอวี้ ให้อาอวี้ไปเยี่ยมชมนรกแล้วกลับมาเขียนบทความ เพื่อให้ทุกคนเข้าใจเหตุและผลแห่งกรรม และสมาทานรักษาศีลอันบริสุทธิ์ ผู้ที่ยังไม่ได้รักษาศีลก็ให้ตั้งใจรักษาศีล ผู้ที่รักษาศีลอยู่แล้วก็ต้องก้าวขึ้นไปอีกขั้น พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่คนทั้งหลายให้มากขึ้น

อาอวี้เป็นพุทธสาวิกาที่ถึงพระรัตนตรัยเป็นสรณะและสมาทานรักษาศีลห้า รู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่พระพุทธองค์ทรงมี

พระเมตตาให้อาอวี้ได้ลองทำงานนี้'พระสูตรปณิธานเดิมแห่งพระกษิติครรภโพธิสัตว์'กล่าวว่า "หากมิใช่ด้วยฤทธานุภาพ ก็ย่อมต้องเป็นด้วยอำนาจกรรม" ที่จริงหากไม่มีพุทธานุภาพคุ้มครองเกื้อหนุน อาอวี้ก็ยังมีบุญกุศลและปัญญาไม่เพียงพอที่จะรับภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์นี้เลย แต่ดิฉันจะเห็นคุณค่าของโอกาสนี้อย่างยิ่ง และจะทุ่มเทสุดกำลังเพื่อทำสิ่งที่พระพุทธองค์ทรงจัดเตรียมด้วยพระเมตตาให้สำเร็จ

มีคำกล่าวว่า "ผู้เผยแผ่ธรรมคือพระโพธิสัตว์ ผู้พิทักษ์ธรรมคือพระพุทธเจ้า" ที่จริงบุญกุศลทั้งหมดทั้งปวงล้วนมีที่มาจากพระพุทธองค์ พระพุทธองค์ทรงจัดเตรียมและประทานพลังเกื้อหนุนอยู่เบื้องหลังมากมายเหลือเกิน เพียงแต่พวกเราไม่รู้ตัวเท่านั้น ดังนั้นทุกคนจึงต้องพยายามรักษาศีลเพื่อตอบแทนพระคุณของพระพุทธองค์และพระคุณของครูอาจารย์!

ซ่างกวนอวี้ฮวา ศิษย์ผู้ละอายต่อความบกพร่องของตน เขียนด้วยความเคารพ

1. เหตุแห่งการเขียน‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’(หนึ่ง) — อาศัยฤทธานุภาพแห่งพระตถาคตขึ้นสู่สวรรค์ดาวดึงส์

สำนึกในพระคุณแห่งพุทธานุภาพที่คุ้มครองเกื้อหนุน! ออกเดินทางบนดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

อาอวี้เรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “เมื่อครั้งที่มหาจักรพรรดิเฟิงตู องค์พญายมราชผู้ครองปรโลก ทรงกราบทูลองค์จักรพรรดิสวรรค์ว่าประสงค์จะให้เขียนหนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’เพื่อชักนำชาวโลกให้ทำความดีนั้น ขอเรียนถามว่าองค์จักรพรรดิสวรรค์ทรงมีพระดำรัสชี้แนะอย่างไรคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ข้าพอดีมีราชการต้องขึ้นไปรายงานต่อองค์จักรพรรดิสวรรค์ที่แดนสวรรค์! เช่นนั้นจะพาเจ้าไปเข้าเฝ้าองค์จักรพรรดิสวรรค์ด้วยกัน!”

ดิฉันดีใจและขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก พวกเราเหาะไปยังแดนสวรรค์ เมื่อดิฉันเหาะขึ้นไปสูงจากพื้นดินของโลกมนุษย์ประมาณ 6000 เมตร ก็รู้สึกถึงความบริสุทธิ์สงบมั่นคงอย่างชัดเจนแล้ว เห็นเทวดาบางองค์กำลังเหาะ และเห็นวังกับบ้านเรือนด้วย วังและบ้านเรือนในแดนสวรรค์เปล่งแสงได้ งดงามประณีตต่างจากบ้านเรือนในโลกมนุษย์ที่ไม่มีแสงเรืองรอง

บัดนี้มาถึงหน้าประตูวังใหญ่แห่งหนึ่ง เหนือประตูเขียนอักษรจีนตัวใหญ่สามตัวว่า “帝释天” หรือท้าวสักกะ มีแม่ทัพสวรรค์สององค์ถืออาวุธ รูปร่างกำยำและดูน่าเกรงขาม ทั้งสองดูเหมือนรู้จักพวกเราสองคน จึงยิ้มต้อนรับอย่างสุภาพ ตุลาการแห่งปรโลกแจ้งว่าพวกเราขอเข้าเฝ้าองค์จักรพรรดิสวรรค์ แม่ทัพสวรรค์ทั้งสองกล่าวว่า เมื่อครู่องค์จักรพรรดิสวรรค์มีรับสั่งไว้แล้ว หากพวกเรามาถึงก็ไม่ต้องแจ้งอีก สามารถเข้าไปได้โดยตรง เมื่อแม่ทัพสวรรค์ทั้งสองแยกไปยืนคนละข้าง ประตูก็เปิดเอง พวกเราจึงเดินเข้าไปข้างใน

วังแห่งนี้ไม่เพียงใหญ่โต แต่ยังสง่างามเป็นพิเศษและเปล่งประกายระยิบระยับ ดิฉันเห็นนางฟ้าแล้ว นางฟ้าทุกองค์มีรูปโฉมงดงามและบุคลิกอันไม่ธรรมดา แม้นางงามโลกที่สวยที่สุดในโลกมนุษย์มาถึงที่นี่ ก็จะถูกความงามกลบรัศมีในทันที กายของเทวดาก็กำเนิดแบบโอปปาติกะ[2]เช่นกัน แต่ให้ความรู้สึกแตกต่างจากภพนรก เทวดาทั้งหลายอยู่อย่างอิสระผ่อนคลาย ทุกองค์ดูเบิกบานมีความสุข แดนสวรรค์ไม่มีความทุกข์ใด ๆ เสื้อผ้าที่เทวดาสวมใส่เบาบางพลิ้วไหว มองไม่เห็นรอยเย็บ เป็นอาภรณ์สวรรค์ไร้ตะเข็บโดยแท้ เมื่อดิฉันมาถึงแดนสวรรค์ ก็รู้สึกว่าโลกมนุษย์ช่างสกปรกเหลือเกิน แต่เมื่อดิฉันไปถึงนรก ก็รู้สึกว่าโลกมนุษย์ช่างดีเหลือเกิน ดังนั้นมนุษย์อย่างเราจึงต้องก้าวสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ยิ่งสูงขึ้นก็ยิ่งบริสุทธิ์ ยิ่งต่ำลงก็ยิ่งทุกข์ทรมาน

นางฟ้าองค์หนึ่งเข้ามานำทางพวกเราไปข้างหน้า วังแห่งนี้ใหญ่โตเหลือเกินจริง ๆ บัดนี้เห็นท้องพระโรงใหญ่อันโอ่อ่าตระการตาด้วยประกายทองปรากฏอยู่เบื้องหน้า พวกเราเข้าไปข้างใน

นางฟ้ากราบทูลองค์จักรพรรดิสวรรค์ว่า ตุลาการแห่งนรกและหญิงสามัญชนจากโลกมนุษย์ ช่างกวนอวี้ฮวา มาเข้าเฝ้า

ผู้ประทับอยู่ตรงกลาง ณ ที่สูงสุดของท้องพระโรงคือองค์จักรพรรดิสวรรค์ พระองค์มีพระลักษณะงดงาม สง่างามและเปี่ยมพระเมตตา ทรงสวมมงกุฎแบบจีนโบราณ มงกุฎมีรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีสายห้อยลงมาทั้งด้านหน้าและด้านหลัง พระพักตร์ขององค์จักรพรรดิสวรรค์ทำให้ผู้พบเห็นเกิดความเคารพเลื่อมใส! ฉลองพระองค์เปล่งสีทั้งเจ็ดอย่างอ่อนจางนุ่มนวล แม้มีเจ็ดสีแต่ไม่แสบตาเลย อีกทั้งยังเห็นเป็นชั้นและมีมิติ มองแล้วรู้สึกสบายผ่อนคลาย รัศมีจากแสงแห่งพระทัยขององค์จักรพรรดิสวรรค์สามารถแผ่คลุมทั่วทั้งแดนสวรรค์

ตุลาการแห่งปรโลกถวายคำนับเข้าเฝ้าองค์จักรพรรดิสวรรค์ดิฉันก็คุกเข่าในท้องพระโรง ก้มศีรษะถวายบังคมองค์จักรพรรดิสวรรค์ด้วย ขณะนั้นพระสุรเสียงอันเปี่ยมพระเมตตาขององค์จักรพรรดิสวรรค์ดังขึ้นว่า “ช่างกวนอวี้ฮวา ลุกขึ้นเถิด เจ้าต้องการถามว่าเราคิดอย่างไรกับการที่ปรโลกจัดทำ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ใช่หรือไม่?”

สีฉลองพระองค์ขององค์จักรพรรดิสวรรค์กำลังเปลี่ยนไป! เมื่อครู่ยังเป็นเจ็ดสี บัดนี้เปลี่ยนเป็นสีขาว สีขาวนวล สีเขียวอ่อนและสีเหลืองทอง อาภรณ์สวรรค์ที่ไร้ตะเข็บก็ช่วยประหยัดเวลาตัดเย็บได้มากอยู่แล้ว ยังเปลี่ยนแปลงได้ตามใจอีก ช่างอัศจรรย์เกินจะคิดคาดจริง ๆ!

ดิฉันทูลว่า “เพคะ! หม่อมฉันประสงค์จะกราบทูลถามองค์จักรพรรดิสวรรค์ถึงเหตุที่ให้เขียนหนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’เพคะ”

องค์จักรพรรดิสวรรค์ตรัสอย่างสะท้อนพระทัยว่า “ในหมู่สรรพสัตว์ของโลกมนุษย์และทุคติภูมิทั้งสามเบื้องล่าง นอกจากส่วนน้อยมากที่เป็นพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์จากพุทธเกษตรอื่น เสด็จลงมายังโลกมนุษย์ด้วยปณิธานเพื่อโปรดสรรพสัตว์ผู้ทุกข์ยากที่มีวาสนาสัมพันธ์[3]กับพระองค์แล้ว สรรพสัตว์อื่นทั้งหมดที่อยู่ต่ำกว่าแดนสวรรค์ล้วนเป็นราษฎรของเรา หลังจากพวกเขาตกลงไปสู่โลกมนุษย์ เมื่อเวียนว่ายอยู่ในโลกมนุษย์ อุปนิสัยก็ปนเปื้อน ยิ่งห่างไกลจากแดนสวรรค์มากขึ้น ผู้ที่สามารถกลับถึงบ้านเกิดในแดนสวรรค์ได้สำเร็จก็ยิ่งน้อยลง ความคิดไม่ดีที่สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ส่งออกมาทุกวัน ได้ทำลายสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของแดนสวรรค์อย่างร้ายแรงแล้ว ทำให้วังของเราหมองลงและสูญเสียสีสัน ช่วงไม่กี่ปีมานี้ จิตใจผู้คนเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันและรุนแรง ดูหมิ่นเหตุและผลแห่งกรรม มองการประพฤติผิดในกามว่าเป็นพฤติกรรมตามสมัยนิยม จนเกิดไอกามอันชั่วร้ายอย่างยิ่งสายหนึ่งพุ่งตรงขึ้นสู่ฟ้า ราวกับคมกระบี่ กลุ่มเมฆไอพิษร้ายปกคลุมแดนสวรรค์ หากเป็นเช่นนี้ต่อไป อีกไม่นานสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์จะตกนรกกันทั้งหมด

ขณะที่เรากำลังคิดว่าจะจัดการแก้ไขมหาภัยพิบัติในโลกมนุษย์ครั้งนี้อย่างไร มหาจักรพรรดิเฟิงตูได้ส่งหนังสือราชการด่วนจากปรโลกฉบับหนึ่ง และกราบทูลขอพระดำริจากเรา ชี้แจงว่านรกล้นแล้ว อีกทั้งยังขาดเจ้าหน้าที่อย่างร้ายแรง จึงตัดสินใจเปิดเผยความลับสวรรค์ครั้งใหญ่ ประสงค์จะหามนุษย์ที่เหมาะสมคน

หนึ่งมาเยี่ยมชมนรกแล้วเขียนหนังสือ กำหนดชื่อว่า‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’เพื่อเผยแพร่ในโลกมนุษย์ให้บรรลุผลในการกอบกู้วิถีของโลกและชำระจิตใจผู้คนให้บริสุทธิ์ เราจึงขอให้พระพุทธองค์ผู้ทรงมีบุญและปัญญาบริบูรณ์ ทรงหามนุษย์ผู้ปฏิบัติธรรมที่เหมาะสมให้เราคนหนึ่ง โดยจะต้องอยู่ในสภาพตื่นและรู้สึกตัวเต็มที่ขณะไปเยี่ยมชมนรก แล้วนำสภาพจริงที่ได้เห็นและได้ยินกลับมาเขียนเป็นหนังสือในโลกมนุษย์ ดังนั้นเจ้าจึงต้องรับผิดชอบงานอันศักดิ์สิทธิ์นี้ให้ดี อย่าให้เสียภารกิจที่เรามอบหมายแก่เจ้า!

ภูมิลำเนาเดิมของสรรพสัตว์ทั้งหมดล้วนอยู่ในแดนสวรรค์ ตอนนี้พวกเจ้าแยกทะเบียนไปอยู่โลกมนุษย์แล้ว ผู้ที่ตกนรกก็แยกทะเบียนไปเช่นกัน นรกเป็นเหมือนเรือนจำ กักขังสรรพสัตว์ไว้ เมื่อสรรพสัตว์สำนึกผิดและแก้ไขตนเองอย่างจริงใจแล้ว ก็จะกลับคืนสู่แดนสวรรค์ คำว่า ‘อิน’ (阴) ในชื่อภาษาจีนของหนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’หมายถึงปรโลก ส่วนคำว่า ‘ลวี่’ (律) หมายถึงวินัยแห่งพระพุทธศาสนา กฎแห่งสวรรค์ กฎแห่งพิภพ และกฎหมายของมนุษย์ หากสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ละเมิดศีลหรือกฎหมาย ก็จะต้องตกลงสู่นรกในปรโลก รับผลกรรมอันไร้ปรานีที่ตนสมควรได้รับ ดังนั้น ผู้ที่ทำความดีขณะมีชีวิตอยู่ย่อมไม่ตกต่ำอย่างแน่นอน ส่วนผู้ที่ก่อกรรมชั่ว กฎแห่งปรโลกย่อมไร้ปรานีต่อพวกเขาอย่างแน่นอน หากต้องการหลีกเลี่ยงผลกรรมอันไร้ปรานีตามกฎแห่งปรโลก ทุกคนจะต้องทำความดี ชำระใจให้บริสุทธิ์และปฏิบัติธรรม ชีวิตก็ย่อมยกระดับขึ้นสู่แดนสวรรค์ได้อย่างแน่นอน

เราได้มอบหมายให้เทวดาคุ้มครองช่วยเหลือเจ้าในการเขียนคัมภีร์อันล้ำค่า‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’เล่มนี้แล้ว หวังว่าหนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’จะพิมพ์เผยแพร่ในโลกมนุษย์โดยเร็ว ชำระจิตใจผู้คนให้บริสุทธิ์ และให้สรรพสัตว์ทั้งปวงกลับถึงบ้านเกิดในสรวงสวรรค์ได้ตามกำหนด

หากมีมนุษย์อ่านคัมภีร์อันล้ำค่านี้แล้วนำไปพิมพ์ซ้ำและส่งต่อเผยแพร่ คำปรารถนาอันดีงามทั้งหมดที่ผู้นั้นขอ เราจะส่งเทวดาที่มีวาสนาสัมพันธ์กับเขาไปช่วยให้สมปรารถนา หวังว่าสรรพสัตว์จะเข้าใจเจตนาของเราอย่างลึกซึ้ง! ช่างกวนอวี้ฮวา เจ้ากินผลไม้นี้เถิด!”

ดิฉันรับไว้ด้วยสองมืออย่างดีใจ แต่ยังไม่ได้กิน ในใจกำลังคิดว่าควรถวายของขวัญอะไรแก่องค์จักรพรรดิสวรรค์ดี

จากนั้นก็ได้ยินองค์จักรพรรดิสวรรค์ตรัสว่า “เหตุใดเจ้าจึงไม่กิน?”

ดิฉันตอบด้วยความสำนึกในพระกรุณาว่า “หม่อมฉันอยากนำของพระราชทานจากองค์จักรพรรดิสวรรค์กลับไปยังโลกมนุษย์ให้บิดาผู้ชราได้รับประทานเพคะ!”

องค์จักรพรรดิสวรรค์ตรัสว่า “ความกตัญญูของเจ้าน่ายกย่อง แต่ขณะนี้บิดาของเจ้ายังมีบุญไม่เพียงพอที่จะได้กินผลไม้นี้ เจ้ากินผลไม้ทิพย์นี้เองเถิด! การเขียนหนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ให้ดีและเผยแพร่ในโลกมนุษย์ สำหรับเราแล้ว นั่นคือของขวัญที่ดีที่สุด!”

ดิฉันจึงกินผลไม้ทิพย์นั้นด้วยใจสำนึกในพระกรุณา ผลไม้ทิพย์นี้ไม่เพียงดูสดและชุ่มฉ่ำ หลังจากกินแล้วยังรู้สึกถึงความสะอาด

บริสุทธิ์และความหวานละมุนในปาก ร่างกายเบาสบายปลอดโปร่งในโลกมนุษย์ไม่เคยได้กินผลไม้งดงามที่สะอาดบริสุทธิ์และหวานละมุนเช่นนี้จริง ๆ! ร่างกายอาอวี้เปี่ยมด้วยพลังขึ้นมาทันที! กลับไปแล้วจะต้องตั้งใจเขียนสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินให้ดี สำนึกในพระกรุณาขององค์จักรพรรดิสวรรค์ที่ทรงห่วงใยดูแล

“พระอมิตาภพุทธะ! หม่อมฉัน ช่างกวนอวี้ฮวา ราษฎรผู้ต่ำต้อย ขอถวายบังคมขอบพระทัยองค์จักรพรรดิสวรรค์ ณ ที่นี้! หม่อมฉันขอกราบทูลลาเพคะ!”

ในที่สุดตุลาการแห่งปรโลกก็เริ่มงานของท่านได้เสียที ดิฉันใช้เวลาของท่านไปนานมาก

ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

หากมิใช่เพราะต้องรีบกลับไปเขียนบทความ แดนสวรรค์ที่บริสุทธิ์สงบเช่นนี้ชวนให้อยากนั่งฝึกฌานสมาธิเสียจริง แต่เวลามีจำกัด จึงนั่งดอกบัวขาวกลับไปก่อน!

2. เหตุแห่งการเขียน‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’(สอง) — เข้าเฝ้ามหาจักรพรรดิเฟิงตู ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งปรโลกอีกครั้ง

สำนึกในพระคุณแห่งพุทธานุภาพที่คุ้มครองเกื้อหนุน! ออกเดินทางบนดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

“ขอเรียนถามท่านตุลาการแห่งปรโลก อาอวี้อยากทราบว่าการที่ปรโลกจัดทำคัมภีร์‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’นี้ เริ่มต้นขึ้นอย่างไรคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “เมื่อระยะก่อน ปรโลกของเราได้จัดประชุมฉุกเฉินครั้งหนึ่ง พญายมราชทั้งสิบสองตำหนักและขุนนางทั้งหมดต่างได้รับหนังสือราชการแจ้งด่วนจากปรโลกฉบับหนึ่ง ซึ่งออกโดยมหาจักรพรรดิเฟิงตู องค์พญายมราชผู้ครองปรโลก ผู้ปกครองสูงสุดในปรโลกของเราคือมหาจักรพรรดิเฟิงตู องค์พญายมราชผู้ครองปรโลก องค์พญายมราชผู้ครองปรโลกมีเพียงพระองค์เดียว และภายใต้พระองค์ยังมีพญายมราชทั้งสิบสองตำหนัก แต่ก่อนนรกมีเพียงสิบตำหนักและพญายมราชสิบองค์ แต่ปัจจุบันในเขตนรกที่สร้างเพิ่มขึ้นใหม่มีพญายมราชเพิ่มมาอีกสององค์ พญายมราชแห่งสิบสองตำหนักนี้มีทั้งหมดสิบสอง

องค์ แต่ละองค์ปกครองนรกใหญ่น้อยที่อยู่ใต้ตำหนักของตน และพญายมราชทั้งสิบสองตำหนักนี้ก็รับพระบัญชาจากมหาจักรพรรดิเฟิงตู องค์พญายมราชผู้ครองปรโลกอีกทอดหนึ่ง

เนื้อหาในหนังสือราชการแจ้งด่วนจากปรโลกมีดังนี้ องค์พญายมราชผู้ครองปรโลกทรงเห็นว่านรกแออัดล้นอย่างยิ่ง ขณะนี้ยังคงสร้างนรกใหม่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขุนนางและเจ้าหน้าที่ของปรโลกขาดแคลนอย่างร้ายแรงแล้ว อีกทั้งทรงทนเห็นสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ทยอยตกนรกไม่ไหว จึงกราบทูลองค์จักรพรรดิสวรรค์ให้ทรงแต่งตั้งมนุษย์ผู้รักษาศีลอันบริสุทธิ์คนหนึ่ง มาเยี่ยมชมการลงทัณฑ์ในนรก แล้วกลับไปเขียนหนังสือในโลกมนุษย์ โดยกำหนดชื่อหนังสือว่า‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’เพื่อชำระจิตใจผู้คนให้บริสุทธิ์ กอบกู้จิตใจและอุปนิสัยของสรรพสัตว์ผู้หลงทางให้ทำความดีสั่งสมบุญกุศล จนสามารถดำรงชีวิตอย่างสงบสุขจนครบอายุขัยตามธรรมชาติ เมื่อสิ้นอายุขัยได้เลื่อนขึ้นสู่ภูมิสูงและพ้นจากการตกนรก มนุษย์ผู้นี้ก็คือเจ้า ซ่างกวนอวี้ฮวา ซึ่งพกป้ายอาญาสิทธิ์ที่ปรโลกออกให้ สามารถเข้าออกปรโลกได้ตามประสงค์ ระหว่างเขียนหนังสือ ปรโลกได้แต่งตั้งตุลาการแห่งปรโลกคนหนึ่งเป็นพิเศษให้คอยรับและนำซ่างกวนอวี้ฮวา หรืออาอวี้ ไปเยี่ยมชมนรกและตอบคำถามของเจ้า หากตุลาการแห่งปรโลกติดภารกิจจนปลีกตัวไม่ได้ ขุนนางทุกคนในปรโลกจะต้องให้ความช่วยเหลือซ่างกวนอวี้ฮวา เนื่องจากนรกกว้างใหญ่จริง ๆ การเยี่ยมชมให้ครบทุกแห่งต้องใช้เวลานาน แต่หนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’จำเป็นต้องเผยแพร่ในโลกมนุษย์เป็นจำนวนมากโดยเร็ว ดังนั้นทุกคนจึงเสนอกรณีของวิญญาณผู้มีบาปที่มีลักษณะเป็นตัวแทนได้มากกว่าให้เจ้าไปสัมภาษณ์ตามความเหมาะสม

หนังสือราชการแจ้งด่วนจากปรโลกระบุว่า อาอวี้ เจ้ามาเยี่ยมชมนรกโดยใช้กำลังฌานสมาธิแยกร่างมาในสภาพตื่นและรู้สึกตัวเต็มที่ หวังว่าหลังจากหนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ตีพิมพ์แล้ว จะลดจำนวนสรรพสัตว์ที่ตกนรกในแต่ละวันลงได้อย่างมาก และช่วยลดปริมาณงานที่เกินกำลังของพวกเราในแต่ละวันขณะนี้ด้วย ตอนนี้ขุนนางและเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในปรโลกของเราต่างยุ่งมาก แต่ขอเพียงเจ้ามา พวกเราจะหาเวลามาต้อนรับเจ้าอย่างแน่นอน และให้ข้อมูลทุกอย่างที่เจ้าต้องการ เหตุเริ่มต้นของการเขียน‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’คือพระบัญชาของมหาจักรพรรดิเฟิงตู องค์พญายมราชผู้ครองปรโลก หากเจ้าต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม ข้าจะพาเจ้าไปเข้าเฝ้าองค์พญายมราชผู้ครองปรโลก พระองค์จะทรงตอบให้เจ้า”

“ได้ค่ะ! อาอวี้ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลกอย่างยิ่งจริง ๆ!”

พวกเราเริ่มเดินไปข้างหน้า นรกกว้างใหญ่จริง ๆ เส้นทางที่เดินในการเยี่ยมชมแต่ละครั้งไม่เหมือนกันเลย ขอให้สรรพสัตว์ทั้งปวงอย่าได้ตกลงมายังนรก! หากจะมานรก ก็ขอให้มาด้วยปณิธานเพื่อช่วยโปรดสรรพสัตว์เถิด!

เส้นทางที่พวกเรากำลังเดินไปในเวลานี้ไม่มีเสียงแห่งความทุกข์ทรมาน และไม่รู้สึกหวาดกลัว ข้างหน้ามีสะพานเล็ก ๆ ธารน้ำไหล และดงไม้เล็ก ๆ ให้ความรู้สึกดีมาก ตุลาการแห่งปรโลกบอกว่าที่นี่เป็นสถานที่ประทับของพญายมราชผู้ครองปรโลก ส่วนสถานที่ที่เรากำลังจะไปคือห้องประชุมที่พญายมราชทรงรับขุนนางเข้าพบเพื่อหารือราชการ อันที่จริงที่พักของขุนนางแห่งปรโลกก็นับว่าดีทีเดียว พวกเขามีสวัสดิการอยู่บ้างเช่นเดียวกับ

ขุนนางในโลกมนุษย์ เดินต่อไปอีกก็มีอาคารหลังใหญ่ การตกแต่งภายในดูเรียบงามอย่างสมัยโบราณ ตรงส่วนบนสุดของโถงมีป้ายแนวนอนเขียนอักษรจีนตัวใหญ่สี่ตัวว่า “正大光明” ซึ่งหมายถึง “เที่ยงตรง เปิดเผย และโปร่งใส” พญายมราชผู้ครองปรโลกประทับอยู่ใต้ป้ายนั้น บนผนังทั้งสองข้างแขวนภาพบุคคลแต่งกายแบบโบราณกำลังกระทำความดี ขุนนางแห่งปรโลกจำนวนหนึ่งนั่งอยู่ทั้งสองฝั่ง มหาจักรพรรดิเฟิงตู พญายมราชผู้ครองปรโลกกำลังทรงหารือกับเหล่าขุนนางเรื่องโครงการก่อสร้างขยายนรก ทรงมีงานยุ่งมากจริง ๆ!

ทันใดนั้นฉันก็คุกเข่าลงกล่าวว่า “หม่อมฉันช่างกวนอวี้ฮวา หญิงสามัญชนจากโลกมนุษย์ ขอถวายบังคมมหาจักรพรรดิเฟิงตู ผู้เป็นพญายมราชเพคะ! หม่อมฉันสำนึกในพระกรุณาที่มหาจักรพรรดิเฟิงตูทรงโปรดให้จัดทำหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ทำให้หม่อมฉันได้เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ลดกรรมและสั่งสมบุญ หม่อมฉันใคร่ขอทูลถามมหาจักรพรรดิเฟิงตูว่า มีเหตุปัจจัยใดที่ทำให้ทรงโปรดให้จัดทำคัมภีร์ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เล่มนี้ขึ้นมาเพคะ?”

มหาจักรพรรดิเฟิงตู พญายมราชผู้ครองปรโลก ตรัสตอบว่า “ในยุคดึกดำบรรพ์แรกเริ่มของโลกมนุษย์ ทุกคนมีธรรมชาติเดิมอันดีงาม รักษาศีลห้าและกุศลกรรมบถสิบ ในเวลานั้นฟ้าดินและหยินหยางสมดุลกัน สายรุ้งส่องประกาย ธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์ โลกมนุษย์เปี่ยมด้วยบรรยากาศแห่งความสงบสุข ไม่มีภัยธรรมชาติหรือภัยที่มนุษย์ก่อขึ้น ทุกคนดำรงชีวิตอย่างผาสุกจนครบอายุขัย เมื่อสิ้นอายุขัยก็กลับคืนสู่สวรรค์ แต่น่าเสียดายที่

อุปนิสัยพื้นฐานของมนุษย์ถูกแปดเปื้อนอย่างต่อเนื่อง ยิ่งตกต่ำลงเรื่อย ๆ ความเคยชินของมนุษย์เกิดจากความใคร่ทางเพศตลอดกัปกัลป์อันหาจุดเริ่มต้นมิได้ จึงวนเวียนเวียนว่ายอยู่ในคติทั้งหก เพราะพฤติกรรมของมนุษย์เสื่อมทรามลงอย่างต่อเนื่อง ละเมิดศีลและกระทำอกุศลกรรมบถสิบ เมื่อถึงยุคกลางแห่งกาลโบราณเบื้องบนจึงเริ่มสร้างนรกขึ้น เพื่อลงโทษและอบรมสั่งสอนมนุษย์ที่เสื่อมทรามและละเมิดศีล ให้พวกเขาสำนึกทบทวนตนเองในนรก

ในเวลานั้นนรกมีขนาดเล็กมาก มนุษย์ที่ตกลงสู่นรกก็มีไม่มาก เมื่อความแปดเปื้อนเพิ่มขึ้นตามกาลเวลา ธรรมชาติเดิมอันดีงามของมนุษย์ในยุคแรกเริ่มก็แทบสูญสิ้นไปทั้งหมด บัดนี้จิตใจมนุษย์เปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง กระแสพลังชั่วร้ายจากความคิดพุ่งตรงขึ้นสู่ราชสำนักสวรรค์ โดยเฉพาะกระแสพลังจากการประพฤติผิดในกาม ยิ่งทำลายกฎแห่งความสมดุลตามธรรมชาติของจักรวาลอย่างร้ายแรง ทำให้พลังฟ้าดินขุ่นมัวไม่กระจ่าง ถึงขั้นแยกไม่ออกว่าฟ้ากับดินต่างกันอย่างไร หยินหยางสูญเสียสมดุลไปนานแล้ว มนุษย์จำเป็นต้องอาศัยความสมดุลนานาประการของสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติบนโลกที่เกื้อหนุนกัน จึงจะอยู่อาศัยอย่างสงบและประกอบอาชีพอย่างผาสุกได้ ในช่วงต้นกัป ทุกคนมีจิตใจดีงาม รักษาศีลห้าและกุศลกรรมบถสิบ ฟ้าดินสงบร่มเย็น ความสงบร่มเย็นนี้เกิดจากความคิดของมนุษย์สอดรับกับธรรมชาติ ธรรมชาติจึงตอบแทนด้วยอากาศแจ่มใส ธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์ และสายรุ้งส่องประกาย ทุกวันนี้ธัญพืชทั้งห้าบนโลกให้ผลผลิตไม่ดี แต่ละพื้นที่ประสบภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์ก่อขึ้นนานาชนิด ท้องฟ้ามืดดำ อุณหภูมิอาจเปลี่ยนแปลงอย่างมากภายในไม่กี่วัน ทั้งหมดนี้ก็เกิดจากความคิดชั่วร้ายในจิตใจมนุษย์ที่

ผันแปรอย่างรุนแรงเช่นกัน ความคิดที่ไร้ความเมตตาและไร้คุณธรรมของมนุษย์ย่อมชักนำอากาศเย็นให้ลงมายังโลกมนุษย์ หากทุกคนมีจิตใจสว่างไสว ก็ย่อมชักนำให้สายรุ้งส่องประกาย

ภัยธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อยครั้งในโลกมนุษย์ สิ่งเหล่านี้เป็นสัญญาณเตือนแล้ว ภายหน้ายังจะมีภัยธรรมชาติอีกมากมายตามมาอย่างไม่ขาดสาย ไม่ว่าเทคโนโลยีใดของมนุษยชาติก็ไม่อาจขัดขวางการมาถึงของภัยธรรมชาติได้ สิ่งที่จะช่วยโปรดสรรพสัตว์ได้มิใช่เทคโนโลยีขั้นสูง แต่คือการรักษาศีลห้าอย่างจริงใจ บำเพ็ญกุศลกรรมบถสิบ สำนึกผิดในความชั่วที่เคยทำอย่างจริงใจ และบำเพ็ญหนทางอันบริสุทธิ์ หากยังเป็นเช่นนี้ต่อไป ธรรมชาติแห่งจักรวาลย่อมมีวิธีกลับคืนสู่สมดุลของตนเอง โลกมนุษย์จะต้องเกิดภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์ก่อขึ้นครั้งใหญ่ มนุษย์ผู้ทำตามความชั่วย่อมตกนรกกันทั้งหมดอย่างแน่นอน

เวลานี้นรกเต็มจนล้นแล้ว งานของพวกเราที่นี่ก็หนักเกินกำลังอย่างรุนแรงเช่นกัน ข้าทนเห็นโลกมนุษย์เดินไปสู่ความพินาศและจริยธรรมเสื่อมทรามไม่ได้ จึงเปิดเผยความลับแห่งสวรรค์ครั้งใหญ่ โดยกราบทูลจักรพรรดิสวรรค์ให้ทรงส่งมนุษย์ผู้รักษาศีลบริสุทธิ์คนหนึ่ง มาเยี่ยมชมการลงทัณฑ์นานาชนิดในนรกขณะมีสติตื่นอยู่ แล้วกลับไปเขียนหนังสือในโลกมนุษย์เพื่อชักนำสั่งสอนผู้คนให้ละชั่วทำดี ฟื้นคืนความสว่างแห่งจิตวิญญาณดั้งเดิมโดยเร็ว

หากผู้คนในโลกได้อ่านหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ แล้วส่งต่อกันไป หรือพิมพ์ซ้ำเพื่อแจกฟรีและเผยแพร่อย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งชำระจิตใจของตนให้บริสุทธิ์ ความปรารถนาอันดี

งามทั้งปวงที่ขอไว้ย่อมสำเร็จบริบูรณ์ ทางปรโลกจะบันทึกมหากุศลหนึ่งประการไว้ในสมุดบัญชีชีวิตและความตายประจำตัวของผู้นั้น ซึ่งสามารถยกเว้นอกุศลกรรมในอดีตที่ต้องรับโทษในนรกได้ เมื่อสิ้นอายุขัยก็อาศัยมหากุศลนี้ขึ้นสู่สวรรค์ หากผู้ใดใส่ร้ายหรือขัดขวางการเผยแพร่หนังสือสอนความดี ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ทางปรโลกก็จะบันทึกมหาอกุศลหนึ่งประการไว้ในสมุดบัญชีชีวิตและความตายประจำตัวเช่นกัน เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องเข้าสู่นรกคร่ำครวญ นรกดึงลิ้น นรกควักตา และนรกอื่น ๆ เพื่อรับทัณฑ์ แม้ยังไม่สิ้นอายุขัยก็จะได้รับผลกรรมเป็นความเจ็บป่วยทรมานจนเสียชีวิต การตัดสินโทษอย่างเจาะจงต้องดูรายละเอียดของการใส่ร้ายหรือขัดขวางการเผยแพร่หนังสือสอนความดี ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ จึงจะวินิจฉัยได้ว่าต้องรับทัณฑ์ใด หากมีสรรพสัตว์จำนวนมากเชื่อถือคำใส่ร้ายของผู้นั้น นอกจากผู้ใส่ร้ายจะถูกตัดสินให้รับทัณฑ์ในนรกดังกล่าวแล้ว ยังต้องถูกส่งลงสู่มหานรกอเวจีอีกด้วย เช่นนี้การพ้นไปเกิดใหม่ย่อมยากยิ่ง!

เอาละ! พวกเรากำลังยุ่ง วันนี้เจ้าจงกลับไปก่อน แล้วเขียนเหตุปัจจัยของการจัดทำหนังสือที่ข้าได้กล่าวไว้ข้างต้น หวังว่าผู้คนในโลกจะให้กำลังใจกัน บอกต่อกันไป ตั้งใจขัดเกลาตนเองและบ่มเพาะจิตใจ สั่งสมคุณธรรมและกระทำความดี”

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ขอกราบขอบพระคุณมหาจักรพรรดิเฟิงตู พญายมราชผู้ครองปรโลก!

ขอประนมมือขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลกและขุนนางทุกท่าน! แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

3. เข้าฟังการพิจารณาคดี ณ ตำหนักที่เจ็ด

ขอบพระคุณพลังอธิษฐานเกื้อหนุนจากพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลาย ที่ทำให้การเดินทางสู่นรกครั้งนี้ช่วยเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของฉัน อีกทั้งทำให้ความตั้งใจรักษาศีลของตนมั่นคงยิ่งขึ้น อันที่จริงฉันมีสัมผัสพิเศษเช่นนี้มาตั้งแต่เด็ก กล่าวคือ เรื่องบางอย่างที่กำลังจะเกิดขึ้นหรือจะเกิดในอนาคตจะปรากฏในความฝันของฉัน รู้สึกเหมือนเป็นความฝัน แต่แท้จริงกลับไม่ใช่ความฝัน ฉันรู้ได้อย่างชัดเจนว่าจิตวิญญาณของตนออกจากร่างแล้ว และฉันมองเห็นร่างของตัวเองนอนอยู่บนเตียง เรื่องที่จิตวิญญาณออกไปเห็นว่าเกิดขึ้นนั้น ฉันจะจำได้อย่างชัดเจน โดยทั่วไปเรื่องเช่นนี้จะเกิดขึ้นจริงในภายหลัง หรืออาจเป็นคำบอกใบ้บางอย่าง ซึ่งฉันก็ได้จัดการไว้ล่วงหน้าก่อนเหตุการณ์จะเกิดขึ้นแล้ว

เรื่องที่ผ่านมาในอดีตล้วนเกี่ยวกับตัวฉันเองหรือคนในครอบครัว แต่ครั้งนี้พิเศษกว่าครั้งอื่น ฉันจำเป็นต้องแบ่งปันกับสรรพสัตว์ทั้งปวง ให้ทุกคนรู้ถึงความสำคัญของความคิด ดังคำกล่าวที่ว่า หากไม่อยากให้ใครรู้ ก็อย่าทำเสียเอง เรื่องมากมายที่เกิดขึ้นรอบตัวเราทุกวัน ทุกคนอาจไม่รู้ด้วยซ้ำว่าทำผิดไปแล้ว เช่นสามีภรรยาคู่หนึ่งที่แต่งงานกันอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งสองฝ่ายต่างไม่มีความสัมพันธ์นอกสมรส แต่ทั้งคู่กลับละเมิดศีลข้อการประพฤติผิดในกาม เพราะเหตุใดหรือ? เพราะพวกเขาไม่ได้

รักษาข้อห้ามเรื่องการร่วมเพศผิดเวลา ผิดสถานที่ และผิดส่วนของร่างกาย

เมื่อคืนนี้ฉันรู้สึกเหมือนกำลังฝัน แล้วก็ออกจากร่างไปนรกอีกครั้ง ทันทีที่มาถึงนรกก็รู้สึกว่าพลังหยินหนาแน่นมาก ชายหญิงที่นี่ล้วนทุกข์ทรมาน ร้องตะโกนและส่งเสียงกรีดร้องโหยหวน ไม่มีรอยยิ้ม ไม่มีอิสรภาพ บางคนถูกล่ามด้วยโซ่เหล็ก บางคนถูกผู้คุมนรกใช้เครื่องทรมานลากให้เดิน ถูกตี ถูกแทงด้วยง่าม และอื่น ๆ ในนรกมีผู้คุมนรกและตุลาการแห่งปรโลก พวกเขาก็ไม่ยิ้มเช่นกัน เคร่งขรึมมาก บางตนดูดุร้ายด้วย มีเพียงขุนนางแห่งปรโลกบางท่านที่ดูไม่ดุร้ายเท่าไร ส่วนผู้คุมนรกอื่น ๆ ล้วนมีรูปลักษณ์ดุร้าย ในนรกไม่มีแสงอาทิตย์ ต่างจากโลกมนุษย์ ท้องฟ้ามืดเทาเจือสีแดงเล็กน้อย บรรยายได้ยากมาก เป็นความรู้สึกที่ไม่สบายเอาเสียเลย

ตอนนั้นฉันมาถึงตำหนักที่เจ็ดของนรก พอดีทางปรโลกกำลังพิจารณาคดีวิญญาณชายตนหนึ่งที่กระทำผิดฐานประพฤติผิดในกาม ฉันได้รับอนุญาตจากตุลาการแห่งปรโลกให้เข้าไปฟังการพิจารณาคดี ตรงกลางตำหนักใหญ่นี้มีผู้ปกครององค์หนึ่งนามว่าไท่ซานหวังประทับอยู่ พระองค์ทรงดูแลตำหนักนี้ ตำหนักนี้มีนรกย่อย 16 ขุม ทั้งหมดอยู่ในความรับผิดชอบของไท่ซานหวัง ผู้มีอำนาจสูงสุดในนรกคือพญายมราช พระองค์ทรงดูแลนรกทั้งหมด รวมทั้งตำหนักทั้ง 12 แห่ง แต่ละตำหนักมีกษัตริย์หนึ่งองค์ กษัตริย์ประจำแต่ละตำหนักทรงรับผิดชอบดูแลนรกย่อย 16 ขุม ข้างไท่ซานหวังมีขุนนางแห่งปรโลก 2 ท่าน ท่านหนึ่งเป็นตุลาการแห่งปรโลก และยังมีผู้คุมนรกซึ่งทำหน้าที่ลงทัณฑ์ถือดาบใหญ่กับ

โซ่เหล็กอยู่ด้วย ทุกคนฟังการพิจารณาคดีอย่างเคร่งขรึม บรรยากาศมืดทึมน่าสะพรึงกลัว ให้ความรู้สึกเย็นยะเยือก

ขณะนั้นฉันเห็นไท่ซานหวังมีพระพักตร์ดุร้ายมาก กำลังทรงไต่สวนวิญญาณชายตนหนึ่งที่ประพฤติผิดในกามเมื่อครั้งยังมีชีวิต วิญญาณตนนี้กำลังแก้ตัวอย่างบิดเบือน ไท่ซานหวังทรงใช้พระหัตถ์วาดผ่านที่ว่าง แท่นกระจกส่องกรรมชั่วก็ปรากฏขึ้นทันที แท่นกระจกส่องกรรมชั่วแสดงภาพการประพฤติผิดในกามของวิญญาณชายในวัยหนุ่ม ทั้งการร่วมเพศผิดเวลา ผิดสถานที่ และผิดส่วนของร่างกายกับภรรยาและคนรักนอกสมรส ตลอดจนการดูหนังสือและแผ่นดิสก์ลามก เป็นต้น วิญญาณชายตกใจจนตัวสั่นไปทั้งร่าง คุกเข่าลงอ้อนวอนขอความเมตตา แต่ก็สายเกินไปแล้ว ไท่ซานหวังทรงสั่งให้ผู้คุมนรกคุมตัวออกไป รับทัณฑ์ในนรกกอดเสาทองแดง

ผู้คุมนรกที่ถือดาบใหญ่ใช้โซ่เหล็กลากวิญญาณชายออกจากตำหนักไปเพื่อรับทัณฑ์ ฉันจึงตามไปดูว่าเป็นอย่างไร ถ้าไม่ดูก็คงไม่เป็นไร แต่พอได้ดู โอ้! น่ากลัวมาก วิญญาณในนรกขุมนี้ล้วนร้องตะโกนด้วยความเจ็บปวด และมีจำนวนมากมายเหลือเกิน เสียงร้องโหยหวนของพวกเขาไม่เคยหยุดเลย ความทุกข์ทรมานก็ต่อเนื่องกันไป ไม่มีเวลาพักแม้แต่น้อย ฉันเห็นวิญญาณชายเมื่อครู่นั้นเดินเข้าหาเสาทองแดงอย่างมีความสุข แต่ทันทีที่เขาโอบกอดมันก็ร้องลั่นด้วยความเจ็บปวด ฉันจึงถามตุลาการแห่งปรโลกว่าเพราะเหตุใด ท่านบอกว่าวิญญาณชายเมื่อครู่มองเห็นเสาทองแดงที่ร้อนแดงเป็นหญิงงาม เขาจึงมีความสุขมาก แต่พอโอบกอดเข้าไป ที่แท้ก็เป็นเสาทองแดงที่เผาไหม้ร่างของเขาทั้งตัว เขาจึงร้องลั่นด้วยความเจ็บปวด

ฉันถามตุลาการแห่งปรโลกต่อว่า การร่วมเพศผิดเวลา ผิดสถานที่ และผิดส่วนของร่างกาย หมายถึงอะไร? ที่แท้แม้เป็นสามีภรรยาที่แต่งงานกันอย่างถูกต้อง ก็ต้องรักษาข้อห้ามเหล่านี้ มิฉะนั้นก็ถือว่ากระทำผิดฐานประพฤติผิดในกามเช่นกัน ผิดเวลา หมายถึงในวันประสูติของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ หรือวันถืออุโบสถศีลหกวันของแต่ละเดือน ตลอดจนเดือนถืออุโบสถศีลระยะยาวทั้งสามเดือนในแต่ละปี ต้องงดเว้นการร่วมเพศ ในวันเหล่านี้ เช่นวันที่หนึ่ง วันที่สิบ และวันที่สิบห้าของทุกเดือนตามปฏิทินจันทรคติ เป็นต้น ท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่จะเสด็จตรวจตราโลกมนุษย์ บันทึกความดีความชั่ว แล้วกลับสู่ราชสำนักสวรรค์เพื่อรายงานต่อเง็กเซียนฮ่องเต้ ผิดสถานที่ หมายถึงความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างสามีภรรยาควรอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม นอกจากบนเตียงของสามีภรรยาแล้ว ห้ามกระทำในสถานที่อื่น เช่นห้องรับแขก ห้องครัว ห้องน้ำ กลางแจ้ง ต่อหน้าพระพุทธรูป เป็นต้น ผิดส่วนของร่างกาย หมายถึงนอกจากอวัยวะสืบพันธุ์แล้ว สามีภรรยาห้ามกระทำกิจทางเพศที่ส่วนอื่นของร่างกาย มิฉะนั้นล้วนต้องลงนรกเพื่อรับความทุกข์ เมื่อรับทุกข์ในนรกจนหมดแล้ว ยังต้องไปเกิดในร่างสัตว์ เช่นหมู สุนัข เป็ดแมนดาริน งู เป็นต้น

ทุกวันนี้เทคโนโลยีก้าวหน้า บนอินเทอร์เน็ตมีเว็บไซต์ลามกมากมาย ซึ่งก็ห้ามดูเช่นกัน เพียงดูก็ถือว่าละเมิดแล้ว และจะทำให้บุญวาสนาถูกหักลด อายุขัยสั้นลง และลาภถูกตัดทอนอย่างแน่นอน แม้ยังไม่ลงมือกระทำ แต่ทันทีที่ความคิดเคลื่อนไหว เทพผู้เกิดมาพร้อมตนก็จะบันทึกไว้ทันที ทุกคนมีเทพผู้เกิดมาพร้อมตนสององค์ องค์หนึ่งบันทึกอกุศลกรรม อีกองค์หนึ่งบันทึกกุศลกรรม แน่นอนว่าบางคนอาจพูดว่า ตลอดชีวิตมีความสัมพันธ์กับคู่

ครองของตนเพียงคนเดียว การทำเช่นนี้จึงไม่ใช่การนอกใจ แต่อันที่จริงก็ยังผิดอยู่ ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “เป็นมนุษย์ต้องรักษาจิงชี่แท้[4]ไว้ การร่วมเพศมากเกินไปจะสิ้นเปลืองพลังอันเที่ยงตรงของตน ยามชายหญิงร่วมเพศ ยังจะปล่อยไอชั่วร้ายออกมาทำลายพลังอันเที่ยงตรงระหว่างฟ้าดิน” หากสามีภรรยาที่แต่งงานกันอย่างถูกต้องเคยละเมิดข้อห้ามเรื่องการร่วมเพศผิดเวลา ผิดสถานที่ และผิดส่วนของร่างกายดังกล่าว ขอให้รีบสำนึกผิดและแก้ไขตนเอง พร้อมทั้งบอกต่อเรื่องนี้แก่สรรพสัตว์ทั้งปวงในโลกมนุษย์ เพื่อให้ทุกคนร่วมกันรักษาความบริสุทธิ์และเคารพตนเอง รักษาแบบแผนอันดีงามและจริยธรรมในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ให้พลังอันเที่ยงตรงระหว่างฟ้าดินกลับสู่สมดุลได้

หากในอดีตเคยร่วมเพศผิดเวลา ผิดสถานที่ และผิดส่วนของร่างกาย เพราะถูกคู่ครองที่ถูกต้องตามกฎหมายบังคับ โดยในใจมิได้เสพสุขจากการร่วมเพศแม้แต่น้อย อีกทั้งสำนึกผิดและแก้ไขตนได้ทันท่วงที พร้อมกับตั้งปณิธานว่าต่อไปจะชักนำสั่งสอนผู้อื่นเช่นนี้จึงจะได้รับอนุญาตให้พ้นจากความทุกข์ในนรกขุมนี้ หากละเมิดศีลเพราะจงใจแสวงหาความสุขทางกาม จะต้องลงไปรับทัณฑ์ในนรกกอดเสาทองแดง เมื่อรับผลกรรมสิ้นสุดแล้วจะถูกส่งไปสู่เดรัจฉานภูมิ จากนั้นจึงกลับมาเกิดในโลกมนุษย์เป็นหญิงผู้มีฐานะต่ำต้อย

ต่อไปจะกล่าวถึงความแตกต่างของโทษสำหรับผู้ละเมิดศีลข้อการประพฤติผิดในกาม ประการแรกคือชายหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน หากชายหญิงโสดที่ยังไม่ได้แต่งงานยังคงพรหมจรรย์อยู่ (ชายยังเป็นชายพรหมจรรย์ หรือหญิงยังเป็นหญิงพรหมจรรย์ ยังไม่เสียพรหมจรรย์ และยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม)

หากดูหนังสือลามกหรือเว็บไซต์ลามก ก็ล้วนถือว่ากระทำผิดฐานประพฤติผิดในกาม จะถูกหักลดบุญวาสนา อายุขัย และลาภ หากดูเพียงครั้งเดียว อายุขัยจะลดลงหนึ่งเดือน หากยังดูต่อไป อายุขัยจะลดลงหนึ่งปีขึ้นไป หากเพียงดูแต่ยังไม่ลงมือกระทำ การสำนึกผิดอย่างทันท่วงทีสามารถบรรเทากรรมชั่วได้

หากยังไม่ได้แต่งงาน กล่าวคือมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แม้จะมีความสัมพันธ์กับคนเพียงคนเดียว และภายหลังแต่งงานกับคนนั้น ทั้งสองฝ่ายก็ต้องสูญเสียบุญวาสนา เพราะไม่ได้รักษาแบบแผนอันดีงาม หากยังไม่ได้แต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์อย่างสำส่อน กล่าวคือเปลี่ยนคู่อยู่บ่อย ๆ วันนี้ A พรุ่งนี้ B มะรืนนี้ C ทุกวันนี้นิยมกันมากว่าผู้ชายยิ่งมีแฟนหลายคนก็ยิ่งมีหน้ามีตา ส่วนผู้หญิงก็เป็นดั่งหมอนให้ผู้คนนับหมื่นหนุนนอน เป็นต้น ผู้ที่ประพฤติเช่นนี้ เมื่อตายจะตกนรกขุมนี้ ต้องกอดเสาทองแดงร้อนเป็นไฟนานยิ่งขึ้น จากนั้นเวียนว่ายไปเป็นสัตว์เดรัจฉาน แล้วจึงกลับมาเกิดในโลกมนุษย์เพื่อชดใช้หนี้กรรมเก่า หากแต่งงานแล้วแต่มีความสัมพันธ์นอกสมรส ก็ต้องพิจารณาระยะเวลาและความหนักเบาของโทษตามความเสียหายที่ก่อขึ้น อย่างน้อยต้องกอดเสาทองแดงร้อนเป็นไฟ 10,000 ปี

หากข่มขืน ใช้กลอุบายทำให้หญิงสูญเสียพรหมจรรย์ หรือเป็นหญิงที่หมกมุ่นในกาม เมื่อตายจะตกนรกขุมนี้ 20,000 ปี จากนั้นไปเสวยผลกรรมในนรกคร่ำครวญอีก 10,000 ปี แล้วจึงกลับมาโลกมนุษย์เพื่อชดใช้หนี้กรรมเก่า หากประพฤติผิดในกามแล้วยังทำร้ายผู้อื่นจนถึงแก่ความตาย จะตกนรกขุมนี้ 40,000 ปี จากนั้นจึงกลับมาโลกมนุษย์เพื่อชดใช้หนี้กรรมเก่า

พระอมิตาภพุทธะ! หากมีสิ่งใดเขียนได้ไม่ดี นั่นเป็นความผิดของฉันผู้ยังศึกษาอยู่ ไม่เกี่ยวกับคำสอนของตุลาการแห่งปรโลก ขอบพระคุณพลังอธิษฐานเกื้อหนุนจากพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ ที่ทำให้ฉันไปเยี่ยมชมนรกและเขียนบทความนี้แบ่งปันแก่ทุกคนได้ หากมีบุญกุศลใด ขออุทิศบุญกุศลนี้แก่สรรพสัตว์ทั้งปวงทั่วอากาศธาตุและธรรมธาตุ ให้ห่างไกลจากตัณหา รักษาศีลอันบริสุทธิ์ และร่วมกันบรรลุพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ

4. ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ตายแล้วค่อยสำนึกผิดก็สายเกินไปแล้ว!”

ขอบพระคุณพลังอธิษฐานเกื้อหนุนอันยิ่งใหญ่จากพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ ที่ทำให้ฉันได้ไปถึงนรกด้วยตนเองอีกครั้งเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ นรกให้ความรู้สึกทุกข์ทรมานและมืดมนอยู่เสมอ เต็มไปด้วยสนามแม่เหล็กด้านลบ หวังว่าทุกคนจะไม่ต้องมานรกเพราะก่อกรรม มันทุกข์ทรมานจนเกินจะบรรยายจริง ๆ

ไม่นานก็มาถึงตำหนักที่เจ็ด ขณะนั้นกำลังพิจารณาคดีวิญญาณชายตนหนึ่ง เขาดูสุภาพเรียบร้อยทีเดียว ไม่ทราบว่าทำความผิดใด จึงถูกตุลาการแห่งปรโลกตัดสินให้รับโทษกลืนลูกทองแดง 500 ปี เมื่อดูอย่างละเอียดจึงรู้ว่าตอนยังมีชีวิต วิญญาณชายตนนี้มีภรรยาหลวงหนึ่งคนและคนรักประจำอีกสองคน เมื่อครั้งยังมีชีวิตเขาชอบร่วมเพศผิดเวลา ผิดสถานที่ และผิดส่วนของร่างกาย คู่ทั้งสามคนของเขาสามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้พอดี ตลอดชีวิตเขามีคู่เพียงสามคนนี้เท่านั้น

ขณะนั้นได้ยินวิญญาณชายแก้ต่างให้ตนเองว่า เหตุใดภรรยาหลวงจึงได้รับการยกเว้นโทษกอดเสาทองแดง 500 ปี แต่ข้ากลับไม่ได้รับการยกเว้นโทษกลืนลูกทองแดง 500 ปี? ตอนนั้นตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ดูภาพ!” ที่แท้ในปีนั้นวิญญาณชายขอให้ภรรยาหลวงร่วมเพศผิดส่วนของร่างกาย ภรรยาหลวงปฏิเสธและยังห้ามปรามว่าอย่าทำเช่นนั้น เพราะไม่สอดคล้องกับแบบแผนอัน

ดีงาม ภรรยาหลวงร่วมเพศกับเขาเพียงผิดเวลาและผิดสถานที่ อีกทั้งภรรยาหลวงมีความต้องการทางเพศต่ำ ความผิดของนางจึงเบากว่า เพียงแต่จะถูกหักลดบุญวาสนา และเพราะนางปฏิเสธพร้อมทั้งห้ามปรามไม่ให้ร่วมเพศผิดส่วนของร่างกาย จึงได้สั่งสมบุญกลับคืนมาบ้าง

แม้วิญญาณชายจะไม่ได้บังคับภรรยาหลวง แต่เขายังมีอีกสองคนอยู่ข้างนอก และได้กระทำผิดในกามทั้งสามข้อนี้กับทั้งสองคน ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า เมื่อคำนึงถึงว่าเจ้ามีใจสำนึกผิดกตัญญูต่อบิดามารดา ปฏิบัติหน้าที่ส่วนรวมอย่างซื่อสัตย์และรักษากฎหมาย เพียงแต่ประพฤติผิดในกามสามข้อนี้ จึงยกเว้นโทษกอดเสาทองแดง 500 ปีให้ ตอนนี้วิญญาณชายไม่มีคำใดจะโต้แย้งแล้ว ผู้คุมนรกจึงนำตัวเขาไปยังนรกกลืนลูกทองแดง ทันทีที่ผู้คุมนรกผลักวิญญาณชายเข้าไป เขาเห็นคนรักของตนมาถึงก็รีบเข้าไปหาทันที แต่แท้จริงแล้วนั่นคือนกตัวใหญ่ตัวหนึ่ง จะงอยปากใหญ่ของมันครอบอวัยวะสืบพันธุ์ของวิญญาณชายได้พอดี เมื่อครอบไว้แล้วก็กระชากไปข้างหน้าจนขาด วิญญาณชายเจ็บปวดแสนสาหัส กรีดร้องเสียงดัง ถึงตรงนี้ภาพนองเลือดเกินไป ฉันจึงไม่อาจทนดูต่อได้

หลังจากเดินออกจากตำหนัก ฉันได้ขอคำชี้แนะจากตุลาการแห่งปรโลกเกี่ยวกับโทษของการประพฤติผิดในกามบางประการตามที่ท่านบอก ก่อนอื่นต้องรักษาความเข้าใจที่ถูกต้องและสติอันถูกต้องไว้ คอยเตือนตนเองให้รักษาความบริสุทธิ์และเคารพตนเองอยู่เสมอ หากประพฤติผิดในกามเพียงในความคิดแต่ไม่ได้ลงมือ จะถูกหักลดบุญวาสนา 1 สัปดาห์ หากดูสิ่งพิมพ์ลามก เพียงดูก็จะถูกหักลดบุญวาสนาและอายุขัย 1 สัปดาห์ หากลงมือกระทำ

จะถูกหักลดบุญวาสนาและอายุขัย 1 เดือน หากลงมือประพฤติผิดในกามอีกเป็นครั้งที่สอง จะถูกหักลดบุญวาสนาและอายุขัยสองเดือน และเพิ่มขึ้นเช่นนี้ตามลำดับ

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของชายหญิงล้วนทำให้บุญวาสนาและอายุขัยถูกหักลด รายละเอียดของแต่ละกรณีแตกต่างกัน หากแบ่งอย่างคร่าว ๆ ก็พอสรุปได้เป็นสามประเภท

ประเภทแรก ตลอดชีวิตมีคู่เพียงคนเดียว อีกฝ่ายมีความต้องการทางเพศต่ำ และภายหลังแต่งงานกับคนนั้น หากคนประเภทนี้ไม่ละเมิดข้อห้ามเรื่องการร่วมเพศผิดเวลา ผิดสถานที่ และผิดส่วนของร่างกาย ก็จะถูกหักลดเพียงบุญวาสนา ทั้งยังสามารถรีบสำนึกผิดเพื่อคลายกรรมได้

ประเภทที่สอง ก่อนและหลังแต่งงานมีคู่เพียงคนเดียว แต่ละเมิดข้อห้ามเรื่องการร่วมเพศผิดเวลา ผิดสถานที่ และผิดส่วนของร่างกาย อีกทั้งมีความต้องการทางเพศสูง ทั้งก่อนและหลังแต่งงานจะถูกหักลดบุญวาสนาและอายุขัย เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องลงนรกกอดเสาทองแดง 500 ปี และกลืนลูกทองแดง 500 ปี หากสำนึกผิดขณะยังมีชีวิต พลังของการสำนึกผิดจะมากกว่า และหากพยายามห้ามปรามผู้อื่นไม่ให้กระทำผิดด้วย ใช้ความดีชดเชยความผิด ก็อาจได้รับการยกเว้นผลกรรมในนรก

ประเภทที่สาม ประพฤติผิดในกามอย่างสำส่อนทั้งก่อนและหลังแต่งงาน มีความกำหนัดรุนแรงเป็นพิเศษ ใช้ชีวิตมัวเมาราวกับอยู่ในความฝันตลอดวัน ในชาตินี้จะถูกหักลดบุญวาสนาและอายุขัยอย่างแน่นอน เมื่อสิ้นอายุขัยจะลงนรกเพื่อกอดเสาทองแดง นอนเตียงเหล็ก กลืนลูกทองแดง เป็นต้น แต่ละขุมต้อง

รับทัณฑ์อย่างน้อย 10,000 ปี โดยตัดสินตามรายละเอียดของแต่ละกรณี หลังจากรับผลกรรมในนรกสิ้นสุดแล้ว จะถูกส่งไปสู่เดรัจฉานภูมิอีก บางรายได้รับผลกรรมให้เป็นเป็ดแมนดาริน บางรายเกิดเป็นสุนัข งู และสัตว์อื่น ๆ

เวลานี้คนที่มีจำนวนมากที่สุดในนรกคือประเภทที่สาม อีกทั้งปัจจุบันนรกได้ขยายใหญ่กว่าแต่ก่อนมากแล้ว ผู้คนในโลกมนุษย์เวลานี้จำนวนมากก็เป็นประเภทที่สาม ในอนาคตล้วนต้องมารับผลกรรมในนรก

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวต่อว่า เมื่อหญิงมีประจำเดือน ห้ามสามีภรรยาร่วมเพศโดยเด็ดขาด ระหว่างตั้งครรภ์และให้นมบุตรก็ห้ามร่วมเพศเช่นกัน มิฉะนั้นจะถูกหักลดบุญวาสนา อีกทั้งการร่วมเพศระหว่างมีประจำเดือนจะดึงดูดผีนานาชนิดที่กินสารจิง[5]และเลือดมาดูดเลือด ทุกครั้งที่ร่วมเพศจะมีผีกินจิงชี่มาดูดจิงชี่ หลังจากนั้นจะทำให้ร่างกายเจ็บป่วยและประสบเคราะห์ร้ายอยู่บ่อยครั้ง

ตุลาการแห่งปรโลกยังบอกด้วยว่า หญิงที่สวมเสื้อผ้าเปิดเผยร่างกายมากเกินไปในฤดูร้อนจะถูกหักลดบุญวาสนา 1 สัปดาห์เช่นกัน เพราะจะทำให้เพศตรงข้ามเกิดความคิดประพฤติผิดในกาม หลังจากฟังคำของท่านแล้ว ฉันรู้สึกว่าการเกิดความคิดแต่ละครั้งสำคัญมากจริง ๆ ที่แท้ในภพที่มองไม่เห็นมีภูตผีและเทพคอยรับผิดชอบตรวจตราและบันทึกพฤติกรรมของพวกเราอยู่จริง ๆ!

ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลกอย่างยิ่งสำหรับข้อมูลสำคัญและการเปิดเผยความลับแห่งสวรรค์ ขอกราบลาตรงนี้! ขอให้

สรรพสัตว์ทั่วหล้าบำเพ็ญพรหมจรรย์อันบริสุทธิ์ และพ้นจากทุกข์ในนรก

5. ผลกรรมอันน่าสยดสยองจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในมหานรกตุลาการแห่งปรโลกเปิดเผยความลับแห่งสวรรค์จนหมดสิ้น!

พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทรงช่วยโปรดสรรพสัตว์ ดุจมหาสมุทรที่ไม่อาจแยกจากเกลียวคลื่น ไม่มีหยุดพัก จิตแต่ละขณะสืบเนื่องกัน คลื่นแต่ละลูกต่อเนื่องกัน ขอให้สรรพสัตว์ทั่วหล้าซาบซึ้งในสิ่งนี้ให้มาก ทำหน้าที่ของตนให้ดี รักษาศีลห้าเพื่อคงการเกิดเป็นมนุษย์ รักษาความบริสุทธิ์และเคารพตนเอง ขอให้ฉันผู้ยังศึกษาอยู่สามารถเรียนรู้มหากรุณาจิตของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ รับใช้สรรพสัตว์มากมายโดยไม่หลับไม่นอนและไม่หยุดพักได้เช่นกัน เมื่อวานนี้ฉันอาศัยพุทธานุภาพไปนรกอีกครั้งหนึ่ง

ขอกราบขอบพระคุณพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! เพียงระลึกพระนามพระพุทธเจ้าก็มาถึงนรกอันทุกข์ทรมาน หากไม่มีพุทธานุภาพเกื้อหนุนและวงแสงล้อมรอบ ฉันคงเหนื่อยมากอย่างแน่นอน สนามแม่เหล็กด้านลบของนรกถาโถมไม่ขาดสาย ราวกับภูเขาพังครืนและทะเลพลิกคว่ำ หากในโลกมนุษย์ฝนตกติดต่อกัน 7 วัน ท้องฟ้าครึ้ม แล้วยังเป็นหวัดด้วย เชื่อว่าคงมีคนมากมายบ่นว่าลำบากเหลือเกินแล้ว ฝนตกครึ้มทุกวัน คนก็เจ็บป่วย รู้สึกหนักศีรษะ ขาอ่อนแรง แต่ยังต้องไปทำงาน อันที่จริงความทุกข์ในนรกมากกว่าโลกมนุษย์อย่างน้อยเป็นร้อยเป็นพันเท่าขึ้นไป ความทุกข์

ในนรกไม่มีหยุดพัก ได้ยินเสียงกรีดร้องแล้ว เป็นเสียงคร่างด้วยความเจ็บปวด! ลองตามเสียงไปดูกันเถิด!

โอ้! วิญญาณชายมากมายเปลือยกาย ถูกงูสองหัวที่ดูอ่อนนิ่มและเปล่งเปลวแสงสีแดงเพลิงพันรัดอยู่ ภาพที่วิญญาณชายมองเห็นคือหญิงงามกำลังลูบไล้ แต่เมื่องูสองหัวแตะต้องอวัยวะสืบพันธุ์ของวิญญาณชาย มันก็กัดจนขาดทันที วิญญาณชายเจ็บปวดจนร้องโหยหวนอย่างคลุ้มคลั่งและสลบไป งูสองหัวเป่าลมหายใจครั้งหนึ่ง วิญญาณชายก็ฟื้นขึ้นทันที อวัยวะสืบพันธุ์ที่ถูกทำลายก็กลับสมบูรณ์ไร้ร่องรอยบาดเจ็บในพริบตา ตอนนั้นงูสองหัวก็เปล่งเปลวแสงสีแดงเพลิงอีกครั้ง ฉากความเจ็บปวดเมื่อครู่เกิดซ้ำขึ้นมา ฉันไม่อยากดูต่ออีกแล้วจริง ๆ รู้สึกอึดอัดใจเหลือเกิน!

ที่นี่มีวิญญาณชายประเภทนี้มากมาย พวกเขาล้วนต้องรับความทุกข์ใหญ่หลวงเช่นนี้ ฉันไปขอคำชี้แนะจากตุลาการแห่งปรโลก ถามว่าเหตุใดพวกเขาจึงได้รับผลกรรมนี้? ท่านกล่าวว่า นี่เป็นผลกรรมในนรกอย่างหนึ่งของผู้ที่ชอบสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเมื่อครั้งยังมีชีวิต ผลกรรมจากงูไฟสองหัวนี้ต้องรับเป็นเวลานานถึงหนึ่งหมื่นปีตามการนับเวลาของนรก! นี่เป็นผลกรรมชั่วอย่างหนึ่งจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองแบบธรรมดา

ยังมีผลกรรมชั่วจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองอีกประเภทหนึ่งที่ต้องรับนาน 20,000 ปี เมื่อครั้งยังมีชีวิต ผู้ที่แสวงหาการกระตุ้นประสาทสัมผัส ใช้น้ำแข็ง น้ำอุ่น พริก สารหล่อลื่น เป็นต้น หรือสิ่งของที่ตนชื่นชอบ เพื่อใช้ในการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและการประพฤติผิดในกาม โดยลงมือเองหรือสอนให้

ผู้อื่นทำเช่นนั้น เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องลงสู่นรกน้ำแข็งและไฟห้าชั้นแห่งนี้

ฉันถามว่าเหตุใดการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจึงถูกตัดสินโทษหนักถึงเพียงนี้ แม้ผู้กระทำผิดสถานเบาก็ยังต้องรับโทษถึงหนึ่งหมื่นปี?

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า เพราะการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองทำร้ายร่างกายและทำลายคุณธรรมอย่างยิ่ง บั่นทอนสมบัติสามประการของกายมนุษย์ คือจิง ชี่ และเสิน[6] อีกทั้งเท่ากับอกตัญญูต่อบิดามารดาอย่างยิ่ง เช่นเดียวกับการฆ่าตัวตาย แม้ไม่ได้ทำร้ายผู้อื่น แต่การฆ่าตนเองก็ยังเป็นการพรากชีวิตหนึ่ง จึงตัดสินโทษหนัก สรรพสัตว์ที่ชอบสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมักกระทำถี่และทำผิดอยู่บ่อย ๆ เมื่อยังมีชีวิต หากสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองครั้งหนึ่ง อายุขัยและบุญวาสนาจะลดลงครึ่งเดือน ครั้งที่สอง บุญวาสนาและอายุขัยจะลดลงหนึ่งเดือน เมื่อสิ้นอายุขัยจะถูกส่งลงนรกเพื่อรับผลกรรม หากเมื่อยังมีชีวิตสำนึกผิดและขอขมาอย่างจริงจัง ก็อาจพ้นจากความทุกข์ที่ต้องลงนรกเมื่อสิ้นอายุขัย ทั้งนี้ต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงของแต่ละกรณี

ตุลาการแห่งปรโลกถามฉันว่าต้องการไปชมนรกน้ำแข็งและไฟห้าชั้นหรือไม่ ฉันคิดว่าก็ดีเหมือนกัน ไปดูกันเถอะ

ที่นี่โหดร้ายยิ่งกว่านรกงูไฟสองหัวมาก ที่นี่มีอุปกรณ์มากมาย ควรเรียกว่าเครื่องทรมานมากกว่า เครื่องทรมานโปร่งใสออกขาวเล็กน้อย มีรูปทรงกลมปลายแหลมคม ดูเย็นเยียบและคมอย่างหาที่เปรียบมิได้ เมื่อสัมผัสวิญญาณชาย อวัยวะเพศก็ถูกเครื่อง

ทรมานน้ำแข็งแช่แข็งจนหักแตกละเอียดทันที และทันทีที่แข็งจนหัก ก็จะกลับคืนสู่สภาพเดิมอีก

เมื่อรับโทษน้ำแข็งเสร็จ ก็ต้องรับผลกรรมภูเขาไฟทับร่างต่อทันทีโดยไม่มีหยุด ผลกรรมภูเขาไฟทับร่างนี้เกิดจากการชอบใช้น้ำอุ่น พริก และสิ่งทำนองนี้ช่วยกระตุ้นกามขณะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและประพฤติผิดในกาม เครื่องทรมานสีแดงเพลิงขนาดเหมือนภูเขาลูกเล็กบินพุ่งเข้าหาวิญญาณชายตรง ๆ มันเหมือนสั่งทำให้พอดีตัว โดยมีตัวหนีบตรงตำแหน่งอวัยวะเพศพอดี กดทับอวัยวะเพศจนร้อนลุกไหม้ขาดออก เสียงกรีดร้องคร่ำครวญด้วยความเจ็บปวด และเสียงก่อนสิ้นสติประหนึ่งตายดังระงมไปทั่วอีกครั้ง จากนั้นก็ฟื้นและกลับคืนสู่สภาพเดิมด้วยแรงกรรม แล้วรับโทษวนเวียนซ้ำอีก ช่างเจ็บปวดและน่าสงสารเหลือเกิน!

การชมนรกแห่งนี้ในคืนนี้ชวนให้คลื่นไส้เหลือเกิน ตุลาการแห่งปรโลกแจ้งว่านรกแห่งนี้เพิ่งสร้างขึ้นใหม่ แต่ก็ยังไม่พอใช้ต้องสร้างเพิ่มเติมอีก ในโลกมนุษย์มีสรรพสัตว์ประเภทนี้มากเหลือเกิน เมื่อสิ้นอายุขัยก็จะเข้ามารับผลกรรมในนรกแห่งนี้

นอกจากนี้ ฉันยังเห็นว่ากำลังก่อสร้างนรกเสริมความงามเพิ่มอีกหลายแห่ง โดยเฉพาะสำหรับผู้ทำกิจการสถานเสริมความงาม ผู้เสริมหน้าอกให้ผู้หญิง ผู้ทำศัลยกรรมกระชับช่องคลอด และอื่น ๆ บริษัทเสริมความงามหรือศูนย์การแพทย์ที่ดำเนินการมิชอบจำนวนมากมุ่งทำให้ผู้หญิงหลงใหลในตัณหา ประพฤติผิดในกามและละเมิดศีล เมื่อยังมีชีวิตบุญวาสนาและอายุขัยจะลดลง เมื่อสิ้นอายุขัยก็ต้องเข้าสู่นรกแห่งนี้เพื่อรับผลกรรม 10,000 ปี

ตุลาการแห่งปรโลกรู้ว่าฉันมีคำถาม ที่จริงพวกเราสื่อสารกันด้วยความคิด ฉันอยากถามว่าเหตุใดการร่วมเพศในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมจึงเป็นการผิดศีลด้วย ตุลาการแห่งปรโลกจึงเปิดภาพให้ดู

ที่แท้ตามที่กลางแจ้ง ในห้องส้วม หรือในคืนที่ฟ้าร้องฟ้าแลบ มีภูตผีหรือภูตวิญญาณต่าง ๆ มากมายมาดูดกินพลังจิงชี่ หรือเข้าสิงร่างด้วยวิธีเฟยจิง หากร่วมเพศในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในเวลานั้น ย่อมไม่ดีต่อตนเอง อีกทั้งยังทำลายสนามแม่เหล็กของชี่อันเที่ยงตรงของธรรมชาติ มีแต่โทษนับร้อยโดยไม่มีประโยชน์แม้แต่น้อย ดังนั้นสรรพสัตว์ที่กระทำผิดจึงต้องรับผลกรรมอันทุกข์ทรมานด้วยตนเอง

ก่อนออกเดินทาง ตุลาการแห่งปรโลกกำชับฉันว่า “ครั้งนี้ท่านอาศัยพุทธานุภาพมาถึงที่นี่ อีกทั้งได้รับพระกรุณาอนุญาตจากองค์เหนือหัวของข้าในภพเบื้องบนและพญายมราช ให้ข้าอธิบายสภาพจริงของนรก นับว่าเปิดเผยความลับสวรรค์จนหมดสิ้น เป็นเรื่องที่ไม่เคยมีมาก่อน หวังว่าท่านจะนำคำเหล่านี้กลับไปบอกกล่าวในโลกมนุษย์ ตักเตือนชาวโลกว่าอย่าประพฤติผิดในกาม ทำลายจริยสัมพันธ์และคุณธรรม สร้างนรกให้ตนเองอีก ทั้งยังเพิ่มภาระงานของที่นี่ ตลอดจนภัยธรรมชาติและภัยจากน้ำมือมนุษย์ในโลกมนุษย์อย่างมากด้วย ท่านเห็นแล้วว่าข้ามีรูปลักษณ์น่ากลัวเพียงใด หวังว่าหลังตายแล้วชาวโลกจะไม่ต้องมาพบข้าเช่นนั้นจึงจะนับว่าโชคดีอย่างยิ่ง!”

ในบรรดาความชั่วทั้งปวง การประพฤติผิดในกามเป็นอันดับแรก! ณ ที่นี้ขอน้อมลาตุลาการแห่งปรโลก ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลกที่ให้คำสั่งสอน แล้วพบกันใหม่

6. ผลกรรมในมหานรก 100,000 ปีของผู้ซื้อบริการทางเพศ

ขอบพระคุณพระพุทธเจ้าที่ประทานให้ฉันนั่งดอกบัวสีขาวออกเดินทาง เหตุใดวันนี้จึงรู้สึกว่านรกต่างออกไป หรือว่ามาผิดทาง? ปกตินรกเต็มไปด้วยไอหยินอันมืดหม่น แต่วันนี้มีแสงสีทองเจิดจ้าเป็นพระรัศมีของพระพุทธะที่ทำให้รู้สึกสบายยิ่งนัก พอเงยหน้าขึ้นดูก็พบว่าเป็นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ผู้ทรงมหาปณิธาน น้ำตาแทบไหลออกมา ฉันรีบกราบนมัสการพระกษิติครรภโพธิสัตว์ด้วยเบญจางคประดิษฐ์ทันที

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงสอนให้ฉันเห็นคุณค่าของการได้เกิดเป็นมนุษย์ และทำงานอันมีความหมายนี้ให้ดี ต้องเผยแผ่พระสัทธรรมอย่างจริงจัง เปิดเผยความทุกข์ทรมานในนรก กลับไปตักเตือนสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ ให้พวกเขาละทางผิดกลับสู่ทางถูก ละชั่วทำดี ฉันกราบทูลพระโพธิสัตว์ด้วยความยินดีว่า ฉันจะทำอย่างสุดความสามารถและปฏิบัติตามคำสอนอย่างแน่นอน

ขอประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลกก่อน! วันนี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกเรื่อง “ผลกรรมของผู้ซื้อบริการทางเพศหญิงขายบริการ และนายหน้าในธุรกิจค้าประเวณี”

ตุลาการแห่งปรโลกบอกฉันว่า ผู้ซื้อบริการทางเพศแบ่งเป็นสองประเภท:

ประเภทแรกคือผู้ที่ควบคุมความต้องการทางร่างกายไม่ได้ ภรรยาหลวงไม่อาจสนองความต้องการได้ จึงไปหาหญิงขาย

บริการคนเดิมเพื่อร่วมเพศเป็นประจำ เมื่อยังมีชีวิต การกระทำผิดแต่ละครั้งจะทำให้บุญวาสนาและอายุขัยลดลง 1 เดือน เมื่อสิ้นอายุขัยจะเข้าสู่นรกแห่งการประพฤติผิดในกามตามความผิดที่ตนกระทำเพื่อรับผลกรรม ระยะเวลารับผลกรรมต้องพิจารณาตามแต่ละกรณี โดยทั่วไประยะเวลาลงโทษส่วนใหญ่คือ 800 ปี

ประเภทที่สองคือผู้มีตัณหาร้อนแรง เรียกหญิงขายบริการมาประพฤติผิดในกามเป็นเวลายาวนาน ใช้ชีวิตมนุษย์อย่างสูญเปล่าโดยไม่เห็นคุณค่า ใช้ชีวิตเมามัวเลื่อนลอย ใช้อุปกรณ์กระตุ้นกามเพื่อแสวงหาความเร้าใจทางประสาทสัมผัสของร่างกาย คนประเภทนี้เมื่อยังมีชีวิต การกระทำผิดแต่ละครั้งจะทำให้บุญวาสนาและอายุขัยลดลง 1 เดือนครึ่ง เมื่อสิ้นอายุขัยจะเข้าสู่นรกแห่งการประพฤติผิดในกามตามความผิดที่ตนกระทำเพื่อรับผลกรรม 100,000 ปี เมื่อสิ้นผลกรรมในนรก จะถูกส่งไปสู่ภูมิเดรัจฉาน รับผลกรรมเป็นสัตว์เดรัจฉานชั้นต่ำ 1,000 ปี หลังจากนั้น แม้ได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ ก็ยังต้องรับผลกรรมให้มีสติปัญญาไม่แจ่มชัด

ส่วนผลกรรมของหญิงขายบริการแบ่งเป็นสามประเภท:

ประเภทแรกคือผู้ที่ถูกผู้อื่นควบคุมโดยสิ้นเชิงและบังคับให้ขายบริการ ตนเองยังไม่อาจหลุดพ้นได้ในขณะนั้น อีกทั้งขณะร่วมเพศก็ไม่มีความรู้สึกเพลิดเพลินเลย ต่อมาได้รับความช่วยเหลือจนหลุดพ้น แต่ต้องสำนึกผิดในกรรมชั่วที่เป็นเครื่องกีดขวาง และไม่กระทำซ้ำอีกเด็ดขาดในภายภาคหน้า จึงอาจพ้นจากผลกรรมในนรกได้

ประเภทที่สองคือผู้ที่ดำเนินชีวิตเป็นหญิงขายบริการเพื่อเงิน เมื่อยังมีชีวิต แต่ละครั้งจะทำให้บุญวาสนาและอายุขัยลดลง 1 เดือน เมื่อสิ้นอายุขัยจะเข้าสู่นรกแห่งการประพฤติผิดในกามตามความผิดที่ตนกระทำเพื่อรับผลกรรม 80,000 ปี เมื่อสิ้นผลกรรมในนรก จะถูกส่งไปสู่ภูมิเดรัจฉานเพื่อรับผลกรรม 800 ปี หลังจากนั้น แม้ได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ ก็ต้องรับผลกรรมให้มีฐานะต่ำต้อยและถูกเหยียดหยาม

หญิงขายบริการประเภทที่สามเหมือนกับผู้ซื้อบริการทางเพศประเภทที่สอง กล่าวคือมีตัณหาร้อนแรงเช่นกัน ใช้ชีวิตมนุษย์อย่างสูญเปล่าโดยไม่เห็นคุณค่า ใช้ชีวิตเมามัวเลื่อนลอย ใช้อุปกรณ์กระตุ้นกามเพื่อแสวงหาความเร้าใจทางประสาทสัมผัสของร่างกาย เมื่อยังมีชีวิต แต่ละครั้งจะทำให้บุญวาสนาและอายุขัยลดลง 2 เดือน เมื่อสิ้นอายุขัยจะเข้าสู่นรกแห่งการประพฤติผิดในกามตามความผิดที่ตนกระทำเพื่อรับผลกรรม 150,000 ปี เมื่อสิ้นผลกรรมในนรก จะถูกส่งไปสู่ภูมิเดรัจฉาน รับผลกรรมเป็นสัตว์เดรัจฉานชั้นต่ำ 2,000 ปี หลังจากนั้นกลับมาเกิดเป็นมนุษย์เพื่อรับผลกรรมให้มีฐานะต่ำต้อยและถูกเหยียดหยาม

นายหน้าในธุรกิจค้าประเวณีแบ่งเป็นสองประเภท:

ประเภทแรกคือผู้ที่ทำอาชีพนี้ชั่วคราวเพื่อเงิน ต่อมาตระหนักรู้จึงเลิกทำ และหลังจากนั้นไม่กลับไปทำอีกเด็ดขาด พร้อมทั้งสำนึกผิดและขอขมาอย่างจริงจัง ก็อาจลดผลกรรมในนรกลงได้บ้าง แต่เมื่อยังมีชีวิต การกระทำผิดแต่ละครั้งจะทำให้บุญวาสนาและอายุขัยลดลง 1 เดือนครึ่ง เมื่อสิ้นอายุขัยจะเข้าสู่นรกเยียนฮวาฟานกุ่นเพื่อรับผลกรรม 100,000 ปี

ประเภทที่สองคือผู้มีจิตใจคดโกง ควบคุมหญิงขายบริการ มีตัณหาร้อนแรงเสียเอง เห็นแก่ตัวและประโยชน์ตน คอยวางแผนหลอกลวงทำร้ายผู้อื่น และอื่น ๆ เมื่อยังมีชีวิต บุญวาสนาและอายุขัยจะลดลง เมื่อสิ้นอายุขัยจะเข้าสู่นรกเยียนฮวาฟานกุ่นเพื่อรับผลกรรม จนกว่าหญิงขายบริการทุกคนที่ถูกตนบีบบังคับทำร้ายจะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์ จึงจะมีโอกาสออกจากนรก หลังจากนั้นจะถูกส่งไปสู่ภูมิเดรัจฉานเพื่อรับผลกรรม เมื่อสิ้นผลกรรมในภูมิเดรัจฉานแล้ว ก็ต้องรับผลกรรมเป็นมนุษย์ที่มีฐานะต่ำต้อยและถูกเหยียดหยามอีก

“โอ้! ท่านตุลาการแห่งปรโลก ผลกรรมชั่วของนายหน้าในธุรกิจค้าประเวณีนี้หนักมากจริง ๆ! หลังฟังท่านอธิบายแล้ว ฉันรู้สึกปวดร้าวและเศร้าใจมาก สงสารสรรพสัตว์ในอาชีพนี้เหลือเกิน”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “อาชีพนี้ทำลายบรรยากาศทางศีลธรรมของสังคมอย่างร้ายแรง ทำลายคุณธรรม มารยาท และหลักจริยธรรมในการปฏิบัติต่อกัน ส่งผลเสียอย่างร้ายแรงต่อธรรมชาติอันดีงามของมนุษย์ ดังนั้นพญายมราชผู้ครองนรกจึงต้องลงโทษสรรพสัตว์ที่ทำชั่วประเภทนี้อย่างหนัก แต่เท่าที่ข้าทราบ พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทรงเมตตาสรรพสัตว์เหล่านี้ ทรงแปลงเป็นมนุษย์ไปอยู่ในหมู่พวกเขา เพื่อโปรดผู้มีรากแห่งกุศลให้กลับใจมาทำความดี”

วันนี้ขอจบไว้เพียงเท่านี้ก่อน ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก! พระอมิตาภพุทธะ! ขอนั่งดอกบัวขาวกลับไปก่อน

ครั้งนี้ดีใจมากที่ได้พบพระกษิติครรภโพธิสัตว์ผู้ทรงมหาปณิธานในนรกอย่างไม่คาดคิด แสงทองห้อมล้อมทั่วพระวรกายของพระโพธิสัตว์ และพระองค์ยังประทานพลังเกื้อหนุนแก่ฉันด้วย พลังแห่งปณิธานอันไพศาลนั้นช่างสุดจะหยั่งถึงจริง ๆ!

เมื่อกลับถึงโลกมนุษย์ ฉันก็เหนื่อยล้าอย่างยิ่งแล้ว เพราะทุกครั้งที่ไปนรกจะสิ้นเปลืองพลังเสินดั้งเดิมและพลังชี่ดั้งเดิมมาก หลังกลับมาฉันจึงจำเป็นต้องสวดมนตร์คาถาเพื่อเติมพลังทันที

หวังว่าผู้อ่านทุกท่านจะไม่อ่านเรื่องนี้เหมือนเป็นนวนิยาย เช่นนั้นก็จะไม่ทำให้พระเมตตาอันมุ่งมั่นของพระกษิติครรภโพธิสัตว์สูญเปล่า อาอวี้ขอขอบคุณทุกท่านอีกครั้ง ขอนอบน้อมแด่พระกษิติครรภโพธิสัตว์มหาสัตว์ผู้ทรงมหาปณิธาน!

7. สภาพจริงของนรกวงล้อกลับด้าน แดนน้ำแข็งและนรกป่ากระบี่บุปผาหลากสี ซึ่งลงโทษการประพฤติผิดในกามระหว่างเครือญาติ

อาอวี้ขอกราบนมัสการพระกษิติครรภโพธิสัตว์! ยินดีเหลือเกินที่ได้รับประโยชน์จากพระธรรมอีกครั้ง!

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงแสดงเรื่องศีลห้าแก่อาอวี้ การรักษาศีลห้าช่วยให้คงการเกิดเป็นมนุษย์ไว้ได้ เป็นพื้นฐานของการเป็นคน ทำให้ไม่ตกต่ำ ดูเหมือนง่ายมาก แต่มีสรรพสัตว์มากมายล่วงละเมิดโดยไม่รู้ตัว เรามักได้ยินบางคนรอบตัวพูดว่า ฉันไม่เคยฆ่าคน วางเพลิง หรือทำร้ายใคร ก็เป็นเพียงคนธรรมดาคนหนึ่ง ที่จริงการฆ่าคนและวางเพลิงเป็นบาปทางกายที่ร้ายแรงมากอยู่แล้ว ต้องลงนรกเพื่อรับผลกรรม บัดนี้เรามาฟังคำสอนอันเปี่ยมเมตตาของพระกษิติครรภโพธิสัตว์กัน หากฟังมาผิดพลาด ก็เป็นความผิดของอาอวี้เอง อาอวี้ขอถ่ายทอดคำสอนของพระโพธิสัตว์โดยย่อดังนี้:

หนึ่ง ไม่ฆ่าสัตว์ — ห้ามพรากชีวิตของสรรพสัตว์ใด ๆ ที่มีความรู้สึก การกินอาหารมังสวิรัติอย่างบริสุทธิ์เป็นพื้นฐานของการรักษาศีลข้อนี้ บริสุทธิ์หมายถึงอะไร? ต้องยึดถือคำสอนใน‘ศูรางคมสูตร’อย่างเคร่งครัด สิ่งที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ต้องไม่บริโภคและไม่ใช้ กล่าวคืออาหารทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ล้วนกินไม่ได้ เช่น

นมวัว เนย ไข่ น้ำผึ้ง และสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ล้วนต้องงด เครื่องสำอางจำนวนมากมีส่วนผสมจากสัตว์ ก็ใช้ไม่ได้เช่นกัน เวลาป่วยแล้วกินยา โดยเฉพาะยาจีน ก็มีอยู่มากที่มีส่วนผสมจากสัตว์

สอง ไม่ลักทรัพย์ — การนำสิ่งของมาเป็นของตนโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้อื่นถือเป็นการขโมย มีคนจำนวนมากในบริษัทที่นำเครื่องเขียนบางอย่างของบริษัทมาใช้ส่วนตัว ถึงกับนำกลับไปใช้ที่บ้าน หรือโทรคุยเรื่องส่วนตัวที่บริษัท ชาร์จโทรศัพท์มือถือที่บริษัท ใช้เครื่องถ่ายเอกสารและเครื่องแฟกซ์ของบริษัทจัดการเอกสารส่วนตัว เป็นต้น หากไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัท สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการละเมิดศีลข้อไม่ลักทรัพย์

สาม ไม่ประพฤติผิดในกาม — ความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ที่มิใช่คู่สมรส การร่วมเพศในเวลาที่ไม่เหมาะสม ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม หรือกับส่วนของร่างกายที่ศีลข้อนี้ไม่อนุญาต การดูแผ่นสื่อลามก และการใช้อุปกรณ์กระตุ้นกาม ล้วนเป็นการละเมิดศีลข้อนี้

สี่ ไม่พูดเท็จ — พูดความจริง ไม่หลอกลวงผู้อื่น มีก็บอกว่ามี ไม่มีก็อย่าบอกว่ามี การจงใจหลอกลวงยิ่งเป็นการละเมิดศีลข้อนี้อย่างร้ายแรง ควรพยายามไม่พูดคำเท็จที่ใช้เป็นอุบาย เพราะเมื่อพูดบ่อย ๆ จะส่งผลเสียต่อจิตสำนึก และกลายเป็นความเคยชินได้ง่าย

ห้า ไม่ดื่มสุรา — งดสุราและสารที่ทำให้มึนเมาหมดความรู้สึก ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสุราล้วนบริโภคไม่ได้ เช่น เต้าหู้ยี้ส่วนใหญ่มีสุราจึงกินไม่ได้ แม้ผู้ขายจะบอกว่าใช้สุราเพียงนิดเดียวเท่านั้น

แต่ขอเพียงมีอยู่แม้แต่น้อยก็ยังเป็นสุรา เว้นแต่ใช้เป็นยาเพื่อช่วยชีวิต จึงอาจผ่อนผันได้ อีกทั้งเครื่องสำอางจำนวนมากก็มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทางที่ดีจึงไม่ควรใช้

หลังจากน้อมฟังคำสอนของพระกษิติครรภโพธิสัตว์แล้ว อาอวี้ก็เดินทางต่อไปพบตุลาการแห่งปรโลก

ท่านตุลาการแห่งปรโลก พระอมิตาภพุทธะ! วันนี้อยากขอเรียนถามท่านเรื่องผลกรรมของการร่วมประเวณีระหว่างเครือญาติ

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า การร่วมประเวณีระหว่างเครือญาติเป็นการกระทำที่เสื่อมทรามทางศีลธรรม ทำให้บรรยากาศทางศีลธรรมของสังคมปั่นป่วน และทำลายพลังอันเที่ยงตรงของจริยสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ปรโลกจะลงโทษสรรพสัตว์ประเภทนี้อย่างหนัก สรรพสัตว์ใดที่ประพฤติผิดในกามประเภทนี้ เมื่อยังมีชีวิต การกระทำแต่ละครั้งจะทำให้บุญวาสนาและอายุขัยลดลง 2 เดือนครึ่ง เมื่อสิ้นอายุขัยจะเข้าสู่นรกแห่งการประพฤติผิดในกาม รับทุกข์ในนรกวงล้อกลับด้าน 500 ปี นรกกอดเสาทองแดง 500 ปี นรกเตียงเหล็ก 500 ปี นรกเยียนฮวาฟานกุ่น 500 ปี และนรกป่าดาบ 500 ปี นี่เป็นเพียงโทษที่ตัดสินสำหรับการร่วมประเวณีระหว่างเครือญาติโดยทั่วไป แน่นอนว่าบทลงโทษเฉพาะกรณีต้องอาศัยเหตุการณ์จริงเพื่อวินิจฉัยขั้นสุดท้าย ชั่วพริบตาเดียวฉันก็นั่งดอกบัวขาวมาถึงนรกวงล้อกลับด้านแล้ว ที่นี่มีวิญญาณชายมากกว่าวิญญาณหญิง

วิญญาณที่ร่วมประเวณีระหว่างเครือญาติในนรกแห่งนี้ ล้วนร่วมเพศกับญาติต่างเพศที่อยู่ในรุ่นเดียวกับตน กล่าวคือ ผู้ชาย

ร่วมเพศกับภรรยาของพี่ชาย ภรรยาของน้องชาย พี่สาว น้องสาว หรือญาติต่างเพศในครอบครัวภรรยาที่อยู่ในรุ่นเดียวกันและแต่งงานแล้ว ส่วนผู้หญิงร่วมเพศกับสามีของพี่สาว สามีของน้องสาว พี่ชาย น้องชาย หรือญาติต่างเพศในครอบครัวสามีที่อยู่ในรุ่นเดียวกันและแต่งงานแล้ว

นรกวงล้อกลับด้านแดนน้ำแข็งมีวงล้อขนาดใหญ่มากวงหนึ่งที่หมุนได้ รอบทั้งสี่ด้านเป็นกำแพงน้ำแข็งเย็นจัด ด้านบนมีน้ำแข็งที่ดูคล้ายกระจกบานหนึ่ง ขอเรียกว่ากระจกน้ำแข็งก็แล้วกัน กระจกน้ำแข็งนี้ต่างจากน้ำแข็งของกำแพงทั้งสี่ด้าน มันมีความโปร่งใสและความสามารถในการสะท้อน กล่าวโดยรวมคือทำหน้าที่เหมือนกระจก สามารถสะท้อนให้เห็นสภาพภายในวงล้อได้ กระจกบานนั้นจะปล่อยก้อนน้ำแข็งโปร่งใสบินออกมาไม่หยุด กระแทกร่างวิญญาณของสรรพสัตว์ที่กำลังรับโทษอยู่ในวงล้อที่หมุนอยู่

ขณะนั้นฉันเห็นวิญญาณชายตนหนึ่งเดินเปลือยกายไปทางวงล้อใหญ่ วงล้อจะดูดเขาไว้ ขังเขาทั้งตัวอยู่ข้างในแล้วหมุน กระจกน้ำแข็งจะปล่อยน้ำแข็งออกมากระแทกร่างวิญญาณชาย น้ำแข็งทุกก้อนกระแทกจนวิญญาณผู้มีโทษเลือดไหล แขนขาขาด เจ็บปวดอย่างแสนสาหัส วิญญาณผู้มีโทษจะพยายามสุดชีวิตเพื่อหนีออกไป แต่เมื่อเขาลากร่างที่บาดเจ็บออกจากวงล้อได้ชั่วคราวอย่างยากลำบาก เจ้าหน้าที่ภูตผีที่อยู่ด้านนอกก็ใช้ง่ามแทงยกเขาขึ้นแล้วโยนกลับเข้าไปอีก ภาพนั้นสาหัสน่าเวทนาอย่างยิ่ง พระอมิตาภพุทธะ!

ขณะนั้นตุลาการแห่งปรโลกเรียกให้ฉันไปดูนรกป่ากระบี่บุปผาหลากสีที่อยู่ข้าง ๆ อีกแห่ง นรกนี้ลงโทษความผิดฐานประพฤติผิดในกามกับญาติสายตรงของตนเมื่อยังมีชีวิต ไม่ว่าจะถูกบังคับหรือยินยอมเอง หากถูกบังคับและในขณะนั้นไม่มีจิตยินดีในกาม เมื่อสำนึกผิดและขอขมาก็ไม่ต้องรับโทษ แต่หากมีจิตยินดีในกามก็ยังต้องรับผลกรรม ผู้ชายที่ประพฤติผิดในกามกับลูกสาว หลานสาวที่เป็นลูกของลูกชาย ยาย ย่า หรือญาติสายตรงต่างเพศในครอบครัวภรรยา และผู้หญิงที่ประพฤติผิดในกามกับพ่อ หลานชายที่เป็นลูกของลูกชาย ปู่ ตา หรือญาติสายตรงในครอบครัวสามีล้วนต้องรับผลกรรม ภายในนรกแห่งนี้มีดอกไม้ที่ดูสวยงามนับไม่ถ้วน ดอกไม้เหล่านี้มีกลไกมากมายและเปลี่ยนสีได้ มองดูแล้วช่างดึงดูดใจ[7]

ขณะนั้นมีวิญญาณชายตนหนึ่งเปลือยกาย เต็มไปด้วยความคิดในกาม อยากเข้าไปเด็ดดอกไม้ ดอกไม้เปลี่ยนรูปอย่างรวดเร็วแล้วพันรอบร่างเขา เมื่อดอกไม้ค่อย ๆ พันเลื่อนลงมาถึงตำแหน่งอวัยวะเพศของวิญญาณชาย ก็จะตัดอวัยวะเพศขาดทันที เลือดกระเซ็นไปทั่วพื้น ทั้งเลือดและเนื้อไหลเละ จากนั้นดอกไม้ก็จะกลายเป็นกลีบแข็งนับไม่ถ้วน บินเข้ามากระแทกวิญญาณผู้มีโทษไม่หยุดจนหมดสติประหนึ่งตาย เมื่อหมดสติแล้ว เจ้าหน้าที่ภูตผีจะมาใช้ของเหลวเย็นเยียบราดใบหน้าของวิญญาณผู้มีโทษให้ฟื้นขึ้น จากนั้นก็ต้องรับโทษซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่หยุด ต้องผ่านความเจ็บปวดแสนสาหัสครั้งแล้วครั้งเล่าต่อไป หากรู้แต่แรกว่าจะเป็นเช่นนี้ จะทำลงไปตั้งแต่ต้นทำไม!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “การประพฤติผิดด้วยการร่วมประเวณีระหว่างเครือญาติในโลกมนุษย์เป็นสิ่งที่ฟ้าดินไม่อาจ

ยอมรับ เป็นบาปหนักและชั่วร้ายอย่างยิ่ง ต้องตัดสินโทษหนักและลงโทษอย่างเข้มงวดแน่นอน ไม่อาจอภัยได้ เพื่อแสดงให้เห็นว่ากฎแห่งปรโลกไม่ลำเอียงเข้าข้างผู้ใด”

วันนี้จบไว้เพียงเท่านี้ วันหน้าค่อยมาใหม่

ขอน้อมลาตุลาการแห่งปรโลก ขอบพระคุณท่านที่นำทาง!

8. เยาวชนหมกมุ่นในสื่อลามกและเว็บไซต์ลามกจนบุญวาสนาและอายุขัยหมดสิ้น ตายเมื่ออายุเพียงยี่สิบกว่าปี!

ขอบพระคุณพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลาย! อาอวี้นั่งดอกบัวขาวออกเดินทางแล้ว

ท่านตุลาการแห่งปรโลก พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะ!

วันนี้ตุลาการแห่งปรโลกพาฉันไปชมนรกดวงตาแสงไฟฟ้า ซึ่งเป็นนรกแห่งการประพฤติผิดในกามแห่งหนึ่ง นรกนี้เป็นที่ที่สรรพสัตว์ผู้ชอบอ่านหนังสือลามกหรือดูเว็บไซต์ลามกเมื่อยังมีชีวิต จะเข้ามารับผลกรรมหลังสิ้นอายุขัย สรรพสัตว์ที่มารับผลกรรมในนรกแห่งนี้จะถูกตัดสินโทษตามอายุและความถี่ในการดู โทษต่ำสุดคือต้องรับผลกรรมในนรก 50 ปี หากหมกมุ่น ยิ่งอายุน้อยก็ยิ่งถูกตัดสินโทษหนัก

คนส่วนใหญ่หลังดูเว็บไซต์ลามกแล้ว จะประพฤติผิดในกามอย่างอื่นต่อ เช่น สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หรือประพฤติผิดด้วยการร่วมเพศในเวลาที่ไม่เหมาะสม ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม หรือกับส่วนของร่างกายที่ศีลข้อนี้ไม่อนุญาต เป็นต้น ถึงกับใช้อุปกรณ์กระตุ้นกาม การอ่านหนังสือลามกประเภทนี้ทำลายธรรมชาติอันดีงามของมนุษย์อย่างร้ายแรง โดยเฉพาะเด็กที่มีธรรมชาติบริสุทธิ์และมีกายเป็นหยางบริสุทธิ์[8] แม้แต่ผู้ใหญ่ก็ไม่ควรดู แล้วเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะจะดูได้อย่างไร

ปัจจุบันในโลกมนุษย์มีเยาวชนจำนวนมากดูเว็บไซต์ลามกประเภทนี้บนคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าใครก็ตาม หากหมกมุ่นในกามตัณหา ย่อมส่งผลโดยตรงต่อพัฒนาการที่ดีของทั้งร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ มนุษย์ดำเนินชีวิตแต่ละวันด้วยความคิดและเจตนา ความคิดและเจตนาผลักดันการกระทำ การกระทำก่อกรรมดีและกรรมชั่ว กรรมดีและกรรมชั่วกำหนดชะตาชีวิต ชะตาชีวิตก่อให้เกิดแรงกรรม เมื่อแรงกรรมเกิดขึ้นก็ต้องรับผลกรรม

การดูเว็บไซต์ลามกเป็นประจำจะทำให้ความคิดของคนขุ่นมัว จัดการเรื่องต่าง ๆ อย่างไม่กระจ่าง โดยเฉพาะผลกระทบต่อเด็กนั้นกว้างขวางอย่างยิ่ง ทำลายโอกาสอันดีในการปฏิบัติธรรมขณะได้เกิดเป็นมนุษย์ ดังคำกล่าวว่า เหนือตัวอักษรจีน 色 (กาม) มีมีดอยู่เล่มหนึ่ง ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ทั้งในจีนและต่างแดน มีบุคคลมีชื่อเสียง แม่ทัพ และทหารมากมายเพียงใดแล้วที่ไม่อาจผ่านด่านกามนี้ไปได้

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “เริ่มจากการอ่านหนังสือลามกหรือดูเว็บไซต์ลามก แต่ละครั้งล้วนทำให้บุญวาสนาและอายุขัยลดลง จากนั้นหากก้าวต่อไปกระทำผิดในกามอย่างอื่นอีก บุญวาสนาและอายุขัยก็ลดลงเช่นเดียวกัน เท่ากับเป็นการฆ่าตัวตายอย่างช้า ๆ

ปัจจุบันเทคโนโลยีในโลกมนุษย์เจริญก้าวหน้า เด็ก ๆ ล้วนใช้คอมพิวเตอร์ มีเด็กจำนวนมากดูเว็บไซต์ลามก บางกรณีผู้ปกครองไม่รู้ เพราะตนเองใช้คอมพิวเตอร์ไม่เป็น จึงปล่อยให้เด็กเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์ด้วยตนเอง ไม่เคยสอบถาม อีกทั้งแต่ละวันก็ยุ่งกับงานมาก จนไม่มีเวลาเหลือมาดูแลเรื่องของลูก หรือผู้ที่

มีฐานะดีกว่าหน่อยก็จ้างคนมาดูแลลูก แต่คนที่จ้างมาก็อาจดูแลได้ไม่เหมาะสม ดังนั้นบุญวาสนาของผู้ปกครองเหล่านี้ก็จะลดลงด้วย จะอ้างว่าไม่รู้แล้วไม่ใส่ใจไม่ได้ เลี้ยงดูโดยไม่อบรมสั่งสอนย่อมเป็นความผิดของบิดา ผู้ปกครองควรใส่ใจอบรมเลี้ยงดูลูกให้เติบโตอย่างมีสุขภาวะด้วยตนเอง ส่วนผู้ปกครองบางคนรู้ดีอยู่แล้วกลับไม่ห้ามปราม หรือเห็นว่าเป็นเพศศึกษา จึงปล่อยให้ลูกดู บางคนยังพูดว่ายุคสมัยเปลี่ยนไปแล้ว ปัจจุบันเป็นยุคเปิดกว้าง โรงเรียนต่างก็มีเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับสำหรับเด็กเล็ก นี่เป็นความรู้ความเห็นที่ผิดอย่างร้ายแรง ทางปรโลกหวังว่าครั้งนี้ เมื่ออาอวี้มาเยี่ยมชมนรกแล้ว จะกลับไปตักเตือนสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ให้ละทางผิดกลับสู่ทางถูก เห็นคุณค่าของเวลาหลายสิบปีในโลกมนุษย์ ทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อศีลธรรมของสังคมและจิตใจผู้คนให้มาก อย่าทำเรื่องที่ทำร้ายทั้งผู้อื่นและตนเอง มิฉะนั้นเมื่อหมดลมหายใจ ตายแล้วก็ต้องมาพบข้า!”

ได้ยินเสียงกรีดร้องอย่างเจ็บปวดแล้ว ที่แท้เป็นสรรพสัตว์ในนรกดวงตาแสงไฟฟ้าที่กำลังรับการทรมานอันโหดร้าย นรกแห่งนี้ติดตั้งคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่จำนวนมากที่มีกลไก วิญญาณหนึ่งตนต่อคอมพิวเตอร์หนึ่งเครื่อง ในคอมพิวเตอร์มีสิ่งต่าง ๆ ให้ดู วิญญาณแต่ละตนต่างกำลังดูคอมพิวเตอร์ของตน แต่ไม่ดูยังดีกว่า เพราะทันทีที่ดูก็จะกรีดร้องอย่างเจ็บปวดเสียงดัง

มีวิญญาณชายตนหนึ่งอายุน้อยมาก ดูเหมือนอายุยี่สิบกว่าปี คอมพิวเตอร์ของเขาปล่อยแสงไฟฟ้าสีแดงเป็นตะขอออกมาเกี่ยวดวงตาทั้งสองของเขาโดยตรง แล้วฉีกดึงลูกตาออกมา เลือดสดไหลนองเต็มพื้น วิญญาณชายแสดงความเจ็บปวดและเศร้า

รันทดอย่างถึงที่สุด! นี่คือผลกรรมของการดูภาพยนตร์ ภาพ และอ่านนวนิยายลามก เป็นต้น บนเว็บไซต์

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า วิญญาณชายตนนี้เริ่มดูเว็บไซต์ลามกมาตั้งแต่เด็ก และยังสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองด้วย เนื่องจากกระทำผิดบ่อยมาก บุญวาสนาตลอดชีวิตจึงถูกบั่นทอนจนหมดอย่างรวดเร็ว และตกลงมาสู่นรก บิดามารดาของเขายังคร่ำครวญอยู่ในโลกมนุษย์ด้วยความโศกเศร้าที่สูญเสียลูกชายสุดที่รัก

ข้าง ๆ มีวิญญาณผู้มีโทษตนหนึ่งนั่งอ่านหนังสือลามกอยู่บนโต๊ะตัวหนึ่ง ได้รับโทษเหมือนผลกรรมเกี่ยวตาเมื่อครู่ และรุนแรงเท่ากัน แต่จังหวะการรับผลกรรมช้ากว่าเล็กน้อย ฉันเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่าเหตุใดความเร็วในการรับโทษจึงแตกต่างกัน ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “เพราะผู้ใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไซต์ลามก โดยทั่วไปจะดูได้ปริมาณมากในเวลาอันสั้น และใช้เวลาดูนานกว่าด้วย ส่วนการอ่านหนังสือลามก นิตยสารภาพ และนวนิยาย เป็นต้น ก็มีเพียงหนังสือลามกไม่กี่เล่มที่จำกัดอยู่เท่านั้น หากสรรพสัตว์เมื่อยังมีชีวิตดูไม่มาก แล้วภายหลังตระหนักรู้สำนึกผิดและขอขมา ไม่กระทำซ้ำอีก อีกทั้งกลับมาช่วยเผยแพร่บทความส่งเสริมความดีนี้อย่างจริงจัง ชักชวนสรรพสัตว์ไม่ให้ดูเว็บไซต์ลามก แผ่นสื่อลามก และหนังสือลามกอีก ใช้เงินของตนเองอย่างเต็มกำลังซื้อหนังสือลามกและแผ่นสื่อลามก เป็นต้นมาเผาทำลาย ทำความดีชดเชยความผิด เช่นนี้ก็จะพ้นจากผลกรรมในนรกแห่งนี้ได้”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวอย่างเข้มงวดว่า “สรรพสัตว์ที่รับผลกรรมในนรกดวงตาแสงไฟฟ้า โดยทั่วไปยังต้องไปรับโทษต่อในนรกแห่งการประพฤติผิดในกามอื่น ๆ อีก ผู้ที่กระทำผิดด้วยการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การร่วมเพศในเวลาที่ไม่เหมาะสม ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม หรือกับส่วนของร่างกายที่ศีลข้อนี้ไม่อนุญาต เป็นต้น หลังตายแล้วจะต้องถูกส่งลงนรกกลืนลูกเหล็ก นรกกอดเสาทองแดง นรกเยียนฮวาฟานกุ่น และนรกอื่น ๆ อย่างแน่นอน รวมทั้งต้องรับโทษในนรกอีกหลากหลายรูปแบบสำหรับการร่วมเพศกับส่วนของร่างกายที่ศีลข้อนี้ไม่อนุญาตด้วย”

วันนี้ขอจบไว้เพียงเท่านี้ก่อน ขอน้อมลาตุลาการแห่งปรโลก!

อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก ขอบพระคุณท่าน! แล้วนั่งดอกบัวขาวกลับไป

เว็บไซต์ลามกและแผ่นสื่อลามกทำร้ายผู้คนอย่างหนักจริง ๆ กลิ่นคาวเลือดในมหานรกต่าง ๆ เป็นสิ่งที่อาอวี้แทบจะทนไม่ได้เลย หลังเยี่ยมชมมหานรกหลายแห่ง เห็นวิญญาณผู้มีโทษมากมายถูกทหารภูตผีตัดศีรษะ ฟันมือ เฉือนเนื้อ ตัดเท้า และกรีดร้องเสียงดังเป็นภาพนองเลือดอันน่าสะพรึงกลัว เมื่ออาอวี้กลับบ้านแล้ว ก็ต้องปรับสภาพจิตใจใหม่อยู่พักหนึ่งจึงจะฟื้นกลับมาได้!

9. การลงโทษอันสาหัสของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง — นรกตาไฟฟ้าลูกเหล็ก

ขอบพระคุณพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลาย! ฉันนั่งดอกบัวขาวออกเดินทางแล้ว

ท่านตุลาการแห่งปรโลก พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะ!

วันนี้ตุลาการแห่งปรโลกพาฉันไปชมนรกตาไฟฟ้าลูกเหล็ก ซึ่งเป็นนรกแห่งการประพฤติผิดในกามแห่งหนึ่ง นรกตาไฟฟ้าลูกเหล็กเป็นที่รับโทษหลังสิ้นอายุขัยของผู้ที่เมื่อยังมีชีวิตหมกมุ่นดูเว็บไซต์ลามก ภาพลามก สิ่งพิมพ์ลามก และสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองอยู่ข้างคอมพิวเตอร์ไปพร้อมกับดู ระยะเวลารับโทษคือ 800 ปี หลังจากนั้นจึงพิจารณาว่าจิตวิญญาณเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรแล้วค่อยตัดสินว่าจะต้องรับโทษที่นี่ต่อหรือไม่

ก่อนหน้านี้เคยกล่าวไว้แล้วว่า ทุกครั้งที่ดูสิ่งพิมพ์ลามก บุญวาสนาและอายุขัยจะถูกหักลดลงหนึ่งเดือน ยกเว้นครั้งแรกที่ดู จะหักบุญวาสนาและอายุขัยครึ่งเดือน หลังจากนั้นทุกครั้งจะหักบุญวาสนาและอายุขัยหนึ่งเดือน หากดูเป็นประจำแล้วยังสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองด้วย บุญวาสนาที่มีอยู่ตลอดชีวิตก็จะถูกหักจนหมดไปอย่างรวดเร็วจริง ๆ

นรกแห่งนี้อยู่ข้างนรกดวงตาแสงไฟฟ้า และทุกข์ทรมานยิ่งกว่านรกดวงตาแสงไฟฟ้าถึงสิบล้านเท่า ผู้ที่อยู่ที่นี่แทบทั้งหมด

เป็นเยาวชน โอ้! น่าสงสารจริง ๆ แต่ละคนอายุยังน้อยมาก ฉันจำได้ว่าตอนอายุเท่าพวกเขายังเรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียน ซื่อ ๆ ไม่รู้อะไรเลย ทำไมพวกเขามีหนังสือให้เรียนกลับไม่เรียน แล้วพากันมารับโทษในนรกเสียได้ พูดได้คำเดียวว่า เห็นแล้วใจหนาวสะท้าน! เด็กผู้ชายทั้งหลายต้องรักษาตนให้บริสุทธิ์และเห็นคุณค่าของตนเองนะ นรกทุกข์ทรมานเหลือเกิน อย่ามาที่นี่เป็นอันขาด อยู่ในโลกมนุษย์จงตั้งใจเรียนหนังสือและปฏิบัติธรรมให้ดี ทะนุถนอมชีวิตอันงดงามนี้ไว้

ที่นี่ฉันพบเด็กนักเรียนชายชั้นมัธยมคนหนึ่ง หน้าคุ้นมาก เคยเห็นที่ไหนนะ? นึกออกแล้ว ประมาณครึ่งปีก่อนฉันเคยเห็นรูปหน้าศพของเขาที่สถานจัดพิธีศพ ครึ่งปีก่อนฉันไปจัดการงานศพของญาติ ห้องตั้งศพของเขาอยู่ติดกับห้องของญาติฉัน ตอนนั้นห้องตั้งศพทางฝั่งเรามีคนมาก เด็ก ๆ ก็มาก จึงรู้สึกอบอ้าวและคึกคัก แต่ห้องตั้งศพของเขากลับเงียบเหงา มีเพียงพ่อแม่ของเขากับญาติอีกสองสามคน ตอนนั้นญาติทางฝั่งเราพูดกันว่าเด็กคนนี้อายุยังน้อย ไม่รู้เกิดอะไรขึ้น พ่อแม่ช่างน่าสงสาร แม่ของเขาเสียใจมาก ฉันเพียงหันไปทางรูปหน้าศพของเขาแล้วกล่าวพระนามพระอมิตาภพุทธะสองสามครั้งเพื่ออุทิศบุญให้ ไม่คิดเลยว่าจะได้พบเขาในนรก ชีวิตคนช่างไม่เที่ยงจริง ๆ!

ได้ฟังตุลาการแห่งปรโลกเล่าว่า พ่อแม่ของเด็กชายคนนี้มีเขาเป็นลูกเพียงคนเดียว เมื่อยังมีชีวิตเขาหมกมุ่นดูเว็บไซต์ลามกและสิ่งพิมพ์ลามก ทั้งยังติดนิสัยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และใช้เครื่องมือที่ตนประดิษฐ์ขึ้นช่วยกระตุ้นกาม เขาเริ่มสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองตั้งแต่อายุ 6 ขวบ เมื่ออายุ 10 ขวบก็เริ่มมีภาวะไตพร่องแล้ว[9] แม่ของเขาพาไปเสาะหาแพทย์มีชื่อเสียงตามที่ต่าง ๆ

เขากินยาจีนมามาก เดินเหมือนคนแก่จนต้องใช้ไม้เท้า เพราะเขาไม่รู้จักทะนุถนอมชีวิตและสุขภาพของตน แม้ในระหว่างกินยาก็ยังคงสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ดังนั้นเมื่ออายุ 12 ขวบ บุญวาสนาและอายุขัยจึงถูกหักจนหมด และเขาถูกส่งลงนรกตาไฟฟ้าลูกเหล็กเพื่อรับโทษ 800 ปี

[คำเชื่อมเรื่องโดยผู้เรียบเรียง ไม่ใช่คำแปลตามต้นฉบับทุกคำ — ZH-L0251] อาอวี้เห็นเครื่องทรมานรูปคอมพิวเตอร์อยู่ข้างเด็กชาย มีงูไฟพันรอบตัวเขา และมีหมาป่าดุร้ายสองตัว ดวงตาทั้งสองของเขาบาดเจ็บ และเขาถูกลงโทษหลายอย่างในเวลาเดียวกันจนเจ็บปวดอย่างสาหัส ผู้เล่าเห็นแล้วสะเทือนใจอย่างยิ่ง ส่วนนี้ไม่ถ่ายทอดรายละเอียดความรุนแรงทางเพศต่อเด็ก

ฉันถามตุลาการแห่งปรโลกว่า เหตุใดจึงต้องรับผลกรรมเป็นโทษทรมานหลายอย่างในเวลาเดียวกัน? ทำไมไม่รอให้ดวงตาของเขาฟื้นกลับมาสมบูรณ์ก่อน แล้วจึงรับผลกรรมจากงูไฟและหมาป่า?

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “โทษเหล่านี้แยกรับกันไม่ได้อย่างเด็ดขาด เพราะเมื่อยังมีชีวิต ขณะดูคอมพิวเตอร์ เขาก็สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองอยู่ข้างคอมพิวเตอร์ทันที จากนั้นก็ใช้เครื่องมือช่วยกระตุ้นกามที่ตนประดิษฐ์ขึ้นกระทำผิดในกามอีก จึงทำให้เขามาสู่นรกเพื่อรับผลกรรมอย่างรวดเร็ว เมื่อรับผลกรรมในนรกแห่งนี้ครบแล้ว เขายังต้องไปรับโทษต่อที่มหานรกคร่ำครวญ เพราะเขาสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จึงหักทอนบุญวาสนาทั้งหมดของตนจนสิ้นไปก่อนเวลา ทำให้พ่อแม่โศกเศร้าเสียใจอย่างยิ่ง คนผมขาวต้องส่งศพคนผมดำ จึงนับเป็นลูกอกตัญญูและได้รับโทษนี้ ผู้คน

ในโลกมนุษย์ทุกวันนี้อายุยังน้อยก็ไม่รักษามารยาทและความชอบธรรมแล้ว ขัดขืนโต้เถียงพ่อแม่ กล่าววาจาด่าทอ ยิ่งกว่านั้นถึงกับชกต่อยเตะถีบ พฤติกรรมเลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์ชั้นต่ำบางชนิด ผู้ที่อกตัญญูอย่างยิ่งในฟ้าดิน เมื่อตายแล้วต้องมารับโทษที่นี่อย่างแน่นอน เพื่อขัดเกลาจิตวิญญาณและชำระจิตดั้งเดิมให้บริสุทธิ์ จนกว่าจะสำนึกผิดและแก้ไขตนด้วยความจริงใจอย่างสมบูรณ์”

“วันนี้พอเท่านี้ก่อน ข้ายังมีราชการสำคัญต้องจัดการ ท่านค่อยมาใหม่วันหลัง”

“อาอวี้ขอคารวะลาท่านตุลาการแห่งปรโลก ขอบพระคุณท่านตุลาการแห่งปรโลก!”

10. อายุขัยในโลกมนุษย์ยังไม่สิ้น ก็เกี่ยวดึงวิญญาณหุนทั้งสามไปก่อนแล้ว!!!

สำนึกในพระคุณแห่งพุทธานุภาพที่คุ้มครองเกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก

วันนี้ตุลาการแห่งปรโลกพาฉันไปชมนรกแส้และกระบอง ซึ่งเป็นนรกแห่งการประพฤติผิดในกามแห่งหนึ่ง นรกแส้และกระบองคืออะไร? คือที่ซึ่งจิตวิญญาณส่วนเล็ก ๆ ของสรรพสัตว์ที่อายุขัยในโลกมนุษย์ยังไม่สิ้น ยังใช้ชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์และประพฤติผิดในกาม จะถูกเจ้าพนักงานภูตแห่งปรโลกจับมารับโทษในนรก คนเรามีวิญญาณหุนสามดวงและพั่วเจ็ดดวง[10] เจ้าพนักงานภูตจะจับวิญญาณหุนทั้งสามของวิญญาณผู้มีบาปมาลงทัณฑ์ในนรก สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์จะรู้สึกเวียนศีรษะ ปวดศีรษะ มึนงงและสะลึมสะลืออย่างมาก บางคนรู้สึกได้ว่าถูกตีในขณะที่สะลึมสะลือ แต่ส่วนใหญ่คิดว่าตนกำลังฝันร้าย รายที่เป็นหนักจะมีไข้ ต้องนอนอยู่บนเตียง เมื่อรับโทษเสร็จแล้วกลับสู่โลกมนุษย์ บางคนจะปวดรุนแรงไปทั้งตัว ราวกับเจ็บลึกเข้าไปถึงกระดูก

นรกแส้และกระบองแห่งนี้กว้างใหญ่เหลือเกิน! เรียกได้ว่าสุดลูกหูลูกตา เหมือนมองทะเลในโลกมนุษย์ มองไม่เห็นว่าขอบเขตอยู่ที่ไหน เป็นนรกที่ใหญ่ที่สุดในบรรดานรกที่ฉันเคยไปชมมาจนถึงตอนนี้ ในนรกแส้และกระบองมีผู้คนจากประเทศต่าง ๆ มากมาย เช่น จีน อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น ไทย อีกทั้ง

อินเดีย แอฟริกา ปากีสถาน และอื่น ๆ มีคนหลายสัญชาติมากเหลือเกิน สิ่งหนึ่งที่น่าเศร้าอย่างยิ่งคือ มีเยาวชนและเด็กเล็กนับไม่ถ้วนรับโทษอยู่ในนรกแห่งนี้ด้วย

ฉันเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า ทำไมจึงมีผู้คนมากมายเช่นนี้? นรกแห่งนี้กว้างใหญ่จนน่ากลัวเหลือเกิน!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ก็เพราะเทคโนโลยีก้าวหน้า โลกมนุษย์ประดิษฐ์คอมพิวเตอร์ขึ้นมา เว็บไซต์ลามกจำนวนมหาศาลได้ทำร้ายและทำให้จิตใจของเยาวชนและเด็กเล็กแปดเปื้อน พวกเขาต่างกำลังประพฤติผิดในกาม สร้างเหตุแห่งการตกนรก จำนวนสรรพสัตว์ที่ก่ออกุศลกรรมเหล่านี้กำลังสะสมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วไม่หยุด ด้วยเหตุนี้พระพุทธเจ้าจึงทรงมอบหมายเป็นพิเศษให้ท่านมาเยี่ยมชมนรก แล้วกลับไปตักเตือนสรรพสัตว์ให้รักษาคุณธรรมหลักห้าประการและคุณธรรมแปดประการ[11]ให้ดี โดยเฉพาะคนหนุ่มสาว อย่าคิดว่าสิ่งเหล่านี้ล้าสมัยคร่ำครึ ต้องรักษาตนให้บริสุทธิ์และเห็นคุณค่าของตนเอง กลับจากทางผิดสู่ทางถูก ละความชั่วและทำความดี มิฉะนั้นภายหน้าจะหนีไม่พ้นโทษทัณฑ์อันโหดร้ายในนรก ถึงเวลานั้นเสียใจก็สายไปแล้ว!”

ขณะนั้นฉันเห็นสรรพสัตว์ในนรกแส้และกระบองกำลังถูกเจ้าพนักงานภูตฟาดตีอย่างหนักด้วยแส้และกระบองกันทั้งหมด เจ้าพนักงานภูตที่นี่จะถือแส้และกระบองตีวิญญาณผู้มีบาปอย่างไม่หยุดหย่อน วิญญาณผู้มีบาปเจ็บปวดจนร้องลั่น เสียงร้องดังขึ้นระลอกแล้วระลอกเล่า การถูกตีมีไว้เพื่อให้วิญญาณผู้มีบาปทบทวนความผิดของตน วิญญาณผู้มีบาปส่วนน้อยเมื่อวิญญาณกลับสู่โลกมนุษย์และรู้สึกตัวแล้ว จะตั้งใจแก้ไขความผิดที่ผ่านมา

อย่างจริงจัง แต่ส่วนใหญ่เมื่อวิญญาณกลับสู่โลกมนุษย์แล้วก็ยังทำผิดซ้ำต่อไป

อาอวี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า จะทำอย่างไรให้สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์เชื่อว่าหนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’เล่มนี้เป็นเรื่องจริงแท้แน่นอนเกี่ยวกับสภาพนรกในปัจจุบัน? เพราะบางคนอาจรู้สึกว่าสิ่งที่อาอวี้เล่าล้วนเกิดจากจินตนาการหรือแต่งขึ้นเอง เหมือนอ่านนิยาย จึงยากที่จะทำให้คนเชื่อ

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย ทุกอย่างล้วนมีเหตุและผลกรรม มิใช่ว่าสิ่งที่มองไม่เห็นจะเป็นเรื่องเท็จ เราแต่ละคนไม่อาจเห็นแม่คลอดตัวเราออกมา แต่นี่คือข้อเท็จจริงที่แน่นอนดุจเหล็ก สิ่งที่มองไม่เห็นไม่ได้หมายความว่าไม่มีอยู่ เหนือศีรษะขึ้นไปสามฉื่อ[12]มีเทพและวิญญาณอยู่ ในมหาโลกธาตุนี้มีสิ่งต่าง ๆ มากมายที่เรามองไม่เห็น แต่สิ่งเหล่านั้นกลับเชื่อมโยงกับชีวิตเราอย่างใกล้ชิด เพียงแต่เราไม่ได้รับรู้ถึงการดำรงอยู่ของพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ ภูตผีและเทพเท่านั้น โอกาสตามเหตุปัจจัยและบุญวาสนาของแต่ละคนแตกต่างกัน สิ่งที่สัมผัสหรือประสบจึงไม่เหมือนกันทั้งหมด เหตุและผลกรรมของความดีความชั่วติดตามตัวดุจเงาตามรูป มิใช่ไม่มีผลตอบสนอง เพียงแต่เวลายังมาไม่ถึง ตาข่ายฟ้ากว้างใหญ่ แม้ตาห่างก็ไม่มีสิ่งใดลอดพ้น ครั้งนี้ที่อาอวี้มาเยี่ยมชมสภาพจริงของนรกใหญ่ต่าง ๆ ก็ผ่านการคัดเลือกและจัดเตรียมโดยพระพุทธเจ้าเช่นกัน ท่านเป็นพุทธสาวิกาผู้รักษาศีลคนหนึ่งที่มีคุณสมบัติรับภารกิจนี้ได้ จงตั้งใจทำความดีที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมนี้ให้สำเร็จอย่างจริงจัง”

ขอบพระคุณท่านตุลาการแห่งปรโลกที่ให้กำลังใจ อาอวี้จะทุ่มเทสุดความสามารถอย่างแน่นอน เพื่อทำภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์นี้ให้สำเร็จ

ขณะนั้นฉันเห็นขุนนางแห่งปรโลกหลายท่านกำลังเดินมาทางนรกแส้และกระบอง อ้อ! พญายมราชผู้ครองปรโลกเสด็จมา อาอวี้ประนมมือคารวะพญายมราชผู้ครองปรโลก! ที่แท้ปรโลกยังต้องขยายก่อสร้างนรกแส้และกระบองแห่งนี้เพิ่มเติม พญายมราชผู้ครองปรโลกเสด็จมาตรวจดูสถานที่จริง พญายมราชกำลังทรงติดตามปัญหาใหญ่ของสังคมเรื่องเยาวชนในโลกมนุษย์ประพฤติผิดในกามอย่างใกล้ชิด ตอนนี้พบว่าไม่ได้เป็นปัญหาเฉพาะในโลกมนุษย์เท่านั้น แม้แต่ปรโลกก็พลอยได้รับผลกระทบทันทีจนต้องขยายก่อสร้างเพิ่มเติม ฉันกล่าวอย่างประหลาดใจว่า “ตอนนี้นรกขุมนี้ก็กว้างใหญ่จนไม่มีขอบเขตแล้ว ยังต้องขยายก่อสร้างอีกหรือ?”

พญายมราชผู้ครองปรโลกตรัสว่า “เพราะในโลกมนุษย์มีเยาวชนรายใหม่เข้าร่วมในหมู่สรรพสัตว์ผู้ละเมิดศีลเรื่องการประพฤติผิดในกามอยู่ไม่หยุด พวกเขาดูเว็บไซต์ลามก แผ่นดิสก์ลามก สิ่งพิมพ์ลามก สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และอื่น ๆ แต่อายุขัยในโลกมนุษย์ของพวกเขายังไม่สิ้น เรื่องนี้กลับบั่นทอนคุณธรรมและทำร้ายร่างกาย จึงจำเป็นต้องลงโทษอย่างเข้มงวด ในโลกมนุษย์ไม่มีกฎหมายลงโทษปัญหาร้ายแรงเหล่านี้ มีแต่ข้าที่ต้องขยายก่อสร้างนรก และจับวิญญาณของคนเป็นมาให้ชำระเหตุและผลกรรมนี้ ตลอดหลายปีมานี้ ปรโลกของเราขยายก่อสร้างมาโดยตลอด ภาระงานก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน ปัจจุบันเมื่อเทียบกันแล้ว นรกแส้และกระบองแห่งนี้ยังเล็กเกินไป

จะรองรับวิญญาณผู้มีบาปนับไม่ถ้วนที่หลั่งไหลเข้ามาทุกวันได้อย่างไร ข้าขอบอกท่านว่า ผู้ที่เคารพกฎหมายบ้านเมือง รักษาพุทธศีล และทำความดีอย่างยิ่งในโลกมนุษย์นั้น ปรโลกไม่อาจจับกุมได้ แต่ขอเพียงเคยทำเรื่องละเมิดศีลหรือผิดกฎหมายใด ๆ ก็ไม่มีทางพ้นจากสมุดบันทึกความเป็นความตายและความดีความชั่วของข้าได้ กฎหมายในโลกมนุษย์หลบเลี่ยงได้ง่าย แต่กฎแห่งปรโลกไม่มีทางหลบพ้น เหตุเช่นใด ผลย่อมเป็นเช่นนั้น ไม่ว่าจะอยู่สุดขอบฟ้าหรือมุมใดของทะเล เจ้าพนักงานภูตแห่งปรโลกย่อมหาตัวท่านพบได้อย่างแน่นอน เว้นแต่ท่านไม่ได้ละเมิดศีลหรือกระทำผิด อาอวี้ ท่านต้องทำหน้าที่นำคำเหล่านี้ไปถ่ายทอดให้ดี ครั้งนี้ปรโลกผ่อนปรนเป็นกรณีพิเศษ เปิดเผยความลับแห่งฟ้าจนหมด ให้ชาวโลกรู้ความจริงของนรก โดยมุ่งหวังให้สรรพสัตว์รู้ตัวและย้อนกลับจากทางหลง ทำความดีสั่งสมคุณธรรม อาศัยสิ่งนี้ลดและขจัดมหาภัยพิบัติในโลกมนุษย์ที่เกิดจากอกุศลกรรมอันใหญ่หลวงนานาชนิด เพื่อไม่ให้เหล่าชีวิตต้องประสบความทุกข์ยากแสนสาหัส เมื่อกลับไป ท่านจงตักเตือนผู้คนให้รักษาคุณธรรมหลักห้าประการและคุณธรรมแปดประการอย่างเคร่งครัด ไม่ละเมิดกฎหมายของประเทศ กตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่ เคารพครูอาจารย์และผู้อาวุโส ยึดมั่นในหลักคุณธรรมและรักษามารยาท อย่าสร้างเหตุและผลกรรมแห่งนรกอีก เอาละ ข้ายังมีราชการต้องจัดการ ท่านกลับโลกมนุษย์ก่อนเถิด”

ขอบพระคุณพญายมราช! ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก! พระอมิตาภพุทธะ!

11. ตุลาการแห่งปรโลกตอบอย่างเคร่งขรึมว่า “พระราชาแห่งปรโลกของเราทรงเห็นว่าโลกมนุษย์ได้ปล่อยไอชั่วร้ายออกมาเกินขีดที่รองรับได้แล้ว!”

สำนึกในพระคุณแห่งการประสิทธิ์พรของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย! วันนี้เกือบเขียนบทความไม่ได้เสียแล้ว หลายวันมานี้มีอุปสรรคมากมายมาขัดขวางไม่ให้อาอวี้ไปนรก เรื่องหนึ่งยังไม่ทันสงบก็มีอีกเรื่องเกิดขึ้นจริง ๆ ก่อนอื่นคอมพิวเตอร์มีปัญหาจนพิมพ์ตัวอักษรไม่ได้ หลังจากนั้นยังมีอมนุษย์ฉวยโอกาสตอนฉันหลับเข้ามารบกวนอย่างหนัก เพื่อทำให้พลังชีวิตของฉันร่อยหรอ ตอนนั้นอาอวี้เริ่มรู้สึกมีไข้เล็กน้อย ปวดศีรษะ และอ่อนเพลียมาก เช้าวันนี้ก็อยู่ในสภาพเป็นหวัดแล้ว ทุกครั้งที่ฉันเป็นหวัด หากขยันสวดมนต์อย่างจริงจัง อย่างน้อยต้อง 7 วันจึงจะหาย มิฉะนั้นต้องครึ่งเดือนจึงจะหาย

เมื่อครู่ฉันใช้พลังจิตบอกตัวเองว่า วันนี้จะล้มป่วยไม่ได้เด็ดขาด ต้องไปนรกให้ได้ ต้องเขียนบทความให้ได้ เชื่อว่าตัวเองทำได้แน่นอน จากนั้นจึงนั่งลงเริ่มสวดมนต์มหามยุรี ผ่านไปประมาณ 30 นาที ไข้ก็ลดลง ไม่มีน้ำมูกไหล คอเริ่มเจ็บน้อยลง ศีรษะก็ไม่ปวดแล้ว อาการหวัดเริ่มดีขึ้น สำนึกในพระคุณแห่งการประสิทธิ์พรของพระมหามยุรีวิทยาราช[13]และพระพุทธเจ้าทั้งหลายในสิบทิศอย่างหาที่สุดมิได้ อาอวี้จะทำงานอันศักดิ์สิทธิ์นี้ให้ดีสุดกำลัง

อย่างแน่นอน เพื่อตอบแทนพระคุณของพระพุทธเจ้า! มิฉะนั้นคงละอายต่อพระเมตตาคุ้มครองเกื้อหนุนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย!

ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว ท่านตุลาการแห่งปรโลก พระอมิตาภพุทธะ!

วันนี้ตุลาการแห่งปรโลกพาฉันไปชมนรกแห่งหนึ่งในบรรดานรกแห่งการประพฤติผิดในกาม นั่นคือนรกดอกกระบี่แห่งวิญญาณหยิน[14]

ฉันเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “นรกดอกกระบี่แห่งวิญญาณหยินคืออะไร?”

ตุลาการแห่งปรโลกตอบอย่างเคร่งขรึมว่า “นรกแห่งนี้เป็นที่สำหรับสรรพสัตว์ที่อายุขัยในโลกมนุษย์ยังไม่สิ้น แต่หมกมุ่นกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและการประพฤติผิดในกามอยู่ในโลกมนุษย์ ฝ่ายชายจงใจเปลี่ยนคู่นอนหญิงเป็นคนต่าง ๆ ทุกวันหรือบ่อยครั้ง แล้วยังภาคภูมิใจในตนเอง ฝ่ายหญิงจงใจเปลี่ยนคู่นอนชายทุกวันหรือบ่อยครั้ง แล้วยังคิดว่าตนเก่งกาจยิ่งนัก สรรพสัตว์ประเภทนี้ที่ละเมิดศีลเรื่องการประพฤติผิดในกามและหมกมุ่นอยู่กับการประพฤติผิดในกาม ทำลายสมดุลแห่งพลังอันเที่ยงตรงของหยินและหยางในฟ้าดินอย่างร้ายแรง เพราะทุกครั้งที่ร่วมประเวณี ความคิดของสรรพสัตว์จะปล่อยพลังแห่งความปรารถนาในการประพฤติผิดในกามออกมามากมาย ไอชั่วร้ายเหล่านี้จะดึงดูดเหล่าภูตผีหรือภูตวิญญาณต่าง ๆ ให้เข้ามา ผู้ร่วมประเวณีถูกทำร้ายบั่นทอนโดยไม่รู้ตัว เมื่อไอชั่วร้ายประเภทนี้มีมากและรุนแรงเกินไปจนก่อตัวเป็นกำลังมหาศาลอย่างยิ่ง โลก

มนุษย์ย่อมเกิดภัยพิบัตินานาชนิดนับไม่ถ้วน เพื่อหักล้างให้เกิดความสมดุล

มนุษย์ทำลายกฎธรรมชาติในจักรวาลอย่างร้ายแรง แต่ในโลกมนุษย์ไม่มีกฎหมายลงโทษเรื่องนี้ กฎหมายของประเทศตะวันตกบางแห่งยิ่งสนับสนุนให้การอยู่กินร่วมกันโดยไม่แต่งงานและเรื่องทำนองนี้เป็นสิ่งถูกกฎหมาย ผู้บัญญัติกฎหมายเช่นนี้ต้องรับผลกรรมในนรกอย่างไม่มีประมาณและไม่มีขอบเขต ต้องรอจนกฎหมายนี้ถูกยกเลิกจากโลกมนุษย์อย่างสิ้นเชิง จึงจะสิ้นสุดผลกรรมในนรกได้ ดังคำกล่าวที่ว่า พระโพธิสัตว์กลัวเหตุ ปุถุชนกลัวผล ทุกวันและทุกเรื่องที่เราทำต้องสอดคล้องกับเหตุและผลกรรม ระวังอย่าให้ความประมาทชั่วขณะนำมาซึ่งผลกรรมชั่วในภพหน้า พระราชาแห่งปรโลกของเราทรงเห็นว่าโลกมนุษย์ได้ปล่อยไอชั่วร้ายออกมาเกินขีดที่รองรับได้แล้ว และจำนวนมากเป็นอกุศลกรรมที่เยาวชนซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะก่อขึ้น พระราชาแห่งปรโลกของเราจึงทรงสร้างนรกแบบใหม่เพิ่มขึ้นอีกมากในแดนนรก เพื่อลงโทษสรรพสัตว์ผู้ละเมิดศีลประเภทนี้ที่ยังไม่สิ้นอายุขัย โดยหวังว่าการจับวิญญาณของคนเป็นจากโลกมนุษย์มารับโทษในนรกจะช่วยเตือนสติชาวโลก ลบล้างบาปกรรมของพวกเขา และยังลดระยะเวลาที่พวกเขาต้องรับโทษในนรกหลังสิ้นอายุขัยได้ด้วย”

ขอบพระคุณท่านตุลาการแห่งปรโลกที่อธิบายให้อาอวี้ฟังอย่างละเอียด ได้เรียนรู้อีกหลายอย่างมากจริง ๆ ขอบพระคุณท่านตุลาการแห่งปรโลกเป็นอย่างยิ่ง!

เมื่อฉันมาถึงนรกดอกกระบี่แห่งวิญญาณหยิน ก็เห็นว่านรกแห่งนี้กว้างใหญ่มากเช่นกัน ที่แท้ข้างในมีเด็กมากมาย โดยเฉพาะ

เด็กจากประเทศตะวันตก ต่างกำลังรับโทษอยู่ด้วยกัน มากมายเหลือเกิน! มีทั้งจากอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส และจีน สรุปว่าแทบจะเห็นคนจากทุกสัญชาติและเชื้อชาติ

[คำเชื่อมเรื่องโดยผู้เรียบเรียง ไม่ใช่คำแปลตามต้นฉบับทุกคำ — ZH-L0286] อาอวี้เห็นเจ้าหน้าที่ภูตผีลากกายวิญญาณของเด็กชายหลายคนออกไป และเห็นทั้งเด็กชายและวิญญาณหญิงถูกลงโทษอย่างโหดร้าย เสียงร้องไห้และเสียงร้องด้วยความเจ็บปวดดังไปทั่วนรก เธอทนดูได้ไม่นานก็รีบถอยออกมา รู้สึกทุกข์ใจอย่างยิ่ง และกล่าวว่าหากไม่ใช่เพื่อช่วยงานตักเตือนชาวโลก เธอก็ไม่อยากมาที่นี่อย่างแน่นอน ส่วนนี้ไม่ถ่ายทอดรายละเอียดความรุนแรงทางเพศต่อเด็ก

สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ที่รับโทษเช่นนี้ จะรู้สึกเหมือนเป็นไข้นอนหลับสะลึมสะลืออยู่บนเตียง เพราะวิญญาณหุนทั้งสามในร่างถูกจับไปนรก คนประเภทนี้จึงไม่อาจใช้ชีวิตได้ตามปกติ บางคนจะคิดว่าตนกำลังฝันร้าย แต่กลับทุกข์ทรมานยิ่งกว่าฝันร้ายมาก คนส่วนใหญ่สามารถรับรู้ความเจ็บปวดทางกายเช่นนั้นได้ โดยเฉพาะความเจ็บปวดรุนแรงที่ส่วนล่างของร่างกาย ความรู้สึกเจ็บแปลบอย่างหนักจนทนได้ยาก คนส่วนน้อยเมื่อรับโทษในนรกเสร็จแล้วจะตระหนักได้เพราะความเจ็บปวดทางกาย จึงแก้ไขตนและเริ่มต้นใหม่ ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า พญายมราชแห่งปรโลกทรงให้ความสำคัญกับปัญหาใหญ่ทางสังคมประเภทนี้อย่างมาก การให้วิญญาณผู้มีบาปรับโทษมีจุดประสงค์เพื่อยับยั้งภัยพิบัติร้ายแรงในโลกมนุษย์อันจะเกิดจากการแพร่กระจายต่อไปของค่านิยมที่ไม่ดี

อาอวี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกอีกว่า “เหตุใดโทษทัณฑ์ในนรกแห่งการประพฤติผิดในกามประเภทนี้จึงดูทันสมัยมาก ทั้งมีเครื่องทรมานแบบคอมพิวเตอร์ กระจกน้ำแข็งเปล่งแสง และสิ่งอื่น ๆ ด้วย?” ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “นรกก็คือภาพสะท้อนของโลกมนุษย์ ขอเพียงสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ผลิตสิ่งทันสมัยบางอย่างที่ละเมิดศีลขึ้นมา นรกก็จะสร้างเครื่องทรมานแบบเดียวกันเพิ่มขึ้นทันทีเพื่อลงโทษสรรพสัตว์ประเภทนี้ ทุกวันนี้วิธีเสริมความงามในโลกมนุษย์ก้าวหน้ามาก เพียงใช้เงินจำนวนหนึ่งก็สามารถเปลี่ยนรูปลักษณ์ได้ทั้งตัวทุกเมื่อโดยไม่มีใครรู้ ในโลกมนุษย์อาจหลอกลวงและหลบหนีได้สำเร็จ แต่สำหรับกฎแห่งปรโลกนั้น อย่าว่าแต่เปลี่ยนรูปลักษณ์เลย แม้จะเป็นคนที่ไปเกิดใหม่มาแล้วหลายชาติ พระราชาแห่งปรโลกของเราก็ยังสามารถหาตัวท่านพบได้ทันทีและนำตัวกลับมาประหารชีวิตตามกฎหมาย อาอวี้ เมื่อกลับไปท่านจงตักเตือนสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ให้ดีว่า ต้องเคารพกฎหมายบ้านเมือง กตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่ ปฏิบัติตามความเมตตา ความชอบธรรม มารยาท ปัญญา และความซื่อสัตย์ อย่าบอกว่านี่เป็นถ้อยคำซ้ำซากคร่ำครึ ต้องรู้ว่าสิ่งเหล่านี้คือกฎที่ใช้รักษาสมดุลในการดำเนินและแปรเปลี่ยนตามปกติของฟ้าดิน ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ผู้นั้นย่อมถูกธรรมชาติคัดออกและถูกลงโทษตามเหตุและผลกรรม

เอาละ! วันนี้พอเท่านี้ กรุณากลับไปก่อน แล้วค่อยมาใหม่คราวหน้า”

อาอวี้กราบคารวะลาตุลาการแห่งปรโลก!

12. นรกฟันเฟืองหมาป่าและงู

สำนึกในพระคุณแห่งพุทธานุภาพที่คุ้มครองเกื้อหนุน! หากจะกล่าวถึงความสำนึกในพระคุณ ก็มีมากมายเหลือเกิน!

สำนึกในพระคุณของพระพุทธเจ้า! สำนึกในพระคุณแห่งพระคัมภีร์พระธรรมอันยิ่งใหญ่สูงสุดที่พระพุทธเจ้าทรงฝากไว้!

อาอวี้ชอบพระสูตรมาก โดยเฉพาะชอบศึกษาพระคัมภีร์ต้นฉบับโดยตรง ความรู้สึกเหมือนได้เข้าร่วมธรรมสภาด้วยตนเองราวกับอยู่บนเขาคิชฌกูฏในอินเดียเมื่อ 2,500 ปีก่อน ได้ฟังพระพุทธเจ้าทรงแสดงพระธรรมแห่งโพธิ[15]อันสูงสุดและงดงามด้วยตนเองนั้น มิใช่สิ่งที่ถ้อยคำเรียบง่ายจะพรรณนาได้ ทุกคนควรศึกษาพระคัมภีร์ต้นฉบับอยู่เสมอจะดีที่สุด หลักแห่งชีวิตที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อนมากมายล้วนหาคำตอบได้ทีละข้อในพระคัมภีร์

ในพระคัมภีร์ทั้งหมด พระพุทธเจ้าทรงสอนเราว่าจะทำตนเองให้ดีได้อย่างไร ทรงอธิบายทุกรายละเอียดไว้อย่างชัดเจนยิ่ง ตั้งแต่การรักษาศีลเป็นเหตุแห่งโพธิ การบำเพ็ญบารมีหก[16]และข้อปฏิบัตินานาประการ การเพียรปฏิบัติธรรม จนกระทั่งบรรลุอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ ช่วงแรกสหายธรรมบางท่านอาจยังไม่เข้าใจความหมายของพระคัมภีร์ ที่จริงไม่เป็นไร ขอเพียงตั้งใจศึกษาต่อไปทุกวัน ย่อมค่อย ๆ เริ่มเข้าใจอย่างแน่นอน สิ่งสำคัญที่สุดคือทำอย่างต่อเนื่องทุกวัน ตอนอาอวี้เริ่มศึกษาใหม่ ๆ ทุกครั้งที่อ่านจะรู้สึกว่าประเสริฐลึกซึ้งมาก แต่พออ่านจบก็ลืมทุกอย่างจนหมดทันที ในหัวรู้เพียงว่าประเสริฐลึกซึ้งเหลือเกิน ส่วนเนื้อหากล่าวถึงอะไรกลับพูดออกมาไม่ได้ อุปสรรคจากกรรมหนักจริง ๆ! แต่เพราะ

ฉันชอบพระคัมภีร์ แม้จะลืมก็ยังต้องอ่านสวดทุกวัน เมื่อใช้ชีวิตเช่นนี้ผ่านไปหลายปี จึงพบว่าตนเริ่มจำได้บ้าง หรือในช่วงเวลาและสถานที่ที่แตกต่างกันก็สามารถเข้าใจหลักธรรมบางอย่างขึ้นมาได้เอง ดังนั้นความต่อเนื่องจึงสำคัญมาก ขอให้ทุกคนร่วมกันใช้โอกาสที่ตนยังมีกายมนุษย์ที่แข็งแรงอยู่ เราต้องศึกษาพระคัมภีร์ให้มาก ชีวิตไม่เที่ยง เพียงลมหายใจถัดไปไม่มา ก็เป็นภพหน้าแล้ว หากต้องการตอบแทนพระคุณพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริง มีแต่ต้องปฏิบัติธรรมและรักษาศีลอย่างจริงจัง จึงจะเป็นพุทธสาวกที่แท้จริง! ทุกคนมาร่วมกันพากเพียรรักษาศีลเถิด!

ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว! พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้ตุลาการแห่งปรโลกพาฉันไปชมนรกฟันเฟืองหมาป่าและงูแห่งหนึ่ง สรรพสัตว์ที่มารับโทษในนรกแห่งนี้คือ ผู้ชายที่เมื่อยังมีชีวิตชอบร่วมประเวณีกับผู้หญิงสองคนในเวลาเดียวกัน หรือผู้หญิงที่ร่วมประเวณีกับผู้ชายสองคนในเวลาเดียวกัน ถึงแล้ว ได้ยินเสียงกรีดร้องโหยหวนอย่างรุนแรงอีกแล้ว!

ฉันเห็นชายคนหนึ่งเปลือยกาย ดูเหมือนถูกมัดติดกับล้อที่หมุนได้ สองข้างของล้อนี้มีงูลำตัวอ่อนนิ่มสองตัว แทบจะแนบติดกับตัวเขา ตัวหนึ่งสีแดง อีกตัวหนึ่งสีเขียวคล้ำ งูตัวหนึ่งพันรัดเขาแน่นไม่ยอมปล่อย หัวงูกัดศีรษะ ใบหน้า และหูของเขา ฉีกเนื้อออกมาเป็นชิ้น ๆ เลือดสดนองเต็มพื้น ส่วนงูอีกตัวกัดส่วนล่างของร่างกายเขา ชายคนนี้ดูเจ็บปวดอย่างที่สุดและกำลังร้องคร่ำครวญ

เมื่อมองผู้หญิงที่อยู่ข้าง ๆ เธอก็เปลือยกายและถูกมัดติดกับล้อที่หมุนได้เช่นกัน สองข้างของล้อมีหมาป่าเหล็กที่ดุร้ายอย่างยิ่ง

สองตัวกำลังรุมกัดฉีกเธอไม่หยุด หมาป่าตัวหนึ่งกัดหน้าอกของผู้หญิงคนนี้ อีกตัวกัดส่วนล่างของร่างกาย เธอร้องตะโกนขอความช่วยเหลือ แต่ไม่มีใครสนใจ ภาพที่เห็นนองเลือดอย่างยิ่ง ชายหญิงสองคนเมื่อครู่อายุยังไม่มากเลย เพิ่งอายุสามสิบกว่าปีก็ลงนรกมารับผลกรรมแล้ว น่าเวทนาจริง ๆ!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวกับฉันด้วยสีหน้าเคร่งขรึมว่า “สรรพสัตว์ประเภทนี้ไม่เพียงทำลายจิตวิญญาณของตนเอง ยังทำลายค่านิยมของสังคมอย่างร้ายแรงอีกด้วย ดังนั้นปรโลกจึงต้องลงโทษอย่างเข้มงวด พวกเขาต้องรับโทษที่นี่ 500 ปี หลังจากนั้นจึงส่งไปยังนรกแห่งอื่นเพื่อรับการพิพากษา ปัจจุบันสรรพสัตว์ประเภทนี้ก็มีมากขึ้นเรื่อย ๆ นรกแห่งนี้เพิ่งขยายให้ใหญ่ขึ้นอีกเมื่อไม่นานมานี้ ต่อไปท่านต้องมาเยี่ยมชมให้มาก นอกจากนรกแห่งการประพฤติผิดในกามแห่งนี้แล้ว ยังต้องไปชมและบันทึกสภาพจริงของนรกแห่งอื่นด้วย เพื่อให้พิมพ์หนังสือออกมาได้โดยเร็ว เป็นประโยชน์แก่สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ ทำให้พวกเขาหยุดทำชั่วและสำนึกผิด ทำความดีสั่งสมบุญได้เร็วที่สุด ลดโอกาสที่จะลงนรก และลดภัยพิบัติในโลกมนุษย์”

ได้ค่ะ ท่านตุลาการแห่งปรโลก อาอวี้น้อมรับคำสั่ง! อาอวี้จะทำอย่างสุดกำลังแน่นอน

กลับไปด้วยดอกบัวขาว

13. พบมหาจักรพรรดิเฟิงตู ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งปรโลกเป็นครั้งแรก

หนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’เล่มนี้ อาอวี้ทุ่มเทกำลังทั้งหมดเขียนขึ้นมาจริง ๆ! แม้อาอวี้จะเรียนหนังสือมาไม่มาก ฝีมือการเขียนเรียบง่ายตื้นเขิน แต่ความตั้งใจที่หวังมาโดยตลอดให้สรรพสัตว์ทั้งปวงรักษาพุทธศีลให้ดีนั้น เป็นความจริงใจอย่างสมบูรณ์

ช่วงนี้อาอวี้เห็นสหายธรรมหญิงคนหนึ่งกล่าวร้ายอาจารย์ถานไม่หยุด ท่าทีแข็งกร้าวบีบคั้น คำพูดไม่เหลือทางผ่อนปรนให้เลย! อาจารย์ถานมีพระคุณต่ออาอวี้ อาอวี้ได้เรียนรู้หลักธรรมที่มีชีวิตชีวามากมายจากบทความของอาจารย์ จึงรู้สึกสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง! อีกทั้งพญายมราชผู้ครองปรโลกยังทรงแต่งตั้งอาจารย์ด้วยพระองค์เองให้ตรวจต้นฉบับหนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’และอาจารย์ก็ตอบรับด้วยความยินดี เรื่องที่จะช่วยให้สรรพสัตว์พ้นทุกข์พบสุขนั้น อาจารย์ย่อมไม่ปฏิเสธอย่างแน่นอน หากการกล่าวร้ายของใครบางคนส่งผลกระทบต่อการจัดพิมพ์และเผยแพร่‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’นี่จะเป็นปัญหาที่ร้ายแรงอย่างยิ่งแน่นอน

ดังนั้นอาอวี้จึงต้องขอทำหน้าที่ในส่วนของตน ออกมาสนับสนุนอาจารย์ในเวลานี้ โดยไปเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกด้วยตนเอง เพื่อให้ท่านอธิบายทุกอย่างให้กระจ่าง

สำนึกในพระมหากรุณาที่ทรงเกื้อหนุนด้วยพุทธานุภาพ! ออกเดินทางบนดอกบัวขาว

อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “สิ่งที่อาจารย์ถานกล่าวเป็นพระสัทธรรมหรือไม่คะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกตอบว่า “สิ่งที่อาจารย์ถานกล่าวเป็นพระสัทธรรม ไม่ต้องสงสัย มิฉะนั้นพญายมราชผู้ครองปรโลกจะทรงแต่งตั้งเขาให้ตรวจต้นฉบับได้อย่างไร? อาอวี้ เจ้าถามเช่นนี้ก็เสมือนมองข้ามพระปัญญาของพญายมราชผู้ครองปรโลก”

“อา! ขออภัยค่ะ ท่านตุลาการแห่งปรโลก! อาอวี้ถามผิดไปแล้ว ขอท่านโปรดอภัยด้วยค่ะ”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ครั้งที่พระพุทธองค์ประทับใต้ต้นโพธิ์ ก่อนจะตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า มารได้มารบกวนอย่างหนัก พระพุทธองค์ทรงใช้อำนาจสมาธิและอานุภาพแห่งบุญกุศลอันเปี่ยมด้วยเมตตากรุณาขับไล่กองทัพมารให้ถอยไป ครั้งนั้นมารจำต้องล่าถอย แต่ก่อนถอยไปได้ตั้งปณิธานว่า ‘ตอนนี้ข้ายังทำลายสมาธิของท่านไม่ได้ รอจนถึงยุคปลายพระธรรมในภายหน้า ข้าจะส่งลูกหลานมารของข้ามาสวมเสื้อผ้าของท่านเพื่อทำลายธรรมของท่าน’ แล้วมารจึงจากไปอย่างแค้นเคือง ขณะนั้นพระพุทธองค์ทรงหลั่งน้ำพระเนตรด้วยพระเมตตากรุณา แท้จริงพระพุทธองค์มิได้ทรงกังวลว่ามารจะมาทำลายพระสัทธรรม แต่ทรงสงสารลูกหลานมารที่จะต้องรับวิบากในนรกอย่างไม่มีประมาณไม่มีขอบเขต หลังจากทำลายพระพุทธธรรมและกล่าวร้ายพระสัทธรรม ก่อนเสด็จปรินิพพาน พระพุทธองค์ยังทรงสอนเหล่าสาวกว่า สาวกในรุ่นหลังต้องถือศีลเป็นครู ยึดธรรมมิใช่ยึดบุคคล สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องดูว่าธรรมที่ผู้นั้นกล่าวสอดคล้องกับพระสูตรของพระพุทธเจ้า

หรือไม่ ‘ศูรางคมสูตร’กล่าวว่า ‘กล่าวดังที่เรากล่าวนี้ เรียกว่าคำสอนของพระพุทธเจ้า หากมิได้กล่าวเช่นนี้ ย่อมเป็นคำกล่าวของพญามารปาปียัส’ ในยุคพระสัทธรรม แม้พระพุทธองค์ยังทรงอยู่ก็ยังมีมารมารบกวน นับประสาอะไรกับเวลานี้ที่เป็นยุคปลายพระธรรม ครูผิดที่สอนธรรมมีมากดุจเม็ดทรายในแม่น้ำคงคา ที่ใดมีพระสัทธรรม ที่นั่นย่อมมีมารอย่างแน่นอน นี่ก็เป็นโอกาสทดสอบอย่างหนึ่งบนหนทางปฏิบัติ เพื่อขัดเกลาและยกระดับจิตวิญญาณ ครั้งพระพุทธองค์ยังทรงอยู่ ก็ยังมีพระเทวทัต ผู้เป็นบุตรของพี่ชายหรือน้องชายของพระบิดาและมีอายุน้อยกว่าพระพุทธองค์มากล่าวร้าย คอยทำลายและปองร้ายอยู่ทุกทาง ต่อมาพระเทวทัตได้ลงมารับโทษอยู่ในนรกแห่งนี้”

ขณะนั้นจู่ ๆ ก็มีเจ้าหน้าที่แห่งแดนปรโลกมารายงานว่า “มหาจักรพรรดิเฟิงตูมีพระบัญชา ให้เรียกช่างกวนอวี้ฮวาผู้มาจากโลกมนุษย์เข้าเฝ้าทันที” อา! ฉันตกใจสะดุ้ง! มหาจักรพรรดิเฟิงตูทรงเป็นผู้ปกครองสูงสุดของที่นี่ ทรงเรียกอาอวี้ไปพบ เกิดเรื่องใหญ่อะไรขึ้นหรือ ฉันจึงรีบไปพร้อมกับตุลาการแห่งปรโลกทันที

ถึงท้องพระโรงแล้ว! ฉันรีบคุกเข่าถวายคำนับมหาจักรพรรดิเฟิงตูทันที

“หม่อมฉันช่างกวนอวี้ฮวา หญิงสามัญชนจากโลกมนุษย์ แห่งแคว้นจีนในชมพูทวีปทางใต้[17] ขอหมอบกราบเข้าเฝ้ามหาจักรพรรดิเฟิงตู! ขอมหาจักรพรรดิเฟิงตูโปรดอภัยโทษด้วยเพคะ”

มหาจักรพรรดิเฟิงตูที่ฉันได้เห็นนั้น ทรงฉลองพระองค์สำหรับออกว่าราชการ ทรงมงกุฎประดับอัญมณี ประทับบนพระที่นั่งสูง

พระพักตร์ดำเข้ม พระพักตร์เคร่งขรึมเป็นพิเศษ ทำให้รู้สึกครั่นครั้นและหวาดกลัว

ฉันคุกเข่าอยู่ในท้องพระโรงตลอด มิได้ลุกขึ้น แม้แต่เงยหน้ามองก็ยังไม่กล้า

เวลานั้นมหาจักรพรรดิเฟิงตูตรัสว่า “เรารู้จุดประสงค์ที่เจ้ามาแล้ว จึงเมตตาเรียกเจ้าเข้าเฝ้า อาจารย์ถานในโลกมนุษย์ ผู้ใช้นามแฝงว่าเหวินซูหมัวเจี๋ย กล่าวพระสัทธรรม อบรมสรรพสัตว์ในยุคปลายพระธรรม และชำระจิตใจผู้คนให้บริสุทธิ์ บัดนี้แนวคิดด้านศีลธรรมในโลกมนุษย์เสื่อมทรามลงทุกวัน ขาดการอบรมเรื่องเหตุและผลแห่งกรรมอย่างร้ายแรง ไม่รู้ว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วหมายความว่าอย่างไร จึงส่งเสริมแนวคิดเสรีอย่างไร้ความเกรงกลัว ฆ่าสัตว์ ประพฤติผิดในกาม กล่าวร้ายโจมตีตัวบุคคล โดยคิดว่าเป็นเสรีภาพในการพูด หารู้ไม่ว่าได้ทำผิดฐานกล่าวร้ายผู้อื่นและคำสอนอันศักดิ์สิทธิ์แล้ว สิ่งที่อาจารย์ถานกล่าวคือพระสัทธรรมที่ช่วยกอบกู้จิตใจผู้คน ให้มุ่งสู่ความดี แก้ไขความผิดและเริ่มต้นใหม่ ไม่ว่าใครก็ตามที่อุปถัมภ์พระสัทธรรมซึ่งพระพุทธองค์ตรัส เราล้วนสามารถบันทึกความดีเพิ่มและพิจารณาประทานรางวัลให้ได้ หากปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธองค์ตลอดชีวิตโดยไม่ล่วงละเมิด แม้มิได้เผยแผ่ เพียงปฏิบัติด้วยตนเอง ก็ย่อมไม่ต้องมาทนทุกข์ในนรกอย่างแน่นอน หากมิใช่เพียงตนเองปฏิบัติตลอดชีวิตโดยไม่ล่วงละเมิด แต่ยังบอกต่อให้ผู้อื่นเผยแผ่ด้วย ย่อมได้เพิ่มบุญวาสนาและอายุขัยอย่างแน่นอน ทั้งบุญวาสนายังส่งถึงลูกหลานรุ่นหลัง หากตนเองไม่ปฏิบัติแล้วยังจงใจทำลายและกล่าวร้าย ย่อมถูกตัดทอนบุญวาสนาและอายุขัยในชาตินี้อย่างแน่นอน เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องลงนรกดึงลิ้น นรกคร่ำครวญ

และยังต้องรับทัณฑ์ทรมานในนรก เช่น ควักตา ทำลายหัวใจ สับหู เป็นต้น ส่วนระยะเวลารับโทษนั้น ต้องรอจนสรรพสัตว์ทั้งหมดที่เชื่อถ้อยคำกล่าวร้ายพระสัทธรรมเหล่านี้กลับเกิดศรัทธาที่ถูกต้อง และเริ่มปฏิบัติพระสัทธรรมอีกครั้ง วิญญาณบาปผู้กล่าวร้ายนี้จึงจะมีโอกาสออกจากนรก หลังจากนั้นเมื่อกลับมาเกิดเป็นมนุษย์ ก็จะได้รับวิบากอันยากลำบาก เช่น เกิดในฐานะต่ำต้อย หรือมีอินทรีย์[18]ไม่ครบถ้วน ตาบอดทั้งสองข้าง หูหนวก ร่างกายผอมอ่อนแอ หรือยากจนต่ำต้อย อยู่ในสภาพแวดล้อมเลวร้าย ขาดแคลนสิ่งจำเป็น ครอบครัวไม่ปรองดอง และมีความไม่สมหวังนานาประการ เจ้าจงรีบกลับไปเขียนสิ่งที่เรากล่าว หวังว่าจะตักเตือนสรรพสัตว์ที่ยังหลงงมงายไม่ยอมตื่นรู้ได้ อย่ากล่าวร้ายพระสัทธรรม จงหันกลับมาสำนึกผิด”

อาอวี้หมอบกราบขอบพระคุณมหาจักรพรรดิเฟิงตู พญายมราช และเหล่าตุลาการใหญ่แห่งปรโลก!

กลับไปบนดอกบัวขาว

14. จอภาพแสงไฟฟ้า — นรกแห่งใหม่ที่ยิงเข็มน้ำแข็งไฟฟ้าออกมา

สำนึกในพระมหากรุณาที่ทรงเกื้อหนุนด้วยพุทธานุภาพ! ออกเดินทางบนดอกบัวขาว

อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า วันนี้จะพาฉันไปเยี่ยมชมนรกจอภาพแสงไฟฟ้า

นรกจอภาพแสงไฟฟ้าคืออะไร? เป็นนรกสำหรับผู้ที่เมื่อมีชีวิตอยู่ทำผิดด้วยการผลิตสิ่งพิมพ์ลามก แผ่นดิสก์ลามก ภาพลามก คลิปวิดีโอลามก เสียงและถ้อยคำลามก เป็นต้น กล่าวโดยรวมคือผลิตภัณฑ์ลามกที่อาจทำให้สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์เกิดจินตนาการที่ไม่ดี หรือเกิดความคิดประพฤติผิดในกามโดยตรง แล้วจงใจนำไปไว้บนเว็บไซต์คอมพิวเตอร์ ปล่อยให้สรรพสัตว์เข้าไปดูเอง ทำลายความคิดของสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ จนทำให้ก่อบาปกรรมจากการประพฤติผิดในกาม หรือผู้ที่ชอบนำผลิตภัณฑ์ลามกประเภทนี้ซึ่งรบกวนความคิดของสรรพสัตว์ไปเผยแพร่ต่อบนเว็บไซต์ เมื่อสิ้นอายุขัยก็ต้องลงมารับโทษในนรกแห่งนี้เช่นกัน

สรรพสัตว์ทุกรายที่เข้ามารับโทษในนรกแห่งนี้ต้องรอจนผลิตภัณฑ์ลามกที่ตนผลิตหายไปจากเว็บไซต์ทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง ส่วนสรรพสัตว์ที่นำไปเผยแพร่ต่อ ก็ต้องรอจนสรรพสัตว์ที่ได้รับผลกระทบละความชั่วกลับสู่ความดี และนับแต่นั้นไม่ประพฤติผิด

ในกามอันเกิดจากการเคยดูผลิตภัณฑ์ลามกเหล่านี้อีก จึงจะออกจากนรกแห่งนี้ได้

ฉันเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “นรกแห่งนี้มีคนไม่น้อยเลยนะคะ? มีคนผลิตมากถึงเพียงนี้เชียว”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “สรรพสัตว์ทั้งหมดที่นำไปเผยแพร่ต่อก็มีความผิดเดียวกัน ต้องลงมารับโทษในนรกแห่งนี้ แน่นอนว่าโทษของพวกเขายังเบากว่าผู้ผลิตอยู่บ้าง เว็บไซต์คอมพิวเตอร์สามารถทำพิษภัยแก่เด็ก ๆ ผู้ไร้เดียงสาและไม่รู้เท่าทันจำนวนนับไม่ถ้วนภายในเวลาอันสั้น ทำลายพัฒนาการทางจิตใจของพวกเขาอย่างร้ายแรง พัฒนาการทางจิตใจในวัยเยาว์ของทุกคนล้วนเป็นรากฐานของพฤติกรรมเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ แต่คนในปัจจุบันกลับมีความชอบที่ไม่ดีเช่นนี้ตั้งแต่อายุยังน้อย ดังที่‘พระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์’กล่าวว่า ‘หากประสบปัจจัยชั่ว ความชั่วย่อมเพิ่มพูนในทุกขณะจิต’ เมื่อทำจนเคยชินก็กลายเป็นธรรมชาติ ครั้นเติบโตขึ้นจึงยากที่จะเกิดจิตสำนึกผิดเพื่อแก้ไขตนเอง เว้นแต่จะได้พบกัลยาณมิตร[19]ผู้ยิ่งใหญ่คอยตักเตือนชี้แนะ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในโลกปัจจุบันพัฒนาขึ้นทุกวัน เด็กเล็กขาดการอบรมเรื่องเหตุและผลแห่งกรรม มีเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะจำนวนนับไม่ถ้วนดูผลิตภัณฑ์ลามกเหล่านี้บนเว็บไซต์ทุกวันแล้ว ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ลามกเหล่านี้และสรรพสัตว์ที่นำไปเผยแพร่ต่อต้องรับผิดชอบต่อเหตุและผลแห่งกรรมทั้งหมดนี้ ดังนั้นแดนปรโลกจึงสร้างนรกเช่นนี้ขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อลงโทษสรรพสัตว์เหล่านี้อย่างหนัก”

ฉันเห็นสรรพสัตว์ในนรกแห่งนี้ต่างเปลือยกายเดินไปยังคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่อง สิ่งที่พวกเขาเห็นในคอมพิวเตอร์ล้วนเป็นผลิตภัณฑ์ลามก แต่สิ่งที่ฉันเห็นกลับเป็นคอมพิวเตอร์เครื่องทรมาน คอมพิวเตอร์นี้ดูเป็นสีแดงเพลิงและเปล่งแสงได้ เมื่อวิญญาณบาปเดินเข้าใกล้คอมพิวเตอร์ด้วยท่าทีหลงใหลในกาม คอมพิวเตอร์จะปล่อยตะขอสีแดงเพลิงออกมาเกี่ยวดวงตาทั้งสองของวิญญาณบาปออกทันที ทั้งยังมีเข็มน้ำแข็งไฟฟ้าทิ่มแทงจนเลือดออกทั่วร่าง เริ่มแทงที่ศีรษะ แล้วไล่ลงมาจนทิ่มแทงทั่วทั้งตัว ช่างเป็นภาพที่สาหัสน่าเวทนาอย่างยิ่ง! ยังต้องทนทัณฑ์ทรมานเช่นนี้ไปโดยไม่มีกำหนดสิ้นสุด ต้องรอจนผลิตภัณฑ์ลามกหายไปจากโลกทั้งหมด นั่นเป็นความทุกข์อย่างไม่มีประมาณไม่มีขอบเขตจริง ๆ! ออกจากนรกแห่งนี้ก่อนเถอะ! น่าสลดจนทนดูไม่ได้แล้ว!

ตุลาการแห่งปรโลกบอกต่อว่า “ก่อนที่‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’จะจัดพิมพ์เป็นหนังสือ อาอวี้ เจ้าต้องเผยแพร่เนื้อหาบนเว็บไซต์เสียก่อน ให้สรรพสัตว์ผู้มีวาสนาเกี่ยวเนื่องกันบอกต่อและนำไปเผยแพร่ต่อ เพื่อให้เกิดผลในการชำระจิตใจผู้คนให้บริสุทธิ์ สรรพสัตว์ที่นำไปเผยแพร่ต่อจะได้รับการบันทึกความดีอันยิ่งใหญ่หนึ่งรายการในสมุดความดีความชั่วประจำตัวที่แดนปรโลก มีบุญกุศลเท่ากับความกตัญญูกตเวทีต่อบิดามารดาโดยไม่แตกต่างกัน

ในความชั่วทั้งปวง การประพฤติผิดในกามเป็นอันดับแรก ในความประพฤติดีทั้งปวง ความกตัญญูมาก่อน พญายมราชผู้ครองปรโลกผู้เป็นนายของข้าทรงชื่นชมสรรเสริญผู้กตัญญูในโลกมนุษย์มากที่สุด วันนี้พอเพียงเท่านี้ เจ้ากลับไปก่อนเถิด”

อาอวี้ประนมมือคารวะลาตุลาการแห่งปรโลก! กลับไปบนดอกบัวขาว

15. เปิดม่านปริศนาชีวิตในเขตสามัญชนแห่งแดนปรโลก

นับตั้งแต่‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’เผยแพร่ออกมา บางคนคิดว่านี่เป็นบทความที่เขียนผ่านพิธีฝูจี[20]หรือการเข้าทรง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องย้ำอีกครั้ง ณ ที่นี้ว่า หลังจากอาอวี้นั่งสมาธิเข้าสู่ความสงบ จิตต้องปราศจากความคิดฟุ้งซ่านจึงจะรวมพลังจิตได้! จากนั้นอาศัยการเกื้อหนุนด้วยพุทธานุภาพ ขณะมีสติแจ่มชัดอย่างยิ่งก็นั่งบนดอกบัวขาวไปถึงนรกในชั่วพริบตา ดังนั้นเนื้อหาของหนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’จึงผ่านการเดินทางไปกลับนรกเพื่อตรวจสอบยืนยันครั้งแล้วครั้งเล่า มีคุณค่าในการใช้อ้างอิงสูงยิ่ง! หากมีข้อผิดพลาด ล้วนเกิดจากการปฏิบัติของอาอวี้ที่ยังมีขีดจำกัดจนฟังผิดไป แต่ความตั้งใจของอาอวี้ที่จะทำงานให้พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ และรักษาศีลเพื่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์ทั้งปวงนั้น เป็นความจริงใจอย่างแท้จริงแน่นอน!

ดังนั้นหนังสือ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’จึงแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากงานเขียนที่เกิดจากพิธีฝูจี การเข้าทรง ฉี่หลิง[21] หรือความฝันตามความเชื่อพื้นบ้าน ขอผู้อ่านทุกท่านโปรดรับทราบ

สำนึกในพระมหากรุณาที่ทรงเกื้อหนุนด้วยพุทธานุภาพ! ออกเดินทางบนดอกบัวขาว

อาอวี้ประนมมือทำความเคารพตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “เขตสามัญชนแห่งแดนปรโลกจัดอยู่ในภูมิแห่งภูตผีหรือไม่คะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “เขตสามัญชนอยู่ในขอบเขตของภูมิแห่งภูตผี กล่าวคือ สรรพสัตว์ที่เมื่อมีชีวิตเป็นมนุษย์นั้นไม่ดีไม่ชั่ว มิได้ทำความดีใหญ่หลวงหรือความชั่วร้ายแรง ใช้ชีวิตอย่างธรรมดาสามัญจนตลอดอายุขัย เมื่อสิ้นอายุขัย เฮยอู๋ฉางและไป๋อู๋ฉางจะพาเข้ามายังท้องพระโรงพิพากษาก่อน เพื่อตรวจดูสมุดบันทึกความดีความชั่ว สรรพสัตว์ที่ไม่มีกรรมให้ต้องตกนรกก็สามารถจัดให้มาอยู่ในเขตสามัญชนนี้ได้ ส่วนผู้มีกรรมดีอันยิ่งใหญ่ก็สามารถเลื่อนขึ้นสู่ภูมิที่สูงกว่า หรือกลับไปเกิดในโลกมนุษย์ได้”

วันนี้จะไปเยี่ยมชมเขตสามัญชน อา! เพียงชั่วขณะจิตก็มาอยู่ในเขตสามัญชนแล้ว ที่นี่ให้ความรู้สึกดีกว่านรกมากมายเหลือเกิน อย่างน้อยที่สุดก็ไม่ต้องรับทัณฑ์ทรมาน เห็นสรรพสัตว์ที่อาศัยอยู่ที่นี่แทบไม่ต่างจากโลกมนุษย์ ทุกคนมีอิสระอย่างมาก สรรพสัตว์ในเขตสามัญชนสามารถไปไหนมาไหนได้อย่างอิสระ และทำการค้าขายง่าย ๆ ได้อย่างอิสระ

ที่นี่มีทั้งผู้ใหญ่ เด็ก และร้านค้า ท้องฟ้าเป็นสีเทา ไม่มีดวงอาทิตย์ ยิ่งไม่มีดวงดาวหรือดวงจันทร์ เสื้อผ้าของพวกเขาดูมืดหม่น ไม่มีร่างกายที่เป็นเลือดเนื้อ รู้สึกว่ารูปร่างของพวกเขาเบาล่องลอยอยู่บ้าง ไม่เหมือนสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ที่เวลาเดินให้ความรู้สึกว่ามีแรงโน้มถ่วงของโลก นี่เป็นความแตกต่างอย่างหนึ่ง

ฉันไปดู ด้านหน้ามีสามัญชนกลุ่มหนึ่งในภูมิแห่งภูตผีมารวมตัวกัน อา! ที่แท้เป็นเขตขายปลีกสินค้านานาชนิดที่มีลักษณะเป็นทางเดินยาว ทางเดินนี้ยาวมาก สองฝั่งซ้ายขวาล้วนเป็นแผงขาย

สินค้า แต่ละแผงมีเจ้าของ 2–3 คน บางแผงมีเพียง 1 คนทำการค้าขาย

ที่นี่มีเขตอาหาร ลองดูสิ่งที่พวกเขากินกันเถอะ อา! ทำไมจึงพบว่าอาหารทั้งหมดของพวกเขาไม่มีความอุ่นเลย เย็นเฉียบไปหมด อาหารทุกอย่างดูเหมือนเบามาก ควรพูดว่ามองดูแล้วเป็นสิ่งของชิ้นหนึ่ง แต่เมื่อฉันถือไว้ในมือกลับไม่รู้สึกถึงน้ำหนักของวัตถุ ในโลกมนุษย์เมื่อถือน้ำหนึ่งแก้วย่อมรู้สึกถึงน้ำหนัก แต่สิ่งของที่นี่ไม่มีความรู้สึกเช่นนั้น ลองดูต่อว่าวิญญาณในเขตสามัญชนกินอาหารกันอย่างไร! พวกเขาดูเหมือนกำลังดูดกินสิ่งของ และรวดเร็วมากด้วย ขณะนั้นจู่ ๆ ก็ได้ยินเจ้าของร้านผู้หญิงคนหนึ่งเรียกฉัน

“สวัสดีค่ะ คุณเจ้าของร้าน! นี่คืออะไรหรือคะ?”

“นี่คือซุปคลายร้อนเพิ่มความชุ่มชื่นที่เพิ่งทำเสร็จ ดื่มแล้วปีหน้าค่อยดื่มอีกทีค่ะ”

โอ้โฮ! ดื่มปีละครั้งหรือ? แม้แต่เห็ดหลินจือก็ยังไม่มีสรรพคุณเช่นนี้เลย! ดื่มครั้งเดียวอยู่ได้ทั้งปี คุณค่าบำรุงร่างกายช่างยอดเยี่ยมจริง ๆ!

ขณะนั้นมือของเจ้าของร้านผู้หญิงสัมผัสถูกมือฉัน

เธอกล่าวว่า “คุณคะ อุณหภูมิร่างกายของคุณสูงมากเลย! ต้องดูแลตัวเองนะคะ มาดื่มสักชามเถอะ! ดื่มแล้วอุณหภูมิจะลดลง รู้สึกสบายตัวค่ะ”

ฉันยิ้มตอบว่า “ขอบคุณค่ะ! วันนี้ยังไม่อยากดื่ม”

ในโลกมนุษย์ อุณหภูมิร่างกายของฉันค่อนข้างต่ำมาตั้งแต่เด็ก แต่พอมาอยู่ในเขตสามัญชนกลับถือว่าสูงเสียแล้ว

ตลอดทางเห็นวิญญาณจับจ่ายซื้อของกันอย่างอิสระ เขตสามัญชนนี้ให้ความรู้สึกเรียบ ๆ เรื่อย ๆ ยังคงมีพลังหยินอยู่ แต่ก็ดีกว่านรกมากมายเหลือเกินแล้ว

ฉันอยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “สรรพสัตว์ในเขตสามัญชนมีอายุขัยเฉลี่ยยาวนานเท่าไรคะ? พวกเขากินดื่มด้วยการดูดหรือคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “หากกล่าวถึงอายุขัย สั้นที่สุดคือ 300 ปี ยาวที่สุดมีถึง 1,500 ปี หากมีรากแห่งกุศลและปฏิบัติธรรมก็อาจสิ้นอายุขัยก่อนกำหนด แล้วขึ้นไปสู่โลกมนุษย์หรือสวรรค์ได้ ส่วนอาหารนั้น พวกเขาไม่จำเป็นต้องกินวันละ 3 มื้อเหมือนสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ พวกเขาอาศัยอาหารจากการสัมผัส ดูดซับสาระสำคัญของอาหาร กินครั้งหนึ่งก็อิ่มได้ประมาณ 1 ปี หากลูกหลานในโลกมนุษย์เซ่นไหว้ 1 ครั้งในเทศกาลเช็งเม้งเดือนเมษายน ก็ทำให้อิ่มได้ 1 ปีแล้ว แต่จงจำให้ขึ้นใจว่าอย่าใช้อาหารเนื้อสัตว์เซ่นไหว้บรรพบุรุษเป็นอันขาด เพราะจะเพิ่มบาปกรรมให้บรรพบุรุษที่อยู่ในภูมิแห่งภูตผี ลูกหลานในโลกมนุษย์ควรใช้อาหารมังสวิรัติ ดอกไม้สด ผลไม้ และสิ่งทำนองนี้เซ่นไหว้ แน่นอนว่าสิ่งที่ดีที่สุดคือสวดพระสูตร ระลึกถึงพระพุทธเจ้า สั่งสมคุณธรรมและทำความดีอุทิศบุญเพื่อตอบแทนพระคุณการเลี้ยงดูของบรรพบุรุษ ให้บรรพบุรุษได้พ้นจากภูมิเดิมไปสู่ภูมิที่สูงขึ้นโดยเร็ว

วันนี้พอเพียงเท่านี้ อย่าลืมกลับไปบอกชาวโลกว่า อย่าใช้อาหารเนื้อสัตว์เซ่นไหว้บรรพบุรุษอีก เพราะมีแต่จะทำให้บรรพบุรุษต้องทนทุกข์” การมาเยี่ยมชมและเรียนรู้ในเขตสามัญชนแห่งแดนปรโลกครั้งนี้ ทำให้อาอวี้เปิดหูเปิดตาและเพิ่มพูน

ความรู้อย่างมาก ได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง ที่แท้เมื่อคนตายกลายเป็นผีแล้ว ก็มีพื้นที่ดำรงอยู่และโลกอีกแห่งจริง ๆ เพื่อดำเนินชีวิตตามวิบากกรรมที่ยังไม่สิ้นสุดต่อไป

อาอวี้ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลกที่เมตตาสั่งสอน! กลับบ้านบนดอกบัวขาว

16. ผู้สร้างภาพลามกชุนกงตั้งแต่สมัยฮั่นตะวันตกเมื่อกว่า 1,900 ปีก่อน จนบัดนี้ยังถูกขังให้ทนทุกข์อยู่ในมหานรก!

สำนึกในพระมหากรุณาของพระพุทธองค์ที่ทรงใช้อุบายอันเมตตานานาประการโปรดสรรพสัตว์ และทรงจัดสรรสร้างโอกาสในการปฏิบัติธรรมหลากหลายให้แก่ทุกคน การปฏิบัติธรรมหากไม่ก้าวหน้าก็ย่อมถอยหลัง น่าละอายจริง ๆ เดิมทีเมื่อคืนต้องไปนรก แต่เพราะเหนื่อยจึงเลื่อนออกไป ขอถือโอกาสนี้สำนึกผิดขอขมาต่อพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ พระพุทธองค์ทรงสอนพวกเราทุกคนไว้ในพระสูตรมากมายว่าจะเพียรพยายามและรักษาศีลอย่างไร น่าละอาย น่าละอาย!

ใน‘อวตังสกสูตร’พระพุทธองค์ตรัสว่า “พุทธบุตร! พระโพธิสัตว์มหาสัตว์มีความเพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อสิบประการ สิบประการนั้นคืออะไร? ได้แก่ เพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อในการอบรมสั่งสอนสรรพสัตว์ทั้งปวง เพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อในการเข้าถึงธรรมทั้งปวงอย่างลึกซึ้ง เพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อในการทำโลกทั้งปวงให้งดงามบริสุทธิ์ เพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อในการปฏิบัติสิ่งทั้งปวงที่พระโพธิสัตว์พึงศึกษา เพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อในการกำจัดความชั่วของสรรพสัตว์ทั้งปวง เพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อในการระงับทุกข์ทั้งปวงในทุคติภูมิทั้งสาม[22] เพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อในการทำลายเหล่ามารทั้งปวง เพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อในการตั้งปณิธานเป็นดวงตาอัน

บริสุทธิ์ให้แก่สรรพสัตว์ทั้งปวง เพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อในการถวายบูชาแด่พระพุทธเจ้าทั้งปวง เพียรพยายามอย่างไม่ย่อท้อในการทำให้พระตถาคตทั้งปวงทรงปีติยินดี นี่คือสิบประการ หากพระโพธิสัตว์ทั้งหลายดำรงมั่นในธรรมนี้ ย่อมบรรลุวิริยบารมีอันสูงสุดของพระตถาคตอย่างบริบูรณ์" รู้สึกว่าตนเองยังบกพร่องในด้านความเพียรพยายามศึกษาและปฏิบัติ จึงต้องพากเพียรให้ยิ่งขึ้นเป็นสองเท่าจริง ๆ

ลองดูอีกตอนหนึ่งใน'มหารัตนกูฏสูตร*หมวดโพธิสัตวปิฎก'พระพุทธองค์ตรัสว่า "ไม่หวาดกลัว ไม่หวั่นเกรง ไม่ตื่นตระหนก ไม่ครั่นคร้าม ก่อให้เกิดความมั่นคงสี่ประการอันกล้าหาญทรงพลัง เพิ่มความเพียรยิ่งขึ้นในธรรมปฏิบัติอันลึกซึ้ง ละเอียดของโพธิสัตวปิฎก ไม่ทอดทิ้ง ไม่ละวาง ไม่ห่างเหิน ไม่แยกจาก บรรลุอย่างบริบูรณ์ซึ่งความเชื่อมั่นและความเข้าใจอันแรงกล้า ความเชื่อมั่นและความเข้าใจอันมั่นคง ความอดทนอันมั่นคง และความเพียรชอบอันมั่นคง สารีบุตร เราจักกล่าวอุปมาเป็นอุบายแก่เธอถึงความอดทนอันมั่นคงและความเพียรชอบอันมั่นคง เพื่อให้พระโพธิสัตว์ได้ความอดทนอันมั่นคงและความเพียรชอบอันมั่นคง ดำเนินมรรคแห่งพระโพธิสัตว์โดยไม่คำนึงถึงกายและชีวิต" น่าละอายจริง ๆ เพียงไปนรกติดกันไม่กี่ครั้งก็เหนื่อยเสียแล้ว ละอายต่อพระมหากรุณาธิคุณในการสั่งสอนของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ ต้องพยายามรักษาศีลให้ดีต่อไป เพียรพยายามปฏิบัติธรรมเพื่อตอบแทนพระคุณพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ ทั้งขอให้ทุกคนบรรลุพลังอันไม่มีขอบเขต เพียรพยายามอย่างกล้าหาญ เพียรพยายามในทางที่ชอบ และมีศีลดุจไข่มุกสุกสว่าง

ก่อนออกเดินทางพบว่ามีดอกบัวเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งดอกใต้เท้า ขอบพระคุณผู้พิทักษ์ธรรม! พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทรงเมตตากรุณาเสมอ! วันนี้มีดอกบัวเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งดอก จึงเดินทางได้เร็วขึ้นมาก ถึงนรกในชั่วพริบตา ฉันทำความเคารพตุลาการแห่งปรโลก ท่านกำลังรอฉันอยู่แล้ว

วันนี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกเกี่ยวกับวิบากกรรมของผู้เขียนหนังสือลามก ผู้พิมพ์หนังสือลามก ผู้ขายหนังสือลามก เจ้าของกิจการถ่ายทำภาพยนตร์ลามกและผลิตแผ่นดิสก์ลามก วิบากกรรมของนักแสดงในภาพยนตร์ลามก และวิบากกรรมของผู้ขายผลิตภัณฑ์ช่วยเสพกาม เช่น ยาปลุกกำหนัด เป็นต้น

ตุลาการแห่งปรโลกพาฉันไปเยี่ยมชมนรกแห่งหนึ่งชื่อว่า “นรกเยียนฮวาฟานกุ่น” ทันที ระหว่างที่เราพูดคุยกันก็เริ่มรู้สึกถึงบรรยากาศอีกแบบหนึ่ง เป็นด้านลบอย่างมาก ควรเรียกว่าเป็นกระแสกาม ทั่วทั้งนรกเต็มไปด้วยพลังหยินอันไม่มีสิ้นสุดอยู่แล้ว แต่นรกทางด้านนี้มีกระแสกามหนักหนายิ่งกว่าพลังหยินมากมายเหลือเกิน ถึงขนาดกระแสกามกลบพลังหยินไว้ ทั้งยังมีกลิ่นคาวเหม็นรุนแรง หากมิใช่เพราะต้องนำมาเล่าให้ทุกคนฟัง ก็ไม่อยากไปดูจริง ๆ

มาถึงแล้ว อีกครั้งที่มีแต่เสียงร้องลั่นและเสียงคร่างด้วยความเจ็บปวด ที่นี่มีวิญญาณทั้งชายหญิงมากมาย พวกเขาไม่พูดคุยติดต่อ ทักทาย หรือปลอบโยนกัน แม้แต่คำถามง่าย ๆ ว่า “เจ้าทุกข์ไหม?” ก็ยังไม่มี เพราะทุกคนมีแต่ต้องรับวิบากในนรกไม่หยุด

ในหมู่พวกเขา ฉันเห็นวิญญาณตนหนึ่งอยู่บนเก้าอี้ตัวเล็กมาก ใช้สองมือกดเก้าอี้ไว้แล้วกลับหัวตั้งตัวขึ้น คือศีรษะอยู่ล่าง เท้าชี้

ขึ้นบน ช่างเป็นท่าทางที่เกินธรรมดามาก! จากนั้นก็ตกลงพื้นกระแทกตาย แล้วฟื้นขึ้นมาทำใหม่ ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า นี่คือวิบากกรรมของผู้ที่เมื่ออยู่ในโลกชอบเขียนท่าทางในหนังสือลามก ให้หญิงกลับหัวชายยืนเพื่อประพฤติผิดในกาม

มีวิญญาณตนหนึ่งใช้มือข้างเดียวค้ำร่างกับพื้นตลอดเวลา เห็นเขาเหนื่อยจนเหงื่อออกและตัวสั่น ทันทีที่เขาหยุด ก็มีนกยักษ์บินลงมากินเขา แล้วเขาก็ฟื้นขึ้นมารับโทษซ้ำอีก ที่แท้นี่คือโทษของคนที่เมื่อมีชีวิตอยู่ชอบบรรยายท่าทางประพฤติผิดในกามที่เกินธรรมดาอย่างยิ่ง เช่น การเฆี่ยนตี การแสวงหาความตื่นเต้นทางประสาทสัมผัส เป็นต้น

มีวิญญาณตนหนึ่งหมุนตัวอยู่บนพื้นไม่หยุด พอหยุดก็มีหมาป่ายักษ์มากมายเข้ามาฉีกร่างเขาเป็นชิ้น ๆ แล้วกินทันที นี่คือวิบากกรรมของผู้ที่เมื่อมีชีวิตอยู่ชอบปรุงยาหลอนประสาทบางชนิดที่กระตุ้นกำหนัด

มีวิญญาณตนหนึ่งถูกลงโทษให้ยืนขาเดียวตลอดเวลา ดูคล้ายกำลังทำท่าร่วมเพศ ทันทีที่เขาหยุด ก็มีนกเหล็กตัวใหญ่พุ่งลงมาชนเขาตาย จากนั้นเมื่อลมพัดผ่านก็ฟื้นขึ้นมารับโทษซ้ำอีก นี่ก็เป็นวิบากกรรมจากการเขียนหนังสือลามก

มีวิญญาณตนหนึ่งกินยาไม่หยุด ทันทีที่หยุดก็อาเจียนอย่างรุนแรงจนแทบตาย จากนั้นถูกบังคับให้กินอีก นี่คือวิบากกรรมของผู้ที่เมื่อมีชีวิตอยู่มุ่งวิจัยและผลิตยาปลุกกำหนัด ยากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

มีวิญญาณตนหนึ่งถือเครื่องทรมานลักษณะคล้ายหลอดไฟคบเพลิง เผาอวัยวะเพศของตนเองไม่หยุด จนอวัยวะเพศถูกเผาพัง

เละไป เมื่อลมพัดผ่านก็กลับคืนสภาพเดิม แล้วต้องทนทุกข์วนเวียนซ้ำอีก นี่คือผลกรรมของผู้ที่เมื่อมีชีวิตอยู่ชอบขายอุปกรณ์ช่วยเสพกาม

มีวิญญาณสองตนร่วมกันถืองูตัวเล็ก ๆ ที่สั่นได้ ใช้ลงทัณฑ์บริเวณข้างอวัยวะเพศของตนเอง ทั้งสองต้องรับความเจ็บปวดอย่างสาหัสจากอวัยวะเพศที่แหลกเละ เมื่อมีชีวิตอยู่พวกเขาทั้งสองเป็นเจ้าของกิจการที่ขายผลิตภัณฑ์ทางเพศโดยเฉพาะ

มีวิญญาณตนหนึ่งนั่งบนเก้าอี้ตัวเล็กมาก ทั้งแหลมทั้งร้อน เขียนสิ่งต่าง ๆ บนโต๊ะที่ถูกเผาจนแดงและพ่นไฟได้ ฉันลองรับรู้ความคิดของเขา ที่แท้ในใจเขากำลังคิดว่าจะเขียนหนังสือลามกอย่างไร เมื่อเขาจะลงมือเขียน มือทั้งสองก็ถูกเผาทำลายทันที จากนั้นเขาก็ฟื้นคืนชีพมารับทัณฑ์ไฟนี้อีก นี่ก็เป็นวิบากกรรมจากการเขียนหนังสือลามกนานาชนิด

ทางด้านนี้มีวิญญาณชายหญิงบางตนดูเหมือนกำลังชื่นชมหนังสือลามกเหล่านั้นอย่างมาก (เพราะความหลงผิดและความคิดฟุ้งปรุงแต่ง ในหัวของพวกเขาจึงเต็มไปด้วยกามราคะ สิ่งที่พวกเขาเห็นจึงเป็นหนังสือลามก ส่วนสิ่งที่ฉันเห็นเป็นของที่คล้ายกระดาษขาวแผ่นหนึ่ง) ที่นี่มีเครื่องพิมพ์เครื่องหนึ่งรูปร่างคล้ายคอมพิวเตอร์ขนาดยักษ์ เมื่อพวกเขาคิดจะพิมพ์หนังสือลามก เครื่องจักรยักษ์นี้ก็จะดูดพวกเขาเข้าไป ทุกตนถูกส่งผ่านเครื่องบดอัดจนกลายเป็นเนื้อเละละเอียด เลือดสาดกระเซ็น กรีดร้องโหยหวนอย่างบ้าคลั่ง ความเจ็บปวดสาหัสถึงขีดสุดเช่นนั้นแทบไม่อาจบรรยายหรือทนรับได้ ในวันหนึ่งต้องรับโทษนับสิบล้านครั้ง ถึงตรงนี้ฉันไม่อาจดูต่อได้อีกแล้ว ตัวฉันเองยังรู้สึกทรมานอย่างผิด

ปกติ นี่คือวิบากกรรมอันหนักหนาที่ผู้ถ่ายทำภาพยนตร์ลามกและผู้ผลิตแผ่นดิสก์ลามกเมื่อมีชีวิตอยู่ต้องรับ

ฉันสูดลมหายใจเข้าลึก ๆ หนึ่งครั้ง แล้วเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกอีกว่า “วิญญาณบาปเหล่านี้ต้องรับวิบากกี่ปีแน่คะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกตอบว่า “ยากจะบอกว่าพวกเขาต้องรับวิบากนานเท่าใด โดยพื้นฐานแล้วกล่าวได้ว่า ต้องรอจนหนังสือลามกที่พวกเขาเขียนและพิมพ์ ภาพยนตร์ลามกและแผ่นดิสก์ลามกที่พวกเขาถ่ายทำ ตลอดจนยาปลุกกำหนัด ยาเสริมสมรรถภาพทางเพศเพื่อส่งเสริมการเสพกาม และยาประเภทเดียวกันที่พวกเขาผลิตขึ้น สูญหายไปจากโลกมนุษย์จนหมดสิ้นเสียก่อน พวกเขาจึงจะมีวันที่ได้พ้นจากนรก ถึงได้กลับไปเกิดในโลกมนุษย์อีก ก็ต้องรับวิบากด้วยการเกิดในฐานะต่ำต้อยเลวทรามอย่างยิ่ง ระยะเวลาที่ต้องรับโทษจริงอย่างเจาะจงนั้น มีเพียงพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์เท่านั้นที่ตอบได้ นรกแห่งนี้เพิ่งสร้างเพิ่มขึ้นอีกหลายชั้นในเวลานี้ และยังเพิ่มทัณฑ์ทรมานนานาชนิดด้วย เมื่อก่อนไม่ได้กินพื้นที่กว้างใหญ่ขนาดนี้ ปัจจุบันเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้า การพิมพ์และผลิตสินค้าที่เกี่ยวกับการประพฤติผิดในกามเหล่านี้จึงรวดเร็วและมีปริมาณน่าตกใจ ร้านขายสินค้าเกี่ยวกับเพศก็เปิดขึ้นมากมายในโลกมนุษย์ ผู้ทำผิดและละเมิดศีลที่ถูกส่งลงนรกมารับทุกข์นั้น นับจำนวนแทบไม่ได้เลย แท้จริงแล้วนรกคือภาพสะท้อนของโลกมนุษย์ เมื่อโลกมนุษย์มีสิ่งใหม่ที่ละเมิดศีล นรกก็จะสร้างส่วนเพิ่มเติมขึ้นทันที เพื่อรองรับความจำเป็นของการสนองกรรมเช่นนี้ เมื่อสรรพสัตว์ผู้ทำผิดสิ้นอายุขัย ก็จะมารับทุกขวิบากที่นี่”

ฉันกล่าวว่า “ทัณฑ์ทรมานที่ไม่มีกำหนดสิ้นสุดเหล่านี้ ก็เท่ากับทุกข์ทรมานในนรกอเวจีไม่ใช่หรือคะ?” ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ความทุกข์ที่นี่ยังห่างไกลจากความทุกข์ในมหานรกอเวจีมากนัก! เพราะหนังสือและสินค้าที่เกี่ยวกับการประพฤติผิดในกามเหล่านี้สามารถก่อภัยแก่สรรพสัตว์ได้มากมายเหลือคณานับ โดยเฉพาะเว็บไซต์ลามกทางคอมพิวเตอร์ แม้แต่เด็กไร้เดียงสาบริสุทธิ์ผู้มีกายหยางบริสุทธิ์ก็ยังถูกทำให้แปดเปื้อน เรื่องนี้เป็นสิ่งที่กฎแห่งปรโลกไม่อาจยอมรับและให้อภัยได้ ข้าขอบอกเจ้า เกี่ยวกับนักแสดงที่กล่าวถึงเมื่อครู่ หากถูกบังคับให้ถ่ายภาพยนตร์ลามก วิบากจะเบาลง คือ 100 ปี แต่ต้องรับรองด้วยว่าต่อไปจะไม่ทำผิดอีกอย่างแน่นอน และต้องสำนึกผิดในบาปกรรมด้วย หากถ่ายเพียงเรื่องเดียวเพื่อเงิน แล้วไม่ถ่ายอีกในภายหลัง ก็ต้องรับวิบาก 1,000 ปี หากต่อมาซื้อแผ่นดิสก์ลามกทั้งหมดของตนกลับมาเผาทำลาย และสำนึกขอขมาอย่างจริงใจ ก็ลดโทษได้ 500 ปี ผู้กำกับภาพยนตร์ลามก หรือผู้จัดจำหน่ายและผลิตแผ่นดิสก์ลามก เมื่อสิ้นอายุขัยจะเข้านรกแห่งนี้เพื่อรับวิบาก จนกว่าภาพยนตร์และแผ่นดิสก์ลามกจะสูญหายไปจนหมดสิ้น จึงจะออกจากนรกแห่งนี้ได้ ส่วนเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องจะถูกส่งลงนรกแห่งนี้เพื่อรับวิบาก 50,000 ปี ผู้ที่เขียน พิมพ์ หรือขายหนังสือลามกทุกคน รวมทั้งเจ้าของกิจการ นักแสดง ผู้กำกับ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพยนตร์และแผ่นดิสก์เกี่ยวกับการประพฤติผิดในกาม ล้วนถูกลดบุญวาสนาและตัดอายุขัยขณะยังมีชีวิตอยู่โดยไม่มีข้อยกเว้น หนังสือลามกแต่ละเล่มหรือภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ทำให้ถูกลดบุญวาสนาและตัดอายุขัย 1 ปี”

ฉันเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกอีกว่า “หากเปิดเว็บไซต์ขายแผ่นดิสก์หรือภาพวิดีโอลามก หรือเปิดให้คนดาวน์โหลด ไม่ว่าจะเก็บเงินหรือให้ฟรี จะได้รับผลกรรมอย่างไรคะ?” ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “หลักการเดียวกัน ถูกส่งลงนรกแห่งนี้เช่นกัน ต้องรอจนแผ่นดิสก์ลามกที่ตนขายสูญหายไปจากโลกมนุษย์ตลอดกาล และเว็บไซต์ลามกที่เกี่ยวข้องก็ต้องปิดลงอย่างสิ้นเชิงด้วย จึงจะพ้นจากวิบากในนรกได้ เมื่อเจ้ากลับไป ต้องตักเตือนทุกคนให้ดี ให้เคารพกฎหมาย รักษาจารีตอันดี และปฏิบัติตามศีลวินัย จึงจะไม่ถูกสวรรค์ลงทัณฑ์! วันนี้พอแค่นี้ก่อน นั่งดอกบัวกลับไปก่อน วันหน้าค่อยมาใหม่”

สิ่งที่ฉันต้องชี้แจงแก่ท่านผู้อ่านทั้งหลายคือ เรื่องราวภายในที่ฉันได้ทราบจากการไปเยือนนรกนั้น เป็นการที่จิตวิญญาณของฉันอาศัยพุทธานุภาพเดินทางไปในขณะที่ตื่นและรู้สึกตัวเต็มที่ ไม่ได้ไปในความฝัน หรือใช้วิธีฝูจีถามเอาอย่างที่ลัทธิเทียนเต้า อี้ก้วนเต้า และลัทธิอื่น ๆ ทำ ตัวฉันเองก็เป็นสาวกของพระรัตนตรัยที่เข้าถึงพระพุทธศาสนาเป็นสรณะแล้ว กินอาหารมังสวิรัติเป็นนิตย์ และรักษาศีลห้า ฉันชื่ออาอวี้ ทุกประโยคที่กล่าวข้างต้นเป็นความจริง ขออุทิศบุญกุศลให้สรรพสัตว์ทั้งปวงสำเร็จพุทธมรรค

17. ฟังการพิจารณาคดี ณ สถานที่จริงเป็นครั้งที่สอง — ได้เห็นสองหน่วยงานผู้ให้รางวัลความดีและลงโทษความชั่วที่กล่าวถึงในหนังสือโบราณด้วยตาตนเอง

ช่วงนี้อาอวี้ไปเยี่ยมชมนรกแห่งการประพฤติผิดในกามมาโดยตลอด นรกแห่งการประพฤติผิดในกามเป็นนรกที่กินพื้นที่มากที่สุดและกว้างใหญ่ที่สุดในบรรดานรกทั้งหมด เห็นได้ว่าการประพฤติผิดในกามเป็นปัญหาใหญ่หลวงและร้ายแรงอย่างยิ่งในโลกมนุษย์ปัจจุบัน พระพุทธเจ้าผู้ทรงพระปัญญาอันยิ่งใหญ่ได้ทรงพยากรณ์และอธิบายปัญหานี้ไว้อย่างละเอียดในพระสูตรหลายเล่มตั้งแต่นานมาแล้ว ทั้งยังทรงบอกเราไว้อย่างละเอียดด้วยว่า จะขจัดความยึดมั่นอันเป็นรากฐานซึ่งติดตัวมาแต่เกิดและคอยพันธนาการเรานี้ให้หมดสิ้นได้อย่างไร พวกเราทุกคนควรศึกษาพระสูตรให้มาก เพื่อให้รู้ว่าความสำส่อนทางกามมาจากไหนและจะแก้ไขได้อย่างไร พระสูตรมีมากมายจนไม่อาจยกมาทั้งหมดในคราวเดียว ตัวอย่างเช่น

‘พระสูตรว่าด้วยความดับสูญสิ้นแห่งพระธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัส’กล่าวว่า “ไร้คุณธรรม มัวเมาในกามจนแปดเปื้อนวุ่นวาย ไม่แยกแยะชายหญิง.....เพราะกัลป์ใกล้จะสิ้นสุด วันเดือนจึงสั้นลง ชีวิตมนุษย์ก็สั้นลง อายุสี่สิบผมก็ขาว ชายทั้งหลายมัวเมาในกาม

น้ำอสุจิสิ้นไปจึงตายก่อนวัย หรืออาจมีอายุถึงหกสิบ ชายอายุสั้น หญิงอายุยืน เจ็ดสิบ เก้าสิบ หรือถึงร้อยปี”

‘พระสูตรสี่สิบสองบทที่พระพุทธเจ้าตรัส’กล่าวว่า “ความกำหนัดเกิดจากใจเจ้า ใจเกิดขึ้นด้วยความคิดคำนึง; เมื่อใจทั้งสอง[23]ต่างสงบนิ่ง มิใช่รูป ทั้งมิใช่การกระทำ”

ใน‘พระสูตรศูรางคมะ ว่าด้วยพระพุทธอุษณีษะอันยิ่งใหญ่ เหตุอันเร้นลับแห่งพระตถาคต การปฏิบัติและประจักษ์แจ้งอรรถอันสมบูรณ์ และจริยานับหมื่นแห่งพระโพธิสัตว์ทั้งหลาย’กล่าวไว้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “หากสรรพสัตว์ในหกภูมิแห่งโลกทั้งหลายไม่มีความกำหนัดในจิต ก็จะไม่เวียนเกิดตายสืบต่อไปตามมัน เจ้าบำเพ็ญสมาธิ ก็เพื่อออกพ้นจากกิเลสเครื่องเศร้าหมองแต่แรก หากไม่ขจัดจิตกำหนัด ก็ไม่อาจพ้นจากเครื่องเศร้าหมองได้ แม้มีปัญญามากและฌานสมาธิปรากฏอยู่เบื้องหน้า หากไม่ตัดความกำหนัด ย่อมตกสู่ทางมารแน่นอน.....”

ในพระสูตร พระพุทธเจ้าทรงพร่ำสอนสาธุชนด้วยพระเมตตาว่า ความสำส่อนทางกามเกิดจากความคิดที่วิปลาสในใจตน ใจเกิดขึ้นด้วยความคิดคำนึง ทุกคนมีเมล็ดพันธุ์แห่งการเวียนว่ายเกิดตายนี้ พระพุทธเจ้าทรงสอนเราว่าต้องตัดต้นเค้าของความกำหนัดให้ขาดทั้งกายและใจ พระสูตรกล่าวว่า “ข้าสร้างอกุศลกรรม[24] ประหนึ่งเสาไม้ไหม้เกรียม; ชาตินี้ไม่งามสง่า ชาติหน้าก็เช่นกัน ภายในเรือนไม่งามสง่า ภายนอกก็เช่นกัน; เหตุชั่วก่อกรรมชั่ว จึงเข้าสู่ทุคติ ชาติหน้ารับทุกข์เจ็บปวด ไม่รู้จะอยู่แห่งใด; ทวยเทพทั้งปวงได้ยิน เสียงข้าร่ำไห้โศกา; ไม่มีผู้ช่วยคุ้มครอง ต้องลงสู่นรกแน่นอน”

หวังว่าสาธุชนทุกท่านที่มีวาสนาได้เห็นบทความนี้ จะมีศรัทธาที่ถูกต้องและสัมมาสติอย่างบริบูรณ์ ปฏิบัติพระสัทธรรม พ้นจากทุกข์และได้รับความสุข

ขอบพระคุณพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! นั่งดอกบัวขาวออกเดินทาง!

อาอวี้ประนมมือนมัสการตุลาการแห่งปรโลก!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวอย่างเคร่งขรึมว่า “วันนี้ที่ห้องพิจารณาคดี มีวิญญาณบาปชายหญิงสองตนมารับการพิจารณา ชายเป็นแมงดาจัดหาหญิงค้าประเวณี หญิงเป็นแม่เล้า”

ฉันกล่าวว่า “ดีเลยค่ะ! ขอบพระคุณท่านตุลาการแห่งปรโลกที่จัดให้อาอวี้ได้เข้าไปฟังการพิจารณาค่ะ”

อา! มาถึงแล้ว ได้ยินเสียงทุบโต๊ะอย่างแรงทันที

อา! เห็นราชาไท่ซานแห่งตำหนักที่เจ็ดของปรโลกมีท่าทางโกรธเกรี้ยวอย่างมาก พระองค์แทบจะผละจากที่นั่ง ลุกขึ้นโน้มพระวรกายลงไป ตวาดวิญญาณบาปเสียงดังว่า “วิญญาณบาปบังอาจนัก วิญญาณกลับสู่ปรโลกแล้ว ยังจะดันทุรังเถียงข้าง ๆ คู ๆ อีก อะไรกันที่ว่าเจ้าพอใจข้าก็ยินยอม อาหารและกามเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ช่วยแก้ความทุกข์กลัดกลุ้มในชีวิต ล้วนเหลวไหลทั้งเพ! เดิมทีเจ้าสองสามีภรรยาเป็นครอบครัวที่มีฐานะพออยู่พอกินในโลกมนุษย์ ดำรงชีวิตอย่างมั่นคงสงบสุข แต่กลับไม่ประกอบอาชีพสุจริตที่มีให้ทำ เพียงเพราะเงิน จึงชักชวนหลอกลวงเด็กสาวและผู้หญิงที่ไม่รู้เท่าทันให้ค้าประเวณี นี่คือความผิดข้อที่หนึ่ง ทั้งยังใช้อุบายหลอกลวงพวกนางให้ตกลงในกับดักของเจ้าทั้งคู่ แล้วขูดรีดเงินที่พวกนางแลกมาด้วยเลือดเนื้อ นี่คือความ

ผิดข้อที่สอง เจ้าจงใจให้เด็กสาวและผู้หญิงเสพยา เล่นการพนัน ดื่มสุรา สูบบุหรี่ จนเป็นหนี้จำนวนมาก แล้วอาศัยเรื่องนี้ควบคุมพวกนาง ทำให้พวกนางเลิกค้าประเวณีไม่ได้ นี่คือความผิดข้อที่สาม เมื่อพวกนางเคราะห์ร้ายตั้งครรภ์ เจ้าจงใจจัดให้พวกนางทำแท้ง ทำร้ายชีวิตผู้บริสุทธิ์ นี่คือความผิดข้อที่สี่ การกระทำที่ฝืนหลักแห่งฟ้าและทำลายมโนธรรมเหล่านี้ ช่างน่าอับอายอย่างที่สุด!”

ข้างราชาไท่ซานมีขุนนางชั้นสูงแห่งปรโลกสองท่าน ท่านหนึ่งเป็นหัวหน้ากองให้รางวัลความดี ฉันเห็นท่านสวมเสื้อคลุมยาวสีม่วงดำ ใบหน้าสงบอ่อนโยน มีรอยยิ้มน้อย ๆ สำหรับในนรกแล้ว การได้เห็นใบหน้าเช่นนี้นับว่าหาได้ยากมาก ขุนนางแห่งปรโลกทั้งหมดที่อาอวี้เคยเห็น ล้วนมีท่าทางเคร่งขรึมน่ากลัวและดุร้ายอย่างยิ่ง อีกท่านหนึ่งเป็นหัวหน้ากองลงโทษความชั่ว ท่านสวมเสื้อคลุมยาวสีเขียวเข้ม มีท่าทางดุดันโกรธเกรี้ยวอย่างยิ่ง ดวงตาเปล่งแสงเร้นลับสีขาวหม่น เพียงถูกท่านมองสักครั้งก็รู้สึกไม่สบายไปทั้งตัว หมวกของหัวหน้ากองทั้งสองมีรูปแบบเหมือนกัน และหมวกของแต่ละท่านก็เป็นสีเดียวกับเสื้อผ้าที่สวม

ขณะนั้นได้ยินเสียงราชาไท่ซานตรัสว่า “นำสมุดลงโทษความชั่วขึ้นมา อ่านประกาศเดี๋ยวนี้” ตอนนี้จึงเห็นสมุดบันทึกที่หัวหน้ากองลงโทษความชั่วนำออกมา โอ้โฮ! เป็นสมุดบันทึกที่ยาวมากจริง ๆ หัวหน้ากองลงโทษความชั่วก็มีท่าทางเข้มงวดอย่างยิ่ง และเริ่มอ่านประกาศความผิดทั้งหมดที่วิญญาณบาปสองตนนี้ก่อไว้ ช่างเป็นความชั่วที่สะสมจนเต็มเปี่ยมจริง ๆ ฉันขอเล่าบางส่วนให้ทุกคนเข้าใจ

เมื่อยังมีชีวิตอยู่ วิญญาณบาปสองตนนี้ต้องการควบคุมเด็กสาวสวยบางคนไว้เป็นเครื่องมือหาเงินของตน จึงทำให้พวกเธอต้องทำแท้งครั้งแล้วครั้งเล่า และติดนิสัยเสียต่าง ๆ ภายหลังผู้หญิงบางคนได้แต่งงานกับผู้ชายที่มีวาสนาผูกพันกัน ถูกพากลับบ้านไปเป็นภรรยาหรือภรรยารอง แต่บางคนครอบครัวต้องแตกแยกเพราะไม่สามารถมีบุตรได้ บางคนเกิดอาการตกค้างบางอย่างไปตลอดชีวิต เนื่องจากเคยเสพยาและทำแท้ง เช่น โรคทางนรีเวชเรื้อรัง ความผิดปกติของระบบประสาทส่วนกลาง และอาการชาที่มือเท้า เป็นต้น ในจำนวนนั้นมีคนหนึ่งถูกสามีทอดทิ้งเพราะจิตฟั่นเฟือน จากนั้นยังถูกครอบครัวทอดทิ้งจนต้องเร่ร่อนอยู่ตามถนน มีเหตุการณ์อันน่าสะเทือนใจเกินจะทนฟังมากมายเหลือเกิน

ราชาไท่ซานตรัสว่า “เจ้าพนักงานภูตสองตนผู้มีหน้าตาดุร้ายและเขี้ยวแหลม จงฟังคำสั่ง คุมตัวพวกเขาลงไปเดี๋ยวนี้! พาไปนรกเยียนฮวาฟานกุ่น ให้รับทัณฑ์ทรมาน 100,000 ปีก่อน ดูว่าในใจมีความสำนึกผิดหรือไม่ แล้วค่อยตัดสินต่อไป” ขณะนั้นขาของวิญญาณบาปทั้งสองสั่นอย่างรุนแรง ร่างกายสั่นสะท้านไม่หยุด แต่ทุกอย่างก็สายเกินไปแล้ว

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “วิญญาณบาปเช่นนี้โดยทั่วไปต้องรับทัณฑ์ทรมานในนรกเป็นเวลานานแสนนาน ต้องรอจนสรรพสัตว์ทั้งหมดที่พวกเขาเคยทำร้าย พ้นจากอาการตกค้างทุกอย่างที่เกิดจากการถูกพวกเขาทั้งคู่ชักนำให้เสพยา ทำแท้ง และอื่น ๆ อย่างสิ้นเชิง และอาการเหล่านั้นหมดไปทั้งหมดแล้ว จึงจะมีโอกาสออกจากมหานรกได้”

อาอวี้เรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “หากการกระทำบางอย่างส่งผลและเป็นพิษต่อความคิดของคนอย่างลึกซึ้งยาวนาน อาจต้องผ่านไปหลายชาติจึงจะหายสนิท เช่นนั้นก็ต้องรอหลายชาติใช่ไหมคะ?” ตุลาการแห่งปรโลกตอบว่า “ถูกต้อง! หลังได้รับบาดเจ็บแล้ว แต่ละคนใช้เวลาฟื้นตัวไม่เท่ากัน มีทั้งนานและสั้น แน่นอนว่ายิ่งสั้นยิ่งดี แต่วิญญาณบางตนมีความยึดมั่นแรงกล้า ปัญหาเพียงเรื่องเดียวก็ต้องใช้เวลาถึง 1,000 ปีจึงจะแก้ได้ เพราะวิญญาณบางตนสามารถค้างอยู่ในมิติหนึ่งไปเรื่อย ๆ ไม่ยอมจากไป เหตุก็คือความยึดมั่น ในอดีตเคยมีหญิงค้าประเวณีสาวคนหนึ่ง เธอมีรูปโฉมงดงามอยู่บ้าง และโชคดีที่ไม่ได้ติดนิสัยเสียร้ายแรงอะไร เพียงแต่หัดสูบบุหรี่และดื่มสุรา ที่จริงตัวเธอเองไม่ชอบสูบบุหรี่และดื่มสุรา แต่หัดทำเพราะความจำเป็นในการทำงาน ภายใต้การชักนำและจัดการของแมงดากับแม่เล้า หญิงค้าประเวณีคนนี้ถึงกับทำแท้ง 6 ครั้งภายในปีครึ่ง ต่อมาเธอได้แต่งงานกับพ่อค้าคนหนึ่งที่มีวาสนาผูกพันกัน และเขาพาเธอกลับบ้านไปเป็นภรรยา พ่อค้าไม่รู้ว่าเธออายุยังน้อยเพียงนี้แต่เคยทำแท้งมาแล้วถึง 6 ครั้ง หลังแต่งงาน ผลตกค้างจากการทำแท้งทำให้เธอไม่สามารถมีบุตรได้ตลอดชีวิตและเป็นโรคทางนรีเวช ไม่นานพ่อค้าคนนั้นจึงแต่งงานกับหญิงรักคนใหม่เพื่อสืบสกุล หญิงค้าประเวณีไม่อาจทำใจยอมรับการถูกทอดทิ้งเพราะมีบุตรไม่ได้ เมื่อสิ้นอายุขัย ร่างวิญญาณของเธอก็ค้างอยู่ในภูมิผีถึง 1,000 ปี จนกระทั่งได้พบพระสัทธรรมที่มีวาสนาต่อกัน จึงออกจากภูมิผีได้”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวต่อว่า “นี่เป็นเพียงการเล่าให้เจ้ารู้โดยคร่าว ๆ เพราะวิญญาณบาปทุกตนที่มารับทัณฑ์ทรมานในนรกล้วนมีเรื่องเกี่ยวพันกับวิญญาณอื่นที่ถูกวิญญาณบาปตนนั้น

ทำร้าย โดยพื้นฐานแล้ว ต้องรอให้สรรพสัตว์ทุกชีวิตที่วิญญาณบาปตนนั้นเคยทำร้าย ไม่ว่าจะอยู่ในภูมิใดของหกภูมิ พ้นจากความทุกข์เสียก่อน วิญญาณบาปตนนั้นจึงจะออกจากนรกได้ ส่วนวิญญาณบาปสองตนเมื่อครู่นี้จะต้องรับวิบากแห่งบาปในนรกเป็นเวลานานเท่าใดแน่ ขณะนี้ยังไม่อาจชี้ขาดได้ นี่เพิ่งเริ่มต้นเท่านั้น”

“เอาละ! วันนี้พอแค่นี้ กลับไปก่อนเถิด!”

“ได้ค่ะ! ท่านตุลาการแห่งปรโลก”

อาอวี้ประนมมือไหว้ลาตุลาการแห่งปรโลก! ขอบพระคุณท่านตุลาการแห่งปรโลก!

นั่งดอกบัวขาวกลับไป!

18. วิบากในนรกจากการส่งต่อและแบ่งปันหนังสือสิ่งพิมพ์และแผ่นดิสก์ลามก

ช่วงก่อนมีธุระยุ่งมาก ทั้งยังต้องปลีกวิเวกบำเพ็ญภายใน จึงทำให้อาอวี้ไม่มีโอกาสไปนรกเพื่อเก็บข้อมูลมาเขียนบทความ ต้องขอโทษทุกคนจริง ๆ ที่ทำให้รอนาน เวลาฉันจะเขียนบทความ ฉันจะไปนรกเฉพาะตอนที่สภาพจิตใจและเรี่ยวแรงของตนพร้อมที่สุดเท่านั้น การไปนรกแต่ละครั้งจะสิ้นเปลืองพลังชีวิตไปบางส่วน เมื่อกลับมาต้องสวดมนตร์อย่างต่อเนื่องเพื่อเติมกลับคืน วันนี้สภาพจิตใจและเรี่ยวแรงดีทีเดียว แต่กลับมีพลังจากอีกมิติหนึ่งมาขัดขวางฉัน ไม่ยอมให้ฉันเขียน พลังของพวกเขาก็ไม่น้อยเลย ทำให้ฉันเสียเวลาไปอีกครึ่งวัน ไม่รักษาศีลแม้เพียงวันเดียวก็เป็นบริวารมารแล้ว ต้องรักษาศีลให้มั่น อาอวี้คิดเช่นนี้ เมื่อพบอุปสรรคใด ๆ ฉันก็ใช้วิธีฝึกใจด้วยการรักษาศีลเพื่อผ่านพ้นไป วิธีฝึกใจนี้เป็นของพระพุทธศาสนา ได้ผลดีมาก อาอวี้ขอแบ่งปันกับทุกคน จนถึงตอนนี้กล่าวได้ว่าลองกี่ครั้งก็ได้ผลทุกครั้ง

ก่อนปรินิพพาน พระพุทธเจ้าตรัสกับพระอานนท์ว่า “ในยุคปลายพระธรรม จงถือศีลเป็นครู อาศัยธรรม ไม่อาศัยบุคคล” ใน‘มหาปรัชญาปารมิตาศาสตร์*เล่มที่สอง’กล่าวว่า “พระพุทธเจ้าทรงใช้ขันติเป็นเกราะ ใช้ความเพียรเป็นเกราะเหล็กกล้า ใช้การรักษาศีลเป็นม้าศึกใหญ่ ใช้ฌานสมาธิเป็นธนูชั้นดี ใช้ปัญญาเป็นลูกศรอันเลิศ ภายนอกทำลายกองทัพพญามาร ภายในกำจัดโจรกิเลส จึงทรงพระนามว่าอรหันต์” และใน‘พระสูตรว่าด้วยคำถาม

ของท้าวสักกะที่พระพุทธเจ้าตรัส’ยังกล่าวว่า “ไม่ปฏิบัติตามข้อห้ามและศีลของพระพุทธเจ้า บัดนี้พึงรู้สึกละอาย” การรักษาศีลสำคัญเหลือเกินจริง ๆ!

พลังใจ จงมาเถิด! ขอนอบน้อมแด่พระมหามยุรีวิทยาราช! ขอนอบน้อมแด่พระมหามยุรีวิทยาราช! ตอนนี้ฉันจะฝ่าอุปสรรคเหล่านี้ไปนรกทันที

ขอบพระคุณพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ที่ทรงเกื้อหนุน! นั่งดอกบัวขาวออกเดินทาง! ถึงนรกในทันที!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้อาอวี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกถึงวิบากจากการส่งต่อหนังสือสิ่งพิมพ์และแผ่นดิสก์ลามกให้ผู้อื่นดู

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ถามได้ดี ปัจจุบันในโลกมนุษย์มีเยาวชนมากมายเหลือเกินที่มีพฤติกรรมไม่ดีเช่นนี้ อาอวี้ เมื่อเจ้ากลับไป อย่าลืมตักเตือนสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ที่มีนิสัยไม่ดีเช่นนี้ให้กลับตัวแก้ไขความผิดอย่างเด็ดขาดในทันที ประพฤติคุณธรรมและสั่งสมความดี เพื่อจะได้ไม่ต้องรับวิบากอันน่ากลัวในนรก อันเป็นการทำร้ายทั้งตนเองและผู้อื่น ข่าวสารนี้สำคัญมาก จงจำไว้ให้ดี!”

“ค่ะ ท่านตุลาการแห่งปรโลก! อาอวี้กลับไปแล้วจะเขียนออกมาทันทีค่ะ”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “สรรพสัตว์ใดก็ตามในโลกมนุษย์ที่ส่งต่อหนังสือสิ่งพิมพ์และแผ่นดิสก์ลามกด้วยตนเอง หรือส่งต่อกันทางคอมพิวเตอร์ จะได้รับวิบากเช่นเดียวกับสรรพสัตว์ที่ขาย

หนังสือสิ่งพิมพ์และแผ่นดิสก์ลามก ต้องรับวิบากในนรก 100,000 ปี นี่เป็นโทษตามปกติ หากร้ายแรงต้องรอจนหนังสือสิ่งพิมพ์และแผ่นดิสก์ลามกที่พวกเขาส่งต่อกันนั้นสูญหายไปจากโลกมนุษย์ จึงจะพ้นจากความทุกข์ในนรกได้ นั่นเป็นความทุกข์อันไม่มีประมาณและไม่มีขอบเขต สรรพสัตว์ที่เพิ่งเริ่มส่งต่อหนังสือสิ่งพิมพ์และแผ่นดิสก์ลามก ทุกครั้งที่ส่งต่อจะถูกเทพร่วมกำเนิดฝ่ายขาวดำแห่งความดีและความชั่วที่อยู่ข้างกายบันทึกไว้ทันที บุญวาสนาและอายุขัยจะถูกลดทอน ขณะยังมีชีวิตอยู่จะถูกเจ้าพนักงานภูตแห่งปรโลกจับวิญญาณของผู้มีชีวิตไปลงโทษในนรกแส้และกระบองก่อน ส่วนนรกแส้และกระบองนั้นเคยแนะนำไปแล้ว จึงไม่กล่าวโดยละเอียดที่นี่ กล่าวคือ สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์จะรู้สึกปวดศีรษะ สติเลือนรางสับสนไม่แจ่มชัด คนส่วนใหญ่จะรู้สึกว่าตนเป็นไข้และฝันร้าย เมื่อตื่นขึ้นก็เจ็บแปลบไปทั้งตัว หากขณะยังมีชีวิตอยู่เคยถูกจับวิญญาณไปลงโทษในนรกแส้และกระบองแล้ว หลังจากนั้นกลับตัวกลับใจ ก็อาจลดหรือยกเว้นวิบากในนรกได้ แต่รายละเอียดต้องพิจารณาเป็นรายกรณีตามความเป็นจริงจึงจะตัดสินขั้นสุดท้าย หากยังหลงผิดไม่ยอมตื่นรู้ เมื่อบุญวาสนาหมดลง ก็จะเข้าสู่นรกแห่งการประพฤติผิดในกามเพื่อรับวิบากโดยตรง และยังต้องดูด้วยว่าหนังสือสิ่งพิมพ์และแผ่นดิสก์ลามกที่พวกเขาส่งต่อกันนั้นเป็นประเภทใด หากส่งต่อเฉพาะเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ก็จะเข้านรกกลืนลูกกลมเพื่อรับวิบาก หากส่งต่อเฉพาะภาพลามกทางคอมพิวเตอร์ ก็จะเข้านรกดวงตาแสงไฟฟ้าเพื่อรับวิบาก หากส่งต่อเฉพาะแผ่นดิสก์การประพฤติผิดในกามระหว่างชาย 1 คนกับหญิง 2 คน หรือหญิง 1 คนกับชาย 2 คน ก็จะเข้านรกฟันเฟืองหมาป่าและงูเพื่อรับวิบาก

หากส่งต่อเฉพาะแผ่นดิสก์การประพฤติผิดในกามร่วมประเวณีระหว่างเครือญาติ ก็จะเข้านรกวงล้อกลับด้านแดนน้ำแข็งเพื่อรับโทษ เป็นต้น ไม่อาจแจกแจงได้หมด หากเคยส่งต่อและทำผิดมาทุกประเภทที่กล่าวข้างต้น ก็ต้องรับวิบากในนรกแห่งการประพฤติผิดในกามแต่ละแห่งจนครบ ส่วนนรกแห่งการประพฤติผิดในกามที่เพิ่งกล่าวถึงนั้น อาอวี้ เจ้าเคยไปชมมาทั้งหมดแล้ว ตอนนี้กลับไปบอกสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ได้ว่า สรรพสัตว์ที่ส่งต่อหนังสือสิ่งพิมพ์และแผ่นดิสก์ลามกกำลังก่ออกุศลกรรมที่จะนำสู่นรกอย่างไม่มีประมาณและไม่มีขอบเขต ต้องรีบแก้นิสัยไม่ดีนี้โดยเร็ว อย่าทำร้ายทั้งผู้อื่นและตนเอง ปัจจุบันเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้า คอมพิวเตอร์ใช้เวลาเพียงไม่กี่วินาทีก็แพร่ข่าวสารไปได้ทั่วโลก แต่เคยคิดบ้างหรือไม่? ข่าวสารที่ทำร้ายจิตวิญญาณของคนเช่นนี้ทำให้ตนหว่านเมล็ดอกุศลกรรมที่จะนำสู่นรกอย่างไม่มีประมาณและไม่มีขอบเขตภายในพริบตาโดยไม่รู้ตัว ขอให้สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์เห็นคุณค่าของกายมนุษย์ที่ได้มาโดยยากนี้ให้มาก มิฉะนั้นเมื่อพลังอันเที่ยงธรรมแห่งฟ้าดินเสียสมดุล ย่อมบันดาลภัยพิบัติลงสู่โลกมนุษย์ เพื่อให้สรรพสัตว์หันกลับมาพิจารณาตนเอง ถึงตอนนั้นก็สายเกินไปแล้ว เมื่อภัยพิบัติมาถึง อกุศลกรรมสุกงอมแล้ว โลกมนุษย์ย่อมทุกข์ทรมานอย่างยิ่ง ความโศกเศร้าจะปรากฏให้เห็นทุกหนแห่ง พระพุทธเจ้าของเราทรงพระเมตตา จึงทรงส่งเจ้าอาอวี้มาเยี่ยมชมปรโลกโดยเฉพาะ เจ้าควรรีบกลับไป บอกเล่าความจริงต่าง ๆ ที่ได้เห็นให้สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ฟังเถิด!”

อาอวี้กราบขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก! ขอบพระคุณที่ท่านอุตส่าห์ช่วยเหลือค่ะ!

นั่งดอกบัวขาวกลับไป

19. กอบกู้กายแห่งหยวนหยาง[25]ของสรรพสัตว์ — ทัศนะอันทรงอำนาจของปรโลกว่าด้วยวิธีจัดการสิ่งลามกในโลกมนุษย์

ขอบพระคุณพุทธานุภาพที่ปกปักเกื้อหนุน! นั่งดอกบัวขาวออกเดินทาง

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “ควรใช้วิธีใดจัดการสิ่งลามก และการทำลายสิ่งเหล่านี้มีบุญกุศลอย่างไรบ้างคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “สิ่งลามกต้องจัดการด้วยการทำลายเท่านั้น สิ่งประเภทนี้ไม่อาจปล่อยให้หลงเหลืออยู่ในโลกมนุษย์ได้ ต้องกำจัดให้หมดสิ้นอย่างเด็ดขาด ตราบใดที่ยังมีสิ่งประเภทนี้อยู่ จิตวิญญาณแต่กำเนิดของมนุษย์ก็จะถูกทำให้แปดเปื้อน และความแปดเปื้อนนี้จะทำลายแสงแห่งจิตวิญญาณแต่กำเนิดของมนุษย์โดยตรงและรวดเร็ว”

หยวนหยางแต่กำเนิดที่ติดตัวทุกคนมานั้น บริสุทธิ์ที่สุด เป็นหยางอย่างยิ่ง และสว่างไสว หากแสงแห่งจิตวิญญาณของคนเสื่อมลงจนหม่นหมองหรือสูญหายไป ชีวิตในชาตินั้นก็เข้าสู่จุดสิ้นสุดแล้ว บางคนอาจคิดว่าดูบ้างก็ไม่เป็นไร ขอเพียงไม่ลงมือทำ ก็

ถือเป็นความรู้เรื่องเพศหรือเพศศึกษา แท้จริงแล้วความคิดเช่นนี้ผิด

สิ่งลามกนั้นแม้แต่ครั้งเดียวก็ไม่อาจดูได้ แม้ดูเพียงครั้งเดียวก็ทำให้แสงแห่งจิตวิญญาณแต่กำเนิดของคนแปดเปื้อน ยิ่งกว่านั้นยังหว่านเมล็ดพันธุ์ลามกลงในผืนนาของใจแล้วด้วย ภายหน้าเมื่อพบเหตุปัจจัยที่ไม่ดีอีก ก็ยากจะควบคุมจิตใจไม่ให้หวั่นไหวอีก

หากเยาวชนผู้มีกายหยางบริสุทธิ์ได้ดูสิ่งลามก จิตใจของพวกเขาจะหวั่นไหวอย่างแน่นอน เพียงแต่แต่ละคนมีระดับความหวั่นไหวต่างกัน โดยเฉพาะในยุคคอมพิวเตอร์ที่เทคโนโลยีก้าวหน้าของปัจจุบัน เว็บไซต์ลามกระบาดอย่างไม่เกรงกลัวสิ่งใด จิตใจของคนจำนวนไม่น้อยหวั่นไหวจนหยุดยั้งไม่อยู่ นำไปสู่การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและอื่น ๆ หยวนหยางอันบริสุทธิ์ที่สุดจึงสูญไปทันที แม้จะไม่ได้สูญไปทั้งหมด ก็จะสูญไปบางส่วนโดยไม่รู้ตัว เมื่อนานวันเข้าก็นำไปสู่การประพฤติผิดในกาม

สิ่งลามกทำลายความประพฤติอันบริสุทธิ์และศีลธรรมทางเพศของคนอย่างร้ายแรง ทำให้สรรพสัตว์หมดสิ้นความละอาย ศีลธรรมเสื่อมทราม บุญวาสนาและอายุขัยถูกลดทอนในชาตินี้ ทำให้บรรพบุรุษเสื่อมเสีย ตัดขาดทายาท ทั้งยังก่อผลกรรมชั่วแห่งการประพฤติผิดในกามที่จะนำสู่นรก และต้องรับความทุกข์ทรมานอย่างมหันต์นานาประการในนรก

ก่อนหน้านี้ได้อธิบายโดยละเอียดแล้วถึงวิบากในนรกนานาประการอันไม่มีประมาณและไม่มีขอบเขตในนรกใหญ่แต่ละแห่งสำหรับการประพฤติผิดในกาม ซึ่งแท้จริงแล้วไม่มีกำหนดพ้นโทษเลย ครอบครัวแตกแยกและผู้คนล้มตายมากมายล้วนมีสาเหตุ

จากการประพฤติผิดในกาม สิ่งลามกคือตัวการสำคัญที่นำไปสู่การประพฤติผิดในกาม มันเป็นพิษต่อจิตใจคน ทำลายหลักแห่งฟ้าทำให้จริยสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์วิปริต ร้ายกว่ายาพิษในโลกเสียอีก เป็นพิษต่อจิตวิญญาณและชีวิตแห่งปัญญาของคน ยาพิษเพียงทำลายชีวิตของคนในชาติหนึ่งเท่านั้น แต่สิ่งลามกทำลายกายแห่งหยวนหยางอันบริสุทธิ์ไร้มลทินของคน ทำให้ชีวิตสิ้นสุดก่อนเวลา ต้องลงนรกเพื่อรับทัณฑ์ทรมานอันไม่มีประมาณและไม่มีขอบเขต และถึงจะออกจากนรกมาได้อย่างยากเย็นแล้ว ก็ยังมีวิบากจากการประพฤติผิดในกามอีกมากที่ต้องชดใช้ต่อไป เช่น เกิดโรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการประพฤติผิดในกาม ตลอดจนความทุกข์ทางจิตใจนานาประการ เป็นต้น ไม่อาจแจกแจงให้ครบทุกอย่างได้

สรรพสัตว์ที่มีกำลังทรัพย์อาจซื้อสิ่งลามกมาทำลายให้เต็มกำลัง หากเป็นสำนักพิมพ์หรือร้านหนังสือ ก็อย่าจัดพิมพ์เผยแพร่หรือขายสิ่งลามก หากเป็นผู้กำกับหรือนักแสดง ก็อย่ารับงานถ่ายทำหรือรับแสดงในภาพยนตร์ลามก และอย่าถ่ายทำภาพยนตร์ลามกด้วยตนเอง หากเป็นนักเขียน จิตรกร หรือผู้จัดทำหนังสือใด ๆ ก็อย่าเขียนหนังสือสิ่งพิมพ์ลามกหรือวาดภาพลามก หากเป็นเจ้าของบริษัท ผู้นำในบางพื้นที่ หรือพระราชา ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลมากพอสมควร ก็ควรห้ามปรามอย่างเข้มงวดและกำจัดสิ่งลามกให้หมดไป เมื่อทราบว่ามีสิ่งลามกอยู่ ก็ควรสั่งให้กำจัดและทำลายให้หมดสิ้นทันที หากไม่มีกำลังทรัพย์และไม่มีเงื่อนไขข้อใดข้างต้นเลย ก็อาจอาศัยสภาพแวดล้อมและเหตุปัจจัย พยายามพูดชักจูงแนะนำผู้ที่เกี่ยวข้องให้ทำลายสิ่งลามกอย่างเต็มกำลัง

หากสรรพสัตว์ใดใช้วิธีใดก็ตามที่กล่าวมาข้างต้น พยายามทำลายสิ่งลามกอย่างเต็มกำลัง ในชาตินี้ผู้นั้นจะมีบุญวาสนาเพิ่มพูน อายุยืนยาวขึ้น ได้รับความเคารพจากผู้คน ทรัพย์สินไม่สูญสลาย และปัญญาเจริญยิ่งขึ้น หากเป็นผู้ปฏิบัติธรรมที่ตั้งความปรารถนาเพื่อพ้นโลกโดยชอบตามพระธรรม ก็จะสมปรารถนาและก้าวหน้ายิ่งขึ้นทีละขั้น ในบัญชีบันทึกความดีความชั่วและชีวิตความตายประจำตัวของผู้นั้นในปรโลก จะมีการบันทึกบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ไว้หนึ่งรายการ บุญกุศลอันยิ่งใหญ่นี้เพียงพอที่จะลดหย่อนหรือยกเว้นเหตุแห่งกรรมชั่วที่เคยก่อไว้ซึ่งจะนำไปสู่นรก ส่วนรายละเอียดต้องขอให้พระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ และเจ้าหน้าที่ระดับสูงของปรโลกวินิจฉัยเป็นรายกรณี

อาอวี้! วันนี้พอเท่านี้ รีบกลับไปเขียนบทความให้ผู้คนทั้งหลายอ่านเถิด”

“เจ้าค่ะ ท่านตุลาการแห่งปรโลก!” อาอวี้ประนมมือด้วยความสำนึกในพระคุณ!

นั่งดอกบัวขาวกลับไป!

20. วิบากของการทำแท้งกับนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาลแห่งวิญญาณทารก

ขอบพระคุณพระพุทธเจ้าที่ทรงประทานพลังคุ้มครอง! นั่งดอกบัวขาวออกเดินทาง!

พระอมิตาภพุทธะ!

ท่านตุลาการแห่งปรโลก! วันนี้อาอวี้อยากขอถามท่านถึงวิบากของการทำแท้ง

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “การทำแท้งเป็นสิ่งที่ปรโลกลงโทษอย่างหนัก กฎแห่งปรโลกกำหนดบุญกุศลที่ทำโดยไม่เปิดเผยไว้สามประการ ได้แก่ ประการแรก ช่วยชีวิตคน ประการที่สอง ช่วยให้หญิงม่ายรักษาความบริสุทธิ์ทางเพศได้สำเร็จ ประการที่สาม ทำความดีอันสูงสุดโดยไม่มีผู้ใดล่วงรู้ ตามกฎแห่งเหตุและผล บุญกุศลที่ทำโดยไม่เปิดเผยนั้นมีอานุภาพเพียงพอจะเปลี่ยนชะตาชีวิตได้ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีตัวอย่างอันเลื่องชื่อมากมายที่ล้วนเป็นผลจากบุญกุศลเช่นนี้ ทำให้ได้เป็นขุนนางชั้นสูงและผู้มีเกียรติในโลกมนุษย์ ลูกหลานก็มีชื่อเสียงรุ่งเรือง ตี๋เหรินเจี๋ย อัครมหาเสนาบดีในสมัยราชวงศ์ถัง เคยเดินทางไปสอบที่เมืองหลวงเมื่อครั้งยังหนุ่ม ระหว่างทางเขาพักที่โรงเตี๊ยมแห่งหนึ่ง และได้พบกับเจ้าของโรงเตี๊ยมซึ่งเป็นหญิงม่ายรูปงาม นางมายั่วยวนเขาในยามดึก ทำให้เขาเกิดความระมัดระวัง ด้วยจิตใจอันเที่ยงตรง เขาไม่เพียงเคร่งครัดรักษาตนไม่ให้ประพฤติผิดในกาม แต่ยังแนะนำหญิงม่ายรูปงามให้รักษาจริยธรรมของสตรี

ถ่ายทอดวิธีพิจารณาความไม่สะอาดของกายที่ตนใช้ดับกามราคะให้นางอย่างเอาใจใส่ เมื่อนางพิจารณาตามนั้น ก็เกิดความละอายและรักษาความซื่อสัตย์กับคุณธรรมไปตลอดชีวิต ต่อมาติ๋เหรินเจี๋ยมีชื่อเสียงเลื่องลือทั่วแผ่นดิน ก็เพราะเขาไม่ละโมบในความงามที่เข้ามาหาเอง หากคนในโลกมนุษย์สามารถฝ่าบททดสอบแห่งเหตุปัจจัยทางกรรมที่กำหนดไว้ในชะตาชีวิต ยึดมั่นในศีลอันบริสุทธิ์และรักษาคุณธรรมอันสูงส่งของตนให้ครบถ้วนได้ ฟ้าเบื้องบนย่อมไม่ทอดทิ้งเจ้าอย่างแน่นอน กฎแห่งปรโลกก็ย่อมเพิ่มรางวัลเป็นบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ที่ทำโดยไม่เปิดเผยไว้ในสมุดบัญชีชีวิตและความตายประจำตัวของเจ้า เพิ่มพูนบุญวาสนาและปัญญาให้เจ้าอย่างแน่นอน แท้จริงแล้วการทำแท้งก็คือการพรากชีวิตของสรรพสัตว์ เป็นการละเมิดศีลข้อห้ามฆ่าสัตว์ เด็กยังไม่ทันเกิดมา มีธรรมชาติอันดีงามก็ถูกฆ่าเสียแล้ว มีความผิดเสมอกับการฆ่าบิดามารดาและการทำให้พระวรกายของพระพุทธเจ้าห้อพระโลหิต อีกทั้งยังผูกเหตุปัจจัยอันชั่วร้ายกับเด็ก ดังคำกล่าวที่ว่า หากไม่มีบุญคุณหรือความแค้นต่อกัน ก็ไม่อาจมาเป็นญาติกันได้

เหตุปัจจัยระหว่างเด็กกับบิดามารดา มีความสัมพันธ์อยู่สองอย่าง คือมาทวงหนี้กับมาชดใช้หนี้ หากเด็กมาชดใช้หนี้ แต่กลับเกิดความคับแค้นเพราะถูกฆ่า ก็จะกลายเป็นเหตุปัจจัยอันชั่วร้าย หากเดิมทีเด็กมาทวงหนี้ ก็ยิ่งยุ่งยากขึ้นไปอีก เหตุปัจจัยอันชั่วร้ายเมื่อเพิ่มความโกรธแค้นเข้าไป ผลก็คือทำให้เหตุปัจจัยแห่งการติดหนี้กันหนักหนายิ่งขึ้น

การแท้งมีสามกรณี ประการแรก บิดามารดาไม่ได้จงใจทำแท้ง แต่เด็กมีบุญวาสนาไม่เพียงพอ เช่น ทารกตายในครรภ์ ครรภ์ไข่ปลาอุก[26] หรือหญิงตั้งครรภ์เจ็บป่วย เป็นต้น เหตุต่าง ๆ

เหล่านี้ทำให้ทารกไม่อาจเกิดมาได้ หากเป็นเพราะเหตุเช่นนี้ ผู้ใหญ่ต้องสำนึกผิดและขอขมา สวดพระสูตรเพื่อช่วยให้ทารกพ้นทุกข์และอุทิศบุญให้ทารกพ้นทุกข์ประสบสุขโดยเร็ว

ประการที่สอง ทำแท้งเพราะฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี กฎแห่งปรโลกไม่อนุญาตให้ทำเช่นนี้ ไม่อาจฆ่าชีวิตเพราะปัญหาทางเศรษฐกิจได้ วิธีจัดการเรื่องราวนั้นสำคัญมาก ต่อให้ต้องลำบากเพียงใดในโลกมนุษย์ ก็ยังดีกว่าการลงนรกไปรับวิบากหลังทำแท้งเป็นสิบล้านเท่า จงจำให้มั่น! อีกทั้งเป็นไปได้ว่าทารกคนนี้มาเพื่อตอบแทนบุญคุณ หลังจากเกิดมาแล้ว ฐานะทางเศรษฐกิจอาจเปลี่ยนไปเป็นครอบครัวที่มั่งคั่งหรืออยู่ดีกินดี ทั้งนี้ย่อมต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายกรณี การทำเช่นนี้จะทำให้บุญวาสนาถูกลดทอนขณะยังมีชีวิตอยู่ ทั้งสุขภาพร่างกาย การงาน โชคลาภทางการเงิน และอื่น ๆ ล้วนจะลดลง อีกทั้งต้องลงนรกป่าดาบเพื่อรับวิบาก 1,000 ปี หากยังไม่ได้แต่งงาน ต้องไปนรกแส้และกระบองเพื่อรับวิบาก 500 ปีก่อน หลังจากกลับมาเกิดเป็นมนุษย์แล้ว ยังต้องชดใช้วิบากที่หลงเหลือจากการฆ่าชีวิตด้วย เช่น ผู้หญิงจะมีโรคทางนรีเวช ส่วนผู้ชายก็จะมีโรคเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์เช่นกัน

ประการที่สาม เป็นกรณีที่พบมากที่สุดในโลกมนุษย์ปัจจุบัน ชายหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานจำนวนมาก เมื่อมีลูกก็ไปทำแท้ง พฤติกรรมเช่นนี้มีวิบากหนักที่สุด ขณะยังมีชีวิตอยู่ บุญวาสนาจะถูกลดทอน เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องเข้านรกแส้และกระบองเพื่อรับวิบาก 800 ปีก่อน จากนั้นจึงเข้านรกป่าดาบเพื่อรับวิบากอีก 2,000 ปี ความผิดของผู้หญิงที่ทำแท้งจะหนักกว่าผู้ชาย เพราะผู้หญิงเป็นผู้ตัดสินใจทำแท้งในท้ายที่สุด ดังนั้นความผิดของผู้หญิงจึง

หนักกว่าอยู่บ้าง ในทางกลับกัน หากผู้ชายต้องการให้ผู้หญิงทำแท้ง แต่ท้ายที่สุดผู้หญิงรักษาทารกในครรภ์ไว้และคลอดเด็กออกมา ผู้ชายจะถูกบันทึกความชั่วไว้หนึ่งรายการ ส่วนผู้หญิงจะได้รับการบันทึกบุญกุศลที่ทำโดยไม่เปิดเผยไว้หนึ่งรายการ หากต่อมาผู้ชายเกิดความสำนึกผิดและขอขมา ดูแลเด็กอย่างดี และพยายามอย่างยิ่งที่จะชักชวนคนในโลกมนุษย์ไม่ให้ทำแท้ง กรรมชั่วจากการยุยงให้ผู้อื่นทำแท้งนี้ก็สามารถยกเว้นได้ อาอวี้อยากไปดูไหม?”

ฉันตอบว่า “อยากไปค่ะ!” ไม่นานก็มาถึง ที่นี่ต่างจากนรกแห่งการประพฤติผิดในกาม นรกแห่งการประพฤติผิดในกามเต็มไปด้วยความคิดกำหนัดในการประพฤติผิดในกามและเสียงแห่งความทุกข์ แต่ที่นี่มีเสียงร้องไห้คร่ำครวญด้วยความคับแค้นและความเจ็บปวดอย่างหนักหน่วง ฉันมองเห็นด้านบนเขียนอักษรจีนตัวใหญ่สี่ตัวว่า “枉死哭城” หมายถึง “นครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาล”

โอ้! มีคนตัวเล็ก ๆ มากเหลือเกิน! แน่นขนัดไปหมด ทุกคนกำลังร้องไห้ เสียงร้องไห้ของพวกเขาช่างน่าเวทนายิ่งนัก! ฉันเห็นแล้วก็น้ำตาไหล ทารกบางคนกำลังกรีดร้องตะโกน บางคนมีสภาพเหมือนก้อนเลือดกลม ๆ

ตุลาการแห่งปรโลกบอกว่า เป็นเพราะแพทย์ทำให้เขามีสภาพเช่นนี้ตอนทำแท้ง มีวิญญาณทารกตนหนึ่งหวาดกลัวอย่างยิ่งจนถึงตอนนี้ก็ยังขดตัวเป็นก้อนอยู่ตรงนั้น ที่จริงขณะนี้เขาสามารถเหยียดตัวออกได้แล้ว แต่เขายังคงติดอยู่ในความยึดมั่นต่อความเจ็บปวดนั้น ไม่อาจหลุดออกมาได้ ฉันถามตุลาการแห่ง

ปรโลกว่า แล้วเมื่อไรเขาจึงจะไม่ต้องเจ็บปวดเช่นนี้อีก ท่านบอกว่า ต้องดูว่าบิดามารดาของวิญญาณทารกตนนี้จะสำนึกผิดและขอขมาต่อเขา หรือทำบุญอุทิศให้เขาหรือไม่ ยังมีอีกตนหนึ่ง เธอกำลังเรียกหาแม่ ฉันถามตุลาการแห่งปรโลกว่า เหตุใดวิญญาณทารกที่ยังไม่ทันเกิดจึงเรียกแม่ได้ ท่านบอกว่า หากทารกเหล่านี้เกิดเป็นมนุษย์ในโลกมนุษย์ มนุษย์ต้องมีอายุหนึ่งขวบแล้วจึงเริ่มหัดพูด แต่บัดนี้พวกเขาไม่ได้อยู่ในโลกมนุษย์แล้ว เมื่อมาถึงนรกก็อยู่ในสภาพจิตวิญญาณ จิตวิญญาณมีฤทธิ์ อาศัยความนึกคิด โดยรวมแล้ว วิญญาณทารกที่นี่ช่างน่าเวทนาจริง ๆ ต่างร้องไห้คร่ำครวญไม่หยุด เฮ้อ! ฟ้าเบื้องบนมีคุณธรรมแห่งการทะนุถนอมชีวิต พวกเราจงอย่าสังหารชีวิตน้อย ๆ อันไร้เดียงสาอย่างโหดร้ายเพียงเพราะความเห็นแก่ตัวของตนเลย

ตุลาการแห่งปรโลกบอกฉันว่า “นครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาล” แห่งนี้เพิ่งสร้างขึ้นใหม่ ระหว่างที่เราพูดคุยกัน ก็มีวิญญาณทารกเข้ามาที่นี่ไม่ขาดสาย มากมายเหลือเกินจริง ๆ!

ขณะนั้นฉันเห็นทารกกลุ่มใหญ่บินออกมา ในมือมีกระดาษสีเหลืองหนึ่งแผ่น ขณะที่กำลังรู้สึกแปลกใจ ตุลาการแห่งปรโลกก็บอกว่า พวกเขาถือป้ายคำสั่งที่องค์พญายมราชผู้ครองปรโลกทรงอนุมัติ เมื่อมีป้ายคำสั่งนี้ เจ้าหน้าที่ภูตจะยอมให้พวกเขาออกจากที่นี่ไปหาบิดามารดาได้ โดยทั่วไปส่วนใหญ่จะเข้าสิงร่างแม่ ทำให้แม่รู้สึกไม่สบาย ส่วนจะสิงอยู่ตรงส่วนใดนั้น ต้องดูความชอบของวิญญาณทารก บางตนชอบกลับไปอยู่ในท้องแม่ ก็จะสิงอยู่ในมดลูก บางตนชอบสิงอยู่ที่หน้าอกแม่ เป็นต้น บางตนจะคอยติดตามแม่หรือพ่ออยู่ตลอด บางตนไม่ยอมให้พ่อแม่นอน กล่าวคือคอยสร้างความเดือดร้อนได้ทุกเมื่อ หากมีลูกคนอื่นเกิดมา

วิญญาณทารกจะทำลายความปรองดองของครอบครัว เช่น ตีน้องชายหรือน้องสาว จงใจก่อเรื่องต่าง ๆ มากมาย เพื่อแสดงความคับแค้นของตนต่อบิดามารดา

ทางขวามือของที่นี่มีนครเก่าอยู่แห่งหนึ่ง เป็นนครเมื่อ 70 ปีก่อน เรียกว่า “นครมลทินโลหิต” บัดนี้ “นครมลทินโลหิต” ไม่เพียงพอจะรองรับแล้ว ฉันรู้สึกว่าวิญญาณทารกภายใน “นครมลทินโลหิต” มีความรู้สึกโดดเดี่ยวค่อนข้างรุนแรง ตุลาการแห่งปรโลกบอกว่า วิญญาณทารกทั้งหมดที่ไม่ได้เกิดจากการจงใจทำแท้งจะถูกจัดให้อยู่ที่นี่ อ้อ! ที่แท้ก็เป็นเช่นนี้เอง มิน่าล่ะพวกเขาจึงต่างร้องไห้อยู่ตามลำพัง

ตุลาการแห่งปรโลกยังบอกอีกว่า เมื่อ 70 ปีก่อน มีคนจงใจทำแท้งน้อยมาก เวลานั้นส่วนใหญ่เป็นวิญญาณทารกที่มีบุญวาสนาไม่เพียงพอจึงไม่อาจเกิดมาได้ แต่ในโลกมนุษย์ปัจจุบันส่วนใหญ่กลับเป็นการจงใจทำแท้ง การกินยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน[27]ในโลกมนุษย์ก็นับเป็นการละเมิดข้อห้ามฆ่าชีวิตเช่นกัน วิญญาณทารกได้ปฏิสนธิแล้ว และมีจำนวนนับไม่ถ้วนที่ถูกทำแท้งสำเร็จเพราะการกินยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวอีกว่า “ปัจจุบันทุกวันมีวิญญาณทารกจากการทำแท้งในโลกมนุษย์มารายงานตัว และร้อยละ 90 เป็นการทำแท้งอันเกิดจากการประพฤติผิดในกาม นี่คือกรรมชั่วอันใหญ่หลวงจากการฆ่าชีวิต การประพฤติผิดในกามบวกกับการฆ่าชีวิต จะก่อเป็นภัยพิบัติจากกรรมชั่วร่วมกัน เมื่อพลังกรรมนี้ถึงขั้นทำให้ฟ้าดินเสียสมดุล โลกมนุษย์ย่อมเกิดภัยพิบัติอย่างแน่นอน ซึ่งมีสาเหตุมาจากพลังความคับแค้นเหล่านี้ พวกเขา

ต้องการระบายความแค้น ต้องการอาศัยภัยพิบัติเพื่อสลายกรรมชั่วอันใหญ่หลวงส่วนนี้ อาอวี้! เจ้ารีบกลับไปเตือนเหล่าเวไนยสัตว์ในโลกมนุษย์ถึงวิบากของการทำแท้งนี้เถิด!”

เจ้าค่ะ! วันนี้รบกวนท่านตุลาการแห่งปรโลกมากแล้ว!

อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก! นั่งดอกบัวขาวกลับไป

อาอวี้อยากแบ่งปันข้อความจากมหารัตนกูฏสูตร เล่มที่ 56 — “พระพุทธดำรัสว่าด้วยการเข้าสู่ครรภ์ หมวดที่สิบสี่ ตอนที่หนึ่ง” ให้ทุกคนฟัง พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ตามกรรมเดิมของตนและภพที่ควรไปเกิด สัตว์ในอันตรภพ[28]ที่ปรากฏขึ้นย่อมมีรูปลักษณ์เช่นนั้น หากเป็นสัตว์ในอันตรภพที่จะไปเกิดเป็นเทวดา ศีรษะจะหันขึ้นด้านบน หากจะไปเกิดเป็นมนุษย์ สัตว์เดรัจฉาน หรือภูตผี จะเคลื่อนไปในแนวราบ หากเป็นสัตว์ในอันตรภพที่จะไปเกิดในนรก ศีรษะจะหันตรงลงด้านล่าง สัตว์ในอันตรภพทั้งปวงล้วนมีฤทธิ์เหาะไปในอากาศ มองเห็นสถานที่ที่จะไปเกิดได้จากระยะไกลราวกับมีทิพยจักษุ”

“เมื่อบิดามารดาและบุตรมีกรรมที่สัมพันธ์ดึงดูดกัน จึงเข้าสู่ครรภ์มารดา อีกทั้งเมื่อสัตว์ในอันตรภพนั้นประสงค์จะเข้าสู่ครรภ์ จิตย่อมเกิดความหลงผิด หากเป็นชาย จะเกิดความรักต่อมารดาและความชังต่อบิดา หากเป็นหญิง จะเกิดความรักต่อบิดาและความชังต่อมารดา”

ทุกชีวิตที่มาถึง ล้วนต้องมีเหตุปัจจัยนานาประการพร้อมกับทั้งบิดาและมารดา หากไม่มีเหตุปัจจัยต่อกัน ย่อมไม่เข้าสู่ครรภ์ เมื่อมีเหตุปัจจัยให้มาถึงแล้ว ก็ควรทะนุถนอมไว้ ไม่ว่าจะเป็นเหตุปัจจัย

อันดีหรืออันชั่ว เมื่อเหตุปัจจัยมาประจวบกัน ตนเองก็ยังต้องรับวิบากนั้น ขอให้เวไนยสัตว์ทุกผู้ที่เคยทำแท้ง สามารถสำนึกผิดและขอขมาอย่างจริงจัง ระลึกและสวดพระนามพระพุทธเจ้าเพื่ออุทิศบุญให้วิญญาณทารกน้อยผู้น่าสงสาร ขอให้พวกเขาได้ไปเกิดในแดนสุขาวดีทางทิศตะวันตกโดยเร็ว พ้นทุกข์และประสบสุข!

21. คำกล่าวโทษครั้งใหญ่ของวิญญาณทารก — ป้ายคำสั่งสีเหลืองของพญายมราช

ขอบพระคุณพุทธานุภาพที่ประทานพลังคุ้มครอง! นั่งดอกบัวขาวออกเดินทาง!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

ตุลาการแห่งปรโลกกำลังจัดการคดีของวิญญาณทารกใน “นครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาล” ฉันได้ยินวิญญาณทารกหญิงตนหนึ่งกำลังตะโกนว่า “ฉันเกลียดพวกแก เกลียดพวกแกที่สุด จะไม่มีวันปล่อยพวกแกไป ทุกภพทุกชาติพวกแกจะต้องตายไม่ดี ฉันจะไม่มีวันปล่อยพวกแกไป ฉันจะกลับไปหาพวกแกเพื่อแก้แค้นอีกแน่นอน” เธอกรีดร้องด้วยความเจ็บปวดไม่หยุด โอ้! วิญญาณทารกตัวเล็ก ๆ กลับมีความคับแค้นรุนแรงถึงเพียงนี้ วิญญาณทารกหญิงตนนี้ดูโตกว่าวิญญาณทารกตนอื่นเล็กน้อย ตุลาการแห่งปรโลกบอกว่า ทารกหญิงตนนี้อายุในครรภ์หกเดือนกว่าแล้ว หลังจากบิดามารดารู้ว่าเธอเป็นเด็กหญิง เธอก็ถูกทำแท้งเป็นครั้งที่สอง ทั้งสองครั้งถูกทำแท้งเมื่ออายุในครรภ์หกเดือนกว่า ด้วยเหตุนี้วิญญาณทารกหญิงจึงยื่นคำร้องต่อองค์พญายมราชผู้ครองปรโลก พญายมราชทรงอนุมัติให้เธอเข้าสู่ครรภ์อีกครั้งเพื่อทวงหนี้

ลองเข้าไปพูดคุยกับวิญญาณทารกหญิงดูเถิด ฉันกล่าวพระนามพระอมิตาภพุทธะให้เธอฟังหนึ่งครั้ง แล้วถามว่าเหตุใด

เธอจึงต้องเกลียดชังบิดามารดาถึงเพียงนี้ ปล่อยเรื่องนี้ไปและไม่ต้องไปหาพวกเขาอีกดีไหม อย่างไรเสียพวกเขาก็ไม่ต้องการลูกสาว ต่อให้เธอไปเกิด พวกเขาก็จะไม่ปฏิบัติต่อเธออย่างดี แล้วจะให้ตัวเองต้องทุกข์ไปทำไม

วิญญาณทารกหญิงตนนี้จึงร้องไห้โฮขึ้นมาอีก เธอบอกว่าไม่ได้ ไม่ว่าพวกเขาจะไปจนสุดขอบฟ้าหรือปลายแผ่นดิน ก็ต้องแก้แค้นนี้ให้ได้ จะไม่มีวันปล่อยบิดามารดาไปเด็ดขาด

เธอพูดด้วยความสะเทือนอารมณ์และเจ็บปวดอย่างยิ่งว่า พวกเขาฆ่าเธอเป็นครั้งที่สองแล้ว ตอนทำแท้งครั้งที่สอง แม้แต่แพทย์ยังบอกว่าทำเช่นนี้จะเป็นอันตราย แต่บิดามารดาของเธอบอกว่า สิ่งสำคัญที่สุดคือให้ผู้ใหญ่ปลอดภัยก็พอ ในเมื่อไม่เอาเด็กแล้ว ก็ให้ใช้วิธีจัดการที่เป็นผลดีที่สุดต่อผู้ใหญ่

วิญญาณทารกหญิงเล่าทั้งน้ำตาว่า ตอนนั้นเธอใช้แขนขาดิ้นถีบในท้องแม่อย่างสุดแรง หวังว่าจะออกมาให้เร็วกว่านั้นสักหน่อย แต่แพทย์ใช้มือกดศีรษะเธอไว้แล้วฉีดยาหนึ่งเข็ม จากนั้นจู่ ๆ เธอก็เริ่มรู้สึกมึนงงและปวดไปทั่วทั้งตัวจนหมดแรง ต่อมาแพทย์ใช้กรรไกรตัดแขนขวาของเธอเป็นสองชิ้นก่อน ใช้คีมคีบออกมา แล้วตัดขาของเธอเป็นสี่ชิ้น ส่วนขานั้นใช้ถ้วยดูดดูดออกมา ตอนนั้นเธอรู้สึกทั้งเจ็บปวดอย่างรุนแรงและหนาวเหน็บเสียดกระดูก ลำตัวก็ประสบเช่นเดียวกัน

วิญญาณทารกหญิงเล่าต่อทั้งน้ำตาว่า “ศีรษะ หู และตาของฉันถูกตัดออกมาทีละชิ้น โดยเฉพาะตอนตัดศีรษะเจ็บที่สุด แพทย์ตัดศีรษะหลายครั้ง ทั้งยังใช้ตะขอรูปทรงเหมือนมีดปลายแหลมเกี่ยวฉันออกมา และใช้คีมคีบฉันไว้ด้วย เป็นต้น ทุกครั้งที่แพทย์

ตัดฉัน ฉันเจ็บปวดอย่างรุนแรง ทั่วทั้งตัวไม่มีแรงต่อต้าน เลือดไหลไม่หยุด ความเจ็บปวดเช่นนี้ฉันจะไม่มีวัน ไม่มีวันลืมเลย โดยเฉพาะแพทย์ที่ทำแท้งครั้งนี้เป็นคนที่มีประสบการณ์ไม่มากนัก เธอทำช้ากว่าแพทย์คนก่อน และยังพลาดอีกด้วย เดิมทีสามารถตัดให้น้อยกว่านี้ได้อีกหลายครั้ง แต่เพราะแพทย์พลาดและทำได้ไม่ดี จึงใช้เครื่องมือเพิ่มขึ้นมาทำให้เจ็บปวดมากขึ้น เช่น แท่งกวนถ้วยดูด และตะขอ เป็นต้น ล้วนใช้บ่อยกว่าครั้งก่อน ความเจ็บปวดทั้งหมดเหล่านี้ ล้วนเป็นเพราะพวกเขาสองคนไม่ต้องการฉัน ฉันจะไม่ไปหาเรื่องแพทย์ เพราะแพทย์เคยเสนอให้พวกเขาคลอดฉันออกมา แต่พวกเขาไม่ฟัง เป็นพวกเขาที่ไม่ยอมให้ฉันได้เห็นแสงตะวัน เป็นความผิดของพวกเขา พวกเขาต้องการให้ฉันตายครั้งแล้วครั้งเล่า ฉันจะเกลียดพวกเขาสองคนที่สุดตลอดไป ฉันจะให้พวกเขาตายไม่ดีตลอดไป ตายไม่ดี จะไม่มีวันปล่อยพวกเขาไป” แล้วก็มีเสียงร้องไห้ด้วยความเจ็บปวดขึ้นมาอีกระลอก เฮ้อ! ช่างเป็นเช่นนี้จริง ๆ! จิตใจที่คับแค้นและมุ่งแก้แค้นหนักหน่วงเหลือเกิน ดูแล้วบิดามารดาคู่นี้ในโลกมนุษย์จำเป็นต้องสำนึกผิดและขอขมาอย่างจริงจัง แท้จริงแล้วมีลูกชายหรือลูกสาวจะต่างกันตรงไหนเล่า!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “วิญญาณทารกหญิงตนนี้ได้รับอนุมัติจากพญายมราชอีกครั้งแล้ว ให้ไปเกิดในครอบครัวของบิดามารดาคู่เดิมเพื่อทวงหนี้ ครั้งนี้วิญญาณทารกหญิงตนนี้สามารถถือป้ายคำสั่งสีเหลืองอาศัยอยู่ในมดลูกของมารดา เมื่อเธอมีรูปร่างเป็นมนุษย์ ป้ายคำสั่งสีเหลืองนี้จะอยู่ตรงตำแหน่งอวัยวะเพศพอดี แพทย์จะเข้าใจผิดว่าเธอเป็นเด็กชาย ระหว่างที่มารดาตั้งครรภ์ วิญญาณทารกหญิงตนนี้จะได้รับความรักความเอาใจใส่

จากบิดามารดาทั้งสอง ซึ่งเฝ้ารอการมาถึงของเธอ แน่นอนว่าท้ายที่สุดพวกเขาจะผิดหวัง เพราะเด็กที่คลอดออกมาเป็นเด็กหญิง นี่คือคำตัดสินของพญายมราช พวกเขาไม่ประพฤติตนให้อยู่ในหน้าที่อันควร ละเมิดระเบียบกฎหมายแห่งปรโลก และกระทำความผิดฐานฆ่าคน เดิมทีบิดามารดาคู่นี้มีฐานะครอบครัวและบุญวาสนาดีทีเดียว แต่เพราะได้ฆ่าชีวิตด้วยการทำแท้งสองครั้ง บุญวาสนาและอายุขัยจึงถูกลดทอนทุกด้านแล้ว ต่อไปยังต้องรับวิบากจากการที่วิญญาณทารกหญิงตนนี้จะอกตัญญูต่อพวกเขาด้วย แท้จริงแล้วมิใช่พญายมราชทรงตัดสินให้บิดามารดาคู่นี้ต้องรับโทษและทุกข์ลำบากในอนาคต เพียงแต่บิดามารดาคู่นี้เองไม่ได้ปฏิบัติตามกฎแห่งจักรวาลที่ห้ามฆ่าคน หากตอนตั้งครรภ์ครั้งแรก พวกเขาคลอดวิญญาณทารกตนนี้ออกมา บุญวาสนาและอายุขัยก็จะไม่ถูกลดทอนทุกด้าน สร้างเหตุเช่นใด ย่อมได้รับผลเช่นนั้น ไม่ว่าจะฆ่าสรรพสัตว์ตนใด ในอนาคตล้วนต้องรับวิบากจากการถูกผู้นั้นฆ่า อายุสั้น และมีโรคมาก ไม่ว่ายุคสมัยและเทคโนโลยีจะพัฒนาไปอย่างรวดเร็วเพียงใด กฎพื้นฐานว่าด้วยบุญกุศลที่ทำโดยไม่เปิดเผยสามประการของกฎแห่งปรโลก ได้แก่ ช่วยชีวิตคน ช่วยให้หญิงม่ายรักษาความบริสุทธิ์ทางเพศ และทำความดีอันสูงสุดโดยไม่มีผู้ใดล่วงรู้ ทั้งสามประการนี้จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง มาตรฐานแห่งฟ้าดินและจริยสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ก็จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเช่นกัน ทุกชีวิตล้วนมีสิทธิ์ที่จะดำรงอยู่ ในปรโลกแต่ละวันมีวิญญาณทารกจำนวนมากเหลือเกินที่มารายงานตัว เพราะผู้ที่กำลังจะเป็นบิดามารดาในโลกมนุษย์จงใจทำแท้ง กฎแห่งปรโลกจะลงโทษสรรพสัตว์ที่ฆ่าคนเช่นนี้อย่างหนัก แม้เพียงยุยงให้ผู้อื่นทำแท้งก็ต้องถูกลดทอนบุญวาสนาและอายุขัยแล้ว

ยิ่งตนเองทำแท้งจะเป็นอย่างไร ในทางกลับกัน การชักชวนผู้อื่นไม่ให้ทำแท้งสามารถเพิ่มพูนบุญวาสนาและอายุขัยได้ ปรโลกจะบันทึกบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ที่ทำโดยไม่เปิดเผยไว้หนึ่งรายการในสมุดบัญชีชีวิตและความตายประจำตัว การทำเช่นนี้จึงเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น”

ตุลาการแห่งปรโลกสอนอาอวี้ต่อว่า “ปัจจุบันสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ขาดความเข้าใจเรื่องเหตุและผลของกรรมอย่างรุนแรง คิดว่าเด็กยังไม่เกิดมาก็ย่อมไม่รู้อะไรเลย แท้จริงแล้วเมื่อชีวิตหนึ่งปฏิสนธิ ก็เหมือนกับมนุษย์แล้ว เพียงแต่ชีวิตของพวกเขายังเปราะบางมาก พวกเขามีความทรงจำ และรับรู้ความเจ็บปวดได้ด้วย[29] โดยเฉพาะวิญญาณทารกที่มีรูปร่างเป็นมนุษย์แล้ว ระดับความเจ็บปวดที่พวกเขารับรู้จะรุนแรงกว่าผู้ที่เพิ่งปฏิสนธิได้หนึ่งเดือน และเป็นเช่นนี้ตามลำดับ อาอวี้ เจ้าลองฟังคำกล่าวโทษของวิญญาณทารกใน ‘นครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาล’ ก็จะรู้ว่า โรคทางนรีเวช อาการปวดเอว ปวดศีรษะ และโรคเรื้อรังต่าง ๆ ทางร่างกายที่รักษาอยู่นานก็ไม่หายของมารดาที่ทำแท้งในโลกมนุษย์ล้วนมีความเกี่ยวพันกับวิญญาณทารกเหล่านี้”

ลองมองดู “นครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาล” แห่งนี้ ช่างใหญ่โตมหึมาอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ ด้วยความสามารถของฉัน มองไม่เห็นขอบเขตของมันจริง ๆ ภายในมีเสียงร้องไห้ต่อเนื่องไม่ขาดสาย ดังสนั่นจนหูแทบหนวก ช่างน่าสงสารอย่างที่สุดจริง ๆ!

ก่อนกลับ ขอไปพบวิญญาณทารกหญิงที่กำลังจะไปเกิดตนนั้นอีกครั้งเถิด ฉันกล่าวว่า “พระอมิตาภพุทธะ! น้องสาว อย่าร้องไห้เลย จำไว้นะว่าเมื่อไปเกิดแล้วต้องกตัญญูต่อบิดามารดา! ถึง

อย่างไรแม่ก็ต้องอุ้มท้องถึงสิบเดือน[30] ซึ่งลำบากมากเช่นกัน อีกทั้งการจองเวรตอบโต้กันไปมาจะสิ้นสุดเมื่อไร ในเมื่อพญายมราชทรงประทานป้ายคำสั่งให้แล้ว ครั้งนี้เธอจะไม่ต้องทนทุกข์จากการถูกทำแท้งอีก ก็ปล่อยเรื่องนี้ไปเถิด” วิญญาณทารกหญิงตอบทันทีด้วยความโกรธว่า เป็นไปไม่ได้ จะไม่มีวันปล่อยพวกเขาไปเด็ดขาด

ฉันกล่าวว่า “เอาอย่างนี้แล้วกัน! หากไม่มีป้ายคำสั่งของพญายมราช เธออาจต้องรออีกนานเท่าไรก็ไม่รู้จึงจะได้ไปเกิด เธอต้องสำนึกในพระคุณของพญายมราชนะ!” เมื่อเธอได้ยินฉันพูดเช่นนี้ก็เริ่มหยุดร้องไห้ ดูเหมือนยอมรับว่าควรสำนึกในพระคุณของพญายมราช ฉันบอกว่าเธอควรสำนึกในพระกรุณาของพญายมราช เธอตอบว่าต้องสำนึกในพระคุณของพญายมราช แต่ก็ยังจะไม่ปล่อยบิดามารดาไป

“ก็ได้! น้องสาว อาอวี้ต้องไปแล้ว พระอมิตาภพุทธะ! หวังว่าต่อไปเธอจะไม่ต้องพบเรื่องที่ทำให้ทุกข์ใจอีก ดูแลตัวเองให้ดีนะ”

ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก! ขอบพระคุณท่านตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้อาอวี้ขอลาก่อน นั่งดอกบัวขาวกลับไป!

22. วิบากในชาตินี้และชาติหน้าของแพทย์ผู้ทำแท้ง — ถูกคุมขังลงทัณฑ์ในนรกแหลกสลายเป็นเวลา 100,000 ปี

ในเมืองที่ฉันอาศัยอยู่ หนังสือพิมพ์มักลงข่าวเด็กสาวบางคนที่ทำแท้งแล้วหมดสติอยู่ในบ้าน ต้องให้รถพยาบาลนำส่งโรงพยาบาลเพื่อรักษา หรือฆ่าทารกที่เพิ่งคลอดแล้วนำไปทิ้ง บางคนไม่ได้ฆ่าก่อน แต่โยนลงมาจากชั้นยี่สิบถึงสามสิบโดยตรง ช่างไร้เหตุผลสิ้นดี สาเหตุก็คือค่านิยมในสังคมปัจจุบันไม่ดี ทุกหนทุกแห่งมีแต่โฆษณาที่สื่อความคิดไม่ดี แม้แต่โฆษณาขายนาฬิกาข้อมือก็ยังใช้เด็กสาวสวมเสื้อคอลึก และยังพูดทำนองว่า ไม่สนใจว่าจะยั่งยืนชั่วฟ้าดินสลาย ขอเพียงครั้งหนึ่งเคยได้ครอบครอง โฆษณาอื่น ๆ เช่น ชุดชั้นใน การลดน้ำหนัก เป็นต้น ก็ยิ่งไม่น่าดู มีภาพและโฆษณาวิดีโอเกี่ยวกับความสำราญรักใคร่ของชายหญิง สารพัดที่มอมเมาความคิดของผู้คนมากเกินไปจริง ๆ อีกทั้งสื่อยังเผยแพร่เรื่องชีวิตส่วนตัวอันสำส่อน การมีเพศสัมพันธ์อย่างไร้ขอบเขต และเรื่องนอกใจคู่สมรสของดาราไอดอลบางคนอย่างต่อเนื่อง ทำให้แนวคิดทางศีลธรรมเสื่อมถอย ชักนำเยาวชนในปัจจุบันให้เข้าใจผิดว่านี่คือการก้าวล้ำทันยุคสมัย จนเยาวชนทั้งที่มีความรู้เรื่องเพศไม่เพียงพอ กลับมีพฤติกรรมทางเพศที่กล้าและเปิดกว้าง แท้จริงแล้วนี่คือความตกต่ำของจิตวิญญาณ

อิทธิพลจากข่าวด้านลบของสื่อเหล่านี้เองที่ผลักดันให้ปัญหาการทำแท้งรุนแรงขึ้นทุกวัน และยังก่อให้เกิดปัญหาสังคม

มากมาย เพียงแต่ทุกคนไม่รู้ จึงไม่ได้ให้ความสำคัญเท่านั้น เท่าที่ทราบ ในญี่ปุ่นมีวัดอย่างน้อยสองพันแห่งที่ตั้งไว้เพื่อถวายเครื่องสักการะและทำบุญให้วิญญาณทารกโดยเฉพาะ จึงเห็นได้ว่าจำนวนการทำแท้งในญี่ปุ่นน่าตกใจเพียงใด ส่วนไต้หวัน ในปี 1997 มีการประมาณจำนวนการทำแท้งต่อปีไว้ที่สามแสนครั้ง ปี 1999 มีการทำแท้งสี่แสนครั้ง และปี 2000 มีการทำแท้งห้าแสนครั้ง ตัวเลขเหล่านี้เป็นเพียงการประมาณจากกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ส่วนตัวเลขจริงที่แน่ชัดกลับไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ[31]

งานวิจัยในรัฐมินนิโซตา สหรัฐอเมริกา แสดงว่า สัดส่วนการฆ่าตัวตายภายในครึ่งปีของเด็กสาวที่ทำแท้งสูงกว่าเด็กสาวที่ไม่ได้ทำแท้งสิบเท่า งานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องยังชี้ว่า เด็กสาวที่มีประวัติทำแท้งหลายครั้งมีความเสี่ยงที่จะฆ่าตัวตายและเกิดความผิดปกติทางจิตเพิ่มสูงยิ่งขึ้นในช่วงครึ่งปีหลังทำแท้ง[32]

เรามาดูกันอีกครั้งว่าพระสูตรกล่าวถึงวิบากของการฆ่าชีวิตไว้อย่างไร มีพระสูตรที่กล่าวถึงเรื่องนี้มากมายเหลือเกินจริง ๆ ก่อนอื่นมาดูข้อความในอุบาสกศีลสูตร[33]ที่ว่า “สรรพสัตว์ทั้งปวง เพราะเหตุแห่งการฆ่าชีวิต ในปัจจุบันจึงได้รับรูปลักษณ์อัปลักษณ์ กำลังอ่อนแอ ชื่อเสียงเสื่อมเสีย อายุสั้น ทรัพย์สินร่อยหรอ ญาติมิตรพลัดพราก ถูกบัณฑิตและพระอริยะตำหนิ ผู้คนไม่เชื่อถือไว้วางใจ เมื่อผู้อื่นทำความผิด ตนกลับต้องประสบเคราะห์จากความผิดนั้นโดยมิได้ก่อ นี่เรียกว่าผลแห่งกรรมชั่วในปัจจุบัน เมื่อสละกายนี้แล้ว จะตกนรก ต้องรับทุกข์ทรมานมากมาย หิวกระหายและมีอายุยืน มีรูปลักษณ์อัปลักษณ์ กำลังอ่อนแอ ชื่อเสียงเสื่อมเสีย เป็นต้น นี่เรียกว่าผลแห่งกรรมชั่วในภพหน้า หากได้กายมนุษย์ ก็จะได้รับรูปลักษณ์อัปลักษณ์ อายุสั้น และยากจนอีก ด้วยกำลังแห่งเหตุ

ปัจจัยของคนชั่วผู้นี้เพียงคนเดียว ทำให้ธัญพืชทั้งห้า ตลอดจนผลไม้บนต้นและผลบนเถาในโลกภายนอกทั้งหมดลดน้อยลง ภัยเคราะห์จากคนผู้นี้แผ่ไปถึงทั่วทั้งแผ่นดิน”

มาดูกันต่อว่าพระพุทธเจ้าตรัสไว้ในพรหมชาลสูตร[34]ว่าอย่างไร “บุรุษทั้งปวงเป็นบิดาของเรา สตรีทั้งปวงเป็นมารดาของเรา ทุกชาติที่เราเกิดมา ไม่มีชาติใดที่มิได้ถือกำเนิดจากคนเหล่านั้น” พระพุทธเจ้าตรัสว่า “พุทธบุตร ไม่พึงฆ่าด้วยตนเอง สั่งให้ผู้อื่นฆ่า ใช้อุบายฆ่า กล่าวสรรเสริญการฆ่า เห็นผู้อื่นฆ่าแล้วพลอยยินดี ไปจนถึงใช้มนตร์ฆ่า ทั้งเหตุแห่งการฆ่า ปัจจัยแห่งการฆ่า วิธีฆ่า และกรรมแห่งการฆ่า ตลอดจนสิ่งมีชีวิตทั้งปวง ล้วนมิพึงจงใจฆ่า ผู้เป็นโพธิสัตว์พึงตั้งจิตเมตตากรุณาและจิตกตัญญูเคารพเชื่อฟังให้ดำรงอยู่เสมอ ใช้อุบายช่วยเหลือคุ้มครองสรรพสัตว์ทั้งปวง หากกลับปล่อยใจตามอำเภอใจ ฆ่าชีวิตเพื่อความสะใจ นั่นคืออาบัติปาราชิกของโพธิสัตว์” พระพุทธเจ้าทรงกล่าวถึงวิบากในนรกจากการฆ่าชีวิตไว้อย่างละเอียดแล้วในพระสูตรมากมาย

ตอนนี้จะไปนรกเพื่อถามตุลาการแห่งปรโลกว่า แพทย์ที่ทำแท้งให้ผู้อื่นจะได้รับวิบากเช่นไร?

ขอพุทธานุภาพโปรดคุ้มครอง! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า แพทย์ที่ทำแท้งให้ผู้อื่นจะได้รับวิบากเช่นไร?

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “เมื่อ 70 ปีก่อน แพทย์ที่ทำแท้งเพียงต้องเข้านรกคร่ำครวญ 1,000 ปี นรกใบดาบ 1,000 ปี นรก

ที่มแทงหัวใจ 1,000 ปี นรกน้ำแข็งเหน็บหนาว 1,000 ปี และนรกยิงดวงตา 1,000 ปี ต้องรอจนดวงวิญญาณทารกทั้งหมดที่ถูกทำร้ายได้ไปเกิดในโลกมนุษย์สำเร็จ จึงจะพ้นจากทุกข์ในนรกได้ ต้องดูว่าสภาวะของดวงจิตฟื้นคืนมาได้เพียงใด แล้วจึงตัดสินว่าจะให้ไปเกิดในโลกมนุษย์เมื่อใด เมื่อไปเกิดในโลกมนุษย์ก็จะอายุสั้นและมีโรคมาก โดยทั่วไปจะมีอาการชาตามไหล่ คอ มือ เท้า และส่วนอื่น ๆ ประสาทไวผิดปกติ ปวดศีรษะ ปวดเอวปวดหลัง โรคลมชัก โรคจมูกอักเสบเรื้อรัง โรคทางนรีเวชนานาชนิด สามีภรรยาไม่สามารถร่วมหลับนอนกันได้ มะเร็งเต้านม มะเร็งมดลูก อาการปัสสาวะกลางคืน เป็นต้น ไม่อาจแจกแจงอาการเจ็บป่วยทั้งหมดให้ชัดเจนได้ในคราวเดียว กล่าวโดยรวมคือ แพทย์ที่ทำแท้งเคยทำให้ดวงวิญญาณทารกต้องทนทุกข์เพียงใด เมื่อกลับมาเกิดเป็นมนุษย์ ก็จะต้องรับความทุกข์เหล่านั้นคืนผ่านการเจ็บป่วยอย่างแน่นอน ยาในโลกมนุษย์ไม่สามารถรักษาให้หายได้ เว้นแต่พลังกรรมนี้จะหมดไป โรคจึงจะหาย[35] นี่คือวิบากของแพทย์ที่ทำแท้งให้ผู้อื่นเมื่อ 70 ปีก่อน

ปัจจุบัน วิบากของแพทย์ที่ทำแท้งในโลกมนุษย์คือ บุญวาสนาและอายุขัยถูกบั่นทอนในทุกด้านตั้งแต่ยังมีชีวิตอยู่ โชคด้านครอบครัว การงาน และการเงินล้วนลดลง อาการที่ปรากฏก่อนคือ ปวดศีรษะ ปวดเอวปวดหลัง ปวดไหล่และปวดมือ เมื่อสิ้นอายุขัยต้องเข้านรกแหลกสลายเพื่อรับวิบาก 100,000 ปีก่อน จากนั้นจึงถูกส่งไปลงโทษในนรกแต่ละแห่งที่กล่าวมาเมื่อครู่ แพทย์ที่ทำแท้งให้ผู้อื่นในปัจจุบันฆ่าชีวิตเป็นจำนวนมากในแต่ละวัน มีชีวิตที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก อีกทั้งเครื่องมือทำแท้งที่ใช้ในปัจจุบันยังก่อความเสียหายและผลตกค้างแก่ดวงวิญญาณทารก

มากกว่าในอดีต ดังนั้นกรรมชั่วที่แพทย์ผู้ทำแท้งในปัจจุบันก่อไว้จึงหนักด้วย

แท้จริงแล้ว หลังจากว่าที่พ่อแม่เหล่านี้ทำแท้งจนทำให้ดวงวิญญาณทารกเกิดความแค้น ปัญหาอุปสรรคจากวิญญาณที่ตามมาก็มีไม่น้อยเช่นกัน ดวงวิญญาณทารกที่เจ้าพบก่อนหน้านี้ซึ่งถือป้ายคำสั่งสีเหลืองอยู่ในมือ ล้วนออกไปหาว่าที่พ่อแม่เพื่อแก้แค้น นั่นก็คือสิ่งที่เรียกว่าปัญหาอุปสรรคจากวิญญาณ ส่วนเหตุเภทภัยที่เกิดขึ้นนั้นครอบคลุมกว้างมาก อย่างเบาคือถูกสิงจนเจ็บป่วยเรื้อรังต้องกินยา อย่างหนักก็เป็นอันตรายถึงชีวิต เป็นต้น อีกทั้งเด็กจำนวนมากเดิมก็คือบรรพบุรุษของบิดามารดาเองที่กลับมาเกิด

อาอวี้ ตอนนี้เจ้าไปชม ‘นรกแหลกสลาย’ สักหน่อยเถิด! กลับไปแล้วเขียนให้ละเอียดเพื่อเตือนชาวโลก!”

ได้ค่ะ! ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก! ไปถึง ‘นรกแหลกสลาย’ ทันที

ฉันพบว่านรกทุกแห่งมีลักษณะอย่างหนึ่งเหมือนกัน คือยังไม่ทันเข้าประตูก็ได้ยินเสียงกรีดร้องด้วยความเจ็บปวดและเสียงครวญครางดังสนั่นจนหูแทบหนวก นี่คือลักษณะของนรกที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ดังนั้นที่ว่าความทุกข์สาหัสที่สุดอยู่ในนรกจึงไม่ผิดเลยแม้แต่น้อย อย่าได้มานรกเป็นอันขาด ขณะนั้นฉันเห็นดวงวิญญาณหญิงจำนวนหนึ่งกำลังถูกยักษ์มากมายไล่ต้อนเข้าไปในโพรงเหล็กทรงกลมสีแดงขนาดเล็กมาก ซึ่งเต็มไปด้วยกลิ่นคาวเหม็น แต่ละคนมีโพรงเหล็กคนละหนึ่งโพรง โพรงเหล็กนั้นเล็กมาก หากจะยัดเข้าไปเช่นนี้ ร่างของดวงวิญญาณหญิงก็ไม่มีทาง

เข้าไปได้เลย! ดวงวิญญาณหญิงหันหลังวิ่งหนี แต่ก็ไร้ผล ยักษ์ดุร้ายมาก! มันตะโกนด้วยความโกรธ พร้อมใช้ง่ามปลายแหลมในมือแทงยกร่างดวงวิญญาณหญิงแล้วฝืนยัดเข้าไปในโพรงเหล็ก ดวงวิญญาณหญิงมีเลือดไหลทั่วร่าง แขนขาหักหมด ในที่สุดก็เข้าไปได้ทั้งร่าง จากนั้นยักษ์ใช้พัดโบกไปทางโพรงเหล็กครั้งหนึ่ง ดวงวิญญาณหญิงก็เหมือนไม่เป็นอะไร ทุกส่วนกลับคืนสภาพเดิม เวลานี้ยักษ์นำตะขอรูปมีดแหลมออกมาเกี่ยวดวงวิญญาณหญิงออก ดวงวิญญาณหญิงเจ็บปวดจนกรีดร้องโหยหวน ไม่มีทางออกมาได้เลย ยักษ์จึงนำกรรไกรมาตัดดวงวิญญาณหญิงออกเป็นชิ้น ๆ เลือดไหลนองพื้น เมื่อทุกส่วนของร่างกายออกมาหมดแล้ว ยักษ์ก็ใช้ถ้วยดูดดูดทุกส่วนของร่างกายมารวมกัน แล้วนางก็ฟื้นขึ้นมาอีก วนเวียนเช่นนี้ แล้วลงทัณฑ์อันเจ็บปวดเช่นเดิมต่อไป อา! ช่างน่าสังเวชเหลือเกิน ไม่อยากดูต่อแล้ว ทุกข์ทรมานจริง ๆ! พระอมิตาภพุทธะ! อย่าทำสิ่งที่เป็นภัยแก่ผู้อื่นเป็นอันขาด มันทรมานกว่าการคลอดลูกไม่รู้กี่ร้อยกี่พันเท่า!

ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลกที่ลำบากเพื่อฉัน อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก! กลับไปด้วยดอกบัวขาว

23. ลูกเอ๋ย โปรดอย่าร้องไห้ — ตุลาการแห่งปรโลกอธิบายวิธีแก้ไขชดเชยการทำแท้งอย่างละเอียด

ขอบพระคุณพุทธานุภาพที่คุ้มครอง! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้กราบคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “การทำแท้งมีวิธีแก้ไขชดเชยอย่างไร และพวกท่านมองเรื่องการแก้ไขชดเชยนี้อย่างไร?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ในโลกมนุษย์ ไม่ว่าพ่อแม่จะทำแท้งด้วยเหตุใด ขอเพียงทำแท้งสำเร็จ กรรมจากการฆ่าก็สำเร็จแล้ว ในสมุดบัญชีชีวิตและความตายของนรกจะบันทึกไว้แล้วว่า ฆ่าดวงวิญญาณทารกที่ยังไม่คลอดคนหนึ่งในปีใดเดือนใด เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องเข้าไปยังท้องพระโรงใหญ่แห่งปรโลกในนรกเพื่อรับการพิจารณาคดีและลงโทษ หากเป็นเพราะดวงวิญญาณทารกเองมีบุญวาสนาไม่เพียงพอที่จะเกิดในโลกมนุษย์ พ่อแม่ประเภทนี้ไม่ต้องเข้านรกเพื่อรับโทษ แต่ก็ยังต้องสำนึกผิดในกรรมของตนและในความที่ตนมีบุญวาสนาน้อยจนไม่สามารถนำทารกมาสู่โลกมนุษย์ได้สำเร็จ ต้องสำนึกขอขมาและอุทิศบุญกุศล ด้วยหวังว่าดวงวิญญาณทารกจะได้ยกระดับภพภูมิไปเกิดในสุคติโดยเร็ว ทุกสิ่งมีความเชื่อมโยงกันทางเหตุและผล การที่ดวงวิญญาณทารกเข้าครรภ์ได้ แสดงว่ามีสายสัมพันธ์แห่งเหตุและผล ตลอด

จนพลังกรรมดีและกรรมชั่วจากอดีตชาติพัวพันอยู่กับว่าที่พ่อแม่อย่างมากมาย ส่วนการเสียชีวิตก่อนคลอดนั้น เป็นกรรมแน่นอนตามกฎแห่งปรโลกที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เกิดจากทั้งดวงวิญญาณทารกและว่าที่พ่อแม่ต่างเคยก่อกรรมฆ่าชีวิต ลักทรัพย์และประพฤติผิดในกามในอดีตชาติ[36]

การทำแท้งเป็นความเจ็บปวดสำหรับดวงวิญญาณทารก ในกรณีส่วนใหญ่ ดวงวิญญาณทารกต้องทนทุกข์มากเพียงใด ในภายหน้าว่าที่พ่อแม่ก็ต้องรับความทุกข์อย่างเดียวกันอีกครั้งหนึ่งด้วย ยังมีปัจจัยอีกสองประการที่ทำให้ต้องรับโทษนานขึ้นเป็นสองเท่า ประการแรกคือ หากเวลาผ่านไปนาน ก็ต้องเพิ่มเป็นสองเท่า เวลาที่ผ่านไปนานนี้นับจากเวลาที่ทำแท้ง หากฝ่ายว่าที่พ่อแม่ไม่เคยสำนึกขอขมาเลย ทำเสมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ไม่เชื่อในการเวียนตอบสนองของเหตุและผลแห่งกรรม ขณะที่ดวงวิญญาณทารกต้องทนทุกข์ร่ำไห้และเคียดแค้นอยู่ฝ่ายเดียวใน ‘นครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาล’ ในนรก ความทุกข์ที่ดวงวิญญาณทารกได้รับก็จะยืดเยื้อต่อไปเรื่อย ๆ และความแค้นก็จะผูกแน่นลึกยิ่งขึ้น บางกรณีว่าที่พ่อแม่ในโลกมนุษย์มีบุญวาสนามาก จึงยังไม่รับวิบากในทันที ต้องรอจนบุญวาสนาของพวกเขาหมดลงจึงจะรับวิบาก บางคนอาจต้องรอถึงชาติหน้าจึงรับวิบาก กรณีเช่นนี้ก็จะใช้เวลานานกว่า แต่เหตุและผลตามกฎแห่งปรโลกจะไม่มีวันคลาดเคลื่อนเพราะกาลเวลา ยุคสมัย หรือรูปลักษณ์ที่เปลี่ยนไป ไม่ใช่ไม่มีผลตอบสนอง เพียงแต่ยังไม่ถึงเวลา กฎแห่งเหตุและผลไม่มีความผิดพลาดแม้แต่น้อย พลังกรรมแห่งเหตุและผลที่สะสมตลอดเวลาเหล่านี้จะย้อนตอบสนองต่อพ่อแม่ที่ทำแท้งทั้งหมด ดังนั้น ว่าที่พ่อแม่ทุกคนที่เคยทำแท้งจึงต้องตั้งจิตสำนึกขอขมาอย่างจริงใจโดย

เร็วที่สุด เผชิญหน้าและแก้ไขปัญหานี้ มิฉะนั้นย่อมประสบพลังกรรมจากการที่ดวงวิญญาณทารกมาทวงหนี้อย่างแน่นอน และยากจะหนีพ้นวิบากอันไร้ปรานีตามกฎแห่งปรโลก

ประการที่สองคือ หากพบดวงวิญญาณทารกที่มีความยึดมั่นถือมั่นรุนแรงเป็นพิเศษ ก็ต้องเพิ่มระยะเวลารับโทษเป็นสองเท่าในบรรดาพ่อแม่ในโลกมนุษย์ที่ทำแท้ง โดยเฉพาะฝ่ายแม่จะมีความผิดหนักกว่า เพราะแม่เป็นผู้ตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าจะทำแท้ง มีแม่ในโลกมนุษย์จำนวนมากที่ตัดสินใจไม่ทำแท้งในนาทีสุดท้าย แม่ประเภทนี้สามารถสั่งสมบุญกุศลจากการช่วยชีวิตได้ แต่เมื่อใดที่พบดวงวิญญาณทารกซึ่งมีความยึดมั่นถือมั่นรุนแรง ส่วนใหญ่มักเป็นทารกที่มาเกิดเพื่อทวงหนี้ แต่กลับโชคร้ายต้องพบชะตากรรมถูกทำแท้งอีกครั้ง สายสัมพันธ์แห่งกรรมชั่วนี้จึงผูกแน่นลึกมาก กล่าวคือ เดิมทีเมื่อเข้าครรภ์ก็มีความแค้นลึกอยู่แล้ว เมื่อเพิ่มความทุกข์และความแค้นจากการถูกทำแท้งเข้าไปอีก สายสัมพันธ์แห่งกรรมชั่วนี้จึงผูกแน่นลึกยิ่งนัก เมื่อถึงคราวรับวิบากก็ต้องรับเป็นสองเท่า

ส่วนวิธีแก้ไขชดเชยการทำแท้งมีสองอย่าง อย่างหนึ่งคืออาศัยกำลังภายใน กล่าวคือ ใช้พลังแห่งจิตที่สำนึกขอขมาอย่างจริงใจมาคลี่คลาย อีกอย่างหนึ่งคืออาศัยกำลังภายนอก สั่งสมบุญและทำความดี เพื่อค่อย ๆ ลดทอนและคลายความแค้นของดวงวิญญาณทารกที่มีต่อเหตุการณ์นั้น มีเพียงสองวิธีนี้เท่านั้นที่แก้ไขชดเชยได้ แต่ละกรณีต้องใช้เวลาเท่าใดนั้นไม่อาจกล่าวเหมารวมได้ แน่นอนว่ายิ่งทำแท้งหลายครั้ง ก็ยิ่งต้องใช้เวลานานขึ้นตามกัน เพราะการทำแท้งแต่ละครั้งล้วนผูกสายสัมพันธ์แห่งกรรมชั่วกับดวงวิญญาณทารก ส่วนสายสัมพันธ์แห่งกรรมชั่วนี้จะลึกหรือตื้น

เพียงใด ต้องดูว่าพลังกรรมในอดีตชาติระหว่างว่าที่พ่อแม่กับดวงวิญญาณทารกนั้นเป็นอย่างไร หากเป็นสายสัมพันธ์แห่งกรรมดีก็ยังดีกว่าอยู่บ้าง เมื่อเขามาเพื่อตอบแทนบุญคุณ ปัญหาในภายหน้าย่อมน้อยลงตามธรรมดา แต่การทำแท้งทำให้ดวงวิญญาณทารกเกิดความทุกข์ จึงเปลี่ยนจากสายสัมพันธ์แห่งกรรมดีเดิมไปเป็นสายสัมพันธ์แห่งกรรมชั่ว หากมาเพราะสายสัมพันธ์แห่งกรรมชั่ว การทำแท้งก็จะยิ่งซ้ำเติมให้เลวร้ายลง ทำให้ความแค้นผูกแน่นลึกยิ่งขึ้น การทำแท้งทุกครั้งล้วนก่อความทุกข์ใหญ่หลวงแก่ดวงวิญญาณทารก ส่วนจะทุกข์มากเพียงใดนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละกรณี โดยพื้นฐานจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามขนาดของทารกในครรภ์ ยิ่งทารกโตมากก็ยิ่งเจ็บปวดมาก และยิ่งมีความแค้นรุนแรง

การเกิดพลังกรรมจากการทำแท้งมีปัจจัยหลายด้าน ปัจจุบันดวงวิญญาณทารกที่ถูกทำแท้งส่วนใหญ่เป็นผลจากการที่ผู้คนประพฤติผิดในกาม นี่คือปัญหาร้ายแรง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับพลังกรรมจากการทำแท้ง ได้แก่ ว่าที่พ่อแม่ แพทย์ และผู้ยุยงให้ผู้อื่นทำแท้งจนสำเร็จ ล้วนต้องรับวิบากในนรก หากทำแท้งทารกหนึ่งคน ก็ต้องดูว่าดวงวิญญาณทารกนั้นมีความแค้นและความยึดมั่นถือมั่นหนักเพียงใด แต่ไม่ว่าจะลึกหรือตื้น สายสัมพันธ์แห่งกรรมชั่วก็ผูกขึ้นแล้ว ผู้ผูกกระดิ่งย่อมต้องเป็นผู้แก้กระดิ่ง[37] ไม่ว่าทำแท้งด้วยเหตุใด ว่าที่พ่อแม่ในโลกมนุษย์ต้องเกิดความละอายใจอย่างยิ่ง หลังทำแท้งต้องขอให้ดวงวิญญาณทารกให้อภัยด้วยจิตจริงใจที่สุดทุกวัน เพื่อใช้สิ่งนี้ลดทอนและคลายความแค้นของดวงวิญญาณทารก เนื่องจากดวงวิญญาณทารกเป็นวิญญาณพวกเขาจึงมีเจโตปริยญาณ สามารถรู้ความคิดของพ่อแม่ในโลกมนุษย์ได้ ดังนั้นจึงต้องจริงใจ หากเพียงทำตามแบบแผนให้พอ

เป็นพิธี มิได้สำนึกขอขมาจากใจจริง ก็ไม่มีประโยชน์ ต้องทำด้วยจิตจริงใจที่สุด ต้องจริงใจและตั้งใจอย่างแรงกล้าเพียงพอ และทำทุกวัน ในช่วงแรกอาจมีความรู้สึกไม่สบายต่าง ๆ มากมาย ที่พบบ่อยที่สุดคือ ปวดศีรษะ เจ็บหน้าอก ปวดมือปวดเท้า ปวดเอวปวดหลัง อารมณ์ตึงเครียด และอื่น ๆ อีกมากจนกล่าวไม่หมด แตกต่างกันไปในแต่ละคน ว่าที่พ่อแม่ในโลกมนุษย์ส่วนน้อยต้องทนความเจ็บปวดทางร่างกายบางอย่างเป็นพิเศษ ทั้งนี้ต้องดูพลังกรรมที่มีกับดวงวิญญาณทารก สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นคือความเจ็บปวดที่โดยพื้นฐานแล้วว่าที่พ่อแม่ทุกคนจะรู้สึก ว่าที่พ่อแม่บางคนจะมีอาการเจ็บปวดทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนบางคนมีพลังกรรมจากการแท้งไม่หนักนัก มิได้จงใจทำแท้ง แต่เกิดการแท้งเพราะตัวทารกเองมีบุญวาสนาไม่เพียงพอที่จะมาเกิดในโลกมนุษย์ พ่อแม่ประเภทนี้จะมีสภาพค่อนข้างดีกว่า แต่ก็ต้องสำนึกขอขมาเช่นกัน เพื่อให้ดวงวิญญาณทารกได้ยกระดับภพภูมิโดยเร็ว เพราะดวงวิญญาณทารกในนรกนั้น นับตั้งแต่ถูกทำแท้งก็อยู่ใน ‘นครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาล’ รอด้วยความโศกเศร้าและโกรธแค้นให้พญายมราชพิจารณาตัดสินและอนุมัติออกป้ายคำสั่งสีเหลืองแห่งปรโลกโดยเร็ว เมื่อออกป้ายคำสั่งนี้แล้ว พวกเขาก็สามารถมายังโลกมนุษย์เพื่อแก้แค้นได้ ถึงเวลานั้นดวงชะตาของว่าที่พ่อแม่ในโลกมนุษย์จะตกต่ำลงทุกด้านอย่างแน่นอน ทั้งงาน อาชีพ สุขภาพ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น และอื่น ๆ ล้วนเกิดอุปสรรคนานาชนิด อีกทั้งยังเป็นเพราะในโลกมนุษย์มีว่าที่พ่อแม่ทำแท้งมากเกินไปในแต่ละวัน จึงทำให้โลกมนุษย์มีอาการเจ็บป่วยมากมาย เช่น ไมเกรนที่รักษาครั้งแล้วครั้งเล่าก็ไม่หาย โรคทางนรีเวชที่รักษายากชนิดต่าง ๆ กามโรค ความผิดปกติทางจิตด้านความคิดและ

การรับรู้ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเกิดจากการทำแท้ง โรคประเภทนี้ต้องอาศัยพลังแห่งการสำนึกขอขมาอย่างจริงใจ การทำความดีและสั่งสมบุญกุศล จึงจะแก้ไขได้[38] มิฉะนั้นก็เป็นเพียงการสูญเสียเงินทอง เวลา และยารักษาโรคในโลกมนุษย์โดยเปล่าประโยชน์ ทั้งยังอาจแก้ไขไม่ได้ตลอดชีวิต ต้องยืดเยื้อไปถึงชาติหน้าเพื่อรับกรรมที่ยังไม่จบสิ้นต่อไป เรื่องนี้จำเป็นต้องแก้ไขชดเชยที่จิตใจ การก่อเกิดความคิดของคนสำคัญอย่างยิ่ง ความคิดหนึ่งของคนสามารถข้ามผ่านกาลเวลาและห้วงอวกาศ ทำให้เรื่องดีหรือเรื่องชั่วสำเร็จขึ้นได้ จงจำไว้ว่า หลังทำแท้งต้องสำนึกขอขมาด้วยตนเอง มิใช่จ่ายเงินฝากให้ผู้อื่นช่วยสำนึกขอขมาและสวดพระสูตรแทนตน ในโลกมนุษย์มีสถานที่บูชาเช่นไหว้ดวงวิญญาณทารกมากมาย ที่จริงส่วนใหญ่ล้วนไม่ได้ผล เป็นเพียงการเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์

ว่าที่พ่อแม่ที่ทำแท้ง นอกจากจะสำนึกผิดและขอขมาต่อดวงวิญญาณทารกด้วยความจริงใจที่สุดทุกวันแล้ว ยังต้องสวดพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์หรือพระสูตรอื่นในพระพุทธศาสนาด้วยตนเองด้วย หากกำลังความสามารถเอื้ออำนวย ก็ควรปล่อยชีวิตสัตว์ให้มากและอุทิศบุญกุศลแก่ดวงวิญญาณทารก การทำแท้งเป็นการฆ่าชีวิต สั่งสมกรรมชั่วและชักนำความทุกข์มา ว่าที่แม่ทุกคนหลังทำแท้งย่อมเกิดความรู้สึกผิดอย่างหนึ่งที่อธิบายไม่ถูกในใจ ความรู้สึกผิดนี้เกิดจากพลังกรรมแห่งการทำแท้ง ต้องอาศัยพลังแห่งจิตที่สำนึกขอขมา และได้รับการให้อภัยจากดวงวิญญาณทารก จึงจะขจัดและแก้ไขได้ ว่าที่แม่บางคนอาจบอกว่าไม่มี ที่จริงมิใช่ไม่มี เพียงแต่นิสัยสั่งสมและกิเลสของพวกเธอหยาบหนาหนักเกินไป กล่าวคือ กรรมที่เป็นเครื่อง

กีดขวางหนักเกินไปจนบดบังความรู้สึก[39] ส่วนการปล่อยชีวิตสัตว์เป็นการช่วยชีวิตและชักนำความเป็นสิริมงคลมา เมื่อปล่อยชีวิตสัตว์ ชีวิตที่ได้รับการปล่อยย่อมมีความสุขและสำนึกบุญคุณ ทั้งยังได้ผูกสายสัมพันธ์แห่งกรรมดีด้วย ควรปล่อยชีวิตสัตว์และอุทิศบุญกุศลให้ดวงวิญญาณทารกพ้นทุกข์พบสุขโดยเร็ว และยกระดับภพภูมิไปสู่พุทธเกษตรบริสุทธิ์

ปรโลกให้ความสำคัญกับวิธีแก้ไขชดเชยการทำแท้งเช่นกัน ปัจจุบันโลกมนุษย์ได้เข้าสู่ยุคที่หลงใหลสับสนด้วยการประพฤติผิดในกามแล้ว และการทำแท้งซึ่งเป็นผลพวงของการประพฤติผิดในกามก็กลายเป็นเรื่องธรรมดาในชีวิตประจำวันของคนหนุ่มสาวไปแล้ว อีกทั้งเพราะพลังชั่วจากการประพฤติผิดในกามและพลังความแค้นจากการทำแท้งอัดแน่นอยู่ในโลกมนุษย์ จึงส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสมดุลของธรรมชาติ และย่อมชักนำภัยพิบัติจากธรรมชาติและภัยจากมนุษย์ให้มาถึงอย่างแน่นอน

องค์ราชันแห่งปรโลกมีพระบัญชาว่า สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ทุกคนที่สำนึกขอขมาและจัดการแก้ไขเรื่องการทำแท้งอย่างจริงใจ นอกจากตั้งปณิธานว่าตนจะเลิกทำแท้งอย่างเด็ดขาดตลอดไปแล้ว หากยังส่งต่อข่าวสารนี้ให้บอกต่อกันไปและห้ามปรามผู้อื่นมิให้ทำแท้ง ก็จะได้ใช้ความดีชดเชยความผิด ในสมุดบัญชีชีวิตและความตายประจำบุคคลของปรโลกจะบันทึกความดีครั้งใหญ่ไว้หนึ่งครั้ง และยังอาจพิจารณาลดหรืองดเว้นโทษวิบากในนรกจากการทำแท้งได้ตามสมควร รายละเอียดต้องพิจารณาแต่ละกรณีโดยเฉพาะจึงจะตัดสินขั้นสุดท้ายได้”

“เอาละ! อาอวี้ วันนี้พอเพียงเท่านี้ กลับไปรีบเขียนบทความเถิด!”

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้กราบคารวะและขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก! กลับไปด้วยดอกบัวขาว!

24. ลูกเอ๋ย แม่รักลูก — ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวสั่งสอนแม่ทุกคนในโลกอย่างหนักแน่นด้วยความห่วงใย!

ขอบพระคุณพุทธานุภาพที่คุ้มครอง! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “อาอวี้! เจ้าไม่ได้มาพักหนึ่งแล้วนะ!”

“ใช่ค่ะ ท่านตุลาการแห่งปรโลก! อาอวี้ละอายใจ ช่วงนี้ยุ่งกับเรื่องทางโลก ต้องเรียนรู้จากท่านตุลาการที่รับใช้สรรพสัตว์ทั้งกลางวันและกลางคืน ต่อไปจะมาให้บ่อยขึ้นค่ะ”

วันนี้อาอวี้อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกเกี่ยวกับดวงวิญญาณทารกที่ถูกทำแท้งสักหลายข้อ

“ขอเรียนถามท่านตุลาการแห่งปรโลกว่า บุญกุศลจากการสวดพระสูตรและปล่อยชีวิตสัตว์ของแม่ในโลกมนุษย์ที่ทำแท้งนั้น ดวงวิญญาณทารกในนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาลจะได้รับหรือไม่? สวดพระสูตรใดดีที่สุด? ต้องสวดเท่าใดจึงจะได้ผล? เมื่อดวงวิญญาณทารกได้รับบุญกุศลแล้วจะไปที่ใด? คนในโลกมนุษย์จำเป็นต้องตั้งป้ายวิญญาณให้ดวงวิญญาณทารกในบ้านของตนหรือในหอพระ เพื่อให้ได้รับเครื่องบูชาธูปเทียนและฟังพระสูตรหรือไม่? ทำเช่นนี้มีประโยชน์หรือไม่? ดวงวิญญาณทารกในนคร

ร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาลจะเติบโตหรือไม่? พวกเขาอาศัยอะไรดำรงชีพ?”

ตุลาการแห่งปรโลกตอบว่า “ได้รับ พวกเราจะจัดสรรให้ดวงวิญญาณทารกตามการอุทิศบุญกุศลที่ระบุผู้รับไว้จากความดีทุกอย่างที่พ่อแม่หรือญาติในโลกมนุษย์ทำ เช่น ปล่อยชีวิตสัตว์ สวดพระสูตร ถวายเครื่องบูชาแด่พระพุทธเจ้า ให้ทาน สร้างสะพาน ปูถนน เป็นต้น หากมีบุญกุศลมาก ส่วนที่จัดสรรให้ดวงวิญญาณทารกก็จะมากขึ้นตามกัน หากมีบุญกุศลน้อย ส่วนที่จัดสรรให้ดวงวิญญาณทารกก็จะน้อยลง บุญกุศลจากความดีแต่ละอย่างจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเจตนาตั้งต้นของผู้ทำความดี กล่าวคือ ขณะทำความดี ผู้ทำมุ่งช่วยสรรพสัตว์ให้พ้นทุกข์พบสุข ช่วยให้พ้นความทุกข์และภัยพิบัติ โดยไม่มีความคิดจะให้อีกฝ่ายตอบแทนแม้แต่น้อย และหลังทำความดีแล้วก็ไม่มีความติดค้างกังวลในใจ บุญกุศลย่อมเกิดขึ้นเองโดยไม่ต้องแสวงหา สามารถได้รับบุญกุศลอันไพศาลไร้ขอบเขตประมาณมิได้ หากนำบุญกุศลอันไพศาลไร้ขอบเขตประมาณมิได้นี้อุทิศให้ดวงวิญญาณทารกในนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาล ดวงวิญญาณทารกย่อมยกระดับภพภูมิไปสู่สุคติได้ภายใน 49 วันนับจากถูกทำแท้งอย่างแน่นอน เมื่อกล่าวถึงการจัดสรรบุญกุศล หากมีบุญกุศล 7 ส่วน ผู้ทำความดีในโลกมนุษย์จะได้ 6 ส่วน และดวงวิญญาณทารกในปรโลกจะได้ 1 ส่วน”

“ส่วนการสวดพระสูตรนั้น การสวดพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์เหมาะสมที่สุดสำหรับช่วยดวงวิญญาณผู้ล่วงลับให้พ้นทุกข์ พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงมีมหาเมตตามหากรุณา และทรงตั้งปณิธานว่า ‘ตราบใดที่นรกยังไม่ว่างเปล่า เราปฏิญาณว่าจะยังไม่บรรลุพุทธภาวะ’[40] พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงมีสายสัมพันธ์กับ

สรรพสัตว์ในนรกมากที่สุด อย่างน้อยก็ต้องสวดให้ครบทั้งสูตร 49 จบ ในบันทึกของพวกเราในปรโลก กรณีที่สามารถยกระดับภพภูมิได้รวดเร็วที่สุดก็คือแม่ในโลกมนุษย์ที่ทำแท้งคนหนึ่ง ซึ่งสวดพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์ 49 จบ พร้อมทั้งตั้งมหาปณิธานและทำความดีอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันดวงวิญญาณทารกของนางได้ยกระดับภพภูมิแล้ว ต่อมาแม่ในโลกมนุษย์ผู้นี้ก็ได้กลายเป็นผู้ปฏิบัติธรรมอันบริสุทธิ์ที่ทำประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นอย่างแท้จริง เมื่อนับวันที่ทำแท้งเป็นวันแรก ก็ได้ยกระดับภพภูมิในวันที่ 49 แต่แม่ที่ทำแท้งเช่นนี้ในโลกมนุษย์มีน้อยเหลือเกิน อาจกล่าวได้ว่าในหมื่นคนยังไม่มีสักคน ปัจจุบันดวงวิญญาณทารกที่มายังปรโลกแทบทั้งหมดไม่มีผู้ใดยอมรับว่าเป็นลูก พ่อแม่ในโลกมนุษย์ที่ทำแท้งแล้วเต็มใจตั้งจิตสำนึกขอขมาอย่างแท้จริงมีน้อยเหลือเกิน! หลายคนคิดว่าเมื่อมองไม่เห็นก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ที่จริงเป็นความคิดที่ผิด ดวงวิญญาณทารกเหล่านี้ในนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาลแห่งปรโลกผ่านแต่ละวันท่ามกลางความทุกข์ พ่อแม่ของพวกเขาในโลกมนุษย์ไม่เคยตั้งจิตที่จะคลี่คลายความแค้นและปมผูกพันนี้เลย ปมแห่งความแค้นนี้จึงมีแต่จะเพิ่มพูนตามกาลเวลาที่ผ่านไป เมื่อบุญวาสนาของพ่อแม่ในโลกมนุษย์หมดลง ก็เป็นเวลาที่เหตุปัจจัยมาบรรจบกัน ดวงวิญญาณทารกจะมาหาถึงบ้านเพื่อแก้แค้นอย่างแน่นอน และตามกฎแห่งปรโลกก็ยากจะหนีพ้นตาข่ายแห่งกฎหมายเช่นกัน ถึงเวลานั้นความหวานชื่นหมดลง ความขมขื่นเข้ามาแทนจริง ๆ ส่วนจะต้องรับทุกขวิบากอย่างไรนั้นอธิบายให้หมดในคำเดียวได้ยากนัก โรคนานาชนิดอาจเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า จนถึงขั้นครอบครัวพังพินาศและมีผู้เสียชีวิตเป็นต้น”

“ดวงวิญญาณทารกแต่ละดวงต้องการบุญกุศลในจำนวนไม่เท่ากัน เพราะบุญคุณและความแค้นในแต่ละกรณีแตกต่างกัน ระยะเวลาที่ใช้คลี่คลายจึงแตกต่างกันตามธรรมดา หากมาเพื่อตอบแทนบุญคุณก็จะดีกว่าอยู่บ้าง แต่ก็จะเกิดความแค้นใหม่เพราะถูกทำแท้งเช่นกัน จึงกล่าวได้ว่าบุญคุณและความแค้นพัวพันกันไม่รู้จบ เราอาจกำลังสร้างบุญคุณและความแค้นใหม่ ๆ ขึ้นได้ทุกเวลา หากมาเพื่อแก้แค้นก็ยิ่งเป็นการซ้ำเติมให้เลวร้ายลงทุกข์จนสุดจะทน”

“เมื่อดวงวิญญาณทารกได้รับบุญกุศลแล้ว ก็จะยกระดับขึ้นและหลุดพ้นจากนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาลแห่งปรโลกไปตามพลังกรรมของตน การยกระดับภพภูมิแบ่งได้โดยคร่าวเป็นสามประเภท ประการแรก ผู้มีบุญวาสนาเพียงพอสามารถอาศัยบุญกุศลนี้ยกระดับภพภูมิไปสู่แดนสุขาวดีทางทิศตะวันตกได้ แต่ดวงวิญญาณทารกที่ได้ยกระดับไปสู่แดนสุขาวดีเช่นนี้มีน้อยมากจริง ๆ ประการที่สอง บางดวงจะยกระดับไปสู่สวรรค์เป็นเทวดา ประการที่สาม บางดวงจะยกระดับมาสู่โลกมนุษย์ ไม่ว่าจะยกระดับไปสู่แดนสุขาวดีทางทิศตะวันตก สวรรค์ หรือโลกมนุษย์ ล้วนมีความแตกต่างของระดับสูงต่ำตามบุญวาสนาของดวงวิญญาณทารกเอง แดนสุขาวดีทางทิศตะวันตกมีดอกบัวแบ่งเป็นเก้าระดับ[41] สวรรค์ก็มีความแตกต่างระหว่างสวรรค์ชั้นกามาวจร รูปาวจร และอรูปาวจร[42] โลกมนุษย์ก็มีความแตกต่างระหว่างความมั่งคั่งสูงศักดิ์กับความยากจนต่ำต้อยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณทารกได้รับบุญกุศลแล้วจะไปที่ใด ก็ต้องดูว่าพ่อแม่ในโลกมนุษย์ที่ทำแท้งมีบุญกุศลมากเพียงใด มีบุญกุศลเพียงพอที่จะจัดสรรให้ดวงวิญญาณทารกยกระดับภพภูมิได้หรือไม่ ยิ่งดวงวิญญาณ

ทารกยกระดับภพภูมิได้เร็วเท่าใด ภัยเคราะห์ของพ่อแม่ในโลกมนุษย์ที่ทำแท้งก็จะได้รับการแก้ไขเร็วขึ้นเท่านั้น ขอให้ว่าที่พ่อแม่ทุกคนในโลกมนุษย์ที่เคยทำแท้ง ตั้งจิตสำนึกผิดในกรรมชั่วแห่งการทำแท้งที่นำไปสู่นรกโดยเร็ว ทำความดีและสั่งสมบุญกุศลให้มาก ช่วยลูกในไส้ผู้น่าสงสารของตนในนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาลให้พ้นทุกข์”

“เมื่อกล่าวถึงเรื่องตั้งป้ายวิญญาณให้ดวงวิญญาณทารก ว่าที่พ่อแม่ในโลกมนุษย์ไม่จำเป็นต้องตั้งป้ายวิญญาณไว้ในบ้านของตน การทำเช่นนี้มีแต่จะทำให้ดวงวิญญาณทารกยกระดับภพภูมิได้ช้าลง และอาจถึงขั้นชักนำวิญญาณอื่นมาอาศัยในป้ายวิญญาณ ส่วนการตั้งป้ายวิญญาณในหอพระ ให้ได้รับเครื่องบูชาธูปเทียนและฟังพระสูตรนั้น ย่อมได้ผลอย่างแน่นอน แต่หอพระนั้นต้องบริสุทธิ์และดำเนินการอย่างถูกต้องตามหลักธรรม จึงจะก่อผลให้ยกระดับภพภูมิได้ ปัจจุบันในโลกมนุษย์มีสถานที่มากมายที่เรียกตนเองว่าหอพระแห่งนั้นแห่งนี้ มีอาจารย์ธรรมผู้มีปัญญาสูงและอำนาจลี้ลับประจำอยู่ เชี่ยวชาญการช่วยดวงวิญญาณทารกให้พ้นทุกข์ เป็นต้น เมื่อพิจารณาสิ่งที่ทำ ที่จริงล้วนเป็นพฤติกรรมหลอกเอาเงิน ผู้มอบหมายให้ดำเนินการมีแต่จะเสียเงิน เสียเวลา และสิ้นเปลืองกำลังใจแรงกาย ทั้งยังอาจถึงขั้นชักนำปีศาจมาสิง เพราะผู้ที่ดวงวิญญาณทารกซึ่งถูกทำแท้งเคียดแค้น ล้วนเป็นว่าที่พ่อแม่ในโลกมนุษย์ ผู้ผูกกระดิ่งย่อมต้องเป็นผู้แก้กระดิ่ง การสำนึกขอขมาด้วยตนเองอย่างจริงใจย่อมได้ผลรวดเร็วและดีกว่าการจ่ายเงินให้ผู้อื่นช่วยไปสำนึกขอขมาต่อดวงวิญญาณทารกแทนตน”

“เมื่อดวงวิญญาณทารกถูกทำแท้งและมาถึงนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาล ส่วนใหญ่จะปรากฏรูปลักษณ์เหมือนทารกในโลกมนุษย์อายุประมาณ 6 เดือน จากนั้นจะคงรูปลักษณ์นี้ไว้ตลอดจนกว่าจะไปเกิดใหม่หรือยกระดับภพภูมิ ดวงวิญญาณทารกในนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาลดำรงอยู่ด้วยอาหารจากการสัมผัส[43] หากว่าที่พ่อแม่ในโลกมนุษย์เซ่นไหว้ดวงวิญญาณทารก ดวงวิญญาณทารกก็จะดูดรับส่วนแก่นของอาหารได้ น่าเสียดายที่ดวงวิญญาณทารกซึ่งถูกทอดทิ้งเหล่านี้ไม่มีใครเซ่นไหว้เลย สิ่งที่อยู่เป็นเพื่อนพวกเขามีเพียงความเจ็บปวด ดังนั้นพวกเขาจึงร้องไห้คร่ำครวญด้วยความเจ็บปวดทุกวัน จิตที่เคียดแค้นของดวงวิญญาณทารกจะคอยบั่นทอนบุญกุศลของพ่อแม่อย่างลับ ๆ ไม่หยุด เมื่อพ่อแม่ในโลกมนุษย์สิ้นอายุขัยแล้ว ก็จะมีความผูกพันทั้งบุญคุณและความแค้นอันเจ็บปวดเข้ามาพัวพันอีกช่วงหนึ่ง จึงขอเตือนสรรพสัตว์ทั้งหลายในโลกมนุษย์ว่าอย่าทำแท้ง ผู้ที่เคยทำแท้งต้องทำความดีสั่งสมบุญกุศล สร้างคุณงามความดีให้มาก เพื่อนำความดีมาชดใช้ความผิด หากนำข่าวสารเรื่องกฎแห่งปรโลกนี้บอกต่อกันไป ทำให้ผู้กระทำผิดสำนึกกลับตัวอย่างจริงใจ ปรโลกก็อาจลดหย่อนความผิดให้แก่ผู้เผยแพร่ได้เช่นกัน”

ฉัน อาอวี้ พนมมือขอบคุณตุลาการแห่งปรโลก! แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

25. ความบริสุทธิ์ทางเพศของสตรีและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานตามกฎแห่งปรโลก

พระอมิตาภพุทธะ! ฉัน อาอวี้ พนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้ฉัน อาอวี้ อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า ปรโลกมองเรื่องความบริสุทธิ์ทางเพศของสตรีและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานอย่างไร?

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “สตรีสมควรให้ความสำคัญกับหลักสามคล้อยตามและสี่คุณธรรม[44] คุณธรรมที่ว่านี้หมายถึงความบริสุทธิ์ทางเพศ[45] หากสตรีคนใดหลังจากสูญเสียคู่ครองหรือหย่าร้างแล้ว ยึดมั่นในความตั้งใจที่จะอยู่เป็นโสดตลอดไปโดยไม่เปลี่ยนใจ และรักษาความบริสุทธิ์ทางเพศไว้จนสิ้นอายุขัย ปรโลกจะบันทึกความดีในการรักษาความบริสุทธิ์ทางเพศหนึ่งรายการลงในสมุดบัญชีชีวิตและความตายประจำตัวของเธอ หากไม่มีความผิดร้ายแรงอื่นในโลกมนุษย์ เมื่อสิ้นอายุขัยก็อาจขึ้นไปสู่สวรรค์ หรือได้รับผลบุญ เช่น เปลี่ยนจากร่างหญิงไปเกิดเป็นชายเป็นต้น หากไม่รักษาความบริสุทธิ์ทางเพศ บุญวาสนาและอายุขัยจะถูกลดทอนขณะยังมีชีวิต ทั้งยังเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่คนรุ่นต่อไปด้วย แต่สตรียุคปัจจุบันไม่ใส่ใจความบริสุทธิ์ทางเพศกันแล้ว!

สังคมปัจจุบันขาดการอบรมเรื่องเหตุและผลแห่งกรรม รวมทั้งการอบรมศีลธรรมแบบสมัยโบราณอย่างร้ายแรง สตรีในสมัย

โบราณต้องปฏิบัติตามหลักสามคล้อยตามและสี่คุณธรรม ต้องให้ความสำคัญกับคุณธรรมของสตรี วาจาของสตรี การงานของสตรี และกิริยารูปลักษณ์ของสตรี สตรีในอดีตมีข้อกำหนดแม้กระทั่งการเดิน บุคลิกลักษณะ และน้ำเสียงเวลาพูด ส่วนสตรีในปัจจุบันไม่ได้เป็นเหมือนแต่ก่อนที่แทบไม่ก้าวพ้นประตูบ้าน สตรีในทุกวันนี้ส่วนใหญ่ออกมาทำงานในสังคม ทั้งยังมีการศึกษาสูงและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บางคนมีความสามารถในการทำงานเหนือกว่าผู้ชายทุกด้านเสียด้วยซ้ำ จึงไม่ใช่ยุคที่ถือว่า ‘สตรีไร้ความสามารถจึงนับว่ามีคุณธรรม’[46] เหมือนสมัยโบราณอีกแล้ว ดังนั้นสตรีในปัจจุบันจำนวนมากจึงละเลยความบริสุทธิ์ทางเพศ เพราะภายในใจขาดการอบรมแนวคิดเรื่องคุณธรรม เมื่อดำเนินไปตามยุคที่เทคโนโลยีก้าวหน้านี้ ก็ถูกโทรทัศน์และสื่ออินเทอร์เน็ตทำให้แปดเปื้อน

เมื่อเป็นสตรีต้องรู้จักสำรวมตน เมื่อชีวิตความรักของตนเกิดความเปลี่ยนแปลง ต้องใส่ใจพิจารณาตนเองเป็นพิเศษ อย่ากระทำการนอกลู่นอกทาง มิฉะนั้นเมื่อสูญเสียความบริสุทธิ์ทางเพศก็เท่ากับประพฤติผิดในกาม การประพฤติผิดในกามเท่ากับสร้างเหตุแห่งกรรมชั่วที่จะนำไปสู่ความทุกข์ในนรกอันไม่มีประมาณและไร้ขอบเขต ณ ที่นี้ขอให้สตรีทั้งหลายในใต้หล้ารักษาความบริสุทธิ์ทางเพศไว้ได้

ส่วนเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้นทำลายภาวะจิตวิญญาณอันสว่างไสวของมนุษย์เราอย่างร้ายแรง[47] ทุกคนเมื่อเกิดมา ในช่วงที่ยังบริสุทธิ์ ภาวะจิตวิญญาณของตนล้วนสว่างไสว เพียงแต่ระดับความสว่างของแต่ละคนแตกต่างกัน หลังจากนั้น เมื่อรับความแปดเปื้อนในโลกมนุษย์ แสงสว่างนี้จะค่อย ๆ ลดลง จนถึงขั้นหม่น

มืดได้ เมื่อหม่นมืดแล้ว มนุษย์ก็จะเริ่มประสบภัยเคราะห์ แน่นอนว่าบางคนสามารถอาศัยการปฏิบัติธรรมฟื้นฟูภาวะจิตวิญญาณที่หม่นมืดให้กลับมาสว่างไสวได้ในชีวิตนี้

ที่จริงการแต่งงานก็เพื่อให้มนุษย์เรามีโอกาสสืบสกุลและมีลูกหลาน การมีเพศสัมพันธ์ตามครรลองของมนุษย์กระทำเพื่อสืบสกุลและมีลูกหลาน ในยามปกติก็ต้องไม่มากเกินไป มิฉะนั้นจะลดทอนบุญวาสนาและอายุขัยของเรา ตามกฎแห่งปรโลก มนุษย์ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดห้ามมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาคุณธรรมของตน ต้องถึงวันแต่งงานจึงจะมีเพศสัมพันธ์ได้ หากมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ย่อมถือว่าประพฤติผิดในกาม แม้ภายหลังจะแต่งงานกับคนคนเดิม ก็ยังนับว่าละเมิด และจะสูญเสียบุญวาสนากับอายุขัย หากก่อนแต่งงานมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมากกว่าหนึ่งคน บุญวาสนาที่สูญเสียก็จะยิ่งมากขึ้น ทั้งยังสร้างเหตุแห่งกรรมชั่วที่จะนำไปสู่นรกด้วย รายละเอียดต้องพิจารณาเป็นรายกรณี ว่าประพฤติผิดในกามประเภทใดบ้าง แล้วจึงวินิจฉัย

เมื่อมนุษย์เรามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนแต่งงาน นับตั้งแต่วินาทีที่สูญเสียความบริสุทธิ์ แสงสว่างแห่งภาวะจิตวิญญาณของเราจะหม่นลง ความหม่นลงนี้จะทำให้ด้านอื่น ๆ ของเราเสื่อมถอยไปด้วย รวมถึงบุญวาสนา โชคลาภทางการเงิน และอายุขัยที่ลดลง ดังนั้นทุกคนจึงต้องใส่ใจเรื่องนี้ อย่าทำตามใจเพียงเพราะแรงกระตุ้นทางความรักชั่ววูบ อยากทำก็ทำ จนสูญเปล่าร่างมนุษย์อันล้ำค่าที่ตนได้มาเกิด มีหลายสิ่งที่ต้องอาศัยช่วงวัยหนุ่มสาวในการสร้างให้สำเร็จ

เราควรใช้กำลังใจและเรี่ยวแรงทำสิ่งที่มีความหมาย ไม่ควรสิ้นเปลืองไปกับความยึดติดในความรักของตน ซึ่งไม่เพียงไร้ความหมาย แต่ยังหว่านเหตุแห่งกรรมชั่วที่จะนำไปสู่นรกด้วย”

“เอาละ! อาอวี้ วันนี้พอเท่านี้ก่อน กลับไปก่อน แล้วคราวหน้าค่อยมาใหม่”

“พระอมิตาภพุทธะ! ขอบพระคุณคำสอนของตุลาการแห่งปรโลก!”

ฉัน อาอวี้ พนมมือโค้งคำนับด้วยความขอบคุณ! แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

26. ปริศนาฟ้าผ่าคร่าชีวิตคนในโลกมนุษย์ตามกฎแห่งปรโลก

พระอมิตาภพุทธะ! ฉัน อาอวี้ พนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้ฉันอยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “ในสมัยโบราณมีกรณีที่ผู้ประพฤติผิดในกามถูกฟ้าผ่าตาย เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? ทำไมจึงไม่รับผลกรรมด้วยวิธีอื่น เช่น ป่วยหนัก?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “กรณีผู้ประพฤติผิดในกามถูกฟ้าผ่าตายในสมัยโบราณมีสาเหตุสองประการ ประการแรก ปรโลกใช้วิธีฟ้าผ่าลงโทษสรรพสัตว์ที่ประพฤติผิดในกาม เพื่อให้สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์รู้ว่าการประพฤติผิดในกามจะทำให้ได้รับผลกรรมคือตายไม่ดีในชีวิตปัจจุบัน เป็นวิธีลงโทษที่เกิดขึ้นจริง มีรูปธรรมให้เห็น เพื่อให้สรรพสัตว์เตือนใจกันได้ ประการที่สอง เป็นเพราะผู้ประพฤติผิดในกามมีความคิดชั่วร้ายหนักหนาในตนเอง ไม่รู้จักสำนึกกลับตัว กรรมจากการประพฤติผิดในกามและกรรมดำอื่นที่ก่อไว้นั้นหนักหนาเกินไป จึงชักนำผลกรรมคือการถูกฟ้าผ่ามาสู่ตน เมื่อสิ้นอายุขัยก็ต้องลงนรกไปรับความทุกข์นานาชนิดเป็นหมื่นกัปอีก โดยไม่มีวันได้ออกมา

ที่จริงเทพอัสนีเป็นเทพฝ่ายธรรมองค์หนึ่งบนสวรรค์[48] มีหน้าที่โดยเฉพาะในการทำให้เกิดฟ้าแลบฟ้าร้องเมื่อฝนตกหรืออากาศไม่ดี ส่วนแต่ละครั้งจะให้เกิดฟ้าแลบฟ้าร้องกี่หนนั้นล้วนมีข้อกำหนด หากถูกฟ้าผ่าตาย ย่อมไม่ใช่เรื่องบังเอิญอย่างแน่นอน ต้องเป็นเพราะเทพอัสนีได้รับหนังสืออนุมัติตามกฎแห่งปรโลก

ระบุว่าในวันใดเวลาใด ณ ที่อยู่ใด คนใดในบ้านใด ต้องรับผลกรรมด้วยการถูกฟ้าผ่าตายกลางแจ้ง โดยทั่วไปสำหรับผู้ที่ต้องรับผลกรรมด้วยการถูกฟ้าผ่าตาย เทพอัสนีจะทำให้เกิดฟ้าแลบฟ้าร้องก่อน แล้วจึงจับดวงวิญญาณผู้มีโทษออกมาอย่างแม่นยำ เพื่อประหารด้วยสายฟ้ากลางแจ้ง เหตุใดจึงต้องจับดวงวิญญาณผู้มีโทษออกมาประหารกลางแจ้ง? เพราะฟ้าผ่าจะทำให้เกิดเปลวไฟ ไม่ต้องการให้ผู้บริสุทธิ์พลอยได้รับอันตราย โดยทั่วไปจึงจับดวงวิญญาณผู้มีโทษออกมาลงโทษกลางแจ้ง[49]

หลายกรณีที่ถูกฟ้าผ่าในสมัยโบราณล้วนเป็นการลงโทษเช่นนี้ คนสมัยโบราณที่ประพฤติผิดในกามมีไม่มากเท่าคนสมัยปัจจุบัน ในสมัยโบราณการลงโทษด้วยฟ้าผ่าเพียงครั้งเดียวก็สามารถทำให้สรรพสัตว์มากมายสะเทือนใจ จนหันมาขัดเกลาจิตใจและอุปนิสัย แต่จิตใจของผู้คนทุกวันนี้ไม่เรียบง่ายบริสุทธิ์เหมือนคนสมัยโบราณอีกแล้ว

ในความชั่วทั้งปวง กามเป็นอันดับแรก ในความประพฤติทั้งหลาย ความกตัญญูมาก่อน ผู้ประพฤติผิดในกามนอกจากจะถูกลดทอนบุญวาสนาและอายุขัยของตนแล้ว ยังทำลายบรรทัดฐานความประพฤติของสังคมอย่างร้ายแรง ทำร้ายทั้งผู้อื่นและตนเอง ทั้งยังถือเป็นการกระทำที่อกตัญญูด้วย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งในและต่างแดน วีรบุรุษผู้กล้ามากมายเพียงใดที่อนาคตอันงดงามต้องพังทลายเพราะการประพฤติผิดในกาม

การประพฤติผิดในกามทำให้คนตกต่ำ หลงเสียจากธรรมชาติแห่งจิต ผู้ที่หมกมุ่นอาจถึงขั้นเสียชีวิต กฎแห่งปรโลกปฏิบัติต่อผู้กตัญญูอย่างเมตตาที่สุด และลงโทษผู้ประพฤติผิดในกามอย่าง

เข้มงวด ณ ที่นี้ขอเตือนทุกคนให้ยึดมั่นในความเมตตา ความชอบธรรม จารีตมารยาท ปัญญา และความซื่อสัตย์อย่างเคร่งครัด ทำความดีสั่งสมบุญกุศลให้มาก รักษารัศมีแห่งภาวะจิตวิญญาณดั้งเดิมของแต่ละคนไว้ อย่าสร้างเหตุแห่งกรรมชั่วที่จะนำไปสู่นรก”

ฉัน อาอวี้ พนมมือขอบคุณตุลาการแห่งปรโลก! แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

27. ปลายทางของความรักเพศเดียวกัน — มหานรกเหลียนเสี่ยง

ขอบพระคุณพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ที่ทรงช่วยให้พ้นทุกข์ด้วยพระเมตตากรุณา! ทุกขณะจิตของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ล้วนเป็นไปเพื่อสรรพสัตว์ ในโลกมนุษย์ผ่านไปแล้ว 24 ชั่วโมง ฉัน อาอวี้ โดยสารดอกบัวขาวมาถึงนรกอีกครั้ง พระกษิติครรภโพธิสัตว์ยังทรงช่วยสรรพสัตว์ให้พ้นทุกข์อยู่ในนรก ที่แท้ธรรมสภาว่าด้วยเหตุและผลแห่งกรรมเมื่อวานยังไม่เลิกราเลย!

ดีใจเหลือเกินที่ได้พบพระกษิติครรภโพธิสัตว์อีกครั้ง ฉัน อาอวี้ ขอกราบนมัสการพระกษิติครรภโพธิสัตว์แทนสรรพสัตว์ทั้งหมดทั่วอากาศธาตุและธรรมธาตุ! พุทธรัศมีของพระโพธิสัตว์แผ่เต็มอากาศธาตุ ช่างบริสุทธิ์ ช่างเย็นสบาย และเปี่ยมด้วยพระเมตตากรุณาเพียงนี้ ทำให้ฉันนึกถึงพระพุทธดำรัสใน‘อวตังสกสูตร’ว่า “เมตตาอันบริสุทธิ์ซึ่งไร้อุปสรรคในโลก เพราะเปล่งรัศมีอันยิ่งใหญ่ส่องทั่วอย่างเสมอภาค; เมตตาอันบริสุทธิ์ซึ่งแผ่เต็มอากาศธาตุ เพราะช่วยคุ้มครองสรรพสัตว์โดยไม่มีที่ใดไปไม่ถึง; เมตตาอันบริสุทธิ์ซึ่งมีธรรมเป็นอารมณ์ เพราะประจักษ์แจ้งธรรมอันแท้จริงตามที่เป็นเช่นนั้น; เมตตาอันบริสุทธิ์ซึ่งไม่มีสิ่งใดเป็นอารมณ์ เพราะเข้าสู่สภาวะของพระโพธิสัตว์ที่พ้นจากการเกิด; เมตตาอันบริสุทธิ์ซึ่งเกื้อกูลประโยชน์ เพราะไม่ว่ากระทำสิ่งใดล้วนทำให้เกิดความยินดี กรุณาอันบริสุทธิ์ซึ่งไม่เหนื่อยหน่าย เพราะรับทุกข์แทนสรรพสัตว์ทั้งปวงโดยไม่ถือว่าเป็นความเหน็ดเหนื่อย;

กรุณาอันบริสุทธิ์ซึ่งไปเกิดในสถานที่ยากลำบาก เพราะมุ่งช่วยสรรพสัตว์ให้พ้นทุกข์; กรุณาอันบริสุทธิ์ซึ่งไปเกิดในสุคติ เพราะแสดงให้เห็นความไม่เที่ยง; กรุณาอันบริสุทธิ์ต่อสรรพสัตว์ที่ยึดมั่นในทางผิด เพราะแม้ผ่านไปหลายกัปก็ไม่ละทิ้งมหาปณิธานบำเพ็ญจริยาแห่งพระโพธิสัตว์อย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย โอบรับสรรพสัตว์ด้วยจิตมหากรุณา”[50]

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงมีมหาเมตตาที่ไม่อาศัยเงื่อนไขและมหากรุณาที่เห็นสรรพสัตว์เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์อย่างแท้จริง[51] ในพุทธรัศมีแห่งพระเมตตากรุณาอันบริสุทธิ์ของพระโพธิสัตว์มีเสียงแห่งธรรมอันไม่มีประมาณ ฉัน อาอวี้ ก็ต้องเรียนรู้จิตมหาเมตตากรุณาของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ เพื่อรับใช้สรรพสัตว์เช่นกัน ด้วยพลังเกื้อหนุนจากรัศมีแห่งพระเมตตากรุณาอันบริสุทธิ์ของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ นรกจึงเย็นสบายขึ้น

ฉัน อาอวี้ อยากอธิบายให้ทุกคนทราบว่า นรกกว้างใหญ่ไพศาลมากและแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ขณะนี้ที่ฉันเยี่ยมชมคือนรกแห่งการประพฤติผิดในกาม นรกแห่งการประพฤติผิดในกามนี้เป็นชื่อรวม คือหนึ่งในบรรดามหานรกทั้งหมด ภายใต้นรกแห่งการประพฤติผิดในกามยังมีนรกย่อยอีก 18 แห่ง นรกย่อยทั้ง 18 แห่งนั้นเป็นที่รับผลกรรมแตกต่างกัน ตามลักษณะการประพฤติผิดในกามที่กระทำ บางคนอาจตลอดชีวิตเคยกระทำผิดเพียงประเภทผิดเวลา (คือมีเพศสัมพันธ์ในวันที่ 1 และวันที่ 15 ของเดือนจันทรคติ วันถืออุโบสถศีลทั้งหก วันประสูติของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ วันที่เหล่าเทพออกตรวจความดีความชั่วในโลกมนุษย์ เวลากลางวัน วันมงคลของญาติ วันครบรอบการตาย หรือเมื่อชายหญิงทั้งสองฝ่ายเจ็บป่วย[52]) ผิดสถานที่ (คือออกไปนอก

จุดกึ่งกลางเตียงนอนของสามีภรรยา แม้ฝ่ายชายยืนบนพื้นข้างเตียงและฝ่ายหญิงนอนอยู่ริมเตียงก็ถือว่าผิดสถานที่แล้ว ยิ่งไม่ต้องกล่าวถึงสถานที่อื่น) หรือผิดส่วนของร่างกาย (นอกจากช่องทางคลอดของสตรีแล้ว ส่วนอื่นทั้งหมดล้วนถือว่าเป็นส่วนของร่างกายที่ไม่อนุญาตให้ร่วมเพศ) เช่นนั้นก็ต้องรับผลกรรมด้วยการกลืนลูกเหล็กเท่านั้น ที่จริงโทษทัณฑ์ในนรกแต่ละแห่งล้วนทุกข์ทรมานอย่างยิ่ง

ฉัน อาอวี้ คารวะตุลาการแห่งปรโลก! วันนี้อยากขอเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกเกี่ยวกับความรักเพศเดียวกัน[53] ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ความรักเพศเดียวกันก็ถือว่ากระทำผิดฐานประพฤติผิดในกาม เมื่อสิ้นอายุขัยจะลงสู่นรกเหลียนเสี่ยงในนรกแห่งการประพฤติผิดในกามเพื่อรับโทษ 500 ปี หากมีการประพฤติผิดในกามอย่างอื่นด้วย ก็จะเวียนไปรับผลกรรมในนรกแห่งการประพฤติผิดในกามแห่งอื่นต่อไป”

ขณะนั้นตุลาการแห่งปรโลกพาฉันไปถึงนรกเหลียนเสี่ยงทันที ดวงวิญญาณชายหญิงทั้งหมดที่นี่ต่างรับผลกรรมแบบเดียวกัน ฉันเห็นว่าเวลาที่ดวงวิญญาณชายหญิงเหล่านี้รับโทษจากต้นไม้มนุษย์มีความแตกต่างกันอยู่บ้าง ดูต่อไปคงจะเข้าใจกระมัง ในบรรดาดวงวิญญาณเหล่านั้นมีดวงวิญญาณชายคนหนึ่งที่ฉันรู้จัก นี่ไม่ใช่ BLX หรอกหรือ เขาเป็นนักร้องชื่อดังมาก เมื่อยังมีชีวิตมีแฟนเพลงทั้งชายและหญิงจำนวนมาก เคยจัดคอนเสิร์ตมาหลายครั้ง ตอนนี้เห็นเขาทำท่าเหมือนกำลังคิดอะไรอยู่ ขณะนั้นมีต้นไม้รูปร่างเหมือนมนุษย์ที่เดินได้ต้นหนึ่งเข้ามา พอเขาเห็นก็จับมือกับต้นไม้นั้นอย่างดีใจ แล้วจะโอบกอดแสดงความรักใคร่ ต้นไม้ใช้กิ่งและใบมัดเขาไว้ทันที แล้วใช้กิ่งไม้ตีศีรษะเขาไม่หยุด เมื่อเขาถูกตี

จนศีรษะแตกเลือดไหลและสลบไป ใบไม้ก็พัดลมใส่เขา เขาจึงเริ่มค่อย ๆ ฟื้นคืนสภาพ แล้วต้นไม้มนุษย์ก็เดินจากไป

เมื่อเห็นถึงตรงนี้ ฉันเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “เมื่อต้นไม้จากไปแล้ว หมายความว่ารับโทษเสร็จแล้วใช่ไหม?” ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ไม่ใช่! เพราะความรักเพศเดียวกันเป็นการหลงรักที่ผิดพลาดอย่างหนึ่งในทางความคิด ดวงวิญญาณที่เจ้าเห็นเมื่อครู่นี้ล้วนคิดถึงก่อน แล้วจึงชักนำให้ต้นไม้มนุษย์เข้ามาหา บางดวงเว้นช่วงกว่าจะคิดถึงนานกว่า แสดงว่าความรักใคร่ปรารถนาเช่นนี้เบาบางกว่า หากคิดถึงเร็ว ก็รับผลกรรมหนักกว่า”

ฉันเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “ถ้าดวงวิญญาณผู้มีโทษไม่คิดถึง ก็ไม่ต้องรับผลกรรมใช่ไหม?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “หากเขาไม่คิดถึงเลย ก็สามารถออกจากนรกแห่งนี้ได้ พลังกรรมทั้งหมดล้วนเกิดจากความคิดหลงผิดที่กลับตาลปัตร นอกจากนี้ ผู้รักเพศเดียวกันบางส่วนจะมีกรรมที่นำไปสู่นรกเบากว่า เช่น ร่างกายของเขาเป็นชาย แต่เพราะในอดีตหลายชาติเป็นหญิง หลังจากชาตินี้เปลี่ยนมาเป็นชาย จิตใต้สำนึกของเขายังคงมีรูปแบบความคิดแบบหญิงและเปลี่ยนกลับมาไม่ได้ เขาจึงไม่ชอบผู้หญิง แต่ยังคงชอบผู้ชายเช่นในอดีต ในทางกลับกัน ผู้ที่มีร่างเป็นหญิงก็เป็นไปตามหลักเดียวกัน นี่คือสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดความรักระหว่างเพศเดียวกันอันเป็นการประพฤติผิดในกามในโลกมนุษย์ ผู้รักเพศเดียวกันประเภทนี้ หากไม่ได้ประพฤติผิดในกามอย่างอื่น เพียงต้องการเพื่อนร่วมชีวิต แต่เรียกขานกันว่าสามีภรรยา ก็จะถูกลงโทษให้เข้าไปรับผลกรรมในนรกเหลียนเสี่ยงเป็นเวลา 50 ปีนรก หากระหว่างรับโทษ 50 ปีนี้

ดวงวิญญาณผู้มีโทษสามารถขจัดเมล็ดพันธุ์แห่งการประพฤติผิดในกามจากความรักเพศเดียวกันทั้งหมดได้ ก็จะออกจากนรกแห่งนี้ได้ก่อนกำหนด หากยังขจัดไม่ได้ ก็ต้องเพิ่มโทษอีก 30 ปี”

ข้างนรกเหลียนเสี่ยงมีมหานรกแห่งหนึ่ง ภายในไม่มีอะไรเลย ฉันรู้สึกแปลกใจมาก เพราะในนรกทุกแห่งล้วนเต็มไปด้วยสรรพสัตว์ที่กำลังรับทุกข์ ไม่เคยเห็นนรกที่ว่างเปล่าไม่มีใครเลย จึงเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “เหตุใดนรกแห่งนี้จึงว่างเปล่าเช่นนี้?” ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “นรกแห่งนี้มีไว้เพราะขณะนี้ในโลกมนุษย์มีสรรพสัตว์บางส่วนกำลังศึกษาวิจัยยาปลุกกำหนัดประเภทหนึ่ง ตอนนี้พวกเขายังอยู่ในขั้นวิจัยและพัฒนา เมื่อสำเร็จแล้วจะนำออกขายในท้องตลาด นรกแห่งนี้เตรียมไว้ให้สรรพสัตว์ทุกคนที่มีส่วนร่วมวิจัยยาปลุกกำหนัดมารับโทษในอนาคต”

ฉันเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกอีกว่า “เช่นนั้นก็หมายความว่า การละเมิดศีลข้อประพฤติผิดในกามในความคิดก็นับว่าละเมิดแล้วใช่ไหม?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ใช่! ทุกครั้งที่เกิดความคิด ก็ได้ทำให้ชี่แท้ในร่างกายมนุษย์เคลื่อนไหวแล้ว ชี่ฝ่ายธรรมก็ได้รับความเสียหายแล้ว![54]”

วันนี้ได้รับประโยชน์มากมายอีกครั้ง ฉัน อาอวี้ ขอบคุณตุลาการแห่งปรโลก!

กราบคารวะตุลาการแห่งปรโลก! แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป

28. กราบนมัสการพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ณ หอหมิงกวงชูจ่วน

ขอบพระคุณพุทธานุภาพที่เกื้อหนุนคุ้มครอง! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! ฉัน อาอวี้ พนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

“ท่านตุลาการแห่งปรโลก! ขอเรียนถามว่า พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงช่วยสรรพสัตว์ให้พ้นทุกข์ในนรกอย่างไร ฉันไปเยี่ยมชมได้ไหม?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงช่วยสรรพสัตว์ผู้ทุกข์ยากในนรกให้พ้นจากทะเลทุกข์มาโดยตลอด ไม่เคยหยุดแม้แต่นาทีหรือวินาทีเดียว ในปรโลกของเรามีหอธรรมสภาแห่งหนึ่งชื่อว่า ‘หมิงกวงชูจ่วน’[55] พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงแสดงธรรมชี้แนะสรรพสัตว์ในปรโลกอยู่ที่หอ ‘หมิงกวงชูจ่วน’ มาโดยตลอด”

ฉันถามด้วยความสงสัยว่า “ในนรกไม่ใช่ว่าต้องรับทุกข์อยู่ทุกขณะจิตหรือ? จะมีเวลาที่ไหนมาฟังธรรมได้! หากรับผลกรรมเสร็จแล้ว ก็ไม่ใช่ว่าต้องออกจากนรกทันทีเพื่อเวียนว่ายต่อไปหรือ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ที่จริงสรรพสัตว์ในนรกก็เหมือนสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ ล้วนตกต่ำลงมาจากการเวียนว่ายตายเกิดในภูมิทั้งหก บางดวงเวียนว่ายมาจากเบื้องบนคือสวรรค์ อสุรภูมิ และโลกมนุษย์ บ้างก็มาจากภูมิผีและภูมิเดรัจฉานในทุคติทั้ง

สาม ธรรมชาติแห่งจิตของพวกเขาเหมือนกัน ล้วนมีแสงสว่างดั้งเดิมของธรรมชาติแท้อย่างครบถ้วน เพียงแต่พวกเขาหลงเสียจากธรรมชาติแห่งจิตเพราะความคิดหลงผิดที่กลับตาลปัตร กระทำการละเมิดศีลนานาชนิด เช่น ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต จนทำให้ตนเองตกต่ำ ดวงวิญญาณทุกดวงย่อมมีวันที่ได้กลับคืนสู่แสงสว่างแห่งธรรมชาติแท้ของตน แต่ในด้านระยะเวลานั้นแตกต่างกันราวฟ้ากับดิน สรรพสัตว์ทั้งหมดที่มาถึงนรกต้องใช้เวลานานแสนนานจึงจะฟื้นคืนแสงสว่างแห่งภาวะจิตวิญญาณดั้งเดิมได้ เพราะความแปดเปื้อนและความเคยชินของดวงวิญญาณในนรกหนักหนาเกินไป กรรมชั่วก็หนัก แม้จะเกิดจิตสำนึกขอขมาขึ้นหนึ่งขณะอย่างที่หาได้ยากยิ่ง แต่ไม่นานก็ถูกความทุกข์และกรรมชั่วพัดพาไปอีก พระกษิติครรภโพธิสัตว์จึงทรงตั้งมหาปณิธานว่า ‘ตราบใดนรกยังไม่ว่างเปล่า ขอปฏิญาณว่าจะไม่บรรลุพุทธภาวะ; เมื่อช่วยสรรพสัตว์ให้พ้นทุกข์จนหมดสิ้น จึงจะบรรลุโพธิญาณ!’ ด้วยพระเมตตากรุณา พระโพธิสัตว์ตรัสต่อพญายมราชว่า ‘ดวงวิญญาณใดก็ตามที่กำลังรับโทษในปรโลก หากเกิดจิตสำนึกขอขมาขึ้นแม้เพียงขณะเดียว ก็สามารถมาฟังธรรมที่หอหมิงกวงชูจ่วน และงดรับโทษชั่วคราวได้’”

ฉันกล่าวว่า “เช่นนี้ดีเหลือเกิน! ถ้าอย่างนั้นสรรพสัตว์ในนรกมากมายก็คงได้ยกระดับภพภูมิแล้วสินะ”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “สรรพสัตว์ที่รับโทษอยู่ในนรกมีจำนวนไม่มีที่สิ้นสุดจริง ๆ อาอวี้ ก่อนหน้านี้เจ้าก็เคยเยี่ยมชมนรกแห่งการประพฤติผิดในกามมาแล้ว เพียง ‘นรกแส้และกระบอง’ แห่งหนึ่งในนรกแห่งการประพฤติผิดในกาม ก็มีสรรพสัตว์มากมายสุดลูกหูลูกตาแล้ว ยังมีนรกอีกมากมายที่เจ้าไม่เคยไป

เมื่อเทียบกันแล้ว ผู้ที่สามารถเกิดจิตสำนึกขอขมาขึ้นสักขณะมีน้อยเหลือเกิน พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทรงมีพระเมตตากรุณา ทุกขณะจิตทรงสั่งสอนตามความเหมาะสมของแต่ละคน เพื่อช่วยสรรพสัตว์ผู้ทุกข์ยากให้พ้นทุกข์ ทั้งยังต้องจัดเตรียมหนทางอันแยบคายนานาประการ แล้วสรรพสัตว์เคยซาบซึ้งอย่างจริงใจบ้างหรือไม่? อาอวี้ ภารกิจที่เจ้ามายังนรกล้วนเป็นการจัดเตรียมด้วยพระกรุณาของพระพุทธเจ้า ปรโลกก็หวังอาศัยโอกาสนี้ชำระจิตใจมนุษย์ให้บริสุทธิ์ ทำให้สรรพสัตว์เชื่อมั่นในเหตุและผลแห่งกรรมอย่างลึกซึ้ง และไม่สร้างกรรมชั่วที่จะนำไปสู่นรก”

มาถึงหอหมิงกวงชูจ่วนในนรกแล้ว กราบนมัสการพระกษิติครรภโพธิสัตว์! เมื่อได้พบพระกษิติครรภโพธิสัตว์ น้ำตาก็เอ่อเต็มดวงตา ความรู้สึกสำนึกในพระคุณผุดขึ้นเองจากใจ! ขอกราบนมัสการพระกษิติครรภโพธิสัตว์แทนสรรพสัตว์ทั้งหมดอีกครั้ง! ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหมดพ้นทุกข์และได้รับความสุข ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหมดเบิกบานมีความสุข ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหมดเพียรปฏิบัติธรรม และบรรลุโพธิญาณกับพุทธผลโดยเร็ว

ขณะนั้นพระกษิติครรภโพธิสัตว์กำลังทรงแสดงธรรมเรื่องศีลห้าแก่ทุกคน ฉันเห็นว่าในหอหมิงกวงชูจ่วนมีพระธรรมาจารย์อยู่มากมาย! ทันทีที่เกิดความคิดนี้ ตุลาการแห่งปรโลกก็อธิบายให้ฉันฟัง

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “พระธรรมาจารย์เหล่านี้จำนวนมากละเมิดศีลข้อประพฤติผิดในกามและข้อห้ามลักทรัพย์ ผู้ที่มาฟังธรรมที่นี่ล้วนเคยรับโทษในนรกมาแล้ว บางคนยังอยู่ระหว่างรับโทษ เพียงเพราะพวกเขาเกิดจิตสำนึกขอขมาขึ้นหนึ่งขณะ จึง

ได้มาฟังธรรมที่นี่ เมื่อดวงวิญญาณเกิดจิตสำนึกขอขมา แสงแห่งจิตของดวงวิญญาณจะเปลี่ยนไปเล็กน้อย เจ้าหน้าที่วิญญาณแห่งปรโลกจะหยุดการลงโทษดวงวิญญาณผู้มีโทษไว้ชั่วคราว แล้วพาดวงวิญญาณมาฟังธรรมที่หอหมิงกวงชูจ่วน ดวงวิญญาณทั้งหมดที่มาฟังธรรมที่หอหมิงกวงชูจ่วนมีสิ่งหนึ่งร่วมกัน คือพวกเขารู้ว่าที่นี่ไม่ต้องรับโทษ ทุกคนจึงเห็นคุณค่าของโอกาสนี้อย่างยิ่ง และแทบทั้งหมดก็ได้รับการโอบรับด้วยพระเมตตากรุณาของพระกษิติครรภโพธิสัตว์”

ฉันเห็นว่าดวงวิญญาณที่นี่ส่วนใหญ่มีแสงรอบกายเป็นสีเทาหม่น มีสีเขียวอมน้ำเงินหม่น สีแดงหม่น และบางดวงเป็นสีดำ ทั้งหมดลอยล่องเบาหวิว ขณะนั้นเห็นดวงวิญญาณดวงหนึ่งร้องไห้น้ำตาไหลอย่างหนัก เกิดความละอายใจอย่างยิ่ง ตอนนั้นแสงรอบกายของเขาเริ่มเปลี่ยนจากสีเทาหม่นเป็นสีเทาจาง ๆ เห็นได้ชัดว่าดวงวิญญาณรู้สึกเบาขึ้นบ้าง

ตุลาการแห่งปรโลกอธิบายว่า “ดวงวิญญาณผู้มีโทษนี้ในชาติก่อนเป็นผีขโมยจิงชี่ ก่อนจะเป็นผีขโมยจิงชี่ เขาเป็นผู้ปฏิบัติธรรม มีจิตใจให้ทานแต่ไม่รักษาศีล[56] เพราะไม่รักษาศีลจึงตกลงสู่ภูมิผี กลายเป็นผีขโมยจิงชี่ หลังจากตกลงสู่ภูมิผีแล้ว ก็ขโมยจิงชี่ของคนในโลกมนุษย์และผู้ปฏิบัติธรรมที่ไม่รักษาศีลอยู่เรื่อยมาเพื่อดำรงชีพ ด้วยเหตุนี้ไม่นานนักจึงตกลงมาสู่นรก”

ขณะนั้นเห็นดวงวิญญาณผู้มีโทษร้องไห้น้ำตาไหลอย่างหนัก คุกเข่าสำนึกผิดและขอขมาต่อพระกษิติครรภโพธิสัตว์ และตั้งปณิธานว่า “ขอพระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงเมตตา! ศิษย์ผิดไปแล้ว! ข้าพเจ้าจะปฏิบัติสัทธรรมและปกป้องค้ำจุนสัทธรรมทุกภพ

ทุกชาติ ข้าพเจ้าจะปกป้องค้ำจุนธรรมของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ตลอดไป” พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงรับการสำนึกขอขมาของดวงวิญญาณนี้ด้วยความยินดี แล้วเจ้าหน้าที่วิญญาณก็พาดวงวิญญาณนี้ออกไป ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่าเขากำลังจะได้ไปเกิดในโลกมนุษย์

หอหมิงกวงชูจ่วนแห่งนี้เป็นสถานที่เดียวในนรกที่ไม่รู้สึกมืดเย็นวังเวง คล้ายกับเป็นเตาผิงในนรกอยู่บ้าง ปกติเมื่อฉันไปอยู่ในนรกนานเกินไป อุณหภูมิร่างกายมักต่ำมาก แต่วันนี้รู้สึกค่อนข้างดี ขอบพระคุณพลังเกื้อหนุนอันเปี่ยมด้วยพระเมตตากรุณาของพระกษิติครรภโพธิสัตว์อย่างยิ่ง!

ฉันอาศัยอานุภาพของพระกษิติครรภโพธิสัตว์มองดูดวงวิญญาณที่นี่ต่อไป พบว่าแสงแห่งจิตของดวงวิญญาณจำนวนมากกำลังยกระดับขึ้น พวกเขาต่างลอยขึ้นไปเบื้องบน

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ดวงวิญญาณทั้งหมดที่แสงแห่งจิตยกระดับขึ้นแล้ว สามารถไปเกิดในโลกมนุษย์ได้ เป็นการให้โอกาสพวกเขาฝึกฝนขัดเกลาจิตใจอีกครั้ง”

ดีใจเหลือเกิน! ฉัน อาอวี้ ขออวยพรให้พวกเขาทุกคนเบิกบานมีความสุข พ้นทุกข์และได้รับความสุข เพียรปฏิบัติสัทธรรม

เมื่อมองไปทางประตูอีกครั้ง ก็มีดวงวิญญาณใหม่เข้ามาอีกมากมาย ดูท่าพระกษิติครรภโพธิสัตว์คงไม่อาจพักได้แล้ว ยังมีสรรพสัตว์มากมายเช่นนี้ อีกทั้งนรกก็กว้างใหญ่ไร้ขอบเขต ไม่รู้จริง ๆ ว่าเมื่อใดจึงจะช่วยให้พ้นทุกข์จนว่างเปล่าได้

ฉัน อาอวี้ อยากเรียนถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “ดวงวิญญาณที่เจ้าหน้าที่วิญญาณพาออกไปเมื่อครู่นี้ ชาติหน้าจะเป็นอย่างไร?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ข้าจะพาเจ้าไปดู!”

พวกเรามาถึงห้องโถงพิพากษาแห่งปรโลกทันที เห็นดวงวิญญาณที่ร้องไห้น้ำตาไหลอย่างหนักดวงนั้นคุกเข่าอยู่บนพื้นกำลังขอบพระคุณคำตัดสินของพญายมราช ได้ยินดวงวิญญาณกล่าวว่า “ขอบพระคุณคำตัดสินของพญายมราช! ขอบพระคุณพระเมตตากรุณาของพระกษิติครรภโพธิสัตว์! นับแต่นี้ข้าพเจ้าจะชำระจิตใจและเปลี่ยนตนใหม่อย่างแน่วแน่ ปฏิบัติสัทธรรมอย่างแท้จริง” หลังจากนั้นดวงวิญญาณก็ถูกพาไปดื่มน้ำแกงเมิ่งผอเพื่อไปเกิดใหม่

ฉันถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “ต่อไปดวงวิญญาณนี้จะเป็นอย่างไรคะ?” ขณะนั้นตุลาการแห่งปรโลกเปิดสมุดบัญชีชีวิตและความตาย ดูครู่หนึ่งแล้วกล่าวว่า “ดวงวิญญาณนี้ถูกตัดสินให้ไปเกิดในครอบครัวที่ไม่มีความรู้ความเห็นอันถูกต้อง มีชีวิตมั่งคั่ง แต่สุขภาพไม่ดีตลอดชีวิต ไม่มีโรคร้ายแรงแต่มีโรคเล็กน้อยไม่ขาด ชะตากำหนดไว้ให้ถูกผู้อื่นหลอกลวงอยู่เสมอ เมื่ออายุ 30 ปีจะเริ่มปฏิบัติธรรม และจะได้พบกับพระกายนิรมิตของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ที่ดำรงอยู่ในโลก ซึ่งจะโปรดชี้นำเขา การปฏิบัติธรรมในชาตินี้ของเขาจะมีมารผจญมาก ตลอดชีวิตจะไม่มีบุตรคอยดูแลยามสิ้นใจ นี่คือเศษกรรมที่เหลือจากการเป็นผีขโมยพลังจิงชี่ ส่วนชีวิตที่มั่งคั่งเป็นผลบุญจากการให้ทานเมื่อครั้งเป็นผู้ปฏิบัติธรรม สุขภาพไม่ดีและมีมารผจญมากในการปฏิบัติธรรม

เป็นผลกรรมจากการดูดจิง ชี่ และเสินของผู้อื่น ชีวิตนี้สำหรับเขาจึงเป็นการฝึกฝนครั้งใหญ่ เป็นบททดสอบครั้งใหญ่ — บททดสอบจิตใจ แม้มีชีวิตมั่งคั่ง แต่เขาจะเกิดใจคิดลักขโมยอยู่บ่อย ๆ นี่เป็นผลจากแรงกรรมของเขา หากเขารู้จักอยู่ในหน้าที่ของตน รักษาศีลอย่างดี สุขภาพไม่ดีก็ไม่พร่ำบ่น ถูกหลอกก็ไม่แก้แค้น มีมารผจญก็รับมืออย่างสงบ เกิดความคิดลักขโมยก็สำนึกผิด เมื่อล่วงพ้นชาตินี้แล้ว จิตวิญญาณก็จะยกระดับต่อไปได้ แต่หากเป็นตรงกันข้าม ก็อาจได้กลับมาพบกันในนรกอีก”

ฉันกล่าวว่า “คงไม่ถึงอย่างนั้นกระมังคะ! กลับมานรกอีกหรือ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “เรื่องเช่นนี้พวกเราชินเสียแล้ว สรรพสัตว์ที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์เพิ่งช่วยให้พ้นจากนรกและไปเกิดในโลกมนุษย์ได้สำเร็จ ผ่านไปไม่นานก็กลับมาอีก ด้วยเหตุนี้พระกษิติครรภโพธิสัตว์จึงทรงช่วยสรรพสัตว์ให้พ้นออกไปอย่างไม่หยุดหย่อนอยู่ที่นี่ ดวงวิญญาณเมื่อครู่นั้นตั้งมหาปณิธานว่าจะอุปถัมภ์ค้ำจุนสัทธรรม พระกษิติครรภโพธิสัตว์จึงทรงแยกพระกายนิรมิตองค์หนึ่งไปยังโลกมนุษย์เพื่อโปรดชี้นำเขาโดยเฉพาะ ดังนั้นพวกเราอย่าได้ดูแคลนมหาโพธิจิตของตนที่เกิดขึ้นเพียงชั่วขณะ ด้วยจิตเพียงชั่วขณะนี้ก็สามารถน้อมนำให้พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์เสด็จมาช่วยโปรดเจ้าได้ เพียงแต่แม้พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์จะอยู่ข้างกายสรรพสัตว์ สรรพสัตว์ก็ยังไม่รู้”

“ขอบพระคุณท่านตุลาการแห่งปรโลกอย่างยิ่งค่ะ วันนี้ทำให้อาอวี้ได้เรียนรู้หลักธรรมอีกมากมาย!”

ฉัน อาอวี้ ประนมมือขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก! แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป

29. แก้วมณีและมนตร์วิเศษมีอานุภาพไร้ขอบเขต — เห็นด้วยตนเองถึงสามองค์ศักดิ์สิทธิ์แห่งทิศใต้ที่ช่วยให้พ้นจากทุกข์สาหัสในนรก

นับแต่ฉัน อาอวี้ ตัดสินใจเขียนหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ก็มีอุปสรรคมากมายมาตลอด เมื่อพวกเราตั้งใจจะทำงานบางอย่างเพื่อชำระจิตใจผู้คนให้บริสุทธิ์และชักชวนให้มุ่งสู่ความดี ย่อมต้องเผชิญบททดสอบนานัปการ แต่จิตใจที่มุ่งทำความดีอย่างจริงแท้และบริสุทธิ์ที่สุดนั้น ย่อมไม่หวั่นเกรงบททดสอบหรืออุปสรรคใด ๆ อย่างแน่นอน ฉันเชื่อว่าหากรักษาจิตใจที่มุ่งถือศีลอย่างมั่นคง จริงแท้ที่สุด และบริสุทธิ์ที่สุด พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ย่อมประทานพลังเกื้อหนุนให้ฝ่าฟันอุปสรรคไปได้ อุปสรรคทั้งหลายนั้นล้วนมุ่งให้ฉันเลิกเขียน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’

เมื่อเริ่มเขียนใหม่ ๆ มีมารผจญมากเป็นพิเศษ เดิมทีก็นอนน้อยอยู่แล้ว พวกอมนุษย์มักฉวยโอกาสเวลาที่ฉันหลับมารบกวนอย่างหนัก ทำให้ฉันสิ้นเปลืองกำลัง ภายหลังเมื่อรู้จุดประสงค์ของพวกเขา ฉันก็ไม่พัวพันกับพวกอมนุษย์ในความฝันอีก เพราะสิ้นเปลืองกำลังและกระทบต่อการเขียนหนังสือ เนื่องจากการเขียน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ต้องทำในช่วงที่สภาพของฉันพร้อมที่สุดเท่านั้น

ระยะนี้ฉันเผชิญความเจ็บปวดทางกายอยู่บ้าง จึงต้องเริ่มเสริมกำลังใจให้ตนเอง วันนี้ฉัน อาอวี้ จะเปลี่ยนอุปสรรคและความเจ็บปวดทางกายทั้งหมดให้เป็นแรงผลักดันในการปฏิบัติธรรม ขอให้อุปสรรคและความทุกข์ยากของสรรพสัตว์ทั้งใต้หล้าฉันเพียงผู้เดียวเป็นผู้รับแทน และเปลี่ยนทั้งหมดให้เป็นแรงผลักดันในการปฏิบัติธรรมของฉัน

ขอนอบน้อมกราบพระอาจารย์ผู้มีพระคุณที่อบรมสั่งสอนฉันอย่างเอาใจใส่! ขอนอบน้อมกราบบูรพาจารย์และผู้ทรงคุณธรรมทุกท่านที่ปฏิบัติสัทธรรมและบรรลุความสำเร็จอันยิ่งใหญ่!

ขอนอบน้อมกราบพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลายในทศทิศ! ขอนอบน้อมกราบพระกษิติครรภมหาโพธิสัตว์!

วันนี้ฉัน อาอวี้ จะอาศัยอานุภาพและพลังเกื้อหนุนของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ฝ่าฟันอุปสรรค ไปยังนรกเพื่อชมเหตุการณ์จริง ณ สถานที่ที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงช่วยโปรดสรรพสัตว์ในนรก!

ขอนอบน้อมพระกษิติครรภโพธิสัตว์! ขอนอบน้อมพระกษิติครรภโพธิสัตว์! ขอนอบน้อมพระกษิติครรภโพธิสัตว์! ขอนอบน้อมพระกษิติครรภโพธิสัตว์ผู้มีมหาปณิธาน! ขอนอบน้อมพระกษิติครรภโพธิสัตว์ผู้มีมหาปณิธาน! ขอนอบน้อมพระกษิติครรภโพธิสัตว์ผู้มีมหาปณิธาน!

ฉัน อาอวี้ ก็จะดำเนินตามแบบอย่างพระกษิติครรภโพธิสัตว์ช่วยสรรพสัตว์ผู้ทุกข์ยากให้พ้นจากทะเลทุกข์เช่นกัน ต้องตีพิมพ์ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ให้เร็วที่สุด เพื่อให้สรรพสัตว์ในโลก

มนุษย์ที่หลงผิดหันกลับเข้าหาฝั่ง ละชั่วทำดี และฟื้นคืนความสว่างแห่งจิตวิญญาณที่มีมาแต่กำเนิดโดยเร็ว

ขอบพระคุณพลังพุทธคุณแห่งพระกษิติครรภโพธิสัตว์ที่เกื้อหนุนคุ้มครอง! โดยสารดอกบัวขาวออกเดินทาง!

มาถึงนรกแล้ว! ขอนอบน้อมกราบพระกษิติครรภโพธิสัตว์! พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงแย้มพระสรวลด้วยพระเมตตากรุณา! พระโพธิสัตว์ทรงเปล่งรัศมีเจิดจ้าด้วยพระเมตตากรุณาเช่นนั้นเสมอ! พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงปรากฏในรูปลักษณ์นักบวชอันเปี่ยมเมตตากรุณา ประทับขัดสมาธิเพชร ครั้งนี้ดอกบัวที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ประทับมีสีเขียวอมฟ้า เป็นครั้งแรกที่ฉันเห็นพระโพธิสัตว์ประทับบนดอกบัวสีเขียวอมฟ้า พระหัตถ์ซ้ายทรงถือแก้วมณีสีชมพูเม็ดหนึ่ง พระหัตถ์ขวาทรงถือไม้เท้าขักขระสีทอง และข้างพระองค์ยังมีสัตว์พาหนะชื่อ ตี้ทิง ทางซ้ายของพระโพธิสัตว์มีพระธรรมาจารย์เต้าหมิงยืนอยู่เคียงข้าง ส่วนทางขวาคือท่านหมิ่นกงผู้พิทักษ์ธรรม ฉัน อาอวี้ นอบน้อมกราบพระธรรมาจารย์และผู้พิทักษ์ธรรม!

ครั้งนี้ฉันอาศัยอานุภาพและพลังเกื้อหนุนของพระกษิติครรภโพธิสัตว์เข้าสู่นรกโดยตรง ไม่ได้ผ่านเส้นทางอื่น ๆ ภายในนรกพวกเราอยู่กลางอากาศและมองลงไป ฉันยืนอยู่ต่ำกว่าพระกษิติครรภโพธิสัตว์ กล่าวคือฉันอยู่ใกล้นรกมากกว่าเล็กน้อย ได้ยินเสียงร้องโหยหวนด้วยความเศร้าทุกข์แล้ว และเห็นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงแผ่รัศมีประทานพลังเกื้อหนุนในนรก

พระธรรมาจารย์เต้าหมิงบอกว่านรกแห่งนี้มีชื่อว่า “นรกแห่งเสียงร้องโหยหวน” วันนี้พระกษิติครรภโพธิสัตว์เสด็จมายังนรก

แห่งนี้เพื่อช่วยดวงวิญญาณผู้มีบาปดวงหนึ่งให้พ้นขึ้นไป การได้รับพระเมตตาสงสารจากพระกษิติครรภโพธิสัตว์นั้นเป็นบุญวาสนาอันใหญ่หลวงเพียงใด!

พระธรรมาจารย์เต้าหมิงกล่าวว่า เป็นเพราะลูกหลานของดวงวิญญาณผู้มีบาปสวด ‘พระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์’ ทั้งกลางวันกลางคืน จึงน้อมนำให้พระโพธิสัตว์เสด็จมา ดวงวิญญาณผู้มีบาปนี้ ในอดีตชาติมีชาติหนึ่งเป็นผู้บวชปฏิบัติธรรม เนื่องจากในชาติที่บวชปฏิบัติธรรมนั้นรักษาศีลได้ไม่ค่อยบริสุทธิ์ จึงไม่ได้หลุดพ้น หลังจากนั้นได้ไปเกิดในครอบครัวที่ร่ำรวยมีเกียรติในโลกมนุษย์ แล้วเริ่มตกต่ำ หลังจากล่วงละเมิดศีลด้วยการประพฤติผิดในกาม ก็ตกต่ำลงเรื่อย ๆ จนมาถึงนรก

ขณะนั้นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงให้สัญญาณแก่หมิ่นกงให้ลงไป หมิ่นกงลงไปกล่าวกับเจ้าหน้าที่ภูตสองตนว่า “พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงประสงค์จะพบดวงวิญญาณชายผู้มีบาป XXX” สักครู่เจ้าหน้าที่ภูตก็นำดวงวิญญาณชายที่เจ็บปวด เลือดไหล และสั่นไปทั้งร่างออกมา เขาทุกข์ทรมานจนพูดไม่ออกเลย จะว่าผีก็ไม่เหมือนผี ยิ่งจะว่าคนก็ไม่เหมือน เป็นดวงวิญญาณที่อ่อนแอเปราะบาง รู้สึกว่าสภาพของเขาในขณะนี้ หากถูกลมแรงพัดสักครั้ง ก็ไม่รู้ว่าจะปลิวไปถึงที่ใด

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงแสดงธรรมแก่ดวงวิญญาณชายว่า “วันนี้อาอวี้ผู้มาจากโลกคนเป็นมาเยี่ยมชมนรก เพื่อเขียนหนังสือชักชวนให้ทำความดีเล่มหนึ่งที่ปรโลกกำหนดไว้ ชื่อ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เพื่อช่วยโปรดสรรพสัตว์ในโลกคนเป็น ให้พวกเขารักษาศีลห้าและบำเพ็ญกุศลกรรมบถสิบ ชำระจิตใจให้

บริสุทธิ์ ทำความดีสั่งสมบุญกุศล และรอดพ้นจากผลกรรมอันทุกข์ทรมานในนรกเมื่อสิ้นอายุขัย บัดนี้เจ้าจงบอกอาอวี้ว่า เจ้ามาถึงนรกได้อย่างไร? และขณะนี้รู้สึกอย่างไร?”

ดวงวิญญาณชายพยักหน้าแต่พูดไม่ออก ขณะนั้นพระธรรมาจารย์เต้าหมิงรับแก้วมณีสีชมพูจากพระหัตถ์ของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ แล้วลงไปข้างดวงวิญญาณผู้มีบาป พระธรรมาจารย์สวดมนตร์มุทราธรรมกายของพระกษิติครรภโพธิสัตว์อย่างรวดเร็วว่า “唵。钵啰末邻陀宁。娑婆诃。” [5758] แก้วมณีเปล่งแสงเจิดจ้าทันที ส่องไปทั่วทั้งนรกแห่งเสียงร้องโหยหวน ความทุกข์ทรมานในนรกแห่งนี้หยุดพักและทุเลาลงทันที ดวงวิญญาณผู้มีบาปทั้งหมดรู้สึกสงบมั่นคงทั้งกายและใจในทันใด ดวงวิญญาณชายหายทุกข์ทรมานทันที ร่างกายเหมือนมีกระแสความอบอุ่นอันแรงกล้าไหลผ่าน ในที่สุดก็พูดได้ แม้แต่ฉันยังรู้สึกถึงพลังเกื้อหนุนที่แผ่มาเป็นความร้อน

ดวงวิญญาณชายกล่าวว่า เมื่อยังมีชีวิตเขาได้ประพฤติผิดในกาม และเนื่องจากริษยาคฤหัสถ์ผู้ปฏิบัติสัทธรรมคนหนึ่ง ไม่พอใจที่คฤหัสถ์ผู้นั้นสามารถเผยแผ่สัทธรรมไปทั่วและได้รับความเคารพจากผู้คน จึงใส่ร้ายว่าคฤหัสถ์ผู้นั้นรักษาศีลไม่บริสุทธิ์ การใส่ร้ายทำให้ผู้ศรัทธาจำนวนมากจากไป ตัดขาดชีวิตแห่งปัญญาในการปฏิบัติธรรมของผู้อื่น แม้ตามปกติตนจะปฏิบัติพุทธธรรม แต่เมื่อสิ้นอายุขัยก็ยังตกนรกมารับผลกรรม ทุกนาทีทุกวินาทีทุกข์ทรมานอย่างที่สุด ขณะนี้ยังดีที่ลูกชายในโลกคนเป็นเติบโตแล้ว เริ่มศึกษาพุทธธรรม ทั้งยังขยันหมั่นเพียรมาก สวด ‘พระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์’ อุทิศบุญให้เขาทุกวัน

ขณะนั้นดวงวิญญาณชายคุกเข่าลงกับพื้น ร้องไห้คร่ำครวญเสียงดังทั้งน้ำตาว่า “พระกษิติครรภโพธิสัตว์ผู้ทรงมหากรุณา โปรดช่วยข้าพเจ้าออกไปด้วย ที่นี่ทุกข์ทรมานจนทนรับไม่ไหวจริง ๆ! ข้าพเจ้าจะกลับตัวเป็นคนใหม่อย่างแน่นอน จะทำความดีชดใช้บาป ข้าพเจ้าขอสาบานว่าจะปฏิบัติสัทธรรมและอุปถัมภ์ค้ำจุนสัทธรรมทุกภพทุกชาติ โปรดช่วยข้าพเจ้าออกไปด้วย บัดนี้แม้แต่ลูกของข้าพเจ้าก็ยังรู้ว่าต้องมีความกตัญญู สวด ‘พระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์’ อุทิศบุญให้ข้าพเจ้าทุกวัน แต่ข้าพเจ้ากลับก่อกรรมชั่วจนต้องรับผลในนรก ข้าพเจ้าก็จะไปเกิดในโลกมนุษย์ทุกภพทุกชาติ รักษาศีลให้บริสุทธิ์ เป็นคนดีในโลกมนุษย์ และทำประโยชน์ให้สังคม”

ด้วยได้รับพลังเกื้อหนุนจากพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ดวงวิญญาณผู้มีบาปจึงระลึกได้ว่า ตนเคยสวดพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระกษิติครรภโพธิสัตว์มาก่อน ขณะนั้นเขาน้อมระลึกในใจไม่หยุดว่า ขอนอบน้อมพระกษิติครรภโพธิสัตว์ แสงแห่งจิตของเขาก็สว่างขึ้น ดวงวิญญาณชายสังเกตว่าร่างกายเริ่มเบาลง จึงยิ่งสวดขอนอบน้อมพระกษิติครรภโพธิสัตว์ อย่างไม่ขาดสาย ร่างกายก็เริ่มลอยขึ้น ฉัน อาอวี้ ทูลถามพระกษิติครรภโพธิสัตว์ว่า “เหตุใดดวงวิญญาณชายผู้นี้จึงพ้นขึ้นไปได้รวดเร็วเช่นนี้เพคะ?”

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงแสดงธรรมว่า “เมื่อดวงวิญญาณชายบวชในอดีตชาติ แม้ศีลจะไม่ค่อยบริสุทธิ์ แต่ก็เคยรักษาศีลภิกษุอย่างบริสุทธิ์อยู่เช่นกัน ด้วยผลบุญนี้เองจึงได้ไปเกิดในโลกมนุษย์ อยู่ในครอบครัวที่ร่ำรวยมีเกียรติทั้งเจ็ดชาติ และมีบุตรที่กตัญญู ทว่าในชาติที่เจ็ด หลังจากเขาล่วงละเมิดศีลด้วยการประพฤติผิดในกามและใส่ร้ายผู้อื่น ก็ตกลงสู่นรกเพื่อรับโทษ การ

พ้นขึ้นไปในครั้งนี้เกิดจากลูกชายผู้กตัญญูของเขาทำความดีสั่งสมบุญกุศลแทนเขาในโลกมนุษย์ ตั้งมหาโพธิจิต และอุทิศบุญมาด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ ประกอบกับดวงวิญญาณชายเองก็สำนึกผิดอย่างจริงใจ พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์จะไม่ทอดทิ้งสรรพสัตว์แม้แต่ตนเดียวที่ยังสามารถช่วยโปรดได้”

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ยังตรัสว่า หลังจากดวงวิญญาณชายผู้นี้ไปเกิดในโลกมนุษย์ จะต้องรับเศษกรรมจากการประพฤติผิดในกามและการใส่ร้ายต่อไป โดยเกิดเป็นหญิง ได้รับผลกรรมคือการหย่าร้าง และพูดความจริงไปก็ไม่มีใครเชื่อ แต่เมื่อดวงวิญญาณชายผู้นี้เกิดเป็นหญิงแล้ว เธอจะปฏิบัติพุทธธรรมอย่างแน่นอน หากเธอมีศรัทธามั่นคงในการปฏิบัติ อุปถัมภ์ค้ำจุนสัทธรรม และทำตามคำสัญญาที่ให้ไว้ในนรก ร่างวิญญาณของเธอก็จะค่อย ๆ ฟื้นคืนความสว่าง[59]

ต่อไปดูดวงวิญญาณอีกรายในนรกแห่งนี้ ซึ่งเป็นหญิง เจ้าหน้าที่ภูตนำดวงวิญญาณหญิงออกมา พระธรรมาจารย์เต้าหมิงสวดมนตร์ แก้วมณีก็เปล่งแสงประทานพลังเกื้อหนุนแก่ดวงวิญญาณหญิงอีกครั้ง สภาพร่างวิญญาณของหญิงผู้นี้แย่กว่าเล็กน้อย พระธรรมาจารย์ต้องสวดนานขึ้นอีกหน่อย เมื่อได้รับพลังเกื้อหนุนจากอานุภาพแห่งธรรม ดวงวิญญาณหญิงก็เริ่มกลับมาพูดได้

เธอกล่าวว่า เมื่อยังมีชีวิต ตามปกติเธอพูดจาเสียดสีถากถางอย่างร้ายกาจกับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเธอริษยาลูกที่เกิดจากภรรยาเก่าของสามี มักทุบตีดุด่าจนเด็กบาดเจ็บเลือดไหล ปล่อยให้เด็กอดอาหารจนหมดสติ แล้วทุบตีจนตายทั้งเป็น อีกทั้งยังอกตัญญูต่อแม่สามี นอกจากปฏิบัติต่อท่านอย่างเลวร้ายแล้ว ยังตี

ศีรษะแม่สามี บางครั้งตีจนศีรษะแตกเลือดไหล แม่สามีต้องการให้ครอบครัวอยู่กันอย่างสงบ จึงไม่กล้าบอกด้วยซ้ำว่าถูกลูกสะใภ้ตีสุดท้ายเธอก็ทำให้ผู้เฒ่าเสียใจเจ็บแค้นจนตายด้วย ผู้เฒ่าและเด็กไปร้องทุกข์ต่อห้องโถงพิพากษาของพญายมราช เมื่อเธอสิ้นอายุขัย นอกจากถูกตัดสินให้ลงนรกแห่งเสียงร้องโหยหวนเพื่อรับโทษแล้ว ยังถูกตัดสินให้รับโทษในนรกอื่น ๆ ด้วย ขณะนี้เพิ่งมาถึงนรกแห่งเสียงร้องโหยหวนก็ทุกข์ทรมานถึงที่สุดแล้ว วันข้างหน้าจะผ่านไปได้อย่างไรกัน!

ดวงวิญญาณหญิงก็คุกเข่าอ้อนวอนพระกษิติครรภโพธิสัตว์ให้ช่วยเธอพ้นจากนรก พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงแสดงธรรมแก่เธอว่า “หากรู้แต่แรกว่าจะเป็นเช่นวันนี้ เหตุใดจึงทำเช่นนั้นในวันก่อน นี่คือคำตัดสินของพญายมราช ในบรรดาความประพฤติทั้งปวง ความกตัญญูมาเป็นอันดับแรก พญายมราชเคารพผู้มีความกตัญญูในโลกคนเป็นอย่างยิ่ง แม้เลี้ยงดูบิดามารดาด้วยความกตัญญูตลอดชีวิต ก็ยังไม่อาจทดแทนพระคุณที่ท่านเลี้ยงดูมาแล้วจะกล้าปฏิบัติต่อท่านอย่างหยาบรุนแรงได้อย่างไร ความอกตัญญูเป็นความผิดที่กฎแห่งปรโลกไม่ให้อภัย เจ้าควรสำนึกผิดอย่างจริงจัง ฟ้าเบื้องบนมีคุณธรรมที่ทะนุถนอมชีวิต ลูกของภรรยาเก่าของสามีสูญเสียมารดาผู้ให้กำเนิด ก็มีความขาดพร่องทางจิตใจอย่างใหญ่หลวงอยู่แล้ว ควรปฏิบัติต่อเด็กเสมือนลูกแท้ ๆ ของตน ดูแลอย่างเอาใจใส่ เพื่อเติมเต็มสิ่งที่ขาดพร่องในจิตใจของเด็ก แต่เจ้ากลับนำลูกของอดีตสามี[60]มาทุบตีดุด่า ปล่อยให้อดอาหารจนหมดสติแล้วทุบตีจนตายทั้งเป็น การตีเด็กเล็กที่ไม่มีแม้แต่อาวุธในมือจนตายนั้น เป็นจิตใจที่ชั่วร้ายอำมหิตอย่าง

แท้จริง เหตุเช่นใดผลก็เช่นนั้น ต้องสำนึกผิดอย่างจริงจัง ผู้ที่จะช่วยเจ้าได้มีเพียงตัวเจ้าเอง”

ดวงวิญญาณหญิงคุกเข่าขอความเมตตาด้วยความทุกข์ทรมาน และกล่าวว่า “พระโพธิสัตว์ โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วย! ข้าพเจ้าขอโขกศีรษะกราบท่าน เมื่อยังมีชีวิต ไม่เคยมีใครสามารถพูดถึงข้อบกพร่องของข้าพเจ้าได้ ใครก็ตามที่ตำหนิข้าพเจ้าแม้เพียงคำเดียว ข้าพเจ้าจะตอบโต้ด้วยคำหยาบร้ายทันที ถึงขั้นลงมือตีคน ข้าพเจ้าชอบตีศีรษะผู้อื่นที่สุด ตีศีรษะทำให้อีกฝ่ายหมดสติได้ ข้าพเจ้าก็เป็นฝ่ายชนะ ข้าพเจ้าชอบชนะ ไม่เคยยอมแพ้ วันนี้ได้ฟังพระโพธิสัตว์ตรัส จึงตระหนักว่าตนได้ทำผิดร้ายแรง ข้าพเจ้ารู้แล้วว่าผิด ขอพระโพธิสัตว์โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วย! ข้าพเจ้าอยากออกจากนรก” ขณะนั้นเจ้าหน้าที่ภูตก็นำดวงวิญญาณหญิงกลับไป

ฉันเห็นว่าแสงแห่งจิตของดวงวิญญาณหญิงไม่หม่นหมองเท่าก่อนหน้านี้ แต่ก็ยังไม่ค่อยสว่าง จึงทูลถามพระกษิติครรภโพธิสัตว์ว่า “ดวงวิญญาณหญิงผู้นั้นต้องรับผลกรรมในนรกทั้งหมดให้ครบก่อน จึงจะออกจากนรกได้หรือเพคะ?”

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงแสดงธรรมว่า “เหตุปัจจัยที่ได้พบกันในวันนี้ อาจช่วยให้เมื่อเธอไปเกิดในโลกมนุษย์ภายหน้า เธอมีโอกาสพบสัทธรรมและปฏิบัติ แต่เป็นเรื่องอีกไกลแสนไกล ตอนนี้หว่านเหตุแห่งกุศลไว้ก่อนเถิด!”

ขอบพระคุณพระกษิติครรภโพธิสัตว์ที่ทรงแสดงธรรมประหนึ่งเนยใสชั้นเลิศและน้ำอมฤตที่รินรดตรงเข้าสู่กายใจ![61]

ฉัน อาอวี้ กราบขอบพระคุณพระโพธิสัตว์ และขอทูลลากลับก่อน!

ขอนอบน้อมกราบพระกษิติครรภโพธิสัตว์!

ขอนอบน้อมกราบพระธรรมาจารย์เต้าหมิง!

ขอนอบน้อมกราบท่านหมิ่นกงผู้พิทักษ์ธรรม!

โดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

30. ตุลาการแห่งปรโลกเผยความจริงของอวี้ลี่ — อุปถัมภ์ค้ำจุน ‘อวี้ลี่เป่าฉาว’ และ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ อย่างเต็มกำลัง

ขอบพระคุณพลังพุทธคุณที่เกื้อหนุนคุ้มครอง! โดยสารดอกบัวขาวออกเดินทาง!

พระอมิตาภพุทธะ! ฉัน อาอวี้ ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

ฉัน อาอวี้ ถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “หนังสือ ‘อวี้ลี่เป่าฉาว’ ที่เผยแพร่อยู่ในโลกคนเป็นมาช้านานนั้น เป็นเรื่องจริงหรือเท็จคะ?” ตุลาการแห่งปรโลกตอบว่า “‘อวี้ลี่เป่าฉาว’ เป็นเรื่องจริง[62] และเป็นคัมภีร์ล้ำค่าที่มหาจักรพรรดิเฟิงตู พญายมราชผู้เป็นราชันแห่งปรโลก ทรงมีพระมหากรุณา ตั้งพระทัยให้เผยแพร่สู่โลกมนุษย์ โดยเฉพาะ ‘อวี้ลี่เป่าฉาว’ เกิดจากผู้บำเพ็ญเต๋าชื่อตั้นซือได้ท่องปรโลกขณะเข้าสมาธิครั้งหนึ่ง ภายหลังจึงเขียนเป็นต้นฉบับ แล้วถ่ายทอดต้นฉบับให้แก่ศิษย์ชื่ออู้หมีเต้าเหริน หนังสือเริ่มเผยแพร่สืบต่อกันในโลกมนุษย์จากมือของอู้หมีเต้าเหริน หลังจากตั้นซือเต้าเหรินท่องนรกในครั้งนั้น เขาไม่ได้ออกหนังสือเผยแพร่ในโลกมนุษย์ทันที แต่เพิ่งฝากฝังให้ศิษย์อู้หมีเต้าเหรินเผยแพร่ในโลกมนุษย์ก่อนที่เขาจะสิ้นชีวิตและขึ้นสู่ภพสูง

นรกในอดีตเล็กกว่าปัจจุบันมาก มหาจักรพรรดิเฟิงตู พญายมราชผู้เป็นราชันแห่งปรโลก มีเพียงพระองค์เดียว ทรงเป็นผู้ปกครองสูงสุดของปรโลก เบื้องล่างยังมีพญายมราชสิบตำหนัก ซึ่งเป็นผู้ปกครองระดับรองลงมา รับบัญชาจากมหาจักรพรรดิเฟิงตู พญายมราชผู้เป็นราชันแห่งปรโลก พญายมราชสิบตำหนักนี้ต่างปกครองนรกใหญ่น้อยที่อยู่ใต้สังกัดของแต่ละตำหนัก จนถึงปัจจุบัน ผู้ปกครองสูงสุดของปรโลกก็ยังคงเป็นพญายมราชผู้เป็นราชันแห่งปรโลกเพียงพระองค์เดียว แต่พญายมราชเบื้องล่างเพิ่มจากเดิมสิบพระองค์ขึ้นอีกสองพระองค์ รวมเป็นพญายมราชสิบสองตำหนักแล้ว อีกทั้งการเพิ่มพญายมราชขึ้นสองพระองค์ก็ไม่ได้ทำให้ปริมาณงานลดลง โดยเฉพาะภาระงานของพญายมราชผู้ปกครองนรกแห่งการประพฤติผิดในกามนั้น เกินกำลังอย่างร้ายแรง

นรกในปัจจุบัน แม้แต่สิบตำหนักเดิมก็ขยายพื้นที่ออกไปมากแล้ว นรกแห่งการประพฤติผิดในกามที่อาอวี้เคยไปเยี่ยมชมเมื่อก่อนหน้านี้ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกและทิศเหนือของนรก ทางด้านนรกแห่งการประพฤติผิดในกาม ขณะนี้ก็มีพญายมราชพระองค์หนึ่งพระนามว่าชิงผิงหวัง ทรงปกครองนรกแห่งการประพฤติผิดในกามใหญ่น้อยภายในเขตนั้นโดยเฉพาะ ปัจจุบันนรกแห่งการประพฤติผิดในกามเป็นนรกที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ที่สุดในปรโลกของเรา เพื่อรองรับการก่อสร้างนรกใหม่เพิ่มเติมภายใน ปรโลกจึงเคยเปลี่ยนตำแหน่งของนรกบางแห่งที่อยู่ข้างใน นอกจากนี้ ในปรโลกยังมีพญายมราชพระองค์หนึ่งพระนามว่าไห่ซานหวัง ทรงรับผิดชอบปกครองนรกแห่งจิตวิญญาณทางทิศใต้ ใต้นรกแห่งจิตวิญญาณนี้มีนรกอยู่ 8 แห่ง ภายในมีนรกขนาดใหญ่แห่งหนึ่งชื่อ

‘นรกนครร่ำไห้ของผู้ตายก่อนกาล’ ซึ่งเจ้าเคยไปชมมาแล้ว อีกทั้งนรกขนาดใหญ่สำหรับผู้ทิ้งขว้างอาหารชื่อ ‘นรกธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์’ นรกขนาดใหญ่ชื่อ ‘นรกมิจฉาทิฏฐิและการใส่ร้าย’ ‘นรกวัชรยาน’ เป็นต้น ผู้คนสมัยนี้ลงไปสู่นรกเหล่านี้กันมาก ไห่ซานหวังทรงรับผิดชอบปกครองนรกที่สร้างใหม่ทางทิศใต้เหล่านี้ และตั้นซือไม่เคยเยี่ยมชมนรกที่สร้างใหม่เหล่านี้เลย ในสมัยโบราณจิตใจผู้คนยังค่อนข้างบริสุทธิ์และดีงาม ยังไม่ถึงขั้นต้องมีนรกแห่งการประพฤติผิดในกามมากมายเช่นนี้มาลงโทษ แน่นอนว่าในอดีตก็มีคนทำชั่ว แต่ไม่ได้กำเริบเสิบสานและทำกันอย่างเปิดเผยโจ่งแจ้งเช่นปัจจุบัน เมื่อก่อนนรกสิบตำหนักก็เพียงพอที่จะลงโทษสรรพสัตว์นานาประเภทในโลกมนุษย์ที่เสื่อมทรามลงและทำอกุศลกรรมบถสิบ แต่ปัจจุบันในโลกมนุษย์มีผู้ทำชั่วมากมาย ผู้ทำดีน้อยยิ่ง ในคน 500 คนยังไม่มีแม้แต่คนเดียวที่ทำความดีและรักษาศีล ส่วนผู้ทำชั่วล่วงละเมิดศีลนั้นมีให้เห็นอยู่ทุกหนทุกแห่ง[63]

หนังสือ ‘อวี้ลี่เป่าฉาว’ และ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ทั้งสองเล่มล้วนเป็นคัมภีร์สำคัญที่เผยแพร่ออกมาจากปรโลกเพื่อชักนำจิตใจผู้คนให้กลับตัว ส่วนหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ จะบรรยายอย่างชัดเจนและละเอียดกว่า เป็นสภาพที่แท้จริงที่สุดของปรโลกในปัจจุบัน อีกทั้งขณะนี้เจ้ามีภาระรับผิดชอบใหญ่หลวงทั้งจักรพรรดิสวรรค์และพญายมราชผู้เป็นราชันแห่งปรโลกต่างทรงเฝ้าหวังให้ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เผยแพร่สู่โลกมนุษย์โดยเร็วที่สุด เพื่อให้เกิดผลในการกอบกู้จิตใจผู้คนและชำระโลกมนุษย์ให้บริสุทธิ์โดยเร็วที่สุด ลดจำนวนมหาศาลของผู้คนจากโลกคนเป็นที่ยังคงตกลงสู่นรกอย่างไม่ขาดสายทุกวัน วันนี้พอแค่นี้ก่อน หากมีคำถามค่อยมาอีก”

พระอมิตาภพุทธะ! ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก! ฉัน อาอวี้ ประนมมือทำความเคารพตุลาการแห่งปรโลก!

โดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

31. การลงทัณฑ์ในมหานรกอเวจีอันสยดสยองจนไม่อาจทนมอง สัตว์เทพตี้ทิงแสดงธรรมว่าด้วยการฝึกปฏิบัติเพื่อประโยชน์ผู้อื่น

ขอบพระคุณพลังพุทธคุณที่เกื้อหนุนคุ้มครอง! โดยสารดอกบัวขาวออกเดินทาง!

พระอมิตาภพุทธะ! ฉัน อาอวี้ ประนมมือทำความเคารพตุลาการแห่งปรโลก!

ฉันถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “วันนี้ขอชมว่าพระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงช่วยบรรเทาทุกข์ในนรกอย่างไรได้ไหมคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “พระกษิติครรภโพธิสัตว์มีพระกายแยกมากมาย ทรงช่วยบรรเทาทุกข์ในนรกใหญ่น้อยแห่งต่าง ๆ ไม่ทราบว่าอาอวี้อยากไปชมนรกแห่งใด?”

“ฉันเคยได้ยินในโลกมนุษย์ว่าพระกษิติครรภโพธิสัตว์มีพระกายนิรมิตสามองค์ อยู่ในนรกหนึ่งองค์ ในโลกมนุษย์หนึ่งองค์ และในสวรรค์หนึ่งองค์ เป็นเช่นนี้หรือคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “พระกษิติครรภโพธิสัตว์เป็นมหาโพธิสัตว์ผู้ตั้งมหาปณิธานว่า ‘ตราบใดที่นรกยังไม่ว่างเปล่า ขอสาบานว่าจะไม่บรรลุเป็นพระพุทธเจ้า’ แม้ขณะนี้นรกยังไม่ว่างเปล่า แต่แท้จริงแล้วพระองค์ทรงบำเพ็ญบุญบารมีสำเร็จแล้ว พระโพธิสัตว์ไม่ได้ทรงช่วยโปรดเพียงในนรก โลกมนุษย์ และ

สวรรค์เท่านั้น แต่ยังทรงแยกพระกายไปยังนรกในโลกอื่นเพื่อช่วยโปรดสรรพสัตว์ผู้ทุกข์ยาก นรกในโลกอื่นก็ต้องโปรดให้ว่างเปล่าเช่นเดียวกัน หรือสรรพสัตว์ในกาลและมิติอื่น ๆ พระโพธิสัตว์ก็ทรงแยกพระกายไปช่วยโปรดทั้งหมด พระกายแยกของพระโพธิสัตว์มีมากกว่าสามองค์ พระกายแยกของพระโพธิสัตว์มีนับพัน หมื่น ล้าน ร้อยล้าน แต่ละพระกายจะเสด็จไปยังโลกต่าง ๆ เพื่อช่วยโปรดสรรพสัตว์ผู้มีจิตรับรู้ทั้งปวง พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงมีบุญสัมพันธ์เป็นพิเศษกับสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ เพราะผู้ที่ตกลงสู่นรกส่วนใหญ่เป็นสรรพสัตว์จากโลกมนุษย์ ดังนั้นพวกเราจึงต้องสำนึกในพระคุณแห่งการอบรมสั่งสอนด้วยพระเมตตากรุณาของพระโพธิสัตว์

ในโลกมนุษย์มีพระกายนิรมิตของพระกษิติครรภโพธิสัตว์อยู่มากมาย บางองค์เพิ่งมาเกิดได้ไม่ถึงสามปี บางองค์ขณะนี้ยังเรียนหนังสืออยู่ บางองค์เติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ในอนาคตพระองค์เหล่านั้นจะทำงานสืบต่อชีวิตแห่งพระพุทธปัญญาอย่างเงียบ ๆ โปรดชี้นำสรรพสัตว์ผู้มีจิตรับรู้ทั้งปวงตามเหตุปัจจัย พระกายนิรมิตของพระกษิติครรภโพธิสัตว์บางองค์ทรงโปรดสรรพสัตว์อย่างสงบเสงี่ยมตลอดชีวิตโดยไม่มีผู้ใดรู้ บางองค์จะตั้งสำนักปฏิบัติธรรมเผยแผ่สัทธรรม ไม่ว่าแบบใดก็ล้วนเป็นการจัดวางของพระโพธิสัตว์ที่ดำเนินอยู่โดยไม่ปรากฏให้เห็น

อาจมีพระกายนิรมิตของพระกษิติครรภโพธิสัตว์อยู่ข้างกายเรา ค่อย ๆ กล่อมเกลาเราโดยไม่รู้ตัว ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง และสอนเราอย่างเงียบ ๆ ให้แก้ไขอุปนิสัยที่ผิดของตน เพียงแต่เราไม่อาจรู้ได้ว่าเป็นพระโพธิสัตว์ นึกว่าเป็นปุถุชนธรรมดา และพระโพธิสัตว์ก็จะไม่ทรงเปิดเผยฐานะ พวกเราต้องเรียนรู้จากพระกษิติ

ครรภโพธิสัตว์ให้มีปณิธานอันกว้างใหญ่ พระโพธิสัตว์ทรงตั้งปณิธานช่วยโปรดสรรพสัตว์ แล้วลงมือปฏิบัติด้วยปณิธานนั้น ดังนั้นพระทัยของพระโพธิสัตว์จึงแผ่ทั่วทศทิศ พระปณิธานก็แผ่ทั่วอากาศธาตุและธรรมธาตุในทศทิศเช่นกัน พระปณิธานของพระโพธิสัตว์คือ แม้อากาศธาตุมีที่สิ้นสุด พระปณิธานก็ไม่มีสิ้นสุด ตัวอย่างเช่น พวกเราตั้งปณิธานครั้งหนึ่งว่าจะให้ทานแก่ขอทาน ปณิธานนั้นตั้งเพียงครั้งเดียว แต่การให้ทานกระทำมากมายนับครั้งไม่ถ้วนและทุกภพทุกชาติ ภายในใจเจ้าจึงจะมีเมล็ดพันธุ์แห่งการให้ทานแก่ขอทานอยู่ทุกภพทุกชาติ ปณิธานมีหนึ่ง การปฏิบัติมีมาก หากมีสักครั้งที่พบขอทานแล้วไม่ให้ทาน ก็เท่ากับฝ่าฝืนพลังแห่งปณิธาน พวกเราต้องเรียนรู้จากพระกษิติครรภโพธิสัตว์ในการตั้งปณิธานอันดีงามเพื่อช่วยโปรดสรรพสัตว์ พระโพธิสัตว์ทรงปฏิบัติตามพระปณิธานในทุกขณะจิต หากปฏิบัติตามปณิธานทุกขณะจิต ก็จะสำเร็จครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อสำเร็จครั้งแล้วครั้งเล่า ก็จะเกิดอานุภาพวิเศษ ยิ่งช่วยโปรดสรรพสัตว์มาก อานุภาพวิเศษก็ยิ่งมาก พลังบุญกุศลก็ยิ่งมาก เมื่อช่วยโปรดสรรพสัตว์อย่างต่อเนื่องทุกขณะจิต อานุภาพวิเศษก็ไร้ประมาณและไร้ขอบเขต ด้วยกำลังอภิญญาอันไร้ประมาณและไร้ขอบเขต จึงสามารถแยกพระกายได้ไร้ประมาณและไร้ขอบเขต ไปช่วยโปรดสรรพสัตว์ในโลกทั้งหลายอันไร้ประมาณและไร้ขอบเขต

ในนรกของเรา พระกายนิรมิตของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ยิ่งมีมากขึ้นไปอีก ครั้งก่อนเจ้าเคยเยี่ยมชมหอธรรมสภาหมิงกวงชูจ่วน พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงแสดงธรรมในนรกวันละสามครั้ง เช้า กลางวัน และเย็น เมื่อดวงวิญญาณผู้มีบาปได้ฟังธรรม รากแห่งกุศลก็แตกหน่อ และอาศัยการแตกหน่อของรากแห่งกุศลนั้น จิต

จึงเกิดความสำนึกผิด ทันทีที่สำนึกผิด พระกษิติครรภโพธิสัตว์ก็ทรงส่งดวงวิญญาณนั้นให้พ้นจากนรก มีกรณีหนึ่งคือ หากดวงวิญญาณผู้มีบาปมีบุญวาสนาเพียงพอ พระกษิติครรภโพธิสัตว์จะทรงเนรมิตพระกายแยกองค์หนึ่งอยู่ข้างดวงวิญญาณผู้มีบาปเพื่อโปรดชี้นำ นี่เป็นวิธีหนึ่งที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงใช้ช่วยโปรดสรรพสัตว์ในนรก แต่ละวันทรงช่วยดวงวิญญาณผู้มีบาปนับไม่ถ้วนให้พ้นจากนรกได้สำเร็จ หากสรรพสัตว์ผู้ทุกข์ยากในนรกไม่ได้รับการช่วยโปรดจากพระกษิติครรภโพธิสัตว์ เกรงว่าจำนวนจะต้องเพิ่มขึ้นอีกไม่รู้กี่เท่า

อีกกรณีหนึ่งคือ พระกษิติครรภโพธิสัตว์จะทรงจัดการช่วยเหลือญาติผู้ล่วงลับตามระดับความกตัญญูของลูกหลานด้วย กล่าวคือ เมื่อลูกหลานในโลกมนุษย์สวด‘พระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์’ ระลึกพระนามพระกษิติครรภโพธิสัตว์ แสดงความเคารพพระพุทธเจ้า กราบพระพุทธเจ้า ถวายเครื่องบูชาแด่พระพุทธเจ้า ปล่อยสัตว์ พิมพ์พระสูตรและหนังสือสอนความดีเพื่อชักนำชาวโลก ช่วยเหลือผู้ไร้ที่พึ่ง ผู้เป็นม่าย และคนยากจน ตลอดจนกระทำทุกสิ่งที่นำผู้คนไปสู่ความดี ทำความดีและสั่งสมคุณธรรม แล้วอุทิศพลังบุญกุศลนี้ให้แก่บรรพบุรุษในนรก พระโพธิสัตว์ก็จะทรงจัดการช่วยดวงวิญญาณผู้มีบาปประเภทนี้ให้พ้นจากนรก

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ยังทรงพิจารณาด้วยว่า ตัวดวงวิญญาณผู้มีบาปนั้นมีเหตุปัจจัยพร้อมที่จะได้รับการช่วยโปรดหรือไม่ ดวงวิญญาณผู้มีบาปบางตนไม่มีญาติหรือลูกหลานช่วยทำความดีอุทิศเพื่อให้พ้นทุกข์ แต่ในอดีตชาติ ดวงวิญญาณนั้นมีเหตุปัจจัยแห่งรากกุศลและบุญวาสนาอยู่บ้าง เช่น นักบวชจำนวน

มาก แม้จะละเมิดศีลจนตกนรก แต่ก็เคยมีช่วงเวลาที่รักษาศีลอย่างบริสุทธิ์และทำความดี บางตนเคยมีชั่วขณะจิตหนึ่งในอดีตชาติที่เงยหน้าชื่นชมด้วยความเคารพ หรือเคยสงบใจฟังอยู่ชั่วขณะโดยมิได้ตั้งใจเป็นพิเศษ หรือเคยระลึกพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์ก็จะเสด็จมาช่วยโปรดสรรพสัตว์ประเภทนี้โดยไม่ต้องมีผู้ทูลเชิญ”

ฉันกล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้น วันนี้ไปเยี่ยมชมนรกอเวจีที่ทุกคนได้ยินชื่อแล้วก็หวาดกลัวกันเถิดค่ะ! ไม่ทราบว่าวันนี้พระกษิติครรภโพธิสัตว์จะเสด็จไปนรกอเวจีหรือไม่?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “พระกษิติครรภโพธิสัตว์เสด็จไปนรกทุกแห่ง อาอวี้ยังไม่เคยเยี่ยมชมนรกอเวจี เช่นนั้นก็ตามข้ามาเถิด!”

ต้องผ่านทางเดินบางส่วนจึงจะไปถึงนรกอเวจี ตลอดทางได้ยินเสียงคร่ำครวญด้วยความเจ็บปวดนานัปการไม่ขาดสาย ภายในนรกเต็มไปด้วยความโศกเศร้า ความหวาดกลัว และความทุกข์ทรมานอย่างสุดขีด ตอนนี้เข้าใจแล้วว่า เหตุใดก่อนที่ฉันจะเขียน‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ พระโพธิสัตว์จึงทรงให้ฉันตั้งใจพากเพียรปฏิบัติธรรม เพราะผู้ที่มีกำลังสมาธิน้อยสักหน่อยก็จะถูกสนามแม่เหล็กด้านลบอันรุนแรงของนรก[64]ท่วมทับ ที่นี่ไม่ใช่สถานที่ที่มนุษย์ควรมาเลยจริง ๆ ขอให้สรรพสัตว์ผู้ทุกข์ยากในนรกได้หลุดพ้นไปสู่ภพภูมิที่สูงขึ้นโดยเร็ว! หากมิได้มีพุทธานุภาพโอบล้อมและคุ้มครองไว้ไม่ให้ถูกท่วมทับ ก็คงต้องสูญเสียพลังชีวิตไปกว่าครึ่ง สำนึกในพระคุณแห่งพุทธานุภาพที่คุ้มครอง! ฉันจะต้องทำงานนี้ให้ดีเพื่อตอบแทนพระคุณของพระพุทธเจ้า!

ขณะนั้นเอง หัวใจฉันเริ่มเต้นเร็วขึ้น! มีเสียงที่น่าสะพรึงกลัวอย่างยิ่งดังมา ที่นี่ดูร้างไร้ผู้คน สภาพเรียบง่ายและไม่ประณีตเอาเสียเลย ไม่เหมือนนรกแห่งการประพฤติผิดในกามซึ่งค่อนข้างทันสมัย นรกแห่งนี้นับว่ามีประตูซ้อนหลายชั้นปิดล็อกแน่นหนา โอ้โฮ! อุณหภูมิสูงมาก! รู้สึกร้อนเหลือเกิน!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ดวงวิญญาณผู้มีบาปที่นี่มีแต่เข้า ไม่มีออก ผู้ที่มาถึงนรกแห่งนี้ล้วนเป็นดวงวิญญาณที่ก่อความชั่วจนเต็มเปี่ยม แมกมาใต้ดินภายในนั้นมีอุณหภูมิเกินหนึ่งพันองศา นับได้ว่าเป็นการลงทัณฑ์ขั้นรุนแรงที่สุดในนรกของเรา!”

โอ้โฮ! หนึ่งพันองศาหรือ? น่ากลัวเหลือเกิน! เพื่อเขียน‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ต้องรวบรวมความกล้ามองดูสักหน่อย! ด้วยพุทธานุภาพที่คุ้มครอง ฉันจึงมองเข้าไปในนรกอเวจีผ่านหน้าต่างเหล็กเล็ก ๆ บานหนึ่งได้ นรกแห่งนี้ไม่ใหญ่นัก รูปร่างภายนอกคล้ายจมูกคนอยู่บ้าง ภายในเป็นโพรงมืด โพรงมืดนี้ทอดลงไปถึงแมกมาใต้ดิน แมกมาเหล่านั้นกำลังคุกรุ่นเป็นควัน ดูร้อนแรงอย่างหาที่เปรียบมิได้ ดวงวิญญาณผู้มีบาปถูกแมกมาที่คุกรุ่นเป็นควันต้มจนสุกทั่วแล้วเหวี่ยงขึ้นมา ที่ว่าเหวี่ยงขึ้นมา มิใช่เหวี่ยงไปที่อื่น แต่เหวี่ยงขึ้นไปให้ถูกควันร้อนจัดที่พวยพุ่งจากแมกมารมเผา ร่างวิญญาณยังไม่ทันฟื้นคืนสภาพ ยังคงคร่ำครวญกรีดร้องด้วยความเจ็บปวดอย่างสุดขีด ก็ถูกแมกมาร้อนจัดดูดกลับเข้าไปลงทัณฑ์อีกครั้ง ขณะนั้นร่างวิญญาณก็ส่งเสียงร้องโหยหวนอีกครั้ง นรกอเวจีเป็นการรวนเวียนรับทุกข์จากบาปอย่างไม่ขาดช่วงเช่นนี้ ช่างสาหัสอย่างหาที่เปรียบมิได้จริง ๆ!

เมื่อครู่ยังทั้งมืดทั้งร้อน เหตุใดจู่ ๆ จึงมีความรู้สึกเย็นสบายอย่างยิ่งมาถึง? พอเงยหน้ามอง ก็พบว่าพระกษิติครรภโพธิสัตว์ผู้เป็นที่เคารพได้เสด็จมาด้วยพระเมตตาแล้ว ขอน้อมกราบพระกษิติครรภโพธิสัตว์! วันนี้พระกษิติครรภโพธิสัตว์มิได้ทรงปรากฏในปางเมตตา แต่ทรงเป็นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ปางพิโรธในอิริยาบถยืน พระรัศมีเบื้องหลังเป็นวงกลมใหญ่สีเหลืองทอง พระบาทเหยียบบนดอกบัวสีเขียวอมฟ้า ใต้ดอกบัวสีเขียวอมฟ้ามีเปลวไฟลุกโชน แต่เปลวไฟชนิดนี้ไม่ทำให้รู้สึกร้อนอบอ้าว กลับทำให้รู้สึกว่าความคิดหลงผิดถูกขจัดออกไปด้วย แก้วมณีที่พระโพธิสัตว์ทรงถือในพระหัตถ์ซ้ายมีสีแดงเพลิง ส่วนยอดคทาขักขระทองในพระหัตถ์ขวามีดอกบัวแดงเพิ่มมาอีกหนึ่งดอก วันนี้พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงเปี่ยมด้วยอานุภาพปราบมาร เพียงมองก็ทำให้ไม่กล้าเกิดความคิดหลงผิดใด ๆ ในใจ รู้สึกเคารพอย่างสำรวมและยำเกรงเมื่อได้เห็น นี่เป็นครั้งแรกที่เห็นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงเคร่งขรึมถึงเพียงนี้ ส่วนพระธรรมาจารย์เต้าหมิงกับผู้พิทักษ์ธรรมหมิ่นกงมิได้แตกต่างไปมากนัก พระธรรมาจารย์เต้าหมิงปรากฏในรูปลักษณ์ภิกษุอันสง่างาม ไขว้มือทั้งสองทำมุทราปราบมาร ผู้พิทักษ์ธรรมหมิ่นกงยืนประนมมือข้างพระโพธิสัตว์ส่วนตี้ทิงผู้เป็นพาหนะ วันนี้กลับมีร่างกายใหญ่ขึ้น และปรากฏในรูปลักษณ์พิโรธเช่นกัน

ทันใดนั้นมีเจ้าหน้าที่ปรโลกผู้หนึ่งเข้ามารายงานว่า ที่โถงพิพากษามีเรื่องให้ตุลาการแห่งปรโลกไปจัดการ ตุลาการแห่งปรโลกจึงบอกให้ฉันเยี่ยมชมด้วยตนเอง หากมีข้อสงสัยก็ทูลถามพระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้ ฉันประนมมือคำนับขอบคุณตุลาการแห่งปรโลกด้วยความสำนึกในบุญคุณ!

ขณะนั้นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงส่งสัญญาณให้ฉันบินขึ้นไป อีกครู่หนึ่งจะเปิดประตูนรกอเวจี ทรงเป็นห่วงว่าแมกมาร้อนจัดจะทำร้ายฉัน ฉันจึงอาศัยอานุภาพของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ลอยขึ้นไปอยู่ต่ำกว่าพระองค์ ยืนอยู่กลางอากาศ ขณะนั้นผู้พิทักษ์ธรรมหมิ่นกงลงไปยังหน้าประตูเหล็กหลายชั้นของนรกอเวจี ยมทูตสองตนเปิดประตูออกมา แล้วรีบปิดอย่างระมัดระวังทันที พวกเขาบอกว่าเกรงแมกมาจะกระเด็นถูกตัวผู้พิทักษ์ธรรมหมิ่นกง ผู้พิทักษ์ธรรมหมิ่นกงกล่าวว่า เจ้าแห่งปรโลกมีพระบัญชาอนุญาตให้ปล่อยดวงวิญญาณผู้มีบาปออกมาสองสามตน เพื่อเป็นกรณีตัวอย่างให้อาอวี้ใช้ประกอบการเขียน พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงสั่งให้นำดวงวิญญาณผู้มีบาปออกมาสามตน ทั้งที่ตามปกตินรกอเวจีไม่สามารถปล่อยดวงวิญญาณผู้มีบาปออกมาได้แม้แต่ตนเดียว ยมทูตจึงกลับเข้าไปนำดวงวิญญาณผู้มีบาปสามตนออกมา ดวงวิญญาณทั้งสามออกมาแล้ว เป็นวิญญาณชายสองตนกับวิญญาณหญิงหนึ่งตน พวกเขาทุกข์ทรมานจนยืนไม่ไหว ไม่สามารถพูดอะไรออกมาได้เลย ทั่วร่างเปื้อนโคลน เน่าเปื่อยจนดูไม่ออก น่าเวทนาอย่างยิ่ง ฉันเห็นแล้วอยากร้องไห้ออกมา!

ขณะนั้นเอง พระธรรมาจารย์เต้าหมิงรับแก้วมณีสีแดงจากพระหัตถ์ของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ แล้วเริ่มสวดมนตร์ แก้วมณีของพระโพธิสัตว์เปล่งแสงเจิดจ้า ส่องทั่วนรกอเวจี นรกอเวจีทั้งหมดพลันเย็นสบายและเงียบสงบอย่างยิ่ง ไม่มีเสียงทุกข์ทรมานอีก แมกมาก็ไม่ร้อนแล้ว ความตึงเครียดของฉันหายไปทั้งหมดเช่นกัน ตามมาด้วยความรู้สึกผ่อนคลายที่มั่นคงและอบอุ่นคุ้นเคย เมื่อตั้งใจฟัง จึงรู้ว่าเป็นธารณีของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ฉันชอบบทมนตร์นี้มาก พระอาจารย์สวดอยู่ครู่หนึ่ง ดวง

วิญญาณผู้มีบาปทั้งสามก็เริ่มค่อย ๆ กลับมารับรู้และรู้สึกตัว วิญญาณชายเริ่มคุกเข่าบนพื้นได้แล้ว

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ตรัสว่า “ช่างกวนอวี้ฮวาผู้เป็นคนในโลกมนุษย์จะเขียนหนังสือสอนความดี‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ตามที่ปรโลกกำหนด เพื่อชักนำชาวโลกให้ละทางผิดกลับสู่ทางชอบ บัดนี้จงบอกอาอวี้ว่า เจ้ามาถึงนรกอเวจีได้อย่างไร เมื่อยังมีชีวิตได้ทำผิดเรื่องใดไว้?” วิญญาณชายร้องไห้อย่างหนัก น้ำตาไหลพลางกล่าวว่า เมื่อยังมีชีวิต เขามุ่งค้นคว้าและผลิตยาปลุกกำหนัดเพื่อการประพฤติผิดในกามโดยเฉพาะ ทั้งยังจัดทำหนังสือลามกและแผ่นดิสก์เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองบางส่วนด้วยตนเอง เมื่อยังมีชีวิตหาเงินได้มาก ตลอดชีวิตทำผิดเพียงเรื่องเหล่านี้ บัดนี้รู้แล้วว่าผิด จึงวอนขอให้พระโพธิสัตว์ช่วยชีวิต พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงสั่งสอนวิญญาณชายว่า “ยาปลุกกำหนัดเพื่อการประพฤติผิดในกาม ตลอดจนหนังสือและแผ่นดิสก์ลามก ทำลายจิตใจอันดีงามของผู้คน โดยเฉพาะแผ่นดิสก์เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ทำให้จิตใจของเด็กชายที่มีร่างกายเป็นหยางบริสุทธิ์หวั่นไหว หากติดนิสัยชั่วนี้ นับแต่นั้นก็จะก้าวสู่หนทางนรกที่ทำร้ายร่างกายและชีวิต ทั้งตัดขาดชีวิตแห่งปัญญา[65] กฎแห่งปรโลกไม่อภัยให้แก่สิ่งนี้ เจ้าจะออกจากนรกได้ก็ต่อเมื่อสิ่งลามกที่เจ้าผลิตไว้ในโลกมนุษย์สูญสิ้นไปทั้งหมดแล้วเท่านั้น” เมื่อพระโพธิสัตว์ทรงสั่งสอนจบ วิญญาณชายผู้มีบาปก็ถูกผลักกลับเข้าไปทันที

ถึงคราววิญญาณหญิง วิญญาณหญิงกล่าวว่า “เมื่อยังมีชีวิต ฉันมีหน้าตาสวยงาม การศึกษาสูง และพูดจาเก่ง แต่มีความโลภและความเย่อหยิ่งหนักหนา มีความริษยารุนแรง แม้แต่งงานแล้ว

ก็ยังดูถูกสามี และไม่กตัญญูต่อพ่อแม่ของสามี มักพูดจาร้ายใส่ ใช้ถ้อยคำเสียดสีโหดร้าย ฉันใช้ความงามของตนลอบมีความสัมพันธ์นอกสมรสกับหลายคน ใช้วาจาอย่างมีชั้นเชิงให้อีกฝ่ายมอบเงินทั้งหมดแก่ฉัน จากนั้นทำให้อีกฝ่ายรู้สึกด้อยค่าจนโกรธแค้นตาย คิดว่าตนฉลาดและไม่มีใครรู้ ชาย 3 คนที่ถูกฉันทำให้โกรธแค้นตาย เมื่อสิ้นอายุขัยก็ไปร้องเรียนต่อพญายมราช พญายมราชสั่งให้ทั้ง 3 คนขึ้นมายังโลกมนุษย์ คร่าดวงวิญญาณของฉันลงนรกเพื่อรับโทษ ก่อนมาถึงนรกอเวจี ฉันได้รับโทษนานาชนิดในนรกอื่นมาแล้ว ขอพระโพธิสัตว์ทรงช่วยฉันออกไปด้วย เมื่อออกไปแล้ว ฉันจะกลับตัวเป็นคนใหม่อย่างแน่นอน จะไม่หลอกลวงใครอีก”

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ตรัสว่า “การที่เจ้ามีใบหน้างดงามได้สัดส่วน เป็นผลกรรมจากการที่เคยถวายดอกไม้เบื้องพระพุทธเจ้าด้วยความจริงใจอย่างยิ่งในอดีตชาติ การพูดจาเก่งและมีปัญญาเป็นผลกรรมจากการอ่านพระสูตรและฟังธรรมในอดีตชาติ แต่ความเย่อหยิ่งของเจ้ากลับทำให้ชีวิตของเจ้าดิ่งลงตรง ๆ เจ้าต้องสำนึกผิดและใคร่ครวญอย่างลึกซึ้งถึงความยิ่งใหญ่ไพศาลของพระคุณทั้งสี่[66] จงตั้งใจสำนึกผิดอยู่ในนรกอเวจีแห่งนี้เถิด!” พระกษิติครรภโพธิสัตว์เพิ่งตรัสจบ วิญญาณหญิงตนนี้ก็ถูกยมทูตใช้ง่ามแทงส่งกลับเข้าไป ได้ยินเพียงเสียงกรีดร้องโหยหวนอย่างสาหัสหนึ่งครั้ง

ต่อมาเป็นวิญญาณชายอีกตน วิญญาณชายตนนี้กล่าวว่า เมื่อยังมีชีวิต เขาผลิตวัตถุดิบยาปลอมขายเอง ทั้งยังขายสุราปลอมและลักลอบค้าอาวุธ เมื่อหาเงินได้มากแล้วก็ขยายบริษัทใหญ่ขึ้น

เรื่อย ๆ ยังใส่ร้ายทำลายชื่อเสียงผู้อื่นเพื่อให้บริษัทของตนเป็นที่รู้จักมากขึ้น หลังมาถึงนรกจึงรู้ว่าทำผิด แต่ก็สายเกินไปเสียแล้ว!

วิญญาณชายกล่าวว่า “พระโพธิสัตว์ โปรดช่วยข้าออกไปด้วย ขอร้องเถิด ที่นี่ทุกข์ทรมานเหลือเกิน! แม้ให้เป็นสุนัขอีกตัวข้างพระองค์ก็ยอม ข้าสามารถเดินตามหลังสุนัขตัวนี้ของพระองค์เป็นสุนัขตัวน้อยข้างพระองค์ที่ยอมเหน็ดเหนื่อยโดยไม่ปริปากบ่น พระโพธิสัตว์ โปรดช่วยข้าออกไปเถิด!”

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงสั่งสอนว่า “การขายวัตถุดิบยาปลอมและค้าอาวุธทำร้ายชีวิตผู้คนอย่างร้ายแรง แม้แต่กฎหมายโลกมนุษย์ก็ห้ามอย่างเข้มงวด กฎแห่งปรโลกยิ่งลงโทษหนักกว่า เมื่อสิ้นอายุขัยต้องถูกส่งลงนรกอเวจี ไม่ได้หลุดพ้นไปสู่ภพภูมิที่สูงขึ้นตลอดไป เจ้าจำเป็นต้องตั้งใจสำนึกผิดในนรกอเวจี! ผู้ที่อยู่ข้างกายเรานี้มิใช่สุนัข เขาชื่อตี้ทิง ตี้ทิงผู้นี้มีการปฏิบัติธรรม เขาเกิดจากการเนรมิตด้วยจิตเดิมแท้ของเรา มิใช่สัตว์ที่มาจากการเวียนว่ายตายเกิดในหกภูมิ”

“กราบทูลพระกษิติครรภโพธิสัตว์ อาอวี้ขอพูดคุยกับตี้ทิงได้ไหมเจ้าคะ?”

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ตรัสว่า “อาอวี้ เจ้าพูดเถิด!”

ฉันกล่าวว่า “พระอมิตาภพุทธะ! ตี้ทิง! ที่แท้ท่านก็ปฏิบัติธรรมอยู่ด้วยนี่เอง! ฉันเคยคิดว่าตี้ทิงเพียงติดตามพระโพธิสัตว์ทุกวัน ช่างน่าอิจฉาตี้ทิงจริง ๆ! ได้ติดตามพระกษิติครรภโพธิสัตว์ไปทุกแห่งเพื่อช่วยโปรดสรรพสัตว์ทั้งกลางวันกลางคืน อาอวี้ขออนุโมทนาบุญกุศลของตี้ทิงด้วยค่ะ!”

ตี้ทิงกล่าวว่า “อาอวี้ เจ้ากล่าวเกินไปแล้ว! พวกเราล้วนกำลังปฏิบัติธรรม ดังคำที่ว่า อยู่ในตำแหน่งใดก็ทำหน้าที่ของตำแหน่งนั้น สรรพสัตว์ทุกชีวิตควรใช้กำลังของตนอย่างเต็มที่ ทำหน้าที่ของตนให้ดี ขณะที่ทำหน้าที่ทั้งหมดของตนให้ดีโดยไม่มีข้อผิดพลาดใด ๆ ก็ควรช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งก็คือทำประโยชน์แก่ผู้อื่นควบคู่ไปด้วย แท้จริงแล้วการช่วยเหลือผู้อื่นก็คือการช่วยตนเองสั่งสมบุญกุศล ก่อนที่พวกเราจะบรรลุพุทธผล ทุกสิ่งที่เรียกว่าการทำประโยชน์แก่ผู้อื่นนั้นก็คือการทำประโยชน์แก่ตน เพราะบุญวาสนาและคุณธรรมของพวกเราเองยังไม่บริบูรณ์ ก่อนจะบริบูรณ์พวกเรายังต้องสั่งสมเสบียงแห่งบุญวาสนาและคุณธรรมของตน ดังนั้นการช่วยเหลือและทำประโยชน์แก่ผู้อื่นจึงเป็นการสั่งสมเสบียงแห่งการปฏิบัติธรรมของตน มีเพียงพระพุทธเจ้าที่ทรงมีบุญวาสนาและคุณธรรมบริบูรณ์ จึงกล่าวได้ว่าพระพุทธเจ้าทรงทำประโยชน์แก่ผู้อื่นอย่างสมบูรณ์ ตี้ทิงโชคดีที่ได้รับพระเมตตาคุ้มครองใส่พระทัยจากพระโพธิสัตว์ ทำให้ข้ามีโอกาสค่อย ๆ เรียนรู้ด้วย”

ฉันกล่าวว่า “ขอบคุณตี้ทิงสำหรับคำพูดเหล่านี้ค่ะ! สมกับเป็นผู้พิทักษ์ธรรมข้างกายพระมหาโพธิสัตว์จริง ๆ ถ้อยคำที่กล่าวล้วนลึกซึ้งไม่ธรรมดา ขออนุโมทนา อนุโมทนาจริง ๆ ค่ะ!”

อาอวี้ทูลถามพระกษิติครรภโพธิสัตว์ว่า “วิญญาณหญิงเมื่อครู่นั้น พระโพธิสัตว์ตรัสว่านางเคยศึกษาพุทธธรรมในอดีตชาติ แต่บัดนี้ถูกส่งลงนรกอเวจีแล้ว และจะไม่ได้หลุดพ้นไปสู่ภพภูมิที่สูงขึ้นตลอดไป เช่นนั้นก็เท่ากับว่านางไม่มีความหวังใด ๆ แล้วหรือเจ้าคะ?”

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงสั่งสอนว่า “เมื่อครู่เราบอกให้นางสำนึกผิด แม้นางจะพูดว่าจะกลับตัว แต่แท้จริงแล้วขณะนี้จิตใจของนางยังไม่ถึงเวลาที่จะสำนึกผิดอย่างจริงใจ เพียงเพราะนรกอเวจีทุกข์ทรมานเกินไป นางจึงอยากออกไปทันทีเท่านั้น เมื่อผ่านไปอีกระยะหนึ่ง จิตใจของนางบริสุทธิ์ผ่องใสขึ้น เราจะมาที่นี่เพื่อช่วยโปรดนางอีกครั้ง ตอนนี้นางยังต้องขัดเกลาจิตใจในนรกอเวจีต่อไป”[67]

ฉันกล่าวว่า “พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงทำตามปณิธานที่ว่าตราบใดนรกยังไม่ว่าง จะไม่บรรลุเป็นพระพุทธเจ้า ได้อย่างแท้จริง อยากติดตามเรียนรู้จากพระโพธิสัตว์เหลือเกินเจ้าค่ะ!”

อาอวี้สำนึกในพระคุณแห่งคำสั่งสอนและการชี้นำของพระกษิติครรภโพธิสัตว์อย่างหาที่สุดมิได้!

ศิษย์อาอวี้ขอน้อมกราบด้วยจิตจริงแท้แด่พระกษิติครรภโพธิสัตว์มหาสัตว์ พระผู้คุ้มครองผู้มีพระคุณอันยิ่งใหญ่ ผู้ทรงขจัดทุกข์ด้วยธรรมจักรสิบ[68] ประทานประโยชน์ทั้งแก่ปรโลกและโลกมนุษย์ ผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์อันยิ่งใหญ่ พระเมตตาอันยิ่งใหญ่ และพระปณิธานอันยิ่งใหญ่!

โดยสารดอกบัวขาวกลับไป

32. ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “พระแม่มารีย์เป็นพระกายนิรมิตของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์” — พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์เสด็จสู่นรกเพื่อช่วยผู้ทุกข์ยาก

สำนึกในพระคุณแห่งพุทธานุภาพที่คุ้มครอง! โดยสารดอกบัวขาวออกเดินทาง!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

“ท่านตุลาการแห่งปรโลก! อาอวี้อยากถามว่า นอกจากพระกษิติครรภโพธิสัตว์ที่ประทับอยู่ในนรกเป็นประจำแล้ว ยังมีพระอริยะองค์อื่นช่วยผู้ทุกข์ยากในนรกอีกไหมคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “มีสิ! ยังมีพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ พระอมิตาภพุทธะ พระไภษัชยคุรุพุทธเจ้า เป็นต้น แม้พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ พระกษิติครรภโพธิสัตว์ และองค์อื่น ๆ จะทรงปรากฏในพระกายโพธิสัตว์ แต่แท้จริงแล้วทรงมีพระคุณแห่งพระพุทธเจ้าครบถ้วนแล้ว มิได้แตกต่างจากพระพุทธเจ้าเลย ดังคำที่ว่า ‘พระพุทธเจ้าหนึ่งพระองค์อุบัติขึ้นในโลก พระพุทธเจ้าพันพระองค์ทรงเกื้อหนุน’

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ทรงบรรลุเป็นพระพุทธเจ้ามาแล้วตั้งแต่กัลป์อันยาวไกลในอดีต มีพระนามว่า พระเจิ้งฝ่าหมิงตถาคต[69] พระมัญชุศรีโพธิสัตว์เป็นมารดาแห่งพระพุทธเจ้าทั้งเจ็ดในหมู่พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ไม่มีผู้ใดเป็นที่หนึ่งหรือที่สอง ทุกพระองค์เสมอกัน พระรัศมีแต่ละองค์ส่องถึงกันและสอดประสานกัน พระพุทธเจ้าทรงเป็นพระปัญญาและพระกายแห่งแสงระดับสูงอันบริสุทธิ์ที่สุดในจักรวาล พระพุทธเจ้าทรงมีมหาอานุภาพ ไม่มีสิ่งใดที่ทรงทำไม่ได้ ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ทรงรู้ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ทรงมีมหาเมตตาอันไม่อาศัยเงื่อนไข และมหากรุณาจากการเห็นสรรพชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกันเช่นเดียวกันทั้งหมด ที่เรียกว่ามหาเมตตาอันไม่อาศัยเงื่อนไขและมหากรุณาจากการเห็นสรรพชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกันนั้น หมายถึงพระพุทธเจ้าทรงรักษาพระปัญญาและความรู้สึกทั้งสองด้านให้อยู่ ณ จุดสมดุลสูงสุดเสมอ ทั้งสองยังหลอมรวมและทำงานร่วมกันพร้อมกัน นั่นคือความรักเมตตาที่แสดงออกผ่านการดำเนินกรุณาและปัญญาควบคู่กัน เป็นความเสมอภาค ไม่แยกศัตรูหรือคนใกล้ชิด เชื้อชาติหรือนิกาย แม้แต่สัตว์และพืชที่มีชีวิตสั้นและอ่อนแอ ก็ทรงประทานความเมตตากรุณาช่วยโปรดอย่างเสมอภาคทั้งหมด นี่คือความแตกต่างระหว่างพระพุทธเจ้ากับมนุษย์ มนุษย์ไม่สามารถทำให้ปัญญากับความรู้สึกทั้งสองด้านสมดุลกันในระดับสูงได้ ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงไม่สามารถมาช่วยโปรดสรรพสัตว์ในนรก ส่วนพระพุทธเจ้าสามารถเสด็จมานรกได้ทุกเมื่อ

เมื่อพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์เสด็จมาช่วยโปรดสรรพสัตว์ในนรก จะทรงปฏิบัติตามกฎแห่งเหตุและผล มิได้ทรงทำลายเหตุและผล ในนรกมีสรรพสัตว์ประเภทหนึ่งที่ตกลงมาจากโลก

มนุษย์ เมื่อยังมีชีวิตพวกเขาพากเพียรปฏิบัติธรรมแต่ไม่รักษาศีล จึงได้รับผลแห่งอกุศลกรรมในนรกอย่างรุนแรง เมื่อมาถึงโถงพิพากษาแห่งปรโลก บางตนเมื่อถูกไต่สวนหรือพิพากษาจะท่องบทมนตร์ของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ออกมา เมื่อพวกเขาสวดบทมนตร์ของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ ก็เกิดอานุภาพอันแรงกล้าคุ้มครองดวงวิญญาณผู้มีบาปได้ ขณะนั้นพญายมราชจะสั่งให้ยมทูตควบคุมตัวลงไปยังศาลาเมิ่งผอ ให้ดื่มน้ำแกงเมิ่งผอแล้วไปเกิดในครรภ์มนุษย์ทันทีและตายในครรภ์ ร่างวิญญาณทั้งหลายเมื่อปฏิสนธิแล้วต้องรับทุกข์จากคุกครรภ์สิบเดือน[70] ขดตัวอาศัยอยู่ในมดลูกอันคับแคบของมารดาเจ็ดถึงสิบเดือน ระยะเวลาที่ร่างวิญญาณแต่ละตนอาศัยอยู่ในร่างมารดาต่างกัน ต้องขึ้นอยู่กับแรงกรรม การอาศัยอยู่ในคุกอันคับแคบนี้ก็เป็นทุกข์มากอยู่แล้ว ทั้งยังต้องทนรับความแปรเปลี่ยนทางอารมณ์ของมารดาทั้งกลางวันกลางคืน ความเย็นหรือร้อนของอาหารที่มารดารับประทานล้วนนำทุกข์ดุจนรกเย็นและนรกร้อนมาสู่ทารกในครรภ์ ท่ามกลางทุกข์นานาชนิดจากคุกครรภ์นี้ ร่างวิญญาณย่อมลืมบทมนตร์ที่เคยปฏิบัติในชาติก่อนได้ง่าย เว้นแต่จะเป็นผู้ปฏิบัติธรรมขั้นสูง ซึ่งเมื่ออยู่ในครรภ์มารดาจะไม่ต้องรับทุกข์จากคุกครรภ์ หลังผู้ปฏิบัติธรรมขั้นสูงเข้าสู่ครรภ์แล้วสามารถเข้าออกได้อย่างอิสระ พวกเขาจะพักอยู่นอกครรภ์ชั่วคราว คอยประทานพลังจากภายนอกร่างกายให้กายเนื้อภายในมารดาพัฒนาเติบโตตามปกติ รอจนถึงเวลาคลอดจึงเข้าสู่ครรภ์อย่างแท้จริง ร่างวิญญาณธรรมดาทั้งหมด เมื่อเข้าสู่ครรภ์แล้วจะไม่สามารถออกมาได้อีก ต้องรับทุกข์จากคุกครรภ์ไปจนกระทั่งเกิด

เมื่อดวงวิญญาณผู้มีบาปตายในครรภ์จนทำให้พวกเขาลืมบทมนตร์แล้ว จึงกลับเข้าสู่นรกเพื่อรับการพิพากษาโทษอีกครั้ง หากดวงวิญญาณผู้มีบาปยังไม่ลืมบทมนตร์ ก็จะต้องผ่านกระบวนการตายในครรภ์เช่นนี้หลายครั้ง จนกระทั่งลืมหมดสิ้นแล้วจึงรับผลกรรมในนรกต่อไป การที่พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์เสด็จมาช่วยโปรดสรรพสัตว์ในนรกนั้น ล้วนเกิดขึ้นเมื่อดวงวิญญาณผู้มีบาปได้รับผลกรรมในนรกแล้วเกิดความสำนึกผิดในใจ จึงจะทรงพิจารณาเหตุปัจจัยในการฟื้นคืนจิตใจของพวกเขาแล้วเสด็จมา

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์เสด็จมาช่วยผู้ทุกข์ยากในนรกอยู่เสมอ ช่วงนี้พระโพธิสัตว์เสด็จมาช่วยโปรดสรรพสัตว์ในนรกแห่งการประพฤติผิดในกาม ข้าจะพาเจ้าไปเยี่ยมชมสักหน่อย ในบรรดาคนหนุ่มสาวที่อยู่ในนรกแห่งการประพฤติผิดในกาม มีน้อยมากที่พ่อแม่ในโลกมนุษย์จะช่วยสั่งสมบุญกุศลอุทิศให้ เพื่อเป็นเหตุให้พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์เสด็จมาช่วยโปรดในนรก พระพุทธเจ้าตรัสไว้ใน‘สมันตมุขปริวรรต’[71]ว่า ‘พระพุทธเจ้าตรัสแก่อักษยมติโพธิสัตว์ว่า ดูก่อนกุลบุตร! หากมีสรรพสัตว์จำนวนร้อย พัน หมื่น ร้อยล้านอันประมาณมิได้ ประสบทุกข์และความกลัดกลุ้มนานาประการ ได้ยินถึงพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์พระองค์นี้ แล้วเปล่งพระนามด้วยใจเป็นหนึ่ง พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์จะทรงพิจารณาเสียงของพวกเขาในทันที และทั้งหมดจะได้รับความหลุดพ้น’”

ถึงแล้ว! รู้สึกว่ามีแสงพุทธรัศมีส่องมาถึงที่นี่ พลันเย็นสบายและเงียบสงบ บริสุทธิ์สงบเหลือเกิน ทำให้ทั้งกายใจสบาย! ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์กำลังทรงช่วยโปรดเด็กชายคนหนึ่งในนรกตาไฟฟ้าลูกเหล็ก!

ศิษย์ช่างกวนอวี้ฮวาขอน้อมกราบพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ด้วยเบญจางคประดิษฐ์! ฉันเห็นพระโพธิสัตว์ทรงปรากฏพระกายในรูปลักษณ์อันเมตตาของพระแม่มารีย์แห่งศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก[72] ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า แท้จริงแล้วพระแม่มารีย์เป็นหนึ่งในพระกายนิรมิตที่พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ทรงแสดงให้ปรากฏ

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ใน‘สมันตมุขปริวรรต’ว่า “อักษยมติโพธิสัตว์ทูลพระพุทธเจ้าว่า ข้าแต่พระผู้มีพระภาค! พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์เสด็จไปในสหาโลกนี้อย่างไร? ทรงแสดงธรรมแก่สรรพสัตว์อย่างไร? อำนาจแห่งอุบายของพระองค์เป็นเช่นไร? พระพุทธเจ้าตรัสแก่อักษยมติโพธิสัตว์ว่า ดูก่อนกุลบุตร! หากมีสรรพสัตว์ในดินแดนใดที่ควรได้รับการโปรดด้วยพระกายพระพุทธเจ้า พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ก็จะทรงแสดงพระกายพระพุทธเจ้าแล้วแสดงธรรมแก่พวกเขา ผู้ที่ควรได้รับการโปรดด้วยพระกายพระปัจเจกพุทธเจ้า ก็จะทรงแสดงพระกายพระปัจเจกพุทธเจ้าแล้วแสดงธรรมแก่พวกเขา” พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ทรงช่วยโปรดสรรพสัตว์ตามเหตุปัจจัย และทรงแสดงพระกายที่เหมาะสมตามเหตุปัจจัย

เมื่อมองดูเด็กชายคนนั้นในนรกตาไฟฟ้าลูกเหล็ก ก็รู้สึกคุ้นหน้าเหลือเกิน อ๊ะ! นึกออกแล้ว! เมื่อหนึ่งปีก่อนฉันเคยเห็นภาพถ่ายหน้าศพของเขาในห้องตั้งศพของสถานประกอบพิธีศพห้องตั้งศพของเขาอยู่ข้างห้องของญาติฉัน ตอนนั้นพ่อแม่ของเขาจัดงานศพตามพิธีคาทอลิก ไม่จุดธูป[73] ไม่ประกอบพิธีทางพุทธศาสนา มีเพียงการสวดบทสวดและอธิษฐาน ครั้งก่อนตุลาการแห่งปรโลกเคยเล่าให้ฟังว่า เด็กชายคนนี้สิ้นอายุขัยตั้งแต่อายุ 12

ปี พ่อแม่ของเด็กมีลูกชายเพียงคนเดียว ทุกวันมีแต่น้ำตา จิตใจยังไม่ฟื้นจากความเศร้า พวกเขานับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก รู้เพียงการอธิษฐานต่อพระแม่มารีย์ทุกวันและทำความดีช่วยคนยากจน การทำเช่นนี้จึงเป็นเหตุให้พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ผู้ทรงพระเมตตาเสด็จมาสั่งสอนเด็กชาย

บัดนี้เห็นพระแม่มารีย์ทรงเปล่งแสงแห่งความเมตตาสีขาวอันบริสุทธิ์จากพระกายอีกครั้ง แสงนั้นส่องทั่วนรกทั้งแห่ง นรกเย็นสบายลงแล้ว การลงทัณฑ์ทั้งหมดหยุดลงชั่วคราว จำได้ว่าเมื่อปีที่แล้วตอนมาเยี่ยมชมนรกตาไฟฟ้าลูกเหล็ก เด็กชายคนนี้มีสภาพน่าเวทนาจริง ๆ เลือดไหลนองพื้น จนไม่อาจทนมอง เด็กชายใช้มือทำเครื่องหมายกางเขนบนตัว แล้วกล่าวขอบพระคุณพระแม่มารีย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ บอกว่าแม้ในความฝันก็ไม่เคยคิดว่าจะได้พบพระแม่ด้วยตนเอง

ขณะนั้นพระแม่มารีย์ทรงสั่งสอนด้วยพระสุรเสียงอ่อนโยนเปี่ยมเมตตาว่า “ร่างกาย เส้นผม และผิวหนังล้วนได้รับมาจากพ่อแม่ ลูกเอ๋ย อายุขัยในโลกมนุษย์ของเจ้ายังไม่สิ้น แต่ดวงวิญญาณกลับมาสู่ปรโลกเสียแล้ว เจ้ารู้หรือไม่ว่าพ่อแม่ทั้งสองในโลกมนุษย์เจ็บปวดดุจลูกศรหมื่นดอกที่มแทงหัวใจ?”

เด็กชายกลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่แล้ว น้ำตาไหลเต็มหน้าพลางร้องไห้กล่าวว่า “หากย้อนเวลากลับไปได้ ผมจะไม่ดูสิ่งพิมพ์ลามกใด ๆ อีกเป็นอันขาด วันนี้ผมจะสำนึกผิดอย่างหมดหัวใจต่อหน้าพระแม่มารีย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ ผมอยากขอขมาต่อพ่อแม่มากเช่นกัน แต่ไม่สามารถสื่อสารกับท่านได้อีกแล้ว ผมอกตัญญู! ผมสมควรตาย! พ่อแม่รักและทะนุถนอมผมอย่างยิ่ง ผมต้องการอะไร ท่านก็จะ

ตอบสนองความต้องการของผมทุกอย่าง ด้านวัตถุก็มีพร้อมอย่างมากแล้ว ได้อยู่บ้านหลังใหญ่ มีผู้ช่วยงานบ้านสองคนคอยดูแลทั้งกลางวันกลางคืน อีกทั้งผมยังสัมผัสได้ลึกซึ้งถึงความรักและความห่วงใยของพ่อแม่ แต่ตอนนี้ทำได้เพียงฝากความหวังไว้ว่าชาติหน้าจะได้ตอบแทนพระคุณที่ท่านเลี้ยงดูมา”

[คำเชื่อมเรื่องโดยผู้เรียบเรียง ไม่ใช่คำแปลตามต้นฉบับทุกคำ — ZH-L0739] เด็กชายเล่าว่า เมื่ออายุหกขวบ ความอยากรู้อยากเห็นทำให้เขาพบเว็บไซต์ลามกบนคอมพิวเตอร์ ต่อมาเกิดการติดและกลายเป็นนิสัย รายละเอียดพฤติกรรมทางเพศในวัยเด็กไม่แสดงไว้ พ่อแม่ทำงานยุ่ง ออกแต่เช้าและกลับค่ำ หลังเลิกเรียนจึงมีผู้ช่วยงานบ้านหญิงสองคนอยู่ด้วย เมื่อพ่อแม่ไม่อยู่ ผู้ช่วยทั้งสองมักโทรศัพท์คุยกับเพื่อน เห็นเขาอยู่ในห้องก็คิดว่าเป็นเด็กเรียบร้อย จึงไม่ได้เข้าไปรบกวน

“เป็นเช่นนี้จนกระทั่งอายุสิบขวบ ผมเริ่มปวดเอวและอ่อนเพลียไปทั้งตัว ไม่มีแรง รู้สึกเหมือนนอนไม่อิ่มอยู่เสมอ แม้แต่เดินก็ต้องใช้ไม้เท้า เหมือนคนแก่ตัวเล็ก ๆ ทุกอย่าง แม่พาผมไปพบแพทย์หลายคน แต่ไม่มีใครรักษาหาย ต่อมาแพทย์แผนจีนวินิจฉัยว่าเป็นภาวะไตพร่องอย่างรุนแรงและแก่ก่อนวัย[74] ตอนนี้พ่อแม่จึงรู้ว่าผมสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง แม้จะอบรมสั่งสอนแต่ด้วยความรักและห่วงลูกอย่างยิ่ง ท่านก็ยังพาผมไปหาแพทย์ชื่อดังต่าง ๆ ต่อ ผมเองเริ่มรู้สึกถึงโทษของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จึงหยุดไประยะหนึ่ง เมื่อพ่อแม่เห็นว่าผมเรียบร้อยขึ้นก็เริ่มผ่อนการดูแลควบคุมผม”

[คำเชื่อมเรื่องโดยผู้เรียบเรียง ไม่ใช่คำแปลตามต้นฉบับทุกคำ — ZH-L0741] เด็กชายเล่าว่า ระหว่างกินยา ภาพและเสียงลามกผุดขึ้นในใจไม่หาย เขารู้ว่าไม่ดีแต่รู้สึกว่าควบคุมไม่ได้ อีกทั้งมีอาการอ่อนเพลียมากและเวียนศีรษะ รายละเอียดพฤติกรรมทางเพศในวัยเด็กไม่แสดงไว้ ตามคำเล่าของเขา เมื่ออายุสิบสองปี หนิวโถวและหม่าเมี่ยนใช้โซ่เหล็กใหญ่ลากเขาลงนรกเพื่อรับโทษ เมื่อได้เล่าเรื่องที่เคยเก็บไว้เพราะไม่กล้าพูด เขารู้สึกโล่งใจ เขาบอกว่าเพื่อนร่วมชั้นหลายคนก็ดูเว็บไซต์ลามกโดยพ่อแม่ไม่รู้ เขาต้องการออกจากที่นี่และวิงวอนพระแม่มารีย์ให้ช่วยไปสวรรค์ โดยตั้งใจว่าเมื่ออยู่บนสวรรค์จะบอกเพื่อนร่วมชั้นไม่ให้ดูเว็บไซต์ลามกหรือสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองอีก

พระแม่มารีย์ทรงสั่งสอนว่า “พ่อแม่ของเจ้าในโลกมนุษย์ยังคิดถึงเจ้าทุกวัน!” เด็กชายกล่าวว่า “พระแม่ผู้ศักดิ์สิทธิ์! ได้โปรดช่วยผมออกไปด้วยเถิด ผมไม่ไปสวรรค์แล้ว ผมจะช่วยเพื่อน ๆ จะตักเตือนเด็กผู้ชายทุกคนว่าอย่าดูเว็บไซต์ลามก อย่าสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หากผมทำไม่ได้ ก็ขอให้มือทั้งสองของผมขาดและปากเน่าเปื่อย”

พระแม่มารีย์ทรงสั่งสอนว่า “การที่เจ้ามีใจจะแก้ไขตนอย่างหมดจดนั้นดีมาก! ความผิดทั้งปวงล้วนเริ่มจากใจ เกิดจากใจสร้าง จึงต้องเพียรที่จุดเริ่มต้นของความคิด รักษาสัมมาสติไว้เสมอ แล้วความคิดชั่วก็ย่อมไม่ทำให้มัวหมองเอง การที่เจ้าตั้งปณิธานจะตักเตือนสรรพสัตว์ให้เลิกนิสัยชั่วแห่งการประพฤติผิดในกามนั้นเป็นปณิธานที่ดี แต่การตั้งปณิธานว่าหากทำไม่ได้ขอให้มือทั้งสองขาดและปากเน่าเปื่อยนั้นเป็นปณิธานที่ชั่ว การตั้งปณิธานชั่วทำให้สูญเสียสัมมาสติ เราตั้งปณิธานได้ แต่ต้องตั้งปณิธานที่ดี ไม่ตั้ง

ปณิธานที่ชั่ว ไม่ว่าปณิธานดีหรือชั่วล้วนเป็นเหตุอย่างหนึ่ง เมื่อมีเหตุย่อมมีผล ขอเพียงตั้งปณิธาน ก็จะมีวันที่ปณิธานนั้นสำเร็จ ปณิธานเป็นพลังที่มองไม่เห็น พลังที่มองไม่เห็นนี้จะผลักดันเราไปทุกภพทุกชาติ ปณิธานดีตั้งซ้ำได้เรื่อย ๆ จะช่วยให้จิตวิญญาณของเราสำเร็จและยกระดับสู่ความสว่าง ส่วนปณิธานชั่วห้ามตั้งเด็ดขาด เมื่อตั้งปณิธานชั่วก็จะเกิดวงจรชั่วร้าย ต้องรับผลที่ตนก่อเอง ยิ่งกว่านั้นอาจทำร้ายผู้อื่นและสิ่งมีชีวิตอื่น เป็นโทษทั้งต่อเขาและต่อตน ปณิธานชั่วเป็นเหตุแห่งความตกต่ำ ปณิธานดีเป็นศิลาฐานแห่งการก้าวไปสู่ชีวิตที่สว่างไสว”

ท่ามกลางการประทานพลังเกื้อหนุนและการโปรดของพระโพธิสัตว์ แสงแห่งจิตของเด็กชายเปลี่ยนจากสีแดงคล้ำในตอนแรกมาเป็นสีขาวอ่อนในตอนนี้ ร่างวิญญาณของเขาเริ่มเลื่อนสูงขึ้นแล้ว ฉันถามตุลาการแห่งปรโลกว่า เหตุใดเด็กชายเพิ่งตกนรกได้ไม่นาน ยังรับโทษไม่ครบ จึงได้รับการยกระดับขึ้นรวดเร็วเช่นนี้?

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “พื้นจิตของเด็กชายเองมิได้เลวร้ายมาก เพียงแต่พ่อแม่ยุ่งเกินไป จึงไม่ได้อบรมสั่งสอนในทางที่ถูกที่ดีได้ทันเวลา ทำให้เด็กชายอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ขาดความรู้ความเห็นอันถูกต้อง หลงเดินผิดทางจนตกนรก บัดนี้ได้พบการโปรดของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ อาศัยพระฤทธานุภาพของพระโพธิสัตว์จึงได้รับการโปรดให้พ้นไป ประกอบกับเด็กชายสำนึกผิดอย่างจริงใจ เมื่อมีทั้งสองประการพร้อม จึงยกระดับขึ้นได้อย่างรวดเร็วเช่นนี้”

วันนี้ได้เรียนรู้อีกมากมาย! ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลกที่อุตส่าห์อธิบายให้ฉันฟัง!

อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป

ปัจฉิมลิขิต

กฎแห่งปรโลกไร้ปรานี แต่พระพุทธเจ้าทรงมีพระเมตตา

มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตถามว่า เหตุใดกฎแห่งปรโลกจึง “ไร้ปรานี”? กฎแห่งปรโลกอาจเรียกได้ว่ากฎแห่งเหตุและผล เหตุและผลนี้ไม่เปลี่ยนแปลง เป็นกฎของจักรวาล คำว่าไร้ปรานีหมายถึงความแน่นอนแห่งเหตุและผล ซึ่งไม่เปลี่ยนไปตามสิ่งใด ปลูกเหตุเช่นใดก็ได้รับผลเช่นนั้น เหตุและผลเชื่อมถึงทั้งสามชาติ จึงอาจไม่ได้เห็นในชาตินี้ทันทีเสมอไป แต่เหตุและผลเป็นจริงมิใช่เท็จ ไม่มียกเว้นหรือแตกต่างกันเพราะฐานะ ตำแหน่ง ทรัพย์สิน ชื่อเสียง เพศ วัย สีผิว หรือความแตกต่างอื่นใด สรรพสัตว์เสมอภาคกันต่อหน้าเหตุและผล จึงอาจกล่าวได้ว่าไร้ปรานี

ทว่ากฎแห่งปรโลกไร้ปรานี แต่พระพุทธเจ้าทรงมีพระเมตตา แม้กฎแห่งเหตุและผลไม่เปลี่ยนแปลง แต่ในช่วงที่ผลแห่งกรรมดีกรรมชั่วยังไม่ก่อตัว สิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นเรียกว่าปัจจัยเกื้อหนุน ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ด้วยการแก้ความผิดและหันมาทำความดี พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลายทรงมีมหาเมตตามหากรุณา ทรงบำเพ็ญประโยชน์แก่สรรพสัตว์ทั้งหมดอยู่ตลอดเวลาอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย ทรงสอนตามพื้นฐานของแต่ละคน ชี้นำตามเหตุปัจจัย และหมุนธรรมจักรแห่งพระสัทธรรมไม่ขาดสาย สรรพสัตว์จึงมีที่พึ่งเพื่อพ้นทุกข์และได้รับความสุข มีหนทางสู่ความหลุดพ้นอย่างถึงที่สุด และมีประทีปนำทางให้ถึงฝั่งโน้นโดยเร็ว[75]

ในยุคปัจจุบัน แม้มีผู้ประพฤติดี แต่กระแสการสร้างกรรมชั่วเพราะไม่รู้เหตุและผลกลับรุนแรงกว่า ภัยพิบัติ สงคราม และโรคภัยเกิดขึ้นบ่อย แม้จะผสานพลังแห่งฤทธานุภาพ บุญกุศล ความกรุณา กรรมดี และการอุทิศบุญเข้าด้วยกัน ก็ยังเป็นเพียงการแก้ที่ปลายเหตุ หากจะแก้ที่ต้นเหตุ ทุกคนควรรู้เหตุและผล กลับจากทางผิดสู่ทางถูก ละชั่วและทำดี เพราะสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปตามจิต พระพุทธเจ้าทั้งหลายจึงทรงหมุนธรรมจักรอยู่เสมอ

หนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ปรากฏขึ้นตามกาลและสถานการณ์ ด้วยพระเมตตากรุณาของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ที่ทรงสงสารสรรพชีวิตและทรงจัดเตรียมไว้ ส่วนผู้อาวุโสช่างกวนอวี้ฮวาก็ไม่ย่อท้อต่อความลำบาก กล้ารับภาระหนัก ทุ่มเทแรงกายแรงใจเพื่อรับใช้ทุกคน บางคนไม่รู้เหตุและผลจึงสร้างกรรม แม้ตักเตือนซ้ำก็ไม่ฟัง แต่พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ยังไม่ทรงทนเห็นสรรพสัตว์ทุกข์ทรมาน จึงให้สรรพสัตว์เห็นความจริงแห่งนรก เพื่อให้เกิดใจสำนึกผิดและแก้ไขตนอย่างแท้จริง ผู้ที่ยังไม่ได้ทำก็จะได้รู้และไม่ทำ ราวกับตั้งแนวป้องกันสุดท้ายไว้หน้านรก ประหนึ่งประตูนรกที่หวังจะขวางไม่ให้ท่านเข้าไปทนทุกข์ พระคุณในการปกป้องช่วยเหลือของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทุกเวลาและทุกแห่งนั้น จะกล่าวให้หมดสิ้นได้เมื่อใด? หากท่านอ่าน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ แล้วสำนึกผิดและแก้ไขตนอย่างแท้จริง ไม่ทำซ้ำอีก เผยแพร่ให้กว้างขวางและช่วยผู้อื่นแก้ไขตน ประตูนรกก็ย่อมปิดลงเอง แต่หากยังไม่ฟังไม่เชื่อ ทำตามอำเภอใจ ประตูนรกก็เป็นท่านเองที่เปิดออก ไม่มีใครขวางได้ ทว่าท่านต้องรู้ว่า ในเวลานั้น หากพระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงพบท่านในนรก พระองค์ทรงหวังว่าจะเป็นเพราะท่านดำเนินตามโพธิสัตว

มรรค ลงนรกเพื่อโปรดสรรพสัตว์ มิใช่ได้พบท่านอีกครั้งเพราะท่านสร้างกรรมชั่วและมารับผลกรรมนั้น!

ขอทุกท่านจงดูแลตนให้ดี! พระอมิตาภพุทธะ!

เต้าหลาน ประนมมือด้วยความเคารพ

ปกป้องชาติ รักประชาชน เข้าใจเหตุและผลอย่างถ่องแท้

คนเราเกิดมาในโลกนี้เพื่อสิ่งใดกันแน่? ผู้ทุกข์ต้องทนทุกข์อย่างไร้ทางเลือก ผู้สุขอาศัยบุญวาสนาสร้างกรรม แล้วก็ต้องทุกข์อีก วนเวียนผันแปรไม่แน่นอน หากไม่รู้เหตุและเข้าใจผล การได้กายมนุษย์อันประเสริฐนี้จะไม่สูญเปล่าหรือ?

พระมหาธรรมาจารย์อิ้นกวงเคยแสดงธรรมในงานธรรมพิธีปกป้องชาติและระงับภัยว่า หัวใจของการปกป้องชาติและรักประชาชนอยู่ที่การเชื่อมั่นในเหตุและผลอย่างลึกซึ้ง กินอาหารมังสวิรัติ ปล่อยสัตว์ รักษาศีล และระลึกถึงพระพุทธเจ้า เป็นต้น ท่านกล่าวว่า “เคราะห์ภัยของโลกในเวลานี้ และภัยพิบัตินานาที่พวกเราได้รับ ล้วนมีกรรมชั่วในอดีตเป็นเหตุ จึงทำให้ได้รับผลทุกข์ในปัจจุบัน หากต้องการพ้นผลทุกข์ ต้องกำจัดเหตุทุกข์ อะไรคือเหตุทุกข์? ก็คือพิษทั้งสาม ได้แก่ โลภะ โทสะ และโมหะ อะไรคือเหตุดี? ก็คือการช่วยเหลือสรรพชีวิตและทำประโยชน์แก่ผู้อื่น หากทุกคนเข้าใจหลักเหตุและผลอย่างถ่องแท้ ก็จะไม่ทำความชั่วทั้งปวง และทำความดีทั้งหลาย ภัยพิบัติย่อมไม่มีทางเกิดขึ้นเอง แต่คนปัจจุบันไม่รู้หลักเหตุและผล อกเต็มไปด้วยความอยากส่วนตน ไม่มีความชั่วใดไม่ทำ รู้จักแต่ตน ไม่รู้จักผู้อื่น เหตุและผลคือรากฐานใหญ่ที่ปราชญ์ใช้ปกครองใต้หล้า และพระตถาคตใช้โปรด

สรรพสัตว์ พระพุทธองค์ตรัสว่า อยากรู้เหตุในชาติก่อน ก็จงดูสิ่งที่ได้รับในชาตินี้ อยากรู้ผลในชาติหน้า ก็จงดูสิ่งที่กระทำในชาตินี้ คัมภีร์อี้กล่าวว่า ครอบครัวที่สะสมความดี ย่อมมีมงคลตกทอดไป ครอบครัวที่สะสมความไม่ดี ย่อมมีภัยตกทอดไป คัมภีร์ซูกล่าวว่า ทำดีย่อมมีมงคลนับร้อยตกมาถึง ทำไม่ดีย่อมมีภัยนับร้อยตกมาถึง หลักนี้ตรงกับเหตุและผลที่พระพุทธเจ้าของเราทรงสอน” ความจริงใจและเจตนาอันหนักแน่นของท่านในการปกป้องชาติและรักประชาชนปรากฏชัดบนหน้ากระดาษ ทุกถ้อยคำกล่าวถึงสัจธรรม ทุกตัวอักษรเปี่ยมด้วยความกรุณา[76]

หนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ นำผลทุกข์แห่งกรรมชั่วมาแสดงต่อชาวโลกอย่างชัดแจ้ง บางคนกล่าวว่า เมื่อดูแล้วผลกรรมชั่วก็ยังไม่ปรากฏในชาตินี้ หลักเหตุและผลจึงไม่น่าเชื่อถือ แล้วก็ปล่อยตามความอยากของตน ทำตามใจ ทำร้ายทั้งผู้อื่นและตนเอง ไม่รู้เลยว่าตาข่ายแห่งกฎนั้นกว้างใหญ่ แม้ตาห่างแต่ไม่มีสิ่งใดรอดพ้น เหตุและผลทั้งสามชาติเชื่อมอดีตถึงปัจจุบัน มิใช่ไม่มีผลตอบสนอง เพียงแต่เวลายังมาไม่ถึง จึงเปิดประตูแห่งอุบายอันเหมาะสมนี้เป็นพิเศษ เพื่อให้คนรู้ผลทุกข์แล้วละเหตุทุกข์ด้วยหวังให้เลิกชั่วและทำดี

ตัวอย่างเหตุทุกข์ประการหนึ่งคือการประพฤติผิดในกาม พระมหาธรรมาจารย์อิ้นกวงกล่าวว่า “นี่คือการฝืนหลักแห่งฟ้า ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์สับสน เมื่อมีชีวิตเป็นสัตว์เดรัจฉานในอาภรณ์มนุษย์ เมื่อตายตกสู่ทุคติภูมิทั้งสาม นับพันหมื่นโกฏิกัปก็ออกมาไม่ได้” อนาคตของชาติอยู่ที่ผู้มีความสามารถ ความสำคัญของผู้มีความสามารถอยู่ที่คุณภาพ และแก่นของคุณภาพอยู่ที่คุณธรรมและความสามารถ หากชาวโลกประพฤติผิดในกามกัน

มาก คุณธรรมเสื่อมและความสามารถเสียหาย ย่อมก่อภัยไม่สิ้นสุด ในชาตินี้ร่างกายก็อ่อนแอ แก่เร็ว เจ็บป่วยบ่อย เกิดโรคทางนรีเวชที่รักษายากได้ง่าย ถึงขั้นไม่อาจมีบุตร การประพฤติผิดในกามมากทำให้ครอบครัวแตกแยก ไม่ปรองดอง ภรรยาและลูกพลัดพราก สะสมความแค้น งานล้มเหลว ชื่อเสียงป่นปี้ บุญวาสนาและทรัพย์สินลดลง อายุขัยสั้นลง เยาวชนที่ดูเนื้อหาลามก สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและประพฤติผิดในกาม ย่อมบั่นทอนวัยอันงดงาม ทำลายคุณธรรมและร่างกาย อนาคตของชาติก็คือเยาวชน จะไม่เจ็บปวดเสียดายได้อย่างไร? สิ่งนี้เป็นอาวุธลับที่ทำลายทั้งชาติและผู้คนโดยแท้! ทำลายคนอย่างมองไม่เห็น ทำร้ายคนอย่างมองไม่เห็น![77]

ถาม: ที่กล่าวมาก็ถูกอยู่ แต่สามารถใช้เหตุผลตักเตือนและชี้นำจิตใจคนได้ เหตุใดจึงจำเป็นต้องเขียนถึงโทษทัณฑ์ในนรกมากมายและภาพนองเลือดเช่นนี้ ทำให้คนหวาดกลัว อึดอัด และไม่สบายใจด้วย? อีกทั้งคนส่วนใหญ่ไม่เชื่อว่ามีนรก นี่ไม่เท่ากับปิดกั้นหนทางของตนเองหรือ?

ตอบ: ยาที่เหมาะกับโรคจึงเป็นยาดี ปัจจุบันชาวโลกจำนวนมากไม่เชื่อเหตุและผลอยู่แล้ว ยิ่งเหตุและผลทั้งสามชาติก็ยิ่งกล่าวว่ามองเห็นได้ยาก การเปิดโอกาสเป็นกรณีพิเศษนี้ ก็เพื่อให้เห็นว่ากรรมชั่วต้องมีผลชั่วตอบสนอง จะได้แก้ไขความผิดที่ผ่านมาและบำเพ็ญตนต่อไปขณะยังอยู่ในโลกมนุษย์ ไม่ตกสู่ทุคติ ทั้งในหนังสือยังมีคำสอนเรื่องกฎแห่งเหตุและผลอยู่มาก นี่คือการให้ความสำคัญทั้งหลักธรรมและเหตุการณ์จริง เสริมและเชื่อมโยงกัน ให้คนรู้จักกลัวจึงหยุด รู้จักหยุดจึงแก้ไข เมื่อนั้นประตูนรกก็พังทลาย และหนทางแห่งโพธิก็เปิดออก

ถาม: หนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เป็นเรื่องจริงหรือ? เชื่อก็มี ไม่เชื่อก็ไม่มี ฉันไม่อ่านเสียยังจะสบายใจกว่า

ตอบ: เชื่อก็มี ไม่เชื่อก็ไม่มี ทุกคนก็เหมือนกัน การจะพิจารณาว่าสิ่งที่ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ กล่าวนั้นจริงหรือไม่ ต้องใช้กฎแห่งเหตุและผลที่พระพุทธเจ้าทรงสอนเป็นเกณฑ์ หนังสือนี้นำผลชั่วในนรกเพียงส่วนเล็ก ๆ มาเล่าอย่างละเอียดในยุคปัจจุบัน เพื่อชี้นำให้ทำดี มิใช่ใช้การที่ตนเคยเห็นหรือไม่เป็นหลักฐาน เปรียบดังการมีอยู่ของดวงดาวในอวกาศ ซึ่งมิได้ไม่มีอยู่เพียงเพราะข้อจำกัดทางวิทยาศาสตร์ของเราในอดีตยังค้นไม่พบ การที่ยังมองไม่เห็นชั่วคราวเท่ากับไม่มีอยู่หรือ? ดังนั้น หากจะกล่าวอย่างรอบคอบ คนอาจยังไม่เห็นชั่วคราว แต่จะกล่าวว่าไม่มีอย่างแน่นอนไม่ได้[78]

เมื่อประพฤติตามหน้าที่อันพึงมีของมนุษย์ในทุกเรื่อง กายใจก็สงบราบรื่น ครอบครัวเป็นสุข สังคมปรองดอง รากฐานของชาติคือคน รากฐานของคนคือคุณธรรม ชาติไร้คุณธรรมย่อมไม่รุ่งเรือง คนไร้คุณธรรมย่อมตั้งตนไม่ได้!

เต้าหลาน ประนมมือด้วยความเคารพ

กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี เล่มที่สอง

สารบัญ

0. คำนำผู้เขียน.....224

1. สมุดบัญชีชีวิตและความตาย.....227

2. ที่แท้ทุกอย่างถูกเขียนไว้แล้ว! — รหัสชะตาชีวิตมนุษย์กับการเพิ่มลดอายุขัย เปิดสมุดบัญชีชีวิตและความตายดูความลับแห่งฟ้า!.....228

3. ในที่สุดก็ได้เห็นกระจกกรรมที่เล่าขานกันมานาน — หน้าแท่นกระจกกรรมไม่มีคนดี!.....236

4. ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งปรโลก มหาจักรพรรดิพญายมราชผู้ครองปรโลก.....242

5. ‘ประกาศว่าด้วยร่างวิญญาณแห่งปรโลก’ — หนิวโถวและหม่าเมี่ยนอธิบายทุกขั้นตอนการจัดการเมื่อมนุษย์สิ้นอายุขัย.....244

6. ธรรมกับอธรรมดุจน้ำแข็งกับถ่านไฟมาแต่โบราณ คำติฉินและคำยกย่อง บัดนี้จึงตัดสินได้ว่าเท็จหรือจริง! — เยียนแม่ทัพเย่ว์เฟย วีรบุรุษของชาติแห่งยุคหนึ่ง ฟังเรื่องราวในอดีตอย่างละเอียด.....250

7. น้ำแกงหนึ่งถ้วยของยายเมิ่ง บุญคุณความแค้นล้วนลืมสิ้น! — เยี่ยมชมลานอวี้วั่ง ณ สถานที่จริง.....261

8. ผลกรรมอันเจ็บปวดจากการทิ้งขว้างอาหาร — นรกธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์.....270

9. พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนด้วยพระองค์เอง: ทิ้งขว้างอาหารและเครื่องดื่ม ต้องตกนรกทนทุกข์!.....277

10. พระพุทธองค์ตรัส: หลงติดอาหารรสเลิศ กินมากจนอิ่มเกินไป ตกสู่ทุคติได้ง่าย!.....279

11. บุญวาสนาและอายุขัยที่อุตส่าห์สั่งสม กลับสูญสิ้นไปเปล่า ๆ เพราะสูบบุหรี่!.....280

12. การเลื่อนตำแหน่งของมหาจักรพรรดิตงเย่ว์กับภัยพิบัติแห่งชมพูทวีปทางใต้.....290

13. เทพฝูเต๋อเจิ้งเสิน ผู้คุ้มครองผืนดิน.....299

14. คำโกหกหนึ่งคำอาจเป็นเรื่องเล็กหรือใหญ่ — เยี่ยมชมนรกน้ำแข็งเยือกเย็นถอนลิ้นบดร่าง.....304

15. โทษอันเจ็บปวดของการพูดเพ้อเจ้อ — นรกคอมพิวเตอร์แก้วที่งูหนามม้วนรัดลิ้นจนขาด.....312

16. ตะปูบินตัดลิ้น — สำรวจเบื้องต้นถึงโทษในนรกสำหรับวาจาส่อเสียด.....317

17. ผลกรรมของวาจาหยาบ — นรกงูพิษตรึงลำไส้ที่ทุกข์ทรมานแสนสาหัส.....323

18. อย่าตกปลาเป็นอันขาด — นรกวิญญาณโดดเดี่ยวตกปลาในทะเลกระบี่.....339

19. อาอวี้เข้าเฝ้าเทพเฉิงหวง.....354

ภาคผนวก.....363

กฎลงทัณฑ์เรื่องกามแห่งปรโลก.....363

คำอธิบาย ‘คัมภีร์ละเว้นการประพฤติผิดในกามขององค์กวนตี้ผู้ศักดิ์สิทธิ์’.....372

โอวาทล้ำค่าเรื่องการละเว้นการประพฤติผิดในกามขององค์เหวินชางตี้จวิน.....414

ตารางวันงดเว้นเพื่อถนอมกายรักษาชีวิต และข้อห้ามแห่งฟ้า ดิน และมนุษย์ ใน ‘กระจกวิเศษแห่งอายุและสุขภาพ’ ฉบับเพิ่มเติมโดยพระมหาธรรมาจารย์อิ้นกวง.....417

เรื่องราวของข้าพเจ้ากับ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’.....418

0. คำนำผู้เขียน

พระอมิตาภพุทธะ! สวัสดีทุกท่าน!

ขอน้อมสำนึกในพระคุณของพระพุทธองค์ที่ประทานโอกาสอันศักดิ์สิทธิ์ให้ผู้ศึกษาน้อยผู้นี้เขียนหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ อาอวี้ผู้ศึกษาน้อยละอายใจอย่างยิ่ง เพราะอุปสรรคนานาจากกำลังกรรมของตน จึงไม่อาจทำหนังสือนี้ให้เสร็จโดยเร็วตามพระพุทธประสงค์และเจตนาแห่งฟ้า ขอน้อมขมาต่อทุกท่านอย่างลึกซึ้ง ณ ที่นี้ อาอวี้จะเรียนรู้จิตแห่งมหาเมตตาที่ไม่เลือกผูกพันและมหากรุณาที่เห็นสรรพสัตว์ร่วมกายเดียวกันของพระโพธิสัตว์มหายาน เพื่อเขียนส่วนที่เหลือของ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ต่อไปให้เสร็จ

ตั้งแต่เริ่มเขียน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ นอกจากความรู้และประสบการณ์จะกว้างขึ้นแล้ว อีกด้านหนึ่งอาอวี้ก็ได้พบเรื่องต่าง ๆ ที่ไม่เคยเกิดขึ้นในชีวิตนี้มาก่อน เป็นบททดสอบกำลังใจอย่างยิ่ง และสิ้นเปลืองพลังจิตพลังแรงอย่างหนัก เมื่อผู้ศึกษาน้อยมีสภาพจิตและเรี่ยวแรงไม่ดี ก็ไม่อาจไปนรกได้ ทำให้เวลาการเขียนล่าช้า และเป็นเหตุโดยตรงให้หนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ยังไม่แล้วเสร็จเสียที

สิ่งที่การเขียน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ทำให้ผู้ศึกษาน้อยรู้สึกลึกซึ้งที่สุด คือความสำคัญของการรักษาศีล หลายคนคิดว่าการรักษาศีลเป็นเรื่องไกลตัว เป็นเรื่องของนักบวชผู้ปฏิบัติธรรม ไม่เกี่ยวกับปุถุชนอย่างเรา ความคิดเช่นนี้ไม่สอดคล้องกับเหตุและผล และไม่สอดคล้องกับกฎแห่งปรโลก ที่จริงผู้บรรลุธรรม

ขั้นสูงทั้งหลายล้วนต้องรักษาศีลทุกประการอย่างระมัดระวัง ถูกหลักถูกธรรม ตั้งแต่ยังเป็นปุถุชนในขั้นสร้างเหตุ

การรักษาศีลเป็นรากฐานของความเป็นมนุษย์ ใครก็ตามที่รักษาศีลห้าย่อมมีบุญกุศลนานาประการครบพร้อม ผู้ใดละเมิดศีลก็ไม่อาจหนีพ้นกฎแห่งปรโลกที่บั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัยอย่างไร้ปรานี หากผู้ละเมิดศีลนั้นเป็นพุทธศาสนิกชนผู้สมาทานรักษาศีล ก็จะมีโทษฐานผิดศีลเพิ่มขึ้นอีกข้อ และภายหน้าย่อมต้องรับผลทุกข์ทั้งหมดด้วยตนเอง[79]

อีกสิ่งหนึ่งที่ผู้ศึกษาน้อยซาบซึ้งอย่างลึกซึ้ง คือพลังแห่งมหากรุณาของพระพุทธองค์ พลังแห่งมหากรุณาอันไม่มีสิ่งใดเหนือกว่านี้สามารถนำพวกเราผู้เป็นสรรพสัตว์ที่ทนทุกข์ให้พ้นทุกข์และได้รับความสุข เราเพียงมีใจสำนึกในพระคุณ ระลึกถึงพระพุทธเจ้าและสำนึกขมาอย่างจริงใจ ก็เพียงพอจะขจัดกรรมบาปอันทุกข์ทรมานแห่งนรกมืดมิดได้

พวกเราทุกคนเป็นปุถุชน ปุถุชนย่อมเคยมีความคิดและการกระทำผิดต่าง ๆ เมื่อพบว่าตนมีพฤติกรรมที่ผิดหรือไม่เหมาะสม ก็ควรแก้ไขทันที ไม่ทำอีกนับแต่นั้น ตลอดชีวิตที่เหลือให้รักษาศีล ทำความดีสะสมบุญ ระลึกถึงพระพุทธเจ้าและปล่อยสัตว์จนสิ้นอายุขัย แม้เผื่อว่าจะไม่อาจไปเกิดในพุทธเกษตรบริสุทธิ์ พญายมราชผู้ครองปรโลกก็ย่อมทรงลงโทษสถานเบา และอภัยกรรมบาปแก่เราอย่างแน่นอน

ข้างต้นนี้เป็นความรู้สึกเล็กน้อยอันละอายใจของอาอวี้ผู้ศึกษาน้อย จึงเขียนมาแบ่งปันแก่ผู้ศรัทธาทุกท่าน!

ณ ที่นี้ ขอตั้งความปรารถนาอย่างจริงใจให้สรรพสัตว์ทั้งหมดในชมพูทวีปทางใต้ของเรา ได้ดำเนินชีวิตอันบริสุทธิ์ ไม่ประพฤติผิดในกามตลอดชีวิต สามีภรรยาร่วมกันปฏิบัติอย่างบริสุทธิ์ และมีเหตุปัจจัยแห่งความดีพร้อมมูล![80]

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหมดทั่วอากาศและธรรมธาตุ รักษาศีลอันบริสุทธิ์จนสำเร็จ ตั้งมหาโพธิจิต ไม่ทำความชั่วทั้งปวง ทำความดีทั้งหลาย เพียรระลึกถึงพระพุทธเจ้าและปฏิบัติธรรม มีกายใจบริสุทธิ์ และกำเนิดแบบโอปปาติกะในดอกบัว!

ซ่างกวนอวี้ฮวา ผู้ศึกษาน้อยผู้ละอายต่อความบกพร่องของตน เขียนด้วยความเคารพ

1. สมุดบัญชีชีวิตและความตาย

ตามที่อาอวี้เห็น สมุดบัญชีชีวิตและความตายมีสีเหลืองอ่อน บนปกมีลวดลายเส้นบางอย่าง และเขียนอักษรจีนสามตัวว่า “生死簿” รูปแบบการเข้าเล่มเป็นฉบับเย็บด้ายแบบโบราณ

เล่มสีเหลืองอ่อนบันทึกมงคล อัปมงคล ภัย และบุญวาสนาทั้งหมดของดวงวิญญาณเมื่อยังมีชีวิตอยู่ ในมือตุลาการแห่งปรโลกยังมีสมุดบัญชีชีวิตและความตายอีกเล่มหนึ่งเป็นสีแดงคล้ำ ใช้บันทึกข้อมูลโดยละเอียดของร่างวิญญาณในปรโลก รูปแบบการเข้าเล่มเหมือนเล่มสีเหลืองอ่อน ต่างกันเพียงสีเท่านั้น

2. ที่แท้ทุกอย่างถูกเขียนไว้แล้ว! — รหัสชะตาชีวิตมนุษย์กับการเพิ่มลดอายุขัย เปิดสมุดบัญชีชีวิตและความตายดู ความลับแห่งฟ้า!

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

“ท่านตุลาการ! วันนี้อยากถามสักหลายข้อค่ะ มีคำเล่าลือว่าคนเป็นสามารถตรวจสมุดบัญชีชีวิตและความตายของปรโลกได้จริงหรือไม่? สมุดบัญชีชีวิตและความตายมีอยู่จริงหรือ และเป็นหนังสือแบบใด? ได้ยินว่าการดูดวงในโลกมนุษย์สามารถทำนายเรื่องที่บันทึกในสมุดนี้ได้? จะกินเท่าไร จะนุ่งห่มเท่าไร ล้วนกำหนดไว้ก่อนเกิดแล้วหรือ? หากจำนวนอายุขัยกำหนดมาตั้งแต่เกิด ปัจจัยอย่างการใส่ใจสุขภาพ ใช้ชีวิตเป็นเวลา กินแต่พอดี ออกกำลังกายมากขึ้น เป็นต้น จะทำให้อายุที่กำหนดไว้เพิ่มขึ้นได้ไหม? หรือสิ่งที่กำหนดไว้ไม่อาจเปลี่ยนได้เลย? ชะตาชีวิตเปลี่ยนได้หรือไม่? การขอให้อายุยืนขึ้นสำเร็จได้ไหม? จำนวนอายุขัยที่เพิ่มหรือลดมีขีดจำกัดหรือไม่? ขอบพระคุณท่านตุลาการค่ะ!”

ตุลาการแห่งปรโลกตอบว่า “ในโลกมนุษย์มีผู้ที่มาปรโลกเพื่อตรวจสมุดบัญชีชีวิตและความตายได้จริง คนเป็นที่มาปรโลกเพื่อ

ตรวจสมุดนี้ได้ย่อมมิใช่ปุถุชนธรรมดา ต้องมีเหตุปัจจัยพิเศษ คนเป็นที่ยังไม่สิ้นอายุขัยไม่อาจมาปรโลกได้ ผู้ที่มาปรโลกหลัก ๆ มีสองประเภท ประเภทหนึ่งมาตามกำลังกรรม คือได้สร้างกรรมชั่วนานาที่นำสู่นรกขณะมีชีวิต จึงมาตามกรรมเพื่อรับผล ตนเองเลือกไม่ได้ โดยรวมล้วนได้ก่อกรรมสามประเภท คือกายกรรม วจีกรรม และมโนกรรม กายกรรมมีสามประเภทใหญ่ ได้แก่ ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ และประพฤติผิดในกาม วจีกรรมมีสี่ประเภทใหญ่ ได้แก่ พูดเท็จ พูดเพ้อเจ้อ พูดหยาบ และพูดส่อเสียด มโนกรรมมีสามประเภทใหญ่ ได้แก่ โลภะ โทสะ และโมหะ[81]

สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ที่ก่อกายกรรมสาม วจีกรรมสี่ และมโนกรรมสามดังกล่าว เมื่อสิ้นอายุขัย วิญญาณจะกลับมาปรโลกที่นี่ข้ากล่าวเพียงโดยสังเขป หากแจกแจงยังมีอีกหลายประเภท จึงไม่กล่าวละเอียด นอกจากนี้ สรรพสัตว์บางตนขณะมีชีวิตทำสิ่งที่ไม่ได้ดีหรือชั่วล้วน ๆ มีทั้งดีและชั่วครึ่งต่อครึ่ง เมื่อสิ้นอายุขัยก็ไปเกิดในเขตสามัญชนแห่งภูมิผี นับอยู่ในประเภทแรกเช่นกัน

ประเภทที่สองมาด้วยพุทธานุภาพ กำลังปณิธาน และกำลังบุญกุศล คนเป็นประเภทนี้ต้องเป็นผู้ปฏิบัติธรรมที่มีภารกิจพิเศษในโลกมนุษย์ ผู้ปฏิบัติเช่นนี้เคร่งครัดในการรักษาศีลอันบริสุทธิ์ ไปช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากตามเหตุปัจจัยในที่ต่าง ๆ ให้สรรพสัตว์พ้นทุกข์และได้รับความสุข พวกเขาเผยแผ่พระสัทธรรมในทุกแห่งเพื่อโปรดสรรพสัตว์ หากเพื่อโปรดสรรพสัตว์ ผู้ปฏิบัติเช่นนี้สามารถมาปรโลกเพื่อตรวจสมุดบัญชีชีวิตและความตายได้ แต่เหตุการณ์เช่นนี้พบได้น้อยยิ่ง

ในปรโลก สมุดบัญชีชีวิตและความตายอยู่ภายใต้การดูแลของตุลาการแห่งปรโลก ตามปกติตุลาการจะถือไว้ในมือ สมุดนี้บันทึกบุญวาสนาของแต่ละคนว่ามีน้อยหรือมาก กล่าวคือจะกินเท่าไร นุ่งห่มเท่าไร ที่นา บ้านเรือน ทรัพย์สิน บิดามารดา พี่น้องและญาติ โรคภัย ภัยพิบัติ เคราะห์กรรม ตลอดจนจำนวนอายุขัย ล้วนบันทึกไว้อย่างละเอียด

ตัวอย่างเช่น คนหนึ่งจะสิ้นอายุขัยในสถานที่ใด ปี เดือน วัน ชั่วโมงและนาทีใด สิ่งเหล่านี้เขียนไว้ในสมุดบัญชีชีวิตและความตายก่อนมาเกิดในโลกมนุษย์แล้ว และเปลี่ยนแปลงตามอำเภอใจไม่ได้ หากจะเปลี่ยน ต้องมีข้อมูลที่เทพผู้เกิดมาพร้อมและอยู่ข้างสรรพสัตว์แต่ละตนส่งมา แล้วได้รับอนุมัติจากองค์พญายมราชสูงสุดแห่งปรโลกเสียก่อน จึงจะแก้ไขได้[82]

การดูดวงของมนุษย์สามารถทำนายเรื่องที่บันทึกในสมุดบัญชีชีวิตและความตายได้ หมอดูเพียงมีวันเดือนปีและเวลาเกิดอันถูกต้องตามหลักแปดอักษร ก็สามารถคำนวณมงคล อัปมงคล บุญวาสนาและภัยตลอดชีวิตของคนผู้นั้นได้ แต่ทำได้เพียงทำนาย ไม่อาจเปลี่ยนแปลง ในโลกมนุษย์มีผู้กล่าวอ้างทั่วทุกแห่งว่าสามารถเปลี่ยนชะตา โชคลาภ การแต่งงาน การงาน และอื่น ๆ ได้ ส่วนใหญ่เป็นหนึ่งในวิธีค้าขายที่มุ่งกอบโกยเงิน หลายคนเห็นหมอดูบอกเหตุการณ์ในอดีตหรือจำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้รับคำทำนายได้อย่างแม่นยำ ก็รู้สึกตื่นตะลึง คิดว่าได้พบผู้มีวิชาแก่กล้านอกจากหมอดูบางคนที่เชี่ยวชาญศาสตร์การคำนวณและทำนายได้แล้ว ที่จริงหลายกรณีเป็นเพราะหมอดูมีวิญญาณเข้าสิง[83]

วิญญาณมีอำนาจพิเศษ เช่น อ่านใจผู้อื่นได้ จึงรู้ความคิดและเหตุการณ์บางอย่างในอดีตของผู้รับคำทำนาย แต่คนเป็นกลับแยกแยะไม่ได้เลย ยังยินดีว่าตนพบผู้มีวิชาแก่กล้า จึงเชื่อฟังหมอดูทุกอย่าง จากนั้นก็เริ่มรายการที่เรียกว่าเสริมชะตาชีวิตโดยรวมเป็นชุด ทั้งแก้ดวง เสริมความสัมพันธ์ เสริมดวงการงาน คู่ครอง สุขภาพ จัดวางฮวงจุ้ย และอื่น ๆ หารู้ไม่ว่าเสียเงินไปก้อนใหญ่ เสียเวลาไปไม่น้อย แต่ชะตาที่กำหนดไว้กลับไม่เปลี่ยนแม้แต่น้อย ภัยพิบัติยังมาเช่นเดิม ยังเจ็บป่วย และสุดท้ายก็ต้องตาย

การเปลี่ยนชะตาชีวิตมิใช่ไปหาหมอดูให้ช่วยแก้ให้ หากจะเขียนชะตาชีวิตใหม่จริง ๆ ต้องอาศัยตนเอง ทำความดีให้มาก แสวงหาบุญวาสนาด้วยตนเอง เช่นนั้นก็ไม่จำเป็นต้องไปดูดวง เมื่อมีบุญวาสนา ย่อมมีผู้เกื้อหนุนมาช่วยเอง สุขภาพ ครอบครัว การงาน คู่ครอง และเรื่องอื่น ๆ ย่อมเป็นไปดังปรารถนา ผู้อื่นอย่างมากก็เพียงคอยเตือนอยู่ข้าง ๆ การทำดีต้องลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ใส่ใจอยู่เสมอ ไม่ขาดสายทั้งเช้าเย็น เมื่อนั้นชะตาที่กำหนดไว้ก็เปลี่ยนได้ และสมุดบัญชีชีวิตและความตายของตนก็เริ่มเขียนใหม่ได้!

อาอวี้ เจ้าต้องรู้ว่า แม้บางคนตลอดชีวิตจะใส่ใจบำรุงสุขภาพ ใช้ชีวิตเป็นเวลา กินแต่พอดี นอนหลับเพียงพอ ออกกำลังกายมากขึ้น และอื่น ๆ ปัจจัยเหล่านี้ก็ไม่ทำให้อายุขัยที่กำหนดไว้เพิ่มขึ้น ไม่อาจเปลี่ยนสิ่งที่กำหนดไว้ได้เลย แน่นอนว่า หากตามปกติดูแลร่างกายดี ก็ย่อมได้รับความเจ็บปวดทางกายจากโรคภัยน้อยลงบ้าง[84]

ที่จริงสรรพสัตว์ส่วนใหญ่ไม่อาจเปลี่ยนชะตาชีวิตได้มากนัก ตลอดชีวิตล้วนเดินไปสู่ความตายอย่างธรรมดา แล้วหมุนเวียนไปตามกรรมสู่หนทางที่สอดคล้องกันอีก แน่นอนว่าสรรพสัตว์ใดทำความดี แม้เป็นเรื่องดีที่ดูเล็กน้อยจนแทบไม่มีความสำคัญ ขอเพียงตั้งใจทำประโยชน์แก่ผู้อื่นอย่างแท้จริง ผลดีที่ได้รับในภายหน้าอาจยิ่งใหญ่มาก จนเปลี่ยนชะตาชีวิตของตนได้ มีคนสองประเภทที่เปลี่ยนวิถีชะตาที่กำหนดไว้ได้ คือคนชั่วอย่างยิ่งและคนดีอย่างยิ่ง คนชั่วอย่างยิ่งเมื่อตายจะดิ่งตรงลงนรกเพื่อรับผลกรรม ส่วนคนดีอย่างยิ่งอีกประเภทหนึ่ง มีความกตัญญูซาบซึ้งถึงฟ้า สะสมคุณงามความดีที่ไม่ประกาศให้ใครรู้ไว้อย่างกว้างขวาง ช่วยผู้ทุกข์ผู้ประสบภัย บุญวาสนาเพิ่มพูนอย่างไม่มีประมาณไม่มีขอบเขต จึงฝ่าชะตาเดิมที่กำหนดไว้และค่อย ๆ ยกระดับสูงขึ้นได้ เมื่อตายก็ไปเกิดในสวรรค์ เสวยบุญและความสุข

ส่วนที่เจ้าถามเรื่องขอเพิ่มอายุขัยนั้น ทำให้สำเร็จได้ แต่จำนวนอายุที่เพิ่มมีขีดจำกัด ต้องขออย่างถูกหลักถูกธรรม คำว่าถูกหลักถูกธรรมหมายความว่า หากสุขภาพเราไม่ดี จำเป็นต้องเสริมอาหารเพื่อบำรุงรูปกาย ก็ห้ามทำร้ายชีวิตสัตว์เพื่อบำรุงรูปกายของเราเด็ดขาด ฟ้ามีคุณธรรมแห่งการรักชีวิต หากทำร้ายชีวิตสรรพสัตว์เพื่อบำรุงชีวิตตน นี่เป็นสิ่งที่กฎแห่งปรโลกห้ามและให้ขจัดอย่างเด็ดขาด ไม่เพียงเพิ่มอายุไม่ได้ แต่ยังติดหนี้ชีวิตอีกก้อนหนึ่งที่จะนำผลชั่วมาสู่ตนในอนาคต ผู้ขอเพิ่มอายุต้องจำไว้ว่าประการแรกต้องกินอาหารมังสวิรัติ หากทำร้ายชีวิตผู้อื่นแล้วจะอายุยืนได้อย่างไร? เมื่อชีวิตเขาถูกทำร้าย ในใจเขาย่อมเคียดแค้นไม่ยอมรับ และจะคอยหาโอกาสแก้แค้นอย่างแน่นอน ดังนั้นการกินอาหารมังสวิรัติจึงเป็นศิลาฐานของการเพิ่มอายุ อีกทั้งต้องตั้ง

มหากรุณาจิต ช่วยสรรพสัตว์ทั้งหมดให้พ้นทุกข์และได้รับความสุข ตั้งมหาโพธิจิตเพื่อโปรดสรรพสัตว์อย่างกว้างขวาง กินอาหารมังสวิรัติและปล่อยสัตว์ตลอดชีวิต หากทำได้จริง อายุขัยในสมุดบัญชีชีวิตและความตายต้องเพิ่มขึ้นแน่นอน ส่วนจะเพิ่มเท่าไร ต้องพิจารณาว่าความตั้งใจที่จะเกื้อกูลสรรพสัตว์นั้นกว้างขวางเพียงใด และได้บำเพ็ญบุญกุศลมากน้อยเพียงใด

ในสมุดบัญชีชีวิตและความตายในมือข้านี้ มีคนส่วนหนึ่งได้เพิ่มอายุโดยไม่ต้องร้องขอ บางคนเป็นสรรพสัตว์ธรรมดา มิได้ตั้งปณิธานใหญ่เพื่อโปรดสรรพชีวิต เพียงมีใจจริงหนึ่งขณะ มีใจช่วยผู้อื่น เห็นความอยุติธรรมระหว่างทาง หรือเกิดความสงสารในยามวิกฤต จึงช่วยชีวิตสรรพสัตว์ผู้ทุกข์ยากไว้หนึ่งชีวิต สรรพสัตว์เช่นนี้ล้วนจะได้รับการรายงานตามรอบจากเทพผู้เกิดมาพร้อม จนได้เพิ่มอายุสำเร็จ แต่ตนเองไม่รู้ว่าอายุถูกเพิ่มแล้ว กรณีเพิ่มอายุเช่นนี้โดยทั่วไปเพิ่ม 6 ถึง 12 ปี หากสรรพสัตว์บางตนสั่งสมคุณงามความดีที่ไม่ประกาศให้ใครรู้ไว้หนาแน่นเป็นพิเศษ อาจใช้ไม่หมดในชีวิตเดียว ก็จะจัดแบ่งให้ได้รับผลเป็นอายุยืนในหลายชาติเพื่อเสวยต่อไป อายุมนุษย์มีขอบเขตที่กำหนดไว้ การให้รางวัลและลงโทษของกฎแห่งปรโลกไม่ทำลายกฎธรรมชาติ”[85]

อาอวี้จึงอยากถามตุลาการแห่งปรโลกอีกว่า “พระพุทธองค์ทรงสอนในพระคัมภีร์ให้ทุกคนกินน้อยนอนน้อย ถึงกับไม่นอนเพื่อปฏิบัติธรรม เช่นนี้จะกระทบสุขภาพและอายุขัยหรือไม่คะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “พระพุทธเจ้าทรงเป็นผู้ปฏิบัติที่มีมหาปัญญาในจักรวาล หนทางปฏิบัติของเราเป็นหนทางที่พระพุทธองค์เคยทรงก้าวผ่านทีละก้าวมาแล้ว พระองค์ทรงผ่าน

มาก่อน จึงย่อมทรงรู้ว่าจะสอนให้ทุกคนเดินบนหนทางปฏิบัตินี้อย่างไร การที่พระพุทธองค์ทรงสอนให้ทุกคนปฏิบัติเช่นนี้จะไม่กระทบสุขภาพและอายุขัย มีเพียงการก่อกรรมชั่วทางกาย วาจา ใจ หรือภายหลังไม่ถนอมร่างกาย กินดื่มอย่างหักโหมโดยไม่ยั้งคิด ใช้ชีวิตสลับกลางวันกลางคืน ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ และเหตุอื่น ๆ ทำนองนี้ จึงจะกระทบอายุขัย

การกินน้อยนอนน้อยเป็นการบำรุงร่างกายที่ดีมาก ที่จริงมนุษย์เราสามารถไม่กินไม่นอนได้ หากทุกขณะแห่งความคิดและลมหายใจสอดคล้องกับธรรมชาติ จนฟ้ากับมนุษย์เป็นหนึ่งเดียว ก็ย่อมมีสุขภาพดีอายุยืน และไม่กินไม่นอนได้ กลับสู่ความสว่างก่อนมาเกิด แต่คนธรรมดาทำไม่ได้ ดังนั้นพระพุทธองค์จึงทรงสอนให้ทุกคนค่อย ๆ ก้าวไปตามลำดับ เริ่มจากกินน้อย เมื่อกินน้อยก็ย่อมนอนน้อย แล้วจึงก้าวไปสู่การไม่นอนเพื่อเพียรปฏิบัติธรรม[86]

เมื่อครู่ก็กล่าวแล้วว่าคนหนึ่งจะกินเท่าไรนั้น กำหนดไว้ก่อนมาเกิด การกินน้อยในตอนนี้จึงเป็นการสะสมบุญวาสนาเดิมของชาตินี้ไว้ หากเพียรปฏิบัติด้วยการกินน้อยนอนน้อย ถึงกับไม่นอนอย่างต่อเนื่อง ย่อมสั่งสมบุญวาสนาที่มากขึ้นและผลดีที่ยิ่งใหญ่ขึ้นได้ วันแล้ววันเล่า เดือนแล้วเดือนเล่า แล้วจะกระทบอายุขัยได้อย่างไร? เอาละ! อาอวี้ เจ้าเข้าใจไหม?” ฉันพยักหน้าแสดงว่าเข้าใจ

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “วันนี้พอเท่านี้ หากมีคำถามก็ยินดีให้มาอีก!”

“ได้ค่ะ! พระอมิตาภพุทธะ! ขอบพระคุณท่านตุลาการ!”

อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

3. ในที่สุดก็ได้เห็นกระจกกรรมที่เล่าขานกันมานาน — หน้าแท่นกระจกกรรมไม่มีคนดี!

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

“วันนี้อยากถามท่านตุลาการว่า แท่นกระจกกรรมที่เล่าขานกันมานั้นเป็นอย่างไรคะ? ตอนฉันยังเล็ก มักได้ยินผู้ใหญ่ในบ้านคุยกันว่า เมื่อตายแล้วต้องไปส่องกระจกกรรมในปรโลก ไม่ทราบว่าถูกต้องหรือไม่ อยากไปเยี่ยมชมสักครั้งค่ะ”

ตุลาการแห่งปรโลกอธิบายว่า “แท่นกระจกกรรมสร้างขึ้นโดยเฉพาะสำหรับผู้ทำกรรมชั่ว ส่วนลึกในใจของทุกคนเปรียบเหมือนมีเครื่องบันทึกกระจกกรรมอยู่เครื่องหนึ่ง เรื่องดีชั่วใด ๆ ที่คนเป็นทำทุกวัน ล้วนถูกเครื่องบันทึกกระจกกรรมบันทึกและถ่ายภาพไว้ทั้งเทพผู้เกิดมาพร้อมก็บันทึกไว้ทีละเรื่องอย่างเงียบ ๆ ด้วย

วัสดุของแท่นกระจกกรรมได้มาจากไม้ศักดิ์สิทธิ์และแก้ววิเศษในโลกมนุษย์ แล้วรวมพลังวิญญาณแห่งหยินและหยางของฟ้าดินมาประกอบให้ก่อตัวขึ้น ในพลังวิญญาณหยินหยางแห่งฟ้าดินนั้น หยางแทนความสว่างและกรรมดี คนเป็นที่ทำดีตลอดชีวิตย่อมมีจิตวิญญาณสว่าง เมื่อมาที่แท่นกระจกกรรมก็มีแต่ความสว่าง ไม่มีภาพใดฉาย ดังนั้นคนดีจึงไม่ต้องส่องกระจกกรรม หยิน

แทนความมืดและเงามืด คือกรรมชั่ว ขอเพียงคนเป็นเคยทำกรรมชั่วใด ๆ ขณะมีชีวิต ไม่ว่าจะปกปิดเป็นส่วนตัวเพียงใด ในใจตนย่อมรู้ชัด ทั้งหมดถูกเก็บไว้ในอาลยวิญญาณ และบันทึกบนกระจกจิตในส่วนลึกของใจ จึงปรากฏเป็นเงามืดภายในใจ[87]

ลานกระจกกรรมเดิมเกิดจากการรวมพลังชี่หยินและหยางเมื่อพบพลังวิญญาณฝ่ายหยินจากกรรมชั่วของวิญญาณผู้มีบาปก็สื่อถึงและเชื่อมต่อกันทันที แล้วฉายกรรมชั่วตลอดชีวิตของวิญญาณผู้นั้นทันใด ตัวตนที่แท้จริงของวิญญาณผู้มีบาปจะเปิดเผยทั้งหมด ไม่เหลือสิ่งใดซ่อนและไม่มีที่หลบ นี่คือสิ่งที่อวตังสกสูตรกล่าวว่า ‘ผู้ใดปรารถนารู้แจ้ง พระพุทธเจ้าทั้งปวงในสามกาลพึงพิจารณาสภาวะแห่งธรรมธาตุ สรรพสิ่งล้วนเกิดจากจิตสร้าง’ กล่าวคือเป็นภาพฉายของจิต[88]

ขอเพียงวิญญาณผู้มีบาปยืนหน้าลานกระจกกรรม ความชั่วลับทั้งใหญ่และเล็กตลอดชีวิตจะถูกฉายทีละเรื่องทั้งหมด เมื่อลานกระจกกรรมฉายภาพ สรรพสัตว์ที่ยืนอยู่รอบ ๆ ก็เห็นความผิดและการกระทำชั่วทั้งหมดของวิญญาณผู้นั้นพร้อมกัน วิญญาณผู้มีบาปมากมายรู้สึกละอาย เสียใจและหวาดกลัว แต่ไม่มียาแก้ความเสียใจใดแล้ว มีเพียงถูกยมทูตดุร้ายลากไปอย่างไร้ทางเลือก เพื่อรับโทษในนรกอันยาวนานและทุกข์ทรมานต่อไป

หากคนธรรมดาทำดีสะสมคุณธรรมตลอดชีวิต ซื่อตรงเปิดเผย ในใจไม่มีสิ่งใดปิดบังแม้แต่น้อย มีพลังหยางบริสุทธิ์อันดีงามถึงที่สุดอยู่ในกาย เมื่อมาหน้าแท่นกระจกกรรมก็จะว่างเปล่า คนที่ทำดีตลอดชีวิตไม่ต้องมาส่องกระจกกรรม เมื่อสิ้นอายุขัยจะได้รับการยกระดับขึ้นโดยตรงตามความสว่างแห่งจิตวิญญาณของตน

ยิ่งจิตวิญญาณสว่าง ก็ยิ่งขึ้นสูง บางคนขึ้นสู่พุทธเกษตรอื่นที่มีบุญสัมพันธ์ด้วย บางคนได้รับการนำจากเทพฝ่ายดีผู้มีบุญกุศลไปเกิดในสวรรค์ หากเป็นร่างวิญญาณที่ไม่ดีไม่ชั่ว จะผ่านการพิจารณาของตำหนักทั้งสิบ แล้วถูกส่งไปเกิดเป็นมนุษย์ ตามความมากน้อยของบุญวาสนาจะเกิดเป็นชาย หญิง มั่งมีมีเกียรติ ยากจน อายุยืนหรืออายุสั้น เป็นต้น ส่วนผู้ทำกรรมชั่วต้องมาหน้าลานกระจกกรรม เห็นกรรมชั่วที่ตนทำตลอดชีวิตทั้งหมด แล้วถูกยมทูตพาไปอย่างละอายและไร้ทางเลือก”[89]

“อาอวี้ เจ้าตามข้าไปเยี่ยมชมท้องพระโรงกระจกกรรมแห่งปรโลก”

“รับทราบค่ะ ท่านตุลาการ!”

ตอนนี้เห็นคนมากมายข้างหน้า มีกระจกบานใหญ่รูปวงรีกว้างมาก ตุลาการแห่งปรโลกบอกว่านี่คือแท่นกระจกกรรม ที่บนสุดของกระจกเขียนว่า “หน้าแท่นกระจกกรรมไม่มีคนดี” ท่านให้ฉันวัดดู

แท่นกระจกกรรมสูงประมาณ 3.3 เมตร กว้าง 1.8 เมตร ดูเหมือนมีฐานไม้สี่เหลี่ยมผืนผ้าสีเขียวอมฟ้าแกะสลักลายนูนรองรับกระจกกรรม ด้านหน้ากระจกเป็นแก้ววิเศษ ขอบแก้วล้อมด้วยไม้แกะสลักลายนูนสีเขียวอมฟ้า ส่วนแก้ววิเศษก็คือจอใหญ่ที่ฉายการกระทำบาปตลอดชีวิตของวิญญาณผู้มีบาป ลวดลายไม้นูนสีเขียวอมฟ้าของลานกระจกกรรมเปล่งแสงสลัวระยิบระยับประกอบกับยมทูตดุร้ายน่ากลัวที่อยู่ข้าง ๆ ทำให้รู้สึกหวาดผวายิ่งนัก! ยิ่งลานกระจกกรรมฉายกรรมชั่วลับของวิญญาณผู้มีบาปบาง

ตน ซึ่งไม่มีใครรู้ขณะยังมีชีวิต ให้เห็นทั้งตัวผู้กระทำและหลักฐานพร้อมหน้า ดูแล้วหนาวสะท้านถึงหัวใจ ยิ่งน่ากลัวที่สุด!

วิญญาณผู้มีบาปที่นี่เพิ่งสิ้นอายุขัยทั้งนั้น พวกเขารับรู้บรรยากาศของปรโลกได้แล้ว ส่วนใหญ่มีสีหน้าอมทุกข์ เมื่อครู่ได้ยินชายคนหนึ่งพูดว่า “ตลอดชีวิตฉันไม่เคยฆ่าคนหรือวางเพลิง ทำไมต้องลากฉันมาที่นี่? ปล่อยฉันออกไป!” เห็นยมทูตดุร้ายสองตนลากชายคนหนึ่งมาผลักอย่างแรงหน้าลานกระจกกรรม ชายผู้นั้นถูกบังคับให้คุกเข่าอย่างเจ็บปวด กระจกกรรมอันกว้างใหญ่ปรากฏภาพการประพฤติผิดในกามตลอดชีวิตของเขาทันที ทั้งยังมิใช่กับผู้หญิงเพียงคนเดียว ดูไม่ลงจริง ๆ นี่เรียกว่าประพฤติผิดในกามอย่างสุดขีด ทำให้ภรรยาหลวงเสียใจและโกรธแค้นจนล้มป่วยนอนทุกข์ใจตายบนเตียง ยังดีที่สิ่งเหล่านี้ไม่มีผลต่อฉัน มิฉะนั้นดูจบคงต้องล้างตา! ขณะนี้วิญญาณผู้มีบาปขาสั่นทั้งสองข้างแล้วและถูกยมทูตลากออกไป

มาดูวิญญาณหญิงผู้มีบาปคนถัดไป หญิงผู้นี้ดูสุภาพ หน้าตาเรียบร้อย ไม่ทราบว่าทำผิดอะไร? กระจกกรรมฉายให้เห็นว่า ที่แท้เธอไปกับเพื่อนเพื่อใส่ร้ายอุบาสกชายผู้เผยแผ่ธรรมและรักษาศีลอย่างเคร่งครัด หญิงผู้มีบาปคนนี้เองก็ศึกษาพุทธธรรม ทั้งมีความรู้ทางพุทธศาสนากว้างขวาง น่าเสียดายที่เกิดความอิจฉา จงใจใส่ร้ายอุบาสกชายผู้เผยแผ่ธรรมและรักษาศีลอย่างเคร่งครัด โดยกล่าวหาว่าเขาเคยข่มขืนคนหนึ่ง เมื่อการใส่ร้ายสำเร็จ จึงไม่มีใครไปฟังธรรม อุบาสกชายนั้นจำต้องเร้นกายไปปฏิบัติธรรม[90]

วิญญาณหญิงผู้มีบาปใส่ร้ายอุบาสกชายรุนแรงยิ่งกว่าเพื่อนของเธอเสียอีก เพื่อนมีความรู้ทางพุทธธรรมไม่เท่าเธอ เป็น

ประเภทขาดปัญญา พูดตามคนอื่น เพียงร่วมใส่ร้ายตามผู้อื่น ส่วนวิญญาณผู้มีบาปตนนี้กลับคิดวางแผนอย่างมุ่งร้าย ใช้สารพัดวิธีใส่ร้ายอุบาสกชาย จนในที่สุดทำให้เขาต้องเร้นกายไปปฏิบัติธรรม

หญิงผู้มีบาปเองเป็นมะเร็งลำคอเพราะการใส่ร้าย ทั้งเกิดภาวะแทรกซ้อน ปากและจมูกมีหนองไหลอยู่เรื้อรัง นอนโรงพยาบาลรับสารทางหลอดเลือดแบบหยดจนสิ้นอายุขัยอย่างทุกข์ทรมาน ขณะนี้เธอรู้แล้วว่ามหาภัยมาถึง จึงรีบคุกเข่าอ้อนวอนขออภัย ยมทูตใช้ง่ามแทงปากเธออย่างดุร้าย กล่าวว่า “ทีนี้จะดูว่าเจ้ายังกล้าใส่ร้ายพระสัทธรรมและตัดชีวิตแห่งปัญญาของผู้อื่นอีกหรือไม่? ไปเข้าเฝ้าพญายมราชเดี๋ยวนี้!”[91]

วิญญาณหญิงน่าสงสารจริง ๆ! หากรู้ว่าจะเป็นเช่นนี้ ไฉนต้องทำตั้งแต่แรก การทำลายการเผยแผ่พระสัทธรรมเท่ากับตัดหนทางหลุดพ้นของสรรพสัตว์ นี่คือกรรมชั่วร้ายแรงที่ให้ผลเป็นนรก กฎแห่งปรโลกมีโทษทัณฑ์นานาประการเพื่อลงโทษผู้ใส่ร้าย แต่เมื่อรับผลในนรกเหล่านี้ครบแล้ว ก็ไม่รู้ว่าโลกจะล่วงไปถึงปีไหนเดือนไหน!

ถัดจากนั้นยังมีแถวยาวเหยียด วิญญาณผู้มีบาปทั้งหมดกำลังต่อแถว มากจนสุดลูกหูลูกตา ทุกตนต้องมาส่องกระจกกรรม เห็นได้ว่าในโลกมนุษย์มีผู้ทำกรรมชั่วมากมายเหลือเกิน!

วันนี้ด้วยข้อจำกัดเรื่องเวลา จึงได้ดูไม่กี่กรณี ที่จริงการดูลานกระจกกรรมนี้ค่อนข้างลำบากใจ เพราะภายในล้วนเป็นเรื่องละเมิดศีล นอกจากมีสิ่งไม่เหมาะกับเด็กแล้ว ยังมีเหตุการณ์นองเลือดน่ากลัวมากมาย ทั้งฉากฆ่าคนเลือดไหล ฉากทารุณผู้คน สารพัด การชิงดีชิงเด่นวางอุบาย และอื่น ๆ เฮ้อ!!! ในช่วงเวลานี้ก็

ไม่อาจสัมภาษณ์วิญญาณผู้มีบาปทีละตนทั้งหมดได้ ฉันเองไม่อยากบรรยายละเอียดมากนัก หากบรรยายอย่างละเอียด หนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เล่มนี้คงกลายเป็นหนังสือสยองขวัญชวนตกใจอย่างสุดขีดแน่นอน

ท้ายที่สุด ทุกคนควรถนอมกายมนุษย์อันล้ำค่า รักษาศีลห้าและกุศลกรรมบถสิบ สะสมบุญกุศลให้มาก อย่างน้อยต้องรักษาภพมนุษย์ไว้ให้ได้ อย่าตกนรกเป็นอันขาด นรกทุกข์ทรมานเหลือเกิน ทุกข์ทรมานจริง ๆ แม้แต่อยู่ครึ่งนาทีก็ยากจะทน!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “วันนี้พอเท่านี้ อาอวี้ เจ้าไปเขียนบทความก่อน เตือนชาวโลกให้ขัดเกลาตนและบำรุงจิตใจให้มาก ลงมือทำกรรมดี อย่าคิดว่าไม่มีคนรู้ ฟ้าไม่เห็น แล้วทำกรรมชั่วที่ทำให้ตกนรก จงรู้ว่าหน้าแท่นกระจกกรรม ไม่ว่ากรรมชั่วใหญ่หรือเล็ก ล้วนปรากฏออกมาทั้งหมด หวังว่าชาวโลกจะไม่เรียกผลแห่งกฎปรโลกอันไร้ปรานีมาสู่ตน!”

“พระอมิตาภพุทธะ! ขอบพระคุณท่านตุลาการ!”

อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

4. ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งปรโลก มหาจักรพรรดิพญายมราชผู้ครองปรโลก

บัดนี้อาอวี้จะรายงานพระลักษณะของมหาจักรพรรดิเฟิงตูต่อทุกท่านตามที่เห็นจริง:

ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งปรโลก มหาจักรพรรดิพญายมราชผู้ครองปรโลก หรือก็คือมหาจักรพรรดิเฟิงตู ทรงมีพระวรกายใหญ่แข็งแรง สูงสง่า เปี่ยมพระบารมีน่าเกรงขาม มองแล้วรู้สึกเคร่งขรึมยิ่งนัก พระพักตร์กลม เครื่องพระพักตร์สมส่วน พระเนตรโตจ้องอย่างดุดัน ทั้งพระขนงและพระเนตรให้ความรู้สึกทรงอำนาจอย่างยิ่ง[92]

มหาจักรพรรดิทรงแย้มพระสรวลแก่ผู้ทำดี เมื่อทรงแย้มพระสรวล พระพักตร์กลับดูสงบอ่อนโยน แต่ต่อวิญญาณผู้มีบาป พระองค์ทรงเคร่งขรึมและกริ้วอย่างยิ่ง พระขนงและพระเนตรชี้ขึ้น ทำให้ผู้เห็นหวาดเกรง

เมื่อมหาจักรพรรดิทรงตวาดวิญญาณผู้มีบาป พระสุรเสียงดังก้องจนหูอื้อ พระเนตรที่เดิมก็ไม่เล็ก เมื่อกริ้วยิ่งเบิกกว้าง พระโอษฐ์อ้ากว้าง และทรงตบโต๊ะอย่างแรง ทำให้วิญญาณผู้มีบาปหวาดสะท้านสิ้นเชิง! มหาจักรพรรดิทรงให้ความรู้สึกเสมือนมิให้ผู้ไม่คุ้นเคยเข้าใกล้อยู่เสมอ

บนพระมาลาของมหาจักรพรรดิมีแผ่นสี่เหลี่ยมผืนผ้า พร้อมม่านห้อยทั้งด้านหน้าและด้านหลัง แผ่นสี่เหลี่ยมเป็นสีดำ ม่าน

ห้อยเป็นสีขาว พระมาลาดูสง่างามทรงอำนาจ เป็นลายภูเขา แม่น้ำ และผืนดินของโลกมนุษย์ รูปแบบหมวกขุนนางโบราณ มีทั้งหมดห้าสี ตรงกลางพระมาลามีทับทิมเม็ดหนึ่ง สองข้างทับทิมเป็นมหาสมุทรสีน้ำเงินในรูปคลื่น เหนือทะเลเป็นแผ่นดินสีเหลืองดิน บนแผ่นดินมีป่าไม้สีเขียวและภูเขาสูง ลวดลายทั้งหมดจัดวางอย่างสง่างามยิ่ง รวบรวมภูเขา แม่น้ำ และผืนดินของโลกมนุษย์ไว้บนพระมาลาทั้งหมด

ฉลองพระองค์ชุดราชสำนักของมหาจักรพรรดิมีภาพวัฏสงสารหกภูมิ สีทั้งเจ็ดสดใส ภาพวัฏสงสารหกภูมิเป็นวงกลมแบ่งเท่า ๆ กันเป็นห้าส่วน บนสุดเป็นภูมิเทวดาและภูมิอสูร มีเทพชายหญิงกำลังเหาะ มีอสูรต่อสู้กับกองทัพสวรรค์ ตรงข้ามภูมิเทวดาและภูมิมนุษย์เป็นภูมินรก ในนรกมีหม้อน้ำมันต้มวิญญาณผู้มีบาป ยมทูตตีวิญญาณผู้มีบาป วิญญาณผู้มีบาปกอดเสาทองแดง และอื่น ๆ ถัดจากสวรรค์ไปตามเข็มนาฬิกาเป็นภูมิมนุษย์ มนุษย์แบ่งเป็นสามประเภท คือคนมั่งมีมีฐานะ คนงาน และชาวนายากจน ถัดลงจากภูมิมนุษย์ตามเข็มนาฬิกาเป็นภูมิผี มีเปรตท้องใหญ่ ผีหิวโหย ผีผอมเล็กอย่างยิ่ง ผีควันไฟ และอื่น ๆ ในทิศตรงข้ามภูมิผีมีสัตว์เดรัจฉานต่าง ๆ ทั้งสัตว์ปีกเลี้ยงและสัตว์ป่า เป็นต้น[93]

5. ‘ประกาศว่าด้วยร่างวิญญาณแห่งปรโลก’ — หนิวโถวและหม่าเมี่ยนอธิบายทุกขั้นตอนการจัดการเมื่อมนุษย์สิ้นอายุขัย

ช่วงนี้รู้สึกว่าอากาศในหลายเมืองของโลกมนุษย์เปลี่ยนแปลงฉับพลันทุกวัน โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่ง เดี๋ยวแดดส่องทั่วฟ้า ดวงอาทิตย์แดงร้อนสาดแสงจนเหงื่อชุ่มหลัง เดี๋ยวลมพัดและฝนเทลงมา เวลาออกนอกบ้าน หากร่มเล็กไปหน่อยก็ถูกพัดพลิกจนเปียกไปทั้งตัว ช่วงนี้อากาศเช่นนี้แทบเกิดวันละหลายครั้ง หากอยู่ชายฝั่ง สภาพลมคลื่นและอากาศยิ่งเปลี่ยนมาก ร่างกายมีภูมิต้านทานอ่อนลงหน่อยก็เป็นหวัดได้ง่าย คนรอบตัวหลายคนบ่นว่าอากาศไม่ดี ร้อนอบอ้าว และอากาศโดยรอบแย่[94]

เมื่อเข้าไปในห้างเล็กใหญ่หรืออาคารสำนักงาน เครื่องปรับอากาศข้างในก็เย็นจัด เดี๋ยวร้อนเดี๋ยวหนาว สลับกันอย่างกะทันหันจนทรมาน ทุกคนหวังว่าอากาศจะดีขึ้นและคงที่กว่านี้ แม้ทุกคนมีความหวัง แต่ในความเป็นจริงอากาศก็ยังเหมือนเดิม มนุษย์มักหวังว่าทุกอย่างรอบตัวจะดีไปหมด แต่คนส่วนใหญ่กลับละเลยว่าตนปฏิบัติต่อธรรมชาติของเราอย่างไรในชีวิตประจำวัน

ทุกวันเราใช้ผลิตภัณฑ์ใช้แล้วทิ้งมากมาย เช่น ตะเกียบกระดาษทิชชู และบรรจุภัณฑ์สวยงามหลายชนิด สร้างสิ่งที่ก่อมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมมากมายทุกวัน เมื่อเราใช้สอยของใช้ประจำ

วันอันประณีต เครื่องใช้ไฟฟ้า เฟอร์นิเจอร์ โซฟาหนังแท้ เสื้อหนัง เสื้อผ้าไหมแท้ และของตกแต่งงดงามนานาชนิด เราเคยคิดหรือไม่ว่า เราเพียงจ่ายเงินบางส่วนซื้อผลิตภัณฑ์เหล่านี้ แต่เบื้องหลังการทำให้มันงดงามนั้น มีชีวิตน่าสงสารมากมายที่ไม่เป็นที่รู้จักต้องถูกสังเวย หรือไม่ก็สิ้นเปลืองแรงคนและทรัพยากรนับไม่ถ้วนจึงได้ผลิตภัณฑ์ประณีตชิ้นหนึ่งออกมา ชีวิตที่ถูกสังเวยและฝังไปด้วยอย่างไร้ปรานีอยู่เบื้องหลังเหล่านี้ เต็มใจจริงหรือที่จะกลายเป็นอาหารอันอุดมของมนุษย์มื้อหนึ่ง หรือให้มนุษย์ถลกหนังมาสวมใส่? หากถามสัตว์เล็ก ๆ เหล่านั้น เชื่อว่าพวกมันต้องไม่ยินยอมแน่ นี่เป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงและมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

ประการที่สองคือความคิดของมนุษย์ ทุกวันเมื่อขึ้นขนส่งสาธารณะหรือเดินตามถนน เราเห็นผู้คนมากมาย สีหน้าของพวกเขาเผยความเหนื่อยล้า ไม่มีความสุข กลัดกลุ้ม กังวล และหวาดกลัว ที่จริงคนมากมายมีวิญญาณเกาะติดอยู่ในกาย จะใช้ชีวิตให้มีความสุขและราบรื่นตามใจจึงยากมาก[95]

ความคิดด้านลบนานาของมนุษย์เราแผ่กระจายรอบตัวไม่หยุด สัตว์ที่ถูกฆ่าก็เช่นกัน ต่างปล่อยความคิดอาฆาตเรื่องชีวิตและความตายนานาชนิดให้ก้องวนอยู่ในพื้นที่รอบ ๆ พวกมันคอยหาโอกาสแก้แค้น พร้อมก่อภัยพิบัติต่าง ๆ แก่มนุษย์ได้ทุกเวลา ความคิดของเรากำลังส่งผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงอากาศของธรรมชาติทั้งหมด การเปลี่ยนแปลงอากาศตามธรรมชาติที่เราชักนำมาวันนี้ ก็คือผลตอบสนองจากความคิดในใจที่เราแผ่ออกมาทุกวัน ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์จึงกล่าวว่า “พึงพิจารณาสภาวะแห่งธรรมธาตุ สรรพสิ่งล้วนเกิดจากจิตสร้าง”[96]

ขอนอบน้อมแด่พระอมิตาภพุทธะ! ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

ข้างหน้ากำลังเห็นหนิวโถวและหม่าเมี่ยน ไม่รู้ว่าพวกเขาจะไปไหน? เข้าไปทักทายหน่อยดีกว่า!

“พระอมิตาภพุทธะ! ขอถามหน่อยค่ะ ท่านหนิวโถวกับท่านหม่าเมี่ยนกำลังจะไปไหนกัน?”

พี่หนิวโถวกล่าวว่า “อ้อ! อาอวี้ เจ้ามาแล้ว เขียน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เสร็จหรือยัง?”

“อาอวี้ละอายใจค่ะ! ต้องพยายามให้มากกว่านี้ จะทำให้เสร็จโดยเร็ว ขอบคุณทั้งสองท่านที่เป็นห่วงค่ะ!

ทุกครั้งที่พบ ทั้งสองท่านดูยุ่งอยู่เสมอ อยากถามว่าตามปกติมีความกดดันจากงานไหมคะ? หากจับคนผิดขึ้นมา จะถูกพญายมราชผู้ครองปรโลกถอดจากตำแหน่งหรือไม่? ทั้งสองท่านดูดุมากเสมอ ทำไมไม่ยิ้มบ้างล่ะคะ? ผู้เชี่ยวชาญบอกว่าการรักษาจิตใจให้มีความสุขอยู่เสมอทำให้สุขภาพดี ทั้งยังช่วยลดความเครียดด้วย!”

พี่หนิวโถวกล่าวว่า “พวกเราหนิวโถวและหม่าเมี่ยนเป็นเจ้าหน้าที่แนวหน้าแห่งปรโลก ทุกวันได้รับใบแจ้งการสิ้นอายุขัยของมนุษย์ที่ปรโลกออกให้เป็นกองใหญ่ นั่นคือ ‘ประกาศว่าด้วยร่างวิญญาณแห่งปรโลก’ เรียกย่อว่าหมายปรโลก

‘ประกาศว่าด้วยร่างวิญญาณแห่งปรโลก’ มีสองสี สีหนึ่งเหลืองอ่อน อีกสีหนึ่งแดงคล้ำ หมายปรโลกสีเหลืองอ่อนให้ขุนนางปรโลกจากฝ่ายให้รางวัลความดีและฝ่ายลงโทษความชั่วถือไปโลกมนุษย์ เพื่อต้อนรับดวงวิญญาณผู้ตายเข้าปรโลก มีเพียงหมาย

ปรโลกสีแดงคล้ำเท่านั้นที่เป็นของพวกเราหนิวโถวและหม่าเมี่ยน ถือ

หมายปรโลกสีเหลืองอ่อนหมายความว่า มนุษย์ที่สิ้นอายุขัยมีกรรมดีมาก ส่วนหมายปรโลกสีแดงคล้ำหมายความว่ามีกรรมชั่วหนัก ต้องตกสู่นรกต่าง ๆ เพื่อรับโทษ

เนื้อหาใน ‘ประกาศว่าด้วยร่างวิญญาณแห่งปรโลก’ คือ มนุษย์คนใดจะสิ้นอายุขัยที่ใด ในปี XX เดือน XX วันที่ XX เวลา X นาฬิกา X นาที X วินาที และสิ้นอายุขัยเพราะเหตุการณ์ใด ล้วนมีบันทึกละเอียด พวกเราจะไปจับร่างวิญญาณกลับปรโลกเพื่อรับโทษโดยตรง ณ เวลาและสถานที่อันแม่นยำ หากพบร่างวิญญาณดื้อรั้น เราจะปฏิบัติอย่างดุร้ายและผลักพวกเขาเข้าปรโลก สถานที่และเหตุการณ์ที่แต่ละคนสิ้นอายุขัยไม่เหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่ป่วยและนอนตายในโรงพยาบาลเมื่อใกล้สิ้นชีวิต ดังนั้นโรงพยาบาลจึงเป็นสถานที่ที่มนุษย์มากมายสิ้นอายุขัย ด้วยเหตุนี้เราจึงไปโรงพยาบาลบ่อยเพื่อจับร่างวิญญาณมาดำเนินคดี

โดยพื้นฐานเราไม่จับคนผิด เพราะ ‘ประกาศว่าด้วยร่างวิญญาณแห่งปรโลก’ จะแสดงกระบวนการตายของมนุษย์ผู้นั้นล่วงหน้า เมื่อได้รับหมายปรโลก เราจะดูก่อนหนึ่งครั้ง มนุษย์ทุกคนก่อนสิ้นอายุขัย ร่างกายจะเปล่งแสงชนิดหนึ่ง เพียงแต่ความสว่างมากน้อยต่างกัน ยิ่งแสงจากกายสว่าง ก็แสดงว่าเป็นคนดีอย่างยิ่ง หรือถึงกับเป็นผู้ปฏิบัติธรรมอันบริสุทธิ์ หากแสงจากกายมนุษย์หายไปหมด อีกทั้งถูกแสงนรกสีดำปกคลุม ผู้นั้นก็คือร่างวิญญาณที่หนิวโถวและหม่าเมี่ยนอย่างเราต้องจับกลับปรโลก เมื่อมีลักษณะสองอย่างนี้ปรากฏ โดยพื้นฐานก็ไม่จับผิด หากเกิด

จับผิดจริง เราจะรีบส่งร่างวิญญาณกลับโลกมนุษย์ทันที และพญายมราชผู้ครองปรโลกจะทรงสอบสวนเหตุปัจจัยของเรื่องอย่างละเอียดแล้วจัดการ[97]

พญายมราชผู้ครองปรโลกทรงลงโทษสรรพสัตว์ที่ละเมิดศีลอย่างเข้มงวดจริง แต่หากพวกเรามิได้จงใจทำผิด พระองค์จะทรงให้โอกาสเราแก้ไขและเริ่มต้นใหม่ ทุกสิ่งมีเหตุปัจจัยก่อนหลังนานาที่มาประชุมกัน แน่นอนว่าเราจะจัดการอย่างระมัดระวัง มิฉะนั้นหากจับวิญญาณผิดบ่อย ๆ ก็เท่ากับความสะเพร่าของตนทำให้เกิดโศกนาฏกรรมในครอบครัวมนุษย์มิใช่หรือ? แม้พญายมราชจะไม่ทรงลงโทษ เราเองก็ต้องแบกหนี้กรรมอันหนักก้อนหนึ่ง โดยทั่วไปเราจะไปถึงสถานที่ก่อนเจ้าของร่างวิญญาณสิ้นอายุขัย ตรวจสภาพแวดล้อมและตรวจสอบข้อมูลยืนยันตัวตนเพื่อป้องกันการจับคนผิด

ร่างวิญญาณผู้สิ้นอายุขัยที่เราจับทุกวันนี้ แทบทั้งหมดเป็นมนุษย์ที่ละเมิดศีลเรื่องการประพฤติผิดในกาม ร่างวิญญาณที่ถูกเราจับกลับปรโลกได้ ต้องเคยก่อกรรมชั่วนานาที่นำสู่นรกขณะมีชีวิต ปัจจุบันมนุษย์นับไม่ถ้วนส่วนใหญ่มีความผิดเรื่องการประพฤติผิดในกาม บรรยากาศสนามพลังแห่งการประพฤติผิดในกามของร่างวิญญาณเข้มข้น เมื่อเราเห็นแล้วจะยิ้มออกได้อย่างไร?[98]

วิญญาณผู้มีบาปจากกรรมชั่วเรื่องกามเช่นนี้ บางตนแม้สิ้นอายุขัยแล้วก็ยังแผ่ความคิดประพฤติผิดในกามออกมา นี่เป็นผลจากความเคยชินจนกลายเป็นธรรมชาติ เราต้องใช้ท่าทีดุร้ายจึง

จะดึงสติพวกเขากลับมา ให้รู้ว่าบุญวาสนาในโลกมนุษย์ใช้หมดแล้ว ต้องสำนึกขมาอย่างจริงจังและรับโทษในนรก

ที่จริงพวกเราก็อยากยิ้ม แต่ยิ้มไม่ออกจริง ๆ เว้นแต่ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ จะเผยแพร่อย่างกว้างขวางในโลกมนุษย์ ทุกคนอ่านแล้วรักษาจริยธรรมแห่งความสัมพันธ์ ไม่ก่อกรรมชั่วที่นำสู่นรก จนนรกว่างทั้งหมด ถึงตอนนั้นเราก็จะยิ้มแน่นอน

ตอนนี้มีมนุษย์ตกนรกมากเกินไป ภาระงานของเราเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อาอวี้ เจ้าต้องรีบเขียน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ให้เสร็จจริง ๆ หวังจะอาศัยหนังสือสอนความดีเล่มนี้เปลี่ยนใจคนให้มุ่งดีและพลิกภัยพิบัตินานาที่จะเกิดแก่โลกมนุษย์ในอนาคต

พระอมิตาภพุทธะ! เรามีงานต้องทำ มีโอกาสค่อยคุยกันอีก เจ้าเยี่ยมชมต่อเถิด เราไปก่อน แล้วพบกัน!”

พระอมิตาภพุทธะ! หนิวโถวและหม่าเมี่ยนรวดเร็วจริง ๆ มองไม่เห็นพวกเขาแล้ว เจ้าหน้าที่ทุกคนในปรโลกแม้ดูดุร้าย แต่ล้วนเต็มไปด้วยความยุติธรรมและความรับผิดชอบ ฉันเองก็ต้องกลับไปเร่งเขียนบทความให้เสร็จ

ขอนอบน้อมแด่พระอมิตาภพุทธะ! โดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

6. ธรรมกับอธรรมดุจน้ำแข็งกับถ่านไฟมาแต่โบราณ คำติฉินและคำยกย่อง บัดนี้จึงตัดสินได้ว่าเท็จหรือจริง! — เยือนแม่ทัพเย่ว์เฟย วีรบุรุษของชาติแห่งยุคหนึ่ง ฟังเรื่องราวในอดีตอย่างละเอียด

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

“ท่านตุลาการ! วันนี้อยากให้ท่านพาฉันไปเยี่ยมแม่ทัพเย่ว์เฟยค่ะ ในโลกมนุษย์มีเรื่องเล่าต่าง ๆ เกี่ยวกับท่านแม่ทัพมากมายตอนเล็ก ๆ อยู่โรงเรียนก็เคยได้ยินครูยกย่องท่านแม่ทัพเย่ว์เฟย”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “เย่ว์เฟยเป็นแม่ทัพของปรโลก อาอวี้ ตามข้ามา ข้าจะพาเจ้าไปจวนแม่ทัพ แล้วเจ้าสัมภาษณ์แม่ทัพเย่ว์เฟยเอง”

ถึงแล้ว! ทั้งตื่นเต้นและดีใจ! ข้างหน้ามีอาคารโบราณคล้ายวัดตรงกลางอาคารเขียนว่า “จวนแม่ทัพเย่ว์เฟย” หน้าประตูใหญ่สีแดงมียักษ์สี่ตนถืออาวุธยืนอยู่ ยักษ์ตนหนึ่งเห็นตุลาการแห่งปรโลกก็ทำความเคารพทันที

ตุลาการแห่งปรโลกสั่งให้ยักษ์ไปแจ้งท่านแม่ทัพว่า มีอุบาสิกาจากโลกมนุษย์ชื่อช่างกวนอวี้ฮวา กำลังเขียนหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ตามที่ปรโลกกำหนด เพื่อชำระกระแสสังคมมนุษย์ให้บริสุทธิ์ และโปรดสรรพสัตว์ผู้ทุกข์ยากที่หลงละเมิดศีล

ในโลกมนุษย์ จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์บางส่วนในปรโลก บัดนี้ช่างกวนอวี้ฮวาประสงค์จะเข้าคารวะและสัมภาษณ์ท่านแม่ทัพ ขอให้ช่วยแจ้งด้วย

ยักษ์รีบเข้าจวนแม่ทัพไปแจ้งก่อน อีกตนหนึ่งก็พาเราเข้าห้องโถงหน้า จัดให้เรานั่งดื่มชารอสักครู่ ห้องโถงหน้านี้มีประตูบานหนึ่งตรงเข้าสู่ด้านใน เราจึงนั่งรอ

สภาพแวดล้อมที่นี่ไม่เหมือนนรก ให้ความรู้สึกเหมือนจวนขุนนางมาก มียักษ์เข้าเวรเดินตรวจตรา ยักษ์ที่อยู่หน้าประตูเมื่อครู่ออกมา บอกว่าท่านแม่ทัพจะมีประชุมอีกสักครู่ ก่อนประชุมยังมีเวลาพบเราได้บ้าง จึงพาเราเข้าห้องโถงใน

ห้องโถงในนี้ใหญ่กว่าห้องโถงหน้ามาก ตรงกลางเขียนอักษรจีนใหญ่สี่ตัวว่า “尽忠报国” — จงรักภักดีสุดกำลังเพื่อตอบแทนชาติ อักษรใหญ่สี่ตัวนี้ดูคล้ายลายมือแบบกึ่งหวัด แผ่บรรยากาศสนามพลังแห่งการพิทักษ์ความยุติธรรมออกมา ดูมีจังหวะพลิ้วไหว เต็มไปด้วยความเคลื่อนไหวและความเที่ยงธรรม ทำให้ซาบซึ้ง! กลางห้องโถงมีโต๊ะทำงาน ท่านแม่ทัพนั่งอยู่ตรงกลาง ฉันประนมมือคารวะแม่ทัพเย่ว์เฟย!

“ราษฎรหญิงช่างกวนอวี้ฮวาขอคารวะท่านแม่ทัพ!”

แม่ทัพเย่ว์เฟย: “ไม่ต้องมากพิธี! ช่างกวนอวี้ฮวา ไม่ต้องเกรงใจ ลุกขึ้นเถิด! มีเรื่องใดก็พูดตรง ๆ ได้”

ใบหน้าแม่ทัพเย่ว์เฟยค่อนข้างคล้ำ สีหน้าเคร่งขรึมมาก แต่ไม่ดูดุร้ายเท่าพญายมราชหลายพระองค์ในปรโลก ให้ความรู้สึกเคร่งขรึมและเต็มไปด้วยความยุติธรรม ท่านแม่ทัพสวมชุดขุนนางปรโลกสีเทา

แม่ทัพเย่ว์เฟย: “ซ่างกวนอวี้ฮวา เจ้าต้องตั้งใจเขียน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ให้ดี เพื่อให้สรรพสัตว์ในโลกมนุษย์รู้ว่า เมื่อก่อกรรมชั่วที่นำสู่นรก ย่อมต้องตกลงไปรับผลทุกข์ไร้ประมาณไร้ขอบเขตอย่างแน่นอน ตกลงไปง่าย แต่จะออกมานั้นยากยิ่ง ยากเหลือเกิน เจ้ามีคำถามอะไรอยากถามแม่ทัพผู้นี้หรือ?”

อาอวี้: “มีค่ะ ท่านแม่ทัพ! ในโลกมนุษย์มีเรื่องเล่าต่าง ๆ เกี่ยวกับท่านอยู่มาก เช่น ใครเป็นผู้ทำร้ายท่านกันแน่? เป็นฉินฮุ่ยหรือเป็นฮ่องเต้? และตอนนี้ท่านมองเหตุการณ์ที่ถูกทำร้ายในครั้งนั้นอย่างไร มีความคิดอย่างไร? บทฉือ ‘หม่านเจียงหง’ ที่ผู้คนชื่นชอบและขับขานกันมานานนั้น เป็นผลงานของท่านจริงหรือไม่? เรื่องเล่าว่าท่านคือจางเฟยในยุคสามก๊กกลับชาติมาเกิด มีเรื่องเช่นนี้จริงไหมคะ? ฉันอยากถามท่านเรื่องเหล่านี้ อีกทั้งตอนนี้ท่านเป็นแม่ทัพในปรโลก แล้วฉินฮุ่ยอยู่ที่ไหน? ขอรบกวนท่านแม่ทัพคลายข้อสงสัยของราษฎรหญิงผู้นี้ด้วยค่ะ”

แม่ทัพเย่ว์เฟย: “เมื่อครั้งมีชีวิต แม่ทัพผู้นี้ถูกฉินฮุ่ยทำร้ายจริง ในเวลานั้นฉินฮุ่ยอิจฉาข้ามาตลอด เริ่มแรกเป็นเพียงความอิจฉาเขาอิจฉาที่องค์เหนือหัวทรงชื่นชมใจรักชาติของข้า จึงมักพูดหรือทำบางอย่างต่อพระพักตร์เพื่อขัดขวางแผนการรบของข้า ทั้งหลายครั้งก่อนจะออกรบก็เสนอความเห็นคัดค้านแผนการรบ แต่เขาทำไม่สำเร็จอยู่หลายครั้ง

ตอนนั้นข้าไม่คิดว่าเขาจะมีเจตนาฆ่า เพียงคิดว่าฉินฮุ่ยเกิดความอิจฉา วิธีจัดการเรื่องราวจึงต่างจากข้าบ้าง เวลาทำงาน คนเราย่อมมีความขัดแย้งเพราะความเห็นส่วนตัวต่างกัน ที่จริงเขาก็

เพียงหวังจะสร้างผลงานสักอย่างให้องค์เหนือหัวทรงมองเขาด้วยสายพระเนตรพิเศษ

เมื่อมองจากตอนนี้ ตอนนั้นข้าตัดสินฉินฮุ่ยผิดจริง ๆ คิดเสมอว่าเขาเพียงมีวิธีจัดการเรื่องราวต่างจากข้าบ้างเท่านั้น จึงไม่ได้ใส่ใจป้องกันฉินฮุ่ยนัก คิดแต่จะทุ่มเทใจจริงของตน ภักดีสุดกำลังเพื่อตอบแทนชาติ

เมื่อวิธีจัดการต่างกัน ก็อดทนและผ่อนปรนต่อกันหน่อย เรื่องย่อมผ่านไปได้ ข้าให้ความสำคัญกับภาพใหญ่กว่า ว่าจะปกป้องบ้านเมืองอย่างไร ส่วนความแค้นและการต่อสู้ส่วนตัวเหล่านั้นไม่ควรเก็บไว้ในใจเลย ทั้งไม่จำเป็นต้องถือสาเรื่องเล็กน้อยกับเขา ใจของข้าจริงแท้บริสุทธิ์ ไม่จำเป็นต้องอธิบายสิ่งใด ลูกผู้ชายควรใช้การกระทำจริงพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตน

ส่วนการถูกทำร้ายในครั้งนั้น ในใจข้าไม่มีความแค้นใด! ชนะและแพ้เป็นเรื่องธรรมดาของนักรบ วันนี้ข้าชนะ พรุ่งนี้เมื่อข้าแพ้ก็ต้องเผชิญความตายอย่างแน่นอน เรื่องนี้เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ช่วงเวลานั้นจะมาถึงเมื่อใดไม่สำคัญ สิ่งสำคัญที่สุดคือข้าสละชีวิตอย่างมีคุณค่า ความตายของข้าไม่ทำให้ชาติอับอาย แม้ครั้งนั้นข้าถูกใส่ร้ายจนตาย แต่ในใจยอมรับความตายตามคำสั่ง และสำหรับข้า ความตายไม่มีสิ่งใดน่ากลัวเลย

ก่อนสิ้นชีวิต ใจข้ายังนึกถึงคำสอนของมารดาให้ภักดีสุดกำลังเพื่อตอบแทนชาติ พอคิดถึงเรื่องนี้ก็ให้ทอดถอนใจนัก! คิดว่าในฐานะลูกยังไม่ได้ตอบแทนพระคุณเลี้ยงดูของมารดา ทั้งยังทำหน้าที่ภักดีตอบแทนชาติไม่ครบ บ้านเมืองกำลังจะขาดนักรบที่ปกป้องชาติด้วยใจจริงไปอีกคนหนึ่ง เมื่อข้าเกิดความคิดสุดท้ายว่า

หากมีชาติหน้า ข้าจะทำหน้าที่ภักดีตอบแทนชาติให้ดียิ่งขึ้น จากนั้นก็ถูกประหารตามพระบัญชา! ข้ามิได้เกลียดใคร ไม่เกลียดคำยุยงและแผนทำร้ายของฉินฮุ่ย ทั้งไม่เกลียดความมืดบอดขององค์เหนือหัวที่ทรงสั่งประหารผู้ภักดี สิ่งเหล่านี้สำหรับข้าไม่สำคัญอีกแล้ว

เมื่อข้าตายและมาถึงท้องพระโรงพิพากษาแห่งปรโลก พญายมราชผู้ครองปรโลกทรงเห็นว่าข้าถูกทำร้ายแต่ไม่มีความแค้นอยากแก้แค้น ก่อนตายยังมีใจปกป้องบ้านเมือง จึงทรงจัดให้ข้าเป็นแม่ทัพแห่งปรโลก ตอนนี้ข้ารับผิดชอบกำกับกิจการทหารของปรโลก เมื่อกำลังจะเกิดสงครามในโลกมนุษย์ ปรโลกจะจัดเตรียมการสงครามล่วงหน้าสามเดือน[99]

เพราะสงครามแต่ละครั้งในโลกมนุษย์ ที่จริงก็เป็นกรรมร่วมและกรรมที่ให้ผลแน่นอนบางส่วน ซึ่งมนุษย์ก่อจากการฆ่าสัตว์ในอดีต กรรมที่ให้ผลแน่นอนโดยทั่วไปเปลี่ยนไม่ได้ หากจะเปลี่ยนจริง ๆ ต้องมีกำลังกรรมดีอันยิ่งใหญ่และแรงกล้ามากมาพลิกเปลี่ยน โดยทั่วไปต้องอาศัยพุทธานุภาพร่วมกับกำลังกรรมดีอันใหญ่และแรงกล้า จึงมีโอกาสเปลี่ยนกรรมที่ให้ผลแน่นอนได้ การเปลี่ยนนี้เป็นเพียงลดอานุภาพความเสียหายของกรรมนั้นให้ต่ำที่สุด ปัจจุบันใจคนไม่ดี กรรมที่ให้ผลแน่นอนจึงเปลี่ยนยาก ดังนั้นการตีพิมพ์ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ จึงดีมาก ช่วยตักเตือนและเปลี่ยนใจคนได้

เมื่อเกิดสงครามในโลกมนุษย์ กองทัพปรโลกต้องจัดเตรียมรายละเอียดต่าง ๆ ของสงครามไว้ล่วงหน้า เช่น ใครชนะใครแพ้? บาดเจ็บล้มตายเท่าไร? พวกเราจะจัดการให้เรียบร้อยตามเหตุและ

ผลจากชาติก่อน กล่าวคือโลกมนุษย์ยังไม่เริ่มรบ ปรโลกก็ได้จัดเตรียมและออกผลล่วงหน้าแล้ว ส่วนข้าต้องรับผิดชอบจัดกองทัพและจัดการงานต่าง ๆ เมื่อสงครามเกิดขึ้น

สงครามของปรโลกต่างจากสงครามโลกมนุษย์ เมื่อโลกมนุษย์เกิดสงคราม มนุษย์มีกายเลือดเนื้อ หากบาดเจ็บอาจพิการตลอดชีวิตหรือถึงตาย แต่สงครามปรโลกเป็นการรบด้วยอำนาจธรรมฤทธิ์และกำลังจิต ต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ฉินฮุ่ยมีความผิดฐานทำร้ายผู้ภักดี ทุจริต และอื่น ๆ ตอนนี้กำลังรับโทษในนรกไท่ซาน เมื่อครบโทษนรกไท่ซานแล้ว ยังต้องไปรับโทษต่อในนรกถอนลิ้น นรกยิงตา และอื่น ๆ ฉินฮุ่ยก่อกรรมชั่วหนักหนาขณะมีชีวิต หากเขาจะออกจากนรกและเป็นอิสระ คิดว่าคงเป็นเรื่องในอนาคตอันไกลแสนไกล

แต่ข้าก็หวังว่าเขาจะพ้นทุกข์ในนรกได้โดยเร็ว อย่างไรเสียขณะมีชีวิตเราต่างรับใช้องค์เหนือหัวพระองค์เดียวกันในเวลาเดียวกัน อยู่ร่วมแผ่นดินเดียวกัน เพียงมีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันเท่านั้น สำหรับข้าแล้วก็ไม่มีความแตกต่างอะไรเลย ทุกคนทำหน้าที่ส่วนของตนให้ดี รักษาบ้านเมือง ให้ราษฎรอยู่เป็นสุขก็พอ ส่วนชีวิตและความตาย ความสุขสงบส่วนตัวไม่สำคัญเลย กินก็เพียงสามมื้อ นอนก็เพียงเตียงเดียว ไม่ต้องแสวงหามากมาย ขอให้ทำประโยชน์แก่ราษฎรจำนวนมากได้ก็พอ

ความคิดในใจคนสำคัญเพียงใด ตอนนี้ข้ากับฉินฮุ่ยต่างอยู่ในปรโลกเช่นกัน แต่สภาพกลับต่างกันราวฟ้ากับดิน ข้ายังยุ่งกับการจัดการงานทหารต่าง ๆ ทุกวัน ผู้ใต้บังคับบัญชาบางส่วนที่เคยติดตามข้าในโลกมนุษย์ เมื่อสิ้นอายุขัยแล้ว ตอนนี้ก็ยังติดตามข้า

อยู่ในปรโลกต่อไป ตรงกันข้าม ฉินฮุ่ยแม้อยู่ในปรโลกเช่นกัน แต่ต้องทนโทษอันทุกข์ทรมานไร้ประมาณไร้ขอบเขตในนรกเป็นกัปอันยาวนาน

ข้าขอเตือนชาวโลกว่า ผู้เป็นขุนนางอย่ารับสินบนบิดเบือนกฎหมาย อย่าอ้างงานส่วนรวมเพื่อประโยชน์ส่วนตน หากไม่ภักดีต่อหน้าที่ หลอกลวงชาติ ยักยอกของราษฎร เห็นสามัญชนเป็นดั่งหญ้า ไม่สร้างความสุขแก่เพื่อนร่วมชาติ แม้ขณะมีชีวิตจะหนีกฎหมายบ้านเมืองได้ เมื่อตายก็ยากจะหนีความไร้ปรานีของกฎปรโลก! หากภักดีต่อชาติ รักราษฎรดุจทารก ให้ประโยชน์สุขของประชาชนมาก่อนในทุกเรื่อง แบกภาระหนักแห่งความสงบมั่นคงของแผ่นดิน ไม่หลอกองค์เหนือหัว ไม่ปิดบังทำชั่วแม้อยู่ลำพังในห้องมืด ลงมือประพฤติธรรมฝ่ายดี เมื่อพ้นร่างนี้แล้ว วิญญาณผู้ภักดีย่อมตรงขึ้นสวรรค์ เสวยความสุขเป็นเวลาหลายพันหลายหมื่นปี!

ที่เจ้าถามถึงบทฉือ ‘หม่านเจียงหง’ นั้น ข้าแต่งขึ้นจากความรู้สึกในเวลานั้นจริง ส่วนเรื่องเล่าว่าข้าเป็นจางเฟยในยุคสามก๊กกลับชาติมาเกิด เป็นเพียงเรื่องเล่า มิใช่ความจริง ข้าจะมีความกล้าหาญเทียบจางเฟยได้อย่างไร[100]

ข้าจะบอกเจ้า กฎแห่งปรโลกยุติธรรมและกระจ่างแจ้งอย่างเด็ดขาด ไม่มีผิดพลาดตกหล่นแม้แต่น้อย ไม่เหมือนโลกมนุษย์ที่มีคดีอยุติธรรม เท็จ และผิดพลาดอันไม่ชัดเจนมากมาย อีกทั้งปรโลกไม่มีองค์กรปราบทุจริตแบบโลกมนุษย์ เพราะขุนนางปรโลกทั้งหมดทำเพื่อส่วนรวมและรักษากฎหมาย ไม่มีขุนนางทุจริตใด ๆ เมื่อมาปรโลกทุกคนเสมอภาค คดีอยุติธรรมทั้งหมดใน

โลกมนุษย์จะปรากฏตามจริงทีละเรื่องหน้าแท่นกระจกกรรม กฎปรโลกอันไร้ปรานีรัดตรึงได้เฉพาะผู้ทำชั่ว แต่กักขังผู้ทำดีอย่างยิ่งไม่ได้

ช่างกวนอวี้ฮวา! เจ้าต้องเขียน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ อย่างละเอียดรอบคอบ เพราะปัจจุบันสรรพสัตว์ตกนรกมากมายเหลือเกิน! หวังว่าหนังสือนี้จะตีพิมพ์โดยเร็ว ให้ราษฎรอ่านแล้วละชั่วมุ่งดี ขัดเกลาตนและช่วยผู้อื่น เมื่อนั้นลมฝนก็จะเป็นไปตามฤดู และบ้านเมืองปราศจากศึกสงคราม

เอาละ! วันนี้พอเท่านี้ ข้ายังมีราชการต้องทำ หากมีคำถามยินดีให้มาอีกครั้งหน้า!”

อาอวี้ประนมมือขอบพระคุณแม่ทัพเย่ว์เฟย!

ขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก! ขอบคุณยักษ์องครักษ์ทั้งหลาย!

โดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

บทแนบ:

ชมรูปสลักหินเย่ว์โหว — หลิวเซียนหลุน (ราชวงศ์ซ่ง)[101]

ปีเก่าลั่นกลองรับศึก ณ ชายแดน ชะตาของบ้านเมืองขึ้นอยู่กับตัวท่านผู้เป็นขุนนางใหญ่

ทั่วสี่สมุทรมีสักกี่คนคิดถึงอู่มู่ ล่วงร้อยปี วันนี้จึงได้เห็นรูปท่าน

ปลายพู่กันร้อยลมจันทร์สามพันอักษร วาจาเย็นขรึมดั่งน้ำค้างแข็ง ทหารหนึ่งแสน

ฟ้ายังรู้ว่าคนมีความค้างแค้นหลงเหลือ ย่อมต้องฝากหมายไว้กับการฟื้นฟูแผ่นดิน

อ่านชีวประวัติเย่ว์อู่มู่ — พานอิน (ราชวงศ์หยวน)

เมฆลอยหมื่นลี้บดบังทิวทัศน์ให้มืดครึ้ม ตะวันลับพันขุนเขากำลังจมหนักลง

ราชสำนักเองท้อถอยจากปณิธานฟื้นฟูชาติ ออกด่านไปก็เหนื่อยเปล่าดวงใจแม่ทัพใหญ่

ขุนนางผู้เป็นข้ายังมิได้ชำระแค้นจนสิ้นชีวิต คนคดชั่ววางหลุมพรางด้วยอุบายลึกล้ำ

เหลือเพียงหีบหนึ่งแห่งประวัติผู้ภักดีสุดใจ ปาดน้ำตาอ่านซ้ำอยู่ร่ำไป มิอาจห้ามตน

‘หม่านเจียงหง’ — จารึกประกอบสำเนาหมึกพระราชหัตถเลขาที่ซ่งซือหลิงพระราชทานแก่เย่ว์อู่มู่ — เหวินเจิงหมิง (ราชวงศ์หมิง)[102]

ปัดเช็ดศิลาจารึกที่ชำรุด อักษรพระบัญชาถึงเฟย ยังพออ่านเลือนราง

ทอดถอนถึงครั้งแรก พึ่งพาเฟยมากเพียงใด ภายหลังกลับโหดร้ายเพียงนั้น!

หรือแท้จริงเมื่อสร้างผลงานสำเร็จ กายควรต้องตาย น่าเวทนา เมื่อเรื่องล่วงแล้ว ถ้อยคำยากไถ่คืน

ไร้ความผิดที่สุด ทั้งน่าแค้นและน่าสงสารยิ่ง คดีเฟิงป๋วนั้น!

มิได้นึกหรือว่าจงหยวนถูกบีบรัด? มิได้เสียดายหรือที่ฮุยจงและชินจงถูกหยาม?

แต่หากฮุยจงและชินจงกลับมา ตัวนี้จะอยู่ในฐานะใด!

พันปีอย่ามัวกล่าวว่าการข้ามใต้ผิด ครั้งนั้นต่างหากที่ตนกลัวจงหยวนฟื้นคืน

น่าขัน ฉินฮุ่ยคนเล็ก ๆ เพียงคนเดียวจะมีอำนาจใด ก็เพียงสนองความปรารถนาขององค์ฮ่องเต้

ความรู้สึกเมื่อคารวะศาลเย่ว์อู่มู่ — พระปาจื่อโถวถัว (ราชวงศ์ชิง)

ข้ามใต้หวังสงบเพียงมุมหนึ่ง ชาติก็ล่มแล้ว ศาลและไม้เหนือสุสานยังเขียวครึ้ม

ผู้กล้าไร้ความยึดมั่นในคุณธรรมอันเด่น ชื่อยากปรากฏ แผ่นดินมีวิญญาณภักดี แม้หญ้าก็หอม

ลมฝนเหนือทะเลสาบและขุนเขายังสะท้อนความคับแค้น คนตัดฟืนและคนเลี้ยงสัตว์ผ่านไปมาก็เศร้าสลด

หากสองจักรพรรดิกลับมาขณะยังมีชีวิต ผู้ใดเล่าจะหลั่งน้ำตาโลหิตกลางแสงอาทิตย์อัสดง

กลอนแบบเจว๋จวี้สามบทไว้อาลัยแม่ทัพเย่ว์ — เมี่ยวเจิ้ง

ดวงใจภักดีมุ่งตอบแทนชาติ กับทวนยาวเก้าเชียะ เสื้อออกรบเปื้อนเลือดในสนามศึกเก่า[103]

แม่ทัพหนึ่งสร้างผลงานสำเร็จ ทิ้งน้ำตาตลอดกาล ป้ายทองสิบสองฝังผู้ภักดี

หลังสักอักษรแดงสดว่าให้ภักดีสุดกำลัง วิชายิงธนูทะลุใบหยางเรียนจากโจวถง

ภักดีและกตัญญูครบทั้งสอง ละตัวตนอันเล็กน้อย ลูกผู้ชายถึงขั้นนี้จึงเป็นวีรบุรุษ

กอบกู้แผ่นดินและรับสองจักรพรรดิกลับ ใจกล้าเปิดเผยให้หมื่นชายสะท้าน

ฝนซู่สงบแล้ว เงยหน้าทอดสายตา ผู้ใดเล่าจะรู้ความรู้สึกข้าในยามนี้

7. น้ำแกงหนึ่งถ้วยของยายเมิ่ง บุญคุณความแค้นล้วนลืมสิ้น! — เยี่ยมชมลานอวี้วั่ง ณ สถานที่จริง

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

ฉันถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “สรรพสัตว์ทั้งหมดในปรโลกต้องดื่มน้ำแกงยายเมิ่งก่อนเกิดใหม่หรือไม่คะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “น้ำแกงยายเมิ่งมีเฉพาะในปรโลก สวรรค์ สุขาวดีทางตะวันตก หรือพุทธเกษตรบริสุทธิ์อื่นใดล้วนไม่มีเรื่องน้ำแกงยายเมิ่ง สรรพสัตว์ทั้งหมดที่วิญญาณกลับมาปรโลกต้องดื่มน้ำแกงยายเมิ่งก่อนเกิดใหม่ เพื่อให้ลืมชาติก่อนแล้วไปใช้ชีวิตกับครอบครัวใหม่ตามกำลังกรรม หากไม่ดื่มน้ำแกงยายเมิ่งให้ลืมอดีตทั้งหมดอย่างหมดจด ธรรมชาติพื้นฐานแต่กำเนิดของมนุษย์นั้นฉลาด มีความสามารถวิเคราะห์อย่างทะลุปรุโปร่งนานาประการ แม้เวียนเกิดอีก ถูกกำลังกรรมกั้นจนหลงลืมเมื่อเข้าครรภ์ แต่ภายใต้สถานการณ์เฉพาะและเหตุปัจจัยบางอย่าง ก็ยังจำบางช่วงของชาติก่อนได้ ก่อนเทพยายเมิ่งมาทำงานในปรโลก ที่นี่ไม่มีน้ำแกงยายเมิ่ง

คนโบราณมีธรรมชาติใจดี บรรพบุรุษมนุษย์ที่มาโลกมนุษย์แต่แรกเป็นเทพจากสวรรค์อาภัสสรแห่งรูปภูมิ พวกเขาใช้ฤทธิ์เหาะ

มาเที่ยวโลก เวลานั้นโลกมีภูเขางามน้ำใส อากาศสดชื่น ไม่เหมือนตอนนี้ที่ทุกแห่งมีมลพิษทางอากาศและสารเคมีอุตสาหกรรม ส่วนสิ่งที่ทำลายจิตใจคนที่สุดคือมลพิษจากข้อมูลผิดและไม่ดีในสื่อต่าง ๆ[104]

เวลานั้นบนพื้นดินมีง้วนดินงอกขึ้น ลักษณะเหมือนผลไม้สดใหม่มากและหอมฟุ้งไปทั่ว ง้วนดินเหล่านี้ยังคล้ายผลไม้สวรรค์อยู่บ้าง เหล่าเทพจึงถูกผลไม้เหล่านี้ดึงดูด ตอนนั้นโลกยังไม่มีมนุษย์ใดเลย เทพทั้งหลายรักษาศีลห้า ไม่ละเมิดศีลลักทรัพย์ เพราะง้วนดินไม่เป็นของใคร เป็นของแผ่นดิน เหล่าเทพจึงเริ่มลิ้มรสง้วนดิน เมื่อกินแล้วรู้สึกอร่อยมาก ทุกตนจึงกินต่อไปอีกมาก

เมื่อเหล่าเทพกินง้วนดินจนอิ่ม จึงพบว่าแสงแห่งจิตวิญญาณแต่กำเนิดของทุกตนมัวหมองลง เพราะกินวัตถุหยาบของโลก ร่างกายรู้สึกหนักขึ้น สูญเสียฤทธิ์เหาะได้อย่างอิสระโดยสิ้นเชิง ในที่สุดเหาะกลับสวรรค์อาภัสสรไม่ได้ ต่อมาเหล่าเทพจำต้องเริ่มเพาะปลูกและสืบเผ่าพันธุ์บนโลก อยู่และทำมาหากินอย่างสงบสุข กลายเป็นบรรพบุรุษมนุษย์

ง้วนดินเป็นของแผ่นดิน เมื่อเทพกินสิ่งที่เกิดจากแผ่นดิน ก็ผูกเหตุสัมพันธ์อันแยกไม่ออกกับแผ่นดิน เท้าจึงต้องแตะพื้นเดิน ทำให้เหาะไม่ได้ แม้เหล่าเทพสูญเสียฤทธิ์เหาะอย่างอิสระจนกลับสวรรค์ไม่ได้ แต่ยังมีฤทธิ์อยู่ เพียงสูญเสียความสามารถในการเหาะ

เหล่าเทพล้วนขึ้นสวรรค์ด้วยการรักษาศีลห้าและกุศลกรรมบถสิบ เทพที่มาอาศัยบนโลกในเวลานั้นยังรักษาใจแห่งการถือศีล เชื่อเหตุและผล ดีงามบริสุทธิ์ ทุกตนอยู่ร่วมกันอย่าง

ปรองดอง สงบสุขทั่วกัน ไม่มีการทำกรรมชั่วหรือละเมิดศีลใด ๆ แต่ภาพนี้อยู่ได้ไม่นาน ยิ่งลูกหลานของเหล่าเทพใช้ชีวิตบนโลกนานขึ้น ความสว่างแห่งจิตวิญญาณก็ค่อย ๆ ลดลงมากขึ้น มลพิษของโลกเริ่มทำให้สูญเสียภูเขางาม น้ำใส และอากาศสดชื่นแต่เดิม ถึงกระนั้นมนุษย์บนโลกในเวลานั้นก็ยังดีกว่าพวกเราตอนนี้มาก เมื่อมนุษย์สืบเผ่าพันธุ์ต่อไปไม่หยุด ความสว่างแห่งจิตวิญญาณแต่กำเนิดเสื่อมลง บุญวาสนาของมนุษย์ลดลงต่อเนื่อง ทุกคนเริ่มไม่รักษาศีล ค่อย ๆ เห็นแก่ตัว ภัยเล็กน้อยและโรคเล็กน้อยก็เริ่มตามกันมาไม่ขาด นรกก็ค่อย ๆ ปรากฏตามกรรมชั่ว

สมัยโบราณนรกเล็กมาก คนตกนรกก็น้อย แม้ถูกพิพากษาลงโทษก็เพียงไม่กี่ปี บางคนรับโทษในนรกไม่กี่ปีแล้วไปเกิดเป็นมนุษย์ ก็แก้ไขตนเริ่มต้นใหม่ ต่อมามนุษย์ที่ตกนรกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนตอนนี้นรกเต็มแน่น ปัจจุบันผู้ตกนรกถูกพิพากษาลงโทษโดยทั่วไปตั้งแต่ร้อยปีขึ้นไป ไม่มีโทษเพียงไม่กี่ปีแล้ว นี่เกิดจากพฤติกรรมและความคิดของมนุษย์ไม่ถูกต้อง ขาดความเข้าใจเหตุและผลอย่างร้ายแรง”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวต่อว่า “เมื่อครู่กล่าวแล้วว่าเทพจากสวรรค์อาภัสสรลงมาสู่โลก กินง้วนดินแล้วสูญเสียฤทธิ์ จึงเหาะกลับสวรรค์ไม่ได้ พระพุทธองค์ทรงสอนในศูรางคมสูตรว่า ‘เช่นมนุษย์กินธัญพืชนานา เท้าย่อมไม่พ้นพื้นดิน’ จึงเห็นได้ว่าเราทุกคนต้องใส่ใจระมัดระวังพฤติกรรมและความคิดของตนทุกขณะ เพียงหนึ่งความคิดที่ไม่รู้ตัว ก็ถูกสภาวะภายนอกอันลวงตาพัดพาเทพอาภัสสรผู้มีฤทธิ์อิสระนั้น เพราะเห็นโลกที่เพิ่งก่อตัวว่างดงาม (รูป) จึงเหาะมาเที่ยว ครั้นรู้สึกว่าง้วนดินสดชื่นฉ่ำเย็นดุจผลไม้และส่งกลิ่นหอมตามธรรมชาตินานาชนิด ก็ถูกกลิ่นง้วนดินดึงดูด

(กลิ่น) จึงกิน (รส) และรับเข้าไป (สัมผัส) เหล่าเทพเกิดความคิดอยากกินขึ้นในใจขณะนั้น เมื่อความคิดนี้ขยับ ก็เป็นความคิดหลงที่กีดขวางจิตอันดีงาม (ธรรมารมณ์) ความคิดหลงนี้จะคลี่ออกเป็นพฤติกรรมภายนอกนานาประการและลงมือกระทำ[105]

แม้เหล่าเทพไม่ได้ละเมิดศีลลักทรัพย์ แต่เหตุสัมพันธ์อันแยกไม่ออกกับแผ่นดินต้องใช้เวลาชดใช้ ทว่าระหว่างชดใช้นี้ก็ยังมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นต่อเนื่อง หากรักษาสัมมาสติทุกขณะไม่ได้ คุณภาพชีวิตจะลดลงต่อไป ทั้งยังปลูกกรรมชั่วแห่งนรกอันทุกข์ทรมานนานาชนิด

เดิมเทพอาภัสสรเป็นกลุ่มแสง มีฤทธิ์เหาะไปและแปลงกายได้อย่างอิสระ ไม่มีกายเลือดเนื้ออันหนักของมนุษย์ นี่เป็นบุญวาสนาสวรรค์ที่ตนได้รับจากการเพียรปฏิบัติและรักษาศีลอันบริสุทธิ์ในอดีต แต่เพียงเกิดความคิดหนึ่งว่าอยากชิมง้วนดิน ก็ทำให้ความสว่างแห่งจิตวิญญาณของชีวิตลดลง อำนาจฤทธิ์ค่อย ๆ หายไปตามความคิดปรุงแต่งและความยึดติดที่เพิ่มขึ้น

ลูกหลานของเหล่าเทพในเวลานั้น ซึ่งก็คือมนุษย์รุ่นแรก จำบุญคุณ ความแค้น ความรัก และชีวิตผูกพันต่าง ๆ ในอดีตชาติได้ จึงกระทบและรบกวนชีวิตปกติของโลกมนุษย์ แต่เมื่อดื่มน้ำแกงยายเมิ่งแล้วก็หมุนเวียนไปตามกรรม ลืมผู้คนและเรื่องราวทั้งหมดของชาติก่อน และฝึกขัดเกลาจิตใจขึ้นใหม่ได้

น้ำแกงยายเมิ่งมีรสทั้งห้าของชีวิตมนุษย์ครบ คือหวาน เปรี้ยว ขม เผ็ด และเค็ม รสทั้งห้านี้ยังแทนชะตาชีวิตหลังเกิดเป็นมนุษย์ ซึ่งมีทั้งหวาน เปรี้ยว ขม และเผ็ดครบถ้วน น้ำแกงยายเมิ่งทุกถ้วยดูเหมือนกัน แต่ที่จริงปริมาณส่วนผสมมีหนักเบาต่างกัน แม้ชนิด

ส่วนผสมโดยรวมเหมือนกัน เช่น สรรพสัตว์บางตนมีชะตาดีกว่า บุญวาสนามาก เกิดในตระกูลสูง มีทรัพย์พร้อม เป็นที่เคารพ สุขภาพดี และอื่น ๆ น้ำแกงยายเมิ่งที่คนเหล่านี้ดื่มก็จะหวานเข้มกว่า หากบุญวาสนาน้อยจะรู้สึกขมและเปรี้ยวมาก ผู้มีบุญวาสนาธรรมดาจะได้รสทั้งห้าปะปนกัน เวลาดื่มยังรู้สึกดับกระหาย ด้วยกำลังกรรมต่างกัน สรรพสัตว์แต่ละตนจึงรู้สึกต่างกันเมื่อดื่มน้ำแกงยายเมิ่ง เทพยายเมิ่งก็มาจากโลกมนุษย์ แต่มิได้ตกนรก องค์จักรพรรดิสวรรค์ทรงส่งมารับหน้าที่ในปรโลก

เทพยายเมิ่งเมื่ออยู่โลกมนุษย์เป็นผู้ปฏิบัติธรรมในพุทธศาสนา รักษาความบริสุทธิ์ทางเพศและบำเพ็ญพรหมจรรย์อันบริสุทธิ์ตลอดชีวิต ชื่อทางโลกของนางขณะมีชีวิตคือเมิ่งผอ มีใจดีแต่กำเนิด กระตือรือร้นช่วยเหลือผู้ยากจนรอบตัว นางเห็นสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ใช้ชีวิตทุกข์ทรมานเพราะความผูกพัน ความรัก ความขัดแย้งในครอบครัว และอื่น ๆ โดยเฉพาะเวลานั้นผู้หญิงมากมายมีชีวิตทุกข์ยาก ในสมัยโบราณถือว่า ‘สตรีไร้ความสามารถจึงเป็นคุณธรรม’ ฐานะของผู้หญิงจำกัดอยู่เพียงการสืบสกุล ให้กำเนิดและเลี้ยงลูก ช่วยสามีอบรมบุตร ด้วยเหตุนี้หญิงมากมายจึงอยู่ท่ามกลางทุกข์และความไร้ทางเลือก เศร้าและร้องไห้อยู่ลำพัง เมิ่งผอเห็นและเก็บทุกอย่างไว้ในใจ พยายามช่วยหญิงทุกข์ยากที่มีเหตุสัมพันธ์กับตน สิ่งนี้กระตุ้นให้นางตั้งปณิธานช่วยสรรพสัตว์ทั้งหมดลืมความทุกข์ ให้ทุกตนลืมอดีตและเริ่มชีวิตใหม่ ในเวลานั้นมีสรรพสัตว์ที่นางตักเตือนจนเปลี่ยนใจมากมาย นางไปทุกแห่งเพื่อชวนคนเว้นฆ่า กินอาหารมังสวิรัติ สวดพระสูตร และระลึกถึงพระพุทธเจ้า[106]

เวลานั้นเมิ่งผอคิดว่า หากอนาคตมีน้ำแกงชนิดหนึ่งที่ไม่ทำร้ายร่างกายมนุษย์เลย ดื่มแล้วลืมความทุกข์ทั้งหมดได้ จะดีเพียงใด! เมื่อสิ้นอายุขัย นางอาศัยกำลังบุญกุศลจากการช่วยเหลือและโปรดสรรพสัตว์ผู้ลำบากขณะมีชีวิตขึ้นสู่สวรรค์ องค์จักรพรรดิสวรรค์ทรงแต่งตั้งเมิ่งผอเป็นเทพ มีวิมานของตนและเสวยบุญสวรรค์นานาประการ[107]

ต่อมาองค์จักรพรรดิสวรรค์ทรงเห็นว่าจิตใจสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์เริ่มเลวลง บางคนเวียนเกิดใหม่แล้วจำผู้คน เรื่องราว และสิ่งของในชาติก่อนได้ จึงรบกวนระเบียบจริยธรรมของชีวิตมนุษย์ เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว พอดีเมิ่งผอเคยตั้งปณิธานดีขณะมีชีวิตว่าจะช่วยสรรพสัตว์ลืมทุกข์ ด้วยเหตุปัจจัยนี้ และเพื่อให้ปณิธานดีของนางสมบูรณ์ จึงทรงสร้าง ‘ลานอวี้วั่ง’ ในปรโลกเป็นพิเศษ มอบให้เทพยายเมิ่งดูแล ลานอวี้วั่งคิดค้นและปรุงน้ำแกงยายเมิ่งโดยเฉพาะให้สรรพสัตว์ที่กำลังจะเกิดใหม่ดื่ม มียมทูต ยักษ์ และอื่น ๆ ให้ยายเมิ่งใช้การ อาอวี้ ข้าจะพาเจ้าไปเยี่ยมชมทางพิเศษ จะใกล้กว่ามาก ลานอวี้วั่งตั้งอยู่ด้านหลังตำหนักที่สิบของปรโลก”

ฉันกล่าวด้วยความขอบคุณว่า “รบกวนท่านตุลาการแล้วค่ะ!”

ทางพิเศษนี้พิเศษจริง ๆ ไม่ได้ยินเสียงคร่ำครวญทุกข์ทรมานในนรกใดเลย ดูท่าอุปกรณ์กันเสียงดีทีเดียว ตอนนี้เห็นอาคารหลังหนึ่ง ข้างในมีโต๊ะเก้าอี้ แต่ทำไมไม่มีคน?

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ที่นี่คือห้องประชุม ตอนนี้ทุกคนกำลังยุ่งอยู่ข้างนอก หลายวันนี้ไม่มีประชุม หากมีประชุมก็พาเจ้ามาทางลัดนี้ไม่ได้ สิ่งเหล่านี้พวกเราใช้ในการประชุม ก่อนมอบ

หมายให้เจ้าเขียน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ พวกเราก็ประชุมกันที่นี่ ข้าเองได้รับหนังสือราชการหมายปรโลกที่ออกจากปรโลก ณ ที่นี้ ให้รับผิดชอบต้อนรับอาอวี้พาเยี่ยมชมปรโลก และอนุญาตให้เปิดเผยความลับแห่งฟ้าแก่เจ้าเป็นพิเศษ เพื่อให้เจ้ากลับโลกมนุษย์ไปเขียนสิ่งที่เห็นและได้ยินในปรโลก ตักเตือนชาวโลกให้ทำดีสะสมคุณธรรม”

อ้อ! ที่แท้เป็นเช่นนี้! ข้างหน้ายังเป็นทางเดิน เราผ่านไปอย่างรวดเร็ว

เห็นอักษรจีนใหญ่สามตัว “醞忘台” แล้ว ลานอวี้วั่งกว้างมากเช่นกัน! ให้ความรู้สึกคล้ายร้านน้ำสมุนไพรเหลียงฉาขนาดยักษ์ในโลกมนุษย์ ที่นี่มีถังสามสีต่างกัน ตุลาการแห่งปรโลกบอกว่า ถังใสบรรจุรสหวานเข้มสำหรับผู้มีบุญวาสนามากที่สุด ถังขาวสำหรับสรรพสัตว์ที่มีบุญวาสนาธรรมดา และถังดำสำหรับผู้มีบุญวาสนาน้อยที่สุด แม้แต่สีเสื้อของยมทูตสามประเภทที่แจกน้ำแกงยายเมิ่งก็เข้าชุดกัน กล่าวคือยมทูตที่แจกจากถังใสสวมเสื้อใส ผู้แจกจากถังขาวสวมเสื้อขาว และผู้แจกจากถังดำสวมเสื้อดำ

ยมทูตจำนวนมากกำลังยุ่งกับการเทน้ำแกงยายเมิ่งลงถ้วย ถ้วยเป็นทรงกลม มีก้านรองรับตัวถ้วยด้านล่าง ดูสี ขนาด และรูปแบบเหมือนกันหมด หากพิจารณาละเอียดขึ้น แม้ดูเหมือนกัน ที่จริงต่างกันเล็กน้อย ถ้วยทั้งหมดใสและขนาดเท่ากัน แต่ต่างกันที่ลวดลายนูนบนก้าน ก้านของถ้วยใสประเภทหนึ่งเรียบไม่มีลาย เมื่อร่างวิญญาณยกดื่มน้ำแกงจะจับสบายมือ อีกประเภทหนึ่งก้านใสมีลวดลายนูนเล็กน้อย จับแล้วรู้สึกว่ามีลาย ประเภทสุดท้าย

ก้านถ้วยใสมีลายสามเหลี่ยมนูน เมื่อร่างวิญญาณยกดื่มน้ำแกงจะรู้สึกที่มือ ไม่ค่อยสบาย

ภายในลานอวี้วั่งมีห้องเล็กมากมาย แบ่งซ้ายขวา ด้านซ้ายสำหรับผู้มีบุญวาสนามาก ดื่มน้ำแกงยายเมิ่งรสหวานเข้ม มาดูห้องเล็กแต่ละห้องด้านซ้ายก่อน ภายในมีโต๊ะและเก้าอี้ บนโต๊ะวางน้ำแกงยายเมิ่งรสหวานเข้มหนึ่งถ้วย มีหญิงผู้รับใช้สองคนยกให้ร่างวิญญาณดื่ม กล่าวคือผู้มีบุญวาสนาดีได้นั่งดื่มในห้อง คล้ายห้องรับรองแขกพิเศษในโลกมนุษย์ ได้รับบริการพิเศษ มาดูห้องเล็กด้านขวา แต่ละห้องก็มีโต๊ะเก้าอี้ บนโต๊ะวางน้ำแกงยายเมิ่งที่มีทั้งห้ารสหนึ่งถ้วย แต่มีหญิงผู้รับใช้เพียงคนเดียวยกให้ร่างวิญญาณดื่ม กล่าวคือผู้มีบุญวาสนาธรรมดาก็ได้นั่งดื่มในห้องเช่นกัน

เดินต่อไปข้างหน้ามีศาลายายเมิ่ง ที่แท้เทพยายเมิ่งอยู่ในศาลายายเมิ่ง

“อาอวี้ประนมมือคารวะเทพยายเมิ่งค่ะ!”

เทพยายเมิ่งยิ้มให้ฉัน ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่าตามปกตินางอยู่ในศาลายายเมิ่ง เรื่องต่าง ๆ เกิดขึ้นที่ศาลานี้มากที่สุด บางครั้งมีร่างวิญญาณไม่ยอมดื่มน้ำแกงยายเมิ่ง สรรพสัตว์ที่มาดื่มที่ศาลายายเมิ่งล้วนมีบุญวาสนาค่อนข้างน้อย คือมีกรรมกีดขวางหนักกว่า ยมทูตที่นี่จึงมากกว่าตามไปด้วย ทุกตนถือง่ามปลายแหลม

ฉันเห็นร่างวิญญาณมากมายต่อแถวมายังศาลายายเมิ่ง ต่างดูเหนื่อยล้าและกระหายอย่างที่สุด บางตนหมดแรงทั้งตัวแล้ว ผู้ที่

เดินได้ก็เดินมาเอง เมื่อถึงคิวก็หยิบดื่มเอง ผู้หมดแรงมียมทูตพยุงมาถึงศาลาและป้อนให้ดื่ม

ขณะนั้นได้ยินเสียงกรีดร้อง ที่แท้มีวิญญาณหญิงไม่ยอมดื่ม ถูกยมทูตสองตนตี โอ๊ย! วิญญาณหญิงน่าสงสารมาก! ยมทูตตนหนึ่งใช้ง่ามตีเท้า เธอล้มลงพื้น เท้ามีเลือดไหล อีกตนเห็นเช่นนั้นก็ใช้ง่ามเสียบยกเธอขึ้นทันที บังคับกรอกน้ำแกงสามถ้วย ตุลาการแห่งปรโลกบอกว่าภายหลังหญิงผู้นี้อยู่ในโลกมนุษย์จะปวดเท้าและมีปัญหาลำคอ ที่แท้ร่างวิญญาณที่ไม่ยอมดื่ม ไม่เพียงถูกยมทูตตี แต่ยังถูกลงโทษให้ดื่มน้ำแกงยายเมิ่งขมเพิ่มอีกสองถ้วย ผลตกค้างคือจะต้องรับความเจ็บปวดทางกายมากขึ้น ร่างวิญญาณที่ดื่มเสร็จล้วนมึนงง ถูกยมทูตพยุงไปเกิด[108]

ฉันเห็นแม่น้ำใหญ่สายหนึ่งหน้าศาลายายเมิ่ง เมื่อร่างวิญญาณตกลงแม่น้ำ ก็เท่ากับกลับไปเกิดในโลกมนุษย์

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “วันนี้หมดเวลาแล้ว อาอวี้ คราวหน้าค่อยมาอีก!”

อาอวี้ประนมมือกราบคารวะตุลาการแห่งปรโลก แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

8. ผลกรรมอันเจ็บปวดจากการทิ้งขว้างอาหาร — นรกธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

“ท่านตุลาการ! วันนี้อยากถามว่าการทิ้งขว้างอาหารมีผลกรรมอย่างไรคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “การทิ้งขว้างอาหารย่อมทำให้ตกไปรับผลกรรมในนรก เมื่อทุกคนกินอาหารคำใดก็ตาม ต้องกินด้วยใจสำนึกคุณและละอายต่อความบกพร่องของตน ต้องขอบคุณฟ้าดินที่หล่อเลี้ยงให้อาหารเกิด ขอบคุณชาวนาที่เหนื่อยยาก ขอบคุณพ่อแม่ที่เลี้ยงดู และขอบคุณบุญวาสนาด้านอาหารที่ตนเคยสะสมในอดีตชาติ มนุษย์มีชีวิตอยู่ได้ด้วยอาหาร อากาศ น้ำ และแสงแดด สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุปัจจัยภายนอก หากไม่มีเหตุปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ โลกมนุษย์ก็ไม่มีอาหารดี ดังนั้นก่อนอื่นต้องขอบคุณฟ้าดิน หากไม่มีแสงแดดอากาศจากธรรมชาติและการหล่อเลี้ยงของผืนดิน ธัญพืชอาหารจะมาจากไหน? เมื่อเงื่อนไขพื้นฐานพร้อม ธัญพืชยังต้องผ่านความเหนื่อยยากของชาวนา ทั้งไถพรวน หว่านเมล็ด ให้น้ำ เก็บเกี่ยว บรรจุ และขั้นตอนต่าง ๆ หว่านในฤดูใบไม้ผลิ เก็บเกี่ยวในฤดูใบไม้ร่วง ผ่านสามฤดูคือใบไม้ผลิ ร้อน และใบไม้ร่วง ดั่งคำว่า ‘พรวนข้าวใต้ตะวันเที่ยง เหงื่อ

หยดลงดินใต้ต้นข้าว ใครเล่ารู้อาหารในจาน ทุกเม็ดล้วนผ่านความเหนื่อยยาก!' ชาวนาตากแดดตากฝนเหนื่อยเพียงใด ค่อย ๆ เอาใจใส่เพาะปลูกอาหารออกมา เราจึงต้องขอบคุณความเหนื่อยยากของชาวนา![109]

ทุกคนมาปฏิสนธิเป็นมนุษย์ในโลกด้วยเชื้อจากบิดาและเลือดจากมารดา ทุกคนเมื่อเล็กยื่นแขนเมื่อมีคนสวมเสื้อให้ อ้าปากเมื่อมีคนป้อนข้าว เราจึงต้องสำนึกในพระคุณเลี้ยงดูของพ่อแม่ อีกทั้งต้องถนอมบุญวาสนาที่ตนค่อย ๆ สั่งสมด้วยการให้ทาน รักษาศีล และทำดีในอดีตชาติ ผู้มีบุญวาสนาไม่พอ เช่นผู้คนในแอฟริกา เอธิโอเปีย คองโก พื้นที่ห่างไกลล้าหลังและประชากรเบาบางของจีน ตลอดจนประเทศยากจนอื่น ๆ ขาดแคลนอาหารรุนแรง ผู้ใหญ่และเด็กมากมายอดตาย หรือหิวจนผอมเหลือง ขาดสารอาหารอย่างหนัก ต้องรอให้ผู้อื่นช่วย บางครั้งยังไม่ทันได้รับความช่วยเหลือก็อดตายเสียแล้ว![110][111]

ทุกคนเมื่อเกิดเป็นมนุษย์ จำนวนที่กินและนุ่งห่ม ความสูงเตี้ยอ้วนผอม ฐานะสูงต่ำ ภัยพิบัติ ทรัพย์สิน เวลาสิ้นอายุขัย และอื่น ๆ ล้วนกำหนดไว้แล้ว ดังนั้นอาหารทุกคำที่เรากิน ก็หมายถึงได้ใช้บุญวาสนาที่กำหนดในชะตาชีวิตนี้ และในชีวิตที่เหลือก็มีโอกาสเสวยบุญวาสนาน้อยลงอีกหนึ่งครั้ง มนุษย์ธรรมดาไม่อาจฝ่ากรรมที่ให้ผลแน่นอนนี้ได้ มีเพียงคนสองประเภทที่ส่งผลเปลี่ยนมันได้ คือคนดีอย่างยิ่งและคนชั่วอย่างยิ่ง[112]

คนดีอย่างยิ่งแบ่งเป็นสองประเภท ประเภทหนึ่งคือพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ผู้ทรงกรุณากลับมาตามปณิธานเป็นพระอริยบุคคลที่โปรดสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ พระพุทธเจ้า

และพระโพธิสัตว์เสด็จมาไปได้อย่างอิสระ ไม่ถูกกรรมที่ให้ผลแน่นอนผูกมัด บางครั้งพระอริยบุคคลจงใจแสดงความทุกข์ต่าง ๆ เพื่อแสดงธรรมด้วยตนเองและโปรดผู้คนที่มีบุญสัมพันธ์ให้มากขึ้น ที่จริงสิ่งเหล่านั้นไม่อาจผูกจิตของพระอริยบุคคลได้เลย มีแต่ปุถุชนที่ถูกกามคุณห้าและสภาวะแห่งกิเลสในโลกมนุษย์ลวงให้หลง อีกประเภทหนึ่งเป็นปุถุชนธรรมดา แต่มีมหาเมตตามหากรุณาจิต กำลังสั่งสมบุญวาสนาใหญ่และคุณงามความดีที่ไม่ประกาศให้ใครรู้ ผู้ทำดีเช่นนี้ก็ฝ่าโซ่ตรวนแห่งชะตาชีวิตและขึ้นสูงโดยตรงได้ ส่วนอีกประเภทคือคนชั่วอย่างยิ่ง เพราะกรรมชั่วหนักมากก็ดิ่งตรงลงนรกเช่นกัน ดังนั้นต้องกินอาหารต่าง ๆ ด้วยใจละอายต่อความบกพร่องของตน อาหารเพียงบำรุงรูปกาย รูปกายเป็นเครื่องมือช่วยเราปฏิบัติมรรค อย่าให้ความสำคัญกับอาหารเกินไปจนตกเป็นทาสอาหารรสเลิศ ถูกอาหารพัดพา ทั้งอย่าทิ้งขว้างอาหาร คือเหยียบย่ำคุณค่าธัญพืช

แต่ก่อนปรโลกมีนรกหิวโหยขนาดเล็ก ผู้ตกลงมารับโทษล้วนเคยเป็นเศรษฐีบ้านใหญ่ที่มีบุญวาสนาค่อนข้างดีในโลกมนุษย์ หรือภรรยาเศรษฐี หรือคนค้าขาย เพราะมีบุญวาสนาดีจึงทิ้งขว้างธัญพืชอาหารตามใจ เมื่อสิ้นอายุขัยก็ตกนรกหิวโหย หรือผู้มีเงินแต่ไม่ยอมให้ทานแก่ขอทานและคนจน เมื่อสิ้นอายุขัยก็ตกนรกหิวโหยรับโทษเช่นกัน ให้วิญญาณผู้มีบาปทนทุกข์จากความหิวอย่างเต็มที่จนรู้คุณค่าธัญพืชอาหาร และขจัดความโลภตระหนี่ แต่ก่อนระยะโทษนรกหิวโหยสั้นมาก เริ่มที่ 3 ปี นานที่สุด 50 ปี แต่คนตกมีไม่มาก ส่วนใหญ่เป็นคนร่ำรวยสูงอายุ

ปัจจุบันทางใต้ของปรโลกมีเขตนรกจิตวิญญาณ ในเขตนี้มีมหานรกชื่อ ‘ธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์’ ผู้ที่อยู่ในนรกธัญพืชทั้งห้า

อุดมสมบูรณ์ส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มสาว อาหารที่ทิ้งขว้างมีทุกอย่างสะสมมากดั่งเทือกเขาต่อเนื่องไม่ขาด แต่ก่อนทิ้งขว้างอาหาร เมื่อสิ้นอายุขัยกฎปรโลกจะพิพากษาให้รับโทษหิวโหย บัดนี้สรรพสัตว์ที่ทิ้งขว้างอาหาร เมื่อสิ้นอายุขัยจะรับผลในนรกธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์ อาหารใด ๆ ที่ทิ้งขว้างในโลกมนุษย์จะถูกเทพผู้เกิดมาพร้อมบันทึกไว้ทั้งหมด เมื่อสิ้นอายุขัยมาถึงนรกนี้ ต้องกินอาหารที่ตนทิ้งขว้างขณะมีชีวิตให้หมดทีละอย่าง ในโลกมนุษย์มีคนหนุ่มสาวมากมายชอบซื้ออาหารมากมายไม่หยุด กินไม่หมดก็ทิ้ง กฎปรโลกจะให้วิญญาณผู้มีบาปรู้ด้วยโทษว่า หากกินไม่หมดก็อย่าซื้อมาทิ้งขว้าง เมื่อซื้อแล้วก็เป็นบุญวาสนาของเจ้า ต้องกินให้หมด อาอวี้ ตามข้ามา ตอนนี้จะพาไปเยี่ยมชม”

ได้กลิ่นเปรี้ยว กลิ่นอาหารเหม็น กลิ่นอาเจียน และได้ยินเสียงอาเจียนกับไอแล้ว เห็นอักษรใหญ่คำว่า “นรกธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์” นรกนี้ก็ใหญ่เหลือเกิน! ข้างในธัญพืชอุดมสมบูรณ์จริง ๆ อาหารมากจนมองไม่สุดในคราวเดียว เป็นภูเขาเป็นหุบเขา น่าตกใจอย่างยิ่ง! มีข้าวกับข้าว ขนมปังกรอบ และอื่น ๆ นับไม่ถ้วน ทั้งห่อใหญ่ห่อเล็ก อาหารสารพัดมากมายเหลือเกินจนแจกแจงไม่หมด ยังมีน้ำและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุเป็นถัง ๆ

ตุลาการแห่งปรโลกบอกว่า วิญญาณผู้มีบาปแต่ละตนมีพื้นที่อาหารส่วนตัวหนึ่งผืน ภายในล้วนเป็นอาหารที่ตนทิ้งขว้างขณะมีชีวิต ไม่มีผิดพลาดแม้แต่น้อย ฉันเห็นคนหนุ่มสาวมากมายในนรกธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์ ท่านบอกว่า นอกจากถูกพิพากษามานรกนี้ พวกเขายังมีความผิดอื่น เช่นประพฤติผิดในกามด้วย

ตอนนี้ไปถามวิญญาณหญิงสาวทางโน้นดีกว่า! เพียงเห็นอาหารบนพื้นที่กว้างใหญ่ของเธอก็น่ากลัว ไม่รู้จะกินหมดปีไหนเดือนไหน วิญญาณหญิงยังดูสะสวยอยู่บ้าง เธอกำลังอาเจียนอย่างทุกข์ทรมาน!

“พระอมิตาภพุทธะ! คุณรู้สึกอย่างไร? บอกฉันได้ไหมว่าทำไมจึงมาที่นี่?”

วิญญาณหญิงกล่าวว่า “ทรมานที่สุด ทรมานที่สุด! รู้สึกว่าทุกวินาทีทุกข์อย่างยิ่ง! ฉันอาเจียนจนแทบไม่ไหวแล้ว! คุณเป็นใคร? ขอร้อง ช่วยฉันออกไปได้ไหม?”

“บอกฉันได้ไหมว่าทำไมคุณจึงมาที่นี่?”

“ฉันจะเล่า! ฉันจะเล่า! ขณะมีชีวิตฉันชอบซื้ออาหารมากมาย โดยเฉพาะของอร่อยสารพัด แต่ตัวเองกินไม่มาก กลัวอ้วนกระทบรูปร่างหน้าตา ถึงอย่างนั้นก็ซื้ออาหารที่ชอบกลับมาทุกวัน ฉันมีนิสัยไม่กินอาหารเก่าเลย กินเฉพาะของสดใหม่ เห็นผลิตภัณฑ์ใหม่ก็ต้องซื้อ กินไม่หมดก็ทิ้ง สะสมวันแล้ววันเล่า จนตอนนี้ต้องมานรก ถูกลงโทษให้กินทั้งหมดให้หมด น่าสังเวชจริง ๆ! ยังมีน้ำมากมายที่ฉันเปิดก๊อกทิ้งตลอดเวลาแปรงฟันล้างหน้าจนสิ้นเปลืองด้วย!” วิญญาณหญิงร้องไห้โฮ! เมื่อเห็นอาหารเปรี้ยวเหม็นขึ้นรา เต็มไปด้วยหนอนตัวใหญ่เหล่านี้ ความอยากอาหารก็หายหมดจริง ๆ

มาดูวิญญาณหญิงอายุมากกว่าที่อยู่ข้าง ๆ พื้นที่อาหารของเธอใหญ่กว่าหญิงเมื่อครู่หลายเท่า น่ากลัวยิ่งกว่า! ไม่เพียงพื้นที่ใหญ่ แต่อาหารก็มาก ทั้งเปรี้ยวเหม็นและน่าสะอิดสะเอียนอย่าง

ที่สุด ล้วนบูดเน่า ขึ้นราหนัก เปลี่ยนสี เต็มไปด้วยหนอนและเชื้อโรค จะกินกันอย่างไร! มองแล้วใจยังหนาวสั่น!

“พระอมิตาภพุทธะ! คุณบอกฉันได้ไหมว่ามาที่นี่ได้อย่างไร?”

“ขณะมีชีวิตฉันเป็นแม่บ้าน ไม่ชอบทำงานบ้าน เพื่อประหยัดเวลาไปซื้อกับข้าว จึงมักซื้ออาหารมากมายกลับมาเก็บที่บ้าน อาหารเก็บนานไม่ได้ พอนานก็บูด และฉันมักทำมากเกินจนกินไม่หมดก็เททิ้ง อาหารมากมายถูกเก็บจนเสียแล้วฉันทิ้ง สามีมักว่าฉัน บอกอย่าสิ้นเปลืองน้ำ เวลาล้างจานอย่าเปิดก๊อกแรงทิ้งไว้ไม่ปิด พอสามีว่าฉัน ฉันต้องโต้ด้วยคำหยาบ เอะอะโวยวายจนเขาเงียบ เขาบอกอย่าทิ้งขว้างอาหาร ฉันไม่เพียงไม่ฟัง ยังจงใจซื้อเพิ่มกลับมารอให้เน่าแล้วทิ้ง ผลคือเมื่อสิ้นอายุขัย ถูกพญายมราชพิพากษามานรกธัญพืชทั้งห้าอุดมสมบูรณ์ ให้กินอาหารทั้งหมดที่เคยทิ้ง ตอนนี้ฉันเสียใจมากที่ไม่ฟังสามี” ขณะนั้นยมทูตมาจับเธอไปกินต่อ

อาอวี้อยากถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “แล้วหากอาหารเสียโดยไม่ได้ตั้งใจ ก็ต้องกินมันด้วยหรือคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “หากอาหารเสียโดยไม่ตั้งใจหรือไม่รู้ ก็อย่ากิน หากกินแล้วร่างกายป่วยหรือเกิดปัญหาอื่นก็ไม่คุ้ม เราต้องสำนึกผิดในความพลาดพลั้งโดยไม่เจตนานี้ก่อน และระวังในภายหน้าไม่ทำซ้ำ อย่าให้เฮยอู๋ฉางบันทึกความผิดอีกจนได้รับโทษตามกฎปรโลก จากนั้นอาจระลึกพระนามพระพุทธเจ้าหรือสวดมนตร์เหนืออาหารเสีย แล้วนำไปให้สัตว์เล็กในป่าหรือพงหญ้าผูกบุญสัมพันธ์กับพวกมัน หรือใส่ลงทะเลให้ทานแก่สรรพสัตว์น้ำ”[113][114]

“วันนี้พอเท่านี้ อาอวี้ เจ้ากลับไปก่อน หากมีคำถามก็ยินดีให้มาอีก”

พระอมิตาภพุทธะ! ขอบพระคุณท่านตุลาการ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

โดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

9. พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนด้วยพระองค์เอง: ทิ้งขว้างอาหารและเครื่องดื่ม ต้องตกนรกทนทุกข์![115]

พระพุทธองค์ตรัสว่า “ความเจ็บปวดในนิรยะนั้น แม้ทวีความเจ็บจากแผลหอกเป็นร้อยล้านร้อยล้านหมื่นเท่า ก็ยังไม่เท่าความเจ็บในนิรยะ หินก้อนเล็กในมือเปรียบได้กับแผลหอกสามร้อยแผล ส่วนภูเขาเปรียบได้กับความเจ็บในนิรยะ คนเขลาใจคิดชั่ว ปากกล่าวชั่ว กายทำชั่ว เมื่อตายตกนิรยะ ในนิรยะมีภูตอสูรกายสัตว์ลากคนมาข้างหน้า ใช้ตะขอเกี่ยวเหงือกบน แล้วใช้ตะขอเกี่ยวขากรรไกรล่าง อ้าปากออกทั้งหมด จากนั้นนำทองแดงหลอมกรอกปาก ริมฝีปาก ลิ้น ลำไส้และกระเพาะถูกเผาจนเปื่อย ทองแดงไหลผ่านลงไป เจ็บปวดร้ายแรงจนทนไม่ได้ คนผู้นั้นเมื่ออยู่ในโลกแสวงหาทรัพย์และผลประโยชน์ ใช้อาหารและเครื่องดื่มอย่างผิดทาง จึงถูกกรอกด้วยทองแดงหลอม ความทุกข์ลำเค็ญในนิรยะเป็นเช่นนี้ ผีในนิรยะจับคน ใช้ตะขอเกี่ยวขากรรไกรบนล่าง อ้าออกทั้งหมด นำสากเหล็กเผาไฟแทงลงคอ ริมฝีปาก ลิ้น ลำไส้และกระเพาะถูกเผาจนเปื่อย เจ็บปวดร้ายแรงจนทนไม่ได้ แต่เพราะความชั่วยังไม่สิ้นจึงไม่ตาย ความทุกข์ลำเค็ญในนิรยะเป็นเช่นนี้” (‘พระสูตรว่าด้วยนิรยะที่พระพุทธองค์ตรัส’ แปลโดยพระสมณะจู๋ถานอู๋หลานจากดินแดนตะวันตก สมัยจิ้นตะวันออก)[116]

เจียต้งกล่าวว่า ทำอาหารไม่สะอาดให้คนกิน คนย่อมโกรธเทพก็รังเกียจ อาหารสกปรกที่ถูกทิ้งก็เท่ากับผลาญของอย่างไร้ค่า

ทิ้งขว้างน้ำและเครื่องดื่มลงคูหรือส้วม เป็นการสร้างกรรมโดยแท้ มีหญิงชราชิวผอป่วยตายแล้วฟื้น เล่าว่าไปถึงแห่งหนึ่ง มีอาหารสกปรกที่ถูกทิ้งอยู่เต็มเรือสองลำ ผีตนหนึ่งเฆี่ยนนาง กล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่เจ้าผลาญตลอดชีวิต จะยอมให้ไม่กินได้อย่างไร” หญิงชราฝืนกลืนไม่กี่คำก็รู้สึกท้องแน่น ตกใจฟื้นขึ้นมา พูดจบก็ตาย (‘คำอธิบายกั่นอิ้งเพียน’)[117]

คำตักเตือนเรื่องทิ้งกากเต้าหู้[118]

ผู้ผลาญสิ่งที่ฟ้าประทานย่อมมีภัยเกิด ผู้ดูแคลนธัญพืชมักถูกฟ้าผ่า สุนัขสุกรกินอาหารของคน เมิ่งจื่อจึงปวดใจ สุราและเนื้อถูกฟุ่มเฟือยเป็นสระเป็นป่า กษัตริย์ซางจึงเสียแผ่นดิน ทั้งคนโบราณยังกลืนกากเหล้าและรำข้าว แต่กากเต้าหู้นี้อร่อยเกินรำจะเทียบ พระมหาสัตว์ยังเสวยพืชหญ้าและผลไม้ แต่ความหวานของกากเต้าหู้นี้หญ้าจะเทียบได้อย่างไร ไฉนจึงปล่อยตัวหยิ่งฟุ่มเฟือย ดุจลูกผลาญทรัพย์ของบ้านเศรษฐี มืดมัวกลับตาลปัตร ดั่งทารกในผ้าอ้อม ก่อนอื่นต้องปิดผนึกโม่เพื่อแสดงการลงโทษ ภายหลังต้องทุบหม้อเพื่อห้ามตลอดไป (‘ข้อเขียนที่พระธรรมาจารย์อวิ๋นชีทิ้งไว้’ เล่มสาม)[119]

10. พระพุทธองค์ตรัส: หลงติดอาหารรสเลิศ กินมากจนอิ่มเกินไป ตกสู่ทุคติได้ง่าย![120]

พระพุทธองค์ตรัสว่า ผู้ปฏิบัติมีเหตุปัจจัยสิบเอ็ดประการที่ทำลายมรรค การสำรวมควบคุมย่อมทำให้ไม่ตกทุคติ สิ่งที่พึงไม่รับรู้นั้น หมายถึงสิ่งทั้งปวง หนึ่งคือการชุมนุมใหญ่ หมายถึงหมู่คน สองคือกินมาก หมายถึงของอร่อยต่าง ๆ ทั้งหมายถึงอิ่มเกินไป สามคือทำมาก หมายถึงกิจการมาก สี่คือส่งเสียงมาก หมายถึงพูดมาก ห้าคือนอนมาก หกคือการรวมกลุ่ม หมายถึงในฌาน[121] เจ็ดคือความเคยชินในการทำ หมายถึงมีเรื่องมาก แปดคือรักกาย เก้าคือความเบาคะนอง หมายถึงวาจาที่ไม่ถูกธรรม สิบคือความโลภ หมายถึงความอยากมาก สิบเอ็ดคือไม่ชอบอยู่อาศัยในที่ดี หมายถึงอยู่ท่ามกลางคนชั่ว ผู้ดำเนินมรรคพึงตัดเหตุปัจจัยสิบเอ็ดประการนี้จะบรรลุมรรคได้เร็ว (‘พระสูตรบทและวรรคว่าด้วยการพิจารณากายภายในที่พระพุทธองค์ตรัส’)[122]

11. บุญวาสนาและอายุขัยที่อุตส่าห์สั่งสม กลับสูญสิ้นไปเปล่า ๆ เพราะสูบบุหรี่!

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้อยากถามท่านตุลาการว่า “เรื่องการสูบบุหรี่น่ะค่ะ ในหลายเมืองมีโฆษณาบุหรี่ เมืองที่เจริญกว่าบางแห่งยังดีหน่อย จะระบุในโฆษณาว่าบุหรี่มีนิโคติน การสูบบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือห้ามสูบในที่สาธารณะ ส่วนบางเมืองที่ล้าหลัง ตามร้านอาหาร โรงแรม และบนโต๊ะมีที่เขี่ยบุหรี่ เห็นคนสูบได้ทุกแห่ง การสูบบุหรี่ตามกฎแห่งปรโลกก่อความผิดและโทษใดหรือไม่คะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “การสูบบุหรี่มีโทษมากมาย มีโทษนับร้อยโดยไม่มีประโยชน์แม้แต่น้อย กล่าวโดยสังเขปนอกจากทำลายสุขภาพตนโดยตรง บั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัย ทรัพย์สินร่อยหรอ ไม่เป็นที่ชอบของคนอื่น ปากมีกลิ่น แสงกายมัวหมอง มักมีโรคแฝง พลังชี่อันเที่ยงตรงไม่พอแล้ว ยังทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นมลพิษและทำลายสุขภาพผู้อื่นโดยตรง หากเป็นผู้ศึกษาปฏิบัติพุทธธรรม เทพพิทักษ์ธรรมจะจากไป และไม่อาจไปเกิดในพุทธเกษตรบริสุทธิ์[123]

ตามกฎปรโลก การสูบบุหรี่ย่อมมีโทษบางอย่าง มนุษย์ผู้สูบบุหรี่จะบั่นทอนบุญวาสนาของตน การบั่นทอนนี้แบ่งเป็นสองประเภท ประการแรกคือทำลายการทำงานต่าง ๆ ของอวัยวะภายในทั้งหมดในกายเลือดเนื้อของชาตินี้ เช่นปอด ตับ สมอง ตา จมูก หลอดลม หลอดเลือดแดงใหญ่เล็กในร่างกาย และอื่น ๆ ล้วนเสื่อมเร็วเพราะสูบบุหรี่ ยิ่งกว่านั้นยังเกิดโรคเรื้อรังของอวัยวะภายในนานาชนิด โรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ประเภทนี้ เพียงเลิกสูบโรคก็จะค่อย ๆ ดีขึ้น ส่วนบุญวาสนาและอายุขัยที่ถูกบั่นทอนจากการสูบก่อนหน้านี้ ก็ชดเชยกลับได้ด้วยการสำนึกขมา สะสมบุญชวนผู้อื่นเลิกสูบ และอื่น ๆ[124]

ประการที่สองคือบั่นทอนความสว่างแห่งจิตวิญญาณแต่กำเนิดของตน ผลของการบั่นทอนชนิดนี้กว้างกว่า มนุษย์จำเป็นต้องยกระดับความสว่างแต่กำเนิดของตนต่อเนื่อง หากมันถูกบั่นทอน ชีวิตของใครก็ตามต้องเดินสู่ทิศแห่งความมืด นั่นคือทุกข์ไม่มีใครอยากทุกข์ สรรพชีวิตทั้งหมดอยากมีความสุข ผู้สูบบุหรี่จะมีร่างกายไม่แข็งแรง อายุสั้นกว่าผู้ไม่สูบ เด็กหนุ่มสาวที่สูบบุหรี่จะเป็นหมัน โดยเฉพาะเด็กสาวสูบบุหรี่จะทำให้รอบประจำเดือนผิดปกติ เมื่อประจำเดือนมาจะเกิดอาการปวดท้อง ปวดเอวปวดหลัง ปวดหัว อารมณ์ไม่ดี หนาวร้อนและเป็นไข้ เป็นต้น มนุษย์มากมายคิดว่าเป็นเรื่องปกติ ที่จริงล้วนเกิดจากการสูบบุหรี่ หากเลิกพิษบุหรี่ ภาวะประจำเดือนจะดีขึ้นอย่างแน่นอน[125]

แน่นอนว่าบางกรณีไม่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่เลย ประจำเดือนของผู้หญิงก็สัมพันธ์กับกำลังกรรมในชาติก่อน ผู้หญิงส่วนหนึ่งมีประจำเดือนค่อนข้างพิเศษ พวกเธอไม่เคยสูบบุหรี่ แต่ช่วงประจำเดือนกลับเป็นช่วงทุกข์ทรมานที่สุด ปวดประจำเดือน

รุนแรง ไม่ว่าจะพบแพทย์กินยาอย่างไรก็ไม่เป็นผล มีเพียงรอให้ช่วงประจำเดือนอันทุกข์ทรมานแต่ละเดือนผ่านไปเอง คือชำระกรรมกีดขวางด้วยความทุกข์ อีกประเภทหนึ่งอยู่ในภาวะมีประจำเดือนเป็นเดือนเป็นปี ใช้ชีวิตอยู่กับความยุ่งยากและไม่สะดวกต่าง ๆ ของประจำเดือนเสมอ เลือดค่อย ๆ ไหลไม่หยุด ไม่ดีขึ้นเลย พบแพทย์ก็ไม่ได้ผล[126]

ผู้หญิงสองประเภทนี้มีอาการผิดปกติของประจำเดือนในชาตินี้ เพราะเศษผลกรรมจากการฆ่าสัตว์และการประพฤติผิดในกามที่หนักในชาติก่อน พวกเธอต้องตั้งใจสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้ในอดีตชาติ ปรับใจเพื่อขจัดกรรมเก่า ประการแรกต้องกินอาหารมังสวิรัติ ระลึกถึงพระพุทธเจ้า ทำดีสะสมคุณธรรม ร่วมกับบำรุงด้วยอาหารที่เหมาะกับร่างกาย จึงค่อย ๆ ปรับคืนได้เมื่อผ่านไประยะหนึ่ง ผู้หญิงที่มีอาการเช่นนี้ต้องเริ่มด้วยการตั้งใจขจัดกรรมชั่วในอดีตชาติ อาศัยพลังแห่งการสำนึกผิดทุกวันในกรรมชั่วที่ตนเคยทำ ร่วมกับพลังเกื้อหนุนอันยิ่งใหญ่จากการระลึกถึงพระพุทธเจ้าทุกวัน และพลังบุญกุศลจากการทำดีสะสมคุณธรรม เป็นการรวมสามพลัง คือพลังแห่งการสำนึกผิด พุทธานุภาพ และพลังบุญกุศล หากทำตามที่กล่าวข้างต้นอย่างต่อเนื่องทุกวัน ด้วยพลังสามประการนี้ ย่อมค่อย ๆ ขจัดกรรมกีดขวางและฟื้นสู่ปกติได้แน่นอน

ส่วนเวลาที่แต่ละคนใช้ฟื้นสู่ปกติจะแตกต่างกันบ้าง เพราะกำลังกรรมในอดีตของแต่ละคนต่างกัน ระยะเวลาที่ต้องรับเมื่อผลกรรมปรากฏจึงต่างกันบ้างเช่นกัน กำลังกรรมต้องใช้เวลาช่วงหนึ่งให้สรรพสัตว์สัมผัสความทุกข์นานาทางกาย จึงค่อย ๆ ชำระให้หมดไป

มนุษย์มากมายมองไม่เห็นการละเมิดศีลต่าง ๆ ของตนในอดีตชาติ เห็นแต่ผลกรรมและปัจจัยขัดขวางนานาในชาตินี้ จึงเกิดความไม่พอใจและการบ่นโทษผู้คนเรื่องราวรอบชีวิตมากมาย ส่วนใหญ่เกิดจากเจ้าตัวไม่เห็นเหตุและผลทั้งสามชาติอย่างทะลุปรุโปร่ง จึงเกิดความเข้าใจผิดและความเห็นผิดต่าง ๆ ความเข้าใจผิดระหว่างคนก็เริ่มขึ้นเช่นนี้

เมื่อทุกคนพบเรื่องไม่สมหวังในชีวิต ให้ถามใจตนก่อนว่า เหตุใดคนอื่นปกติ แต่ตนกลับพบความไม่สมหวังเช่นนี้ นี่คือกรรมกีดขวางของตนปรากฏ ต้องสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้ก่อน แก้พฤติกรรมประจำวันต่าง ๆ ของตนก่อน ทำทุกเรื่องอย่างถูกหลักถูกธรรม แม้กำลังไม่พอ ขอเพียงพยายามทำให้ดีที่สุด ในแง่เหตุและผลก็ยังนับว่าสมบูรณ์ไร้ข้อบกพร่อง กฎแห่งเหตุและผลของปรโลกยุติธรรมและเคร่งครัดเสมอ

หากหญิงตั้งครรภ์สูบบุหรี่ จะลดภูมิคุ้มกันแต่กำเนิดของทารก กระทบพัฒนาการสมองตามปกติ และส่งผลโดยตรงต่อการทำงานของอวัยวะภายในต่าง ๆ เด็กที่เกิดจากหญิงตั้งครรภ์สูบบุหรี่มีภูมิคุ้มกันต่ำ เจ็บป่วย เป็นหวัดและไข้ง่าย หลอดลมไม่ดี ไอง่าย อารมณ์ไม่ดี สมาธิคิดเวลาเรียนไม่พอ ใจวอกแวกง่าย[127]

เมื่อชีวิตทุกชีวิตอยู่ในครรภ์มารดา นั่นคือช่วงสร้างพื้นฐานแต่กำเนิดของชีวิต คือช่วงสร้างรูปกายแต่กำเนิดของคนหนึ่งในชาติถัดไป ก่อนเข้าครรภ์ บุญวาสนาในชาติถัดไปของทุกคนกำหนดไว้แล้ว แม้เป็นกรรมที่ให้ผลแน่นอน แต่พฤติกรรมและความเคยชินดีชั่วภายหลังเปลี่ยนได้ คือยกระดับต่อไปหรือลดต่ำลงได้

การอุ้มครรภ์สิบเดือนของมารดาสำคัญอย่างยิ่ง หากแม่สูบบุหรี่ระหว่างตั้งครรภ์ ทารกก็มีความบกพร่องแต่กำเนิด ส่วนบกพร่องเพียงใดขึ้นกับความถี่ของการสูบ หากหญิงตั้งครรภ์มีความคิดและการกระทำในการอบรมทารกในครรภ์ที่ดี ก็จะสร้างรากฐานแต่กำเนิดอันดีให้ชีวิตหลายสิบปีต่อมาของลูก สรรพสัตว์ที่มีโอกาสอ่านบทความนี้ยังนับว่ามีบุญวาสนา หวังว่าทุกคนจะส่งต่อบอกต่อกัน

หากแม่ตลอดสิบเดือนที่ตั้งครรภ์รักษาพรหมจรรย์อันบริสุทธิ์ คือละเว้นแม้การร่วมเพศที่ถูกต้อง ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา กินอาหารมังสวิรัติอย่างบริสุทธิ์ ระลึกถึงพระพุทธเจ้า และรักษาจิตใจให้สงบย่อมมีประโยชน์และช่วยอย่างมากต่อพัฒนาการศีรษะ อวัยวะภายในต่าง ๆ ของทารก และการปรับลักษณะนิสัยในภายหลัง ปัจจุบันอาหารมังสวิรัติในโลกมนุษย์แม้มีสารกำจัดศัตรูพืช ก็ยังดีกว่าโทษนานาของอาหารเนื้อสัตว์ ทั้งเลี่ยงการผูกเหตุสัมพันธ์ชั่วกับสรรพสัตว์ ส่วนประโยชน์ของอาหารมังสวิรัติจะไม่กล่าวมาก ณ ที่นี้ ในโลกมนุษย์มีหนังสือเกี่ยวกับประโยชน์เหล่านี้มากมายให้ศึกษา[128]

ทารกที่ได้รับอาหารมังสวิรัติยังเรียกว่า ‘มังสวิรัติตั้งแต่ในครรภ์’ เด็กมังสวิรัติตั้งแต่ในครรภ์ย่อมมีปัญญาเหนือกว่าทารกที่ได้รับเนื้อสัตว์ ร่างกายแข็งแรงกว่า และยังรักษาความสว่างแห่งจิตวิญญาณแต่กำเนิดอันดีไว้ได้ จุดนี้สำคัญมาก

ความสว่างแต่กำเนิดของทุกคนค่อย ๆ ถูกทำให้มัวหมองหลังเกิดในโลกมนุษย์ หากแม่สูบบุหรี่จนทารกบกพร่องแต่กำเนิด เมื่อ

เด็กเกิดแล้วจะต้องใช้เวลาและเหตุปัจจัยต่าง ๆ มากขึ้นเพื่อชดเชยความบกพร่องนั้น

นอกจากผู้สูบบุหรี่บั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัยของตน หากทำให้คนไม่สูบรอบตัวบางคนสูดควันมือสองโดยตรงเป็นเวลานาน ผู้สูบยังต้องถูกบั่นทอนบุญวาสนาหนักขึ้น เพราะทำลายสุขภาพผู้อื่นโดยตรง เป็นพฤติกรรมที่ทำร้ายเขาและไม่เกิดประโยชน์แก่ตน ทั้งบั่นทอนบุญวาสนา

ทุกครั้งที่ผู้สูบบุหรี่สูบหนึ่งมวน ในบรรดาเทพผู้เกิดมาพร้อมฝ่ายขาวและดำที่บันทึกกรรมดีชั่วข้างทุกคนนั้น เทพฝ่ายกรรมดำจะบันทึกทันทีว่าสูบบุหรี่ตามลำพังหนึ่งมวน เมื่อสะสมครบหนึ่งซองจะบันทึกบั่นทอนบุญวาสนาหนึ่งครั้ง การบั่นทอนนี้เช่นทำเรื่องต่าง ๆ แล้วพบอุปสรรคนานา เป็นต้น หากตั้งแต่สองซองขึ้นไป อุปสรรคจะหนักขึ้น หากมีผู้อื่นอยู่ข้างผู้สูบในสถานที่นั้น การบั่นทอนจะหนักขึ้น เช่นความสัมพันธ์ไม่ดี ถูกด่าอย่างกะทันหัน หรือเกิดเรื่องกับผู้คนต่าง ๆ ผู้สูบระยะยาวนอกจากเสียบุญวาสนายังถูกบั่นทอนอายุขัยด้วย[129]

หากชะตาเดิมของผู้สูบบุหรี่กำหนดว่าจะได้ขึ้นเงินเดือนในปีนี้ บุญวาสนานั้นก็จะถูกลบ หรือคนทำธุรกิจที่เดิมทุกอย่างราบรื่นกำลังจะได้เงินก้อนหนึ่ง กลับเกิดปัญหาในจังหวะสำคัญที่สุดจนซื้อขายไม่สำเร็จ เป็นต้น ความสว่างแห่งจิตวิญญาณแต่กำเนิดของผู้สูบระยะยาวจะค่อย ๆ สลาย เมื่อสิ้นอายุขัยไม่อาจไปเกิดในสุคติ มีแต่ตกต่ำ เพราะแสงสว่างทั้งหมดของร่างกายถูกควันปกคลุม”

ฉันกล่าวว่า “ท่านตุลาการ! ขอถามหน่อยค่ะ ปู่ของฉันก็สูบบุหรี่มานานหลายปี แต่ท่านมีอายุถึง 92 ปี! เรื่องนี้กลายเป็นข้ออ้างขวางเวลาฉันชวนพ่อเลิกบุหรี่ค่ะ!”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “อาอวี้ ปู่ของเจ้าในชาติก่อนเป็นคนดี สะสมบุญวาสนาบางส่วนให้อายุยืน มีครอบครัวสืบเชื้อสายรุ่งเรือง ลูกหลานเต็มบ้าน ชาตินี้เดิมควรมีอายุ 102 ปี แต่น่าเสียดายเพราะสูบบุหรี่ จึงถูกบั่นทอนไป 10 ปีแล้ว

ปู่ของเจ้าเดิมเป็นผู้อายุยืน 92 ปีเป็นอายุที่ถูกบั่นทอนแล้วก่อนสิ้นชีวิต ปอดเสื่อมการทำงานอย่างรุนแรง ไอและอดอยากจนสิ้นลมจากไป การจากไปก่อนกำหนดของปู่เจ้าไม่ใช่ทุกสาเหตุเกิดจากบุหรี่ ยังมีอีกเหตุคือ เมื่อเขาอายุ 90 ปี ย่าของเจ้าจากไปแล้ว ไม่มีคนดูแลใกล้ชิด อาสะใภ้ของเจ้าทารุณเขา มักไม่ให้อาหารกิน ทั้งด่าด้วยคำหยาบ ตอนแรกนางเรียกร้องเต็มที่ว่าจะมาดูแลปู่เจ้าก็เพื่อฮุบทรัพย์สินของเขาทั้งหมด นางไม่รู้เหตุและผล คิดว่าตนสำเร็จแล้ว ตรงกันข้าม ปู่ของเจ้าเพื่อรักษาความปรองดองในครอบครัว เลือกทนทุกอย่างคนเดียว ไม่บอกใครจนจากไปอย่างโดดเดี่ยว สาเหตุแท้จริงอีกประการที่เขาตายคือถูกปล่อยให้อดตาย ในเรื่องนี้เขาไม่เพียงชำระกรรม แต่ยังสะสมบุญวาสนาบางส่วน ดังนั้นภายหลัง เมื่ออาอวี้เจ้าเพิ่งเริ่มศึกษาพุทธธรรมได้ไม่นาน ปู่ของเจ้าเพียงระลึกพระนามพระพุทธเจ้าบ้าง ก็ได้รับการช่วยโปรดให้ไปสวรรค์ได้ นี่เป็นผลดีจากการที่ก่อนสิ้นชีวิตเขาทนทุกอย่างโดยไม่มีคำบ่น จึงชำระกำลังกรรมบางส่วน ส่วนอาสะใภ้ของเจ้าปลูกกรรมชั่วใหญ่ไว้[130]

ความอกตัญญูใหญ่เช่นนี้ อีกหกปีต่อมา ลูกชายคนเดียวผู้เชื่อฟังและเป็นที่รักที่สุดของนางจะจากนางไป ผลกรรมยังไม่จบ จากนั้นลูกสาวของอาสะใภ้เจ้าจะยึดทรัพย์สินของนางทั้งหมด และอกตัญญูต่อนางเช่นเดียวกัน อาสะใภ้เจ้าจะเจ็บป่วยตายอย่างทุกข์ทรมาน

ดั่งคำว่า ดีชั่วถึงที่สุดย่อมมีผลตอบสนอง เหตุและผลยุติธรรมเคยปล่อยใครพ้นไปหรือ?! ขุนนางผู้นี้ขอเตือนชาวโลกว่า อย่าทำสิ่งฝืนมโนธรรมเด็ดขาด ทุกอย่างที่คนทำมีฝ่ายปรโลกบันทึกเป็นหลักฐาน ทำอธรรมมากต้องรับโทษจากฟ้า ทำดีด้วยใจจริง ฟ้าย่อมประทานบุญวาสนา ทุกคนจงจำคำของข้าไว้”

ฉันกล่าวว่า “สิ่งที่ท่านตุลาการพูดทำให้อาอวี้ประหลาดใจเหลือเกิน ในใจเจ็บปวดเศร้าขึ้นมา ปู่ในตอนนั้นปอดเสื่อมการทำงานอย่างรุนแรง ไอจนสิ้นลมจากไปจริง ๆ ส่วนทรัพย์สินของปู่ก็เคยได้ยินพ่อแม่บอกว่า อาสะใภ้เอาไปทั้งหมด พ่อแม่ก็ยังติดใจเรื่องนี้อยู่บ้าง ส่วนเรื่องถูกปล่อยให้อดตาย ฉันนึกออกแล้ว ไม่น่าล่ะทุกครั้งที่ฉันไปเยี่ยมปู่ อาหารที่ซื้อไปให้ ท่านจะรีบกินหมดอย่างรอไม่ไหวเสมอ ตอนนั้นอาสะใภ้เพียงบอกว่า คนทั้งบ้านไม่ว่าเด็กผู้ใหญ่ ฉันซื้อของเป็นที่สุด อาหารที่ฉันซื้อปู่ชอบที่สุด สมกับที่ปู่เลี้ยงมา ตอนนั้นฟังแล้วยังดีใจ ช่างไม่มีปัญญาจริง ๆ! ฉันยังนึกได้ว่า ทุกครั้งที่ไปเยี่ยมปู่ อาสะใภ้จะคอยตามฉันอยู่เสมอ ตอนนั้นยังคิดว่าคราวหน้าจะซื้อของที่ปู่ชอบไปให้มากขึ้น เพราะทำงานอยู่ต่างถิ่น ครึ่งปีจึงกลับบ้านเกิดครั้งหนึ่ง พอกลับไปอีกครั้ง ปู่ก็... เศร้าใจเหลือเกิน!!!”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “กำลังกรรมหนอ! ทุกสิ่งไม่พ้นเหตุและผล! กฎปรโลกไม่ตัดสินเหตุและผลผิดพลาด ไม่ว่าเหตุและผลนั้นจะซับซ้อนและเกี่ยวพันกันเพียงใด เหตุเช่นใด ผลเช่นนั้น ปู่เจ้าสูบบุหรี่ก็มีผลกรรมจากการสูบ การสูบเป็นเวลานานทำให้ปอดของย่าเจ้าไม่ดี ย่าเจ้าปอดเสื่อม ไอ เสมหะติดคอออกไม่ได้ขวางการหายใจ หายใจต่อไม่ทันก็จากไป ในเรื่องนี้ปู่เจ้าก็ต้องแบกเหตุและผลบางส่วน ส่วนที่เขาบำเพ็ญขันติก็มีบุญกุศลจากขันติด้วย

ใครก็ตามไม่ควรสูบบุหรี่ การสูบทำลายการคิดตามปกติของเรา หากเป็นพุทธสาวกต้องเลิกสูบ บุหรี่จัดอยู่ในศีลห้าข้องดสุราเมื่อพระพุทธองค์ทรงบัญญัติศีลห้าสำหรับอุบาสกอุบาสิกา ตามพระสูตรหลักที่มีในปัจจุบัน แม้มิได้ตรัสตรง ๆ ว่าห้ามสูบบุหรี่ ทรงสอนเพียงว่าห้ามดื่มสุรา แต่สุรายิ่งทำให้ระบบประสาทมึนเมาทำลายการคิดตามปกติและการปฏิบัติ ทำให้สรรพสัตว์ทำชั่วสุดท้ายตกนรก นอกจากใช้ภายนอกเพื่อรักษาโรค หรือโรคร้ายแรงถึงชีวิตที่จำเป็นต้องผสมสุราในยากินโดยไม่มีสิ่งอื่นทดแทนสุราแม้หยดเดียวก็ห้ามแตะ อย่าหลอกตนหลอกผู้อื่น คิดว่าดื่มไม่เมาก็ไม่มีความผิด[131]

ดังนั้น จุดมุ่งหมายแท้จริงของการรักษาศีลข้อห้าที่ไม่ดื่มสุราคือ ต้องละเว้นอาหารและสิ่งบริโภคทุกอย่างที่ทำให้มึนเมาและทำลายการคิดตามปกติของมนุษย์ ไม่ใช่เฉพาะสุรา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสังคมปัจจุบันเปลี่ยนแปลงตลอด ภายหน้าโลกมนุษย์ยังจะผลิตของใหม่คล้ายสุราหรือบุหรี่ออกมาอีก ขอเพียงเป็นสิ่งบริโภคที่ทำให้มึนเมาและทำลายการคิดตามปกติ ก็ต้องละเว้นทั้งหมด หวังว่าทุกคนจะรักษาข้อนี้ให้ดี มิฉะนั้นละเมิดกฎ

ปรโลกจนบุญวาสนาและอายุขัยถูกบั่นทอน ผู้รับทุกข์ก็ยังเป็นตนเอง!

เอาละ! อาอวี้ วันนี้เรื่องบุหรี่คุยกันเท่านี้ก่อน เจ้ากลับไปเถิด ยินดีให้มาอีกคราวหน้า!”

ฉันกล่าวว่า “อาอวี้ประนมมือขอบพระคุณท่านตุลาการ ที่วันนี้บอกเรื่องเหตุและผลในครอบครัวมากมายซึ่งไม่มีใครรู้ ได้ประโยชน์มากจริง ๆ ค่ะ!”

โดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

12. การเลื่อนตำแหน่งของมหาจักรพรรดิตงเย่ว์กับภัยพิบัติแห่งชมพูทวีปทางใต้

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

“ท่านตุลาการ! วันนี้อยากให้ท่านพาฉันไปเยี่ยมมหาจักรพรรดิตงเย่ว์ในเรื่องเล่าค่ะ”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “มหาจักรพรรดิตงเย่ว์ในปัจจุบันทรงเป็นพญายมราชพระองค์หนึ่งภายใต้การบัญชาของพญายมราชผู้ครองปรโลก ก่อนราชวงศ์ซ่ง มหาจักรพรรดิตงเย่ว์มีอีกพระนามว่ามหาจักรพรรดิเฟิงตู ทรงเป็นผู้ปกครองสูงสุดแห่งปรโลก เทียบได้กับตำแหน่งพญายมราชผู้ครองปรโลกในปัจจุบัน แต่บัดนี้มหาจักรพรรดิตงเย่ว์กลับเป็นหนึ่งในพญายมราชสิบสองตำหนักภายใต้พญายมราชผู้ครองปรโลก มีการโยกย้ายตำแหน่งเพราะนรกต่อเติมเรื่อยมา หลังราชวงศ์ซ่งอัตราการต่อเติมยิ่งเร็วกว่าก่อน ตั้งแต่ปี 1995 ในโลกมนุษย์เป็นต้นมา นรกยิ่งขยายอย่างรวดเร็ว จนตอนนี้แทบอิ่มตัว เพราะผู้ทำผิดในโลกมนุษย์มากมายเหลือเกิน! ข้ารู้ว่าผู้ศรัทธาบางคนอ่าน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ แล้วสงสัยว่า เหตุใดปรโลกจึงมีการต่อเติมนรกและเปลี่ยนตำแหน่ง? ลองคิดดู หน่วยงานราชการและบุคลากรในโลกมนุษย์

ก็เพิ่มหรือลดได้ สองโลกหยินหยาง ที่จริงหลักคล้ายกัน แม้แต่สวรรค์ก็ไม่ต่าง อาอวี้ ตามข้ามาเถิด!”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ในช่วงปีที่ 350 หลังราชวงศ์ซ่ง คดีอยุติธรรมทั้งใหญ่เล็กที่ปล่อยค้างไร้ข้อยุติในโลกมนุษย์เริ่มเพิ่มขึ้นไม่หยุด เมื่อวิญญาณผู้ถูกกระทำอยุติธรรมเช่นนี้กลับปรโลก ทั้งหมดต้องไปยื่นคำร้องต่อมหาจักรพรรดิตงเย่ว์ ท้องพระโรงพิพากษาของพระองค์จึงมีวิญญาณผู้คับแค้นชุมนุมมากมาย มหาจักรพรรดิทรงงานยุ่งยิ่ง ต่อมาปรโลกจึงสร้างวังพญายมราชผู้ครองปรโลกอันใหญ่กว้างขึ้น มหาจักรพรรดิเฟิงตูจึงเปลี่ยนพระนามเรียกเป็นพญายมราชผู้ครองปรโลกด้วย วังที่สร้างใหม่นี้รวมที่ประทับและที่ทรงงานไว้ในวังเดียว สะดวกต่อการบริหารปรโลกยิ่งขึ้น ท้องพระโรงพิพากษาสูงสุดแห่งปรโลกที่อาอวี้เคยเยี่ยมชมคราวก่อน ก็คือส่วนที่สร้างเพิ่มในยุคนั้น มหาจักรพรรดิเฟิงตูก็ทรงย้ายมาประทับและทรงงานในวังพญายมราชผู้ครองปรโลก[132]

มหาจักรพรรดิตงเย่ว์องค์ปัจจุบันทรงเลื่อนขึ้นมาจากฉินกว่างหวังแห่งตำหนักที่หนึ่ง ฉินกว่างหวังแห่งตำหนักที่หนึ่งเคยเป็นกษัตริย์ผู้เที่ยงธรรมและเมตตาในโลกมนุษย์ เมื่อสิ้นพระชนมายุจึงได้รับมอบหมายเป็นพญายมราชตำหนักที่หนึ่ง หน้าที่ของมหาจักรพรรดิตงเย่ว์คล้ายกับพญายมราชผู้ครองปรโลก เพียงแต่ร่างวิญญาณบางตนเมื่อกลับสู่นรกยืนกรานจะร้องเรียนต่อพญายมราชสูงสุด ร่างวิญญาณประเภทนี้โดยพื้นฐานจะถูกจัดให้ไปท้องพระโรงพิพากษาในวังพญายมราชผู้ครองปรโลก ให้พระองค์ทรงพิจารณาด้วยพระองค์เอง ที่จริงนี่คือนิสัยของคนในโลกมนุษย์ เมื่อทุกคนมาปรโลก พญายมราชทุกพระองค์ล้วนยุติธรรม

และเคร่งครัด ทุกพระองค์จัดการคดีต่าง ๆ ตามกฎปรโลกและการจัดวางแห่งเหตุและผล ไม่มีลำเอียงช่วยญาติหรือเพื่อนแม้แต่น้อย ทุกพระองค์พิจารณาว่าวิญญาณผู้มีบาปทำผิดอะไร ก็พิพากษาให้เข้านรกนั้น หากมีความอยุติธรรมใด ก็ออกป้ายคำสั่งทวงชีวิตโดยชอบตามกฎปรโลกประเภทนั้น”[133]

ข้ามสะพานโค้งกลมนี้ไป จวนขุนนางด้านหลังก็คือวังมหาจักรพรรดิตงเย่ว์ บรรยากาศจวนขุนนางเข้มข้น ตั้งแต่ตรงสะพานก็มียักษ์เดินตรวจไปกลับไม่หยุด ทุกตนเห็นตุลาการแห่งปรโลกก็ทำความเคารพ เมื่อมีท่านนำทาง ไม่ต้องหาป้ายบอกทางเองทั่วทุกแห่ง ง่ายและเร็วขึ้นมาก ที่จริงเราเดินในนรกอย่างรวดเร็ว ไม่เหมือนโลกมนุษย์ที่ค่อย ๆ ย่ำเท้าติดพื้นทีละก้าว บางครั้งตุลาการเดินเร็ว ฉันก็ต้องเร่งตาม เราเดินด้วยกำลังจิต เท้าไม่แตะพื้น นรกใหญ่เหลือเกิน ถนนเส้นนี้ก็ไม่เคยผ่านมา แต่ฉันไม่อยากจำทางในนรกเลย ขอให้สรรพสัตว์ในนรกได้ฟังพระสัทธรรมและปฏิบัติโดยเร็ว ได้รับการยกระดับขึ้นทั้งหมดและพ้นทุกข์ในนรกโดยเร็ว ตอนนี้เห็นวังมหาจักรพรรดิตงเย่ว์แล้ว หน้าประตูมียักษ์ถืออาวุธดาบใหญ่ยืนตรงอยู่ข้างประตูแดงใหญ่สองบาน ยักษ์ยิ้มทำความเคารพตุลาการ แล้วผลักประตูให้เราเข้าไปเอง

เมื่อเข้าไป มียมทูตอีกตนยิ้มต้อนรับตุลาการแห่งปรโลก พาเราผ่านทางเดินในสวนเล็กไปถึงท้องพระโรงพิพากษา ดูท่าท่านตุลาการคุ้นเคยกับยักษ์ทั้งหลายในวังมหาจักรพรรดิ ท้องพระโรงพิพากษานี้เล็กกว่าท้องพระโรงพิพากษาสูงสุดของพญายมราชผู้ครองปรโลกมากอย่างเห็นได้ชัด ที่นี่ให้ความรู้สึกโบราณยิ่งกว่า อาคารมีประตูเหล็กแดงใหญ่แบบโบราณ เครื่องเรือนและการตกแต่งข้างในล้วนมีเสน่ห์เก่าแก่ ภาพที่แขวนผนังก็เป็นผู้คน

โบราณ ใต้ผนังสองข้างยังวางอาวุธโบราณไว้ ตรงข้ามกึ่งกลางประตูมีป้ายเขียนอักษรจีนสี่ตัว “东岳大帝” มีพญายมราชพระองค์หนึ่งประทับอยู่ น่าจะเป็นมหาจักรพรรดิตงเย่ว์ พระองค์ทรงชุดพญายมราช พระพักตร์สีเทา ทรงมงกุฎ พระเนตรเปล่งแสงดำ อา! เป็นพญายมราชอีกพระองค์ที่ดูเคร่งขรึมอย่างยิ่งและดุร้ายเล็กน้อย บนโต๊ะทรงงานก็เขียนอักษรสี่ตัว “东岳大帝” เช่นกัน

“ราษฎรหญิงซ่างกวนอวี้ฮวา ขอกราบเข้าเฝ้ามหาจักรพรรดิตงเย่ว์เพคะ!”

มหาจักรพรรดิตงเย่ว์ตรัสว่า “ซ่างกวนอวี้ฮวา ไม่ต้องมากพิธี! ยินดีต้อนรับ! มีคำถามใดก็กล่าวตรง ๆ ได้!”

อาอวี้: “เพคะ มหาจักรพรรดิพญายมราช! ราษฎรหญิงผู้นี้อยากทูลถามหลายข้อ:

ประการแรก ได้ยินว่านรกอิ่มตัวแล้ว หากมนุษย์ยังประพฤติผิดในกามอย่างแพร่หลายต่อไป นรกเต็มแน่น ไม่มีนรกใหม่จัดให้ แม้ทำผิดในกามแล้วก็ไม่มีที่ หมายความว่าแม้สิ้นอายุขัย ก็อาจพ้นโทษนรกชั่วคราว รอมีที่แล้วจึงรับโทษหรือไม่? หรือจะปล่อยสรรพสัตว์ที่อยู่ในนรกตอนนี้ก่อนกำหนด เพื่อเว้นที่ให้วิญญาณผู้มีบาปรายใหม่รับโทษ?

ประการที่สอง ผู้เคยประพฤติผิดในกามมากมาย ตามกฎปรโลกต้องถูกบั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัย มีวิธีใดให้สรรพสัตว์ที่ทำผิดแล้วพ้นโทษตกนรกเมื่อสิ้นอายุขัยได้อย่างสิ้นเชิง?

ประการที่สาม มีวิธีใดขจัดพฤติกรรมผิดในกามได้อย่างสิ้นเชิงเพคะ?”

มหาจักรพรรดิตงเย่ว์ตรัสว่า “เฮ้อ! พลังชี่แห่งการประพฤติผิดในกามอันแรงกล้าในโลกมนุษย์พุ่งตรงขึ้นเมฆถึงท้องพระโรงองค์จักรพรรดิสวรรค์แล้ว การประพฤติผิดในกามรบกวนสมดุลพลังชี่อันเที่ยงตรงของธรรมชาติอย่างรุนแรง หากโลกมนุษย์ยังสูญเสียสมดุลนี้ต่อไป ภัยธรรมชาตินานาจะเกิด เช่นอากาศไม่คงที่เปลี่ยนแปลงสารพัดในพริบตา เดี๋ยวแดดเดี๋ยวฝน อุณหภูมิสูงต่ำอาจต่างกันอย่างยิ่งภายในวันเดียว รู้สึกราวผ่านสี่ฤดูในวันเดียว สึนามิ น้ำท่วม ไฟไหม้ แผ่นดินไหว และโรคติดต่อระบาดใหญ่ชนิดต่าง ๆ ในโลกมนุษย์ล้วนเป็นสัญญาณเตือน[134]

อาอวี้! ลองคิดว่าเหตุใดเหตุการณ์น่าเศร้าต่าง ๆ จึงเกิดบนโลกชมพูทวีปทางใต้? ต้องมีเหตุจากกรรมร่วมที่มนุษย์สร้างภายหลังอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ข้าหวังว่า ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ จะปลุกใจคนที่หลงผิดในโลกมนุษย์ได้โดยเร็ว ช่วยกู้ใจคนและฟื้นฟูกระแสสังคม ให้สรรพสัตว์จำนวนมากรู้หน้าที่ สำรวมตน รักษาคุณธรรมแห่งความสัมพันธ์ทั้งห้า พลิกภัยต่าง ๆ ที่พลังชี่แห่งการประพฤติผิดในกามนำมาสู่โลก ทั้งช่วยให้นรกที่แออัดผ่อนคลาย และโลกมนุษย์ไม่ต้องเกิดภัยใหญ่บ่อย ๆ ในระยะสั้น หากการประพฤติผิดในกามสารพัดยังแพร่หลายต่อไปเช่นปัจจุบัน ในระยะสั้นโลกมนุษย์จะมีภัยใหญ่ถาโถมตามกันมาท่วมฟ้าดิน สรรพสัตว์ทั้งหมดที่ประพฤติผิดในกามหรือทำความผิดอื่นนานาย่อมหนีตาข่ายฟ้าแห่งกฎปรโลกอันไร้ปรานีและไม่มีช่องรอดไม่พ้น ทั้งหมดจะถูกตาข่ายนี้รวบจับในภัยใหญ่ ตกไปรับโทษนรกไร้ประมาณไร้ขอบเขต[135]

แม้นรกแห่งนี้ของปรโลกอิ่มตัวแล้ว ปรโลกจะจัดหาตำแหน่งในที่อื่นเพื่อสร้างนรกใหม่เพิ่ม แม้นรกนี้พินาศจนสิ้น หากกรรม

บาปของสรรพสัตว์ในนรกนี้ยังไม่หมด เราจะส่งวิญญาณผู้มีบาปต่อไปยังนรกอื่นให้รับโทษต่อ จนกรรมบาปทั้งหมดถูกชำระหมดจด จึงออกจากนรกได้ สรรพสัตว์จะออกจากนรกได้ด้วยเหตุสองประการเท่านั้น ประการแรกคือระยะกรรมบาปนรกของตนสิ้นสุด คือผลกรรมชั่วแห่งนรกหมดแล้ว จึงเวียนไปเกิดในสถานะที่สอดคล้องตามเศษผลกรรมจากนรก

ในปรโลกยังมีหอธรรมประชุมที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ทรงแสดงธรรมด้วยพระกรุณา หากร่างวิญญาณใดในมหานรกต่าง ๆ เกิดจิตสำนึกขมาจากใจจริงแม้หนึ่งขณะ ยักษ์ก็พาไปฟังคำสอนอันกรุณาของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้ จึงได้รับพุทธานุภาพเกื้อหนุน รากกุศลงอกงาม และได้รับการยกระดับสู่สุคติ สิ่งน่ากลัวที่สุดคือสรรพสัตว์ไม่ตั้งใจสำนึกผิดในพฤติกรรมผิดที่ตนเคยทำ ยังคงดื้อหลงไม่รู้ตัว จมดิ่งตกต่ำทนทุกข์ ถึงกับเพิ่มกรรมบาปต่าง ๆ ของตนไม่หยุด

เพียงหนึ่งจิตสำนึกขมาที่ออกจากใจจริง ก็เพียงพอจะสลายกรรมบาปไร้ประมาณไร้ขอบเขต กฎปรโลกอันไร้ปรานีไม่เคยผูกมัดอย่างไร้เมตตาต่อสรรพสัตว์ใดที่กลับใจจากใจจริง ผู้ที่ออกจากนรกส่วนใหญ่จะไปเกิดในภูมิเดรัจฉานระดับต่ำ ตัวเล็ก มีความคิดเรียบง่าย แม้ได้เกิดเป็นมนุษย์ก็จะมีบุญวาสนาบางเบา อวัยวะรับสัมผัสทั้งห้าไม่ครบถ้วน และอื่น ๆ ประการที่สองคือผู้โชคดีได้รับกำลังช่วยโปรดอย่างมากจากญาติในโลกมนุษย์ ก็ออกจากนรกได้ การได้รับการโปรดจากญาติในโลกมนุษย์ให้สอดคล้องถึงผลค่อนข้างยาก เพราะต้องอาศัยเหตุปัจจัยจากกำลังผู้อื่น ในปรโลกมีบันทึกมากมายว่าญาติในโลกมนุษย์ช่วยโปรดวิญญาณผู้มีบาปให้ขึ้นสู่สุคติสำเร็จ บางตนถึงกับขึ้นสู่สวรรค์และพุทธเกษตร

บริสุทธิ์ทางตะวันตก แต่ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ เป็นเพราะวิญญาณผู้มีบาปเคยสั่งสมบุญวาสนาที่สอดคล้องบางอย่างในอดีตชาติก่อนตกนรก มิใช่อยู่ ๆ ก็ได้รับการโปรด ต้องมีเหตุปัจจัยดีอยู่ภายในนั้น ดังนั้นสรรพสัตว์ทั้งหมด ขณะที่ประสาทสัมผัสยังครบและร่างกายแข็งแรง ต้องทำดีให้มาก ทำเพื่อส่วนรวมและรักษากฎหมาย รักษาศีล สะสมบุญกุศลและบุญวาสนาให้ตนมากขึ้น อย่าใช้ร่างกายแข็งแรงไปละเมิดศีลนานาที่ทำให้ตกนรก เมื่อใดตกนรกย่อมทุกข์ไร้ประมาณไร้ขอบเขต ไม่มีวันพ้นโทษ[136]

สรรพสัตว์ที่เคยประพฤติผิดในกามหรือก่อกรรมชั่วแห่งนรกแล้ว เมื่อมีเหตุย่อมมีผล ก่อกรรมชั่วแห่งนรก ภายหน้าต้องรับผลนรกแน่นอน หากไม่ต้องการรับผลนี้ ต้องตัดปัจจัยเกื้อหนุนทุกอย่างที่ทำให้ผลนั้นสำเร็จก่อนมันปรากฏ หากชาตินี้ต้องการพ้นการตกนรกเพราะผิดในกามอย่างสิ้นเชิง มีเพียงวิธีเดียว คือขจัดพฤติกรรมผิดในกามทั้งหมดอย่างเด็ดขาด ก่อนอื่นต้องกำกับและควบคุมความคิดตนอย่างเข้มงวด ไม่ผ่อนให้ความคิดผิดในกามใดเกิดขึ้นในใจ แม้ละเอียดเพียงใด หนึ่งความคิดก็ไม่ได้ แม้เกิดเพียงความคิดเล็กน้อยต้องสำนึกขมาทันที ตั้งใจอย่างหมดจดทันทีว่าจะไม่ให้ความคิดนี้เกิดอีก ทั้งชวนมนุษย์บอกต่อกันไม่ให้ประพฤติผิดในกามอย่างต่อเนื่อง การตั้งใจนี้สำคัญมาก[137]

สรรพสัตว์ที่มีโอกาสอ่านบทความนี้ หากตั้งใจเลิกการประพฤติผิดในกามอย่างสิ้นเชิงแต่พลาดซ้ำ ๆ อาจสาบานต่อฟ้าในวันที่หนึ่งและวันที่สิบห้าของทุกเดือนจันทรคติ ว่าตั้งแต่นี้ทุกภพทุกชาติจะไม่ประพฤติผิดในกาม และบอกต่อหนังสือสอนความดี ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ พร้อมช่วยพิมพ์เผยแพร่ ตามปกติก็ปฏิบัติอย่างเข้มงวด ตัดวาจาและการกระทำทั้งหมดที่เกี่ยวกับการ

ประพฤติผิดในกาม กินอาหารมังสวิรัติ และไม่กินอาหารบางอย่างที่เพิ่มความกำหนัด เช่นต้นหอมและกระเทียมเมื่อปรุงสุกจะเพิ่มความอยาก ทั้งสมุนไพรยาที่เพิ่มความกำหนัดก็ให้ใช้น้อยที่สุดเท่าที่ทำได้ เช่นปาจิ่ เป็นต้น[138]

สัตว์มีความกำหนัดสูงกว่ามนุษย์ จึงอย่ากินอาหารที่เกี่ยวกับสัตว์ นอกจากทำให้จิตสับสนยังติดหนี้ชีวิต สุราทำให้จิตสับสนก็อย่าบริโภค ตาและหูอย่าดูหรือฟังสื่อลามกใดที่เร้าจิต ตามปกติต้องเพียรศึกษาปฏิบัติพุทธธรรมต่อเนื่อง ตั้งใจเผยแผ่และพิทักษ์พระสัทธรรม สำนึกผิดในกรรมบาปเรื่องกามที่ตนก่อไว้ในอดีตอย่างจริงใจ การตั้งใจจริงที่จะขจัดพฤติกรรมผิดในกามอย่างหมดสิ้นสำคัญมาก หากทำได้จริงถึงขั้น ‘จิตที่ก่อบาปดับ บาปก็ดับ ทั้งสองล้วนว่าง’ ก็ไม่ต้องกังวลกรรมชั่วแห่งนรก[139]

การภาวนาพระนามศักดิ์สิทธิ์ ‘ขอนอบน้อมแด่พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์’ ก็ค่อย ๆ ขจัดพฤติกรรมผิดในกามได้ เพียงภาวนาพระนามด้วยความศรัทธาทุกวัน ย่อมได้รับพระกรุณาเกื้อหนุนที่มองไม่เห็นจากพระโพธิสัตว์แน่นอน และลดกรรมบาปเรื่องกามที่ทำให้ตกนรก หากสรรพสัตว์ใดสาบานแล้วรักษาคำสาบานอย่างเคร่งครัด จะพ้นกรรมชั่วที่ทำให้ตกนรกเมื่อสิ้นอายุขัย และไปเกิดในสุคติได้ ส่วนโทษตกนรกจะลดลงเท่าใดโดยเฉพาะ ต้องพิจารณากำลังตั้งใจสำนึกขมาของสรรพสัตว์เป็นข้อยุติ”

“ซ่างกวนอวี้ฮวา! ยังมีคำถามอื่นหรือไม่?”

“ตอนนี้ไม่มีแล้วเพคะ ขอน้อมขอบพระคุณมหาจักรพรรดิที่ทรงตอบข้อสงสัย ราษฎรหญิงผู้นี้ขอกราบทูลลา!”

อาอวี้กราบคารวะมหาจักรพรรดิตงเย่ว์ ตุลาการแห่งปรโลก และขุนนางทุกท่าน!

โดยสารดอกบัวขาวกลับไป!

13. เทพฝูเต๋อเจิ้งเสิน ผู้คุ้มครองผืนดิน

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้กราบคารวะตุลาการแห่งปรโลก!

วันนี้อยากถามท่านตุลาการเรื่องศาลเทพผู้คุ้มครองผืนดิน คือฝู่ตี้กงที่ผู้คนกราบไหว้ ท่านเป็นเทพสวรรค์หรือเทพพื้นดิน? ฟ้าส่งลงมา หรือเป็นเพียงวิญญาณผีที่สิงอยู่บนนั้น? มีหน้าที่และขอบเขตดูแลอะไร? ฝู่ตี้กงในบ้านกับหน้าประตูของแต่ละครอบครัวต่างกันอย่างไร?

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ฝู่ตี้กงในศาลเป็นเทพผู้มีบุญกุศล จัดอยู่ในกลุ่มเทพฝูเต๋อเจิ้งเสิน รับธูปและเครื่องบูชาที่มนุษย์ถวายได้ เป็นผู้ที่ฟ้าแต่งตั้ง เทพประเภทนี้มีบุญกุศลมากน้อยต่างกัน ฝู่ตี้กงที่บุญกุศลมากจะดูแลพื้นที่ใหญ่กว่า เช่นฝู่ตี้กงในชนบทบางองค์ดูแลทั้งหมู่บ้าน หากเป็นเมืองจะแบ่งให้ฝู่ตี้กงหลายองค์ดูแล

ฝู่ตี้กงองค์ใหญ่ประจำพื้นที่เหล่านี้ มนุษย์จะสร้างศาลเล็กให้ หน้าที่ของฝู่ตี้กงประจำพื้นที่คือดูแลบุญวาสนาและความปลอดภัยยามเข้าออกของสรรพสัตว์ในเขต เพียงมีผู้ใดเกิดหรือตาย ปรโลกจะออกแจ้งให้ฝู่ตี้กงทราบ หรือหากย้ายออกจากเขตที่ท่านดูแล ก็จะได้รับบันทึกเช่นกัน

หน้าที่ของฝู่ตี้กงคือรักษาความสงบปลอดภัยในสภาพแวดล้อมที่สรรพสัตว์อาศัย หากมีวิญญาณชั่ว เทพผี หรือสิ่งทำนองนี้จะเข้าเขต ฝู่ตี้กงจะจัดการอย่างเหมาะสม ทำหน้าที่

ปกป้องความปลอดภัยของมนุษย์ ภู่ตี้กงทั้งหมดเคยเป็นคนที่ชอบช่วยผู้อื่นและมีความยุติธรรมในโลกมนุษย์ เมื่อสิ้นอายุขัยได้รับมอบหมายเป็นภู่ตี้กง รับธูปบูชาจากมนุษย์ นี่คือภู่ตี้กงที่บุญกุศลมากกว่า จึงรับการกราบไหว้และถวายบูชาของสาธารณชนได้

ภู่ตี้กงในบ้านและหน้าประตูของแต่ละครอบครัวเป็นผีฝ่ายดีที่มีบุญกุศลน้อยกว่าบ้าง ที่จริงมนุษย์ตั้งป้ายบูชาเอง แล้วเรียกว่าภู่ตี้กงในบ้านและภู่ตี้กงหน้าประตู ความจริงพวกเขาเป็นผี เดิมอาศัยอยู่ในบ้านนั้นมาโดยตลอด อายุยืนกว่ามนุษย์ หากคนไม่เข้าไปอยู่ ผีก็ไม่มีเครื่องบูชาใด เมื่อมนุษย์บูชา ผีก็ตอบแทนบุญคุณ ย่อมคุ้มครองให้เข้าออกปลอดภัย[140]

ปัจจุบันมนุษย์ซื้อขายบ้านบ่อย ผีไม่ได้ตามคนไป เปลี่ยนเพียงเจ้าของบ้านในโลกมนุษย์ มิใช่ภู่ตี้กงที่ฟ้าส่งมา ผู้ที่ฟ้าส่งมาคือภู่ตี้กงประจำพื้นที่ ประจำศูนย์การค้า และประจำอาคาร คืออาคารสูงหนึ่งหลังที่มนุษย์อาศัยกันตอนนี้ หน้าประตูอาคารเหล่านี้จะมีภู่ตี้กงที่ปรโลกส่งมาหนึ่งองค์ อยู่ภายใต้การดูแลของภู่ตี้กงประจำพื้นที่ ส่วนหน้าศูนย์การค้าและร้านค้าก็เป็นภู่ตี้กงที่ปรโลกส่งมาเพราะมีคนมากกว่า และสถานที่เหล่านี้ต้องการภู่ตี้กงที่บุญกุศลมากพอจะรับธูปบูชา เอาละ อาอวี้ วันนี้พอเท่านี้ กลับไปก่อน”

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้กราบคารวะตุลาการแห่งปรโลก แล้วโดยสารดอกบัวขาวกลับไป

ก่อนกลับบ้าน ฉันไปทักทายภู่ตี้กงประจำพื้นที่ใกล้บ้าน

ฉันกล่าวว่า “พระอมิตาภพุทธะ! สวัสดีค่ะท่านปู่ภู่ตี้กง!”

ท่านปู่ภู่ตี้กงกล่าวว่า “อาอวี้! ดึกแล้ว รีบกลับบ้าน ระวังให้ปลอดภัย!”

ฉันกล่าวว่า “ขอบคุณท่านปู่ถู่ตี้กงค่ะ ท่านนั่งที่นี่ทุกวันไม่เบื่อหรือคะ?”

ท่านปู่ถู่ตี้กงกล่าวว่า “ตอนนี้ข้ายุ่งกว่าแต่ก่อนมาก!”

ฉันกล่าวว่า “ช่วงก่อนผ่านมาก็ไม่เห็นท่านนั่งที่นี่นี่คะ?”

ท่านปู่ถู่ตี้กงกล่าวว่า “แต่ก่อนที่ข้าว่าคือก่อนอาอวี้จะเกิด เมื่อ 150 ปีก่อน ตอนนั้นไม่ยุ่งเท่าตอนนี้ คนปัจจุบันมีชีวิตความสัมพันธ์ซับซ้อน ปัญหามาก เรื่องเจ็บป่วย ตาย เกิด และปัญหาต่าง ๆ เพิ่มจากแต่ก่อนไม่น้อย”

ฉันกล่าวว่า “ท่านปู่ถู่ตี้กง! คนป่วยก็ไปหาหมอ ตายแล้วก็เผา คลอดก็ไปโรงพยาบาล ไม่ต้องรบกวนท่านนี่คะ ทำไมจึงทำให้ท่านยุ่ง?”

ท่านปู่ถู่ตี้กงกล่าวว่า “อาอวี้ เจ้าไม่รู้ ข้ารับผิดชอบความปลอดภัยยามเข้าออกของสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ หากกำลังจะมีเรื่องเกิดกับสรรพสัตว์ ข้าจะรู้ก่อน บางเรื่องเกี่ยวกับการเพิ่มลดบุญวาสนา ข้าจึงต้องจัดการก่อนเรื่องเกิด การจัดการเหล่านี้ต้องจัดวางเวลาและผู้คน ทุกคนมีแสงจากร่างกายของตน ทุกคนมีเจ้ากรรมนายเวร ลองดูสรรพสัตว์บนถนน สังเกตว่าแต่ละคนต่างกันหรือไม่”

ได้ค่ะ! ฉันเห็นรอบตัวสรรพสัตว์แต่ละคนมีเจ้ากรรมนายเวรติดตามมากมาย เป็นแถว ๆ บางส่วนโกรธมากด้วย! บางตนตีศีรษะคนเป็นไม่หยุด คนที่ถูกตีจึงรู้สึกปวดหัวตลอดเวลา หลายตนเกาะสิงอยู่บนกายคนเป็น บางตนกำหมัดถูมือ เตรียมจะตีหรือหยิกคนก็มี[141]

ขณะนั้นฉันเห็นชายคนหนึ่งมีแสงขาวอยู่เล็กน้อย มีพลังชี่อันเที่ยงตรงกว่า เมื่อเขาเดินถึงตรอกมืดไม่มีไฟ ผีทั้งหมดหลีกทางให้พอเขาไปแล้ว ผีก็กลับเข้าตรอก ดูเช่นนี้แล้วต่างกันจริง ๆ

ท่านปู่ถู่ตี้กงกล่าวว่า “ช่วงนี้ที่นี่มีชายโสดคนหนึ่งประพฤติผิดในกามและหลอกลวง เขาหลอกทั้งความรู้สึกและเงินของผู้หญิงคนหนึ่ง และชักจูงให้นางทำแท้งหลายครั้ง หญิงผู้นี้ก็มิใช่คนดีมีธรรม นางเกิดเจตนาฆ่าแล้ว คิดจะตายไปพร้อมชายผู้นี้ แต่บุญวาสนาของชายยังไม่หมด ชีวิตยังไม่ควรสิ้น ชาติก่อนเขาเป็นผู้ปฏิบัติที่รักษาศีลไม่บริสุทธิ์ ละเมิดเรื่องกาม ชาตินี้ก็ประพฤติผิดในกามอีก ตอนนี้ข้ากำลังใช้วิธีบางอย่างช่วยและเตือนเขา หลายวันนี้เขาเองก็เริ่มรู้ว่าทำอะไรไม่ค่อยราบรื่น เช่นไม่กี่วันก่อนถอนเงินจากตู้เอทีเอ็ม เงินไม่ออก ภายหลังแม้ถอนสำเร็จ แต่ก็ไม่ราบรื่น แม้ทำทุกขั้นตอนถูกต้อง กลับเกิดปัญหาที่คนอธิบายไม่ได้ การช่วยเขาครั้งนี้ทำให้เขาค่อย ๆ ทบทวนตนได้[142]

นี่เป็นเพียงสรรพสัตว์คนเดียว ทุกวันมีสรรพสัตว์ต่างประเภทมากมาย มีเรื่องมาก ย่อมยุ่งมากเป็นธรรมดา เมื่อครู่เจ้าเห็นบางคนที่ผีหลีกทางให้ ที่จริงข้าก็ช่วยสรรพสัตว์ประเภทนี้ด้วย หากเขากำลังจะล้ม ข้าจะประคองสักมือหรือช่วยไม่ให้ล้มเท่าที่ทำได้ แต่คนเป็นไม่รู้สึกว่าข้าอยู่ เพียงรู้สึกว่าโชคดีที่ไม่ล้ม เกือบล้มแล้วโชคดีจริง ๆ! ที่จริงคำว่าเกือบนั้นก็คือบุญวาสนาของพวกเขาเอง”[143]

ฉันกล่าวว่า “ท่านปู่ถู่ตี้กงเหนื่อยมากแล้ว! ที่แท้ท่านช่วยพวกเราเงียบ ๆ อยู่เบื้องหลังตลอด อาอวี้เพิ่งรู้วันนี้ ขอบคุณจริง ๆ ค่ะ! ลาก่อนท่านปู่ถู่ตี้กง!”

อาอวี้ประนมมือ!

14. คำโกหกหนึ่งคำอาจเป็นเรื่องเล็กหรือใหญ่ — เยี่ยมชมนรกน้ำแข็งเยือกเย็นถอนลิ้นบดร่าง

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

“พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือกราบคารวะท่านตุลาการ! ขอถามว่าหากมนุษย์พูดเท็จ จะมีผลกรรมในนรกอย่างไรคะ? ตอนเด็กได้ยินย่าบอกว่าพูดเท็จต้องลงนรกถูกผีตีและอื่น ๆ วันนี้อยากให้ท่านพาไปเยี่ยมชมค่ะ”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “เรื่องมุสาวาทกล่าวได้ยาว วันนี้ข้าจะอธิบายโดยสังเขป ที่จริงผลของวาจาเท็จกว้างมาก คำเท็จคำเดียวอาจทำร้ายชีวิตคนหนึ่ง หรือถึงกับชีวิตคนนับไม่ถ้วน มุสาวาทเป็นสหายของโลภะ โทสะ และโมหะ มนุษย์พูดเท็จย่อมชักนำผลกรรมในนรก

สิ่งสำคัญที่สุดของมุสาวาทคือต้องดูความคิดเริ่มต้นของผู้พูดขณะที่พูดเท็จ ความคิดโน้มไปทางพิษสามอย่าง คือโลภะ โทสะ หรือโมหะ ด้านใดมากกว่า บางคนมีเพียงอย่างเดียวจากพิษสาม เช่นมีแต่โลภะ ไม่มีส่วนอื่น บางคนมีแต่โทสะ บางคนมีแต่โมหะ บางคนมีสองอย่างหรือครบทั้งสาม

โดยรวมมุสาวาทแบ่งเป็นสองประเภท คือ ‘มุสาวาทแท้’ กับ ‘มุสาวาทเทียม’ มุสาวาทแท้ชักนำผลกรรมในนรกต่างระดับกัน แน่นอนว่าต้องดูความเสียหายที่คำเท็จนั้นก่อแก่ผู้อื่นว่ามากเพียง

ใด จึงกำหนดความหนักเบาของผลนรก ส่วนมุสาวาทเทียมไม่ต้องรับผลนรก มุสาวาทเทียมบางอย่างยังมีบุญกุศลด้วย[144]

มุสาวาทเทียมคืออะไร? คือคำเท็จที่พูดเพื่อช่วยโปรดสรรพสัตว์ ไม่มีใจเห็นแก่ตนหรือประโยชน์ส่วนตัวแม้แต่น้อย ทั้งหมดเพื่อช่วยสรรพสัตว์ จึงเรียกว่ามุสาวาทเทียม ยังมีประเภทคล้ายกันที่ใกล้เคียงมุสาวาทเทียม ซึ่งมนุษย์มากมายใช้บ่อย ตัวอย่างเช่น เมื่อมีคนถามอาอวี้ว่ากินข้าวแล้วหรือยัง เจ้าเพียงไม่อยากให้อีกฝ่ายเหนื่อยทำอาหาร และกลัวติดหนี้น้ำใจ จึงพูดเท็จว่ากินแล้ว นี่เรียกว่า ‘คำเท็จเพื่อความสะดวก’ ในคำเท็จเพื่อความสะดวกนี้มีความคิดเพื่อประโยชน์ตนอยู่ คำเท็จใดเพียงมีความคิดเพื่อประโยชน์ตน ก็ไม่เรียกว่ามุสาวาทเทียม ผู้เคยพูดคำเท็จเพื่อความสะดวกสามารถตั้งใจสำนึกขมาจากใจจริงให้บริสุทธิ์ก่อนสิ้นอายุขัยได้ ต้องสำนึกขมาแน่นอน เพราะคำเท็จเพื่อความสะดวกเป็นเบื้องต้นของมุสาวาทแท้ หากพูดบ่อยจะทำให้จิตวิญญาณแต่กำเนิดมัวหมอง ค่อย ๆ กลายเป็นนิสัยพูดมุสาวาทแท้

การสำนึกผิดในคำเท็จเพื่อความสะดวกที่ตนเคยพูด อาจกราบทูลต่อหน้าพระพุทธรูปว่า ตนเคยพูดคำเท็จเพื่อความสะดวกเรื่องใด เมื่อใด ที่ไหน บัดนี้ตั้งใจจริงสำนึกผิดในคำเท็จนั้น หากลืมเรื่องไป อาจตั้งใจจริงกลับจากความผิดเดิมอย่างเด็ดขาด ไม่ทำอีกตลอดไป โปรดจำไว้ แม้กฎปรโลกลงทัณฑ์คนคดและคนชั่วอย่างไร้ปรานี แต่ฟ้าสงสารสรรพสัตว์ที่กลับใจจริงเสมอ ย่อมเหลือขั้นบันไดให้ผู้แก้ไขตนจากใจจริงค่อย ๆ ก้าวสู่ความสว่าง ฟื้นความสว่างแต่กำเนิดครั้งแรกที่ลงมาโลกมนุษย์ แล้วอธิษฐานอาศัยพุทธานุภาพเกื้อหนุนให้กรรมกีดขวางหมดไป ตั้งแต่นี้ตั้งใจระลึกถึงพระพุทธเจ้าและปรารถนาเกิดในพุทธเกษตรบริสุทธิ์ หากบ้าน

ไม่มีพระพุทธรูป อาจหันสู่ท้องฟ้ากล่าวกราบทูล ขอเพียงสำนึกขมาจริง พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทรงอยู่ทุกแห่ง ข้างตัวทุกคนก็มีอู๋ฉางขาวและดำสองตนบันทึกดีชั่วของแต่ละวันอยู่แล้ว

เหตุเริ่มต้นไม่จริง ผลย่อมคดเคี้ยว คำเท็จเพื่อความสะดวกก็ชักนำผลกรรมของมุสาวาท ดังนั้นต้องสำนึกขมาให้บริสุทธิ์ ชำระเหตุที่ไม่จริงให้หมดจดด้วยกำลังใจสำนึกขมาอย่างจริงใจและพุทธานุภาพจากการระลึกถึงพระพุทธเจ้า มิฉะนั้นต้องได้รับผลคดเคี้ยว ใช้ใจอย่างไรพูดคำเท็จเพื่อความสะดวก ก็ชักนำผลที่สอดคล้องกับใจขณะพูดนั้น มีนรกสำหรับมุสาวาทมากมาย ข้าจะพาเจ้าไปชมนรกมุสาวาทที่ค่อนข้างใหม่แห่งหนึ่ง อาอวี้ ตามข้ามาเถิด!”[145]

รบกวนท่านตุลาการแล้วค่ะ! ฉันออกเดินทางตามตุลาการแห่งปรโลก เรามาถึงเขตนรกแห่งหนึ่งอย่างรวดเร็ว

ตุลาการแห่งปรโลกแนะนำว่า “นี่คือทิศเหนือของปรโลก เขตนี้ทั้งหมดเป็นนรกประเภทมุสาวาท”

ว้าว! เป็นเขตพื้นที่ใหญ่ยักษ์อีกแล้ว! ด้วยความสามารถของฉันมองไม่เห็นที่สุด นี่ยังเป็นส่วนที่สร้างเพิ่มด้วย เหลือเชื่อจริง ๆ!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “วันนี้อาอวี้ชมหนึ่งในนรกมุสาวาทก่อนเถิด ภายหลังจะจัดเวลาเหมาะสมให้มาชมแห่งอื่น”

ขอบพระคุณท่านตุลาการ! อุณหภูมิที่นี่ต่ำเหลือเกิน หนาวมาก! ยังปรับตัวไม่ค่อยได้ ฤดูหนาวทางเหนือใต้ของโลกมนุษย์อุณหภูมิต่างกันมากฉันก็ยังปรับได้ แต่ที่นรกนี้ต่ำจริง ๆ หนาวเหลือเกิน! ต้องรีบระลึกถึงพระพุทธเจ้า ปรับกำลังจิตให้เข้ากับสภาพนรกอันเย็นจัดนี้!

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “อุณหภูมิที่นี่ลบ 150 องศา เป็นเขตนรกมุสาวาทที่เริ่มสร้างเพิ่มใหม่ในปี 2000 ตามเวลาโลกมนุษย์ ตอนนี้เราอยู่ที่นรกน้ำแข็งเยือกเย็นถอนลิ้นบดร่าง ซึ่งลงโทษหนักที่สุดในเขตมุสาวาท ทั้งหนาวจัดและทุกข์ทรมานอย่างยิ่ง ในเขตเก่าสิบตำหนักทางใต้ของปรโลกมีนรกมุสาวาทเก่าแห่งหนึ่ง ความทุกข์ของโทษเบากว่านี้ระดับหนึ่ง เฮ้อ! บัดนี้วิถีโลกเสื่อมถอย ใจคนไร้เมตตา ที่นี่มีคนมากมายที่ขณะมีชีวิตพูดเท็จจนทำให้มนุษย์ละทิ้งชีวิตบริสุทธิ์แห่งการขัดเกลาตนและบำรุงจิต เชื่อคำเท็จแล้วเที่ยวแสวงหา จมลงสู่ชีวิตเมามายลุ่มหลงในกามคุณห้า ตัดชีวิตแห่งปัญญาของผู้อื่น เมื่อสิ้นอายุขัยจึงตกนรกน้ำแข็งเยือกเย็นถอนลิ้นบดร่าง วันนี้อาอวี้ชมแห่งนี้ก่อนเถิด!”[146]

ไม่ต้องให้ฉันแนะนำ ทุกคนก็รู้ว่าลักษณะเด่นของนรกคือเสียงโหยหวน เสียงทุกข์ทรมาน และเสียงกรีดร้องน่ากลัวไม่เคยขาด แต่ความทุกข์ที่นี่ให้ความรู้สึกเหมือนแม้แต่กาลอวกาศก็ถูกความหนาวหน่วงให้ช้าลง ทุกอย่างดูช้าไปหมด

อักษรใหญ่สีทองแดงโบราณคำว่า “นรกน้ำแข็งเยือกเย็นถอนลิ้นบดร่าง” ปรากฏต่อสายตา ทางเข้านรกนี้ดูทันสมัยมาก ยักษ์เฝ้าประตูเห็นเรามา ก็กราบคารวะตุลาการแห่งปรโลกและเปิดให้เราเข้า

นรกนี้ใหญ่ยิ่งนัก ฉันเห็นคนนับไม่ถ้วนรับโทษอย่างทุกข์ทรมานอยู่ข้างใน ด้านซ้ายมีวิญญาณผู้มีบาปส่วนหนึ่งรับผลกรรมแทบเหมือนกัน ภายในมีคอมพิวเตอร์เครื่องทรมานมากมาย ทุกเครื่องทำงานอัตโนมัติ ยิงเครื่องลงทัณฑ์บางอย่างออกมาไล่จับวิญญาณผู้มีบาป เป้าหมายแม่นยำร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่เคยพลาด

แม้แต่ตนเดียว ผนังและเพดานก็มีกลไกปล่อยเครื่องลงทัณฑ์บินออกมา ที่นี่เป็นนรกสมัยใหม่ นอกจากยักษ์ปฏิบัติด้วยความโกรธต่อวิญญาณที่พยายามหลบ ยังต้องยุ่งกับการควบคุมคอมพิวเตอร์มากมายเพื่อลงโทษด้วย วิญญาณผู้มีบาปที่นี่ทุกข์ไร้ขอบเขตจริง ๆ นอกจากเผชิญยักษ์ดุร้ายที่สุด ยังต้องเผชิญคอมพิวเตอร์เครื่องทรมานอันไร้ปรานี นรกนี้มีวิญญาณผู้มีบาปและคอมพิวเตอร์เครื่องทรมานมาก แต่มียักษ์น้อย มาดูวิญญาณสองตนริมผนังก่อน ชายหนึ่งหญิงหนึ่งรับผลกรรมเหมือนกัน

วิญญาณหญิงผู้มีบาปเริ่มสั่นน้อย ๆ เพราะความหนาว เธอทรมานมาก ค่อย ๆ ลุกจากพื้นอย่างช้าที่สุด ในที่สุดก็คืนรูปร่างคนปกติ ทันใดนั้นยักษ์ดุร้ายใช้หอกแทงหลังเธอ เธอกรีดร้องด้วยความเจ็บปวด ถูกหอกยักษ์เสียบพาไปข้างคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะเครื่องหนึ่ง จอคอมพิวเตอร์มีงูสองตัวบินออกมาในพริบตา ตัวหนึ่งดำตัวหนึ่งแดง ทั้งคู่พุ่งเข้าปากอย่างดุร้าย งูแดงกัดปากจนฉีก งูดำกัดดึงลิ้นออกมา กระชากจนขาดแล้วทิ้งลงพื้น จากนั้นก็กลับบินเข้าปากที่เลือดเนื้อเละได้อย่างแม่นยำ[147]

ในคอมพิวเตอร์ยังมีของปลายแหลมมากมาย รูปร่างคล้ายมีดคมมาก (ฉันไม่เคยเห็นของเช่นนี้ในโลกมนุษย์) ทั้งคล้ายตะปู บินพุ่งเข้าใส่ร่างวิญญาณผู้มีบาป เมื่อเครื่องทรมานเหล่านี้ตอกติดตัว วิญญาณหญิงก็ทนทุกข์จนล้มลงหมดสติราวตาย หลังหมดสติยังมีหนอนมากมายมากินร่าง เลือดของเธอกระเซ็นทั่ว เลือดที่ไหลบนพื้นสุดท้ายก็ถูกหนอนดูดแห้ง ด้วยกำลังกรรม ต่อมาวิญญาณผู้มีบาปจะฟื้นขึ้นอีก วนรับทุกข์เช่นนี้ไม่หยุด

วิญญาณชายผู้มีบาปได้รับผลกรรมเหมือนกัน บางตนถูกยักษ์ใช้กระบองเหล็กติดตะปูตีปากสลับซ้ายขวา ไม่กี่ครั้งปากก็แตกและเลือดไหล ตีแล้วลากไปยังแท่นคอมพิวเตอร์อีกแบบ มีตัวแมลงน่ากลัวคล้ายตะขาบดำมาดูดเลือดในปากจนแห้ง พร้อมค่อย ๆ กินลิ้น จากนั้นมีเข็มบินออกมาเย็บปากปิด บางตนถูกยักษ์ใช้ตะขอเกี่ยวปากกับศีรษะลากไปแท่นคอมพิวเตอร์ เลือดมากมายไหลไม่หยุด

ตอนนี้เห็นวิญญาณหญิงที่ถูกตะขอเกี่ยวกรีดร้องอย่างเจ็บปวด คอมพิวเตอร์เครื่องนี้แขวนบนผนัง ส่งเสียงน่ากลัวและบาดหูอย่างยิ่ง มีวัตถุแหลมเล็กสีแดงเพลิงบินออกมา เมื่อมันแตะปากวิญญาณ เสียง “ฉ่า — ฉ่า — ฉ่า” ก็ดังขึ้น ปากละลายหายทันที เฮ้อ! น่ากลัว ทุกข์หนักเหลือเกิน! น่าสังเวชมาก!

ขณะนั้นตุลาการแห่งปรโลกสั่งยักษ์ผู้ลงทัณฑ์ตนหนึ่งให้มาอธิบายว่า วิญญาณผู้มีบาปที่นี่ทำผิดอะไร จึงตกมารับโทษในนรกน้ำแข็งเยือกเย็นถอนลิ้นบดร่าง

ยักษ์ลดสีหน้าดุร้ายลงแล้วกล่าวกับฉันว่า “วิญญาณหญิงที่อาอวี้เห็นเมื่อครู่นั้น ขณะมีชีวิตอิจฉาจนพูดเท็จใส่ร้ายผู้ปฏิบัติที่รักษาศีลบริสุทธิ์ จงใจทำลายการเผยแผ่พระสัทธรรมของผู้นั้น คำเท็จของนางทำให้คนมากมายเชื่อ หลายคนสูญเสียความเชื่อพื้นฐานในการศึกษาพุทธธรรม ทำดีและรักษาศีล เพราะคำเท็จนี้เมื่อสิ้นอายุขัยจึงตกนรกนี้รับโทษ พญายมราชผู้ครองปรโลกกริ้วมาก พิพากษาให้นางอยู่ที่นี่หนึ่งกัป เมื่อครบระยะของนรกนี้ ยังต้องไปรับผลต่อในนรกอื่น[148]

ส่วนวิญญาณชายขณะมีชีวิตทำธุรกิจโฆษณาการแพทย์ ใช้วาจาเท็จหาเงินสกปรกมากมายในเวลาอันสั้น มนุษย์มากมายเชื่อโฆษณาเท็จของเขาจนการทำงานของอวัยวะภายในเสียหาย ผู้เบาก็มีโรคเรื้อรังที่อวัยวะภายในทำงานบกพร่องตลอดชีวิต ผู้หนักการทำงานร่างกายเสื่อมเร็วในเวลาอันสั้น ถึงกับตาย แต่มนุษย์กลับไม่เคยคิดว่าโฆษณาการแพทย์ของเขาชี้นำผิด วิญญาณชายถูกปรโลกบั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัย เกิดอุบัติเหตุจราจร จึงตกนรกก่อนกำหนดมารับโทษ[149]

ผู้ตกนรกนี้ล้วนเคยพูดเท็จขณะมีชีวิต ทั้งพูดเท็จใส่ร้ายผู้เผยแผ่พระสัทธรรม พูดเท็จด้วยใจร้ายจนทำลายชีวิตและทรัพย์สินผู้อื่น พูดเท็จชักจูงผู้อื่นละเมิดศีลต่าง ๆ พูดเท็จขายสินค้าสารพัดที่ทำร้ายกายใจมนุษย์ พูดเท็จหลอกเอาทรัพย์และความบริสุทธิ์ทางเพศของผู้อื่น เป็นต้น ที่นี่มีคดีวิญญาณผู้พูดเท็จมากมายเหลือเกิน แจกแจงไม่หมด ที่กล่าวเมื่อครู่เป็นเพียงความผิดที่ทำให้ตกนรกนี้ค่อนข้างมากในปัจจุบัน”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวต่อว่า “โดยสรุป คำเท็จที่จงใจพูดขณะมีชีวิตทั้งหมด ขอเพียงทำร้ายกาย ใจ ชีวิต หรือสุขภาพของมนุษย์ ก็ต้องตกนรกรับโทษตามควร ผู้มีโอกาสอ่านบทความนี้หวังว่าจะตั้งใจจริงกลับจากความผิดเดิมอย่างเด็ดขาด และบอกต่อชวนทุกคนระลึกถึงพระพุทธเจ้า (อาศัยพุทธานุภาพเกื้อหนุนขจัดกำลังกรรมดำจากมุสาวาทที่เคยก่อในอดีต) รักษาความบริสุทธิ์ของกาย ใจ และความคิดทุกเวลา สอนทุกคนว่าอย่าพูดเท็จเด็ดขาด ทุกครั้งที่พูดเท็จ ความสว่างแต่กำเนิดของเราจะมัวลงบ้าง เมื่อความสว่างแต่กำเนิดของมนุษย์มัวลง เรื่องไม่สมหวังจะเกิดได้ง่าย ชักนำโรคต่าง ๆ ถึงกับมีภัยนานาตามมาไม่ขาด[150]

เอาละ อาอวี้ วันนี้ชมเท่านี้ก่อน อีกสักครู่ข้าต้องประชุม พรุ่งนี้หากเหตุปัจจัยเหมาะค่อยมาอีก!” “พระอมิตาภพุทธะ! ขอบพระคุณท่านตุลาการ! ฉันจะรีบกลับบ้านไปเขียนบทความ เขียนบทความนี้เสร็จแล้วจะมารบกวนท่านอีกค่ะ”

โดยสารดอกบัวขาวกลับบ้าน!

15. โทษอันเจ็บปวดของการพูดเพ้อเจ้อ — นรกคอมพิวเตอร์แก้วที่งูหนามม้วนรัดลิ้นจนขาด

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

“พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือกราบคารวะท่านตุลาการ!”

“ท่านตุลาการ! วันนี้ฉันเห็นหัวข้ออาหารเพื่อสุขภาพบนเว็บไซต์ ผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารผู้นี้มีทฤษฎีสุขภาพเกี่ยวกับอาหารมาก มีข้อมูลวิทยาศาสตร์หลายด้าน และเข้าใจการกินเพื่อสุขภาพอย่างลึกซึ้ง เขาเขียนบทความใช้อุปมาอธิบายวิธีเปลี่ยนอาหารเป็นของอร่อยที่ทำให้มีความสุขและสุขภาพดี ถ้อยคำกระชับตรงประเด็น บรรยายเห็นภาพมีชีวิตชีวา ใส่ใจมาก เดิมการสอนคนใส่ใจอาหารเพื่อสุขภาพเป็นหัวข้อที่ดี แต่เขากลับเปรียบกระบวนการทั้งหมดเป็นกระบวนการร่วมเพศอย่างมีสุขภาพดี ใช้คำโจ่งแจ้ง ทำให้เกิดจินตนาการลวงต่าง ๆ จนเสียสัมมาสติ อ่านแล้วนึกเสียดายผู้เขียนคนนั้นจริง ๆ ใช้เวลามากมายศึกษาทฤษฎีอาหารเพื่อสุขภาพสารพัด กลับเขียนบทความเช่นนี้ลงเว็บไซต์”

อาอวี้อยากถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “หากมนุษย์ใช้คำพูดประเภทนี้ทำให้ผู้อื่นเกิดความคิดและการกระทำชั่ว ต้องตกนรกรับโทษไหมคะ? หากมีนรกเช่นนี้ ฉันก็อยากไปชมค่ะ”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “หากมนุษย์ใช้ถ้อยคำเกินจริง เลื่อนลอย ทำให้ผู้อื่นเกิดความคิดและการกระทำชั่ว เป็นคำเพิ่มความมัวหมองแก่จิตวิญญาณ หรือคำหวานลวง คำไม่จริงที่ซ่อนคมมีดในรอยยิ้ม หรือคำเล่นที่เอาใจคน ไม่จริงแต่ดูคล้ายจริง การล้อเลียนผู้อื่นและคำฟุ้งซ่านไร้ประโยชน์ต่าง ๆ หรือเล่ามุกลามกในชีวิตประจำวัน ลวงใจคน ยั่วความกำหนัด ทำให้เกิดความใคร่และความติดพัน หรือแต่งเพลง นิยายรัก ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เพลง และการเต้น ดนตรี ภาพวาด เป็นต้น ที่เพิ่มความกำหนัด เนื้อหาและถ้อยคำไม่งาม ทำให้เยาวชนจำนวนมากเพิ่มโลภะ โทสะ โมหะ การฆ่า ลักทรัพย์ ผิดในกามและพูดเท็จ จนเสียสัมมาสติ ล้วนถือว่าละเมิดวาจาเพ้อเจ้อ[151]

มนุษย์ผู้ละเมิดวาจาเพ้อเจ้อ เมื่อสิ้นอายุขัยจะตกนรกคอมพิวเตอร์แก้วรับโทษ นรกคอมพิวเตอร์แก้วเป็นหนึ่งในนรกเขตมุสาวาท วาจาเพ้อเจ้อเป็นสหายของโลภะ โทสะ โมหะ และมานะ ทำให้จิตวิญญาณของคนมัวหมองโดยไม่รู้ตัว ด้วยข้อจำกัดเรื่องเวลา เราไปเยี่ยมชมกันตอนนี้เลย”

ได้ค่ะ! เราผ่านตอนกลางของนรกอย่างรวดเร็ว เมื่อเห็นงูใหญ่สองตัวในเขตนรกมุสาวาทราง ๆ อา! คืองูใหญ่สองตัวของนรกวาจาหยาบ เราก็เริ่มค่อย ๆ ลงสู่พื้น ขณะลงเห็นนรกกระจกสะท้อนแสงที่สร้างอย่างทันสมัยชัดเจน ให้ความรู้สึกนำสมัยมาก แต่สิ่งที่ทำลายบรรยากาศคือเสียงกระจกบาดหูกับเสียงคร่ำครวญทุกข์ทรมาน หนวกหูจริง ๆ!

การตกแต่งทางเข้านรกนี้ดูงดงาม ตัวอักษร สี และการจัดวางต่าง ๆ ไม่ทำให้รู้สึกกลัว หากไม่มีเสียงทุกข์ทรมานบาดหูและพลัง

หยินเฉพาะของนรก ยืนหน้าทางเข้านี้ก็แทบไม่เหมือนอยู่ในนรก เราตามยักษ์เข้าไปเยี่ยมชม

ภายในนรกมีห้องแก้วใสเล็ก ๆ มากมาย วิญญาณผู้มีบาปแต่ละตนรับทุกข์ในห้องแก้วของตน ความเร็วในการรับทุกข์ต่างกันบ้าง คอมพิวเตอร์ด้านซ้ายส่วนใหญ่เป็นประเภทสีแดง วิญญาณรับทุกข์เร็วกว่า ด้านขวาคอมพิวเตอร์ทั้งหมดเป็นสีดำ ความเร็วช้ากว่า

มาดูวิญญาณผู้มีบาปด้านซ้ายก่อน! วิญญาณหญิงตนหนึ่งในห้องแก้วใสเพิ่งคืนรูปร่างมนุษย์แข็งแรงปกติและลุกขึ้น แสงเขียวสลับกับเสียง “ติ๊ง — ติ๊ง — จิ๊ว — จิ๊ว — กริ๊ง — กริ๊ง” จากคอมพิวเตอร์คริสตัลสีแดงเพลิงดึงดูดเธอเข้าไป เมื่อเข้าใกล้ จอคอมพิวเตอร์คริสตัลจะมีงูแดงตัวเล็กปากแหลมและหนามเต็มตัวบินออกมากัดลิ้นทันที วิญญาณผู้มีบาปตกใจกรีดร้อง! เมื่องูกัดลิ้นแล้ว จะใช้ลำตัวมีหนามม้วนรัดจนลิ้นขาดตกพื้น วิญญาณมีเลือดเต็มปาก ขณะนั้นคอมพิวเตอร์คริสตัลทั้งเครื่องแตกกระจายฉับพลัน ส่งเสียงคล้ายกระจกกระเบิดแตก ชิ้นส่วนที่แตกทั้งหมดกระแทกร่างวิญญาณ วิญญาณตกใจพยายามหลบ แต่พื้นที่ห้องแก้วเล็กเกินไป ไม่มีทางหลบ ได้แต่ทนทุกข์ไร้ทางเลือก วนรับโทษนี้ไม่หยุด ส่วนคอมพิวเตอร์ดำด้านขวาที่ฉันเห็นปล่อยแสงเทาดำและสิ่งที่บินออกมาเป็นตะขาบดำ โทษอื่นเหมือนกัน เพียงช้ากว่าบ้าง[152]

ตุลาการแห่งปรโลกสั่งให้ยักษ์นำวิญญาณหญิงมาสัมภาษณ์ เธอร้องไห้เล่าว่า เมื่อมีชีวิตชอบพูดมุกลามกที่ดูเหมือนจริงแต่ไม่

จริงจนเป็นนิสัยในบริษัทและต่อหน้าเพื่อน จงใจยั่วให้ทุกคนชื่นชมรูปร่างสวยของตน

เธอกล่าวว่า “ผนังทั้งสี่ด้านในบ้านฉันมีกระจก ไม่ว่าอยู่มุมไหนก็เห็นร่างกายตนเอง ฉันยังมีนิสัยเดินไปมาในบ้านโดยไม่สวมอะไรเลย บางครั้งเชิญเพื่อนผู้หญิงสนิทมาชุมนุมที่บ้าน ให้พวกเธอชมร่างเปลือยของฉัน ตามปกติฉันชอบปรุงแต่งเรื่องต่าง ๆ ให้เกินจริง เรื่องเดิมไม่น่ากลัวนัก พอผ่านปากฉันก็ถูกขยายให้มีส่วนที่น่าตกใจ เมื่อเห็นคนฟังกลัวมาก ฉันจะบอกว่า แค่พูดเล่นกับเธอขี้กลัวอย่างนี้ไม่สนุกเลย

ฉันชอบใช้ความฉลาดของตนล้อเล่นกับคนรอบตัวเพื่อความบันเทิง เมื่อสิ้นอายุขัย ถูกหนิวโถวและหม่าเมี่ยนลากมานรก พญายมราชกริ้วมาก ตรัสว่าคำพูดและพฤติกรรมมุกลามกในบริษัททำให้คนหนุ่มสาวที่เพิ่งออกจากโรงเรียนมาทำงานบางคนจิตใจหวั่นไหว แล้วประพฤติผิดในกามหนัก ทรงบอกว่าฉันละเมิดวาจาเพ้อเจ้อขณะมีชีวิต พิพากษาให้เข้านรกวาจาเพ้อเจ้อนี้ คือนรกคอมพิวเตอร์แก้ว รับโทษ 500 ปี ฮือ ๆ! ตอนนั้นฉันแค่อยากให้ทุกคนสนุก ไม่คิดว่าผลจะหนักจนต้องตกนรกรับโทษ คุณจะเขียนหนังสือ โปรดบอกชาวโลกว่าอย่าเล่ามุกลามกเด็ดขาด อย่าพูดเกินจริง ยิ่งอย่าล้อคนเพื่อความสนุก ฮือ ๆ! ต่อไปฉันไม่กล้าอีกแล้ว ขอท่านตุลาการผู้นี้ช่วยฉัน ปล่อยฉันออกไป ฉันอยากออกจากที่นี่”[153]

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “ขณะมีชีวิตก่อกรรมชั่วชนิดใด ก็ชักนำผลนรกที่สอดคล้องกัน เจ้าจงทบทวนความคิดและการกระทำต่าง ๆ ของตนให้ดี ด้วยข้อจำกัดเรื่องเวลา วันนี้พอเท่านี้”

ฉันถามตุลาการแห่งปรโลกว่า “ทำไมคอมพิวเตอร์ด้านขวาของนรกทำให้วิญญาณรับทุกข์ช้ากว่าบ้างคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกอธิบายว่า “เพราะคำพูดของผู้ละเมิดวาจาเพ้อเจ้อบางอย่างทำร้ายสรรพสัตว์ได้ค่อนข้างเร็ว บางอย่างค่อย ๆ สั่นคลอนจิตอันดีแต่กำเนิดของสรรพสัตว์ ทุกสิ่งไม่พ้นเหตุและผล ดังนั้นตามปกติต้องใส่ใจคำพูดการกระทำ โดยเฉพาะอยู่คนเดียว ยิ่งต้องใส่ใจศีลในจิตของตน อย่าละเมิดกฎปรโลกเด็ดขาด วันนี้ปรโลกมีประชุมใหญ่ อาอวี้ ยินดีให้มาอีกวันอื่น”

พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือขอบพระคุณตุลาการแห่งปรโลก!

โดยสารดอกบัวขาวกลับบ้าน!

16. ตะปูบินตัดลิ้น — สำรวจเบื้องต้นถึงโทษในนรกสำหรับวาจาส่อเสียด

ขอน้อมสำนึกในพุทธานุภาพที่เกื้อหนุน ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

“พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ประนมมือคารวะท่านตุลาการ!

ท่านตุลาการ! วันนี้อยากถามว่ามนุษย์ที่พูดส่อเสียดต้องตกนรกรับโทษไหมคะ?”

ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า “มนุษย์พูดส่อเสียด หากร้ายแรงต้องตกนรกรับโทษ ที่เรียกว่าสองลิ้นคือ คนหนึ่งเล่าเรื่องต่างฉบับที่ตรงกันข้ามแก่คนสองคนหรือมากกว่า จงใจยุแยกทำลายความสัมพันธ์ กระตุ้นให้ทั้งสองฝ่ายทะเลาะหรือต่อสู้กันด้วยความมุ่งร้าย

กฎแห่งเหตุและผลของปรโลกให้ความสำคัญที่สุดกับความคิดในใจ คือความคิดก่อนลงมือกระทำ ความคิดนี้ผลักดันคำพูดและการเคลื่อนไหวร่างกายทั้งหมด เมื่อคิดว่าจะพูดส่อเสียดอย่างมุ่งร้ายอย่างไร ก็ปลูกเหตุปัจจัยเบื้องต้นแห่งนรกแล้ว วาจาส่อเสียดเป็นสหายของพิษสาม คือโลภะ โทสะ โมหะ และมุสาวาท[154]

ผู้พูดส่อเสียดก็มีระดับหนักเบาต่างกัน ผู้ทำหนัก คือทำลายประโยชน์ทางกายใจนานาของมนุษย์แล้ว ย่อมตกนรกรับผลแน่นอน ส่วนผู้ทำเบา หรือทำเพียงเพื่อประโยชน์ของทั้งสองฝ่ายตนเองไม่มีผลประโยชน์ใด มีแต่ใจช่วยผู้อื่น เล่าเรื่องต่างฉบับตามนิสัยและอารมณ์ของแต่ละฝ่าย ตั้งต้นด้วยใจจะให้ทุกคน

ปรองดอง แล้วรับบทบาทสองลิ้น จัดเป็นผู้พูดส่อเสียดระดับเบา ผู้ทำเบาสามารถหลีกพ้นการตกนรกรับโทษได้ด้วยการสำนึกขมาให้บริสุทธิ์ขณะยังมีชีวิตอยู่ ส่วนเนื้อหาการขมาเหมือนที่อธิบายคำเท็จเพื่อความสะดวกในตอนก่อน เพียงเปลี่ยนคำว่า ‘คำเท็จเพื่อความสะดวก’ เป็น ‘วาจาส่อเสียด’ เนื้อหาอื่นเหมือนกัน

ปัจจุบันมนุษย์มากมายพูดส่อเสียด แม้เด็กก็ทำตามพ่อแม่ทั้งพูดส่อเสียดและพูดเท็จ นี่เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้กระแสสังคมไม่ดี ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารของชีวิตหมู่คณะ การสอนด้วยคำไม่สู้การทำให้ดู ผู้เป็นพ่อแม่ต้องเป็นแบบอย่างที่คำพูดตรงการกระทำ แล้วเด็กจะค่อย ๆ ทำตามและเปลี่ยนไปในทางดีเอง

คนแรกเกิดมีธรรมชาติดี การเป็นแบบอย่างที่ดีเริ่มจากเราแต่ละคน ทุกคนทำเพื่อส่วนรวมและรักษากฎหมาย ไม่ละเมิดกฎแห่งเหตุและผลของปรโลก มนุษยชาติย่อมมีทางรอด ภัยพิบัติย่อมชะลอลงชั่วคราว ฟ้ามีคุณธรรมแห่งการรักชีวิต ย่อมเหลือขั้นบันไดแห่งแสงหนึ่งสายให้สรรพสัตว์ที่สำนึกขมาจริงค่อย ๆ แก้ไขตน เกรงก็แต่เจ้าจะไม่เกิดใจสำนึกขมา[155]

อาอวี้! ตอนนี้จะพาเจ้าไปชมนรกสำหรับผู้พูดส่อเสียดขณะมีชีวิต” ด้วยข้อจำกัดเรื่องเวลา เรามาถึงเหนือสุดของเขตนรกมุสาวาทอย่างรวดเร็ว ลงหน้าป้ายแผนที่ป้ายหนึ่ง: นรกวิ่งพล่านซ้าย ขวาชี้ไปซ้าย นรกเข็มดำแทงลิ้นปิดปากชี้ไปขวา จะไปทางไหนดี? อาศัยตาใจที่พุทธานุภาพเกื้อหนุนดูว่าสองนรกต่างกันอย่างไร ที่แท้ด้านซ้ายใหญ่กว่า มีสรรพสัตว์ทุกข์ยากมากกว่า แต่ด้านขวาน่าเวทนากว่า ไปซ้ายก็แล้วกัน!

พอดีตุลาการแห่งปรโลกก็ต้องการให้ฉันชมนรกวิ่งพล่านซ้ายขวา เรามาถึงอย่างรวดเร็ว ท่านอธิบายงานของฉันให้ยักษ์เฝ้าประตูฟัง ประตูเปิด ว้าว! มหานรกใหญ่อีกแห่งแล้ว มาดูตรงหน้าก่อน! ในระยะสายตาแบ่งเป็นซ้ายขวาสองส่วน ด้านซ้ายมีร่างวิญญาณมากมายวิ่งไปมาซ้ายขวาอย่างทุกข์และไร้ทางเลือก ปากทุกคนมีเลือดไหล ไม่ว่าจะวิ่งอย่างไรก็หนีการไล่ชิงลิ้นของคอมพิวเตอร์ไม่พ้น

ภายในนรกมียักษ์ดุร้ายมากมายถือค้อนเหล็ก กระบี่ยาว และหอกยาว คุมวิญญาณผู้มีบาปให้เป็นระเบียบ ไม่ให้หนีออกนอกเขต คอมพิวเตอร์ทรมาน ที่แท้เครื่องลงทัณฑ์ที่ยิงจากคอมพิวเตอร์ติดตามลิ้นของทุกตนอย่างแม่นยำ แต่ละเครื่องลงโทษร่างวิญญาณในเขตกำหนดโดยอัตโนมัติ ร่างวิญญาณใดเข้าเขตคอมพิวเตอร์จะยิงใบมีดรูปตะปูห้าชิ้นออกมาตัดลิ้น โดยใช้ตะปูดึงลิ้นออกมาก่อน[156]

มาดูร่างวิญญาณหญิงทุกข์ยากที่เพิ่งมารายงานตัวผู้นี้! เธอสีหน้าหวาดผวา เท้าทั้งสองไม่มีแรงเดิน ถูกยักษ์ดุร้ายใช้หอกเสียบพาเข้าเขตรับทุกข์ โอ้! หลังของเธอเจ็บมากและยังเลือดไหล คอมพิวเตอร์ส่งเสียง “บี๊บ บี๊บ” สองครั้งทันที เรียกชื่อวิญญาณผู้มีบาป แล้วฉับพลันยิงใบมีดรูปตะปูตรงไปยังปาก วิญญาณหญิงเห็นก็ฝืนความปวดหลัง กรีดร้องวิ่งหนีซ้ายขวา

ฉันรู้สึกว่าคอมพิวเตอร์กำลังถามวิญญาณผู้มีบาปว่าเธอชื่อ xxx ใช่หรือไม่ วิญญาณหญิงกำลังจะตอบ ทันทีที่อ้าปาก ตะปูก็บินเข้าไปในปากแล้วดึงลิ้นออกมา เธอเจ็บจนใช้มือพยายามเอาตะปูออก น่าแปลกที่ตะปูกลับอ่อนนิ่มลงอย่างฉับพลัน ไม่ทำให้มือเธอ

บาดเจ็บ เธอจึงปล่อยมือแล้ววิ่งหนีไปทางซ้ายและขวา แต่ไม่ว่าจะวิ่งไปทางใด ทุกครั้งที่ก้าวเท้า ลิ้นก็จะถูกตะปูห้าดอกดึงให้ยืดยาวออกมา ส่วนที่ยืดออกมานั้นจะถูกใบมีดที่ส่วนท้ายของตะปูตัดขาดตกลงบนพื้น ความเจ็บปวดเช่นนี้ทำให้เธอพยายามสุดกำลังที่จะหนีออกจากบริเวณคอมพิวเตอร์ ในที่สุดเธอก็เงยหน้าขึ้นแล้ววิ่งหนีไปทางซ้าย

เฮ้อ! ยักษ์ดุร้ายทั้งทางซ้ายและขวาไม่มีทางปล่อยเธอไปแน่ ยักษ์ค้อนเหล็กที่คำรามอย่างเกรี้ยวกราดทางซ้ายถือค้อนเหล็กทุบศีรษะวิญญาณหญิงด้วยความโกรธ ทุบเพียงครั้งเดียวเธอก็หมดสติ แต่ยักษ์ไม่ยอมให้เธอหมดสติ จึงใช้ตะปูเหล็กเกี่ยวปากเธออย่างหยาบกระด้างครั้งหนึ่ง แล้วตบอีกหนึ่งฉาด เลือดก็ไหลออกมาอีก วิญญาณหญิงฟื้นขึ้นอย่างมึนงง คลานลุกขึ้นแล้วหนีไปทางขวา ทางขวามียักษ์สีเขียวคล้ำเย็นเยียบอยู่ด้วย ยักษ์ตนนั้นปล่อยไอเย็นและก้อนน้ำแข็งที่เข้าทุบตีคนได้ออกมาทันที ขาของวิญญาณหญิงไม่ยอมทำตามใจในทันใด เธอหวาดกลัวจนถอยกลับไปข้างคอมพิวเตอร์ รับโทษซ้ำอีกครั้ง ภาพที่เห็นทำให้ฉันเวียนศีรษะ เป็นความทุกข์ที่ไม่มีทางหนี!

ฉันมองยักษ์แล้วถามว่า “ขอถามท่านยักษ์ค้อนเหล็ก ท่านพอจะผ่อนมือบ้างได้ไหมคะ แผลเก่าของวิญญาณหญิงตนนี้ยังไม่ทันหาย ท่านก็ทุบตีซ้ำอีกแล้ว เธอน่าเวทนามากพอแล้ว แม้แต่โอกาสพักสักครู่ก็ยังไม่มี”

ยักษ์ค้อนเหล็กกล่าวว่า “วิญญาณผู้มีบาปตนนี้เมื่อยังมีชีวิตชอบพูดส่อเสียดเป็นพิเศษ เรื่องใดก็ตามที่นางรู้ นางจะปรุงแต่งขยายความให้เกินจริง จนกลายเป็นเรื่องที่ทำร้ายทั้งสองฝ่าย

ความสัมพันธ์ของนางกับผู้อื่นเลวร้ายมาก ไปที่ใดก็ผูกเวรกับคนที่นั่น ทำให้ผู้คนไม่ชอบ ที่ร้ายแรงที่สุดคือนางทำร้ายแม่สามี

ก่อนแต่งงานกับนาง สามีของนางคือนาย A กตัญญูต่อมารดามาก มารดาเป็นม่ายตั้งแต่หลังเขาอายุได้สามขวบ แล้วเลี้ยงดูนาย A จนเติบใหญ่ แม่ลูกพึ่งพาอาศัยกันมาตลอด ใช้ชีวิตอย่างสงบสุข นับแต่วิญญาณผู้มีบาปตนนี้แต่งเข้าบ้าน นางก็เริ่มอิจฉาแม่สามี จึงพูดส่อเสียดไม่หยุด มุ่งร้ายทำลายความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก ทั้งยังจงใจใส่ร้ายว่าแม่สามีมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย นาย A เองก็ยุ่งกับงาน จึงเชื่อคำกระซิบข้างหมอนของนาง จนความสัมพันธ์ระหว่างแม่ลูกแตกหัก ในที่สุดมารดาผู้ชราซึ่งรักบุตรก็ตรอมใจจนเสียชีวิต

เมื่อวิญญาณแม่สามีมาถึงปรโลก นางก็ร้องทุกข์กล่าวโทษวิญญาณผู้มีบาปตนนี้ว่าพูดส่อเสียดใส่ร้าย เพราะวิญญาณหญิงพูดส่อเสียดขณะอยู่ในโลกมนุษย์ บัดนี้จึงต้องมารับโทษให้พวกเราทุบตีในนรกวิ่งพล่านซ้ายขวาสำหรับผู้พูดส่อเสียดแห่งนี้ ที่นี่เป็นด่านแรกของการรับโทษในนรกของนาง เมื่อครบกำหนดโทษที่นี่แล้ว นางยังต้องไปรับโทษในนรกอื่นอีก”[157]

ขณะนั้น มียักษ์ดุร้ายตนหนึ่งซึ่งดูเป็นสีเขียวคล้ำอย่างยิ่ง มองมาทางพวกเรา

ท่านตุลาการกล่าวว่า “ยักษ์ค้อนเหล็ก ไปทำงานต่อเถิด ราชาผีเกี่ยววิญญาณมีเรื่องด่วนรอจัดการอยู่”

ยักษ์ค้อนเหล็กคำนับท่านตุลาการแล้วกล่าวว่า “เชิญท่านตุลาการชมต่อ ข้ายักษ์ค้อนเหล็กขอลาก่อน”

ท่านตุลาการกล่าวว่า “อาอวี้! วันนี้พวกเราต้องเร่งจัดการเหตุภัยพิบัติในโลกมนุษย์หลายเรื่อง ทุกคนจึงยุ่งมาก ไว้วันหน้าเชิญท่านมาชมต่อได้!”

“พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ขอประนมมือคารวะท่านตุลาการค่ะ! ขอบพระคุณที่ท่านอุตส่าห์ช่วยเหลือ เชิญท่านไปทำงานก่อนเถิดค่ะ ขอบพระคุณ!”

โดยสารดอกบัวขาวกลับบ้าน!

17. ผลกรรมของวาจาหยาบ — นรกงูพิษตรึงลำไส้ที่ทุกข์ทรมานแสนสาหัส

ขอน้อมขอบพระคุณพระพุทธานุภาพที่เกื้อหนุนคุ้มครอง! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

“พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ขอประนมมือคารวะท่านตุลาการค่ะ!”

“ขอถามท่านตุลาการค่ะ หากคนในโลกมนุษย์พูดจาเกินเลย ใช้ถ้อยคำต่าง ๆ ทำลายศักดิ์ศรีของผู้อื่น ด่าทอด้วยความโกรธ เช่น พ่อแม่ตีและดุลูก สามีภรรยาทะเลาะกัน พูดจาไม่ยอมผ่อนปรน ใช้ถ้อยคำชั่วร้ายสาปแช่ง การกระทำเหล่านี้จะทำให้ตกนรกเพื่อรับโทษไหมคะ?”

ท่านตุลาการตอบว่า “คนที่มักพูดคำร้าย มีความโกรธอยู่ในใจ ไม่ยอมผ่อนปรนต่อผู้อื่น ใช้ถ้อยคำชั่วร้ายทำร้ายและด่าทอผู้อื่น ล้วนถือว่าพูดวาจาหยาบ เช่น ด่าผู้อื่นว่าเป็นสัตว์เดรัจฉาน ด่าให้ไปตาย ให้สิ้นลูกสิ้นหลาน หรือตายไม่มีแผ่นดินฝังศพ แม้กระทั่งสาปแช่งในเรื่องที่คนผู้นั้นให้ความสำคัญที่สุดในใจ ยกตัวอย่าง นาย ก หวังอย่างยิ่งว่าจะได้บุตรชาย แต่ชาตินี้ภรรยาของเขาไม่สามารถมีบุตรได้อีกแล้ว มีเพียงบุตรสาวห้าคน ผู้พูดวาจาหยาบก็จงใจใช้คำชั่วร้าย เช่น ให้สิ้นลูกสิ้นหลาน มีเงินมีบ้านก็ไม่มีคนอยู่ยกให้ผีอยู่ เป็นต้น โจมตีนาย ก ทำให้เขารู้สึกหดหู่ในกรณีเบา หากร้ายแรงก็ทำให้ครอบครัวไม่สงบ หรือกระทั่งมีความสัมพันธ์นอกสมรส ไปหาบุคคลที่สามเพื่อให้กำเนิดบุตรชาย หากแต่ละ

ครอบครัวไม่สามารถอยู่ร่วมกันอย่างกลมเกลียว ก็จะก่อให้เกิดความปั่นป่วนในสังคม ปัจจุบันมีคนในโลกมนุษย์มากมายที่พูดวาจาหยาบจนทำให้ผู้อื่นอับอายจนไม่รู้จะเอาหน้าไปไว้ที่ใด อับอายต่อชีวิตของตน หรือถึงขั้นฆ่าตัวตายก็มี ถ้อยคำหยาบร้ายใด ๆ ที่ทำร้ายร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณของคนในโลกมนุษย์ล้วนอยู่ในข่ายวาจาหยาบ โดยเฉพาะถ้อยคำชั่วร้ายอย่างยิ่งทั้งหลาย[158]

ผู้พูดวาจาหยาบต้องตกนรกรับโทษ วาจาหยาบเป็นวงจรชั่วร้ายของนิสัยที่ไม่ดี วาจาหยาบเป็นพวกเดียวกับความโลภ ความโกรธ และความหลง ผู้พูดวาจาหยาบทุกคนมีความโกรธเป็นลักษณะร่วม เพียงแต่จิตอกุศลและแรงกรรมของแต่ละคนหนักเบาต่างกัน หากกล่าววาจาหยาบเพียงประโยคเดียวต่ออริยบุคคลผู้ปฏิบัติจนบรรลุผลแล้ว ก็เพียงพอให้คนในโลกมนุษย์ตกนรก รับความทุกข์สาหัสอย่างไม่มีประมาณไม่มีขอบเขต แม้ผลกรรมในนรกสิ้นสุดแล้ว ก็ยังเวียนไปในภูมิเดรัจฉาน รับความทุกข์นานัปการของสัตว์เดรัจฉาน ครั้นเกิดเป็นมนุษย์อีกก็ยังต่ำต้อยจนกว่าผลกรรมที่เหลือจากวาจาหยาบจะหมดสิ้นโดยสมบูรณ์ ในช่วงเวลาอันยาวนานที่ผลกรรมจากวาจาหยาบกำลังสุกงอมนี้ เพราะทุกข์ยากมากเกินไป จึงเกิดกรรมใหม่เพิ่มเติมได้ง่าย ทำให้ความทุกข์ยิ่งไม่มีที่สิ้นสุด เว้นแต่ได้พบกัลยาณมิตรที่แท้จริงคอยชี้นำ ตั้งใจแก้ไขพฤติกรรมผิดพลาดทั้งหลายของตน ทำความดีสะสมคุณธรรม จึงจะมีเหตุปัจจัยอันดีให้ได้รับการช่วยเหลือพ้นจากทะเลทุกข์ มิฉะนั้นก็เป็นทะเลทุกข์ไร้ขอบเขต จมอยู่ชั่วกัปกัลป์จริง ๆ!

ในบรรดาผู้ตกนรกรับโทษ มีจำนวนมากที่เมื่อมีชีวิตเป็นสามีภรรยา เพื่อน เพื่อนร่วมงาน พ่อแม่ พี่น้อง ซึ่งพูดวาจาหยาบต่อกันระหว่างอยู่ร่วมกัน สามีภรรยามีมากที่สุด และเป็นความสัมพันธ์ที่เผลอพูดวาจาหยาบได้ง่ายที่สุด โดยผู้หญิงมีสัดส่วนมากกว่า ณ ที่นี้ ข้าขอเตือนผู้หญิงทั้งหลายให้สำรวมวจีกรรมของตนให้ดี ผู้หญิงจำนวนมากมีกรรมดำของตนหนัก ถูกกรรมดำในอดีตชักนำ จึงประสบอุปสรรคทางกายใจนานัปการในชีวิต บางคนเมื่อไม่สบายตัวในช่วงประจำเดือนทุกเดือน ก็จะพูดวาจาหยาบนานาชนิดทำร้ายคนรอบข้างอย่างแน่นอน[159]

นิสัยของคนคือมักมองเรื่องราวจากมุมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ขอเพียงมีอะไรไม่เป็นดังหวังเพียงเล็กน้อย ก็เกิดความคับข้องใจ โทษคนและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ตลอดจนฟ้าดินและสภาพแวดล้อมว่าไม่เอื้ออำนวย ผู้ผิดไม่เคยเป็นตัวเอง ดังนั้นจึงปล่อยให้อารมณ์ไม่ดีขึ้นลงในชั่วขณะ แล้วพูดวาจาหยาบสารพัดทำร้ายผู้อื่น

การป้องกันวาจาหยาบต้องเริ่มจากรักษาจิตใจให้สงบและมั่นคง การจะรักษาจิตใจให้สงบและมั่นคงได้นั้น ต้องย้อนสำรวจตนเองก่อน คอยพิจารณาทุกขณะว่าตนทำผิดหรือใช้ถ้อยคำผิดตรงไหนหรือไม่ ในยุคที่บรรยากาศสังคมโลกมนุษย์เสื่อมทรามและปั่นป่วนเช่นปัจจุบัน การรักษาจิตใจให้สงบมั่นคงเป็นเรื่องยากจริง ๆ เพราะสิ่งยั่วยวนและอุปสรรคภายนอกมีมากเกินไป แต่ถึงยากเพียงใดเราก็ต้องฝ่าฟันอุปสรรค หากไม่ฝ่าฟันแล้วกล่าววาจาหยาบต่าง ๆ จนสิ้นอายุขัยแล้วตกนรก ผู้รับทุกข์ก็ยังคงเป็นตัวเราไม่ใช่ผู้อื่น

เมื่อพระพุทธเจ้าผู้ทรงพระเมตตายังทรงพระชนม์อยู่ ได้ทรงเล็งเห็นอุปสรรคต่าง ๆ ที่ขวางสรรพสัตว์ในยุคปลายพระสัทธรรม มิให้พ้นจากทะเลทุกข์ เห็นว่าคนทั่วไปยากจะตั้งสัมมาสติปฏิบัติมรรค จึงทรงถ่ายทอดวิธีระลึกถึงพระพุทธเจ้าไว้เป็นพิเศษ เพื่อให้ผู้คนได้รับการช่วยเหลือได้ง่าย เพียงระลึกถึงพระพุทธเจ้าอย่างเรียบง่าย ระลึกอย่างต่อเนื่องและกินอาหารมังสวิรัติทุกวัน อาศัยพระพุทธานุภาพเกื้อหนุนให้ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงจากภายใน ชำระกายใจให้บริสุทธิ์ขึ้น รักษาความสงบของจิตในแต่ละวัน เปลี่ยนความคิดปรุงแต่งด้านลบที่เคยมีให้กลายเป็นกุศลจิตที่ระลึกถึงพระพุทธเจ้าในทันที ใช้กุศลจิตนี้บ่มเพาะนิสัยที่ดี แล้วนำนิสัยที่ดีไปแทนนิสัยไม่ดีทั้งหลายในอดีต เมื่อนั้นชะตาชีวิตของเราก็จะค่อย ๆ เปลี่ยนไป อนาคตค่อย ๆ ก้าวสู่ความสว่าง และความสว่างแห่งจิตวิญญาณอันมีมาแต่เดิมของเราก็จะกลับคืน[160]

รัศมีกายของผู้พูดวาจาหยาบอย่างน้อยจะเปลี่ยนเป็นสีแดง หากหนักก็จะเปลี่ยนจากแดงเป็นแดงคล้ำ หากยังไม่สำนึกแก้ไขและพูดวาจาหยาบต่อไป รัศมีแดงคล้ำจะค่อย ๆ กลายเป็นสีดำ เมื่อเป็นสีดำก็ร้ายแรงมากแล้ว จะชักนำเหตุการณ์ไม่สมหวังต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น ผู้มีรัศมีกายสีแดงก็มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นไม่ดีอยู่แล้ว จิตใจหดหู่และโกรธง่าย สรรพสัตว์ที่มีรัศมีกายแดงคล้ำชักนำสรรพสัตว์ในภูมิผีให้เข้ามาใกล้ได้ง่ายที่สุด สรรพสัตว์ในภูมิผีมีโทสะหนัก โกรธง่ายที่สุด คนในโลกมนุษย์เพียงโกรธขึ้นมา ผีที่ชอบโกรธก็จะรีบพุ่งมาตามแรงเรียกทันที ประกอบกับเจ้ากรรมนายเวรบางส่วนในโลกวิญญาณที่อยู่รอบตัวด้วย ทุกคนมีอยู่รอบตัว เพียงแต่จำนวนมากน้อยต่างกัน พวกเขาจะคอยเติมเชื้อไฟข้างคนที่กำลังโกรธ ขอเพียงท่านโกรธ ผีที่ชอบโกรธตนนั้นก็จะยุ

ให้ท่านโกรธยิ่งขึ้น พูดจาเกินเลยและเสียดแทงยิ่งขึ้น ทำให้คนในโลกมนุษย์ควบคุมตนเองไม่ได้ ไฟแห่งอวิชชาพุ่งสูงถึงสามพันจั้ง เมื่อนั้นกรรมจากวาจาหยาบก็ลุกลามจนยับยั้งไม่ได้แล้ว”[161]

“ขอบพระคุณท่านตุลาการค่ะ! ท่านอธิบายได้กระจ่างเหลือเกิน ในที่สุดก็คลี่คลายข้อสงสัยของฉัน ก่อนศึกษาพระพุทธศาสนา ฉันอยู่กับครอบครัวไม่ค่อยสงบ มักถูกด่าถูกควบคุมอย่างไม่เข้าใจเหตุผล และทุกครั้งคนในครอบครัวจะเปลี่ยนเป็นดุร้ายขึ้นมาอย่างฉับพลัน ทำให้ฉันกลัวมาก ความกลัวนี้ค่อย ๆ คลายลงก็ต่อเมื่อฉันเริ่มศึกษาพระพุทธศาสนาแล้ว”

ท่านตุลาการกล่าวว่า “อืม! กรณีของอาอวี้ส่วนหนึ่งเป็นเช่นนี้ อีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะคนในครอบครัวของท่านผู้นั้นมาเกิดจากภูมิมาร ชาตินี้นางมีเป้าหมายเพียงอย่างเดียว คือขัดขวางการปฏิบัติของท่าน ไม่ให้ท่านทำงานพิทักษ์พระสัทธรรม ท่านต้องตอบแทนความแค้นด้วยคุณธรรม เพียรปฏิบัติ รักษาศีลให้บริสุทธิ์ เพื่อค่อย ๆ เปลี่ยนใจนาง เมื่อพฤติกรรมของนางรุนแรงเกินไป ท่านอาจหลบเลี่ยงอย่างเหมาะสมได้ พฤติกรรมรุนแรงต่าง ๆ ของนางนี่เองที่ได้บ่มเพาะลักษณะนิสัยอันเข้มแข็งของอาอวี้ ซึ่งต่างจากคนทั่วไปโดยไม่รู้ตัว ท่านยังควรขอบคุณนางที่คอยขัดเกลาความมั่นคงในการปฏิบัติของท่านอยู่เสมอ ทดสอบว่าท่ามกลางความยากลำบาก ท่านจะยังรักษาโพธิจิตอันแน่วแน่ที่จะหลุดพ้นจากการเกิดตายไว้ได้หรือไม่”[162]

“เข้าใจแล้วค่ะ ขอบพระคุณท่านตุลาการที่เมตตาชี้แนะ! อาอวี้จะจดจำวิธีแก้ไขที่ท่านสอน ตอบแทนความแค้นด้วยคุณธรรม

เพียรปฏิบัติและรักษาศีล ค่อย ๆ เปลี่ยนใจคนในครอบครัว ฉันจะลงมือทำอย่างแน่นอนค่ะ”

“พยายามต่อไปเถิด อาอวี้! บัดนี้ข้าจะพาท่านไปชมนรกสำหรับวาจาหยาบ ใกล้กับ ‘นรกน้ำแข็งเยือกเย็นถอนลิ้นบดร่าง’ ยังมีนรกสำหรับมุสาวาทอีกหลายแห่ง อุณหภูมิสูงขึ้นเล็กน้อย ไม่หนาวถึงเพียงนั้น แต่ก็ทุกข์ทรมานเหลือประมาณเช่นกัน วันนี้จะพาท่านไปส่วนที่สองของเขตนรกมุสาวาท ซึ่งอุณหภูมิไม่หนาวแล้ว”

พวกเราไปถึงอย่างรวดเร็ว ขณะกำลังจะลง ท่านตุลาการชี้บอกว่าอยู่ข้างหน้านั่นเอง ฉันก้มมอง โอ้! มีงูหัวใหญ่น่ากลัวสองตัวขดอยู่ หัวงูใหญ่เหลือเกิน น่าหวาดกลัวมาก ดีที่พวกมันไม่ขยับ ฉันไม่เคยเห็นงูหัวใหญ่ขนาดนี้มาก่อน ตัวหนึ่งสีแดงคล้ำ อีกตัวหนึ่งสีดำ ทั้งสองมีหัวใหญ่มหึมาและอ้าปากกว้าง ที่แท้ปากของงูหัวใหญ่สีแดงที่น่ากลัวตัวนั้นก็คือประตูของนรกแห่งนี้ ข้างประตูยังมีงูน่ากลัวที่เล็กลงมาหน่อยอยู่มาก ที่จริงพวกมันก็ไม่ได้เล็ก เพียงแต่สองตัวเมื่อครู่ใหญ่มาก จึงรู้สึกว่างูหน้าประตูเหล่านี้เล็กกว่ามาก มีทั้งสีแดง สีดำ และสีเขียว นรกแห่งนี้สร้างขึ้นเป็นรูปงู

เหนือประตูเขียนว่า “นรกงูพิษตรึงลำไส้” โอ้! ถูกพิษแล้วยังต้องถูกตรึงอีก หลังยักษ์คำนับท่านตุลาการ ก็เปิดประตูนำพวกเราเข้าไป ก่อนเข้าไปก็ได้ยินเสียงน่ากลัวมากแล้ว ทั้งเสียง “ฉี่ ฉี่” “อ้า อ้า” และ “กร๊อบ” ราวกับกัดอะไรขาด รวมถึงเสียงลมทอดยาวโหยหวน เสียงน่ากลัวที่ดังจากที่นี่มีมากและสับสน พอผสมกันทั้งหมดก็หนวกหูอย่างยิ่ง ฟังแล้วเจ็บหู พวกเราเดินเข้าไปในปากอันกว้างใหญ่ของงูหัวโตที่น่ากลัว ยักษ์ตนหนึ่งกำชับฉันว่าอย่าเข้าใกล้ด้านในมาก ให้ยืนชมอยู่ด้านข้าง เพราะข้างในมีกลไกอยู่มาก

นรกแห่งนี้ก็มีคอมพิวเตอร์จำนวนมากเช่นกัน พวกยักษ์ดุร้ายต่างทำงานวุ่นวาย ใช้คอมพิวเตอร์หลายเครื่องอย่างรวดเร็วเพื่อลงโทษเหล่าวิญญาณผู้มีบาป เห็นได้ชัดว่าที่นี่มีกำลังคนไม่พอ ยักษ์ทั้งหลายควบคุมคอมพิวเตอร์อย่างรวดเร็วและชำนาญ หากไม่มีคอมพิวเตอร์ช่วย พวกเขาคงยุ่งยิ่งกว่านี้ ที่นี่เป็นอย่างที่ท่านตุลาการเพิ่งบอกจริง ๆ นรกวาจาหยาบมีวิญญาณหญิงเป็นส่วนใหญ่ เมื่อมาถึงนรกนี้ ฉันรู้สึกกดดันที่ศีรษะและในใจมากเป็นพิเศษ ปวดศีรษะและอึดอัดใจอย่างบอกไม่ถูก ชมต่อเถิด! เมื่อเห็นวิญญาณผู้มีบาปที่กำลังทุกข์ทรมาน ความไม่สบายของฉันก็ไม่ควรค่าแก่การกล่าวถึงเลย

ที่นี่มีวิญญาณผู้มีบาปมากมาย งูพิษสีแดงคล้ำบินออกจากคอมพิวเตอร์ไปกัดปากและลิ้นของพวกนาง คอมพิวเตอร์ทุกเครื่องส่งเสียงน่ากลัว ไม่น่าฟังอย่างยิ่ง เมื่อวิญญาณผู้มีบาปถูกงูพิษกัดปากและลิ้น พิษก็แล่นไปทั่วร่างจนดำคล้ำม่วง แล้วล้มลงอย่างทุกข์ทรมาน บางตนร้องลั่น บางตนไม่ส่งเสียง เพียงล้มหมดสติ ขณะนั้นงูพิษจะส่งเสียงน่ากลัวต่าง ๆ ใส่หูเพื่อปลุกให้ฟื้น พอวิญญาณผู้มีบาปฟื้นขึ้น ตะขอปลายแหลมที่แดงร้อนจัดก็พุ่งขึ้นจากพื้น คล้องหูทั้งสองไว้ หูละลายทันทีพร้อมเสียง “ฉี่ ฉี่ ฉี่” ในเวลาเดียวกัน งูพิษจะดึงทั้งลิ้นและลำไส้ออกมาโยนลงบนพื้น จากนั้นน้ำเดือดมีควันจะทะลักออกจากคอมพิวเตอร์ ลวกลิ้นและลำไส้จนสุกและหดเล็กมาก แต่คอมพิวเตอร์บางเครื่องจะยิงก้อนน้ำแข็งแข็งออกมา ทุบลิ้นและลำไส้จนแหลกเหลว เลือดกระเซ็นไปทั่ว

หลังจากลิ้นและลำไส้ของวิญญาณผู้มีบาปถูกน้ำเดือดลวกจนสุก และถูกก้อนน้ำแข็งแข็งทุบจนแหลก คอมพิวเตอร์จะยิงตะปู

เหล็กเล็กที่แหลมทั้งสองด้านออกมา ปักเรียงแน่นบนลิ้นและลำไส้ ขณะนั้นงูพิษจะคาบลิ้นและลำไส้ แล้วยัดทั้งหมดกลับเข้าไปในปาก ทำให้วิญญาณผู้มีบาปกรีดร้องด้วยความเจ็บปวด กลิ้งและครวญครางบนพื้น พวกเขาต้องรับโทษวนเวียนเช่นนี้ไม่หยุด โดยไม่มีเวลาพัก

การลงโทษในนรกวาจาหยาบแห่งนี้ดำเนินไปด้วยความเร็วสูงมาก จนมองแทบไม่ทัน การอธิบายด้วยตัวอักษรยังมีข้อจำกัดมาก อย่างไรก็ดี อาอวี้พยายามถ่ายทอดให้มากที่สุดเพื่อให้ทุกท่านรับรู้ การไปชมในที่จริงยังมีโทษอีกมากมาย แต่ด้วยข้อจำกัดด้านเวลาจึงไม่อาจบรรยายได้ทีละอย่างทั้งหมด

ขณะนั้น วิญญาณหญิงตนหนึ่งพลันหันมาทางฉัน แล้วทรุดลงคุกเข่าโขกศีรษะอย่างสุดแรง ยักษ์ย่อมไม่ปล่อยเธอแน่นอน จึงถีบเธอกลับไปข้างคอมพิวเตอร์อย่างดุร้าย เฮ้อ! นรกโหดร้ายไร้มนุษยธรรมจริง ๆ วิญญาณหญิงน่าเวทนาเหลือเกิน! ตอนนั้นท่านตุลาการสั่งให้ยักษ์พาวิญญาณหญิงตนนั้นมาให้ฉันสัมภาษณ์เพื่อเขียนบทความ ยักษ์จึงหิ้วเธอเข้ามา

วิญญาณหญิงคุกเข่าตรงหน้าฉันแล้วกล่าวว่า “เสี่ยวอวี้จื่อช่วยฉันด้วย เสี่ยวอวี้จื่อ ช่วยฉันด้วย เสี่ยวอวี้จื่อ ช่วยฉันด้วย เธอต้องเป็นเสี่ยวอวี้จื่อแน่ ๆ!” เสี่ยวอวี้จื่อเป็นชื่อเล่นที่ทุกคนเรียกฉันเป็นประจำตอนเด็ก ๆ เมื่ออยู่บ้านย่า ฉันจากเมืองนั้นมาเกินยี่สิบปีแล้ว ผู้หญิงตรงหน้านี้เป็นใครกัน ต้องเป็นเพื่อนบ้านสมัยเด็กแน่

ฉันชะงักไปในตอนนั้น แล้วกล่าวว่า “ขอโทษค่ะ! เมื่อก่อนพวกเราต้องเคยพบกันแน่ ท่านเป็นเพื่อนของย่าฉันหรือคะ นานเหลือ

เกินแล้วที่ไม่ได้ยินผู้ใหญ่เรียกฉันอย่างนี้ ขอถามว่าท่านมาอยู่ที่นี่ได้อย่างไรคะ?”

การจากไปของย่าได้พาชื่อเล่นนี้หายไปอย่างสิ้นเชิง ไม่นึกเลยว่าวันนี้จะได้ยินใครเรียกเช่นนี้อีกครั้งในนรก ภาพเหตุการณ์เก่า ๆ ผุดขึ้น ราวกับเวลากำลังไหลย้อนกลับ ความเศร้าพลันทะลักเข้ามาในใจชั่วพริบตา

วิญญาณหญิงกล่าวว่า “เสี่ยวอวี้จื่อ! เป็นธรรมดาที่เธอจำฉันไม่ได้ ฉันไม่ค่อยได้ไปมาหาสู่กับย่าของเธอ บ้านเราอยู่ไม่ไกลกัน แต่บ้านฉันอยู่ริมทางที่ทุกคนต้องผ่าน ตอนเด็ก ๆ เธอชอบเดินกระโดดโลดเต้น พอเธอผ่าน แค่ได้ยินเสียงฝีเท้าฉันก็รู้แล้ว เวลาที่เธอผ่านหน้าบ้านบ่อย ๆ ฉันมักทำงานอยู่ในห้องรับแขก จึงมองเห็นเธอจากด้านข้าง ตอนนั้นลูกสาวสองคนของฉันมักถามว่าทำไมเสี่ยวอวี้จื่อได้เล่นทุกวัน แต่พวกเราต้องทำงานบ้านมากมายไม่หยุดทุกวัน? ส่วนฉันกลับด่าลูกสาวด้วยวาจาหยาบว่า ‘ก็พวกแกเกิดมามีสันดานต่ำ ชะตาต่ำเอง เกิดในบ้านจน อยู่บ้านเล็กล้วนเป็นผีอายุสั้น แถมยังไม่เอาถ่าน เกิดมาเป็นผู้หญิง ถ้าพวกแกเป็นผู้ชาย ฉันจะปล่อยออกไปเล่นทุกวัน ยังไม่รีบไปทำงานอีก! มีอะไรน่าอิจฉานัก เสี่ยวอวี้จื่อก็แค่ที่บ้านมีเงินมากกว่าหน่อยเท่านั้น บ้านใหญ่แล้วมีประโยชน์อะไร ไม่มีคนอยู่เสียด้วย ถึงจะเล่นทุกวันแล้ววิเศษตรงไหน ก็เป็นผีอายุสั้นเหมือนพวกแกอยู่ดี ไม่ได้กลายเป็นผู้ชายสักหน่อย’

ย่าของเธอเป็นคนซื่อตรงที่คนแถวนั้นรู้จักกันดี ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ขอเพียงเป็นของที่ท่านมี ก็จะให้ทุกคนยืมใช้เสมอ ไม่คืนก็ยังได้ แต่เมื่อลูกสะใภ้ทยอยแต่งเข้าบ้าน ย่าของเธอต้องแอบให้คน

อื่นยืมของโดยไม่ให้สะใภ้รู้ มิฉะนั้นจะถูกสะใภ้ด่า ท่านถูกสะใภ้กลั่นแกล้งสารพัด ตอนนั้นฉันคิดเสมอว่า ที่ย่าของเธอถูกสะใภ้หลายคนในบ้านรังแกตลอดก็เพราะซื่อตรงเกินไป ฉะนั้นฉันต้องดุให้มากขึ้น ไม่ยอมให้ใครรังแก ย่าของเธอบอกว่าตั้งแต่เธอเกิด ท่านก็มีความสุขขึ้นมาก ท่านมักเล่าให้ทุกคนฟังว่าเธอเข้มแข็ง มีนิสัยเหมือนเด็กผู้ชายมาก เมื่อครู่พอมองเห็นเธอจากด้านข้าง ฉันก็พลันรู้สึกว่าเธอคือเสี่ยวอวี้จื่อ เธอยังจำเรื่องที่บ้านเกิดเมื่อยี่สิบปีก่อนได้ไหม ที่มีสะใภ้คนหนึ่งกัดนิ้วแม่สามีขาด?”

อาอวี้: “อ๊ะ! ฉันนึกออกแล้ว ที่แท้ท่านก็คือคุณน้าคนนั้นเอง! เรื่องนี้เป็นที่เลื่องลือมาก ฉันเคยได้ยิน แต่ไม่รู้ว่าเป็นใคร ตอนนั้นฉันยังเด็ก ไม่เข้าใจเรื่องผู้ใหญ่ ได้ยินย่าบอกว่าท่านกับแม่สามีไม่ลงรอยกัน เหมือนว่าแม่สามีอยากอุ้มหลานชาย แต่ท่านกลับให้กำเนิดลูกสาวติดกันสองคน ทั้งยังได้ยินว่าดูเหมือนพวกท่านจะทะเลาะกันบ่อย ๆ ด้วย แต่คุณน้าอายุก็ยังไม่มาก ทำไมถึงมาอยู่ในนรกเร็วเช่นนี้คะ?”

วิญญาณหญิงร้องไห้อย่างเศร้าสลดแล้วกล่าวว่า “ตอนมีชีวิต ฉันอารมณ์ร้ายมาก ด่าคนด้วยวาจาหยาบทุกวัน ใครก็ตามฉันด่าหมด ขอเพียงมีอะไรไม่ถูกใจนิดหน่อย ก็ต้องถูกฉันตะโกนด่าด้วยคำพูดเจ็บแสบเสียดแทง แม้แต่เมื่ออากาศไม่ดีขัดขวางสิ่งที่ฉันจะทำ ฉันก็ยังด่าว่า ฟ้าบัดซบที่สมควรตาย ฝนซวย ๆ นี้จะตกอะไรนักหนา รำคาญจะตายอยู่แล้ว! ยิ่งแม่สามีกับลูกสาวก็ถูกฉันด่าทุกวัน ตอนเธอยังอยู่บ้านเกิด ฉันเพิ่งแต่งมาได้ไม่นาน แม่สามีก็ยังไม่แก่ แต่ฉันก็กัดนิ้วท่านขาดแล้ว ต่อมาเพราะฉันไม่สามารถมีลูกได้อีก อารมณ์และนิสัยจึงยิ่งแย่ลง แม่สามีย่อมสู้ฉันไม่ได้ ฉันด่าท่านทุกวันว่า แก่แล้วยังไม่ตาย พอท่านจะออกไป ฉันก็จะด่าว่า

นังโสเภณีแก่ นังแม่มดแก่ แกออกไปหาผู้ชาย ตายอยู่ข้างนอกฉันจะไม่เก็บศพให้! แม่สามีมักโกรธจนด่ากลับสองสามคำก่อนออกไป ทุกครั้งท่านแพ้ฉัน ฉันต้องเอาชนะท่านให้ได้ บางครั้งฉันตีแม่สามีจนหัวแตกเลือดไหล การกัดนิ้วขาดนั้นเป็นการข่มขวัญท่านตั้งแต่ฉันเพิ่งแต่งเข้าบ้าน

ฉันตายด้วยโรคตับอักเสบที่บ้าน หนิวโถวและหม่าเมี่ยนลากฉันมานรก พญายมราชทรงพระพิโรธมาก ตรัสว่าขณะมีชีวิตฉันพูดวาจาหยาบทำร้ายคน ทุบตีด่าทอแม่สามี ด่าทอฟ้าดิน เป็นผู้ไม่กตัญญู ไร้ความชอบธรรม ไร้ความสุจริต ไร้ความละอาย ไร้มารยาท และไร้ความเคารพ จึงทรงพิพากษาให้ฉันรับโทษในนรกงูพิษตรึงลำไส้สี่ร้อยปี ฉันรู้สึกว่ามาอยู่ที่นี่นานแสนนานแล้ว ที่นี่ทุกข์ทรมานสุดเปรียบปานจริง ๆ! ตอนมีชีวิตฉันคิดเสมอว่าขอเพียงเสียงดังและดุร้าย ก็จะข่มคนรอบข้างได้ บัดนี้ฉันรู้แล้วว่าตนผิด ฮือ ฮือ ฮือ ทุกข์ทรมานเหลือเกิน![163]

เสี่ยวอวี้จื่อเอ๋ย! เธอมาอยู่ในนรกได้อย่างไร ขอร้องละ ช่วยฉันออกไปด้วยเถิด!”

ขณะนั้นยักษ์ตะโกนอย่างดุร้ายว่า “ห้ามพูดไร้สาระอีก กลับไปรับโทษเดี๋ยวนี้! อาอวี้กำลังยุ่งกับการชมนรกเพื่อเขียนหนังสือช่วยชี้นำชาวโลก ไม่มีเวลาฟังเจ้าพูดไร้สาระ ยังไม่รีบไสหัวไปอีก!” ง่ามของยักษ์ฟาดลงมาทันที

ฉันรู้สึกสะเทือนใจ ท่านตุลาการเห็นสีหน้าฉันเศร้าสลด จึงเรียกให้ยักษ์หยุด ปล่อยให้วิญญาณผู้มีบาปพูดต่ออีกสักครู่ ดูว่ายังอยากกล่าวอะไรอีก

วิญญาณหญิงตัวสั่น ร้องไห้อย่างทุกข์ทรมานแล้วกล่าวว่า “เสี่ยวอวี้จื่อเอ๋ย! เธอพาฉันไปเขียนหนังสือด้วยได้ไหม ที่บ้านเกิดของพวกเรา ทุกคนรู้ว่าเธอได้รับการอบรมบ่มเพาะจากย่ามาตั้งแต่เล็ก จนมีนิสัยชอบช่วยเหลือผู้อื่น ฉันเชื่อว่าเสี่ยวอวี้จื่อจะต้องช่วยฉันแน่ เธอจะไม่ทนเห็นฉันเดือดร้อนโดยไม่ช่วยแน่นอน ถึงพวกเราจะไม่ค่อยไปมาหาสู่กัน แต่ก็เคยเป็นเพื่อนบ้านกัน พาฉันไปเขียนหนังสือด้วยเถิด เตือนชาวโลกอย่าพูดวาจาหยาบ ฉันจะเป็นพยานให้เธอแน่นอน ว่าฉันพูดวาจาหยาบต่าง ๆ อย่างไรจนตกนรกมารับทุกข์ ฉันจะช่วยเธอเตือนทุกคนว่าอย่าพูดวาจาหยาบ ขอร้องละ ช่วยฉันออกไปเถิด!”

“คุณน้าคะ พระอมิตาภพุทธะ! เห็นท่านตกนรกแล้วฉันเสียใจมาก ฉันเองก็อยากช่วยท่านออกไปให้เร็วที่สุด แต่ฉันไม่มีพลังที่จะพาท่านออกไปได้ ฉันอาศัยพระพุทธานุภาพเกื้อหนุนจึงมาชมนรกเพื่อเขียนหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ได้ ส่วนผู้ที่จะเขียนหนังสือนั้น พระพุทธองค์ทรงจัดไว้แล้ว ฉันไม่มีอำนาจจัดการเรื่องนี้เอง ฉันเป็นพุทธศาสนิกชนที่รักษาศีลห้า ระลึกถึงพระพุทธเจ้าและกินอาหารมังสวิรัติอย่างบริสุทธิ์ คุณน้าก็เริ่มตั้งใจระลึกถึงพระพุทธเจ้าและสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้เถิดค่ะ! ฉันจะอุทิศบุญกุศลจากการเขียนหนังสือให้อย่างแน่นอน โดยอธิษฐานขอให้คุณน้าพ้นทุกข์พบสุขโดยเร็ว ได้ไปเกิดในพุทธเกษตรบริสุทธิ์ และถือกำเนิดจากดอกบัว ฉันจะลองขอความเมตตาจากท่านตุลาการผู้นี้ให้ หวังว่าจะช่วยท่านได้ค่ะ!”

ตอนนั้นวิญญาณหญิงกล่าวว่า “ขอร้องท่านตุลาการ ขอร้องท่านตุลาการ ฉันขอโขกศีรษะให้ท่าน ฉันสมควรตาย! ฉันสมควรตาย! ตอนมีชีวิตไม่เคยทำความดีเลย ตอนนี้อยากทำสิ่งดีให้คนทั้ง

หลายเหมือนเสี่ยวอวี้จื่อมาก ขอร้องเถิด ฉันรู้แล้วจริง ๆ ว่าตนผิด!”

ท่านตุลาการกล่าวว่า “เมื่อมีชีวิตเจ้าพูดวาจาหยาบทำร้ายคนทุบตีด่าทอดูหมิ่นแม่สามี เป็นความอกตัญญูอย่างร้ายแรงตามกฎหมายปรโลก กฎแห่งปรโลกมีไว้ลงโทษคนชั่วและการกระทำชั่ว ขอเพียงก่ออกุศลกรรมที่ทำให้ตกนรก กฎหมายแห่งนรกก็จะผูกเจ้าไว้อย่างแน่นหนา จนกว่ากรรมชั่วจะถูกขัดเกลาจนหมด จึงออกจากนรกได้ บทบัญญัติแห่งปรโลกจะไม่ลดโทษให้เพราะเจ้ารู้จักเจ้าหน้าที่คนใดในที่นี้แล้วอาศัยความสนิทสนม แม้เป็นพ่อลูกใกล้ชิดกันที่สุดก็ไม่มีเรื่องสายสัมพันธ์มาเกี่ยวข้อง ผู้ใดฝ่าฝืนกฎแห่งปรโลกย่อมต้องรับโทษ แม้ผู้เสียหายที่เจ้าทำร้ายยินดีให้อภัย แม้แม่สามีไม่เอาความและให้อภัยความอกตัญญูของเจ้า ความเที่ยงธรรมของกฎแห่งปรโลกก็จะไม่ละเว้นเจ้า กฎแห่งเหตุและผลของปรโลกจะรอจนเจ้าใช้สิ้นอายุขัยในโลกมนุษย์และบุญวาสนา แล้วหนิวโถวกับหม่าเมี่ยนจะพาเจ้ามารับโทษในนรกอย่างไม่ปรานี ข้ารับรู้ว่าบัดนี้เจ้ามีจิตสำนึกผิดขึ้นมาชั่วขณะ เมื่อเห็นว่าวันนี้เจ้าร่วมมือดีมาก ข้าจะสั่งยักษ์ให้บันทึกว่าเจ้าเคยให้ความร่วมมือและสำนึกผิดหนึ่งครั้ง เทียบเท่าการฟังธรรมในปรโลกหนึ่งครั้ง เพราะเจ้าไม่กตัญญูเมื่อมีชีวิต บัดนี้จึงชักนำให้ลูกหลานมิได้ทำความดีสะสมคุณธรรมอย่างถูกหลักแล้วอุทิศให้เจ้า ส่วนเจ้ากับอาอวี้นั้น เหตุปัจจัยที่เคยเป็นญาติห่าง ๆ กันในอดีตได้สุกงอม ทำให้วันนี้มีโอกาสมาพบกันชั่วครู่ หวังว่าเจ้าจะรู้จักถนอมเหตุปัจจัยอันดีที่ไม่เที่ยงนี้[164]

ปรโลกมีโอกาสให้ผู้สำนึกผิดอย่างจริงใจได้ฟังธรรมเพื่อหลุดพ้นเช่นกัน แต่เงื่อนไขเบื้องต้นคือต้องอาศัยจิตที่สำนึกผิดในกรรม

ที่ตนก่อไว้ของเจ้าเอง ให้เกิดความสว่างขึ้นถึงระดับหนึ่ง เมื่อยักษ์เห็นแล้วก็จะพาเจ้าไปฟังพระกษิติครรภโพธิสัตว์แสดงธรรมเอง เหตุปัจจัยอันประเสริฐในการฟังธรรมนี้ก็เท่าเทียมกันสำหรับทุกคน ขอเพียงเจ้าสำนึกผิดอย่างจริงใจเป็นระยะเวลาหนึ่ง ก็จะชักนำให้ยักษ์มาหยุดการลงโทษชั่วคราว แล้วพาไปฟังธรรมเอง ทุกครั้งที่ฟังธรรม ยักษ์แห่งปรโลกจะบันทึกไว้ ทุกครั้งที่ฟัง จิตวิญญาณของเจ้าก็จะได้รับการชำระ กล่อมเกลาให้ดี และได้รับการเกื้อหนุนจากพระสุรเสียงแห่งธรรมอันเมตตาของพระกษิติครรภโพธิสัตว์หนึ่งครั้ง บัดนี้แสงแห่งจิตสำนึกผิดของเจ้ายังไม่เพียงพอ กลับไปขัดเกลากรรมให้ดีเสียก่อน”

ยักษ์กล่าวกับวิญญาณหญิงอย่างดุร้ายอีกว่า “วันนี้เจ้าได้ประโยชน์มากแล้ว! ได้พบท่านตุลาการมาอธิบายหลักการให้ฟังตั้งมากมาย รีบไสหัวกลับไปรับโทษ!” แล้วก็ถีบไปอีกครั้ง โอ๊ย! ยักษ์เอ๋ย ยักษ์เอ๋ย! ดุร้ายและหยาบกระด้างอยู่เสมอ! ยักษ์ทุกตนที่นี่ดุร้ายทั้งนั้น! เฮ้อ! อย่าตกนรกมารับโทษเป็นอันขาด ทุกแห่งหนล้วนแสนอนาถ!

ขณะนั้นท่านตุลาการกล่าวต่อว่า “คนในโลกมนุษย์ที่เคยพูดวาจาหยาบ เมื่อได้เห็นบทความนี้แล้ว หากต้องการหลีกเลี่ยงการตกนรกรับทุกข์ ก็สามารถสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้จากวาจาหยาบขณะที่ยังมีชีวิตได้ แน่นอนว่าต้องพิจารณาความร้ายแรงของกรรมจากวาจาหยาบ ว่าได้ทำร้ายจนถึงชีวิตของคนในโลกมนุษย์หรือไม่ เป็นต้น แม้เป็นกรณีร้ายแรง การสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้ก็ยังช่วยให้ดีขึ้นได้มาก หากเป็นกรรมจากวาจาหยาบทั่วไป ก็สามารถสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้จนบริสุทธิ์ได้ก่อนสิ้นอายุขัย วิธีสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้เหมือนกับที่กล่าวเมื่อวาน

เรื่องมุสาวาท เพียงเปลี่ยนจากการกล่าวมุสาวาทเป็นการกล่าววาจาหยาบเท่านั้น เช่น ข้าพเจ้าชื่อ... เคยกล่าววาจาหยาบในเรื่อง... ณ เวลา... สถานที่... เปลี่ยนมุสาวาทเป็นวาจาหยาบเช่นนี้ก็ใช้ได้

จงจำไว้! ต้องสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้อย่างจริงใจ! เรื่องนี้สำคัญมาก จิตจริงใจหนึ่งขณะเข้าถึงทั้งสามกาล จิตจริงใจหนึ่งขณะเพียงพอจะขัดเกลากรรมชั่วอันไม่มีประมาณ จิตจริงใจหนึ่งขณะเชื่อมตรงถึงกฎแห่งปรโลกของฟ้าดิน! การนำวิธีสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้อย่างจริงใจในหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ นี้ไปเผยแพร่บอกต่อ ย่อมช่วยขจัดกรรมชั่วในอดีตได้แน่นอน ปรโลกมีบันทึกรายละเอียดความดีความชั่วนานาชนิดของคนในโลกมนุษย์ทุกคน อย่าละเว้นความดีเพียงเพราะเห็นว่าเล็กน้อย แท้จริงบุญวาสนาอันยิ่งใหญ่เกิดจากความดีเล็ก ๆ การกระทำเล็ก ๆ และการรักษาศีลอย่างเคร่งครัดละเอียดรอบคอบ จงจำไว้ว่าไม่ใช่อ่านบทความนี้แล้วสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้เสร็จ ก็คิดว่ามีวิธีนี้แล้วจะทำตามอำเภอใจ กลับไปทำชั่ว แล้วสำนึกผิดใหม่ไม่หยุด วนเวียนรู้ทั้งรู้แต่ยังทำผิดซ้ำ ผู้ที่รู้แล้วยังทำผิดย่อมมีโทษหนักขึ้นอีกขั้น![165]

อาอวี้! วันนี้ชมนรกวาจาหยาบเพียงเท่านี้เถิด เชิญท่านจัดเวลามาอีกได้! ข้าเองต้องไปทำราชการก่อนแล้ว”

“อาอวี้ขอคารวะท่านตุลาการค่ะ! วันนี้ขอบพระคุณท่านมากที่ช่วยคุณน้าผู้นั้น”

ท่านตุลาการกล่าวว่า “ไม่ต้องเกรงใจ! ในใจพวกเรา วิญญาณผู้มีบาปทุกตนเท่าเทียมกัน ปรโลกของเราหวังให้วิญญาณผู้มีบาป

ทุกตนออกจากนรกโดยเร็ว อีกทั้งการช่วยท่านเขียนหนังสือก็เป็นหน้าที่ของข้า เป้าหมายก็เพื่อมิให้คนในโลกมนุษย์จำนวนมากขึ้นต้องตกนรกรับทุกข์เมื่อสิ้นอายุขัย ที่จริงก็เป็นการลดภาระงานของปรโลกด้วย ข้าต่างหากที่ต้องขอบคุณอาอวี้! ทางที่ดีท่านควรมาบ่อยขึ้น ออกหนังสือให้เร็ว นำความทุกข์นานัปการในนรกไปแสดงให้โลกมนุษย์เห็น กล่อมเกลาให้ผู้คนรักษาศีล ระลึกถึงพระพุทธเจ้า และทำความดี อย่าให้เสียพระคุณของพระพุทธองค์หรือทำให้พระจักรพรรดิหยกและเหล่าพญายมราชผิดหวัง ที่ครั้งนี้ทรงเปิดเผยความลับแห่งสวรรค์อย่างหมดสิ้น เพื่อช่วยเหลือสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ จึงทรงเปิดเผยความจริงของปรโลกและการลงโทษนานาชนิดในนรก ปัจจุบันสรรพสัตว์ในโลกมนุษย์ทำชั่วไม่เชื่อเหตุและผล ทำตามอำเภอใจ ประพฤติผิดในกาม ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ และกล่าวมุสาวาท จนเกือบถึงขั้นไม่อาจควบคุมได้แล้ว ล่วงละเมิดเบื้องบนอย่างร้ายแรง รบกวนสมดุลพลังชี่อันเที่ยงตรงของฟ้าดิน การปรากฏขึ้นของหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ก็ด้วยความหวังจะช่วยคนส่วนหนึ่งที่แม้เคยทำชั่ว แต่จิตสำนึกที่ดียังไม่ดับสูญ ให้พ้นจากทะเลทุกข์

เอาละ! ท่านรีบกลับไปเขียนบทความเถิด ข้าขอไปทำงานก่อน!”

“พระอมิตาภพุทธะ! ขอบพระคุณท่านตุลาการผู้เมตตาที่ช่วยเหลือท่ามกลางงานอันล้นมือ อาอวี้ขอประนมมือแสดงความขอบคุณค่ะ!”

โดยสารดอกบัวขาวกลับบ้าน!

18. อย่าตกปลาเป็นอันขาด — นรกวิญญาณโดดเดี่ยวตกปลาในทะเลกระบี่

นโม พระอมิตาภพุทธะ! ขอน้อมกราบท่านตุลาการ!

อาอวี้: “วันนี้อยากถามท่านตุลาการค่ะ สรรพสัตว์ที่ชอบตกปลาจะได้รับผลกรรมอย่างไร ฉันเห็นนักตกปลาบางคนในโลกมนุษย์ถือว่าการตกปลาเป็นความบันเทิง พวกเขาก็รู้ว่าน้ำทะเลในเมืองมีมลพิษโลหะหนักที่เป็นอันตราย แต่ยังตกปลาขึ้นมาบนฝั่งเพื่อเล่นสนุก บางคนขอดเกล็ดออกบางส่วน หรือกระทั่งควักตา ตัดครีบ ควักเครื่องใน เป็นต้น แล้วจึงโยนปลากลับลงทะเล ขอถามว่าการกระทำเหล่านี้จะทำให้ตกนรกไหมคะ หากมีนรกเช่นนี้ อาอวี้ก็อยากไปชมค่ะ”

ท่านตุลาการ: “การตกปลาเป็นการฆ่าสัตว์ ไม่ว่าจะเพื่อความบันเทิงหรือเพื่อตกมากิน ล้วนเป็นกรรมดำจากปาณาติบาต จะต้องตกนรกรับโทษ ความแตกต่างคือ หากตกปลาเพื่อความบันเทิง ปลาไม่ได้ถูกทำร้ายร่างกายจนเสียหาย ยังว่ายกลับสู่ทะเลและดำรงชีวิตได้ตามปกติ ผลกรรมก็เบาลงตามส่วน แต่ยังเป็นการทำร้ายจิตของปลา กล่าวคือวิญญาณรับรู้ของปลา ทำให้มันตื่นตระหนกหวาดกลัว และผูกเหตุปัจจัยอันชั่วร้ายกับปลาที่ถูกตก”

“หากตั้งใจเพียงเล่นสนุก ไม่มีเจตนาฆ่าเลย การตกปลาแต่ละครั้งจะหักบุญวาสนาหนึ่งเดือน ซึ่งรวมถึงอาหารหนึ่งเดือนและบุญวาสนาที่จะได้เสวยสิ่งต่าง ๆ ยกตัวอย่าง เดิมนักตกปลาจะได้

ขึ้นเงินเดือนในเดือนหน้า แต่เพราะกรรมดำจากการตกปลา ทำให้ไม่ได้ขึ้นเงินเดือน ถูกผู้บังคับบัญชาตำหนิอย่างไร้เหตุผล ถูกเพื่อนร่วมงานต่อต้าน ไม่มีใครชอบ ร่างกายจะเกิดความปวดอย่างฉับพลันขึ้นเองบ้าง เพราะกรรมจากการทำร้ายปลาสะท้อนกลับมา หากทำธุรกิจ เดิมเดือนหน้ากำลังจะตกลงกับลูกค้ารายใหญ่ได้ เช่น เดิมอาจได้กำไรหนึ่งล้าน ก็จะถูกหักไป หากมีบุญวาสนาจากชาติก่อนมาก ก็จะฝ่าฟันอุปสรรคมากมายอย่างเหนื่อยยากจนได้มาสามแสน”[166]

“หากตกปลาเพื่อเล่นสนุกจนปลาที่จับได้บาดเจ็บพิการ ต้องถูกหักบุญวาสนาหนึ่งเดือน และรับความเจ็บป่วยทางกายสารพัดรายละเอียดของความเจ็บป่วยที่ได้รับเป็นผลกรรมคือ ปลาที่บาดเจ็บทนทุกข์แบบใด กรรมก็จะสะท้อนกลับไปยังผู้ตกปลาแบบนั้น ผู้ตกปลาจะมีอาการปวดศีรษะ เวียนศีรษะ โรคในช่องปากต่าง ๆ อาการทางจิตผิดปกติ เป็นต้น ผู้ที่ปากแหว่งมาแต่กำเนิดก็เกิดจากผลกรรมของการตกปลาในชาติก่อน ส่วนความเจ็บปวดทางกายอื่น ๆ ก็เท่าเทียมกับความเจ็บปวดของปลาที่บาดเจ็บ หากตกปลามากิน แต่ละครั้งอย่างน้อยจะถูกหักอายุขัยเจ็ดวันและบุญวาสนาสามเดือน หากตกปลาจำนวนมากและตกได้ปลาที่มีลูกอยู่ในท้อง กฎแห่งปรโลกจะเพิ่มโทษแก่ผู้ตกปลาตามบันทึกละเอียดของเทพผู้เกิดมาพร้อม”[167]

“คนที่ตกปลาบ่อย รัศมีกายจะเริ่มจากสีแดงแล้วค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นสีเทา เมื่อรัศมีกายหม่นลง จะทำให้การงานติดขัดหลายอย่าง นอนหลับไม่สงบ ระแวงมาก และโกรธง่าย”

“เมื่อแรกเกิด ทุกคนมีรัศมีกายเป็นวงกลม ความเข้มอ่อนของสีต่างกันไปในแต่ละคน รัศมีกายแสดงถึงบุญวาสนาและกรรมดีกรรมชั่วของแต่ละคน ผู้ที่มีรัศมีกายสมบูรณ์สว่าง ครอบคลุมพื้นที่กว้างและแผ่ไปได้ไกลกว่า ย่อมแสดงว่ามีกรรมดีและบุญวาสนามาก มีคุณธรรมดี รัศมีกายของพระพุทธเจ้าและพระมหาโพธิสัตว์ทั้งหลายผู้ทรงพระปัญญายิ่งใหญ่สมบูรณ์ที่สุด”

“ดังที่กล่าวไว้แล้ว เมื่อทุกคนเกิดมา จะมีเทพผู้เกิดมาพร้อมสององค์อยู่ข้างกาย ติดตามทั้งกลางวันกลางคืนเสมอ ไม่ว่าคนในโลกมนุษย์จะไปที่ไหน แม้แต่เข้าห้องน้ำ อาบน้ำ หรือนอนหลับ ก็ติดตามไปจนสิ้นอายุขัย เทพทั้งสองมีรูปลักษณ์เป็นชายหนึ่งหญิงหนึ่ง เทพผู้เกิดมาพร้อมที่มีรูปลักษณ์เป็นชายอยู่ทางซ้ายของคนในโลกมนุษย์ มีรัศมีกายสีขาวอ่อน ทำหน้าที่บันทึกความคิดดีและการกระทำดีต่าง ๆ ในแต่ละวัน ส่วนเทพที่มีรูปลักษณ์เป็นหญิงมีรัศมีกายสีดำอ่อน อยู่ทางขวา ทำหน้าที่บันทึกความคิดชั่วและการกระทำชั่วต่าง ๆ ในแต่ละวัน”[168]

“เมื่อคนในโลกมนุษย์ก่อกรรมดำมากเกินไป เทพผู้เกิดมาพร้อมที่มีรูปลักษณ์เป็นหญิงจะโกรธแล้วแจ้งเตือน มีคนเพียงส่วนน้อยอย่างยิ่งที่รับสัญญาณอ่อน ๆ ได้บ้าง คนส่วนใหญ่ไม่รู้สึกอะไร เทพทั้งสองจะรายงานบันทึกความดีความชั่วของคนในโลกมนุษย์ต่อปรโลกทุกเดือน”

“หากเป็นคนชั่วร้ายยิ่งที่เป็นภัยต่อโลกมนุษย์ แม้อายุขัยยังไม่สิ้น ปรโลกก็จะเร่งจัดการให้ภัยพิบัติเกิดแก่ตัวเขา เพื่อให้วิญญาณมารับโทษในนรกโดยเร็ว นอกเหนือจากกรรมที่ให้ผลแน่นอนของตนแล้ว คำพูดและการกระทำต่าง ๆ ในชาตินี้ของคนในโลกมนุษย์

ยังสามารถสร้างกรรมใหม่ได้ บุญวาสนาและแรงกรรมเพิ่มลดอยู่ในการกระทำดีชั่วของพวกเราทุกวัน”

อาอวี้: “ขอบพระคุณท่านตุลาการมากที่อธิบายละเอียดชัดเจนเช่นนี้ อยากถามว่าตกปลาเพียงเพื่อเล่นสนุกก็ต้องถูกหักบุญวาสนาเช่นนี้ หากคนที่มีบุญวาสนาน้อยอยู่แล้วตกปลาบ่อย ๆ จะไม่ยิ่งแย่มากหรือคะ?”

ท่านตุลาการ: “ใช่แล้ว! ปลาหนึ่งตัวก็เป็นหนึ่งชีวิต ผู้ตกปลาจบชีวิตปลาในเวลาอันสั้นมาก กรรมจากการละเมิดศีลฆ่าสัตว์เช่นนี้จะสะท้อนกลับมายังตนให้รับผลอย่างรวดเร็ว บางคนอาจบอกว่า ฉันไม่มีศาสนา ไม่ต้องรักษาศีลข้อใด เป็นอิสระมาก ไม่ได้ฆ่าคนวางเพลิง เพียงว่าง ๆ ก็ตกปลาบ้างเท่านั้น แท้จริงความคิดเช่นนี้ผิด กฎแห่งปรโลกผูกสรรพสัตว์ทุกตนไว้อย่างแน่นหนา ไม่ว่าจะมีศาสนาหรือไม่ ผู้ทำชั่วย่อมถูกกฎแห่งปรโลกลงโทษในที่สุด หากสรรพสัตว์ที่ถือศีลอยู่แล้วละเมิดศีล ก็มีโทษหนักขึ้นอีกขั้น รู้แล้วยังทำผิดย่อมถูกลงโทษหนักขึ้น การจะพ้นจากการลงโทษต่าง ๆ ในนรก มีวิธีเดียวคือรักษาศีลห้าและทำกุศลกรรมบถสิบ ผู้รักษาศีลห้ารักษาความเป็นมนุษย์ไว้ได้ ผู้ทำกุศลกรรมบถสิบย่อมคุ้มครองบุญวาสนาของตนไว้ไม่ให้ตกต่ำ แต่คำพูดและการกระทำประจำวันของคนในโลกมนุษย์กลับก่ออกุศลกรรมบถสิบได้ง่ายมาก หากต้องการรักษาบุญวาสนาของตนไม่ให้ถูกหัก วิธีที่ได้ผลที่สุดคือรักษาศีลและระลึกถึงพระพุทธเจ้า ขอเพียงระลึกถึงพระพุทธเจ้าอย่างต่อเนื่อง ทำสม่ำเสมอไม่ขาด ย่อมสามารถให้กรรมสิ้นและความยึดติดทางอารมณ์ว่างลง คืนความสว่างอันมีมาแต่เดิมของเราได้อย่างแน่นอน”

“รอบตัวทุกคนมีเจ้ากรรมนายเวรมากมายคอยโอกาสแก้แค้น ผู้ใดทำสิ่งที่ฝ่าฝืนกฎแห่งปรโลก ก็เท่ากับเพิ่มโอกาสให้เจ้ากรรมนายเวรรอบตัวแก้แค้น แม้แต่เทพฝ่ายธรรมผู้พิทักษ์พระธรรมก็จะไม่แทรกแซงกฎเหตุและผลแห่งปรโลก และยิ่งไม่ส่งเสริมการละเมิดศีล เทพฝ่ายธรรมผู้พิทักษ์พระธรรมซึ่งบังคับใช้กฎแห่งปรโลก ให้รางวัลและลงโทษสรรพสัตว์ทั้งปวงอย่างยุติธรรมด้วยจิตกรุณา”

“เมื่อเกิดมา ทุกคนต่างนำกรรมดีกรรมชั่วนานาชนิดจากชาติก่อนมาด้วย ขอเพียงรักษาศีลห้าและกุศลกรรมบถสิบอย่างต่อเนื่อง ไม่ละเมิดศีล แม้มีเจ้ากรรมนายเวรมากมายอยู่รอบตัว พวกเขาก็ทำได้เพียงติดตาม ไม่มีโอกาสแก้แค้น แต่เหตุใดบางคนจึงทำสิ่งละเมิดศีลมากมาย เช่น กล่าวมุสาวาท ประพฤติผิดในกาม หมกมุ่นในสุราและความสำเริงสำราญ ใช้ชีวิตผิดศีลฝ่าฝืนกฎแห่งปรโลกต่าง ๆ แต่ยังเสวยความมั่งคั่งสูงศักดิ์ได้? นั่นเพราะในอดีตชาติเขามีกรรมดีมาก บุญวาสนายังไม่สิ้น”

“เมื่อกรรมดีมีกำลังมาก คนก็ได้รับบุญวาสนาจากกรรมดีนานาชนิด ทำสิ่งต่าง ๆ ราบรื่นและมีความสุข หากคนในโลกมนุษย์ละเมิดศีลอยู่เสมอโดยไม่ทำความดีสะสมบุญ บุญวาสนาจากกรรมดีก็จะหมดไปเพราะเสวยอย่างต่อเนื่อง เมื่อความหวานสิ้น ความขมก็มา หากผู้ตกปลาไม่มีกรรมดีหรือการทำดีอื่นใดของตน ก็จะเพิ่มกรรมดำเพราะฆ่าสัตว์ไม่หยุดในชาตินี้ เมื่อรวมกับกรรมชั่วในอดีตชาติ เจ้ากรรมนายเวรที่มิใช่มนุษย์รอบตัวก็จะสามารถรบกวนอย่างหนักในรูปแบบเข้าสิง สร้างภัยร้ายที่มาโดยไม่คาดฝันนานาชนิด หรือแม้กระทั่งพรากชีวิตได้”

“บัดนี้ด้วยเวลาจำกัด จึงขอกล่าวเพียงเท่านี้ก่อน อาอวี้ ตามข้ามาเถิด!”

อาอวี้: “ค่ะ ท่านตุลาการ!”

ท่านตุลาการ: “นรกแห่งนี้สร้างเพิ่มในปี ค.ศ. 1995 ตามเวลาโลกมนุษย์ วิญญาณผู้มีบาปภายในส่วนใหญ่เป็นชาวตะวันออก”

พวกเราร่อนลงอย่างรวดเร็วในบริเวณกว้างใหญ่ รู้สึกคล้ายเขตอุตสาหกรรมขนาดใหญ่บางแห่งในโลกมนุษย์ ต้องดูป้ายทางให้ชัด มิฉะนั้นจะหลงทางได้ง่าย ที่นี่มีประตูมากมาย ไม่มียักษ์เฝ้าหน้าประตู ทุกประตูเขียนชื่อนรกกำกับไว้ และปิดล็อกแน่นหนาหลายชั้น ที่แท้ที่นี่ก็เป็นแดนนรกใหม่อีกแห่งหนึ่ง เวียนศีรษะเสียแล้ว! เรื่องราวในโลกมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงสารพัดในชั่วพริบตาอยู่แล้ว บัดนี้แม้แต่นรกก็ยังสร้างเพิ่มมากมายเช่นนี้ แล้วเมื่อไรจึงจะชมได้หมดล่ะ?!

ท่านตุลาการกล่าวว่า “วันนี้เราจะชมเฉพาะห้องที่เจ็ดในอาคารที่เจ็ด นรกวิญญาณโดดเดี่ยวตกปลาในทะเลกระบี่ ปรโลกขาดเจ้าหน้าที่ ที่นี่จึงไม่มีคนเฝ้าประตูเลย พวกเราไปกดกริ่งกันเลยเถิด!”

อาอวี้: “ค่ะ ท่านตุลาการ!”

ลองหาดู! นี่อาคารที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ที่สี่ ที่ห้า ที่หก และที่เจ็ด ห้องหนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า หก ห้องที่เจ็ด เห็นแล้ว อักษรจีนตัวเต็มที่ใช้ในปัจจุบันเปล่งแสงสีเขียวคล้ำว่า “นรกวิญญาณโดดเดี่ยวตกปลาในทะเลกระบี่” ฉันเดินเข้าไปกดกริ่ง

ยักษ์เปิดประตูแล้วคำนับท่านตุลาการ พวกเราเข้าไป นรกแห่งนี้เป็นทะเลกว้าง ในทะเลมีปลากระบี่ดุร้ายคมกริบทั้งใหญ่เล็ก

มากมาย ที่นี่แบ่งเป็นซ้ายและขวา ด้านซ้ายวิญญาณผู้มีบาปรับโทษตามลำพัง ด้านขวารับโทษร่วมกันเป็นกลุ่มละประมาณสามถึงห้าตน นรกนี้มีสิ่งพิเศษอย่างหนึ่ง คือมียักษ์เพียงสี่ตน ฝั่งละสองตน ขาดเจ้าหน้าที่จริง ๆ ยักษ์ทั้งสี่ก็เหนื่อยมากพอแล้ว!

นรกแห่งนี้ก็ไม่เล็ก ไม่เหมือนทะเลในโลกมนุษย์ที่ก้อนหินริมหาดหนึ่งก้อนมีที่พอสำหรับคนเพียงหนึ่งหรือสองคน ตามปกติหาดในโลกมนุษย์แห่งหนึ่ง หากมีเกินห้าร้อยคนก็เรียกว่าแออัดแล้ว ที่นรกนี้ปลากระบี่เหล็กในทะเลกินคนได้ ตัวที่ใหญ่ที่สุดยาวประมาณสิบเมตร เมื่ออ้าปากสามารถกินวิญญาณผู้มีบาปสิบสองตนได้พร้อมกัน ตัวเล็กกว่าจะค่อย ๆ กินทีละคำ

ที่นี่หินก้อนเดียวกลับมีวิญญาณผู้มีบาปมากมายอยู่ข้างบน หินก้อนเล็กมากข้างตัวฉันนี้มีถึงสี่สิบห้าตน ก้อนอื่นมีมากกว่านั้นอีก วิญญาณผู้มีบาปทางซ้ายต่างยืนหรือนั่งตามลำพังบนก้อนหินริมทะเล รับโทษหนักทุกข์ทรมานจากการเกิดตายวนเวียนไม่หยุด ลองดูวิญญาณชายที่อยู่ข้างตัวนี้เถิด เขาเพิ่งรู้สึกตัว เริ่มฟื้นแล้ว ลุกขึ้นนั่งบนก้อนหิน ด้วยแรงชักนำของผลกรรมชั่วจากการตกปลา ขณะนี้เขาดูเหมือนลืมความทุกข์เมื่อครู่ไปหมดแล้ว

ฉันเห็นภาพปลารูปแบบต่าง ๆ ว่ายอยู่ในทะเลผุดขึ้นในใจเขา เขาคิดว่าตนจะต้องตกปลาทะเลแปลก ๆ เหล่านี้ได้แน่ พอตกได้จะย่างกินบนเรือทันที พลางชมทิวทัศน์ไปด้วย เขามองปลากระบี่ในทะเลด้วยแววตายินดี ข้างกายมีคันเบ็ดไฟฟ้ายาวคันหนึ่ง เมื่อมือแตะคันเบ็ด คันเบ็ดก็ยกตัวขึ้นเองทันที แล้วเกี่ยวศีรษะวิญญาณผู้มีบาปไว้อย่างรวดเร็วแม่นยำ ดูให้ชัดอีกหน่อย คงเป็นตะขอเหล็กคมรูปโค้งครึ่งวงที่อยู่บนคันเบ็ด เกี่ยวศีรษะเขาโดยเข้าไปทางปาก

ตอนนี้ในใจเขาดำมืดไปหมด เจ็บจนร้องไม่ออก เลือดเริ่มไหลจากปาก แขนขาดิ้นรนสะเปะสะปะ ยิ่งดิ้นตะขอก็ยิ่งเกี่ยวลึกเข้าไป

คันเบ็ดเหวี่ยงวิญญาณผู้มีบาปลงทะเลอย่างรวดเร็วเข้าไปในปากปลากระบี่เหล็กตัวเล็ก[169] ตัวนี้ยาวสองเมตร เมื่อถูกเหวี่ยงลงไป วิญญาณผู้มีบาปตกลงบนเสาเหล็กปลายแหลมข้างปากปลาเข้าพอดี เขาถูกเสียบค้างไว้อย่างตื่นตระหนกหวาดกลัว เลือดสดพุ่งออกทั่วร่าง ปลากระบี่เหล็กคำรามน่ากลัว แล้วกัดฉีกศีรษะเขาจนขาด จมูกและดวงตาถูกกินก่อน คำที่สองกินส่วนล่างของศีรษะลงมาถึงลำคอ เขาทุกข์ทรมานจนแขนขาหดเกร็งสั่น ปลากระบี่เหล็กใช้ปากแหลมกรีดท้องเขา แล้วค่อย ๆ กินเครื่องในจนหมด จนกระทั่งกินวิญญาณทั้งตนหมดสิ้น เมื่อกินเสร็จ มันจะคายซากวิญญาณที่แตกกระจัดกระจายชุ่มเลือดทั้งหมดกลับขึ้นไปบนก้อนหินเมื่อครู่ หลังถูกคายกลับขึ้นหิน ลมกรรมในนรกวิญญาณโดดเดี่ยวตกปลาในทะเลกระบี่ก็พัดมา ทำให้วิญญาณผู้มีบาปกลับคืนสภาพและฟื้นขึ้น พอถูกลมแห่งกรรมนี้พัด ร่างเขาก็คืนสภาพและฟื้นขึ้นเอง แล้วรับโทษซ้ำต่อไป เฮ้อ! นี่เป็นความทุกข์ทรมานอย่างที่สุดไม่มีสิ่งใดเปรียบ!

ท่านตุลาการสั่งให้ยักษ์พาวิญญาณผู้มีบาปตนนี้มาให้อาอวี้สัมภาษณ์ เขายังหมดสติอยู่ ยักษ์หิ้วมาแล้วก็ยังสะลึมสะลือ ฉันกำลังทำสีหน้าอึดอัดใจ หมดสติอย่างนี้จะสัมภาษณ์ได้อย่างไร? ยักษ์รีบอธิบายว่า ตอนนี้จะให้เขาดื่มน้ำขิงเรียกวิญญาณกลับของปรโลกหนึ่งชาม เพื่อเพิ่มอุณหภูมิร่างกายเล็กน้อย และฟื้นพอพูดได้ ก็จะสัมภาษณ์ได้แล้ว เมื่อสัมภาษณ์เสร็จจึงให้ลมกรรมพัดต่อเพื่อรับโทษ

ยักษ์สาดน้ำเย็นปลุกวิญญาณผู้มีบาปให้ฟื้น หลังดื่มน้ำขิงเรียกวิญญาณกลับ เขาก็เริ่มเป็นปกติ แต่ยังดูอ่อนล้าและทรมานมาก ยักษ์สั่งให้เขาบอกตามจริงว่าเหตุใดจึงตกนรกแห่งนี้มารับทุกข์[170]

วิญญาณผู้มีบาป: “ตอนมีชีวิตผมทำธุรกิจขายส่งอาหารทะเลแห้งในเมืองแห่งหนึ่งทางตะวันออก หาเงินได้มาก แต่มีเพื่อนรู้ใจน้อยเหลือเกิน รู้สึกว่าไม่มีใครรอบตัวจริงใจกับผม ผมเป็นคนโดดเดี่ยว ส่วนเพื่อนกินเพื่อนเที่ยวทางธุรกิจนั้นมีมาก ล้วนเป็นเพื่อนจอมปลอม ต่างใช้ประโยชน์กัน ทุกวันยังต้องยิ้มเข้าหากัน ไม่มีความหมายเลย ผมไม่อยากทำธุรกิจขายส่งอาหารทะเลมานานแล้ว เพียงแต่ธุรกิจดีมาตลอด จึงทำเพื่อหาเงินเท่านั้น อีกทั้งผมชอบตกปลาเป็นพิเศษตั้งแต่เด็ก เหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้ผมตกนรกแห่งนี้คือ ตอนนั้นคิดว่าตนยังหนุ่มก็มีฐานะมั่นคงแล้ว น่าจะลองทำธุรกิจที่ตนชอบดูบ้าง ถึงขาดทุนก็ไม่เป็นปัญหามาก ผมจึงเริ่มเสาะหาอุปกรณ์ตกปลาเฉพาะทางจากทั่วโลก รวมทั้งหาอุปกรณ์ เสื้อผ้า และเครื่องมือคุณภาพดีสำหรับผจญภัยและปีนเขา แล้วเปิดร้านที่เน้นขายอุปกรณ์ตกปลาโดยเฉพาะ และขายสินค้าเกี่ยวกับการผจญภัยปีนเขาบ้างด้วย

ผมเปิดร้านด้วยความคิดว่า ลองดู ถ้าขาดทุนก็ช่างมัน ใครจะรู้ว่าร้านตกปลาแห่งนี้กลับขายดีมาก ทำให้ผมมั่นใจขึ้นมาก ทั้งยังได้รู้จักเพื่อนนักตกปลาที่ชอบสิ่งเดียวกัน ผมจึงคิดส่งเสริมทักษะตกปลาเพื่อเพิ่มยอดขายของบริษัท”

“หลังส่งเสริมการขาย ธุรกิจของบริษัทก็ก้าวขึ้นไปอีกระดับภายในเวลาไม่นาน ผมเองก็คิดว่าตนลงทุนเก่ง จึงยิ่งโหม

ประชาสัมพันธ์ไปยังบริษัท บุคคล และกลุ่มต่าง ๆ จัดกิจกรรมอย่างงานวันเกิดสนุกสนานบนเรือล่องแม่น้ำตกปลา หรือบริการแบบแพ็กเกจครบชุด เป็นต้น ผมยังช่วยคนที่สนใจเหมือนกันเปิดร้านอาหารตกปลา ร้านขายอุปกรณ์ตกปลา และอื่น ๆ ต่อมาจึงคิดว่าจะทุ่มเทกำลังทั้งหมดเพื่อวางแผนอนาคตอันสวยงาม ว่าจะขยายบริษัทตกปลาต่อไปอย่างไร”

“เพราะทรัพย์สินครอบครัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผมจึงยกระดับที่อยู่อาศัยไปอยู่ในย่านคนรวย ครอบครัวสามคนของเราย้ายเข้าอยู่คฤหาสน์หลังใหญ่ขนาดหลายพันฉื่อ[171] มีคนรับใช้หลายคนในบ้าน แต่ช่วงเวลาดี ๆ อยู่ได้ไม่นาน หลังย้ายเข้าคฤหาสน์ไม่ถึงสามเดือน ลูกชายเริ่มอ่อนไหวและขี้กลัวมาก ทั้งวันหวาดผวาว่ามีคนจะตีเขา แต่ที่บ้านไม่มีใครจะตีเขาเลย ภรรยาผมก็ปวดเอวและเป็นโรคซึมเศร้า ทั้งยังอาละวาดทุกวัน สงสัยว่าผมมีความสัมพันธ์นอกสมรส เป็นต้น คนรับใช้ในบ้านก็เปลี่ยนไม่หยุด”

“ภรรยาและลูกชายต่างไปพบจิตแพทย์ กินยาและฉีดยา แต่อาการไม่เพียงไม่ดีขึ้น ยังรุนแรงขึ้นอีก ต่อมาขอเพียงมีเสียงอะไรดังขึ้นกะทันหันในบ้าน ลูกชายก็กลัวจนไปหลบ ลูกชายที่แต่ก่อนไร้เดียงสาร่าเริงกลับกลัวแสงจ้า ชอบที่มืดสลัว เพื่อไม่ให้แสงแดดส่องเข้าบ้านโดยตรง จึงต้องปิดม่านทุกบาน ส่วนผมเพราะความสัมพันธ์กับภรรยาไม่ดี อยู่บ้านก็ถูกด่า จิตใจไม่ดี จึงเริ่มนัดเพื่อนไปดื่มเหล้าร้องคาราโอเกะแก้กลุ้มทุกวัน ทั้งยังมีความสัมพันธ์นอกสมรสกับหญิงสาวคนหนึ่งที่คาราโอเกะ ทำให้เธอตั้งครรภ์สองครั้ง และยุยงให้เธอทำแท้ง”[172]

“ผมเริ่มใช้ชีวิตหมกมุ่นในสุราและความสำเริงสำราญ บางครั้งไม่กลับบ้านเลย แต่ในใจยังนึกถึงลูกชาย ครั้งหนึ่งหลังเมาสุรา ผมมีไข้แล้วหมดสติ รถพยาบาลพาไปโรงพยาบาล พอเข้าโรงพยาบาลครั้งนี้ก็ตรวจพบมะเร็งตับระยะสุดท้าย หลังถูกความเจ็บปวดสารพัดทรมานอยู่สามเดือน ผมก็จำต้องจากโลกมนุษย์ไปอย่างทุกข์ทรมาน ฮือ ฮือ ฮือ... ผมยังไม่ทันเข้าใจเลยว่าเกิดอะไรขึ้น ก็ถูกหนิวโถวกับหม่าเมี่ยนใช้โซ่เหล็กลากมานรกอย่างมึนงงแล้ว”[173]

พญายมราชผู้ครองปรโลกทรงตบโต๊ะด้วยพระพิโรธแล้วตรัสว่า “xxx เจ้ารู้ความผิดของตนหรือไม่? นำบุญวาสนาอันอุดมมาเกิดในโลกมนุษย์ แต่ไม่ใช้ให้ดี ไม่ทำความดีบ่มเพาะบุญต่อ กลับใช้บุญวาสนาไปในทางที่ผิด ประกอบอาชีพฆ่าสัตว์ทำลายชีวิต ทั้งยังยุยงผู้อื่นให้ทำด้วย ทำลายความคิดความเห็นของผู้คนอย่างร้ายแรง ตัดจิตเมตตากรุณาของคน!

กรรมชั่วที่หนักที่สุดของเจ้าในชาตินี้คือการตกปลาฆ่าสัตว์ ให้คุมตัวลงไปรับโทษในนรกวิญญาณโดดเดี่ยวตกปลาในทะเลกระบี่หนึ่งหมื่นปีก่อน จนกว่าร้านตกปลาในโลกมนุษย์ทั้งหมดที่เปิดขึ้นเพราะเจ้าจะเลิกกิจการ เจ้าจึงออกมาพบข้าได้ แล้วค่อยพิพากษาความผิดอื่นต่อ!”

ตอนนั้นวิญญาณผู้มีบาปตกใจจนร้องขอความช่วยเหลือเสียงดัง คุกเข่าถามพญายมราชว่า “ร้านตกปลาของผมเปิดเพียงแปดปี ทำไมต้องถูกตัดสินให้รับโทษในนรกหนึ่งหมื่นปีด้วยขอรับ? ทั้งยังต้องรอให้ร้านตกปลาทั้งหมดเลิกกิจการ ร้านอื่นเกี่ยวข้องอะไรกับผม ผมไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นเสียหน่อย!”

พญายมราชยังตรัสด้วยพระพิโรธว่า “ร้านตกปลาในโลกมนุษย์ขณะนี้ ขอเพียงเปิดกิจการเพราะได้รับอิทธิพลจากโฆษณาของเจ้า บัญชีเหตุและผลตามกฎแห่งปรโลกนี้ เจ้าต้องรับแรงกรรมห้าส่วนในสิบ เจ้าของร้านก็รับห้าส่วนในสิบเช่นกัน หากเจ้าของร้านเปิดสาขาที่สองต่อ เจ้ารับสามส่วนในสิบ ส่วนเจ้าของร้านรับเจ็ดส่วนในสิบ หากไม่มีอิทธิพลโฆษณาของเจ้า ร้านที่ก่อกรรมฆ่าสัตว์เหล่านี้ก็จะไม่เปิด ส่วนร้านที่ไม่ได้เปิดเพราะโฆษณาของเจ้าดึงดูด ปรโลกก็จะไม่บันทึกโทษใส่ชื่อเจ้าอย่างส่งเดช

เจ้าหน้าที่สำคัญของปรโลกล้วนมีการรักษาศีลเป็นพื้นฐาน ผู้รักษาศีลมีรัศมีกาย ยิ่งคุณแห่งศีลบริสุทธิ์ ตำแหน่งก็ยิ่งสูง เดิมทีตอนนี้เจ้าควรเป็นผู้มั่งคั่งสูงศักดิ์มาก สุขภาพดี และครอบครัวเจริญรุ่งเรืองในโลกมนุษย์ เจ้าเคยเป็นผู้ทำความดีอย่างยิ่งในชาติหนึ่ง ทำทานสะสมบุญวาสนาไว้มาก เหตุปัจจัยของผลดีมาสุกงอมในชาตินี้ ดังนั้นชาตินี้ไม่ว่าประกอบอาชีพใดก็จะรุ่งเรือง ทั้งยังมีผู้คนเกื้อหนุน ทรัพย์สินครอบครัวจะเป็นสองเท่าของที่เจ้ามีอยู่จริง ไม่นึกว่าเมื่อเกิดมาชาตินี้ เจ้ากลับตกปลาตลอด พอเรียนจบยังไปทำธุรกิจขายส่งอาหารทะเล เงินที่ได้จากธุรกิจขายส่งอาหารทะเลทั้งหมดนั้น แลกมาด้วยการสูญเสียบุญวาสนา

ธุรกิจขายส่งอาหารทะเลทำให้บุญวาสนาในชาตินี้ของเจ้าหายไปอย่างรวดเร็วครึ่งหนึ่ง ปรโลกส่งคำเตือนผ่านความฝันหลายครั้งแล้ว ให้เจ้าฝันว่าถูกสัตว์ทะเลกินหรือไล่ฆ่า ความฝันนั้นคือสัญญาณเตือนว่าเจ้าควรหยุด ควรประกอบอาชีพสุจริต อย่าใช้บุญวาสนาอย่างสิ้นเปลืองไปกับกรรมชั่วฆ่าสัตว์อีก แต่เจ้ากลับไม่รู้ตัว ไม่สำรวจตน และไม่มีจิตที่สำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้ ยังเพิ่มความถือตัวและพิษแห่งความโลภ ไม่ทำความดีสะสมคุณธรรม

ทั้งยังส่งเสริมขยายร้านตกปลาที่ฆ่าสัตว์อย่างไม่หยุด โดยอ้อมผลักดันให้ธุรกิจร้านอาหารตกปลาในโลกมนุษย์เติบโต หนี้เหตุและผลตามกฎแห่งปรโลกนี้ เจ้าต้องค่อย ๆ รับทุกข์ชดใช้ในนรกแห่งปรโลก

หากเจ้าประกอบอาชีพสุจริตบางอย่างในโลกมนุษย์ ขอเพียงไม่ก่อความชั่วร้ายใหญ่หลวง แม้ไม่ได้ทำความดี ปฏิบัติธรรม หรือสะสมบุญเป็นพิเศษ ด้วยบุญวาสนาของเจ้า ขณะนี้ก็ควรยังใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในโลกมนุษย์ ไม่ถึงกับตกนรกรับความทุกข์ไร้ประมาณไร้ขอบเขตอย่างบัดนี้”

พญายมราช: “ยักษ์วิญญาณโดดเดี่ยว!”

ยักษ์วิญญาณโดดเดี่ยว: “อยู่ขอรับ!”

พญายมราช: “คุมตัวเขาลงไปรับโทษในนรกวิญญาณโดดเดี่ยวตกปลาในทะเลกระบี่ทันที ให้ชดใช้หนี้กรรมจนหมด!”

วิญญาณผู้มีบาป: “ฮือ ฮือ ฮือ... ตอนนี้ผมเสียใจจริง ๆ ที่แต่ก่อนโลภเกินไป อยากเพิ่มทรัพย์สินครอบครัวอยู่ตลอด แต่วิธีที่ใช้ผิด คุณผู้หญิง คุณต้องเขียนทุกสิ่งที่ผมเล่าออกมาทั้งหมดนะครับ ขอให้เพื่อน ๆ ของผมเมื่ออ่านแล้ว รีบแก้ไข อย่าตกปลาและอย่าเปิดร้านตกปลาต่อไปอีก”

“คุณผู้หญิง ผมขอร้องนะครับ! ขอเพียงคุณเขียนสิ่งที่ผมเล่าเมื่อครู่ออกมา เพื่อน ๆ ของผมอ่านแล้วต้องรู้แน่ว่าเป็นผมที่ตกนรกรับทุกข์อยู่ ตอนนั้นพวกเขารู้เรื่องครอบครัวและความคิดบางอย่างของผม พวกเขาต้องเชื่อแน่ว่าสิ่งที่คุณเขียนเป็นความจริง อ่านแล้วต้องแก้ไขแน่นอน ขอเพียงพวกเขาแก้ไขโดยเร็ว ไม่ทำกรรมชั่วตกปลาฆ่าสัตว์ ก็ช่วยลดเวลารับทุกข์ในนรกของผมได้

ด้วย! ฮือ ฮือ ฮือ... ไม่มีใครอยากรับความทุกข์ในนรกอย่างไร้ประมาณไร้ขอบเขตในอนาคต ฮือ ฮือ ฮือ... ผมอยากออกจากที่นี่จริง ๆ หนึ่งหมื่นปีช่างยาวนานเพียงใด! ฮือ ฮือ ฮือ...”

อาอวี้: “คุณผู้ชายคะ ฉันรู้จักเมืองที่ท่านกล่าวถึง เมืองนั้นมีกรรมฆ่าสัตว์หนักมาก ที่แท้ท่านแบกกรรมดำหนักขนาดนี้อยู่ การเขียนหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ให้ดีเป็นหน้าที่ของฉัน เรื่องที่ท่านเพิ่งเล่า ฉันจะเขียนออกมาให้ครบทั้งหมดแน่นอน ท่านควรระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระพุทธานุภาพอันเมตตาจะเกื้อหนุนท่าน ฉันจะอุทิศบุญกุศลจากการเขียนหนังสือนี้ให้ท่านพ้นทุกข์พบสุขโดยเร็วด้วยค่ะ”

วิญญาณผู้มีบาป: “ฮือ ฮือ ฮือ... อย่างตอนที่พวกเราคุยกันอยู่นี้ แม้ร่างกายเจ็บปวด ผมยังฝืนทนระลึกถึงพระพุทธเจ้าได้ แต่เดี๋ยวก็ต้องเริ่มรับโทษอีก ความทุกข์จะเพิ่มขึ้นมหาศาลโดยไม่มีช่วงว่าง เวียนศีรษะและสติไม่แจ่มชัด จนระลึกออกมาไม่ได้เลย จริง ๆ ฮือ ฮือ ฮือ... ขอให้คนทั้งโลกอย่าตกปลาเลยตลอดไป อย่าตกนรกรับโทษ อย่าเป็นเหมือนผมที่ทุกข์ทรมานเช่นนี้เป็นอันขาด ตายแล้วก็ยังต้องรับโทษในนรกที่มองไม่เห็นจุดสิ้นสุด! ฮือ ฮือ ฮือ...”

ท่านตุลาการ: “พอแล้ว! ด้วยเวลาจำกัด ข้าเห็นว่าวันนี้เจ้าร่วมมือดีมาก ให้ข้อมูลแก่อาอวี้เพื่อเขียนหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ทั้งยังตั้งความปรารถนาดี ขอให้คนทั้งโลกไม่ตกปลาอีกตลอดไป และไม่ตกนรกรับโทษ เช่นนั้นก็ดี! บัดนี้ข้าจะบันทึกความดีให้เจ้าหนึ่งครั้ง อนุญาตให้ไปฟังพระกษิติครรภโพธิสัตว์แสดงธรรมหนึ่งครั้ง พักจากความทุกข์ชั่วคราว”[174]

ยักษ์วิญญาณโดดเดี่ยว: “ขอรับ ท่านตุลาการ! จะพาเขาไปเดี๋ยวนี้”

อาอวี้: “ขอถามท่านตุลาการค่ะ ทำไมคุณผู้ชายคนนั้นจึงไปฟังพระกษิติครรภโพธิสัตว์แสดงธรรมได้ทันที วิญญาณผู้มีบาปที่เคยสัมภาษณ์ก่อนหน้านี้ทุกข์หนักกว่าเขา และหวาดกลัวยิ่งกว่าเขา ทำไมท่านจึงไม่บันทึกความดีให้พวกเขาหนึ่งครั้งบ้างคะ?”

ท่านตุลาการ: “อาอวี้เอ๋ย! ที่จริงนรกก่อตัวขึ้นจากกรรมดำชนิดหนึ่งที่เกิดหลังคนละเมิดศีล คนตกนรกเพราะพฤติกรรมของตนเองชักนำมา เขาเคยปฏิบัติวิธีระลึกถึงพระพุทธเจ้าในอดีตชาติหนึ่ง แม้ไม่ขยันเพียร ในชาตินั้นเขาทำทานนานาชนิด แต่ไม่ได้อุทิศผลอย่างถูกหลัก ถึงอย่างนั้นผลของกรรมดีทั้งหลายที่ทำไว้ก็สุกงอม กลายเป็นความมั่งคั่งสูงศักดิ์ในชาตินี้ น่าเสียดายที่เขาไม่ถนอมบุญวาสนาให้ดี ใช้สูญเสียหมดก่อนเวลา แล้วตกนรก

ท่านทั้งสองมีเหตุปัจจัยเกี่ยวข้องกันด้วย เมื่อครู่ตอนท่านสัมภาษณ์ ได้กระตุ้นจิตปรารถนาจะพ้นทุกข์ของเขา ทำให้เขารู้สึกขึ้นมาแล้วตั้งความปรารถนาดี เป็นกุศลจิตของเขาที่ช่วยให้ตนได้รับการบันทึกความดีหนึ่งครั้ง ไม่ใช่ข้าดูแลเขาเป็นพิเศษ ‘หากผู้ใดปรารถนาจะรู้แจ้งพระพุทธเจ้าทั้งปวงในสามกาล พึงพิจารณาสภาวะแห่งธรรมธาตุ ทุกสิ่งล้วนจิตสร้าง’”[175]

ท่านตุลาการ: “เอาละ อาอวี้! วันนี้ดึกมากแล้ว โลกมนุษย์ผ่านไปอีกคืนหนึ่งแล้ว กลับไปก่อนเถิด! เชิญมาอีกโดยเร็ว”

อาอวี้: “อาอวี้ขอประนมมือคารวะท่านตุลาการ ขอบพระคุณค่ะ! อาอวี้จะมาอีกให้เร็วที่สุดแน่นอน!”

19. อาอวี้เข้าเฝ้าเทพเฉิงหวง

ขอน้อมขอบพระคุณพระพุทธานุภาพที่เกื้อหนุนคุ้มครอง! ออกเดินทางด้วยดอกบัวขาว!

นโม พระอมิตาภพุทธะ! อาอวี้ขอประนมมือคารวะท่านตุลาการ!

อาอวี้: “ท่านตุลาการคะ วันนี้อยากถามว่า ฉันเคยเห็นศาลเทพเฉิงหวงในโลกมนุษย์ และเคยเห็นศาลเล็ก ๆ ของอู่ตี้กงนับไม่ถ้วน ทั้งสองต่างกันอย่างไรแน่คะ หากมีเทพเฉิงหวงจริง ขอท่านพาอาอวี้ไปเยี่ยมคารวะด้วยค่ะ”

ท่านตุลาการ: “หน้าที่การงานของเทพเฉิงหวงกับอู่ตี้กงมีจุดร่วมแม้รูปแบบต่างกัน ส่วนหลักคือคุ้มครองคนในโลกมนุษย์ให้เดินทางเข้าออกปลอดภัย สำหรับชื่ออู่ตี้กงนั้น โดยเฉพาะในช่วงหนึ่งพันปีมานี้ คนในโลกมนุษย์ชอบเรียกเช่นนี้ และสืบทอดกันมาจนปัจจุบัน ก่อนหน้านี้ได้แนะนำหน้าที่ของอู่ตี้กงในโลกมนุษย์คร่าว ๆ แล้ว ปรโลกเองก็เพิ่มจำนวนอู่ตี้กงให้เหมาะกับความเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ ในโลกมนุษย์ปัจจุบัน เพื่อดูแลคุ้มครองผู้คน

ในปรโลกมีสำนักเฉิงหวงแห่งหนึ่ง ผู้มีตำแหน่งสูงสุดในสำนักคือเทพเฉิงหวง ใต้บังคับบัญชายังมีเจ้าหน้าที่ปรโลกส่วนหนึ่งเป็นอู่ตี้กง อู่ตี้กงทั้งหมดช่วยงานและรับคำสั่งจากเทพเฉิงหวง เทพเฉิงหวงรับผิดชอบข้อมูลนานาชนิดเกี่ยวกับการเวียนว่ายของผู้คนทั้งหมดในชมพูทวีปทางใต้ ในสำนักเฉิงหวงมีวังอินเต๋อ ทำหน้าที่บันทึกความดีอันยิ่งใหญ่ที่ผู้คนทำไว้โดยเฉพาะ วังอินเต๋อยัง

เป็นสำนักงานใหญ่ของข้อมูลการเวียนว่ายของคนในโลกมนุษย์อีกส่วนหนึ่งด้วย[176]

หากอาอวี้อยากถามว่าชาติก่อนตนเคยอยู่ที่ไหน มีฐานะตัวตนอย่างไร เป็นชายหรือหญิง เคยทำความดีอันยิ่งใหญ่หรือไม่ ขอเพียงท่านเกิดอยู่ในชมพูทวีปทางใต้มาตลอดทุกชาติ เทพเฉิงหวงก็จะบอกตัวตนและแรงกรรมต่าง ๆ ในการเวียนว่ายไม่หยุดของท่านได้อย่างชัดเจน แน่นอนว่าไม่ได้หมายความว่าหากท่านไม่ได้เกิดในชมพูทวีปทางใต้ เทพเฉิงหวงจะไม่รู้ เพียงแต่หากไปเกิดในดินแดนอื่น ก็ไม่อยู่ในขอบเขตการดูแลบันทึกของท่านเท่านั้น

เทพเฉิงหวงแห่งปรโลกได้รับมอบหมายจากเบื้องบนให้มาที่นี่ตั้งแต่เริ่มสร้างปรโลก อีกครู่อาอวี้สัมภาษณ์เทพเฉิงหวงด้วยตนเองได้ เพื่อคลี่คลายข้อสงสัยในใจ บัดนี้จะพาท่านไปชมสำนักเฉิงหวง สำนักอยู่ทางตะวันออกสุดของปรโลก”

อาอวี้: “ขอบพระคุณท่านตุลาการค่ะ! รบกวนท่านนำทางด้วย”

ดีใจจริง ๆ! อีกครู่จะได้พบเทพเฉิงหวงผู้เก่าแก่ในตำนาน ลองคิดดูว่าจะถามอะไรเมื่อเข้าเฝ้าดี ช่างละอายที่ตนเป็นปุถุชนพื้นภูมิต่ำต้อย ไร้คุณธรรมไร้การปฏิบัติ ไม่มีอะไรดี ๆ จะถาม ถามเรื่องพญายมราชผู้ครองปรโลก ซึ่งเป็นผู้ปกครองสูงสุดของปรโลกดีกว่า! เหตุใดพระองค์จึงต้องเป็นพญายมราชในนรก ทุกคนพบพญายมราชก็กลัว อีกครู่ก็จะได้คลี่คลายข้อสงสัยในใจ พวกเราใกล้ถึงแล้ว! เรือนใหญ่แบบโบราณเบื้องหน้าค่อย ๆ ปรากฏแก่สายตา พวกเราค่อย ๆ ร่อนลงบนพื้นราบ

สำนักเฉิงหวงสีน้ำตาลเข้มที่งดงามแบบโบราณปรากฏตรงหน้า ผู้เฝ้าประตูไม่ใช่ยักษ์ แต่เป็นนักรบสองนายแต่งกายแบบโบราณถืออาวุธ เมื่อเห็นท่านตุลาการ ทั้งสองก็ยิ้มและคำนับต้อนรับ

ทั้งสองกำลังก้มคำนับท่านตุลาการแล้วกล่าวว่า “เทพประตูซ้ายขอคารวะท่านตุลาการ! เทพประตูขวาขอคารวะท่านตุลาการ!”

เทพประตูซ้ายกล่าวว่า “ท่านเฉิงหวงกำชับพวกเราไว้แล้วว่าท่านตุลาการจะพาผู้เขียนหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ซึ่งห้อยป้ายอาญาสิทธิ์ของปรโลก คนในโลกมนุษย์ชื่อซ่างกวนอวี้ฮวามาสัมภาษณ์ท่านเฉิงหวง คงเป็นท่านซ่างกวนอวี้ฮวาผู้อยู่ข้างท่านตุลาการนี่เอง!” เทพประตูทั้งสองมองป้ายอาญาสิทธิ์ที่ห้อยอยู่บนตัวฉันพร้อมกัน

ท่านตุลาการกล่าวว่า “ไม่ต้องมากพิธี! ผู้นี้คืออุบาสิกาซ่างกวนอวี้ฮวา อาอวี้ ผู้เขียน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ จริง ขอเทพประตูซ้ายนำทางไปคารวะท่านเฉิงหวงด้วย”

เทพประตูทั้งสองหน้าตาไม่ดุมาก รูปร่างค่อนข้างกำยำ คล้ายนักรบโบราณตัวสูงใหญ่ สำนักเฉิงหวงแห่งนี้กว้างใหญ่มาก เป็นจวนระดับขุนนางปรโลกอีกแห่งหนึ่ง รอบบริเวณมีเจ้าหน้าที่หลายคนแต่งกายแบบคู่ตี้กงเดินไปมา เมื่อพบท่านตุลาการต่างก็ยิ้มและคำนับ

เมื่ออาอวี้มองไป เห็นซุ้มประตูใหญ่สองซุ้มอยู่ตรงหน้าทางซ้ายและขวา ด้านซ้ายเขียนว่า “คุณธรรมที่ไม่ประกาศนำบุญวาสนายาวนาน” ด้านขวาเขียนว่า “คุณธรรมที่ประกาศนำบุญวาสนาชั่ว

ขณะ” ตรงกลางอาคารข้างหน้ามีอักษรใหญ่สามตัวว่า “福德宫” — วังฝูเต๋อ[177]

เทพประตูซ้ายกล่าวว่า “เชิญท่านตุลาการกับอุบาสิกาอาอวี้เข้าไป ท่านเฉิงหวงกำลังทำงานอยู่ในห้องโถงใหญ่”

เทพเฉิงหวงมีรูปลักษณ์เป็นผู้อาวุโสสมัยโบราณที่เมตตา สวมเครื่องแต่งกายโบราณหนาหนัก เมื่อเห็นพวกเราก็ยิ้ม

“หญิงสามัญชนช่างกวนอวี้ฮวาขอคารวะท่านเฉิงหวงค่ะ! วันนี้มาเยี่ยมคารวะ อยากถามว่า พญายมราชผู้ครองปรโลก ผู้บัญชาการสูงสุดของปรโลก มีเหตุปัจจัยใดจึงดำรงตำแหน่งสูงสุดนี้คะ?

ข้าพเจ้ารู้ตั้งแต่เด็กว่ามีพญายมราชผู้ตัดสินเรื่องราวอย่างยุติธรรม ชาตินี้ผู้ที่เล่าเรื่องพญายมราชให้ฟังเป็นคนแรกคือย่าของข้าพเจ้า นึกถึงตอนเด็กที่มักเห็นย่าถูกสะใภ้ทั้งหลายกดขี่ทุบตี และด่าทอ ย่าทนรับแล้วปล่อยเรื่องจบทุกครั้ง ไม่เคยไปฟ้องพ่อหรืออาทั้งหลาย ย่าเชื่อมั่นว่าในปรโลกมีพญายมราชที่ดุร้ายทั้งยังสอนข้าพเจ้าเสมอว่า การอยู่ร่วมกับผู้อื่นต้องยึดความอดทนเป็นหลัก คำสอนช่วงหนึ่งของย่าที่ผุดในใจบ่อย ๆ คือ ‘ยัยหนูเอ๋ยจำไว้นะ อย่ากลัวว่าจะเสียเปรียบ ถูกใส่ร้ายหรือเข้าใจผิด เวลาพวกเราทำอะไร ฟ้ามองอยู่ ทุกคนต้องตาย ในปรโลกมีพญายมราชซึ่งจะจัดการทุกสิ่งอย่างยุติธรรมเอง ขอเพียงการกระทำของเราไม่ผิดต่อผู้อื่น ก็ไม่จำเป็นต้องใส่ใจว่าจะเสียเปรียบ ถูกใส่ร้ายหรือเข้าใจผิด การอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวย่อมต้องมีคนรับและคลี่คลายแรงกดดันต่าง ๆ แม้คำพูดและการกระทำของอาสะใภ้ทั้งหลายจะเกินเลย ย่าเป็นผู้ใหญ่ รับไว้คนเดียวแล้วรักษา

ความสงบในบ้านได้ก็พอแล้ว แต่หลานเอ๋ย ห้ามเอาอย่างพฤติกรรมไม่ดีที่ตีด่าคนเด็ดขาด มิฉะนั้นโตขึ้นแต่งเข้าบ้านสามีแล้วจะทำให้คนรังเกียจ เป็นผู้หญิงต้องอดทนให้ได้ พวกเราจะไม่ทำสิ่งที่ทำร้ายผู้อื่นตลอดไป ยอมให้คนอื่นผิดต่อเรา แต่เราไม่ผิดต่อคนอื่นก็พอ เมื่อผู้อื่นผิดต่อเรา เราไม่คิดเล็กคิดน้อยในเรื่องเช่นนี้ ไม่เก็บไว้ในใจ ลืมมันเสีย เบื้องบนและพญายมราชย่อมรู้เอง’[178]

อาอวี้ได้ยินย่าบอกมาตั้งแต่เล็กเสมอว่า พญายมราชยุติธรรมเพียงใด และทรงรู้ทุกอย่าง อาอวี้จึงอยากถามเรื่องพญายมราชผู้ครองปรโลก ผู้ปกครองสูงสุดของปรโลก ว่าเหตุใดพระองค์จึงต้องเป็นพญายมราชอยู่ในนรกคะ?”

เทพเฉิงหวง: “ยินดีต้อนรับอาอวี้มาสัมภาษณ์ในปรโลก พวกเราในปรโลกทุกระดับต่างสนับสนุนการจัดพิมพ์ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ อย่างเต็มที่ ทุกเรื่องทุกสิ่งไม่พ้นเหตุปัจจัยและผลกรรม ย่าของท่านเคยมีชาติหนึ่งเป็นแม่ลูกกับท่าน ในชาตินั้นย่าหัวเราะเยาะการกราบพระพุทธเจ้าของท่าน ยังดีที่เพียงหัวเราะเยาะ ไม่ได้ทำสิ่งอื่นขัดขวาง เพราะกรรมจากการหัวเราะเยาะอาอวี้กราบพระพุทธเจ้าสุกงอม ชาตินี้จึงหลังค่อมและถูกคนในบ้านกดขี่ตีด่า แต่ข้อดีคือชาตินี้ย่าของท่านเผชิญเหตุปัจจัยย้อนแย้งและแรงกดดันต่าง ๆ ในครอบครัวโดยไม่เกิดโทสะเพิ่มกรรมดำ ทั้งยังทนรับความไม่ราบรื่น จึงนอกจากลบล้างกรรมเก่าไปตามเหตุปัจจัยแล้ว ยังสะสมบุญวาสนาที่จะได้เลื่อนขึ้นสวรรค์ในภายหน้าด้วย[179]

สรรพสัตว์แต่ละตนต่างกำลังสร้างชีวิตในอนาคตของตนเอง คนทั้งปวงไม่พ้นกรรมสามชนิด คือกรรมดี กรรมชั่ว และอัพยาก

ตกรรม ซึ่งไม่จัดเป็นดีหรือชั่ว ตัวอย่างเช่น คนสามคนซื้อเสื้อสีดำแบบเดียวกันพร้อมกัน ก ซื้อเพื่อให้เพื่อนบ้านยากจน สีดำไม่เห็นคราบง่าย ไม่ต้องซักบ่อย จึงสะดวก ก กำลังทำกรรมดี อนาคตจะได้รับผลดี ข คิดว่าซื้อเสื้อดำนี้จะสะดวกเวลาไปขโมยของตอนกลางคืน ข กำลังทำกรรมชั่ว อนาคตจะได้รับผลชั่ว ส่วน ค ไม่มีอะไรทำ ซื้อหรือไม่ซื้อก็ได้ เจ้าของร้านบอกให้ซื้อก็ซื้อ ค กำลังทำอัพยากตกรรม อนาคตจะได้รับผลของอัพยากตกรรม หากกรรมดีมีกำลังมากก็ได้รับผลเป็นมนุษย์หรือเทวดา หากกรรมชั่วมีกำลังมากก็ตกนรก ภูมิเปรต หรือภูมิเดรัจฉาน หากอัพยากตกรรมมีกำลังมาก ส่วนใหญ่จะเข้าสู่ภูมิมนุษย์หรือภูมิผี กล่าวคือยังไม่พ้นภพทั้งสาม หากต้องการพ้นภพทั้งสาม พ้นการเกิดตาย และได้ความหลุดพ้นอันยิ่งใหญ่ตลอดไป ต้องรักษาศีล ระลึกถึงพระพุทธเจ้า ปฏิบัติคุณธรรมที่ไม่ประกาศและกุศลธรรมทั้งหลาย ตั้งมหาโพธิจิตและความปรารถนาดี กล่าวคือเบื้องบนมุ่งแสวงหาพุทธมรรคอันสูงสุด เบื้องล่างช่วยชี้นำสรรพสัตว์ผู้ทุกข์ยากทั้งปวง ต้องมีแต่ความปรารถนาดีอันบริสุทธิ์ ไม่มีความเห็นแก่ตัวหรือความคิดเจือปน หากในความปรารถนาดีนั้นมีความเห็นแก่ตัวหรือความคิดเจือปนเพียงเล็กน้อย อนาคตตนก็ยังต้องรับผลของความเห็นแก่ตัวหรือความคิดเจือปนเล็กน้อยนั้น[180]

ส่วนเหตุใดพญายมราชจึงเป็นผู้ปกครองสูงสุดของปรโลกนั้น เป็นเพราะในอดีตชาติหนึ่ง พระองค์เป็นแม่ทัพใหญ่ในโลกมนุษย์ ผู้เปี่ยมด้วยความเที่ยงตรงและน่าเกรงขาม แม่ทัพใหญ่บัญชาการกองทัพใหญ่หลายกอง ครั้งหนึ่งในมหาสงคราม ฝ่ายศัตรูใช้กลอุบายคดโกงเจ้าเล่ห์ ทำให้แม่ทัพใหญ่ผู้เที่ยงตรงสู้ไม่ไหวและพ่ายแพ้อย่างย่อยยับ ตอนนั้นแม่ทัพโศกเศร้าอย่างที่สุด ปฏิญาณต่อ

ฟ้าว่า ‘บัดนี้ข้าจำต้องพ่ายแพ้อย่างย่อยยับ หากภายหน้ามีโอกาสจะต้องแก้แค้น ลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมายที่คดโกงเจ้าเล่ห์ทุกคนอย่างเข้มงวด ข้าจะทำให้พวกเขาสำนึกแก้ไขอย่างจริงใจ กลับมาเป็นคนดีอีกครั้ง’

เหล่านักรบที่ติดตามแม่ทัพใหญ่ในเวลานั้นก็ร่วมตั้งปณิธานตามแม่ทัพว่า จะลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมายที่คดโกงเจ้าเล่ห์ทั้งหมดอย่างเข้มงวด ขณะที่แม่ทัพใหญ่ตั้งปณิธานด้วยความโศกเศร้าอย่างที่สุดนี้ มีความโทษตนเองว่าระวังป้องกันไม่เพียงพอทำให้นักรบใต้บังคับบัญชาพลอยพ่ายแพ้อย่างย่อยยับ การโทษตนเองเช่นนี้เป็นกิเลสแห่งโทสะชนิดหนึ่ง เป็นการตั้งความปรารถนาดีที่เจือปนความปรารถนาร้ายจะล้างแค้น และเพราะปณิธานนี้เอง จึงทำให้แม่ทัพใหญ่กลายเป็นพญายมราชผู้ครองปรโลก

บัดนี้พญายมราชต้องรับทุกข์จากการถูกกรอกทรายร้อนลงพระศอในปรโลกทุกวัน วันละสามเวลา เช้า กลางวัน และเย็น ครั้งละสิบห้านาที แต่ละวันเมื่อถึงเวลารับโทษ ยักษ์สองตนผู้มีหน้าที่ลงโทษพระองค์จะเข้าจับพร้อมกัน ตนหนึ่งจับพระเศียร อีกตนหนึ่งนำทรายเหล็กร้อนมากรอกลงพระศอไม่หยุด พระองค์จะถูกกรอกจนหมดสติ แล้วลมกรรมก็พัดให้ฟื้น เมื่อฟื้นแล้ว ยักษ์ทั้งสองก็จับพระองค์อีก กรอกทรายเหล็กร้อนซ้ำ วนเวียนรับโทษเช่นนี้สิบห้านาที เมื่อพ้นสิบห้านาที พญายมราชจะฟื้นคืนเอง ทุกสิ่งกลับเป็นปกติ

การที่พญายมราชรับทุกข์จากทรายเหล็กร้อนกรอกพระศอเป็นผลกรรมจากการตั้งปณิธานจะแก้แค้นในอดีต ในโลกมนุษย์

ทุกวันมีคนตั้งความปรารถนาร้ายทั้งใหญ่เล็ก ผู้ใดตั้งความปรารถนาร้าย รัศมีกายจะหม่นลงทันที สนามแม่เหล็กด้านลบของความปรารถนาร้ายจะผูกผู้ตั้งไว้อย่างแน่นหนาตลอดทุกชาติ[181]

หากรัศมีกายอันมีมาแต่เดิมของคนถูกทำลาย ชีวิตจะมีอุปสรรคซ้ำซ้อน เหนื่อยยากขึ้นมาก เว้นแต่จะสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้อย่างจริงใจจนบริสุทธิ์ได้ทันท่วงที และไม่ทำผิดอีกตลอดไป หากก่อนผลของความปรารถนาร้ายจะสุกงอม ผู้ตั้งมีกรรมดีเบากว่ากรรมชั่ว ทั้งยังไม่มีวาสนาได้พบกัลยาณมิตรชี้นำให้สำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้ ชีวิตก็จะถูกสนามแม่เหล็กด้านลบของความปรารถนาร้ายพันธนาการ จนผลร้ายสุกงอม เมื่อนั้นจะมีความทุกข์อันไม่มีประมาณ

หวังว่าอาอวี้จะเขียนบทความนี้ให้เสร็จโดยเร็ว แจ้งผู้คนว่าอย่าตั้งความปรารถนาร้ายไม่ว่าเวลาใด ผู้ที่เคยตั้งไว้ต้องสำนึกผิดในกรรมที่ตนก่อไว้โดยเร็ว ส่วนความปรารถนาดีตั้งได้อย่างไม่มีประมาณ และต้องลงมือปฏิบัติ พยายามทำให้สำเร็จ

ปัจจุบันในโลกมนุษย์มีผู้ละเมิดศีลมากเกินไป ผู้รักษาศีลมีน้อยอย่างยิ่ง สนามแม่เหล็กโดยรวมจึงไม่ดี นี่ก็เป็นปัจจัยสำคัญข้อหนึ่งที่ทำให้ความคิดของคนเอนเอียงไปทางผิดได้ง่าย

หากสรรพสัตว์ใดมีกรรมดำหนักเกินไป ขณะนี้จึงยังไม่พร้อมด้วยเหตุปัจจัยต่าง ๆ ที่จะรักษาศีล ก็อย่ากังวลหรือท้อใจ หากกรรมไม่หนักก็ไม่มาเกิดในโลกสหา ก่อนอื่นจงตั้งใจสำนึกผิดในกรรมดำที่ตนก่อไว้ในอดีต แล้วตั้งปณิธานให้ตนมีจิตมั่นคงรักษาศีลได้ทุกภพทุกชาติ ประกอบกับระลึกถึงพระพุทธเจ้า กินอาหารมังสวิรัติ และลงมือทำความดีนานาชนิด คุณภาพชีวิตในอนาคต

จะค่อย ๆ ยกระดับขึ้นแน่นอน มีเพียงวิธีนี้เท่านั้นที่จะขจัดกรรมชั่วได้อย่างแท้จริงหมดสิ้น พ้นจากความทุกข์ตลอดไป และค่อย ๆ ก้าวสู่อนาคตที่สว่าง

สรรพสัตว์ที่มีวาสนาได้อ่านบทความนี้ ล้วนเคยสะสมบุญวาสนาไว้บ้างในอดีต หากนำไปเผยแพร่บอกต่อ ปรโลกจะบันทึกความดีให้สองครั้ง หากเพียงแก้ไขตนเอง ปรโลกก็จะบันทึกความดีให้หนึ่งครั้งเช่นกัน[182]

เอาละ! คืนนี้ข้าเฉิงหวงได้อธิบายหลักการเกี่ยวกับการตั้งความปรารถนาร้ายให้ชัดเจนแล้ว ดึกมากแล้ว โลกมนุษย์ก็ใกล้รุ่ง อาอวี้จงรีบกลับไปเขียนบทความนี้ให้ดี ต่อไปเมื่อมีเรื่องจำเป็นเชิญมาได้ทุกเมื่อ”

อาอวี้: “ค่ะ! ขอน้อมกราบท่านเฉิงหวง ขอบพระคุณท่านเฉิงหวง! ขอน้อมกราบท่านตุลาการ ขอบพระคุณท่านตุลาการ! อาอวี้ขอกลับก่อน นโม พระอมิตาภพุทธะ!”

โดยสารดอกบัวขาวกลับบ้าน!

กฎลงทัณฑ์เรื่องกามแห่งปรโลก

ในบรรดาบาปชั่วทั้งหลายมาแต่โบราณ การประพฤติผิดในกามนับว่าหนักที่สุด โทษในโลกมนุษย์หนักอยู่แล้ว โทษในปรโลกยิ่งเข้มงวด การลงทัณฑ์มีมากมาย จึงคัดสาระสำคัญไว้ ณ ที่นี้ ผู้ได้อ่านบทนี้พึงระวังตนและขวนขวายละเว้น[183]

ผู้ประพฤติผิดในกามระหว่างเครือญาติจะถูกขังในนรกตลอดกาล หากทำให้คนเสียชีวิต จะตายด้วยฟ้าผ่า ผู้ล่วงละเมิดศพมีโทษเช่นเดียวกัน ผู้ได้รับโทษในโลกมนุษย์แล้วให้พ้นโทษฟ้าผ่า หากมีการกระทำด้วยความจงรักภักดีหรือความกตัญญู ให้หักล้างโทษได้สี่ส่วน[184] การทำความดีใหญ่หนึ่งพันห้าร้อยครั้งก็หักล้างได้สี่ส่วนเช่นกัน

ผู้ข่มขืนหญิงม่ายจะสิ้นผู้สืบสกุลในชาตินี้ รับทุกข์ในนรกห้าร้อยกัป[185] เปลี่ยนไปเป็นแมลงและมดอีกห้าร้อยกัป เปลี่ยนเป็นนกและสัตว์อีกห้าร้อยกัป เมื่อกลับมาเป็นมนุษย์จะเป็นโสเภณี หากรับโทษในโลกมนุษย์แล้วให้ลดหนึ่งร้อยกัป หากทำให้คนเสียชีวิตให้เพิ่มโทษห้าขั้น หากมีการกระทำด้วยความจงรักภักดีหรือความกตัญญู ให้หักล้างครึ่งหนึ่ง การทำความดีใหญ่ห้าร้อยครั้งก็หักล้างครึ่งหนึ่งเช่นกัน

ผู้ล่อลวงหญิงม่ายให้ร่วมประเวณีจะสิ้นผู้สืบสกุลสองชาติตามขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น คือรับทุกข์ในนรก เป็นแมลงและมด และเป็นนกและสัตว์ ช่วงละสี่ร้อยกัป เมื่อกลับเป็นมนุษย์จะพิการ หากรับโทษในโลกมนุษย์แล้วให้ลดแปดสิบกัป หากทำให้คนเสียชีวิตให้เพิ่มโทษสี่ขั้น หากมีการกระทำด้วยความจงรักภักดีหรือ

ความกตัญญู ให้หักล้างได้เจ็ดส่วน การทำความดีระดับกลางห้าร้อยครั้งก็หักล้างได้เจ็ดส่วนเช่นกัน

ผู้เกี้ยวพาหญิงม่ายให้ร่วมประเวณีจะสิ้นผู้สืบสกุลสามชาติ ตามขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น คือรับทุกข์ในนรก เป็นแมลงและมด และเป็นนกและสัตว์ ช่วงละสามร้อยกัป เมื่อกลับเป็นมนุษย์จะยากจนต่ำต้อย หากรับโทษในโลกมนุษย์แล้วให้ลดหกสิบกัป หากทำให้คนเสียชีวิตให้เพิ่มโทษสามขั้น หากมีการกระทำด้วยความจงรักภักดีหรือความกตัญญู ให้หักล้างได้เก้าส่วน การทำความดีเล็กห้าร้อยครั้งก็หักล้างได้เก้าส่วนเช่นกัน

ผู้ข่มขืนหญิงพรหมจารี บุตรธิดาจะประพฤติสำส่อน ตามขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น คือรับทุกข์ในนรก เป็นแมลงและมด และเป็นนกและสัตว์ ช่วงละสี่ร้อยกัป เมื่อกลับเป็นมนุษย์จะเป็นบ่าวไพร่ หากรับโทษในโลกมนุษย์แล้วให้ลดหนึ่งร้อยกัป หากทำให้คนเสียชีวิตให้เพิ่มโทษสี่ขั้น หากมีการกระทำด้วยความจงรักภักดีหรือความกตัญญู ให้หักล้างครึ่งหนึ่ง การทำความดีใหญ่สี่ร้อยครั้งก็หักล้างครึ่งหนึ่งเช่นกัน

ผู้ล่อลวงหญิงพรหมจารีให้ร่วมประเวณีจะสิ้นผู้สืบสกุลสองชาติ ตามขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น คือรับทุกข์ในนรก เป็นแมลงและมด และเป็นนกและสัตว์ ช่วงละสองร้อยห้าสิบกัป เมื่อกลับเป็นมนุษย์จะมีโรคภัย หากรับโทษในโลกมนุษย์แล้วให้ลดเจ็ดสิบกัป หากทำให้คนเสียชีวิตให้เพิ่มโทษสามขั้น หากมีการกระทำด้วยความจงรักภักดีหรือความกตัญญู ให้หักล้างได้เจ็ดส่วน การทำความดีระดับกลางสี่ร้อยครั้งก็หักล้างได้เจ็ดส่วนเช่นกัน

ผู้เกี้ยวพาหญิงพรหมจารีให้ร่วมประเวณี ภรรยาและบุตรสาวจะต้องชดใช้ ตามขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น คือรับทุกข์ในนรก เป็นแมลงและมด และเป็นนกและสัตว์ ช่วงละหนึ่งร้อยกัป เมื่อกลับเป็นมนุษย์จะยากจนระดับกลาง หากรับโทษในโลกมนุษย์แล้วให้ลดสี่สิบกัป หากทำให้คนเสียชีวิตให้เพิ่มโทษสองขั้น หากมีการกระทำด้วยความจงรักภักดีหรือความกตัญญู ให้หักล้างได้เก้าส่วน การทำความดีเล็กสี่ร้อยครั้งก็หักล้างได้เก้าส่วนเช่นกัน

ผู้ข่มขืนหญิงที่มีสามี ภรรยาและบุตรสาวจะต้องชดใช้ ตามขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น คือรับทุกข์ในนรก เป็นแมลงและมด และเป็นนกและสัตว์ ช่วงละสามร้อยห้าสิบกัป เมื่อกลับเป็นมนุษย์จะเป็นผู้รับใช้ชั้นผู้น้อยของทางการ หากรับโทษในโลกมนุษย์แล้วให้ลดหนึ่งร้อยกัป หากทำให้คนเสียชีวิตให้เพิ่มโทษสามขั้น หากมีการกระทำด้วยความจงรักภักดีหรือความกตัญญู ให้หักล้างครึ่งหนึ่ง การทำความดีใหญ่สามร้อยครั้งก็หักล้างครึ่งหนึ่งเช่นกัน

ผู้ล่อลวงหญิงที่มีสามีให้ร่วมประเวณีจะถูกหักอายุขัยสองจี้หนึ่งจี้คือสิบสองปี แต่ละช่วงที่กล่าวมาข้างต้นให้ผ่านหนึ่งร้อยปี[186] กล่าวคือรับทุกข์ในนรก เป็นแมลงและมด และเป็นนกและสัตว์อย่างละหนึ่งร้อยกัป เมื่อกลับเป็นมนุษย์จะอยู่อย่างโดดเดี่ยว หากรับโทษในโลกมนุษย์แล้วให้ลดสามสิบกัป หากทำให้คนเสียชีวิตให้เพิ่มโทษสองขั้น หากมีการกระทำด้วยความจงรักภักดีหรือความกตัญญู ให้หักล้างได้เจ็ดส่วน การทำความดีระดับกลางสามร้อยครั้งก็หักล้างได้เจ็ดส่วนเช่นกัน

ผู้เกี้ยวพาหญิงที่มีสามีให้ร่วมประเวณีจะถูกหักอายุขัยหนึ่งจี้ ตามขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น คือรับทุกข์ในนรก เป็นแมลงและมด

และเป็นนกและสัตว์ ช่วงละเจ็ดสิบกัป เมื่อกลับเป็นมนุษย์จะยากจนระดับกลาง หากรับโทษในโลกมนุษย์แล้วให้ลดยี่สิบกัป หากทำให้คนเสียชีวิตให้เพิ่มโทษหนึ่งขั้น หากมีการกระทำด้วยความจงรักภักดีหรือความกตัญญู ให้หักล้างได้เก้าส่วน การทำความดีเล็กสามร้อยครั้งก็หักล้างได้เก้าส่วนเช่นกัน

สามหมวดข้างต้น ได้แก่หญิงม่าย หญิงพรหมจารี และหญิงที่มีสามี ล้วนหมายถึงผู้ต่างสกุล หากเป็นญาติกันให้ลงโทษเป็นสองเท่า หากเป็นญาติในลำดับที่ต้องไว้ทุกข์ให้กัน โทษรองจากการประพฤติผิดในกามระหว่างเครือญาติ หากกระทำขณะไว้ทุกข์ให้เพิ่มโทษสามขั้น ไม่ว่าหญิงรับใช้หรือทาส ความผิดในกามให้พิจารณาตามข้างต้นทั้งหมด หากยังร่วมประเวณีไม่สำเร็จให้หักอายุขัยครึ่งจี้ หากทำให้คนเสียชีวิตให้พิจารณาเสมือนร่วมประเวณีสำเร็จ

ร่วมประเวณีกับโสเภณีหนึ่งคน ให้หักอายุขัยครึ่งปี หากติดโรคร้ายให้หักหนึ่งปี หากสำนึกแก้ไขได้ให้ยกเว้นการหักอายุขัย หากเหลือบุตรหรือธิดาไว้หนึ่งคน ผู้กระทำจะเกิดเป็นสัตว์หนึ่งชาติ[187] หากสำนึกแก้ไขได้ให้ยกเว้นการเป็นสัตว์

การแสวงหาความสำราญทางกามกับชาย (ต้นฉบับอธิบายว่าคือผู้รักเพศเดียวกัน): ให้ถือเช่นเดียวกับกรณีผู้หญิง อายุสิบหกขึ้นไปให้พิจารณาตามหญิงพรหมจารี อายุสิบหกหรือต่ำกว่าให้พิจารณาตามหญิงที่มีสามี ผู้ที่มีพฤติกรรมทางเพศกับเด็กเล็ก ให้พิจารณาตามการร่วมประเวณีกับโสเภณี[188]

ผู้สร้างหนังสือลามกให้หักอายุขัยสองจี้ หากมีผู้ก่อเหตุผิดในกามเป็นภัยเพราะอ่านหนังสือ โทษนั้นให้ตกแก่ตน ตราบที่หนังสือ

ยังไม่หมดสิ้น ก็ไม่มีวันได้ไปเกิดใหม่ การถ่ายทำละครลามกหรือภาพร่วมประเวณีมีโทษเช่นเดียวกัน

เผยแพร่เรื่องลามกหนึ่งเรื่อง ให้หักอายุขัยครึ่งจี้ หากทำให้คนเสียชีวิตให้หักหนึ่งจี้ ผู้เล่าเรื่องส่วนตัวในห้องหอของสตรีมีโทษเช่นเดียวกัน หากสำนึกแก้ไขได้ให้ลดระดับโทษทั้งหมด

บทเพิ่มเติมกฎเรื่องกามของตุลาการลู่ — ท่านชื่อจือเต้า เป็นคนสมัยราชวงศ์ซ่ง

ในการประพฤติผิดในกาม หากใช้ยาทำแท้งจนเสียชีวิตหนึ่งชีวิต ให้ลงโทษเป็นสองเท่า

การล่วงละเมิดหญิงพรหมจารีอายุตั้งแต่สิบสองปีขึ้นไป แม้เป็นการล่อลวงหรือเกี้ยวพาให้ร่วมประเวณี ก็ให้พิจารณาเป็นการข่มขืนทั้งหมด หากทำให้คนเสียชีวิตให้ลงโทษเป็นสองเท่า[189]

ผู้มีบุตรชายแล้วแต่ยังรับอนุภรรยาอีก หนึ่งคนให้หักอายุขัยสองปี หากมีเกียรติยศตำแหน่งจากการสอบเข้ารับราชการ ให้หักเกียรติยศตำแหน่งแปดส่วน ไม่หักอายุขัย

ผู้ใช้กลอุบายล่อลวงหญิงม่ายที่ไม่มีใจจะแต่งงานใหม่ ให้หักอายุขัยสามปี หากนางมีใจจะแต่งงานใหม่ ให้ยกเว้นการหักอายุขัย

ผู้แต่งงานกับหญิงม่ายและให้บุตรหรือธิดาหนึ่งคนของนางอยู่ที่บ้านสามีเดิม ให้หักอายุขัยสองปี หากบุตรหรือธิดาเสียชีวิต ให้หักอายุขัยหนึ่งจี้

เมื่อเพื่อนพบกันแล้วพูดเรื่องลามกสำส่อน สามครั้งให้หักอายุขัยหนึ่งเดือน หากทำให้ผู้อื่นก่อเหตุผิดในกาม ให้หักอายุขัย

สามปี ผู้มีเกียรติยศตำแหน่งจากการสอบเข้ารับราชการ ให้ลงโทษด้วยการชะลอเกียรติยศตำแหน่งนั้น

เมื่อพบคนรูปงามระหว่างทาง จ้องมองตั้งแต่เข้ามาจนผ่านไป สามครั้งให้หักอายุขัยครึ่งเดือน หากแสร้งแสดงความเอาใจใส่ แต่แท้จริงมีเจตนาร้าย หนึ่งครั้งให้หักอายุขัยหนึ่งซ่วน หมายเหตุเดิม: หนึ่งซ่วนคือสามเดือน

ผู้ชอบฟังละครลามก หนึ่งครั้งให้หักอายุขัยสามเดือน ผู้มีเกียรติยศตำแหน่งจากการสอบเข้ารับราชการ ให้ลงโทษด้วยการชะลอเกียรติยศตำแหน่ง ผู้สั่งให้แสดงละครลามก หนึ่งครั้งให้หักอายุขัยหนึ่งซ่วน หากก่อความเสียหายให้เกิดเป็นสัตว์หนึ่งชาติ

ผู้ชอบอ่านหนังสือลามก สามครั้งให้หักอายุขัยครึ่งเดือน หากทำให้เกิดโรคภัย ให้หักอายุขัยสามปี

ผู้ล่อลวงผู้อื่นให้ประพฤติผิดในกาม ให้รับโทษตามความผิดของผู้นั้นโดยลดสองขั้น บิดาหรือพี่ชายที่ปล่อยให้บุตรหรือน้องประพฤติผิดในกาม รวมทั้งผู้ปล่อยให้บ่าวไพร่ทำเช่นนั้น ก็ให้ถือเหมือนกัน

ตุลาการลู่กล่าวว่า ตามบทลงทัณฑ์แห่งปรโลกนี้ โทษผิดในกามแต่ละชนิดล้วนยากจะผ่อนผันได้แม้เพียงเล็กน้อย และโทษผิดในกามระหว่างเครือญาติหนักเป็นพิเศษ ไม่ว่าผู้น้อยล่วงละเมิดผู้ใหญ่ หรือผู้ใหญ่รังแกผู้เยาว์ หลังตายล้วนเข้าสู่นรกอเวจี ปัจจุบันธรรมเนียมสังคมเสื่อมทรามอย่างยิ่ง ผู้กระทำผิดเช่นนี้มักมาจากบ้านขุนนางและผู้เล่าเรียน เมื่อต่างคนต่างแพร่พฤติกรรมกันนานเข้า ก็เคยชินเห็นเป็นปกติ หลงจนไม่รู้ละอาย ไม่รู้ว่าปลายทางจะเป็นเช่นไร เหล่าเทพเซียนจำใจกราบทูลพระ

จักรพรรดิหยกให้ทรงทราบ เพื่อนำบทลงทัณฑ์แห่งปรโลกมาเผยแพร่ชัดเจนสู่โลกมนุษย์ ไม่จำเป็นต้องปกปิด ผู้เห็นบทลงทัณฑ์นี้แล้วสำนึกแก้ไข ให้ลดโทษ ผู้ปฏิบัติความจงรักภักดีและกตัญญู ให้ลดโทษ ผู้สะสมบุญกุศล ให้ลดโทษ หากเห็นบทนี้แล้วยังไม่สำนึกแก้ไข กลับใส่ร้ายดูหมิ่น ย่อมได้รับผลร้ายหรือถูกฟ้าผ่าแน่นอน ผู้เห็นบทนี้แล้วเชื่อถือปฏิบัติตามและเผยแพร่กว้างขวาง หากเผยแพร่แก่หนึ่งร้อยคน ให้เพิ่มอายุขัยหนึ่งจี้ เผยแพร่แก่สองร้อยคน ผู้ไม่มีบุตรชายจะได้บุตรชาย เผยแพร่แก่สามร้อยคน ให้เพิ่มอายุขัยสองจี้ เผยแพร่แก่สี่ร้อยคน ลูกหลานรุ่งเรือง เผยแพร่แก่ห้าร้อยคน เกียรติยศตำแหน่งสืบต่อไม่ขาด เผยแพร่แก่หนึ่งพันคน ชื่อจะขึ้นทะเบียนแดง เผยแพร่ทั่วใต้หล้า หลังตายจะเป็นเซียน เผยแพร่แก่ผู้มั่งคั่งสิบคน เทียบเท่าเผยแพร่แก่สองร้อยคน เผยแพร่แก่ขุนนางหนึ่งคน เทียบเท่าเผยแพร่แก่หนึ่งร้อยคน ทั้งหมดนี้องค์ผูโย่วตี้จวินได้กราบทูลพระจักรพรรดิหยกแล้ว และทรงอนุมัติให้ดำเนินตามนั้น[190]

พิจารณาโดยเคารพ: การผ่านกัปในนรก หนึ่งกัปหมายถึงผ่านการลงโทษอันทุกข์ทรมานในนรกหนึ่งแห่งหนึ่งครั้ง การรับโทษในปรโลกไม่เหมือนโลกมนุษย์ แม้ลงโทษครั้งเดียวร่างนั้นก็ตายแล้ว แต่ต้องทำให้กลับคืนรูปร่างมนุษย์อีก ลงทัณฑ์สังหารเช่นเดิม เมื่อผ่านครบกัปที่กำหนด ความผิดนั้นจึงสิ้นสุด หากยังมีความผิดอื่นก็ให้รับโทษในนรกตามความผิดนั้นต่อ เคยเห็นใน ‘บันทึกต้งหมิง’ บรรยายละเอียดว่า ผู้ก่อบาปในกาม หากสำนึกแก้ไขหันสู่ความดีขณะมีชีวิต หลังตายย่อมได้รับการหักล้างลดโทษ หากไม่เปลี่ยนจนตาย หลังตายจะถูกส่งจากตำหนักที่หนึ่งไปยังตำหนักต่าง ๆ ต้องรับโทษในนรกใหญ่เล็ก ได้แก่ นรกประหารหัวใจ นรกมนุษย์

ทองแดง นรกตัดไต นรกหนูแทะ นรกกระทะน้ำมัน และนรกรถฉีกร่าง หากผิดในกามระหว่างเครือญาติก็ยิ่งต้องเข้าสู่นรกสำหรับความผิดนั้น หรือถูกขังในนรกตลอดกาล รับโทษทั้งหลาย เพราะในบรรดาการลงโทษบาปในกาม ความผิดระหว่างเครือญาติหนักเป็นพิเศษ นรกข้างต้นแต่ละแห่งกำหนดกัปที่ต้องรับไว้ เมื่อครบแล้วจึงเปลี่ยนไปสู่กัปของการเกิดใหม่ได้ กัปของการเกิดใหม่หมายถึงการเกิดหนึ่งครั้งเป็นหนึ่งกัป อีกทั้งในหนังสือ ‘จินเคอจี๋เย่า’ และ ‘หลุนเคอจี๋เย่า’ ยังแจกแจงข้อให้รางวัลความดีและลงโทษความชั่วโดยละเอียด บทบัญญัติปรโลกเหล่านี้ก็มีความแตกต่างในเรื่องลดโทษ ยกเว้นโทษ เพิ่มระดับโทษ และอนุญาตให้หักล้าง เพื่อแสดงว่าความดีความชั่วแยกชัด ไม่คลาดเคลื่อนแม้เส้นขน หากศึกษาเทียบหลักจินเคอ หลุนเคอ และ ‘บันทึกต้งหมิง’ ก็ยิ่งเชื่อมั่นและเห็นหลักฐานแห่งผลกรรมตามเหตุและผล

พิจารณาโดยเคารพ: ‘จินเคอจี๋เย่า’ มาจากการที่องค์เหวินชางตี้จวินเสด็จลง ณ เฉิงจิ้นหลิน สะพานเหลยกู่ อำเภอหลี่หลิง มณฑลหูหนาน ในปีที่หกแห่งรัชศกเสียนเฟิง ราชวงศ์ชิง หลักนี้เดิมองค์จักรพรรดิเบื้องบนทรงกำหนด เก็บเป็นความลับในหีบหยก องค์เหวินชางตี้จวินทูลขอพระราชโองการให้นำออกเผยแพร่ในโลกมนุษย์ เพื่อแสดงกฎสวรรค์ให้กระจ่าง เรียกอีกอย่างว่ากฎโลกมนุษย์ ลงโทษความชั่วของราษฎร ส่งภัยพิบัติมาทัณฑ์จิตใจ ในปีที่สามแห่งรัชศกกวางซวี่ ราชวงศ์ชิง องค์เทพเหวินและอู่ทรงทูลขอจนได้รับอนุมัติจากพระจักรพรรดิหยก แล้วประกาศหลุนเคอเพื่อแสดงกฎแห่งปรโลก ตรวจความผิดของคน มีนรกลงทัณฑ์วิญญาณ ทั้งยังให้เหล่าเซียนบอกเล่ารวบรวม สิ่งใดที่จินเคอ

ยังไม่ครอบคลุม หนังสือนี้สืบทอดพระประสงค์ต่อ โดยร่างผ่านพิธีเฟยหลวน แล้วเผยแพร่แก่โลกมนุษย์โดยทั่วกัน[191]

คำอธิบาย ‘คัมภีร์ละเว้นการประพฤติผิดในกามขององค์กวนตี้ผู้ศักดิ์สิทธิ์’[192]

คำนำของผู้เขียน

กระแสสังคมวิปริตมากขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะกระแสหมกมุ่นในกาม เพราะการเข้าสังคมเปิดกว้าง ในครอบครัวผู้ชายมักเที่ยวข้องแวะหญิงอื่น แล้วถือว่าตนมีเสน่ห์เจ้าสำราญ ส่วนผู้หญิงมีชู้แล้วอวดว่าตนสูงส่ง หนุ่มสาวได้รับอิทธิพลตะวันตก ชอบอ่านหนังสือวารสารลามกจนใจหวั่นไหว ชอบดูภาพยนตร์ละครรักใคร่จนจิตเตลิด ยับยั้งอารมณ์ไม่อยู่ มีข่าวประพฤตินอกขอบเขตบ่อยครั้ง เมื่อไม่อาจอยู่ร่วมกันได้ก็เกิดโศกนาฏกรรมซ้ำ ๆ ช่างน่าเศร้า! ความสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์ของมนุษย์กลับตกเป็นตัณหาเยี่ยงสัตว์ อีกทั้งยังมีคนชั่วมากมายดูหมิ่นล่วงละเมิดผู้หญิง ล่วงละเมิดทางเพศผู้บริสุทธิ์ ความผิดนั้นไม่อาจอภัย ในนรกมีผีหมกมุ่นในกามมากที่สุด ผู้กระทำผิดจะไม่ตื่นสำนึกอย่างจริงจังแล้วหันกลับได้อย่างไร!

มองอีกครั้งตามถนนและย่านพลุกพล่าน กิจการทางเพศสารพัดตั้งเรียงราย บ้างเปิดเผย บ้างให้ความสำราญอย่างลับ ๆ แม้ทางการห้ามเข้มงวด แต่ผู้ประกอบการมีเล่ห์มารสูง ถูกผลประโยชน์ครอบงำ ยอมเสี่ยงฝ่ากฎหมาย คนหลงกามก็กรูกันไปติดพันจนลืมกลับ ไม่เสียดายเงินหรือร่างกาย ผู้โชคร้ายติดโรคทิ้งภัยไว้ ลูกหลานพลอยรับเคราะห์ จึงมีผู้ที่สามีภรรยาไม่ปรองดองและครอบครัวแตกแยกมากมาย ข่าวมีไม่หยุด เรื่องอื้อฉาวเต็ม

หน้า คดีทำลายศีลธรรมมีสารพัด บางครั้งถึงกับเกิดฆาตกรรมหรือเสียชีวิตเพราะความรักผิดรูป ความใคร่ทำร้ายคนยิ่งกว่าอุทกภัยและสัตว์ร้าย เห็นได้จากเรื่องเหล่านี้ คำโบราณว่า ‘ในบรรดาความชั่วทั้งปวง กามเป็นอันดับแรก อย่าเดินเข้าสู่ทางตาย’ จะไม่เชื่อได้หรือ!

องค์กวนตี้ตรัสว่า

องค์กวนตี้กล่าว

การประพฤติผิดในกามเป็นอันดับแรกแห่งความชั่วทั้งปวง

เที่ยวซื้อบริการและค้างกับโสเภณีเป็นการผิดในกาม ลักลอบร่วมประเวณีกับหญิงบ้านอื่นก็เป็นการผิดในกาม ‘ความชั่วทั้งปวง’ หมายถึงเรื่องชั่วนานาชนิด ‘อันดับแรก’ ให้เข้าใจว่าเป็นข้อที่หนึ่ง กล่าวคือแม้ความชั่วในโลกมีสารพัด โดยรวมแล้วการล่วงเกินภรรยาหรือบุตรสาวของผู้อื่น ทำลายชื่อเสียงและความบริสุทธิ์ของคน ถือเป็นความชั่วใหญ่ข้อแรก

ความกตัญญูเป็นสิ่งแรกแห่งการประพฤติดีทั้งร้อย

ปรนนิบัติบิดามารดาดีเรียกว่ากตัญญู กตัญญูเป็นคุณธรรมแห่งการเชื่อฟัง กล่าวคือดูแลและคล้อยตามบุพการี รับสนองทุกเรื่องให้ท่านยินดี ‘การประพฤติทั้งร้อย’ หมายถึงการทำความดีนานาชนิด ‘สิ่งแรก’ หมายถึงควรทำสิ่งนี้ก่อน กล่าวคือเมื่อเกิดเป็นคน ต้องทำความกตัญญูตอบแทนความเหนื่อยยากของพ่อแม่ก่อน ส่วนความดีอื่นที่ควรทำทั้งหมดวางไว้หลังความกตัญญูได้ ‘คัมภีร์กตัญญู’ ของขงจื่อกล่าวว่า ในความผิดสามพันประเภทภายใต้โทษห้าชนิด ไม่มีความผิดใดใหญ่กว่าความอกตัญญู จึงเห็นว่าผู้กตัญญูมีบุญกุศลยิ่งใหญ่ ผู้ไม่กตัญญูมีบาปชั่วยิ่งใหญ่ บทแรก ‘เส

วียเอ๋อร์’ ใน ‘หลุนอวี่’ กล่าวทันทีว่าความกตัญญูต่อพ่อแม่และความเคารพพี่เป็นรากฐานของความเป็นคน คำสอนที่เชียนและพระพุทธเจ้าประทาน ข้อแรกก็ให้ส่งเสริมความกตัญญูและความเคารพพี่ เพื่อให้ความสำคัญแก่ความสัมพันธ์มนุษย์ ทั้งหมดเป็นหลักฐานชัดว่าในคัมภีร์นับพันหมื่น ความกตัญญูและความเคารพพี่มาก่อน

ผู้ล่วงเกินคนในทางกาม ประหนึ่งฆ่าคนสามรุ่นของเขา

การที่ภรรยาหรือบุตรสาวถูกผู้อื่นล่วงเกินทางกาม เป็นเรื่องอัปยศอันดับแรกในโลกมนุษย์ ‘สามรุ่น’ หมายถึงคนสามชั่วคน ผู้ล่วงเกินผู้อื่นทำให้เบื้องบนคือบรรพบุรุษของเขาอับอายในปรโลก เบื้องกลางคือพ่อ พี่ชาย และสามีไม่มีหน้าไปพบผู้คน เบื้องล่างคือลูกหลานไม่มีทางเงยหน้า การทำลายชื่อเสียงและความบริสุทธิ์ของคนเช่นนี้ ทำให้บรรพบุรุษ ลูกหลาน และวงศ์ตระกูลถูกดูหมิ่นอัปยศพร้อมกัน เป็นโทษชั่วร้ายอย่างยิ่ง แท้จริงหนักยิ่งกว่าความผิดฆ่าคน

เมื่อความแตก เรื่องอัปยศแพร่ไปทั่ว

‘ความแตก’ คือเรื่องลักลอบร่วมประเวณีถูกคนสืบพบ ‘เรื่องอัปยศ’ คือชื่อเสียงไม่ดี ‘แพร่ไปทั่ว’ หมายถึงเมื่อหนังสือพิมพ์ลงข่าว ก็มีคนเล่าเรื่องนี้ในทุกหมู่บ้านทุกท้องถิ่น ทุกอำเภอทุกเมือง

พ่อไม่ยอมรับเป็นลูกสาว สามีไม่ยอมรับเป็นภรรยา ลูกไม่ยอมรับเป็นแม่

เมื่อหญิงประพฤติผิดในกาม พ่อ สามี และลูกของนางต่างอับอายขายหน้า ไม่มีหน้าไปพบคน กลัวเพียงจะปิดบังไม่ทัน ใครจะยอมออกมายอมรับว่าเป็นลูกสาว ภรรยา หรือแม่ของตน?

ถึงขั้นคมดาบจ่อคอ ชายหญิงตายพร้อมกัน

ผู้ล่วงเกินภรรยาหรือบุตรสาวของผู้อื่น เมื่อมีคนรู้ มักกลายเป็นคดีฆาตกรรม บางกรณีชายชู้และหญิงชู้เสียชีวิตด้วยเรื่องนี้

ศพถูกทิ้ง กระดูกถูกเผย ความอัปยศถึงญาติร่วมตระกูล

เมื่อเกิดคดีร้าย มีคนตายแล้ว ต้องเชิญทางการมาตรวจศพ จะไม่ต้องเปิดเผยศพและกระดูกได้อย่างไร? เมื่อคนถามว่าผู้เป็นชู้แล้วถูกฆ่านั้นเป็นคนตระกูลใด ญาติร่วมตระกูลของเขาก็ไม่มีหน้าไปพบคนเช่นกัน

ถามว่าเป็นหญิงบ้านใด จึงไร้การอบรมสิ้นเชิง ถามว่าเป็นชายสกุลใด จึงเหมือนม้าและวัว

‘ไร้การอบรม’ คือไม่มีการอบรมในครอบครัว ‘เหมือนม้าและวัว’ คือเหมือนสัตว์เดรัจฉาน ไม่รู้มารยาทและความชอบธรรม ไม่รู้ความละอาย เมื่อผู้อื่นถามว่าเป็นหญิงบ้านใด ชายสกุลใด คนทั้งบ้านทั้งตระกูลย่อมอับอายทั้งหมด

หรือมอบดอกเส้าเย่าและเก็บกล้วยไม้ สองใจยิ่งแนบแน่น

บ้างเด็ดดอกเส้าเย่า บ้างเก็บดอกกล้วยไม้ แอบมอบให้คนรัก ทำอย่างรอบคอบมิดชิด ไม่ให้ใครรู้

จนถึงวางยาพิษสามีตน ถูกไต่สวนตัดสินโทษประหาร

หญิงชู้ที่ต้องการคบชายชู้อย่างยาวนาน ย่อมแอบซื้อยาพิษมาฆ่าสามีตน เมื่อหลักฐานความผิดถูกเปิดเผยและแจ้งความทางการย่อมดำเนินคดีอย่างเข้มงวดตามระเบียบ ลงโทษสูงสุดเพื่อลงทัณฑ์ความผิดจากกามอันสับสน

เมื่อตัดสินโทษสูงสุด วิญญาณหุนกระจัดกระจาย วิญญาณพั่วดับสูญ

ฆ่าคนต้องชดใช้ด้วยชีวิต ความผิดในกามไม่อาจอภัย ผู้พิพากษาไต่สวนตัดสินโทษตาย เมื่อมีคำพิพากษาประกาศประหาร ถึงตอนนั้นล้วนขวัญหนีดีฝ่อ วิญญาณหุนและพั่วแตกกระเจิง ยากจะไปเกิดใหม่

พ่อลูกคร่ำครวญ แม่กับลูกสาวระทมทุกข์ ผู้คนนับหมื่นหัวเราะด่า สำนึกเสียใจจะทันอย่างไร

พ่อแม่มาถึงลานประหาร เห็นลูกชายลูกสาวตายด้วยโทษร้ายแรง ก็ทำได้เพียงโศกเศร้าร้องไห้คร่ำครวญ ยังมีผู้คนนับพันหมื่นทั้งหัวเราะและด่าทอ ต่างกล่าวว่าหญิงชู้กับชายชู้ที่วางแผนฆ่าสามีสมควรได้รับเช่นนี้ แม้มีใจเสียใจก็สายไปแล้ว

แต่ผู้หลงกามกลับเฉยเมยไม่รู้ละอาย

‘เฉยเมย’ คือสงบนิ่ง ‘ละอาย’ คือความอับอาย กล่าวคือคนชอบกามกลับคิดว่าตนปลอดภัยไม่มีเรื่องอะไร และไม่รู้สึกละอาย

เดิมอยู่ในหลักคำสอนคุณธรรม กลับยอมทำลายหลักคุณธรรมและประเพณี

ผู้เล่าเรียนรู้หลักเหตุผลคือคนในหลักคำสอนคุณธรรม ‘หลักคุณธรรม’ คือคุณธรรมประจำห้าประการ ได้แก่เมตตาธรรม

ความชอบธรรม มารยาท ปัญญา และความสัตย์ ‘ประเพณี’ คือ ขนบธรรมเนียม กล่าวคือแม้ผู้เล่าเรียนรู้เหตุผล ก็ยังมีคนรู้กฎหมายแต่ฝ่าฝืน ลักลอบร่วมประเวณีกับหญิงบ้านอื่น ยอมทำเรื่องทำลายศีลธรรมประเพณี

หรือพี่ชายยึดภรรยาน้อง น้องชายเป็นชู้กับภรรยาพี่

ภรรยาของน้องชายเรียกน้องสะใภ้ ภรรยาของพี่ชายเรียกพี่สะใภ้ บังคับเอาเรียกว่า ‘ยึด’ ลักลอบร่วมประเวณีเรียกว่า ‘เป็นชู้’ หากผู้เป็นพี่บังคับเอาน้องสะใภ้ ผู้เป็นน้องลักลอบร่วมประเวณีกับภรรยาพี่ พี่น้องเช่นนี้เป็นคนบาปในหลักคำสอนคุณธรรมจริง ๆ

หรืออาเกิดความโลภเพราะหลานสะใภ้ หลานชายลักลอบร่วมประเวณีกับอาสะใภ้

ไม่ว่าร่วมประเวณีระหว่างเครือญาติ หรือจับคู่โดยละเมิดจารีตล้วนเป็นการลักลอบร่วมประเวณี บ้างอาเห็นหลานสะใภ้งาม เกิดความคิดผิดแล้วไปล่วงเกิน บ้างหลานชายเห็นภรรยาอางาม จึงหาทางลักลอบร่วมประเวณี ล้วนเป็นสัตว์เดรัจฉานในเครื่องแต่งกายมนุษย์

ทั้งสองสำเริงสำราญ คำนึงเพียงความสุขเฉพาะหน้า

‘ยินดี’ คือชอบใจ ‘สำราญ’ คือสุข ‘สบาย’ คือความผ่อนคลาย กล่าวคือชายหญิงได้ลักลอบร่วมประเวณีก็มีความสุขร่วมกัน แต่รู้เพียงความสบายตรงหน้า ไม่คำนึงถึงความพังพินาศภายหลังเลย

ครึ่งชีวิตตกอับ ไหนเลยจะรู้ความพังพินาศหลังตาย

‘ครึ่งชีวิต’ คือครึ่งหนึ่งของชั่วชีวิต ‘ตกอับ’ คือจังหวะโอกาสไม่ราบรื่น ‘พัง’ คือเสียหาย ‘พินาศ’ คือเสื่อมตก กล่าวคือผู้หลงกาม

มักเสียทั้งตัวและชื่อเสียง ครึ่งชีวิตก่อนตายไม่ราบรื่นแล้ว หลังตายลูกหลานก็ย่อมบ้านแตกคนตายด้วย

หากไม่สิ้นควันธูปสืบสกุล ก็ต้องกลายเป็นขอทาน

ลูกหลานเป็นผู้สืบธูปบูชาผู้อาวุโส หากสิ้นลูกหลานก็คือสิ้นควันธูป ผู้ขอข้าวขออาหารเรียกขอทาน ผู้หลงกามแม้มีทายาท ก็ย่อมตกเป็นขอทาน

หากมิใช่ภรรยาบุตรสาวชดใช้ ก็เป็นลูกหลานอับจน

‘ชดใช้’ คือคืนหนี้ กล่าวคือผู้หลงกาม ภรรยาและบุตรสาวของตนย่อมชำระบัญชีกรรมทางกามแทนเขา ยอมให้ผู้อื่นล่วงเกินทางกาม ‘อับจน’ คือยุคตกต่ำดวงถอย ทุกเรื่องพังทลาย จนขวัญเสียสิ้นความกล้า

สุสานเดียวดาย ผีเร่ร่อน ใครจะเผากระดาษเงินให้

คนตายเรียกผี พูนดินฝังเรียกสุสาน ผู้หลงกามตายในต่างถิ่นถูกฝังในภูเขาร้าง กลายเป็นผีเร่ร่อนในสุสานเดียวดาย แล้วใครจะมาเผาเงินกระดาษและแขวนกระดาษเซ่นให้เขา?

คนเสเพลคะนอง ใครจะจัดข้าวอาหารเซ่นให้

กล่าวคือลูกหลานที่คะนอง เสเพลหลงกาม มักสิ้นผู้สืบสกุลเมื่อถึงวันเกิดและเทศกาล ใครจะมาจัดอาหารเซ่นให้?

กล่าวและคิดถึงเพียงนี้ จะไม่เศร้าได้หรือ

‘กล่าว’ คือพูด ‘คิดถึง’ คือนึก เมื่อองค์กวนตี้ตรัสถึงตรงนี้ ทรงนึกถึงตรงนี้ ก็ทรงเศร้าแทนผู้คนอย่างยิ่ง

ยังมีครอบครัวชาวนาผู้ทำงานหนัก กลับกลายเป็นคนเหลาะแหละ

‘ครอบครัวชาวนา’ คือครัวเรือนผู้ไถนา ‘เหลาะแหละ’ หมายถึงเบาบางฉาบฉวย ไม่อดทนต่อความเหนื่อยยาก กล่าวคือนอกจากผู้เล่าเรียนแล้ว ลูกหลานครอบครัวชาวไร่ชาวนาก็ยังบ่มเพาะนิสัยลอยชาย ไม่ยอมลงแรงทำงานหนัก

ไม่คิดกตัญญูบุพการี เคารพผู้ใหญ่ กลับเจาะช่องข้ามกำแพง

‘ไม่คิด’ คือไม่นึก ‘บุพการี’ คือพ่อแม่ ‘ผู้ใหญ่’ คือผู้อาวุโส ‘ช่อง’ คือรู การเจาะช่องคือเจาะผนังเป็นรูใหญ่เล็ก เพื่อแอบดูหญิงบ้านข้างเคียง ‘ข้าม’ คือข้ามพ้น บางคนถึงกับปีนกำแพงไปล่วงเกินหญิงคนอื่น กล่าวคือลูกหลานเหลาะแหละไม่กล่าวถึงความกตัญญูและเคารพพี่ กลับทำเรื่องเป็นชู้ ลักขโมย และผิดในกาม

นาทางใต้ ทุ่งทางตะวันออก กลับแห้งเหี่ยว

‘นาทางใต้’ คือนาด้านใต้ ‘ทุ่งทางตะวันออก’ คือที่ดินด้านตะวันออก ‘กลับ’ คือเปลี่ยน ‘แห้งเหี่ยว’ หมายถึงต้นกล้าแห้งเหี่ยวตาย กล่าวคือต้นกล้าทั่วทุกแห่งไม่มีคนถอนหญ้าใส่ปุ๋ย ที่เคยงอกงามในตอนแรก ภายหลังก็แห้งเหี่ยวตาย

หอฉินเรือนฉู่ ไม่รู้ฤดูใบไม้ผลิใบไม้ร่วง

‘หอฉิน’ คือหอในแคว้นฉิน ‘เรือนฉู่’ คือเรือนในแคว้นฉู่ ล้วนเป็นที่พักอาศัยของโสเภณี กล่าวคือลูกหลานชาวนาหลงในย่านโคมแดง อยู่นานจนลืมกลับ ไม่รู้ว่ามีฤดูใบไม้ผลิหรือใบไม้ร่วง

ขายมรดกบรรพชนชำระหนี้สำเริงสำราญ การเลี้ยงดูพ่อแม่ละทิ้งหมดสิ้น

‘ละทิ้ง’ คือหยุดเสีย ‘เลี้ยงดู’ คือข้าวปลาอาหารที่ใช้เลี้ยงพ่อแม่ ‘หนี้’ คือบัญชีเงินค้าง ‘หนี้สำเริงสำราญ’ คือหนี้เงินที่ยืมมาใช้คบหาโสเภณี เมื่อหนี้มากแล้วก็จำต้องขายมรดกบรรพชนจนหมด จนทำให้ข้าวปลาอาหารเลี้ยงพ่อแม่หยุดไปพร้อมกัน

จำนำสินเจ้าสาวเพื่อเมามายอิ่มหนำเช้าเย็น เตาไฟของลูก ๆ ว่างเปล่ามานาน

‘จำนำ’ คือนำของไปค้ำแลกเงิน ‘สินเจ้าสาว’ คือเสื้อผ้าเครื่องประดับที่ภรรยานำติดตัวมาเมื่อแต่งงาน เพราะกินอิ่มเมาสุราในบ้านโสเภณีทั้งวันคืน จึงจำนำสินเจ้าสาวจนหมดไปนานแล้ว ทำให้บ้านไม่มีควันไฟ ไม่มีข้าวลงหม้อ ลูก ๆ ก็ต้องหนาวและหิวตั้งแต่นั้น

เงินข้างหมอนหมด โรคจากบาปติดกาย

‘ข้างเตียง’ คือข้างหมอน ‘เงินหมด’ คือใช้เงินจนสิ้น ‘โรคจากบาป’ คือซิฟิลิส หนองใน ที่ติดจากสำนักโสเภณี หรือโรคอาเจียนเป็นเลือด ผอมแห้ง เป็นต้น จากการหมกมุ่นในกามมากเกินไป โรคเหล่านี้ติดตามตัว เป็นบาปที่ตนก่อเอง จึงเรียกว่าโรคจากบาป[193]

ล้มอยู่หน้าถนน ญาติมิตรปิดจมูก

ผู้หลงกามติดแผลพิษและโรคจากบาปต่าง ๆ เพราะค้างกับโสเภณี เมื่อถึงตอนนั้นโสเภณีปฏิเสธไม่คบหา ไล่ออกนอกประตู เขาเดินไม่ได้ จึงได้แต่ล้มอยู่หน้าถนน กลิ่นสกปรกเหม็นทนไม่ไหว ญาติและเพื่อนที่เดินผ่านต่างปิดจมูกกันทุกคน

ชีวิตยืดได้เพียงครู่ คนคุ้นเก่าระทมใจ

‘ชีวิต’ คือชีวิตของคน ‘ยืด’ คือคงไว้ ‘เพียงครู่’ คือไม่ถึงหนึ่งชั่วโมง ‘คนคุ้นเก่า’ คือญาติเพื่อนที่รู้จักกันมาหลายปี ‘ระทมใจ’ หมายถึงเศร้าเสียใจ กล่าวคือผู้หลงกามแม้ยังยื้อชีวิตอยู่ได้ชั่วครู่ยังไม่ตาย คนคุ้นเก่าเห็นแล้วล้วนเสียใจแทน

รำลึกถึงครั้งก่อน ไหนเลยทนหันมอง

‘ไกล’ คือห่าง ‘รำลึก’ คือย้อนนึก ‘ครั้งก่อน’ คือวันวาน ‘ไหนเลยทน’ คือไม่อาจทน ‘หันมอง’ คือหันศีรษะกลับ กล่าวคือจากเวลานี้ย้อนนึกถึงครั้งยังไม่รับผลร้าย ว่ามีความสุขเพียงใด ก็แทบไม่อาจทนหันกลับไปมองได้จริง ๆ

ลงเอยเช่นนี้ ไม่จำเป็นต้องทอดถอน

‘เช่นนี้’ คืออย่างนี้ ‘ลงเอย’ คือถึงปลายทาง ‘ไม่จำเป็น’ คือไม่ต้อง กล่าวคือผู้หลงกามได้รับผลร้ายจนลงเอยแบบนี้ ก็สมควรแล้ว ไม่จำเป็นต้องถอนใจสงสารเขา

ส่วนช่างดีฝีมือประณีต พึงรักษากฎเกณฑ์

‘ช่าง’ ทั้งสองคำหมายถึงคนมีฝีมือ เช่น บุคลากรด้านเทคนิคในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ‘ดี’ คือประณีตงดงาม ‘ฝีมือประณีต’ คือชำนาญน่าอัศจรรย์ ‘กฎเกณฑ์’ คือแบบแผนและข้อกำหนด กล่าวคือผู้เรียนรู้วิชาชีพควรรักษาแบบแผนที่ครูถ่ายทอด ห้ามหลงกามใฝ่รูปเป็นอันขาด

บ้างไม่ทำตามคำครู แอบนัดค้างโรงเตี๊ยม ไม่ฟังคำเพื่อน มัวหวังสุขใต้จันทร์

‘คำครู’ คืออาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ เดิมสอนศิษย์ว่าอย่าหลงกามใฝ่รูป ‘ไม่ทำตาม’ คือไม่เชื่อฟัง ‘แอบนัด’ คือแอบชวนหญิงบ้านอื่น

ไปพบที่โรงเตี๊ยมหรือโรงแรม เพื่อสะดวกลักลอบนอนร่วมกัน เพื่อนเตือนอย่าหลงกามก็ไม่ฟัง กลับดื้อจะไปล่อลวงหญิงบ้านอื่นใต้แสงจันทร์

ไม่ว่าเจ้าจะเป็นสาวสวยหญิงงาม ก็ยากพ้นตาข่ายเหล็ก แม้รูปงามดั่งบุปผาจันทรา ก็หย่อนเบ็ดโลหะลงล่อ

‘สาวสวย’ คือหญิงสาวงดงาม ‘หญิงงาม’ คือหญิงอ่อนช้อย ‘หน้าบุปผา’ คือใบหน้างามเหมือนดอกไม้ ‘หน้าจันทรา’ คือใบหน้าขาวนวลเหมือนดวงจันทร์ ‘ตาข่ายเหล็ก’ คือตาข่ายที่ทำจากลวดเหล็ก จับนกสัตว์แล้วหนีไม่ได้ ‘เบ็ดโลหะ’ คือเบ็ดที่ตีจากทองแดงหรือเหล็ก เกี่ยวปลาเต่าแล้วไปไหนไม่ได้ กล่าวคือหญิงผู้รักษาความบริสุทธิ์มักถูกชายเจ้าชู้ใช้แผนแยบยลวางตาข่าย หรือใช้เงินล่อ มักมีผู้ตกหลุม ถูกล่วงละเมิดจนเสียชื่อและความบริสุทธิ์ กล่าวและคิดถึงเรื่องนี้แล้วน่าเจ็บแค้นขบเขี้ยว

หญิงสาวที่แต่งงานแล้วอับอาย คิดผูกคอตายกับคาน สตรีรูปงามถูกย่ำยี ยอมกระโดดลงน้ำในแม่น้ำ

หญิงแต่งงานอายุน้อยเรียกว่า “หญิงสาวที่แต่งงานแล้ว” หญิงสาวที่ทาหน้าแดงชมพูเรียกสตรีรูปงาม ครั้นถูกคนล่วงละเมิด เสียชื่อและความบริสุทธิ์ ไม่มีหน้าไปพบผู้คน ก็มักมีผู้แขวนคอตายกับคาน หรือกระโดดน้ำตาย เพียงเพื่อหลบคำหัวเราะด่าของคน[194]

ความแค้นร้ายยากดับ หันไปคร่ำครวญที่ประตูผี วิญญาณอาฆาตไม่สลาย กลับมายื่นคำร้องในปรโลก

‘คร่ำครวญร้องทุกข์’ คือร้องไห้บอกเรื่อง ‘ยื่นคำร้อง’ คือยื่นหนังสือฟ้อง ‘ประตูผี’ คือด่านแห่งปรโลก ‘ปรโลก’ ในที่นี้คือที่

ว่าการของราชาแห่งปรโลก กล่าวคือหญิงถูกล่วงละเมิดแล้วตายอย่างอับอาย ไม่ยอมรับการตาย ความคับแค้นเต็มอกเริ่มจับตัวเป็นไออาฆาต แล้วกลายเป็นไอร้าย มุ่งจะเป็นผีดุ จับชายผู้ล่วงละเมิดทั้งเป็นเพื่อล้างแค้น หากไม่ร้องทุกข์ที่ประตูผีและยื่นคำร้องต่อปรโลก ขอให้ราชาแห่งปรโลกอนุญาตให้แก้แค้น ความแค้นร้ายนี้จะดับได้อย่างไร? ความอยุติธรรมนี้จะกระจ่างได้อย่างไร? การแก้แค้นของผีอาฆาตเช่นนี้ บ้างทำให้ชายผู้ล่วงละเมิดผูกคอหรือฆ่าตัวตาย บ้างตีจนเลือดออกจากทวารทั้งเจ็ดแล้วตาย หลักฐานคดีแบบนี้พบมากในบันทึกเรื่องแปลกของสนามสอบขุนนางตลอดราชวงศ์ต่าง ๆ

ตำหนักที่ห้าเคร่งครัด กฎหมายไม่ยอมให้ผ่อนผัน

‘ตำหนักที่ห้า’ คือที่ว่าการแห่งที่ห้าของปรโลก ‘เคร่งครัด’ หมายถึงกฎหมายของพญายมราชเข้มงวดอย่างยิ่ง กล่าวคือผู้ผิดในกามตายมาถึงปรโลก พญายมราชจะทรงตำหนิตามความผิดที่กามเป็นอันดับแรกแห่งความชั่วทั้งปวง ไม่ทรงเห็นแก่ความสัมพันธ์ จะผ่อนผันให้แม้สักครู่ได้อย่างไร

ค้อนทองแดง เครื่องประหารทำด้วยเหล็ก เลือดเนื้อกระเซ็น ต้นกระบี่ ภูเขามีด รูปร่างจิตวิญญาณร่วงหล่น

ใช้ค้อนทองแดงทุบร่างให้แหลก ใช้เครื่องประหารทำด้วยเหล็กตัดตัวให้ขาด เลือดเนื้อจะไม่ไหลกระเซ็นกระจัดกระจายได้อย่างไร บางครั้งยังโยนขึ้นต้นกระบี่หรือเหวี่ยงสู่ภูเขามีด ร่างกายย่อมกระจัดกระจายในนรก จิตวิญญาณย่อมตกสู่ทะเลทุกข์ ผู้หลงกามลงเอยเช่นนี้ จะไม่น่าเวทนาได้หรือ!

ผิดเพียงความคิดเดียว ตลอดชีวิตมิอาจไถ่คืน

‘ผิด’ คือคลาดเคลื่อน ‘ไถ่’ คือใช้สิ่งของซื้อกลับ ‘ตลอดชีวิต’ คือชั่วชีวิต กล่าวคือเริ่มต้นเกิดความคิดผิดหนึ่งครั้งแล้วไปประพฤติผิดในกาม จนตลอดชีวิตไม่อาจไถ่ความผิดก่อนหน้าเพื่อหนีผลร้ายในนรกได้

คนผู้นั้นจะทนความรู้สึกได้อย่างไร

‘คนผู้นั้น’ หมายถึงคนนี้ กล่าวคือคนบ้ากามเช่นนี้เมื่อถึงเวลานั้น จะทำใจได้อย่างไร จะย้อนใจกลับด้วยความเสียใจได้อย่างไร?

ที่น่าชัง คือค้าขายทั่วแม่น้ำทะเลสาบ ผลาญเงินดั่งดิน

‘ค้าขาย’ คือทำธุรกิจ กล่าวคือผู้ที่น่าชังที่สุด คือผู้ค้าขายตามแม่น้ำทะเลสาบต่าง ๆ ซึ่งหลงกามเป็นชู้เที่ยวโสเภณี ใช้ทองเงินเหมือนใช้ดินโคลนมูล

กอดโสเภณีพลอดรัก ไหนจะนับว่าคืนยาวหรือสั้น

‘โสเภณี’ คือหญิงขายบริการ กล่าวคือใช้มือโอบโสเภณี อาศัยการดื่มสุราหัวเราะสนุกปลุกความรู้สึกสำส่อน ติดพันทั้งวันคืนไม่กลับ จึงไม่มีเวลาคิดว่าคืนยาวหรือสั้น

หลงลมบุปผาเป็นสุข ลืมสิ้นจันทร์ตกกาขาน

‘หลง’ คือผูกพันอยากได้จนไม่ยอมละ ‘ลมบุปผา’ คือดอกไม้ในสายลม ท่วงท่าชวนหลงใหล ทำให้เกิดจิตใฝ่กาม จันทร์ตกและเสียงกาขานเป็นสัญญาณใกล้สว่าง กล่าวคือรู้แต่หลับใหลในเรื่องรักใคร่ ถือการหลงหญิงในโลกีย์เป็นสุข ลืมว่าใกล้รุ่งแล้ว ยังไม่ยอมแยกจากกัน

จากบ้านและเพื่อนบ้านมานาน จดหมายปลาแทบไม่ส่ง อยู่แดนไกลเนิ่นนาน สารห่านยากถึง

‘จดหมายปลา’ คือคนโบราณเคยอาศัยท้องปลาส่งจดหมาย ‘สารห่าน’ คือผูกจดหมายครอบครัวไว้ที่ขาห่านส่งกลับบ้าน เป็นเรื่องของซูอู่สมัยฮั่น กล่าวคือค้าขายไกลบ้านแล้วหลงโสเภณี ไม่ใส่ใจเวลาที่ผ่านนาน ไม่ส่งจดหมายกลับบ้านเลย

ธาตุน้ำแต่กำเนิดเสื่อมสิ้น กินยาก็ไม่ได้ผล ป่วยแล้วค่อยเสียใจ ขอเทพก็ไม่สัมฤทธิ์

เมื่อธาตุน้ำแห่งไตและสารจิงอันมีมาแต่กำเนิดเสื่อมสิ้น เพราะหลงกามใฝ่รูป รูปร่างก็ย่อมซูบเซียว เกิดโรครักษาไม่หาย กินยาไม่ได้ผล เพิ่งมาเสียใจตอนนี้ ต่อให้ขอเทพและตั้งปณิธานก็ไร้ผล[195]

ร้องไห้สุดขอบฟ้า ใครจะมาเหลียวแล

‘สุดขอบฟ้า’ เปรียบว่าไกลอยู่ริมฟ้า ‘เหลียวแล’ คือมีคนมาเยี่ยม กล่าวคือบัดนี้มีโรคติดตัว แม้ร้องไห้ต่อฟ้าไกล ใครจะมาเยี่ยมท่าน?

ตายเป็นผีต่างถิ่น สุดท้ายเป็นวิญญาณต่างแดน

เมื่อตายในต่างถิ่นต่างแดน วิญญาณและผีของเขาย่อมคงอยู่ในแดนอื่นนาน ไม่กลับคืน ‘แดน’ ก็หมายถึงสถานที่

ขุนเขาสายน้ำนับพันลี้ ใครสงสารกระดูกแห้ง กองหญ้ารกร้างหนึ่งกอง ไม่พบญาติมิตร

กระดูกแห้งทั้งโครงฝังอยู่ไกลพันลี้ ใครจะสงสารแล้วส่งเขากลับบ้าน? สุสานมีเพียงกองหญ้าเขียว ไม่มีญาติมิตรมาเยี่ยม แล้ว

จะหาใครมาสงสาร เผากระดาษเงินแขวนกระดาษเช่นให้ และห้ามวัวม้าเหยียบสุสาน? ‘พบหา’ คือค้นหา

ผลกรรมแจ่มแจ้ง ไม่คลาดแม้เสี้ยว

‘แจ่มแจ้ง’ คือชัด กล่าวคือผลกรรมปรากฏชัดเจนมาก ไม่ผิดพลาดแม้เส้นสายหรือเสี้ยวเดียว

ข้าขอย้ำสอนเตือน หวังฝากแก่ประชาชนสี่หมู่

‘ข้า’ คือตัวเรา หมายถึงองค์กวนตี้ ‘ย้ำ’ คือจริงจังใกล้ชิด ‘สอนเตือน’ คือแจ้งให้เข้าใจ ‘ประชาชนสี่หมู่’ คือบัณฑิต ชาวนา ช่าง และพ่อค้า กล่าวคือสั่งท่านทั้งหลายให้แก้ไขความผิดและหันมาทำความดี อย่าหลงกามเด็ดขาด

หากบ่มเพาะจิตนิสัยได้จริง ไม่ประพฤติผิดในกาม

‘จริง’ คือแน่วแน่ ‘บ่มเพาะ’ มีความหมายเหมือนน้ำซึมหล่อเลี้ยง กล่าวคือหากใช้เมตตาธรรม ความชอบธรรม และคุณธรรมบำรุงจิตนิสัยได้จริง ไม่ถูกกามรูปทำให้หลง ก็ย่อมไม่ก่อความชั่วอันดับแรกคือผิดในกาม

ย่อมสืบกวีจารีตในครอบครัว ยุ้งฉางหีบเต็มเป็นมงคล ได้ทั้งชื่อเสียงและผลประโยชน์ อายุยืนบุญหนา

ทั้งยังถ่ายทอดบทกวี คัมภีร์ จารีต และดนตรีเป็นแบบแผนครอบครัว สอนลูกหลานให้ขยันเรียนขยันไถนา ด้านหนึ่งยุ้งฉางนับพันหีบนับหมื่นทำให้มั่งคั่ง อีกด้านงานสำเร็จชื่อเสียงตั้งมั่น ได้เสวยบุญและอายุยืน ‘อายุยืน’ คือมีอายุมาก ‘บุญหนา’ คือบุญวาสนาอุดม

คานประตูส่องสีสัน เป็นบ้านมั่งคั่งสูงศักดิ์แท้

‘คานประตู’ คือไม้ขวางเหนือประตู ‘ส่องสีสัน’ คือมีป้ายอักษรทองงดงามน่าชม ปรากฏลักษณะมั่งคั่งสูงศักดิ์อย่างชัดเจน

หมู่บ้านตรอกซอยมีเกียรติ สมเป็นผู้ค้ำจุนแผ่นดิน

‘หมู่บ้านตรอกซอย’ คือประตูบ้านและตรอกของญาติและเพื่อนบ้าน ‘ผู้ค้ำจุน’ คือผู้เป็นขุนนางใหญ่ เปรียบเหมือนเสาคานของประเทศ ในหมู่บ้านมีคนเช่นนี้ ทุกบ้านพลอยมีเกียรติ เป็นเกียรติสูงสุด ‘สมเป็น’ คือคู่ควร

หน้าลานเกิดหญ้ามงคล กล้วยไม้กุ้ยฮวาหอมฟุ้ง

‘หน้าลาน’ คือหน้าขั้นบันได ‘หญ้ามงคล’ คือพืชหอม กล่าวคือกล้วยไม้และกุ้ยฮวาเต็มลาน ล้วนมีกลิ่นหอม มีแต่บ้านมั่งคั่งสูงศักดิ์จึงมีลักษณะเช่นนี้

นอกประตูเกิดไอมงคล ชุนและเซวียนงอกงามคู่กัน

‘ไอมงคล’ คือพลังอันเป็นสิริมงคล ต้นชุนรุ่งเรืองเปรียบว่าบิดายังอยู่ ต้นเซวียนงามเปรียบว่ามารดายังมีชีวิต กล่าวคือพ่อแม่อยู่พร้อมทั้งสอง นอกประตูมักมีไอมงคลวนเวียน

สืบหาต้นเหตุ ครึ่งหนึ่งมาจากการละเว้น

‘สืบหา’ คือตรวจสอบ กล่าวคือเมื่อตรวจต้นเหตุ ส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่ประพฤติผิดในกาม ที่มาจึงย่อมนึกเข้าใจได้

แต่ผู้หลงกามแต่โบราณ ก็หาใช่มีน้อย

‘หาใช่มีน้อย’ คือไม่ขาดแคลน กล่าวคือตั้งแต่โบราณมีคนหลงกามใฝ่รูปไม่น้อย

เจี๋ยแห่งเซี่ยไร้ธรรม โปรดเม่ยสี่จนบ้านเมืองพินาศ โจ้วแห่งซางไร้เมตตา รักต๋าจี่จนแผ่นดินแหลกสลาย

‘เจี๋ยแห่งเซี่ย’ คือกษัตริย์เจี๋ยแห่งราชวงศ์เซี่ย เม่ยสี่คือพระสนมของพระองค์ ‘โจ้วแห่งซาง’ คือกษัตริย์โจ้วแห่งราชวงศ์ซาง ต๋าจี่คือพระสนมของพระองค์ ‘ขุนเขาสายน้ำ’ และ ‘เทพแห่งแผ่นดินธัญพืช’ เป็นชื่อเปรียบของใต้หล้า กล่าวคือเจี๋ยและโจ้วต่างสูญเสียแผ่นดินเพราะหลงความงามสตรี

ฉีจวงกงเสียชีวิตเพราะถังเจียง น่าอนาถเกินกล่าว เฉินหลิงกงสิ้นชีพเพราะหญิงสกุลเซี่ย อัปยศจนไม่ทนถาม

จวงกงคือเจ้าผู้ครองแคว้นฉี ถังเจียงคือภรรยาของขุนนางถังกงแห่งฉี ฉีจวงกงถูกสังหารเพราะเป็นชู้กับถังเจียง หลิงกงคือเจ้าผู้ครองแคว้นเฉิน หญิงสกุลเซี่ยคือมารดาของเซี่ยเจิงซู ขุนนางแคว้นเฉิน เฉินหลิงกงถูกสังหารเพราะเป็นชู้กับนาง เหตุการณ์น่าอนาถและชื่อเสียงอัปยศ ล้วนไม่อาจทนถามถึง

เรื่องอื่นเช่นซินไถ เฉียงฉือ ริมผูซางเจียน เมื่ออ่านบทกวีไม่มีใครไม่ชี้ว่าเป็นเดรัจฉาน

บทกวี ‘ซินไถ’ ในหมวดเป้ยเฟิง เสียดสีเว่ยเซวียนกงผู้เป็นพ่อที่รับหญิงซึ่งควรเป็นสะใภ้ตน ส่วน ‘เฉียงฉือ’ ในหมวดยงเฟิง เสียดสีกงจื่อโถวที่เป็นชู้กับพระมารดาแห่งแคว้น อีกทั้งริมแม่น้ำผูในแคว้นเว่ยมีสถานที่ชื่อซางเจียน ธรรมเนียมสำส่อน ไม่รู้จารีตความชอบธรรม แท้จริงไม่ต่างจากสัตว์เดรัจฉาน ดังนั้นผู้อ่านบทกวีเหล่านี้ล้วนกล่าวว่าประพฤติเหมือนเดรัจฉาน[196]

เรื่องเก่าย้อนคิดได้ ถึงขั้นเช่นนี้

‘เรื่องเก่า’ หมายถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาของเจี๋ย โจ้ว ฉี และเฉินข้างต้น กล่าวคือการหลงกามจนประพฤติเหมือนเดรัจฉานของพวกเขา ล้วนย้อนนึกได้

ส่วนข้าอยู่รับใช้ราชวงศ์ฮั่น ทุกเสี้ยวใจเปิดเผยได้

องค์กวนตี้ตรัสว่า ข้าเป็นขุนนางฮั่น ตั้งใจประคองราชวงศ์ฮั่นเพียงอย่างเดียว เรื่องในใจข้าไม่ว่าเล็กน้อยเพียงใด ล้วนเปิดเผยต่อใต้หล้าได้

ถือเทียนคอยรุ่ง ไม่คิดเข้ากับเฉาหมาน

‘รุ่ง’ คือฟ้าสว่าง องค์กวนตี้ตรัสว่า ครั้งก่อนข้าคุ้มครองพระพี่สะใภ้ร่วมทาง ถูกค่ายเฉาสกัด เฉาเชาหมายยุแยกข้ากับนาย จึงขังข้ากับพี่สะใภ้ไว้ในห้องเดียว หวังให้ล่วงผิดในกามระหว่างเครือญาติแล้วทรยศต่อพระปิตุลา ข้าไม่ยอมนอน ถือเทียนนั่งอ่าน ‘ชุนชิว’ คอยจนฟ้าสว่าง เพราะข้าไม่มีใจเข้ากับเฉาหมาน จึงไม่ยอมตกอุบายคดโกงของเขา[197]

สังหารแม่ทัพ ฝ่าด่าน ตามหาพี่ คุ้มครองพี่สะใภ้

ภายหลังอำลาค่ายเฉา ผ่านห้าด่านสังหารหกแม่ทัพ คุ้มครองพระพี่สะใภ้ไปตามหาพี่ชายผู้เป็นพระปิตุลา นี่คือสภาพที่ข้าจงรักต่อฮั่นด้วยใจเดียว

หลิ่วเซี่ยฮุ่ยให้หญิงนั่งตักแต่ไม่หวั่นไหว สูงส่งเพียงใด หลู่จ้งเหลียนปิดประตูไม่รับไว้ ช่างมีความหมายยิ่งนัก

หลิ่วเซี่ยฮุ่ยเป็นปราชญ์สมัยแคว้นต่าง ๆ ครั้งหนึ่งพบหญิงมาพึ่งพิง นั่งในอ้อมตักของเขา แต่จิตเขาไม่เคลื่อนไหวผิด ความบริสุทธิ์สูงส่งนั้นยากเปรียบ หลู่จ้งเหลียนเป็นผู้ทรงคุณธรรมสมัย

จั้นกั๋ว ครั้งหนึ่งพบหญิงมาขออาศัยหลบฝน เพราะคืนฝนตกหลังคารั่ว เขากลับปิดประตูไม่ยอมรับไว้ ความหนักแน่นในเจตนานั้นยากเปรียบ[198]

ข้าหวังให้หนุ่มผู้เปี่ยมความสามารถ ถนอมตันเถียน

‘ผู้เปี่ยมความสามารถ’ คือวีรชนผู้มีพรสวรรค์ แต่คนหนุ่มเช่นนี้มักเสียอายุขัยเพราะหลงรูป ดังนั้นองค์กวนตี้จึงหวังให้ผู้มีความสามารถรักษาตันเถียนเพื่อหล่อเลี้ยงพลังและจิตใจ ตันเถียนคือที่สะสมพลังและจิตใจ อยู่ใต้สะดือประมาณหนึ่งชุ่น[199]

ไม่ถูกกามรูปทำร้าย อายุถึงวัยแปดสิบเก้าสิบ ไม่หลงเพราะกระโปรงปิ่น คุณธรรมคุ้มลูกหลาน

‘กามรูป’ คือความอยากส่วนตนที่ใฝ่รูป โบราณกล่าวว่าสิ่งทำลายชีวิตมิได้มีอย่างเดียว แต่ผู้หลงรูปย่อมทำร้ายร่างกาย หากคนไม่ถูกกามรูปทำร้าย ก็หวังอายุสูงถึงแปดสิบ เก้าสิบ หรือร้อยปีได้ แปดสิบเรียกเม่า เก้าสิบเรียกเตี๋ย ล้วนเป็นผู้มีอายุสูง ‘กระโปรงปิ่น’ หมายถึงสาวงามสวมกระโปรงไหมและปักปิ่นทอง ‘หลงผิด’ คือชายตกสู่หลุมกาม ถูกนางล่อลวง จนก่อความชั่วอันดับแรก ทำให้ลูกหลานไม่รุ่งเรือง หากไม่หลงเพราะกระโปรงปิ่น ก็มีคุณธรรมที่ไม่ประกาศอันยิ่งใหญ่ ย่อมคุ้มครองถึงทายาท ให้ลูกหลานทุกชั่วคนรุ่งเรือง

เข้าบ้านไม่ได้ยินหญิงม่ายโศก ยืนยงดุจฟ้าดิน ออกบ้านไม่เห็นชายม่ายน่าอนาถ ผมกระเรียนหน้าเด็ก

เมื่อคนไม่ถูกกามรูปทำร้าย ทั้งชายหญิงย่อมมีอายุยืนประหนึ่งฟ้าดิน แน่นอนว่าเข้าประตูบ้านย่อมไม่ได้ยินหญิงม่ายเศร้าใจ แม้ชายออกไปข้างนอกก็ไม่เห็นชายม่ายอันน่าอนาถ อีกทั้งผู้มีอายุสูง

มีผมขาวเหมือนกระเรียนขาว จึงเรียก ‘ผมกระเรียน’ แต่สีหน้ายังแดงเรื่อสดใสเหมือนเด็ก จึงเรียก ‘หน้าเด็ก’

ทั้งบ้านกลมเกลียว ไม่รู้ว่าความชรากำลังมา

‘ทั้งบ้าน’ คือหนึ่งครอบครัว ในบ้านนั้นชายหญิงต่างไร้โรคไร้เจ็บ มีบุญและอายุยืน รู้สึกเพียงว่าความกลมเกลียวนำมงคล ผู้ชราสุขสบาย จึงไม่รู้สึกว่าความแก่กำลังมาถึง

ไม่มีใครรู้จักศิษย์เท่าครู ไม่มีใครรู้จักลูกเท่าพ่อ

‘ศิษย์’ คือนักเรียน ‘ครู’ คืออาจารย์ นิสัยของนักเรียนครูย่อมรู้ความชอบของลูกชายบิดาย่อมรู้ชัด

ข้าเห็นผู้เป็นครู นอกจากให้อ่านหนังสือแล้ว กลับไม่สอนวิชารักษาตนเลย

‘วิชารักษาตน’ คือวิชาถนอมตันเถียนและไม่หลงความงามสตรี ข้าเห็นผู้เป็นครู นอกจากสอนนักเรียนอ่านหนังสือแล้ว กลับไม่สอนให้ละเว้นกามเพื่อรักษาตัว น่าเสียดายจริง ๆ

บ้างเพราะลูกศิษย์ฉลาด จึงปล่อยให้คะนอง หุนหัน และฉาบฉวย

‘คะนอง หุนหัน และฉาบฉวย’ คือเด็กที่เหลาะแหละ เดินเชิดหยิ่งยโส ยังไม่พ้นความฉาบฉวย นักเรียนเช่นนี้เดิมควรตักเตือนจริงจังให้กลับมาหนักแน่น แต่กลับเพราะเห็นว่าฉลาดคล่องแคล่ว จึงผ่อนปรนไม่สั่งสอน ปล่อยให้เหลาะแหละโดยไม่ควบคุม

บ้างเพราะเจ้าบ้านรักหวง จึงปล่อยให้ผีเสื้อเล่นผึ้งคะนอง

‘เจ้าบ้าน’ คือผู้ว่าจ้างหรือหัวหน้าครอบครัว ‘รักหวง’ หมายถึงปกป้องข้อบกพร่อง ผีเสื้อเล่นผึ้งคะนองไปเก็บดอกไม้ หมายถึงลูก

หลานเหลาะแหละเที่ยวซ่องโสเภณี เพราะผู้ปกครองรักลูกหลานจึงปล่อยให้อวดดีหลงกาม ไม่ยอมอบรมห้ามปรามอย่างจริงจัง

ช่องรักเพิ่งเปิด มโนธรรมค่อยสูญ

‘ช่องรัก’ คือช่องที่ให้เกิดอารมณ์ใคร่ ‘เพิ่งเปิด’ คือเริ่มถูกคนชักจูงจนเกิดความคิดใฝ่รูป เมื่อเกิดความคิดนั้นแล้วก็ไม่สนใจว่าจะทำลายชื่อและความบริสุทธิ์ของคน ล่วงเกินภรรยาบุตรสาวของผู้อื่น จนสูญเสียหลักฟ้าและมโนธรรมของตน

เดิมเป็นคนคู่หอหยก กลับกลายเป็นหนุ่มนอกทาง

‘หอหยก’ คือที่ทำการสำนักฮั่นหลิน ‘นอกทาง’ คือเรื่องผิดในกามและเบี่ยงเบน กล่าวคือลูกหลานมีความสามารถ เดิมมีคุณสมบัติเป็นบัณฑิตฮั่นหลิน แต่จู่ ๆ เพราะหลงกามใฝ่รูป จึงทำให้อนาคตผิดพลาด กลายเป็นคนเสเพลหลงหญิงไปตลอดชีวิต

ไม่ว่ามีพรสวรรค์โดดเด่นเพียงใด เกียรติยศย่อมติดขัด

‘โดดเด่น’ คือเปิดกว้างเหนือผู้อื่น ‘พรสวรรค์’ คือความรู้ความสามารถพิเศษ ‘ติดขัด’ คือเรื่องราวคลาดเคลื่อนผิดจังหวะแผนการไม่ราบรื่น กล่าวคือแม้ลูกหลานมีความสามารถพิเศษเพียงผิดในกามครั้งหนึ่ง กิจการและเกียรติยศตำแหน่งย่อมไม่ราบรื่น

ความผิดของครูสามัญตื้นเขิน ทำร้ายคนไม่เบา

‘สามัญตื้นเขิน’ คือหยาบสามัญ กล่าวคือครูผู้ต่ำตื้นไม่ใช้วิชารักษาตนสอนลูกศิษย์ ปล่อยให้หลงกามจนเสียเกียรติยศอนาคต ทั้งหมดเป็นความผิดของครูสามัญตื้นเขินนั้น ภัยที่ทำแก่คนจะเล็กน้อยได้หรือ

ข้ายังเห็นผู้เป็นพ่อ รักตามใจไม่รู้เหตุผล ชักช้าในการลงโทษตักเตือน

‘รักตามใจ’ คือผ่อนปรนเกินไป ‘ชักช้า’ คือเฉื่อยชาไม่รีบร้อน ‘ลงโทษตักเตือน’ คืออบรม ตี และด่า องค์กวนตี้ตรัสว่ามักเห็นผู้เป็นพ่อไม่รู้เหตุผลชัด ผ่อนปรนลูกหลานอยู่เสมอ เมื่อมีความผิดควรลงโทษตักเตือน กลับชักช้าไม่ตำหนิ หากไม่เรียกว่ารักตามใจไม่รู้เหตุผล แล้วจะเรียกอะไร?[200]

รู้เพียงนิดเข้าใจครึ่งเดียว พบใครก็อวดลูกดี มีฝีมือเล็กน้อยเด่นนิดหน่อย ไปไหนก็แข่งชมลูกประเสริฐ

‘รู้เพียงนิดเข้าใจครึ่งเดียว’ คือรู้เล็กน้อยหนึ่งสองอย่าง ‘ฝีมือเล็กน้อย’ คือทักษะตื้น ๆ ‘เด่นนิดหน่อย’ คือมีข้อดีเล็กน้อย ‘ลูกดี’ และ ‘ลูกประเสริฐ’ ต่างหมายถึงบุตรธิดาดี กล่าวคือลูกหลานมีข้อดีเพียงนิด ก็ออกไปพบใครเป็นต้องชม เพื่อแสดงว่าตนมีทายาทดี

มิใช่ภาชนะรักษาครอบครัว กลับเห็นเป็นของล้ำค่าบนโต๊ะ

‘ภาชนะ’ คือเครื่องใช้ ‘ของล้ำค่าบนโต๊ะ’ คือไข่มุกหยกงามที่วางไว้บนโต๊ะ กล่าวคือลูกชายคนนี้มิใช่คนที่จะรักษาครอบครัวไว้ได้ แต่พ่อกลับถือเป็นสมบัติล้ำค่า รักตามใจและผ่อนปรน

จากนั้นทิ้งการตรวจข้ามรั้ว ล่วงจารีตผิดฐานะ

‘ตรวจ’ คือตรวจพฤติกรรมลูกหลาน ‘รั้ว’ คือป้องกันความผิดของลูก ‘จารีต’ คือมารยาทแยกชายหญิง ภายในภายนอก ‘ฐานะ’ คือสถานะตามหลักสัมพันธ์และระเบียบคุณธรรม คำว่าทิ้ง ข้าม ล่วง และผิด ทั้งสี่ล้วนหมายถึงไม่ทำตามกฎและจารีต

ฝึกจนทั่วตัวเหลาะแหละ ร่วมหลับนอนกับภิกษุณีและหญิงม่ายตามใจ

‘ภิกษุณี’ คือนักบวชหญิงในพระพุทธศาสนา ‘หญิงม่าย’ คือหญิงที่สามีตาย กล่าวคือลูกหลานเคยชินทั้งตัวด้วยนิสัยคะนองและหยาบร้าย ไปยั่วยวนภิกษุณีและหญิงม่ายตามใจ หวังนอนร่วมเพื่อความสนุก

แสร้งพูดคำเหลวไหลเต็มปาก ตรอกหลิวถนนบุปผาสำราญตามใจ

จงใจแกล้งบ้าแกล้งโง่ ปากพูดแต่คำเลอะเลือน ไม่ว่าย่านโคมแดงแห่งใด ก็ไปเที่ยวเตร่ตามใจชอบ

กล่าวว่าพ่อสอนข้าให้ตรง แต่พ่อเองมิได้เดินตรง

‘พ่อ’ ในที่นี้หมายถึงบิดา ‘ตรง’ คือทางถูก ‘มิได้เดินตรง’ คือไม่ได้เดินทางถูก กล่าวคือพ่อสอนให้เดินทางถูก เขากลับบอกว่าพ่อเองก็ไม่ได้เดินทางถูก และไม่ฟังคำสอนเลย

กล้ำกลืนโกรธเก็บเสียง จะลงเอยอย่างไร

‘ลงเอย’ คือจบเรื่อง กล่าวคือผู้เป็นพ่อเคยตามใจลูก ปกป้องข้อบกพร่องทุกเรื่อง จนเลี้ยงนิสัยเสีย บัดนี้สอนลูกให้เดินทางถูก ลูกกลับใช้คำร้ายต่อต้าน พ่อทำได้เพียงกล้ำกลืนอดทน เช่นนี้จะจบลงอย่างไร!

ข้าคิดว่าขุนเขามีชื่อสายน้ำใหญ่ ที่ใดไม่มีผู้รู้สูง

‘ขุนเขามีชื่อ’ คือภูเขาเลื่องชื่อ ‘สายน้ำใหญ่’ คือแม่น้ำกว้างใหญ่ องค์กวนตี้ตรัสว่าข้าคิดว่าสถานที่เหล่านี้ล้วนมีผู้มีความรู้เห็นสูงส่ง

แต่พอกล่าวถึงการละเว้นกาม มีน้อยที่ไม่เห็นว่ายาก เพราะเหตุใด

‘มีน้อย’ คือไม่มาก กล่าวคือเมื่อพูดถึงการละเว้นกาม คนส่วนใหญ่เห็นว่ายาก ผู้ไม่เห็นว่ายากมีน้อยจริง ๆ ตกลงเป็นเพราะเหตุใด?

ส่วนใหญ่ใจม้ายากผูก เพราะถูกสัมพันธ์โลกีย์รั้งมานาน จิตลิงยังไม่ล็อก กลับถูกโลกแห่งรูปโฉมพันธนาการ

‘ใจม้าจิตลิง’ เปรียบคนหลายใจ คิดฟุ้งซ่าน เหมือนม้าวิ่งพล่านผูกไม่อยู่ เหมือนลิงกระโดดล็อกไม่ได้ ส่วนใหญ่ถูกสายสัมพันธ์บาปในโลกีย์รั้งมานาน ถูกความงามในโลกพันธนาการ จึงรู้สึกว่ายากหันกลับ

ยังไม่แยกคุณโทษ ยึดหลงไม่ตื่น

กล่าวคือผู้หลงกามเมื่อผลกรรมยังไม่มา ยังไม่รู้แยกประโยชน์และโทษ ทำเหลวไหลตามใจ ครั้นเข้าสู่ทางหลง แม้มีคนเตือนก็กลับดื้อยึดความเห็นตน ไม่รู้สำนึกตื่น

ไหนจะรู้หน้าขาวดุจดอกฝูหรง ทำวีรชนติดกับนับไม่ถ้วน จงดูโฉมงามแต่งแดง ทำผู้กล้ามากมายบอบช้ำ

‘หน้าขาวดุจดอกฝูหรง’ คือใบหน้าหญิงขาวสวยเหมือนดอกฝูหรง ‘โฉมงามแต่งแดง’ คือหญิงแต่งงาม ทาชาดแป้งแดงแล้วยิ่งสวย ‘วีรชนผู้กล้า’ ล้วนเป็นผู้มีความสามารถมาก เหตุที่เสียอนาคตแท้จริงเพราะถูกความงามสตรีกักขังทำร้าย ทั่วใต้หล้ามีมากเท่าใดก็ไม่รู้

ละเว้นเถิด ละเว้นเถิด ภัยจะสิ้นลงที่ใด

‘ละเว้นเถิด ละเว้นเถิด’ เป็นน้ำเสียงย้ำว่าต้องละเว้นแน่นอน หากไม่ละเว้นแล้วกระทำผิด ภัยที่ชักนำมาจะหยุดเมื่อไร? ‘ที่ใด’ คือที่ไหน ‘สิ้น’ คือหยุด

ผู้คนใต้หล้าสับสนมากมาย ชั้นประเภทไม่เหมือนกัน

คนใต้หล้ามีมากมายไม่สิ้น ลำดับและชนิดประเภทไม่อาจเหมือนกันทั้งหมด

บ้างกำพร้าแต่เด็กไร้พึ่ง โกนผมเป็นภิกษุ

‘พึ่ง’ คืออาศัย เด็กไม่มีพ่อเรียกกำพร้า หมายถึงไม่มีที่พึ่ง จึงจำต้องโกนผมเข้าวัดเป็นภิกษุ อาศัยสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครอง

บ้างศึกษาวิถีเต๋าบนเขามีชื่อ จากฝุ่นพ้นโลกีย์

ยังมีผู้มองทะลุโลกีย์ ไม่อยากอยู่ร่วมกับคนสามัญ จึงเสาะหาภูเขาเลื่องชื่อ ศึกษาฝึกวิถีเซียนเพื่อแสวงหาอายุยืน

สมควรใจแข็งดังเหล็กหิน ปิดด่านสมาธิให้แน่น

เมื่อเป็นภิกษุหรือนักพรตแล้ว ใจควรมั่นคงดั่งเหล็กและหิน ปิดประตูหอปฏิบัติธรรมให้แน่น ไม่ไปมาหาสู่กับผู้หญิง

ไฉนกลับดื่มสุรากินเนื้อ แอบทำลายข้อปฏิบัติเรื่องอาหารและศีลที่เคยถือมา

ภิกษุและนักพรตให้ความสำคัญแก่ข้อปฏิบัติเรื่องอาหารและศีล เดิมไม่อาจดื่มสุรากินเนื้อได้ เหตุใดวันหนึ่งกลับทำลายข้อปฏิบัติเรื่องอาหารและศีล เรื่องนี้เหนือความคาดหมาย ชวนให้ไม่เข้าใจจริง ๆ

พลิกหลวนกลับหงส์ หวังสะใจในวันนี้

นกหลวนและหงส์ไม่จับคู่สับสน เปรียบได้กับสตรีที่ไม่เปลี่ยนคู่ตามอำเภอใจ บัดนี้พบภิกษุหรือนักพรตหลงกาม ยั่วยวนหญิงจากครอบครัวดี บ้างวางแผนฆ่าสามี บ้างหนีตามกัน แยกคู่เดิมจับคู่สับสน เหมือนพลิกหลวนกลับหงส์ ใจเพียงหวังความสุขชั่วขณะเท่านั้น

ทำสระบัวแปดเปื้อน เทพสวรรค์โกรธเคือง

‘สระบัว’ คือสระดอกบัวในวัด เป็นสถานที่บริสุทธิ์ บัดนี้ภิกษุหรือนักพรตร่วมประเวณีที่นี่ ย่อมทำสถานศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์ให้แปดเปื้อน เทพสวรรค์จะไม่โกรธเคืองได้หรือ?

ถูกตีลงทะเลบาป จมดิ่งชั่วกาล

‘ทะเลบาป’ คือทะเลทุกข์ ‘ชั่วกาล’ คือยาวนาน ‘ตก’ คือร่วงลง ‘จมดิ่ง’ คือถูกท่วมจม กล่าวคือเมื่อภิกษุหรือนักพรตทำสระบัวแปดเปื้อน เทพสวรรค์ย่อมตีผู้นั้นลงทะเลทุกข์ในนรก ให้จมนานไม่อาจไปเกิดใหม่

หน้าประตูนรกมีภิกษุนักพรตมาก จะเป็นคำลวงหรือ จะไม่จริงน่าเชื่อหรือ

‘นรก’ คือคุกของปรโลก โบราณกล่าวว่าผู้รับโทษหน้าประตูนรกจำนวนมากเป็นภิกษุและนักพรต คำนั้นมิใช่เท็จ เรื่องก็ยิ่งดูน่าเชื่อ

ในระยะหลัง กระแสใหม่ตะวันตก รุกเข้าจงกู่

‘ระยะหลัง’ คือหลายปีมานี้ ‘กระแสตะวันตก’ คือบรรยากาศเหลาะแหละของตะวันตก ‘กระแสใหม่’ คือสิ่งที่นิยมตามสมัย เหมือนกระแสน้ำที่มาใหม่ ‘รุก’ คือรุกราน ‘จงกู่’ คือแผ่นดินจีน

กล่าวคือช่วงหลายปีมานี้ บรรยากาศไม่ดีที่เหลาะแหละสำส่อนของตะวันตกพัดเข้าจีน ทำให้พวกเราเสียหายอย่างมาก

ชายหญิงเปลี่ยนรูป เสื้อหมวกแปลกประหลาด ทิ้งความสุจริตละอายสิ้น

‘เปลี่ยนรูป’ คือรูปลักษณ์ต่างไป ‘แปลกประหลาด’ คือเครื่องแต่งกายพิสดารไม่เข้าจำพวก กล่าวคือชายหญิงเปลี่ยนลักษณะเดิมที่ซื่อตรงหนักแน่นและบริสุทธิ์อ่อนโยน สวมเสื้อผ้าพิสดารคนไม่เหมือนคน ไม่ใส่ใจศักดิ์ศรีและความละอาย

บ้างแต่งเปิดเผยอวดตัว รักสับสนหว่านบาป เสียพรหมจรรย์ก่อนแต่งงาน

‘อวดตัว’ คือไม่สำรวม เดินวางท่าผ่านตลาด ‘รักสับสน’ คือความรักไม่ถูกต้อง ชายหญิงคบหากันไร้ขอบเขต ถือการเล่นสนุกเป็นปกติจนสับสน ‘หว่านบาป’ คือก่อเมล็ดบาป เช่น ยังไม่แต่งก็ท้องแล้ว หรือฐานะรุ่นญาติไม่เหมาะกัน แต่ล่วงขอบเขตจนตั้งครรภ์ ล้วนสร้างสายสัมพันธ์บาป มักก่อความโชคร้ายไม่สิ้นสุด ‘เสียพรหมจรรย์’ คือชายหญิงสูญเสียความบริสุทธิ์ทางเพศ กล่าวคือสวมเสื้อผ้าเปิดเผย อวดเนื้อกาย หรือไม่เคารพหลักสัมพันธ์คุยรักสับสน ทั้งที่ยังไม่แต่งงานก็มีความสัมพันธ์ล่วงจารีตแล้ว สูญเสียกายบริสุทธิ์อันทรงคุณค่า

หรือประกอบกิจการนานา ใช้ลูกเล่นพิสดารพันอย่าง

‘กิจการนานา’ คืออาชีพต่าง ๆ ‘ใช้ลูกเล่น’ คือพลิกแพลง ‘พิสดารพันอย่าง’ คือแปลกประหลาดสารพัด ‘ลูกเล่น’ คือกลวิธีให้คนตาลาย กล่าวคือคนปัจจุบันมากมายทำกิจการต่าง ๆ ไม่หาเงินด้วยวิธีถูกต้อง กลับใช้ลูกไม้ ตามที่เรียกว่าแขวนหัวแพะขายเนื้อ

หมา ข้างนอกป้ายสว่างไสว ข้างในแอบทำกิจการทางเพศแฝงรูปแบบต่าง ๆ ต่ำช้าอย่างยิ่ง

ภายนอกเผยเสน่ห์คลื่นยั่วยวน ภายในซ่อนวังวนชักกาม ผู้มุ่งมั่นมากเพียงใดตกอยู่ในนั้น นักเรียนนับไม่ถ้วนเที่ยวเตร่ลืมกลับ

‘เสน่ห์ฤดูใบไม้ผลิ’ คือรอยยิ้มชวนหลง ‘คลื่นยั่วยวน’ คือสายตาอ่อนหวานเย้ายวน ‘ชักกาม’ คือชักจูงให้สำส่อน กล่าวคือร้านค้าที่ประกอบกิจการกามแฝงรูป ภายนอกตกแต่งหลากสี มีสาวงามรวมตัว แสดงท่าทีอ่อนช้อยยั่วยวน หวังให้คนตกในคลื่นใหญ่และวังวน ข้างในซ่อนวังวนชักนำความสำส่อน ทำร้ายคนไม่น้อย ไม่รู้ว่ามีผู้มีความมุ่งมั่นและอนาคตมากเพียงใดจมตกอยู่ที่นั่น ทั้งยังล่อลวงนักเรียนหนุ่มสาวมากมายให้เที่ยวในสถานสำเริงสำราญ ไม่รู้จักอ่านหนังสือใฝ่เรียน ทั้งผิดในกามและอกตัญญูอย่างที่สุด

การค้านับหมื่นทำได้ กิจการกามบาปหนัก อเวจีทัณฑ์โหดเข้มงวด ลูกหลานรับผลร้ายชื่อเหม็นไม่ขาด

‘การค้านับหมื่น’ คือธุรกิจต่าง ๆ ‘กิจการกาม’ คือประกอบธุรกิจขายบริการทางเพศ ‘อเวจี’ คือนรกอเวจี กล่าวคือธุรกิจใดก็ทำได้ แต่ธุรกิจกามห้ามทำเด็ดขาด มิฉะนั้นบาปหนักลึก หลังตายย่อมถูกขังในอเวจีทนรับทัณฑ์ทรมานอย่างแสนสาหัส ลูกหลานย่อมได้รับผลร้าย เมื่อคนถามว่าบรรพบุรุษทำอาชีพใด หากตอบว่าทำซ่องกาม ชื่อเสียงย่อมเหม็นถึงฟ้า ทิ้งความอัปยศหมื่นปี

อย่ากล่าวว่าท่องเล่นจนจิตหลง แสวงสุขแล้วสนุก

‘ท่องเล่น’ คือปล่อยตัวอย่างอิสระ ‘จิตหลง’ คือวิญญาณสับสน ‘แสวงสุข’ คือหาความตื่นเต้นสำราญ กล่าวคืออย่าอวดพอใจว่าปล่อยกายตามใจ ถูกความงามสตรีล่อลวง แล้วเที่ยวหาความตื่นเต้นสำราญทุกแห่ง

แม้ซื้อขายด้วยเงิน จิตวิญญาณยากพ้นแปดเปื้อน แม้ไม่มีตาหูเฝ้ามอง ห้องลับก็รู้สึกผิดในใจ

‘ซื้อขาย’ คือแลกเปลี่ยน ‘จิตวิญญาณ’ คือธรรมชาติของวิญญาณ ‘แปดเปื้อน’ คือไม่สะอาด ‘ห้องลับ’ คือที่ลับตา กล่าวคือแม้การแสวงสุขชมโฉมเป็นการซื้อขายด้วยเงิน แต่แสงวิญญาณของตนก็ถูกฝุ่นสกปรกปกคลุมแล้ว แม้ไม่มีคนนอกดูอยู่ข้าง ๆ ในที่ลับก็ยังรู้สึกไม่สบายใจและยากพบผู้คน

ความคิดผิดเกิดแล้ว จิตร้ายงอกงาม ตนและบ้านเสียความบริสุทธิ์ ต้นพิษลงรากในนาจิต

‘ความคิดผิด’ คือกระแสความคิดไม่ถูก ‘งอกงาม’ คือขยายพันธุ์ ‘ตนและบ้าน’ คือตัวเองกับครอบครัว ‘นาจิต’ คือพื้นใจ ซึ่งในที่นี้เรียกว่า ‘หลิงซาน’ ด้วย ‘ต้นพิษ’ คือต้นกรรมกล้าบาปที่มีพิษ กล่าวคือเมื่อความคิดกามเกิด ความคิดชั่วก็ตามมา พอเสียเหตุผล ก็กล้าทำเรื่องผิดในกามระหว่างเครือญาติและทำลายคุณธรรม ร่างกายกับครอบครัวเสียความสะอาดและชื่อบริสุทธิ์โดยไม่รู้ตัว ทั้งยังปลูกต้นชั่วไม่บริสุทธิ์มีพิษให้ลงราก ส่งต่อแก่ลูกหลาน

กรรมบาปหมื่นชาติพันเกี่ยวแต่นี้ เวียนว่ายหลายกัปไม่พัก

‘หมื่นชาติ’ คือทุกภพทุกชาติ ‘พันเกี่ยว’ คือพันตัวไม่ปล่อย ‘หลายกัป’ คือผ่านภัยยากนานเท่าใด กล่าวคือกรรมบาปทุกชาติจะติดตัวไม่ปล่อยตั้งแต่นี้ ไม่ว่าจะผ่านภัยกี่ครั้ง ก็เวียนว่ายรับผลครั้งแล้วครั้งเล่า น่ากลัวเพียงใด!

ยังดีที่หลงทางไม่ไกล วันนี้ถูกเมื่อวานผิด

ยังดีที่แม้เดินเข้าทางหลง แต่ไปไม่ไกลก็เข้าใจในใจ จึงรู้ว่าทางที่เดินเมื่อวานล้วนไม่ถูก ต้องเปลี่ยนมาเดินทางถูกวันนี้จึงสมเหตุผล

มุ่งเป็นปราชญ์ แก้ผิดไม่หวงแหน

‘หวงแหน’ คือตระหนี่และเกียจคร้าน ปราชญ์สอนคนให้แก้ความผิดก่อน หากในการแก้ผิดนั้นไม่เกียจคร้าน ไม่ตระหนี่ลังเลก็เป็นผู้มุ่งสู่ความเป็นปราชญ์

แม้บาปเต็มฟ้า สำนึกครั้งหนึ่งก็สลาย

‘เต็มฟ้า’ คือทั่วฟ้า กล่าวคือแม้มีบาปใหญ่เต็มฟ้า ขอเพียงยอมสำนึกแก้ไขเริ่มตนใหม่ ก็สามารถลบบัญชีความผิดได้

หากกลัวยากเอาแต่สบาย แต่ละวันยิ่งลึก รู้รสแล้วไม่ละ ปีนี้ผลัดไปปีหน้า

หากถือว่าการแก้ผิดยาก จึงเอาสบายผ่านวัน ความผิดย่อมลึกขึ้นทุกวัน แม้รู้แล้วว่าความใคร่ไม่มีรสสนุกนัก แต่ก็ไม่ยอมละ แม้มีคนเตือนให้รีบสำนึกแก้ไขปีนี้ กลับบอกว่าจะรอปีหน้า

แพ้ร้อยครั้งไม่หัน ตัวก็ยังไม่เลิก โลงหนึ่งปิดยาว ตายแล้วจึงหยุด

กล่าวคือผู้หลงกามแม้พบความล้มเหลวสารพัด ก็ไม่ยอมเปลี่ยนใจ ตัวยังหลงกามรูป เว้นแต่ถึงเวลาตาย โลงปิดตลอดไป แล้วจะยอมหยุดได้อย่างไร? ‘ปิดยาว’ คือปิดอยู่ในโลงตลอดกาลไม่อาจฟื้น

ชื่อร้ายแพร่ตลอด เป็นเรื่องเล่าพันปี

‘ชื่อร้าย’ คือชื่อเสียไม่ดี ‘เรื่องเล่า’ คือหัวข้อที่คนใช้พูดถึง กล่าวคือชื่อร้ายยิ่งแพร่ยิ่งไกล เหมือนน้ำไหลยาวไม่สิ้น ‘พันปี’ คือหนึ่งพันปี

รอยชั่วยากปิด สี่ทิศเล่าเป็นเรื่องน่าคุย

‘รอยชั่ว’ คือข้อเท็จจริงของความชั่วในกาม ‘ยากปิด’ คือยากปกปิด กล่าวคือคนทั้งตะวันออก ตะวันตก ใต้ และเหนือ ต่างเอาเรื่องชั่วในกามนี้เป็นข่าวน่าสนใจ คุยกันไม่หยุด

มีลูกไม่เหมือนผู้ทรงคุณธรรม ไม่มีทายาทยังสุขกว่า

กล่าวคือลูกที่เกิดมาไม่เหมือนพ่อผู้มีคุณธรรม ลูกอกตัญญูเช่นนี้รู้แต่หลงกามใฝ่รูป ทำลายคุณธรรมบรรพชน มักทำให้คนกลุ้มและโกรธ ไม่มีทายาทเช่นนี้กลับสบายใจกว่า

น่าเสียดายแม่น้ำยังเปลี่ยนง่าย นิสัยเดิมยากเคลื่อน

‘นิสัยเดิม’ คือนิสัยที่เกิดติดตัว ‘ยากเคลื่อน’ คือเปลี่ยนยาก กล่าวคือแม่น้ำยังมีเวลาเปลี่ยนสาย แต่เฉพาะนิสัยร้ายที่เกิดติดตัวนี้เปลี่ยนได้ยาก

สุราไม่ทำคนเมา คนเมาเอง รูปไม่ทำคนหลง คนหลงเอง

สุราอยู่ในกา เดิมไม่อาจทำคนเมา เพราะคนชอบสุราโลภดื่มเองจนเมา หากไม่เรียกว่าเมาเองจะเรียกอะไร? หญิงงามบ้านอื่นเดิมไม่ได้มาพัวพันล่อลวงใคร เพราะคนใฝ่รูปหลงกามเอง ไปยั่วยวนหญิงให้มาทำตนหลง ท่านมิได้หลงเองหรือ?

ข้าปรากฏกายแสดงธรรม หวังให้ท่านละเก่าเริ่มใหม่

องค์กวนตี้ตรัสว่า บัดนี้ข้าสำแดงกายกล่าวธรรม เพียงหวังให้ประชาชนทั้งหลายเปลี่ยนนิสัยเก่าที่หลงกาม สร้างคุณธรรมใหม่เป็นราษฎรคนใหม่

หากปฏิบัติตามคำสอนศักดิ์สิทธิ์ ข้าจะคุ้มให้ได้พรห้าประการแห่งจีโฉว

องค์กวนตี้ตรัสว่า ผู้ใช้คัมภีร์นี้สั่งสอนเตือนผู้อื่น หรือยึดคัมภีร์นี้ปฏิบัติเอง ข้าจะคุ้มให้เสวยพรห้าประการแห่งจีโฉว ‘จีโฉว’ คือหลักเก้าหมวดหงฟ่านที่จีจื่อกล่าว พรห้าประการคือ หนึ่ง อายุยืน สอง มั่งคั่ง สาม สุขภาพดีสงบสุข สี่ รักคุณธรรม และห้า สิ้นชีวิตตามกำหนดโดยสงบ

หากไม่แยกไม่ทอดไกล ข้าจะคุ้มให้รับพรสามมาก

‘แยก’ คือจาก ‘ทอดไกล’ คือแผ่ไกล หากรักษาคัมภีร์นี้ไม่แยกจากทุกขณะ หรือไม่ทิ้งคัมภีร์นี้และอ่านทุกเช้าเย็น ข้าจะคุ้มให้ได้รับพรสามมาก คือบุญมาก อายุมาก และบุตรชายมาก เรียกว่าสามมาก เป็นคำอวยพรที่คนเฝ้าเขตฮวาถวายแด่เหยา

หากเป็นหยกงามไร้ตำหนิ ย่อมให้ผู้จากเทียนไถมารับนำ

‘หยกงาม’ คือหินหยกดี ‘ไร้ตำหนิ’ คือไม่มีรอยบกพร่อง ‘เทียนไถ’ คือที่อยู่ของเซียน กล่าวคือชายหญิงในโลกหากไม่ผิดในกาม ก็

เป็นหยกงามไร้ตำหนิ เมื่อบุญกุศลสมบูรณ์ จะคุ้มให้มีเซียนและพระพุทธเจ้ามารับนำขึ้นสู่สุขาวดีร่วมกัน

หากบริสุทธิ์รักษาตน ย่อมให้ผู้จากปรโลกมาต้อนรับ

‘บริสุทธิ์’ คือสะอาดใสดังน้ำ ‘รักษาตน’ คือมีใจรักความดีละความชั่ว กล่าวคือคนเช่นนี้เมื่อตายมาถึงปรโลก ราชาแห่งปรโลกทุกตำหนักย่อมลงจากที่นั่งมาต้อนรับ

น้ำไฟดาบศึก ทั้งบ้านพ้นสิ้น แมลงตั๊กแตนโรคระบาด ล้วนดับลับไป

‘ดับลับ’ คือดับไปโดยไม่เห็น กล่าวคือผู้ปฏิบัติตามคัมภีร์นี้พ้นภัยน้ำ ไฟ ดาบ และสงครามทั้งหมด แม้ภัยแมลง ตั๊กแตน และโรคระบาดก็ดับไปพร้อมกัน

หันมองคนคะนองหลงรูป

‘หันมอง’ คือหันศีรษะไปดู ‘คนคะนอง’ คือลูกหลานอวดดีที่หลงกาม

ตาบอดหูหนวก ย่อมเป็นเพราะบาปชาติก่อนหนัก

‘บาป’ คือความผิดชั่ว ‘ชาติก่อน’ คือชาติที่แล้ว ตาไม่เห็นเรียกตาบอด หูไม่ได้ยินเรียกหูหนวก กล่าวคือคนเช่นนี้เพราะบาปชาติก่อนหนักเกินไป ชาตินี้จึงรับผลตาบอดหูหนวก[201]

ขาเป๋มือขาด ย่อมเพราะเวรข้ามชาติฝังลึก

กล่าวคือเวรและบาปในชาติก่อนหนักลึก ชาตินี้จึงเป็นผู้พิการ

วัดเย็นร้างเปลี่ยว ไร้เสื้อไร้อาหาร เตาเผาพังหม่นหมอง ทนหิวทนหนาว

ไม่เพียงเท่านี้ ยังไม่มีที่อยู่แน่นอน หาอาหารผ่านวันยาก จึงได้แต่อาศัยวัดร้างเย็นเยียบและเตาเผาพังเป็นที่พัก รับความทุกข์ไร้ประมาณ จะว่าไม่ใช่ผลจากการหลงกามในชาติก่อนได้หรือ?

จนสุดไร้หนทางเลี้ยงชีพ จะสำนึกผิดในกรรมที่ตนทำได้อย่างไร

‘จนสุด’ คือยากจนถึงที่สุด ‘ไร้หนทางเลี้ยงชีพ’ คือยากดำรงชีวิต ‘สำนึกผิดในกรรมที่ตนทำ’ คือยอมรับบาปและเสียใจในความผิด กล่าวคือเมื่อคนมาถึงขั้นนี้ ย่อมรับผลชาติก่อน หรือบาปที่บรรพบุรุษทิ้งไว้ อยากสำนึกก็ทำไม่ได้ แล้วจะสำนึกผิดได้อย่างไร?

ท่านทั้งหลายเกิดเติบโตในแผ่นดินกลาง ไม่เหมือนชนป่าเถื่อน

‘ท่านทั้งหลาย’ คือพวกท่าน ‘ไม่เหมือน’ คือไม่คล้าย ‘แผ่นดินกลาง’ คือประเทศจีน ‘ชนป่าเถื่อน’ หมายถึงถิ่นที่ไม่รู้หลักสัมพันธ์และคุณธรรม กล่าวคือเมื่อพวกท่านเกิดและเติบโตในจีน ก็ไม่ควรเหมือนคนในถิ่นป่าเถื่อนที่ไม่รู้มารยาทและความชอบธรรม!

ไยไม่ถือสิ่งนี้เป็นกระจก กลับเรียบง่ายคืนสู่จริง

‘กระจก’ คือเครื่องส่อง ‘เรียบง่าย’ คือบริสุทธิ์ซื่อตรง ‘จริง’ คือทางถูก กล่าวคือเหตุใดพวกท่านไม่ใช้คนเช่นนี้เป็นกระจกส่องกลับสู่ความเรียบง่ายและทางถูก!

คำเหล่านี้ดุจยาหินรักษา พึงถือเป็นบรรทัดเชือกวัด

‘ยาหิน’ คือสิ่งใช้รักษาโรค ‘บรรทัดเชือกวัด’ คือเครื่องมือช่างสำหรับทำให้ราบตรง กล่าวคือคัมภีร์ละเว้นกามนี้ ทุกประโยคเป็น

คำดี รักษาโรคใจหลงกามของคนได้ เหมือนบรรทัดเชือกที่ทำให้ตรง

ทุกอักษรดุจไข่มุก จะวางทิ้งบนหอสูงได้หรือ

‘ไข่มุก’ คือของมีค่ายิ่งจำพวกไข่มุกและโมรา ‘วางทิ้ง’ คือเก็บไว้ ‘หอสูง’ คืออาคารว่างสูงใหญ่ ที่ไม่มีธุระก็ไม่มีใครไป กล่าวคือคัมภีร์ละเว้นกามนี้ทุกอักษรมีค่าดุจมุก เป็นประโยชน์ต่อกายใจ จะเห็นว่าไร้ประโยชน์แล้วเก็บในหอว่าง ไม่ท่องปากพิจารณาใจได้หรือ?

ข้าไร้ความสามารถ มาถึงแท่นประทานคำสอน ปลุกคนหลง

‘ประทานไว้’ คือทิ้งไว้ องค์กวนตี้ตรัสว่า แม้ข้าไร้ความรู้ความสามารถ บัดนี้มาถึงแท่นหลวน เขียนฝากคัมภีร์ละเว้นกามนี้เพื่อสอนชาวโลก เพียงหวังอาศัยคำดีเหล่านี้ปลุกคนทั่วหล้าที่หลงความงามสตรี ให้หันกลับโดยเร็ว

หากพกติดตัวจดใจ ข้าจะเพิ่มบุญวาสนา ยืดอายุขัย

นำติดตัวเรียก ‘พก’ จำแน่นในใจเรียก ‘จดใจ’ กล่าวคือหากมีคนนำคัมภีร์ละเว้นกามติดตัว จดจำอย่างระวังในใจ ไม่แยกจากทุกขณะ ข้าจะคุ้มครอง เพิ่มบุญวาสนาและปัญญาให้เขา และยืดกำหนดอายุขัย

หากบอกด้วยปากชี้ด้วยมือ ข้าจะตัดบาปลบความผิด

กล่าวคือหากมีคนอธิบายคัมภีร์ละเว้นกามให้ผู้อื่นฟังด้วยปาก ชี้คัมภีร์ให้ผู้อื่นดูด้วยมือ แม้ผู้นั้นเคยผิดในกาม มีบาปมีเวรความผิด ข้าก็สามารถตัดลบความผิดในบัญชีทั้งหมดให้หมดสิ้นไม่เหลือ เปิดทางให้เขาเริ่มตนใหม่

หากไม่ถือว่าข้าพูดเพ้อ ข้าอยู่หลิงเซียวก็ขอบใจ

‘พูดเพ้อ’ คือคำไม่มีมูล ‘หลิงเซียว’ คือชื่อตำหนักที่องค์กวนตี้ประทับ พระองค์ตรัสว่า หากพวกท่านไม่ถือว่าคัมภีร์ละเว้นกามที่ข้ากล่าวเป็นเรื่องไม่มีมูล แม้ข้าอยู่ในตำหนักหลิงเซียวก็จะขอบคุณพวกท่าน

หากไม่ถือว่าข้าสอนผิด ข้าอยู่ตำหนักทองจะช่วยชดเชย

‘คำสอนผิด’ คือคำสอนไม่ถูก ‘ตำหนักทอง’ คือชื่อตำหนักที่องค์จักรพรรดิเบื้องบนประทับ ‘ชดเชย’ คือแก้ทดแทนความผิด กล่าวคือหากพวกท่านไม่ถือว่าคัมภีร์ละเว้นกามของข้าเป็นคำสอนผิด แม้องค์จักรพรรดิเบื้องบนทรงส่งภัยพิบัติบ่อยเพราะใจคนไม่ดี ข้าที่อยู่ในตำหนักทองย่อมช่วยชดเชยความผิดแทนพวกท่าน ลดหรือยกเว้นภัยยาก

หากความหมายที่วางไว้ไม่ละเอียดชัด หวังผู้มีความสามารถตรวจแก้

กล่าวคือความหมายที่วางไว้ในคัมภีร์ละเว้นกาม หากมีที่ไม่ละเอียดหรือไม่ชัด ยังขอหวังให้ผู้มีความรู้ความสามารถตรวจแก้แทนข้า ให้สมบูรณ์ดีที่สุด

หากถ้อยคำยังไม่บริสุทธิ์กลั่นกรอง ขอผู้มีชื่อช่วยวิจารณ์

‘ถ้อยคำ’ คือวิธีสร้างประโยคและใช้คำในคัมภีร์ หากยังไม่สุกงอมงดงามทั้งหมด ยิ่งขอให้บัณฑิตนักเขียนที่มีชื่อใกล้ไกลช่วยชี้วิจารณ์ และแก้ไขแทน เพื่อให้สมบูรณ์ดีที่สุดเช่นกัน

โอ้ชาวโลก จุดธูปเช้าเย็น สวดคัมภีร์เถาหยวนของข้า กราบรุ่งค่ำ อ่านคำประกาศจากเลือดใจข้า

‘เช้า’ คือเวลาเริ่มวัน ‘เย็น’ คือเวลาค่ำ คำว่ารุ่งและค่ำก็มีความหมายเช่นเดียวกัน องค์กวนตี้ทรงทอดถอนว่า พวกท่านประชาชนในโลก บ้างจุดธูปหอม บ้างน้อมกราบคารวะ สวดคัมภีร์เถาหยวนของข้า อ่านคำประกาศที่กลั่นจากเลือดใจข้า ใจที่มุ่งดีนั้นน่ายกย่องจริง ๆ

เมื่อท่านเคารพข้าเป็นเทพ ข้าหรือจะไม่ถือท่านเป็นทารก

เด็กแรกเกิดเรียกทารก ต้องมีคนคุ้มครองทุกขณะ เมื่อชาวโลกเคารพข้าเป็นเทพ ข้าจะกล้าไม่คุ้มครองพวกท่านดุจทารกได้อย่างไร

เมื่อท่านคิดพ้นทะเลทุกข์ ก็ควรตัดมารร้าย

ผลกรรมชั่วจากกามทุกข์ทรมานอย่างยิ่ง จึงเรียกทะเลทุกข์ ‘พ้น’ คือหลุดหนี ‘มารร้าย’ หมายถึงใจคนหลงสุราและรูป เหมือนถูกปีศาจพันพัว กล่าวคือเมื่อพวกท่านคิดหนีทะเลทุกข์ ต้องตัดความคิดหลงผิดอันเป็นเสมือนมารร้าย ไม่ให้มันพันอีก

เมื่อท่านคิดกลบความผิดเดิม ก็ควรขจัดบาปกีดขวาง

‘ความผิดเดิม’ คือความผิดในชาติก่อนและวันก่อน ‘กลบ’ คือปิดบัง ‘บาปกีดขวาง’ คือบาปหนักเหมือนฉากกั้น บดบังจิตดีของคนได้ ‘ขจัด’ คือกำจัด กล่าวคือเมื่อคิดจะกลบความผิดที่ผ่านมาให้หมด ก็ควรรีบละเว้นกาม สะสมความดีมาก ๆ ขจัดบาปกีดขวางในอดีต

ท่านไม่ฟังข้าเตือน ข้าก็ทำอะไรไม่ได้

กล่าวคือข้าใช้คำดีตักเตือนท่านอย่างจริงจังแล้ว แต่ท่านกลับไม่ฟัง ข้าจะทำอะไรท่านได้อีก

ภูเขามีดให้ท่านกลิ้ง กระทะน้ำมันให้ท่านถูกต้ม แม่น้ำเลือดให้ท่านนั่ง น้ำเหล็กให้ท่านกลืน

เมื่อผลร้ายมาถึง ราชาแห่งปรโลกสั่งทหารผีโยนท่านบนภูเขามีด ปล่อยให้กลิ้งไป เหวี่ยงท่านลงกระทะน้ำมัน ปล่อยให้ถูกต้ม หรือใช้แม่น้ำเลือดท่วมกาย ให้รับความหนาวและกลิ่นคาวเหม็น หรือกรอกน้ำเหล็กลงปาก ให้ตับ ลำไส้ ท้อง และปอดเหมือนถูกเคี่ยวในกระทะน้ำมันเดือด ล้วนปล่อยให้ท่านรับทุกข์เหล่านี้

ถึงตอนนั้นจึงคิดอ่านคัมภีร์ละเว้นกามของข้า เกรงว่าจะออกจากหลุมไฟไม่ได้ ถึงตอนนั้นจึงคิดอ่านคำสอนละเว้นกามของข้า เกรงว่าจะขึ้นวังสวรรค์ไม่ได้

‘หลุมไฟ’ หมายถึงการรับโทษบนภูเขามีดในกระทะน้ำมันเหมือนอยู่ในหลุมไฟ ‘ออกจากหลุมไฟไม่ได้’ หมายถึงตอนนั้นแม้อยากอ่านคัมภีร์ละเว้นกาม ก็ไม่อาจกู้คืนได้ ‘วังสวรรค์’ หมายถึงคนไร้บาปตายแล้วขึ้นแดนสุขาวดี เหมือนขึ้นสวรรค์ ‘ขึ้นวังสวรรค์ไม่ได้’ หมายถึงตอนนั้นแม้อยากอ่านคำสอนละเว้นกาม ก็ไม่อาจเลื่อนขึ้นไปได้[202]

ข้าอยู่หลิงเซียวเกรงท่านแค้น ท่านอยู่ในนรกรับทัณฑ์โหด

องค์กวนตี้ตรัสว่า พวกท่านรับโทษโหดสารพัดในนรก ส่วนข้าอยู่ในตำหนักหลิงเซียว ยังเกรงว่าท่านจะโทษข้าที่ไม่เตือนให้เร็วกว่านี้

อยากพ้นก็พ้นไม่ได้ อยากไปก็ไปไม่ได้ แก้ก็ไม่ทัน เสียใจก็ไม่ทัน

กล่าวคือเมื่อรับโทษในนรกแล้ว ตอนนั้นอยากหนีก็หนีไม่พ้น อยากเดินก็เดินจากไปไม่ได้ เรื่องมาถึงเช่นนี้ อยากแก้ก็แก้ไม่ทัน อยากเสียใจก็เสียใจไม่ทันแล้ว

รับทุกข์สารพัดหมดแล้ว ถูกปล่อยให้เป็นเดรัจฉาน มีขนทั้งมีเขา อยู่ฝูงนกและสัตว์

กล่าวคือในนรกรับโทษทุกข์ต่าง ๆ จนครบแล้ว จึงถูกปล่อยออกมาเป็นเดรัจฉาน บ้างมีขน บ้างมีเขา อยู่ร่วมกับนกบินและสัตว์เดินดิน

ยังตายใต้คมมีด ถูกกระทะทอดไฟเผา เมื่อใดสิ้นเรื่อง จึงกลับเป็นมนุษย์

‘ยัง’ คือเหมือนเดิม กล่าวคือเมื่อเป็นนกสัตว์ ก็ยังตายใต้คมมีด บ้างถูกทอดในกระทะ บ้างถูกไฟเผา บัญชีความผิดสิ้นเมื่อใด จึงกลับเป็นมนุษย์ได้

เสียกายมนุษย์ครั้งหนึ่ง ทุกข์ยากหมื่นกัป ไยไม่ปฏิบัติสะสมขึ้นเมฆา

กล่าวคือคนรู้ผิดไม่แก้ เมื่อสูญเสียกายมนุษย์ ต้องรับทุกข์หมื่นกัป ไม่อาจกลับเป็นคนทันที จะไม่ดีกว่าหรือหากทำดีสะสมคุณธรรม ยังสามารถขึ้นสวรรค์สู่เมฆาได้

รถหน้าพัง รถหลังระวัง นี่จึงเป็นยาอายุยืนไม่แก่

‘รถหน้า’ คือรถที่แล่นข้างหน้า ‘พัง’ คือล้มเสีย ‘รถหลัง’ คือรถที่ตามมา ‘ระวัง’ คือรอบคอบ กล่าวคือหากคนใช้ผู้หลงกามในอดีตซึ่งล้วนเสียชีวิตและทำให้ครอบครัวพินาศเป็นอุทาหรณ์ ก็เหมือน

รถหลังระวังตามรถหน้า จึงเพิ่มบุญวาสนาและเพิ่มอายุขัยได้เหมือนได้กินยาเซียนอายุยืนไม่แก่

ครั้งก่อนสำแดงผ่านเฟยหลวน สงสัยเชื่อปะปน

‘ครั้งก่อน’ คือวันวาน กล่าวคือแต่ก่อนมีคนตั้งหอหลวน อาศัยพู่กันหลวนเคลื่อนไหวประทานคำประกาศ สำแดงแก่ชาวโลก แต่น่าเสียดายที่ผู้คนทั้งสงสัยทั้งเชื่อ ผู้เชื่อน้อย ผู้ไม่เชื่อมาก

จึงมีภัยพิบัติมาถี่ อาวุธศึกวุ่นวาย ฟ้าดินกลับด้าน ประชานับล้านรับเคราะห์

‘ภัยพิบัติ’ หมายถึงภัยน้ำ ไฟ โรคระบาด และต่าง ๆ ‘มาถี่’ คือมาบ่อย ยังมีภัยดาบศึกรบกวนใต้หล้า ทำให้ฟ้าดินกลับด้าน ผู้คนนับล้านสิบล้านต่างรับเคราะห์เสียหาย จะไม่น่าอนาถได้หรือ ‘จ้าว’ ในที่นี้คือหนึ่งล้าน ‘ทิ้งไว้’ คือฝากไว้ หมายถึงทิ้งภัยอันตรายแก่ราษฎร

โคมเทียนสว่างไสว ทุกแห่งตั้งแท่นแผ่คำสอน เมืองหมู่บ้านกระตือรือร้น แต่ละกลุ่มสวดขอขมากราบคัมภีร์

‘สว่างไสว’ คือแสงโคมเทียน ‘ตั้งแท่น’ คือตั้งแท่นหลวน ‘แผ่คำสอน’ คืออธิบายหลักการกล่อมเกลาคน กล่าวคือเพราะภัยพิบัติมาซ้ำ ไม่ว่าคนเมืองหรือชนบทต่างกระตือรือร้นออกเงิน ตั้งแท่นประกอบพิธี เพื่อขอให้กู้ภัยพิบัติกลับ

ก็เพียงแกะหายแล้วซ่อมคอก เพื่อกู้พระประสงค์ฟ้า

การตั้งแท่นแผ่คำสอนเพียงเพื่อขอเปลี่ยนพระประสงค์ฟ้า ก็เหมือนบ้านเลี้ยงแกะ เมื่อแกะหายจึงซ่อมคอกภายหลัง ทำหน้าที่ของมนุษย์ให้เต็มที่เท่านั้น

ข้าไม่หน่ายปากพร่ำ แสดงธรรมช่วยคน

องค์กวนตี้ตรัสว่า ข้าไม่เกี่ยงความเหนื่อยยาก กล่าวคัมภีร์และจารีตด้วยปาก เพียงอาศัยสิ่งนี้ช่วยชาวโลกให้เปลี่ยนใจมุ่งดีเท่านั้น

หากเห็นเป็นเพียงข้อความตามพิธี ภัยร้ายจะมาพร้อมทันตา

‘ตามพิธี’ คือมีไว้ให้ครบจำนวน ไม่ถือว่าสำคัญ กล่าวคือผู้เห็นคัมภีร์ละเว้นกามนี้เป็นข้อความไม่สำคัญ แล้วขัดขวางคนไม่ให้เชื่อปฏิบัติ ภัยพิบัติและเคราะห์ร้ายจะมาพร้อมกันทันที จึงจะเตือนความหลงผิดของเขาได้

หากชี้ว่าเหลวไหล สายฟ้าจะแยกร่างทันตา

‘เหลวไหล’ คือไร้หลักฐาน กล่าวคือผู้กล่าวว่าคัมภีร์ละเว้นกามนี้เป็นเรื่องเหลวไหลไร้มูล ทำให้คนสงสัยไม่ยอมเชื่อปฏิบัติ ไฟสายฟ้าจะฟาดร่างขาดหลายท่อนทันที เพื่อแสดงความชั่วของเขา

ใจห่วงใยดุจมารดา แปดเซียนประสานมือ เลือดร้อนเต็มอก ห้าผู้เฒ่าเงยหน้า

องค์กวนตี้ทรงรจนาคัมภีร์ละเว้นกามเพื่อเตือนโลก พระทัยจริงใจเต็มอกไม่ต่างจากมารดาผู้ชราที่รักลูก แม้เหล่าเซียนแปดถ้ำเห็น ก็ย่อมประสานมือกล่าวชื่นชม ห้าผู้เฒ่าผู้ท่องไปตามลำน้ำเห็น ก็จะเงยหน้ามอง ยกย่องว่าหลักของพระองค์ดีงาม

ไม่รังเกียจความตื้นง่าย แสดงทั่วประชาชน

‘ประชาชน’ คือราษฎรผมดำ องค์กวนตี้ตรัสว่า ข้าไม่รังเกียจที่จะนำคัมภีร์ละเว้นกามอันตื้นง่ายแสดงแก่ราษฎรผมดำทั่วทุก

แห่ง แท้จริงต้องการเตือนให้พวกท่านหันกลับ ไม่ประพฤติผิดในกาม

มอบลงไม้พุทราเกาลัด ย่อมเกิดความหวังหนักแน่น

ไม้พุทราและไม้เกาลัดใช้แกะแม่พิมพ์ได้ทั้งคู่ องค์กวนตี้ตรัสว่า เมื่อข้าแสดงคัมภีร์ละเว้นกามแก่ประชาชนแล้ว ยังหวังให้พวกท่านมอบแก่โรงพิมพ์ ทำแม่พิมพ์หนังสือ พิมพ์แจกเพื่อเตือนชาวโลก แต่แม้ข้าเกิดใจเช่นนี้ ฝากความหวังหนักแน่นแก่พวกท่าน แท้จริงหวังให้ประชาชนรีบปฏิบัติตามโดยเร็ว

บทกวีเตือนให้ละเว้นการประพฤติผิดในกาม

ทางตายชัด ๆ กลับเสาะหาเอง อวดว่ารักลึก บาปกลับลึกกว่า

จงมองโฉมงามดังปีศาจมาร อย่าดูหมิ่นเทพผีแล้วคิดผิด

ฝันที่หยางไถมีสุขใดเหลือ กฎปรโลกสามบททุกข์เกินทน[203]

ขอถามผู้ล่วงภรรยาลูกสาวเขา ใครยอมให้ภรรยาลูกสาวตนถูกล่วง

โอวาทล้ำค่าเรื่องการละเว้นการประพฤติผิดในกามขององค์เหวินชางตี้จวิน

ข้ารับพระบัญชาจากองค์สูงสุดแห่งตำหนักทอง ในวันอิ๋นและวันเหม่าแต่ละเดือน ออกตรวจนรกเฟิงตู สอบตัดสินข้อเท็จจริงของผู้มีความผิดทั่วใต้หล้า เห็นบัญชีดำกองดังภูเขา ล้วนเป็นสำนวนกรรมตลอดชีวิตของชาวโลก ในบรรดานั้นมีการทำชั่วนานาชนิด แต่ในความชั่วทั้งหลาย ผลของความผิดในกามนั้น กฎสวรรค์เข้มงวดที่สุด[204]

ผู้เป็นชู้ล่วงเกินภรรยาลูกสาวคนอื่น ทำให้เรือนฝ่ายหญิงแปดเปื้อน ต้องรับทุกข์ในนรกห้าร้อยกัป จึงได้พ้นไปเกิดเป็นล่อเป็นม้า อีกห้าร้อยกัปจึงกลับเป็นมนุษย์ เป็นโสเภณีหรือนักแสดง

ผู้ที่วางอุบายคิดแผน ลอบมีสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงม่ายหรือภิกษุณี จนทำลายความประพฤติของผู้อื่น จะต้องทนทุกข์ในนรกแปดร้อยกัป จึงจะพ้นออกมาเกิดเป็นแกะหรือหมูให้มนุษย์ฆ่า เมื่อผ่านไปอีกแปดร้อยกัปจึงจะกลับได้ร่างมนุษย์ แต่เป็นคนตาบอดเป็นใบ้ หรือมีอวัยวะทั้งห้าบนใบหน้าและแขนขาไม่ครบถ้วน[205]

ผู้ที่เป็นผู้น้อยแล้วล่วงเกินผู้ใหญ่ หรือเป็นผู้ใหญ่แล้วล่วงเกินผู้น้อย จนทำลายหลักความสัมพันธ์และจารีต จะต้องทนทุกข์ในนรกหนึ่งพันห้าร้อยกัป จึงจะพ้นออกมาเกิดเป็นงูหรือหนู อีกหนึ่งพันห้าร้อยกัปจึงจะได้ร่างมนุษย์ บางคนตายในครรภ์มารดา บางคนตายตั้งแต่ยังเป็นทารกที่มีคนอุ้ม และท้ายที่สุดก็ไม่ได้มีอายุยืน

ยังมีผู้แต่งหนังสือลามก ทำลายจิตใจและความคิดของผู้อื่น เมื่อตายแล้วต้องลงนรกอเวจี จนกว่าหนังสือที่ตนแต่งจะสูญสิ้นไป และผลกรรมจากความผิดของผู้ที่ทำชั่วเพราะหนังสือนั้นจะชดใช้จนหมด จึงจะพ้นไปเกิดในแดนภูตผี ที่มืดมัวลึกเร้น ไม่เห็นแสงทั้งสามคือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว กินลมต่างอาหาร นอนบนก้อนน้ำแข็ง ผิวหนังแตกปริอย่างน่าเวทนา แม้พบเซียนหรือพระพุทธเจ้าก็ไม่อาจได้รับการโปรดให้พ้น หนังสือลามกทำร้ายผู้คน หารู้ไม่ว่าภัยนั้นใหญ่หลวงเพียงใด

บรรดาสตรีผู้มาจากตระกูลดี รู้หนังสือและมีการศึกษา อาจอยู่ริมหน้าต่างสีเขียวในยามกลางวันอันเงียบสงบ หรือข้างตะเกียงแสงหม่นในยามดึก เมื่อเปิดหนังสือนั้นอ่าน จิตวิญญาณก็หวั่นไหวไม่อาจห้ามไฟราคะที่ลุกโชน และพลันลอบหนีตามคนรัก จนหญิงผู้รักษาความสัตย์สูญเสียจรรยา หญิงสาวผู้รักษาพรหมจรรย์สูญเสียความบริสุทธิ์ อีกทั้งมีบุตรหลานผู้เฉลียวฉลาดและมีความรู้ทางอักษรศาสตร์ พอเห็นหนังสือนี้ ความคิดก็แปดเปื้อน บ้างสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจนห้ามไม่ได้ บ้างทอดสายตาเจ้าชู้แล้วคล้อยตามอย่างมักง่าย ผลที่เบาก็ทำลายพลังหยวนหยาง จนตายก่อนวัยอันควร ผลที่หนักก็ล่วงละเมิดและทำให้ระเบียบความสัมพันธ์สับสน จนบัณฑิตชนไม่ยอมรับ ยิ่งมีผู้แต่งเรื่องละครอย่างแยบยล นำขึ้นแสดงต่อหน้า ฝึกสอนเด็กหนุ่มคนโปรด ให้ผู้คนเห็นท่าทางลามกจนชินตา การทำลายความประพฤติอันบริสุทธิ์ของผู้คนเช่นนี้มีมากจนนับไม่ถ้วน ต้นเหตุทั้งสิ้นก็คือพิษภัยของหนังสือลามก ไฉนบัณฑิตผู้มีรากปัญญาจากชาติก่อน เมื่อถือพู่กันยาวเจ็ดชุ่นอยู่ในมือ จึงไม่คิดทำคุณแก่โลกและสั่งสมบุญแก่ตน กลับสร้างบาปกรรมอย่างไม่รู้จบ ทำให้องค์เทพสูงสุดพิโรธ และ

เดินลงสู่เหวน้ำแข็งกับบ่อเพลิงด้วยตนเองโดยไม่ใส่ใจ น่าเศร้ายิ่งนัก[206]

ตารางวันงดเว้นเพื่อรักษากายและชีวิต ตลอดจนข้อห้ามแห่งฟ้า ดิน และมนุษย์ ในหนังสือ ‘กระจกวิเศษแห่งอายุและสุขภาพ’ ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม โดยพระมหาธรรมาจารย์อิ้นกวง (ในไฟล์ txt ไม่สามารถจัดตารางนี้ได้ โปรดค้นหาทางอินเทอร์เน็ต ตารางนี้สำคัญมาก โดยเฉพาะสำหรับบิดามารดาที่ต้องการมีบุตรผู้พร้อมทั้งบุญและปัญญา)[207]

‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เป็นหนังสือที่ทางปรโลกผลักดันออกเผยแพร่และเกื้อหนุนให้แพร่หลายจริง ๆ — เรื่องราวของข้าพเจ้ากับ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’[208]

ข้าพเจ้าลังเลอยู่นาน ไม่รู้ว่าควรเขียนเรื่องเล็ก ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างข้าพเจ้ากับ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ หรือไม่ เพราะข้าพเจ้าเป็นเพียงปุถุชน ไม่รู้เบื้องลึกของสามภพหรือความจริงของการเวียนว่ายในหกภูมิ และประสบการณ์ครั้งนี้ก็เกินกว่าที่ข้าพเจ้าคาดไว้จริง ๆ แต่ก่อนข้าพเจ้าเคยอ่านเพียงเรื่องราวของคนอื่น หนังสือ ‘กระจกวิเศษแห่งอายุและสุขภาพ’ ‘อวี้ไห่หุยขวง’ และ ‘ว่านซ่านเซียนจือ’ ต่างบันทึกเรื่องที่คนจำนวนมากประสบเกี่ยวกับทางปรโลกเช่นนี้ ทว่าครั้งของข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ โดยเฉพาะ อีกทั้งพัวพันถึงชีวิตของข้าพเจ้าในภายหน้า จึงไม่กล้าเล่าออกมาทั้งหมด มีเพียงตอนแนะนำหนังสือเล่มนี้ที่ข้าพเจ้าเล่าให้คนใกล้ตัวฟังเล็กน้อย แต่เมื่อเห็นว่ามีคนไม่น้อยอคติต่อ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ อย่างมาก ข้าพเจ้าจึงคิดว่าควรเล่า แม้ตอนนี้ยังกลัวอยู่บ้างและไม่รู้ว่าจะเกิดผลอย่างไร ข้าพเจ้าเพียงต้องการเล่าประสบการณ์ของตนตามความเป็นจริง ไม่ว่าท่านจะมีความคิด จุดยืน หรือมุมมองอย่างไร สิ่งที่เกิดขึ้นในสามภพก็ยังเป็นข้อเท็จจริง เป็นข้อเท็จจริงสำหรับทุกคน ข้าพเจ้า

เพียงหวังให้ทุกคนรู้ว่า ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ มีที่มาไม่ธรรมดาจริง ๆ และมิใช่เรื่องเท็จ ข้าพเจ้าคิดว่าพุทธธรรมเปิดเผยความจริงแก่สรรพสัตว์ มิใช่ปฏิเสธความจริง คัมภีร์วัชรปรัชญาปารมิตากล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “ผู้ตั้งจิตมุ่งอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ ย่อมไม่กล่าวว่าสภาวธรรมทั้งหลายดับสูญ” บางคนชอบชูไม้ใหญ่ ทำตัวเป็นผู้พิพากษาสูงสุดในนามพุทธธรรม แต่หากท่านไม่เข้าใจข้อเท็จจริง ท่านก็ย่อมไม่ได้เข้าใจพุทธธรรมอย่างแท้จริง! ในเมื่อท่านยังไม่อาจพิจารณาความจริงให้พ้นการแบ่งแยกเป็นคู่ และยังเป็นเพียงปุถุชน กล้าดีอย่างไรจึงยึดความเห็นอันจำกัดของตนที่มาจากตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ แล้วตั้งตนเป็นผู้พิพากษานี่ไม่หยิ่งยโสเกินไปหรือ! ท่านเคยคิดถึงบาปกรรมจากการพาตนเองและผู้อื่นหลงผิดเช่นนี้หรือไม่?[209]

เมื่อสองเดือนก่อน คือราวกลางเดือนมีนาคม ข้าพเจ้าได้รับหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เล่มหนึ่งจากจุดเผยแพร่หนังสือพุทธธรรม ก่อนหน้านั้นเหมือนเคยเห็นหนังสือนี้ แม้จะรู้สึกว่าดี แต่คงได้รับอิทธิพลจากความเห็นบางอย่าง จึงคิดเสมอว่าเป็นเพียงหนังสือสอนให้ทำดี ไม่ได้อ่านอย่างจริงจัง ครั้งนี้ข้าพเจ้าลองอ่านที่จุดเผยแพร่แล้วรู้สึกว่าอธิบายได้ดี อย่างน้อยก็ช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจช่วงหนึ่งเมื่อหลายปีก่อนที่ตนเหมือนไม่มีวิญญาณ เดินอยู่บนถนนแต่มองอะไรไกลออกไปสิบกว่าเมตรก็ไม่ชัด ไม่มีเรี่ยวแรงหรือจิตใจเลย มึนงงเลื่อนลอย ราวกับมีเพียงร่างกายที่เดินอยู่และเหลือเพียงการตอบสนองทางความคิดอย่างง่าย ๆ ดูเหมือนว่าเป็นเพราะกรรมชั่วจากการประพฤติผิดในกามทั้งที่อายุขัยบนโลกยังไม่สิ้น แต่วิญญาณหุนทั้งสามถูกเรียกไปก่อนกระมัง![210]

เมื่อเชิญหนังสือกลับมาแล้ว ข้าพเจ้าก็อ่านอย่างจริงจังอีกครั้ง รู้สึกว่าดีจริง ๆ ประสบการณ์หลายปีของตนทำให้รู้สึกว่าสิ่งที่กล่าวนั้นเป็นเช่นนั้นจริง ผลของการประพฤติผิดในกามไม่ดีและน่ากลัวจริง ๆ ข้าพเจ้าจึงคิดว่า หากส่งหนังสืออีกชุดไปยังสถานปฏิบัติธรรมพระกษิติครรภโพธิสัตว์แห่งหนึ่งในท้องถิ่น ให้ผู้คนได้อ่านมากขึ้นก็คงดี คิดแวบเดียวแล้วก็ผ่านไป ไม่ได้ถือเป็นเรื่องจริงจัง ข้าพเจ้าทำงาน กินอาหาร และนอนตามปกติ แต่คืนนั้นกลับฝันว่าอุ้มหนังสือกองหนึ่งไปส่งที่ตี้จ้างถันหลิน พร้อมกันนั้นมีเสียงบอกข้าพเจ้าว่า “หากเจ้าส่ง ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ กองหนึ่งไปยังตี้จ้างถันหลิน เจ้าจะได้รับชีวิตนิรันดร์” เมื่อตื่นขึ้นข้าพเจ้ารู้สึกทั้งประหลาดและน่าสนใจ เพียงคิดอย่างผ่าน ๆ ในตอนกลางวันจนลืมไปแล้ว กลับฝันอย่างนี้ ชีวิตนิรันดร์คืออะไรเล่า? ถึงอย่างไรก็ดี การส่งหนังสือกองหนึ่งไปยังตี้จ้างถันหลินก็เป็นเรื่องดี ทำเสียเถิด! เมื่อไปทำงาน ข้าพเจ้าพบบล็อกของช่างกวนอวี้ฮวาบนคอมพิวเตอร์ แล้วพบเว็บไซต์ ‘ซ่านซินเหลียนซินเจิ้งฝ่าเชิงหัว’ แต่เรื่องดี ๆ ดูจะมีอุปสรรค ใบรับรองธนาคารออนไลน์หมดอายุแล้ว ข้าพเจ้ายังขอหนังสืออื่นที่ตามหามานาน เช่น ‘ฉือเปยตี้จั้งเป่าชั่น’ มาพร้อมกันด้วย ส่วน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ แจกให้รับโดยไม่คิดเงิน ข้าพเจ้าพยายามต่ออายุใบรับรองอย่างไรก็ไม่สำเร็จ ระบบแจ้งว่าเวลาไม่ตรงกัน ติดต่อฝ่ายบริการลูกค้าของธนาคารหลายครั้ง ทดลองหลายวิธีก็ยังแก้ไม่ได้ พวกเราอยู่ในเขตอุตสาหกรรมกลางวันห่างไกลย่านเมือง ต้องลองซ้ำแล้วซ้ำเล่า จึงยุ่งยากไม่น้อย แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ทำเพราะความฝันนั้น ตอนนั้นไม่ได้นึกว่าเป็นเรื่องจริง เพียงคิดว่าเมื่อตั้งใจทำความดีแล้ว ก็ต้องมุ่งมั่นทำให้สำเร็จ ไม่ใช่เจอความลำบากนิดหน่อยแล้วเลิกล้ม ภายหลัง

ข้าพเจ้าจึงตั้งใจเดินทางเข้าเมืองไปต่ออายุใบรับรองที่สาขาธนาคาร จากนั้นกลับสำนักงาน ในที่สุดก็จัดการสำเร็จ ได้ขอหนังสือมาสามลัง รวมทั้ง ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ‘รวมข้อเขียนฮุ่ยอั้นหมิงเติง ฉบับคัดสรร’ และ ‘ฉือเปยตี้จั้งเป่าชั่น’ เมื่อหนังสือมาถึง ข้าพเจ้าก็นำกองหนึ่งไปส่งที่ตี้จ้างถันหลิน ส่วนความฝันก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้าไม่ใส่ใจ ไม่ได้เชื่อจริงจัง จนแทบลืมไปแล้ว ทำเรื่องนี้เพียงเพราะคิดว่าเป็นความดี แต่คืนนั้นข้าพเจ้าฝันอีก ในฝันมีชายสองคนคล้ายเจ้าหน้าที่ สีหน้าออกแดงคล้ำ มีรอยย่นเป็นเส้น ๆ บนหน้าผาก ใบหน้าค่อนข้างเหลี่ยม คล้ายภาพเจ้าหน้าที่ของทางปรโลกในหนังสือ ‘อวี้ลี่เป่าฉาว’ มาก เพียงเห็นก็รู้สึกว่าไม่ใช่คนโลกนี้ ไม่มีท่าทีผ่อนปรนหรือเป็นกันเอง ความรู้สึกที่ให้คือ ‘เคร่งครัดต่อหน้าที่’ และ ‘ไร้ปรานี’ ราวกับไม่มีความสัมพันธ์ใดทำให้หวั่นไหว ทำงานตามหน้าที่อย่างเที่ยงตรงเท่านั้น ยังมีอีกคนหนึ่งคล้ายผู้ดูแลพื้นที่แถบนั้น ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าเป็นเทพประจำถิ่นหรือเทพแห่งเตาไฟกันแน่ เจ้าหน้าที่สองคนยื่นกระดาษแผ่นใหญ่ให้ข้าพเจ้า บนกระดาษเขียนเรื่องของข้าพเจ้าเต็มไปหมดเป็นบรรทัด ๆ ซ้ายสุดของทุกบรรทัดเป็นชื่อข้าพเจ้า ตัวอักษรชัดเจนมาก และทางขวาเป็นข้อความบันทึก ข้าพเจ้าฉีกกระดาษบันทึกนั้นต่อหน้าทั้งสามคนเป็นเส้น ๆ แต่กระดาษดูเหนียวมาก ฉีกยาก ตอนนั้นผู้ที่ดูเหมือนเป็นผู้ดูแลท้องถิ่นเชิญเจ้าหน้าที่สองคนไปปรึกษาอะไรบางอย่างทางด้านข้าง ข้าพเจ้ายังฉีกต่อไป ไม่นานพวกเขากลับมา แล้วให้ข้าพเจ้าจุดไฟเผากระดาษให้หมดสิ้น ราวกับต้องการขจัดความกังวลของข้าพเจ้าให้สิ้นซาก เมื่อเผาเสร็จ เจ้าหน้าที่สองคนลุกขึ้น มองข้าพเจ้าครั้งหนึ่งด้วยสีหน้าเคร่งครัดตามหน้าที่ ไม่อาจพูดจาผ่อนปรนหรือสนิทสนมได้ แล้วก็

จากไป เมื่อตื่นขึ้นข้าพเจ้าประหลาดใจยิ่งนัก! ฝันเช่นนี้ได้อย่างไร ภาพเหตุการณ์เหมือนจริงมาก ราวกับเพิ่งเกิดขึ้น ข้าพเจ้าไม่รู้เบื้องลึกของสามภพหรือความจริงอันลึกตื้นของการเวียนว่ายในหกภูมิ จึงไม่กล้าบอกใคร แต่ข้าพเจ้ารู้แล้วว่า ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เป็นหนังสือที่ทางปรโลกผลักดันออกเผยแพร่และเกื้อหนุนให้แพร่หลายจริง ๆ ทางปรโลกทำสิ่งใดก็รักษาคำพูดอย่างเคร่งครัด พูดแล้วทำจริง ในหนังสือกล่าวว่า “ผู้ใดสนับสนุนกฎแห่งปรโลก จะได้รับการยกขึ้นสู่สวรรค์ และถูกลบชื่อออกจากนรก” และเป็นจริงดังที่หนังสือกล่าวอีกว่า “อย่าคิดว่าทำเรื่องส่วนตัวอย่างยิ่งแล้วจะไม่มีใครรู้ เพียงความคิดดีหรือชั่วหนึ่งครั้ง ก็เชื่อมตรงไปถึงสมุดบันทึกความดีความชั่วของทางปรโลก”

ข้าพเจ้านึกว่าเรื่องจะจบเพียงเท่านั้น ไม่คิดเลยว่าไม่นานต่อมาจะได้พบเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอีก ครั้งนี้ไม่ใช่เขามาหา แต่เป็นข้าพเจ้าที่ถูกเรียกให้ลงไป ต้องเล่าจากต้นเรื่องก่อน ขอกล่าวถึงเหตุการณ์แทรกเรื่องหนึ่ง เมื่อสองปีก่อนข้าพเจ้าขึ้นเขาจิ่วหัว พักที่วัดซีเทียน พอเก็บของเรียบร้อยก็ไปกราบพระพุทธรูปในมหาวิหาร ขณะกราบเสร็จลุกขึ้นและจะออกประตู ภิกษุณีอาวุโสท่านหนึ่งซึ่งนั่งอยู่หลังโต๊ะข้างประตูเรียกข้าพเจ้าไว้ แล้วถามว่า “ท่านอ่านคัมภีร์วัชรปรัชญาปารมิตาที่บ้านหรือ?” ตอนนั้นข้าพเจ้ามีคัมภีร์วัชรปรัชญาปารมิตาเล่มเล็กอยู่ในกระเป๋าด้านในตอนบนของเสื้อ จึงตอบว่า “อ้อ ข้าพเจ้าพกคัมภีร์นี้ติดตัว” พร้อมกับหยิบออกมา ภิกษุณีอาวุโสบอกว่า “ข้าไม่ได้หมายความว่าท่านพกคัมภีร์ ข้าหมายความว่าท่านอ่านคัมภีร์นี้อยู่ อย่างน้อยก็อ่านมาสามเดือนแล้ว” ข้าพเจ้าประหลาดใจมาก เป็นครั้งแรกที่พบผู้พูดเช่นนี้ และช่วงนั้นข้าพเจ้าก็กำลังอ่านคัมภีร์นี้จริง ๆ จึงเรียกลูกชาย หลาน

ชาย และหลานสาวที่มาด้วยกันมา ภิกษุณีอาวุโสพูดสั้นกระชับแต่ตรงมาก พวกเขาล้วนได้รับกำลังใจ เมื่อกลับมาในตอนเย็น ข้าพเจ้าเข้าไปในมหาวิหารอีก เห็นหญิงสาวคนหนึ่งคุกเข่าอ่านพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์ต่อหน้าพระพุทธรูป ดูเหมือนมารดาของนางยืนอยู่ที่ประตู เมื่อถามจึงรู้ว่าพวกนางมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภิกษุณีอาวุโสก็กล่าวเรื่องของนางได้ตรงมากเช่นกัน นางจึงตั้งใจอ่านพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์บนเขาแม้ในช่วงท่องเที่ยว ภิกษุณีอาวุโสมีเมตตามาก อบรมชี้แนะพวกเราอย่างอดทนไม่รู้เบื่อ เปิดทางคิดให้เราหลายด้านและกำชับให้ปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง ท่านชี้แนะภรรยาข้าพเจ้าตั้งแต่เรื่องชีวิต ครอบครัว ไปจนถึงงาน และตั้งแต่ชาติที่แล้วจนถึงชาตินี้ ทั้งยังมอบคัมภีร์ ลูกประคำ เครื่องประดับ และสิ่งอื่น ๆ ให้พวกเรามากมาย ภรรยาข้าพเจ้าซาบซึ้งมาก กลับบ้านแล้วอ่านพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์อย่างจริงจังอยู่ระยะหนึ่ง ก่อนลงจากเขาข้าพเจ้าถามภิกษุณีอาวุโสว่าในอนาคตข้าพเจ้าจะมีภัยหรือความลำบากอะไรหรือไม่ ท่านหยิบพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์หนึ่งเล่มกับพระรูปพระกษิติครรภโพธิสัตว์มอบให้ แล้วกล่าวว่า “ไม่ต้องถามอะไรเลย วันธรรมดาต้องทำงาน ไม่มีเวลา ก็ให้อ่านพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์ที่บ้านวันละหนึ่งจบในวันเสาร์และวันอาทิตย์ แล้วทุกอย่างจะดีเอง” เมื่อกลับมา ข้าพเจ้าทำได้อยู่ระยะหนึ่งแล้วกลับหย่อนยาน แต่ทุกครั้งที่นึกถึงใบหน้าและน้ำเสียงอันเมตตาเหลือเกินของภิกษุณีอาวุโส รวมถึงคำสั่งสอนและกำชับซ้ำแล้วซ้ำเล่า ข้าพเจ้าก็ละอายใจมาก ราวครึ่งหลังของปีที่แล้วจึงกลับมาอ่านพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์วันละหนึ่งจบในวันหยุดสุดสัปดาห์ได้เป็นส่วนใหญ่

กลับมาที่เรื่องเดิม หลังจากข้าพเจ้าแจก ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ และฝันครั้งนั้นได้หลายวัน ข้าพเจ้าก็เริ่มเกียจคร้านในการปฏิบัติธรรม (นิสัยเคยชินช่างฝังแน่นจริง ๆ!) หลายครั้งที่ควรอ่านพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์กลับไม่ได้อ่าน แต่ยังรักษากิจวัตรสวดมนต์ตอนเช้าที่ตั้งไว้เอง คืนหนึ่งหลังหลับไป ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนลงไปข้างล่างจนถึงห้องแห่งหนึ่ง ในห้องมีโต๊ะประชุมสี่เหลี่ยมผืนผ้า ดูคล้ายกำลังประชุมกัน ผู้ที่นั่งตรงกลางด้านหน้าน่าจะเป็นประธาน มองดูแล้วก็เป็นเจ้าหน้าที่คนเดิมที่ข้าพเจ้าเคยพบในฝันครั้งก่อน เมื่อข้าพเจ้าเข้าไป เขายังมีสีหน้าเคร่งขรึมเที่ยงตรงไม่เห็นแก่หน้าใคร และละเอียดรอบคอบอย่างเดิม ถามว่า “ทำไมระยะนี้จึงไม่อ่านคัมภีร์?” ในสถานการณ์นั้นข้าพเจ้าคล้ายเผลอพูดความจริงออกไปเองว่า “บ่ายวันหยุดสุดสัปดาห์ไม่ได้อ่านพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์ แต่ตอนเช้ายังอ่าน ‘มหาปณิธานสิบประการของพระสมันตภัทร’ กับคัมภีร์วัชรปรัชญาปารมิตาอยู่” ทันใดนั้นเจ้าหน้าที่ผู้นั้นกลับยิ้มกว้างอย่างยินดี ในนั้นมีความปลาบปลื้มใจ ข้าพเจ้าตกใจและประหลาดใจมาก ในความทรงจำของข้าพเจ้า การได้เห็นสีหน้าเช่นนี้จากเขาหายากเหลือเกิน ราวกับเห็นดวงอาทิตย์บนท้องฟ้ายามค่ำคืน เขายิ้มอย่างพอใจเพราะข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์พุทธ ข้าพเจ้าไม่คิดเลยว่าการสวดอ่านพระคัมภีร์จะทำให้ถูกมองต่างไปในทางดีที่นั่นทันทีเช่นนี้! จากนั้นดูเหมือนเขาตรวจดูเรื่องการแจก ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ อีกครั้ง และโดยรวมก็ดูค่อนข้างพอใจ

เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกว่าการศึกษาและเผยแพร่ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ให้ประโยชน์ที่เป็นจริง ตรงตัว และเกี่ยวข้องกับชีวิตตนอย่างยิ่ง ซึ่งเงินเท่าไรก็ซื้อไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงอยากให้พี่น้องชายหญิง

ของตนได้ศึกษาและเผยแพร่ด้วย เพื่อรับประโยชน์อันหาได้ยากที่เงินซื้อไม่ได้ แต่พวกเราไม่ได้อยู่ที่เดียวกัน จึงจัดการยาก ข้าพเจ้าคิดว่าจะมอบหนังสือให้พ่อแม่ แล้วเมื่อท่านไปหาลูกคนใดก็จะนำไปให้สองสามเล่ม ตอนนั้นพ่อแม่พักอยู่บ้านพี่ชาย วันศุกร์บ่ายวันหนึ่ง ราวหลังบ่ายสองโมง ข้าพเจ้าเกิดความคิดนี้และตัดสินใจไปหาพ่อแม่ จึงขึ้นรถไฟไปอีกเมืองหนึ่ง ถึงบ้านพี่ชายราวหลังหกโมงเย็น พอเข้าไปก็ประหลาดใจมาก พี่ชายออกไปข้างนอก ไม่อยู่บ้านของตน แต่พี่น้องคนอื่น ๆ กลับมารวมตัวอยู่ในห้องรับแขกครบเมื่อถาม ทุกคนบอกว่า “รอเจ้าอยู่!” ข้าพเจ้าถามน้องชายคนโตในบรรดาน้อง ๆ ว่า “ทำไมเจ้ามาอยู่ที่นี่?” เพราะเขาไม่ได้ทำงานในเมืองนี้ เขาตอบว่า “เดิมบ่ายนี้จะมีประชุม แต่จู่ ๆ ยกเลิก ข้าจึงขับรถมาเยี่ยมพ่อแม่” ข้าพเจ้าถามน้องสาวว่า “ทำไมเจ้ามาอยู่ที่นี่?” นางตอบว่า “บ่ายนี้ออกมาทำธุระ พอเสร็จก็เกือบห้าโมงแล้ว เลยไม่กลับที่ทำงาน มาเยี่ยมพ่อแม่” ข้าพเจ้าถามน้องชายคนเล็กว่า “ทำไมเจ้ามาอยู่ที่นี่?” เขาตอบว่า “ช่วงเทศกาลเช็งเม้ง พ่อแม่กลับบ้านเกิดไม่ได้ ข้าจึงกลับไปแทน เพิ่งกลับมาเมื่อบ่ายนี้ และแวะมาเยี่ยมพ่อแม่ก่อน” ปกติพี่น้องของเราแทบไม่เคยรวมตัวพร้อมกัน แม้มีงานที่บ้านใครแล้วทุกคนไป ก็แทบไม่เคยมาถึงพร้อมกันในช่วงเวลาเดียวกันอย่างนี้ พวกเราจึงคุยกันไม่กี่คำ แต่ละคนรับหนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ไปหลายเล่ม แล้วเพราะต่างก็มีธุระที่บ้าน บางคนยังต้องรีบกลับไปต่างเมือง จึงจากไปอย่างรวดเร็ว ข้าพเจ้าคิดว่าการที่หนังสือส่งถึงมือพวกเขาได้เร็วที่สุดเช่นนี้ คงเป็นผลจากแรงเกื้อหนุนของพระพุทธเจ้า ฟ้าดิน และเทพยดาหลังจากข้าพเจ้าคิดจะให้พวกเขาศึกษาและเผยแพร่ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ กระมัง!

ผ่านไปหลายวัน น้องสาวข้าพเจ้าโทรศัพท์มาถามกะทันหันว่า ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ พิมพ์ที่ไหน เพราะลูกชายของนางอยากบริจาคเงินช่วยพิมพ์ ลูกชายคนนี้เรียนชั้นมัธยมต้นปีที่สาม เป็นเด็กหัวโจกที่ดูแลยากมาก ข้าพเจ้าประหลาดใจจึงถามว่าเกิดอะไรขึ้น น้องสาวเล่าว่า “หนังสือเล่มนี้ดีจริง ๆ แต่เดิมที่บ้านข้าอ่านเอง ไม่ได้ให้ลูกอ่าน ไม่รู้ว่าเมื่อไรเขาหยิบไปอ่านเอง แล้วจู่ ๆ ก็บอกข้าว่า ‘แม่ ผมมีบาป’ ข้าถามว่าเป็นอะไร เขาบอกว่า ‘เมื่อก่อนผมจงใจทำร้ายมดจำนวนมากเพราะเห็นเป็นเรื่องสนุก ผมอยากบริจาคเงินทั้งหมดของตัวเองเพื่อพิมพ์ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ผมจะตั้งปณิธานต่อหน้าพระพุทธเจ้า ขอให้พระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์เกื้อหนุนให้ชีวิตเล็ก ๆ ที่ผมทำร้ายได้รับการโปรดให้พ้นทุกข์’” น้องสาวกล่าวต่อว่า “หนังสือ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ สร้างกุศลใหญ่และช่วยได้มากจริง ๆ เด็กที่ไม่มีใครดูแลไหวคนนี้กลับเปลี่ยนไปมาก!” หลานชายตัวน้อยของข้าพเจ้าคนนี้ฉลาดก็จริง แต่ชอบทำอะไรเหลวไหลก่อเรื่อง ควบคุมยาก ผู้ใหญ่ต่างปวดหัว เงินของเขาเคยใช้เองทั้งหมด ไม่ยอมให้ผู้ใหญ่มาดูแล ครั้งนี้เขากลับตั้งใจด้วยตนเองเช่นนี้ รวบรวมเงินที่มีแล้วบริจาคทั้งหมด ไม่เหลือไว้ให้ตนเองสักนิด

ในคัมภีร์สังยุกตาคมมีอุปมาว่า “ดินบนเล็บมีเพียงเท่าใด สัตว์ผู้ได้เกิดในมนุษยภูมิก็มีเพียงเท่านั้น ดินบนแผ่นดินมีมากเท่าใด สัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ก็มีมากเท่านั้น” คัมภีร์มหาปรินิพพานยังบันทึกว่า ครั้งหนึ่งพระพุทธเจ้าทรงหยิบฝุ่นเล็กน้อยจากพื้นขึ้นมา แล้วตรัสถามพระกัสสปเถระว่า “ฝุ่นในมือเราอย่างนี้มีมากกว่า หรือดินบนแผ่นดินในโลกทั้งสิบทิศมีมากกว่า?” พระกัสสปเถระกราบทูลว่า “ย่อมเป็นดินบนแผ่นดินในโลกทั้งสิบทิศที่มีมากกว่า”

พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ผู้ได้ร่างมนุษย์และประพฤติธรรมดีมีน้อยราวกับฝุ่นในมือเรา ส่วนผู้ไม่ได้ร่างมนุษย์และผู้ประกอบกรรมชั่วมีมากราวกับดินบนแผ่นดินในโลกทั้งสิบทิศ” นอกจากนี้คัมภีร์พุทธยังกล่าวว่า “ผู้ได้ร่างมนุษย์มีน้อยดังดินบนเล็บ ผู้สูญเสียร่างมนุษย์มีมากดังดินบนแผ่นดิน” นับแต่กาลอันหาจุดเริ่มไม่ได้ พวกเราสร้างกรรมที่นำไปสู่นรกไว้อย่างมากมายจริง ๆ หากคนคนหนึ่งไม่อาจเผชิญปัญหานี้ ข้าพเจ้าคิดว่าผู้นั้นไม่ได้ใช้สติที่แจ่มชัด ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ไม่เหมือนหนังสือเล่มอื่นที่ใครสักคนรวบรวมข้อมูลจำนวนมากมาเขียน ยิ่งไม่ใช่งานสร้างสรรค์ของใคร สหายธรรมซ่างกวนอวี้ฮวาผู้เป็นที่เคารพเป็นเพียงผู้เล่าเรื่อง ผู้เล่าข้อเท็จจริง กำลังทำหน้าที่อย่างหนึ่งให้สำเร็จ ข้อเท็จจริงอันน่าตกใจเหล่านี้เปิดเผยแก่พวกเราว่าการทำความดี รักษาศีล และปฏิบัติพุทธธรรม เป็นเรื่องจริงจัง เร่งด่วน และสำคัญเพียงใด[211]

ท้ายที่สุด มีบางคนไม่ยอมรับข้อความใน ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ ที่ว่า “พระแม่มารีย์เป็นพระกายนิรมิตของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์” และ “กายที่ข้าพเจ้าเห็นพระโพธิสัตว์ทรงปรากฏ เป็นพระรูปอันเปี่ยมเมตตาของพระแม่มารีย์ในศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก ตุลาการแห่งปรโลกกล่าวว่า แท้จริงแล้วพระแม่มารีย์คือพระกายนิรมิตองค์หนึ่งของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์” ถึงกับกล่าวว่า “ผิดแล้ว” ข้าพเจ้าคิดว่าสหายธรรมซ่างกวนอวี้ฮวากำลังเล่าข้อเท็จจริงที่นางประสบ นางไม่ได้กล่าวผิด แต่ท่านไม่เข้าใจ คัมภีร์วัชรปรัชญาปารมิตากล่าวว่า “สุภูติเอ๋ย ท่านคิดเห็นอย่างไร อาจเห็นพระตถาคตได้จากรูปลักษณ์ทางกายหรือไม่?” “มิได้ พระผู้มีพระภาค ไม่อาจเห็นพระตถาคตได้จากรูปลักษณ์ทางกาย เพราะเหตุใด? เพราะรูปลักษณ์ทางกายที่พระตถาคตตรัสถึงนั้น

มิใช่รูปลักษณ์ทางกาย” พระพุทธเจ้าตรัสแก่สุภูติว่า “รูปทั้งปวงล้วนเป็นมายา หากเห็นรูปทั้งหลายว่าไม่ใช่รูป ก็ย่อมเห็นพระตถาคต”; “สุภูติเอ๋ย ท่านคิดเห็นอย่างไร อาจเห็นพระพุทธเจ้าได้จากรูปกายอันบริบูรณ์หรือไม่?” “มิได้ พระผู้มีพระภาค ไม่ควรเห็นพระตถาคตจากรูปกายอันบริบูรณ์ เพราะเหตุใด? เพราะพระตถาคตตรัสว่า รูปกายอันบริบูรณ์นั้นมิใช่รูปกายอันบริบูรณ์ จึงเรียกว่ารูปกายอันบริบูรณ์”; “สุภูติเอ๋ย ท่านคิดเห็นอย่างไร อาจเห็นพระตถาคตได้จากลักษณะทั้งปวงที่ครบถ้วนหรือไม่?” “มิได้ พระผู้มีพระภาค ไม่ควรเห็นพระตถาคตจากลักษณะทั้งปวงที่ครบถ้วน เพราะเหตุใด? เพราะพระตถาคตตรัสว่า ความครบถ้วนแห่งลักษณะทั้งปวงนั้นมิใช่ความครบถ้วน จึงเรียกว่าความครบถ้วนแห่งลักษณะทั้งปวง”; “หากผู้ใดเห็นเราด้วยรูป และแสวงหาเราด้วยเสียง ผู้นั้นดำเนินทางผิด ไม่อาจเห็นพระตถาคต” ท่านจะบอกว่าพระพุทธเจ้าควรปรากฏด้วยรูปลักษณ์ใด และไม่ควรปรากฏด้วยรูปลักษณ์ใดเล่า? รูปลักษณ์แบบไหนจึงนับว่าเป็นการปรากฏของพระพุทธเจ้า? เป็นเพราะใจท่านเองมีความเห็นแบ่งแยกตนกับผู้อื่น มีความยึดมั่นในตัวตนและผู้อื่น เลือกจำแนกสิ่งทั้งปวงในโลกจากรูปลักษณ์ ถือสิ่งลวงว่าเป็นจริง ถือสิ่งเท็จว่ามีอยู่ และเกิดทิฏฐิสุดโต่งว่าทุกสิ่งขาดสูญ แล้วจะกล้าตัดสินตามอำเภอใจได้อย่างไรว่าฤทธิ์และปัญญาอันสมบูรณ์เป็นอิสระถึงที่สุดของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ในธรรมทั้งปวง ไม่อาจปรากฏในรูปลักษณ์บางอย่าง?

ใน ‘บทประตูสากลแห่งพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์’ ของคัมภีร์สัทธรรมปุณฑรีกสูตร กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “พระพุทธเจ้าตรัสแก่พระโพธิสัตว์อักษยมติว่า ‘กุลบุตรเอ๋ย หากสรรพสัตว์ในดิน

แดนใดควรได้รับการโปรดให้พ้นทุกข์ด้วยกายพระพุทธเจ้า พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ก็จะทรงปรากฏเป็นพระพุทธเจ้าและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายพระปัจเจกพุทธเจ้า ก็จะทรงปรากฏเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายพระสาวก ก็จะทรงปรากฏเป็นพระสาวกและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายท้าวมหาพรหม ก็จะทรงปรากฏเป็นท้าวมหาพรหมและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายท้าวสักกะ ก็จะทรงปรากฏเป็นท้าวสักกะและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายอิศวรเทพ ก็จะทรงปรากฏเป็นอิศวรเทพและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายมหาอิศวรเทพ ก็จะทรงปรากฏเป็นมหาอิศวรเทพและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายแม่ทัพใหญ่แห่งสวรรค์ ก็จะทรงปรากฏเป็นแม่ทัพใหญ่แห่งสวรรค์และแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายท้าวเวสสุวรรณ ก็จะทรงปรากฏเป็นท้าวเวสสุวรรณและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายกษัตริย์ผู้ครองแคว้นเล็ก ก็จะทรงปรากฏเป็นกษัตริย์ผู้ครองแคว้นเล็กและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายคหบดีผู้ใหญ่ ก็จะทรงปรากฏเป็นคหบดีผู้ใหญ่และแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายคฤหัสถ์ผู้ถือธรรม ก็จะทรงปรากฏเป็นคฤหัสถ์ผู้ถือธรรมและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายขุนนาง ก็จะทรงปรากฏเป็นขุนนางและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายพราหมณ์ ก็จะทรงปรากฏเป็นพราหมณ์และแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก หรืออุบาสิกา ก็จะทรงปรากฏเป็นภิกษุ

ภิกษุณี อุบาสก หรืออุบาสิกา และแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายภรรยาของคหบดีผู้ใหญ่ คฤหัสถ์ผู้ถือธรรม ขุนนาง หรือพราหมณ์ ก็จะทรงปรากฏเป็นสตรีและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายเด็กชายหรือเด็กหญิง ก็จะทรงปรากฏเป็นเด็กชายหรือเด็กหญิงและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายเทวดา นาค ยักษ์ คนธรรพ์ อสูร ครุฑ กินนร มโหราคะ มนุษย์ หรืออมนุษย์ ก็จะทรงปรากฏเป็นกายตามที่ควรนั้นและแสดงธรรมแก่เขา หากควรได้รับการโปรดด้วยกายเทพผู้ถือวัชระ ก็จะทรงปรากฏเป็นเทพผู้ถือวัชระและแสดงธรรมแก่เขา’” จะเห็นได้ว่าพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลายทรงปรากฏกายแสดงธรรมตามสภาพของสรรพสัตว์โดยแท้ กล่าวคือ สรรพสัตว์ควรได้รับการโปรดให้พ้นทุกข์ด้วยกายใด ก็ทรงปรากฏกายนั้นเพื่อโปรดให้พ้นทุกข์ มิได้มีรูปลักษณ์ตายตัวให้ยึดถือ! ดังนั้น หากสรรพสัตว์ควรได้รับการโปรดให้พ้นทุกข์ด้วยพระรูปของพระแม่มารีย์ ก็ย่อมทรงปรากฏพระรูปนั้นเพื่อแสดงธรรมแก่เขา พระมหากรุณาและพระทัยที่เสมอภาคอย่างยิ่งของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์จะทอดทิ้งสรรพสัตว์ใดได้เล่า? แม้ในภูมิทั้งหกยังไม่แบ่งแยกว่าเป็นภูมิใด แล้วจะนับประสาอะไรกับการแบ่งแยกศาสนาในโลกมนุษย์?! ด้วยฤทธิ์และปัญญาอันสมบูรณ์เป็นอิสระถึงที่สุดของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ จะมีรูปลักษณ์ใดที่ไม่อาจสำแดงตามจิตของสรรพสัตว์ได้เล่า? โปรดใคร่ครวญให้ดี! อย่าเอาจิตที่ไม่เสมอภาคต่อสรรพสัตว์ของตนไปเข้าใจพระทัยของพระพุทธเจ้าผิด! อย่าเอาความยึดติดในรูปลักษณ์ การไขว่คว้ายึดเกาะ และจิตที่แบ่งแยกตนกับผู้อื่นของตนไปตีความพระทัยของพระพุทธเจ้าอย่างผิด ๆ![212]

ขอกราบขอบพระคุณพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลาย!

ขอขอบคุณฟ้าดิน ภูตผี และเทพยดาทั้งหลาย!

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ช่างกวนอวี้ฮวา!

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เหวินซูโมเจี๋ย!

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้ ‘กฎแห่งปรโลกอันไร้ปรานี’ เผยแพร่ไปในโลก!

เมี่ยวเซิง

บทคาถาอุทิศส่วนกุศล

ขออาศัยบุญกุศลนี้ ลบล้างกรรมเก่าและกรรมปัจจุบัน

ให้บุญวาสนาและปัญญาทั้งปวงเพิ่มพูน ให้รากกุศลอันประเสริฐบริบูรณ์

ภัยสงครามและศัสตราวุธทั้งปวง ตลอดจนทุพภิกขภัยเป็นต้น

ขอให้สิ้นสูญไปทั้งหมด ให้ผู้คนต่างฝึกความเคารพและการเอื้อเฟื้อผ่อนปรนแก่กัน

ทุกท่านที่ช่วยจัดพิมพ์ และทุกท่านที่ส่งต่อเผยแพร่

ขอให้ญาติที่ยังอยู่ล้วนเป็นสุข ให้ผู้ล่วงลับก่อนหน้าได้เลื่อนสู่ภพภูมิที่สูงขึ้น

ขอให้ลมฝนเป็นไปตามฤดูกาลเสมอ ให้ประชาชนทั้งปวงอยู่ดีมีสุข

ขอให้สรรพสัตว์ผู้มีจิตรู้ทั้งหลายในธรรมธาตุ ร่วมกันประจักษ์แจ้งมรรคอันสูงสุด

หมายเหตุผู้แปล

สถานะฉบับทำงาน 19 ตุลาคม 2026

ฉบับนี้อยู่ระหว่างตรวจสอบเทียบต้นฉบับ ยังไม่ใช่ฉบับตรวจขั้นสุดท้าย ตอน ZH-L0251, ZH-L0286 และ ZH-L0739–ZH-L0741 มีคำเชื่อมเรื่องโดยผู้เรียบเรียงซึ่งระบุไว้ตรงตำแหน่ง จึงไม่ใช่คำแปลแบบไม่ตัดทอนทั้งเล่ม ส่วนที่เหลือยังต้องตรวจสอบต่อเป็นรายบท การแก้เฉพาะจุดครั้งนี้ไม่ใช่หลักฐานว่าได้ทำงานครบเวลาหรือผ่านเกณฑ์ตรวจทั้งเล่มแล้ว

หมายเหตุ

1. ฉบับภาษาอังกฤษถ่ายทอดคำว่า “จิ่วเสวียนชีจู่” ว่า “ลูกหลานเก้าชั่วคนและบรรพบุรุษเจ็ดชั่วคน” ฉบับภาษาไทยคงคำจีนไว้ เนื่องจากต้นฉบับมิได้ขยายความเรื่องลำดับรุ่นไว้↩

2. โอปปาติกะ: ตามคติทางพุทธศาสนา หมายถึงการเกิดผุดขึ้นเองและโตเต็มตัวในทันที↩

3. วาสนาสัมพันธ์: ในบทนี้ใช้ถ่ายทอดคำจีน 有缘 หมายถึงมีความเกี่ยวเนื่องต่อกันตามคติที่ผู้พูดกล่าวถึงในเรื่อง↩

4. จิงชี่ ทับศัพท์จากคำจีน 精氣 เป็นคำในคติจีนดั้งเดิมเกี่ยวกับพลังชีวิต ในที่นี้คงไว้ตามคำอธิบายของผู้พูดในหนังสือ↩

5. จิง ทับศัพท์จากคำจีน 精 เป็นคำในคติจีนดั้งเดิมเกี่ยวกับสารสำคัญแห่งชีวิต ในที่นี้คงไว้ตามถ้อยคำของตุลาการในหนังสือ↩

6. จิง ชี่ และเสิน ทับศัพท์จากคำจีน 精、氣、神 เป็นคำในคติจีนดั้งเดิมที่กล่าวอย่างกว้าง ๆ ถึงสารสำคัญแห่งชีวิต พลังชีวิต และจิตตามลำดับ ในที่นี้คงคำทั้งสามตามคำกล่าวของตุลาการในหนังสือ↩

7. คำจีน “婆婆” และ “公公” ในย่อหน้านี้มีความกำกวม: ภาษาจีนกลางมักหมายถึงมารดาและบิดาของสามี ส่วนภาษากวางตุ้งอาจหมายถึงยายและตา ฉบับทำงานนี้ใช้ความหมายฝ่ายมารดาเป็นการชั่วคราว เพราะรายการข้างเคียงกล่าวถึงย่าและปู่ และแยกญาติของคู่สมรสไว้ต่างหาก ข้อเลือกนี้อาศัยบริบทเฉพาะย่อหน้า ไม่ใช่หลักฐานยืนยันภาษาถิ่นของผู้เขียน และไม่ใช้แทนทุกแห่งในหนังสือ อ้างอิงเรื่องความต่างของคำเรียกเครือญาติระหว่างภาษา

กวางตุ้งกับภาษาจีนกลาง:

https://www.cuhk.edu.hk/ics/clrc/crcl_73/zhang_yang.pdf หน้า PDF 5.↩

8. “หยาง” เป็นคำในกรอบคิดหยิน–หยางของจีน ส่วน “กายหยางบริสุทธิ์” ในที่นี้ใช้ตามคติที่มองว่าพลังชีวิตแต่กำเนิดของเด็กยังไม่พร่อง↩

9. “ภาวะไตพร่อง” (肾亏) เป็นคำในกรอบการแพทย์จีนดั้งเดิม ไม่ได้ระบุโรคไตชนิดใดชนิดหนึ่งตามการแพทย์ปัจจุบัน↩

10. “หุน” (魂) และ “พั่ว” (魄) เป็นชื่อองค์ประกอบของจิตวิญญาณตามคติจีนดั้งเดิม ในคติเต๋ามีคำกล่าวว่าคนหนึ่งมีหุนสามและพั่วเจ็ด↩

11. “คุณธรรมหลักห้าประการ” (五常) และ “คุณธรรมแปดประการ” (八德) เป็นชื่อหมวดคุณธรรมในจริยธรรมจีนดั้งเดิม ว่าด้วยการประพฤติตนและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น↩

12. “ฉื่อ” (尺) เป็นหน่วยวัดความยาวแบบดั้งเดิมของจีน มีมาตราหลายแบบ จึงคงหน่วยตามต้นฉบับไว้↩

13. ในพุทธศาสนามหายานมีการนับถือพระมหามยุรี (孔雀明王) ซึ่งมีนกยูงเป็นสัญลักษณ์ มนต์ในย่อหน้านี้เป็นบทสวดที่เกี่ยวข้องกับพระองค์↩

14. “วิญญาณหยิน” (阴魂) เป็นชื่อเรียกวิญญาณตามคติจีน ในบทนี้หมายรวมถึงวิญญาณของคนที่ยังไม่สิ้นอายุขัย ตามคำอธิบายของตุลาการแห่งปรโลก↩

15. “โพธิ” (菩提) ในที่นี้หมายถึงความรู้แจ้งหรือตรัสรู้↩

16. “บารมีหก” เป็นแนวปฏิบัติสำคัญในพุทธศาสนามหายาน ได้แก่ การให้ การรักษาศีล ความอดทน ความเพียร การฝึกสมาธิ และปัญญา↩

17. “ชมพูทวีปทางใต้” ในที่นี้เป็นชื่อทวีปในคติจักรวาลทางพุทธศาสนา ส่วน “震旦” ในต้นฉบับเป็นชื่อเก่าที่ชาวอินเดียใช้เรียกจีน↩

18. “อินทรีย์” ในที่นี้หมายถึงส่วนและความสามารถที่ใช้รับรู้ เช่น ตากับการมองเห็น และหูกับการได้ยิน↩

19. “กัลยาณมิตร” ในที่นี้หมายถึงผู้ชี้แนะและช่วยให้ผู้อื่นดำเนินไปในทางที่ดี↩

20. “ฝูจี” เป็นวิธีขอคำตอบจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์โดยให้ปรากฏเป็นข้อความ เช่น การเขียนบนกระบะทราย ตามความเชื่อจีน↩

21. “ฉี่หลิง” ในที่นี้หมายถึงการเปิดให้เกิดการสื่อสารกับวิญญาณตามความเชื่อพื้นบ้าน↩

22. “ทุคติภูมิทั้งสาม” ในที่นี้หมายถึงภพภูมิแห่งทุกข์สามประเภทตามความเชื่อทางพุทธศาสนา ได้แก่ ภูมิสัตว์เดรัจฉาน ภูมิเปรต และนรก↩

23. “ใจทั้งสอง” เป็นถ้อยคำในคาถาจีน อรรถกถาอธิบายโดยเชื่อมโยงความกำหนัด จิต และความคิดที่ค่อย ๆ สงบลง ฉบับแปลคงถ้อยคำของคาถาไว้โดยไม่กำหนดคำอธิบายเพียงแบบเดียว↩

24. คาถา “ข้าสร้างอกุศลกรรม...” เป็นคำของผู้สำนึกผิดในเรื่องที่เล่าไว้ในสังฆาฏสูตร (僧伽吒經)↩

25. “หยวนหยาง” (元阳) ในที่นี้หมายถึงพลังหยางดั้งเดิมที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ตามกรอบความคิดหยิน–หยางของจีน↩

26. “ครรภ์ไข่ปลาอุก” เป็นภาวะตั้งครรภ์ผิดปกติที่มีเนื้อรกเป็นถุงน้ำจำนวนมาก (คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล)↩

27. ข้อความย่อหน้านี้เป็นความเห็นทางศาสนาในหนังสือ ข้อมูลทางการแพทย์ขององค์การอนามัยโลกระบุว่า ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินชนิดเม็ดป้องกันการตั้งครรภ์โดยยับยั้งหรือชะลอการตกไข่ ไม่ทำให้แท้งและไม่ยุติการตั้งครรภ์ที่เกิดขึ้นแล้ว (WHO)↩

28. “อันตรภพ” ในพระสูตรที่ยกมานี้หมายถึงภาวะระหว่างความตายกับการเกิดใหม่ ส่วน “สัตว์ในอันตรภพ” คือผู้ที่อยู่ในภาวะดังกล่าว↩

29. คำกล่าวเรื่องความทรงจำ ความเจ็บปวด และสาเหตุของโรคในย่อหน้านี้เป็นมุมมองทางศาสนาของหนังสือ ไม่ใช่ข้อสรุปทางการแพทย์ การทบทวนหลักฐานของ RCOG ระบุว่าการรับรู้ความเจ็บปวดเกี่ยวข้องกับเครือข่ายประสาทในสมองที่พัฒนาขึ้น และไม่อาจอนุมานจากการเคลื่อนไหวเพียงอย่างเดียว (RCOG, 2022)↩

30. “อุ้มท้องสิบเดือน” แปลตามสำนวนจีน “十月怀胎” ที่กล่าวถึงช่วงตั้งครรภ์ ไม่ใช่การกำหนดระยะเวลาตั้งครรภ์ของทุกคนทางการแพทย์↩

31. จำนวนวัดและตัวเลขการทำแท้งในย่อหน้านี้คงตามต้นฉบับ ซึ่งระบุว่าเป็นข้อมูลที่ทราบมาและค่าประมาณจากกลุ่มตัวอย่าง การตรวจครั้งนี้ยังไม่พบรายงานต้นทางที่ยืนยันตัวเลขดังกล่าวได้ จึงไม่รับรองว่าเป็นสถิติที่ตรวจสอบแล้ว↩

32. ต้นฉบับไม่ได้ให้รายละเอียดอ้างอิงที่พอจะยืนยันตัวเลข “สิบเท่า” และช่วงเวลาที่กล่าวถึงได้ เอกสารของมหาวิทยาลัยมินนิโซตาที่ตรวจพบกล่าวถึงการรายงานการพยายามฆ่าตัวตายในหกเดือนก่อนสำรวจ ไม่ได้ยืนยันข้อความนี้โดยตรง ส่วนข้อมูลสำหรับผู้รับบริการของ RCOG ระบุว่า ในกรณีที่ไม่มีปัญหาจากการทำแท้ง การทำแท้งไม่ได้เพิ่มความเสี่ยงปัญหาสุขภาพจิต (มหาวิทยาลัยมินนิโซตา; RCOG)↩

33. อุบาสกศีลสูตร (优婆塞戒经) เป็นพระสูตรมหายานว่าด้วยข้อปฏิบัติของชาวพุทธผู้ครองเรือน ข้อความที่ยกมานี้กล่าวถึงวิบากของการฆ่าชีวิตในปัจจุบัน ภพหน้า และเมื่อกลับมาเกิดเป็นมนุษย์ (CBETA, T1488)↩

34. พรหมชาลสูตร (梵网经) ในที่นี้เป็นพระสูตรมหายานว่าด้วยศีลโพธิสัตว์ ต่างจากพระสูตรชื่อเดียวกันในพระไตรปิฎกบาลี “อาบัติปาราชิกของโพธิสัตว์” ในข้อความนี้หมายถึงการละเมิดศีลโพธิสัตว์ขั้นร้ายแรง ไม่ได้นำบทลงโทษของพระวินัยภิกษุมาใช้แทนกันโดยอัตโนมัติ (CBETA, T1484)↩

35. คำกล่าวเรื่องสาเหตุของโรคและการรักษาในคำสอนนี้เป็นความเชื่อทางศาสนาของหนังสือ ไม่ใช่ข้อวินิจฉัยหรือคำแนะนำทางการแพทย์↩

36. คำอธิบายเรื่องกรรมในอดีตชาติ การสิ้นสุดการตั้งครรภ์ และความเจ็บปวดของดวงวิญญาณทารก เป็นความเชื่อในคำสอนของหนังสือ ไม่ใช่ข้อสรุปทางการแพทย์เกี่ยวกับสาเหตุของการสูญเสียการตั้งครรภ์หรือความรู้สึกของทารกในครรภ์↩

37. “ผู้ผูกกระดิ่งย่อมต้องเป็นผู้แก้กระดิ่ง” เป็นสำนวนจีน หมายถึงผู้ที่ก่อปัญหาควรเป็นผู้ลงมือคลี่คลายปัญหานั้นเอง↩

38. ข้อความที่โยงโรคต่าง ๆ เข้ากับกรรมและกล่าวถึงวิธีแก้ด้วยการสำนึกขอขมา เป็นคำอธิบายทางศาสนาของหนังสือ ไม่ใช่ข้อวินิจฉัยหรือคำแนะนำให้ละเว้นการรักษาทางการแพทย์↩

39. ข้อความเรื่องความรู้สึกผิดเป็นทัศนะของผู้กล่าวในหนังสือ ไม่ใช่ข้อสรุปว่าแต่ละคนต้องรู้สึกเหมือนกัน ข้อมูลของ RCOG ระบุว่าหลังการทำแท้งอาจมีอารมณ์หลากหลาย และปฏิกิริยาของแต่ละคนขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เหตุผล และความรู้สึกต่อการตัดสินใจของตน (RCOG)↩

40. ประโยคนี้เป็นถ้อยคำปณิธานของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ที่ใช้สืบกันในพุทธศาสนาจีน พบถ้อยคำดังกล่าวในบทท้ายเกี่ยวกับพระสูตรฉบับจีน ส่วนพระสูตรพระกษิติครรภโพธิสัตว์เล่าปณิธานช่วยสรรพสัตว์ให้พ้นทุกข์ก่อนตนจะบรรลุพุทธภาวะด้วยถ้อยคำอีกแบบหนึ่ง จึงไม่ถือว่าประโยคสั้นนี้เป็นคำคัดตรงจากข้อความนั้นทุกคำ (CBETA, J33nB277; T0412)↩

41. “เก้าระดับ” กล่าวถึงระดับของการไปเกิดในแดนสุขาวดีตามคติในพระสูตรมหายาน ไม่ใช่ดอกบัวเก้าดอกที่ทุกดวงวิญญาณได้รับเหมือนกัน (CBETA, T0365)↩

42. คำเหล่านี้แบ่งประเภทภพภูมิตามคติพุทธ กามาวจรยังสัมพันธ์กับความปรารถนาทางประสาทสัมผัส รูปาวจรยังมีรูป ส่วนอรูปาวจรไม่มีรูป ในย่อหน้านี้ผู้กล่าวกำลังพูดถึงภพสวรรค์ ไม่ได้หมายความว่ากามภูมิทั้งหมดเป็นสวรรค์ (CBETA, T1558)↩

43. “อาหารจากการสัมผัส” ในเรื่องนี้อธิบายต่อด้วยการรับส่วนแก่นของเครื่องเช่นไหว้ เป็นวิธีใช้คำในเรื่อง ไม่ควรนำไปแทนความหมายทางอภิธรรมของผัสสาหารทั้งหมด ซึ่งกล่าวถึงผัสสะที่เกื้อหนุนจิตและเจตสิก (CBETA, T1558)↩

44. หลักจีนดั้งเดิมนี้กำหนดให้หญิงคล้อยตามบิดาก่อนแต่งงาน ตามสามีเมื่อแต่งงาน และตามบุตรเมื่อสามีตาย ส่วนสี่คุณธรรม เกี่ยวกับความประพฤติ วาจา กิริยารูปลักษณ์ และการงานของสตรี เป็นกรอบจริยธรรมในสังคมจีนสมัยก่อน ไม่ใช่ชื่อของศีลพุทธชุดหนึ่ง (พจนานุกรมกระทรวงศึกษาธิการไต้หวัน)↩

45. ในบทนี้คำดังกล่าวหมายถึงการรักษาความประพฤติทางเพศตามเกณฑ์ของผู้กล่าว ไม่ได้หมายถึงเพียงการไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ เพราะข้อความรวมถึงหญิงที่เคยแต่งงานแล้วและเป็นหม้ายหรือหย่าร้างด้วย การยกการเกิดเป็นชายเป็นผลบุญเป็นทัศนะในเรื่อง ไม่ใช่คำตัดสินคุณค่าของบุคคลโดยผู้แปล↩

46. นี่เป็นคำกล่าวเก่าที่ให้ความสำคัญกับหน้าที่ในบ้านมากกว่าความสามารถอื่นของหญิง ผู้กล่าวในเรื่องกำลังเปรียบเทียบกับยุคปัจจุบัน ไม่ใช่ข้อพิสูจน์ว่าหญิงจีนสมัยก่อนทุกคนไม่มีการศึกษา (พจนานุกรมกระทรวงศึกษาธิการไต้หวัน)↩

47. ความสว่างและความหม่นของภาวะจิตวิญญาณ ตลอดจนความเชื่อมโยงกับบุญวาสนาและอายุขัย เป็นคำอธิบายเชิงศาสนาของหนังสือ ไม่ใช่ตัวชี้วัดหรือข้อวินิจฉัยทางการแพทย์↩

48. เทพอัสนีในที่นี้เป็นเทพผู้รับหน้าที่เกี่ยวกับฟ้าร้องฟ้าผ่าตามโลกทัศน์จีนของหนังสือ ไม่ควรถือว่าเป็นพระอินทร์หรือเทพองค์อื่นในคติไทยโดยอัตโนมัติ↩

49. ข้อความเรื่องฟ้าผ่าเลือกลงโทษและไม่ทำอันตรายผู้บริสุทธิ์ เป็นคำอธิบายทางศาสนาของเรื่อง ไม่ใช่หลักความปลอดภัยจากฟ้าผ่า กรมอุตุนิยมวิทยาแห่งชาติสหรัฐฯ ระบุว่าไม่มีที่ใดกลางแจ้งปลอดภัยขณะเกิดพายุฝนฟ้าคะนอง เมื่อได้ยินฟ้าร้องควรเข้าที่หลบภัยที่เหมาะสมทันที (NWS)↩

50. ผู้เขียนเลือกข้อความจากตอนว่าด้วยเมตตาอันบริสุทธิ์ กรุณาอันบริสุทธิ์ และพุทธกิจในอวตังสกสูตร ไม่ใช่ข้อความต่อเนื่องตอนเดียว ในพระสูตรเป็นคำอธิบายของพระสมันตภัทรโพธิสัตว์แก่หมู่พระโพธิสัตว์ ส่วนคำว่า ‘พ้นจากการเกิด’ ตรงกับศัพท์จีน 離生 ซึ่งคำอธิบายทางหัวเหยียนเชื่อมกับการพ้นสังขตธรรม ความไม่เกิดและความสุกงอมของการปฏิบัติ ไม่ควรเข้าใจเพียงเรื่องการเกิดทางกาย หรือใช้กำหนดขั้นบรรลุเฉพาะจากคำเดียว (CBETA T0279; T1735)↩

51. ถ้อยคำนี้สื่อเมตตาที่ไม่จำกัดว่าต้องมีความสัมพันธ์กับผู้รับมาก่อน และกรุณาที่มองความทุกข์ของผู้อื่นไม่แยกจากตน เป็นคำอธิบายความหมายในบริบทมหายาน ไม่ใช่การกล่าวว่าสรรพสัตว์มีร่างกายเดียวกันจริง ๆ↩

52. ต้นฉบับใช้คำว่า “男女双方身体有病” โดยไม่ได้แยกชัดเจนว่าหมายถึงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเจ็บป่วย หรือทั้งสองฝ่ายเจ็บป่วยพร้อมกัน จึงไม่ควรถือข้อความนี้เป็นการกำหนดแน่นอนว่าต้องเจ็บป่วยพร้อมกันเท่านั้น.↩

53. คำอธิบายเรื่องอดีตชาติ รูปแบบความคิดหญิงชาย และโทษในนรกเป็นทัศนะทางศาสนาของผู้กล่าวในเรื่อง ไม่ใช่คำอธิบายทางคลินิกหรือแนวทางเปลี่ยนรสนิยมทางเพศ องค์การอนามัยโลกไม่จัดความรักเพศเดียวกันเป็นความผิดปกติทางจิต และแยกรสนิยม

ทางเพศออกจากอัตลักษณ์ทางเพศ (WHO; Gender and health)↩

54. ชี่แท้และชี่ฝ่ายธรรมตรงกับคำจีน 真氣 และ 正氣 ในโลกทัศน์ของเรื่อง ไม่ใช่ชื่อค่าตรวจสุขภาพที่วัดได้ทางคลินิก↩

55. ชื่อนี้ถอดเสียงจาก 冥光初轉 เป็นหอฟังธรรมในปรโลกตามเรื่อง ชื่อสื่อถึงการเริ่มเปลี่ยนแปลงของแสงในปรโลก ซึ่งบทนี้เล่าคู่กับแสงแห่งจิตที่เปลี่ยนไปเมื่อเกิดความสำนึกผิด การหยุดโทษเพื่อฟังธรรมเป็นเพียงชั่วคราว ไม่ใช่การยกโทษถาวรแก่ทุกคนทันที↩

56. จิงชี่ (精氣) และจิง ชี่ เสิน (精氣神) เป็นคำในโลกทัศน์จีนที่หนังสือใช้กล่าวถึงพลังหล่อเลี้ยงชีวิตและจิตใจ เรื่องผีขโมยพลังแสงรอบกาย และเหตุแห่งความเจ็บป่วยในบทนี้เป็นคำอธิบายทางศาสนาของเรื่อง ไม่ใช่การวินิจฉัยทางการแพทย์↩

57. คำอ่านตามฉบับภาษาอังกฤษ: Weng Bolamolintuoning Suopohe คงข้อความอักษรจีนตามต้นฉบับไว้ และมิได้สร้างรูปคำสันสกฤตขึ้นใหม่↩

58. ชื่อมนตร์ในเรื่องสัมพันธ์กับหัวข้อ 法身印呪 ในคัมภีร์ธารณีสมุจจัย (陀羅尼集經, T0901) แต่คำถอดเสียงจีนในคัมภีร์ใช้ 波囉末馱儞 ซึ่งต่างจากข้อความในหนังสือนี้ ฉบับแปลคงข้อความของหนังสือ ไม่แก้ให้ตรงคัมภีร์ และไม่อ้างว่าได้สร้างรูปภาษาสันสกฤตเดิมขึ้นใหม่↩

59. เรื่องแยกผลของดวงวิญญาณสองรายไว้ต่างกัน ชายพ้นขึ้นไปโดยยังมีเศษกรรมต้องรับ ส่วนหญิงได้รับพลังเกื้อหนุนจนพูดได้และแสงแห่งจิตดีขึ้น ก่อนถูกนำกลับไป พระโพธิสัตว์กล่าวถึงเหตุปัจจัย

อันดีสำหรับอนาคตอันไกล ไม่ได้ตรัสว่าหญิงผู้นี้จะไม่มีโอกาสได้รับความช่วยเหลืออีกเลย ทั้งหมดเป็นคำอธิบายกรรมของตัวละครในเรื่อง ไม่ใช่เกณฑ์ตัดสินชีวิตของผู้หญิงหรือผู้หย่าร้างทั่วไป↩

60. ต้นฉบับจีนในตอนก่อนหน้าและช่วงต้นย่อหน้านี้ระบุว่าเป็นลูกของสามีกับภรรยาคนก่อน แต่ตรงนี้ใช้คำว่า “ลูกของอดีตสามี” คำเรียกความสัมพันธ์ทั้งสองไม่ตรงกัน ฉบับแปลคงคำของต้นฉบับไว้ และไม่ได้สรุปว่าเป็นเด็กคนละคน↩

61. 醍醐 เดิมหมายถึงส่วนไขมันชั้นเลิศที่กลั่นจากนม และในพุทธศาสนาใช้เปรียบกับธรรมะหรือปัญญาอันประณีต ส่วน 甘露 เป็นภาพน้ำทิพย์ ในที่นี้ใช้คู่กันเป็นอุปมาถึงธรรมะที่หล่อเลี้ยงกายใจ ไม่ได้กล่าวว่ามีการดื่มของเหลวจริง↩

62. อวี้ลี่เป่าฉาว (玉歷寶鈔) เป็นชื่อหนังสือที่ตัวละครกล่าวถึง คำยืนยันว่าเป็นเรื่องจริง ตลอดจนเรื่องตั้นชือถ่ายทอดต้นฉบับให้อู้หมีล้วนอยู่ในคำตอบของตุลาการแห่งปรโลกในบทนี้ ฉบับแปลคงคำกล่าวดังกล่าวไว้ ไม่ได้เสนอว่าเรื่องกำเนิดหนังสือหรือการท่องปรโลกนี้ได้รับการพิสูจน์ทางประวัติศาสตร์แล้ว↩

63. ผู้ปกครองสูงสุดหนึ่งพระองค์แยกจากพญายมราชใต้บังคับบัญชาที่เพิ่มจากสิบเป็นสิบสองพระองค์ ส่วนนรกแปดแห่งเป็นเขตย่อยของนรกแห่งจิตวิญญาณทางใต้ ตัวเลขเหล่านี้และคำกล่าวเรื่องคนห้าร้อยคนเป็นรายละเอียดในคำสอนของเรื่อง ไม่ใช่ข้อมูลสำรวจประชากรหรือแผนที่ปรโลกที่ตรวจสอบได้ นรกวัชรยานเป็นชื่อเขตในเรื่อง ไม่ได้หมายความว่าผู้ปฏิบัติวัชรยานทุกคนต้องตกนรก↩

64. สนามแม่เหล็กด้านลบ รูปร่างคล้ายจมูก และความร้อนเกินหนึ่งพันองศา เป็นคำพรรณนาและคำพูดภายในเรื่อง ไม่ใช่ผลวัดทางฟิสิกส์ ต้นฉบับไม่ได้ระบุว่าเป็นองศาเซลเซียส โพรงมืดที่กล่าวถึงเป็นช่องในสถานที่ตามเรื่อง ไม่ใช่หลุมดำทางดาราศาสตร์↩

65. ข้อความเรื่องหยางบริสุทธิ์ การทำร้ายชีวิต และการตัดชีวิตแห่งปัญญาเป็นคำอธิบายทางศาสนาในเรื่อง คำหลังหมายถึงชีวิตทางปัญญาและการปฏิบัติ มิใช่การตายทางร่างกาย ข้อมูลสุขภาพของรัฐบาลรัฐวิกตอเรียระบุว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นพฤติกรรมที่พบได้ทั่วไปและอาจเป็นส่วนหนึ่งของสุขภาวะทางเพศ ไม่ควรใช้ข้อความนี้เป็นข้อสรุปทางการแพทย์ว่าพฤติกรรมดังกล่าวทำลายชีวิตโดยตัวมันเอง ดู Better Health Channel↩

66. พระคุณทั้งสี่คือพระคุณที่พึงตระหนักและตอบแทน ไม่ใช่โทษหรือความผิดสี่ชนิด พระสูตรมหายานเรื่องการพิจารณาพื้นจิต (大乘本生心地觀經, T0159) ระบุพระคุณของบิดามารดา สรรพสัตว์ พระราชา และพระรัตนตรัย ส่วนหนังสืออธิบายศาสนาบางแห่งมีอีกชุดหนึ่งคือบิดามารดา ครูอาจารย์ พระราชา และผู้ให้ทาน บทนี้ไม่ได้แจกแจงว่าหมายถึงชุดใด↩

67. ฉบับแปลเก็บทั้งถ้อยคำรุนแรงว่าไม่มีวันพ้นขึ้นไป และคำถามของอาอวี้เรื่องหมดหวังไว้ตามต้นฉบับ แต่คำตอบถัดมาของพระโพธิสัตว์ระบุชัดว่าจะกลับมาช่วยหญิงผู้นี้เมื่อจิตใจผ่องใสขึ้น จึงไม่ควรตัดคำถามออกจากคำตอบแล้วสรุปว่าเรื่องปิดโอกาสช่วยเหลือเธออย่างถาวร และไม่ควรนำคำตอบเฉพาะหญิงนี้ไปเติมเป็นคำรับรองให้ชายอีกสองราย↩

68. สิบจักร (十輪) เป็นภาพธรรมะในคำสรรเสริญ ไม่ใช่ล้อวัตถุสิบล้อ คัมภีร์กษิติครรภทศจักร (大乘大集地藏十輪經, T0411) อธิบายชุดสิบจักรของพระโพธิสัตว์ชุดหนึ่งว่าเป็นกุศลกรรมบถสิบ และเปรียบจักรกับการทำลายอุปสรรค บทสรรเสริญในหนังสือนี้ไม่ได้อ้างว่าคัดคำจากย่อหน้าคัมภีร์นั้นโดยตรง↩

69. พระนาม 正法明如來 คงตามภาษาจีนว่าเจิ้งฝ่าหมิงตถาคต สื่อถึงความสว่างแห่งสัทธรรม คัมภีร์มหากรุณาธารณี (T1060) กล่าวถึงการเป็นพระพุทธเจ้าในอดีตและการปรากฏเป็นโพธิสัตว์ด้วยปณิธานกรุณา ส่วนคำว่ามารดาแห่งพระพุทธเจ้าในบริบทพระมัญชุศรีเป็นภาพผู้ให้กำเนิดปัญญาและชี้นำพุทธมรรค คัมภีร์放鉢經 (T0629) เปรียบท่านเป็นบิดามารดาในพุทธมรรค ไม่ใช่มารดาผู้ให้กำเนิดทางกาย และย่อหน้าที่ตรวจนี้ไม่ได้ระบุจำนวนเจ็ด↩

70. คุกครรภ์ การเข้าออกของวิญญาณ และการตายในครรภ์เพื่อให้ลืมมนตร์เป็นคำอธิบายทางศาสนาในเรื่อง ไม่ใช่สูติศาสตร์หรือเหตุให้กล่าวโทษแม่และทารก ตัวเลขสิบเดือนและเจ็ดถึงสิบเดือนคงตามต้นฉบับ ไม่ได้แปลงเป็นเดือนจันทรคติ ข้อมูล NHS ระบุการตั้งครรภ์ปกติประมาณ 37–42 สัปดาห์นับจากวันแรกของประจำเดือนครั้งสุดท้าย และการเสียชีวิตของทารกในครรภ์อาจเกี่ยวกับรกหรือภาวะสุขภาพต่าง ๆ ทั้งยังมีกรณีไม่ทราบสาเหตุ ดู ระยะตั้งครรภ์ และ สาเหตุการเสียชีวิตในครรภ์↩

71. สมันตมุขปริวรรต คือบทที่ 25 ว่าด้วยพระอวโลกิเตศวรในสัทธรรมปุณฑรีกสูตร ฉบับจีน 妙法蓮華經 (T0262) ข้อความสองแห่งในบทนี้เป็นส่วนคัดจากคำถามและคำตอบของพระพุทธเจ้ากับอักษยมติโพธิสัตว์ มิใช่ข้อความทั้งบท พระปัจเจกพุทธเจ้าเป็นผู้

ตรัสรู้ด้วยตนเอง คำอธิบายความสมดุลของปัญญากับอารมณ์ก่อนหน้านี้เป็นถ้อยคำอธิบายของหนังสือ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของคำอ้างพระสูตรเหล่านี้↩

72. การระบุว่าพระแม่มารีย์เป็นพระกายนิรมิตของพระอวโลกิเตศวรเป็นคำกล่าวของตุลาการในหนังสือนี้ ไม่ใช่คำอธิบายหลักความเชื่อคาทอลิก ตามคำสอนคาทอลิก พระนางเป็นพระมารดาของพระคริสต์และมารดาของพระศาสนจักร การเคารพพระนางแตกต่างจากการนมัสการพระเจ้า ดู คำสอนคาทอลิก ข้อ 963–975↩

73. การไม่จุดธูปในย่อหน้านี้เป็นรายละเอียดของงานศพครอบครัวนั้น ไม่ใช่ข้อห้ามใช้เครื่องหอมของคาทอลิกทั้งหมด เอกสารพิธีศพของสภาประมุขบาทหลวงคาทอลิกสหรัฐฯ กล่าวถึงการถวายกำยานเพื่อให้เกียรติร่างผู้ตาย ดู USCCB มกราคม 2012 หน้า 4↩

74. ไตพร่องเป็นคำวินิจฉัยตามการแพทย์จีนที่ผู้เล่าอ้างในเรื่อง ไม่ควรเท่ากับโรคไตวายสมัยใหม่โดยอัตโนมัติ เรื่องนี้ไม่ใช่หลักฐานทางการแพทย์ว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองทำให้แก่ก่อนวัยหรือเสียชีวิต ข้อมูลสุขภาพของรัฐบาลรัฐวิกตอเรียระบุว่าพฤติกรรมนี้พบได้ทั่วไปและอาจเป็นส่วนหนึ่งของสุขภาวะทางเพศ ข้อความตำหนิตนและปณิธานลงโทษร่างกายของเด็กเป็นคำพูดตัวละคร ไม่ใช่คำแนะนำให้ทำร้ายตนเอง และในย่อหน้าถัดมาพระแม่ทรงห้ามปณิธานชั่วเช่นนั้น ดู Better Health Channel↩

75. ข้อความสองบทส่งท้ายนี้ลงนามโดยเต้าหลาน เป็นคำอธิบายและคำชักชวนทางศาสนา เรื่องเหตุและผลไม่เปลี่ยนกับการเปลี่ยนปัจจัยก่อนผลกรรมสุกงอมเป็นสองระดับที่ผู้เขียนแยกไว้ ไม่ใช่ข้อสรุปทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสาเหตุของภัยพิบัติหรือความเจ็บป่วย↩

76. คำอ้างพระมหาธรรมาจารย์อึ้นกวงในย่อหน้านี้มีส่วนตรงกับคำแสดงธรรมวันที่สองในคำสอนปกป้องชาติและระงับภัย แต่หนังสือย่อและปรับถ้อยคำ ไม่ใช่การคัดทั้งตอนตามตัวอักษร คำอ้างคัมภีร์อี้และคัมภีร์ซูอยู่ภายในคำกล่าวที่หนังสืออ้างอีกชั้นหนึ่ง ดู ต้นคำสอน หน้า 5–6↩

77. ข้อความเรื่องความเจ็บป่วย ภาวะมีบุตรยากและอายุขัยเป็นคำเตือนตามความเชื่อของผู้เขียน ไม่ใช่หลักฐานวินิจฉัยโรคหรือพิสูจน์ว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองทำให้เกิดผลเหล่านั้น ข้อมูลสุขภาพรัฐวิกตอเรียระบุว่าพฤติกรรมนี้พบได้ทั่วไปและอาจเป็นส่วนหนึ่งของสุขภาวะทางเพศ ดู Better Health Channel ส่วนคำอ้างอึ้นกวงมีถ้อยคำใกล้กันในคำนำพิมพ์ซ้ำปู้เข่อลู่ แต่แหล่งที่ตรวจไม่ยืนยันคำอ้างทั้งประโยคพร้อมจำนวนกัปตามหนังสือนี้ ดู คำนำดังกล่าว↩

78. ต้นฉบับคำตอบยังขึ้นต้นว่าเชื่อก็มี ไม่เชื่อก็ไม่มี ทั้งที่ข้อความถัดไปกล่าวว่าการยังไม่เห็นไม่พิสูจน์ว่าไม่มี ผู้แปลคงความตึงกันของถ้อยคำนี้ ไม่เติมคำปฏิเสธให้ตรงกับฉบับอังกฤษ↩

79. ศีลห้าในศัพท์พุทธศาสนาหมายถึงการเว้นฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ประพฤติผิดในกาม พูดเท็จ และดื่มสุรา คำกล่าวเรื่องโทษเพิ่มเมื่อผู้รับศีลละเมิดเป็นคำอธิบายของผู้เขียนในบริบทนี้ ไม่ใช่ว่าการรักษาศีลโดยตัวมันเองเป็นความผิด ดู ศัพท์五戒 ใน DILA↩

80. ชมพูทวีปทางใต้เป็นชื่อทวีปทางใต้ของเขาพระสุเมรุในจักรวาลวิทยาพุทธ ไม่ใช่ชื่อทวีปใต้ตามแผนที่สมัยใหม่ ข้อความตอนท้ายเป็นคำอธิษฐานปรารถนาให้สรรพสัตว์ประพฤติดีและบรรลุธรรม ไม่ใช่รายงานว่าทุกคนบรรลุแล้ว ดู ศัพท์南贍部洲 ใน DILA↩

81. บทนี้จัดกรรมชั่วเป็นกายสาม วาจาสี่ ใจสาม โดยข้อท้ายของฝ่ายใจใช้โมหะตามต้นฉบับ คัมภีร์十善業道經 (T0600) ในรายการที่ตรวจใช้ความเห็นผิดเป็นข้อท้าย ผู้แปลไม่เปลี่ยนคำของหนังสือให้เหมือนรายการในคัมภีร์ ส่วนวาจาส่อเสียดหมายถึงคำที่ทำให้ผู้คนแตกกัน มิใช่มีลิ้นสองอันทางกาย↩

82. จวี้เซิงเสิน (俱生神) เป็นเทพที่เกิดร่วมกับบุคคลและบันทึกความดีความชั่วตามคำอธิบายทางศาสนาที่ DILA รวบรวมไว้ การส่งข้อมูลและขออนุมัติเปลี่ยนอายุขัยในเรื่องเป็นระบบปรโลกตามหนังสือนี้ มิใช่กระบวนการทะเบียนของรัฐ ดู ศัพท์俱生神↩

83. แปดอักษรคือการจับคู่ก้านฟ้ากับกิ่งดินเพื่อระบุปี เดือน วัน และเวลาเกิด รวมแปดอักษร ใช้ในศาสตร์พยากรณ์จีน ไม่ใช่เลขประจำตัวแปดหลัก การอธิบายศัพท์ไม่ใช่การยืนยันความแม่นยำในการทำนาย ดู พจนานุกรมกระทรวงศึกษาธิการ↩

84. คำกล่าวว่าออกกำลังกายและดูแลสุขภาพไม่เพิ่มอายุที่กำหนดไว้ เป็นแนวคิดเรื่องชะตาในหนังสือ ไม่ใช่ข้อสรุปทางการแพทย์ WHO ระบุว่าการเคลื่อนไหวร่างกายสม่ำเสมอสัมพันธ์กับความเสี่ยงเสียชีวิตที่ลดลงในผู้ใหญ่ จึงไม่ควรเลิกดูแลสุขภาพเพราะถ้อยคำนี้ ดู WHO↩

85. หกถึงสิบสองปีเป็นจำนวนโดยทั่วไปเฉพาะกรณีที่ผู้พูดเล่า ไม่ใช่เพดานตายตัวสำหรับทุกคน และไม่ใช่อายุที่แพทย์รับรองว่าจะเพิ่มจากการช่วยชีวิตหรือกินมังสวิรัติ การแบ่งผลไปหลายชาติยังเป็นคำอธิบายตามความเชื่อในเรื่อง↩

86. คำกล่าวไม่กินไม่นอนเป็นคำสอนที่ตัวละครอ้าง ไม่ใช่แนวทางสุขภาพที่ปลอดภัย อย่าทดลองอดอาหารหรืออดนอนตามเรื่อง

มนุษย์ต้องการอาหารและการนอนหลับ การนอนขาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย และการได้รับสารอาหารไม่พอทำให้ทุพโภชนาการได้ ดู NIH และ NHS ในมหาอัสสปุรสูตร MN39 ส่วนที่ตรวจกล่าวถึงกินเพื่อประคองกายและมีช่วงพักนอนกลางคืน จึงไม่ควรสรุปว่าพระสูตรทุกแห่งสอนให้งดนอนทั้งหมด ดู MN39↩

87. อาลยวิญญาณเป็นศัพท์เรื่องจิตสำนึกในพระพุทธศาสนามหายาน 解深密經 (T0676) อธิบายการเก็บสะสมและชื่อเรียกที่สัมพันธ์กัน ทั้งเตือนมิให้ยึดเป็นตัวตน การเปรียบเป็นเครื่องบันทึกภาพในเรื่องนี้เป็นวิธีอธิบายของหนังสือ ไม่ใช่กลไกทางประสาทวิทยาหรือเครื่องมือที่ตรวจวัดได้↩

88. คาถาสี่วรรคนี้ตรงกับท้ายบทคาถาของเจวิ๋ยหลินโพธิสัตว์ในอวตังสกสูตรฉบับแปดสิบม้วน (T0279) ตอนก่อนหน้าเปรียบจิตกับช่างเขียนภาพ ส่วนคำอธิบายว่านี่คือภาพฉายของจิตและการทำงานของกระจกนรกเป็นการเชื่อมความของหนังสือนี้ มิใช่ข้อความทั้งหมดจากพระสูตร↩

89. การอธิบายเพศ ฐานะ และอายุขัยด้วยบุญกรรมเป็นกรอบความเชื่อในเรื่อง รายการนี้ไม่ได้จัดลำดับว่าชายหรือหญิงสูงต่ำกว่ากัน และไม่ควรใช้ตัดสินคุณค่าหรือความดีของคนจากเพศ ฐานะ หรือความเจ็บป่วย↩

90. ข้อความระบุว่าคำกล่าวหานั้นเป็นเท็จภายในเรื่องเฉพาะกรณีนี้ ไม่ใช่หลักตัดสินว่าคำร้องทุกข์เรื่องความรุนแรงทางเพศในชีวิตจริงเป็นเท็จ และไม่ควรใช้กีดกันผู้เสียหายจากการขอความช่วยเหลือ↩

91. การเชื่อมมะเร็งลำคอกับการใส่ร้ายเป็นคำอธิบายทางกรรมในเรื่อง ไม่ใช่การพิสูจน์สาเหตุทางการแพทย์ มะเร็งศีรษะและคอมีหลายตำแหน่งและปัจจัยเสี่ยง เช่น ยาสูบ แอลกอฮอล์ และ HPV

ในมะเร็งคอหอยส่วนปากบางชนิด อาการควรได้รับการประเมินจากบุคลากรทางการแพทย์ ไม่ใช่ใช้พิสูจน์ว่าผู้ป่วยมีความผิด ดู สถาบันมะเร็งแห่งชาติสหรัฐฯ↩

92. บทนี้เรียกพญายมราชมหาจักรพรรดิและมหาจักรพรรดิเฟิงตูว่าเป็นองค์เดียวกัน ผู้แปลคงการเรียกตามเรื่อง ไม่ได้ใช้ข้อความนี้ยืนยันว่าคติความเชื่อทุกสายจัดลำดับเทพเหมือนกัน.↩

93. เรื่องบรรยายภาพหกภูมิที่แบ่งเป็นห้าส่วน โดยรวมภูมิเทวดากับภูมิอสูรไว้ส่วนบนเดียวกัน จึงคงทั้งจำนวนหกภูมิและห้าส่วนไว้ ตำแหน่งนรกตรงข้ามภูมิเทวดาและภูมิมนุษย์ก็เป็นคำบรรยายของต้นฉบับ บทนี้ไม่มีแผนภาพให้กำหนดรายละเอียดทางเรขาคณิตเพิ่มเติม.↩

94. ตอนต้นเป็นข้อสังเกตเรื่องอากาศของผู้เล่า ในทางการแพทย์ โรคหวัดเกิดจากไวรัสทางเดินหายใจ ไม่ใช่อากาศร้อนหรือเย็นเพียงอย่างเดียว ดู CDC↩

95. การอธิบายความทุกข์ใจด้วยวิญญาณเกาะติดเป็นความเชื่อในเรื่อง ไม่ใช่การวินิจฉัยจากสีหน้า ความเหนื่อยล้าหรือความกังวลไม่ได้พิสูจน์ว่ามีวิญญาณสิง หากทุกข์ใจต่อเนื่องหรือรบกวนชีวิต ควรปรึกษาบุคลากรสุขภาพ ดู NIMH↩

96. สองวรรคที่อ้างตรงกับตอนท้ายคาถาของพระโพธิสัตว์เจวิ๋ยหลินในอวตังสกสูตร T0279 ส่วนการนำไปอธิบายสภาพอากาศเป็นการตีความของหนังสือ ไม่ใช่หลักฐานวิทยาศาสตร์เรื่องความคิดก่อภัยพิบัติ การศึกษาภูมิอากาศอธิบายภาวะโลกร้อนปัจจุบันผ่านก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมมนุษย์ ดู NASA↩

97. หมายปรโลก แสงจากกาย และการนำวิญญาณกลับเป็นองค์ประกอบความเชื่อในเรื่อง ไม่ใช่เกณฑ์ตรวจยืนยันความตายหรือคุณธรรมของผู้ป่วย คำกล่าวเรื่องคนส่วนใหญ่ตายในโรงพยาบาลไม่ได้ให้ข้อมูลสถิติอ้างอิงไว้ ไม่ควรใช้เรื่องนี้เป็นเหตุหลีกเลี่ยงการรักษา↩

98. คำว่าเกือบทั้งหมดในที่นี้กล่าวถึงวิญญาณที่ผู้พูดจับ มิใช่ผลสำรวจประชากร และสนามพลังทางกามในเรื่องไม่ใช่สนามแม่เหล็กที่ตรวจวัดได้ตามคำอธิบายทางฟิสิกส์ ข้อความเป็นคำตัดสินทางศีลธรรมภายในเรื่อง ไม่ใช่วิธีวินิจฉัยคนจริง↩

99. บทสนทนากับแม่ทัพในปรโลกและการอธิบายสงครามด้วยกรรมเป็นการเล่าตามความเชื่อของหนังสือ ไม่ใช่บันทึกการสัมภาษณ์ทางประวัติศาสตร์ที่ยืนยันได้ และไม่ควรใช้ตัดสินว่าผู้ประสบภัยสงครามสมควรถูกทำร้าย↩

100. หม่านเจียงหงเป็นชื่อทำนองแบบแผนของบทฉือ ไม่ใช่ชื่อผลงานชิ้นเดียว คำยืนยันการประพันธ์ตรงนี้เป็นคำพูดของตัวละครเย่ว์เฟยในเรื่อง ส่วนบทหม่านเจียงหงของเหวินเจิงหมิงที่แนบท้ายเป็นอีกผลงานหนึ่ง ไม่ควรสลับผู้แต่ง↩

101. อู่มู่เป็นนามยกย่องที่พระราชทานแก่เย่ว์เฟยหลังเสียชีวิต เย่ว์อู่มู่ในบทกวีจึงเป็นบุคคลเดียวกับแม่ทัพเย่ว์เฟย ไม่ใช่ตัวละครใหม่ ดูพจนานุกรมกระทรวงศึกษาธิการไต้หวัน↩

102. ซ่งซือหลิงในชื่อบทหมายถึงจักรพรรดิซ่งเกาจง เมื่อกล่าวถึงการกลับมาของฮุยจงและชินจง คำว่า “ตัวนี้” จึงชี้ถึงฐานะของเกาจง บทกวีตำหนิพระองค์และมองว่าฉินฮุ่ยสนองพระประสงค์ เป็นเสียงของกวีอีกผู้หนึ่ง ไม่ควรนำไปลบคำตอบของเย่ว์เฟยในเรื่อง

อ้างอิง พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติ ไทเป ซึ่งมีคำบางแห่งต่างจากต้นฉบับหนังสือนี้ ผู้แปลคงถ้อยคำของหนังสือ↩

103. หลี่และเชียะเป็นหน่วยจีนดั้งเดิม ในบทกวีคงตัวเลขและภาพพจน์ไว้ ไม่แปลงเป็นระยะสมัยใหม่หรือถือเป็นสถิติ ป้ายทองสิบสองในที่นี้เกี่ยวกับคำสั่งเรียกตัว มิใช่เหรียญรางวัลกีฬา↩

104. เรื่องเทพอาภัสสร ง้วนดิน และกำเนิดมนุษย์ในบทนี้เป็นคำอธิบายภายในเรื่องเล่าทางศาสนาของหนังสือ ไม่ใช่หลักฐานทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับกำเนิดมนุษย์หรือโลก↩

105. หนังสือยกข้อความศูรางคมสูตรแบบย่อ ฉบับ CBETA T0945 เล่ม 6 มีคำว่า “地中” (ในพื้นดิน) เพิ่มในประโยค “如人食其地中百穀，足不離地” ย่อหน้าต้นทางกล่าวถึงการละการฆ่า การไม่บริโภคส่วนของสัตว์ และเหตุสัมพันธ์ที่ผูกพันกัน มิใช่ย่อหน้าที่เล่าเรื่องเทพอาภัสสรกินง้วนดินโดยตรง การนำมาเชื่อมกับเรื่องนี้เป็นคำอธิบายของตัวละครในหนังสือ↩

106. คำกล่าวเรื่องสตรีไม่มีความสามารถกับคุณธรรมเป็นค่านิยมที่หนังสือนำมาเล่าเพื่ออธิบายความทุกข์ของผู้หญิง มิใช่ข้อเสนอของผู้แปลให้จำกัดการศึกษาหรือบทบาทของผู้หญิง↩

107. น้ำแกงที่ทำให้ลืมทุกข์โดยไม่ทำร้ายร่างกายเป็นความปรารถนาของเมิ่งผอในเรื่องเล่านี้ ไม่ใช่คำรับรองว่ามีอาหารหรือยาที่ทำให้ลืมความทรงจำได้อย่างปลอดภัย และไม่ใช่คำแนะนำให้ทดลองปรุงหรือดื่ม↩

108. การเชื่อมอาการปวดเท้าหรือปัญหาลำคอกับเหตุการณ์ในปรโลกเป็นคำกล่าวของตัวละครในเรื่อง ไม่ใช่เกณฑ์วินิจฉัยโรคหรือ

ใช้ตัดสินคุณธรรมของผู้มีอาการ และไม่ควรใช้แทนการประเมินจากบุคลากรทางการแพทย์↩

109. กลอนสี่วรรคนี้คือ “หมิ่นหนง” บทที่สองของหลี่เซิน กล่าวถึงหยาดเหงื่อของผู้เพาะปลูกและคุณค่าของข้าวทุกเม็ด ดูบทเต็มในเอกสารการเรียนรู้ของ สำนักการศึกษาฮ่องกง หน้า PDF 16↩

110. “เชื้อบิดาและเลือดมารดา” แปลถ้อยคำจีนดั้งเดิม 父精母血 ตามหนังสือ ไม่ใช่คำอธิบายกระบวนการปฏิสนธิทางการแพทย์สมัยใหม่↩

111. หนังสืออธิบายความขาดแคลนด้วยแนวคิดบุญวาสนา ไม่ควรใช้ตัดสินว่าผู้ยากจนหรือประชาชนของประเทศใดมีคุณธรรมน้อยกว่า โครงการอาหารโลก อธิบายปัจจัยความหิวโหย เช่น ความขัดแย้ง ภัยภูมิอากาศ และความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ รายชื่อสถานที่ในต้นฉบับไม่ใช่การสำรวจสถานการณ์ปัจจุบัน และ “คองโก” ไม่ได้ระบุว่าหมายถึงประเทศใดในสองประเทศที่ใช้ชื่อนี้↩

112. การกินแต่ละคำเป็นการใช้บุญวาสนาที่กำหนดไว้ เป็นคำอธิบายทางศาสนาของตัวละคร มิใช่เหตุให้ลดอาหาร อดอาหาร หรือละเลยความต้องการสารอาหารของร่างกาย↩

113. เงื่อนไข “ไม่ตั้งใจหรือไม่รู้” เป็นคำกล่าวในเรื่อง ไม่ได้หมายความว่าอาหารเสียโดยตั้งใจจะปลอดภัยต่อการกิน อย่าฝืนกินอาหารเน่าเสียเพราะกลัวสิ้นเปลือง ศูนย์ความปลอดภัยอาหารฮ่องกง แนะนำให้ทิ้งอาหารขึ้นรา ไม่กิน และระบุว่าการตัดส่วนขึ้นราออกไม่รับประกันว่าจะกำจัดราและสารพิษได้ทั้งหมด↩

114. ข้อความเรื่องนำอาหารเสียไปให้สัตว์เป็นคำแนะนำของตัวละคร มิใช่แนวปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมของผู้แปล ไม่ควรนำไปทำ

ตามโดยทิ้งอาหารในป่า พงหญ้า หรือทะเล กรมอุทยานแห่งชาติสหรัฐฯ เตือนว่าการให้อาหารสัตว์ป่าและการทิ้งเศษอาหารไว้ทำอันตรายต่อสัตว์ได้ ควรจัดการเศษอาหารตามแนวทางของท้องถิ่น↩

115. บทนี้รวบรวมข้อความต่างแหล่ง ย่อหน้าแรกเป็นข้อความจากพระสูตรนิรยะ (CBETA T0086) ส่วนถ้อยคำของเจียต้งและเรื่องหญิงชราชิวเป็นข้อความจากคำอธิบายกั่นอิ้งเพียน ซึ่งพบการอ้างต่อใน X1120 อีกทอดหนึ่ง และตอนสุดท้ายเป็นข้อเขียนของอวิ๋นชี (J33nB277) จึงไม่ควรถือว่าทุกข้อความในบทเป็นพระพุทธดำรัสโดยตรง↩

116. ต้นฉบับจีนใช้ 亿亿万倍 เป็นจำนวนมหาศาลในการเปรียบความทุกข์ ที่นี่รักษาถ้อยคำบอกจำนวนตามต้นฉบับ ไม่แปลงเป็นค่าทางวิทยาศาสตร์หรือยืนยันว่าระบบจำนวนโบราณมีค่าทศนิยมเดียวแน่นอน ส่วนนิรยะเป็นคำเรียกนรก↩

117. ข้อความลงโทษการทิ้งอาหารสกปรกเป็นคำสอนในแหล่งที่หนังสืออ้าง ไม่ใช่คำแนะนำให้ฝืนกินอาหารเสีย ในทางความปลอดภัย ศูนย์ความปลอดภัยอาหารฮ่องกง แนะนำให้ทิ้งอาหารขึ้นรา ไม่กิน การรักษาถ้อยคำเดิมในฉบับแปลไม่ใช่การรับรองว่าอาหารเสียกินได้↩

118. 腐渣 ในบริบทโม่และหม้อนี้หมายถึงกากจากการทำเต้าหู้ มิใช่อาหารเน่าเพียงเพราะมีอักษร 腐 ดูคำว่า 豆渣/豆腐渣 ในพจนานุกรมกระทรวงศึกษาธิการไต้หวัน การยกย่องคุณค่าของกากถั่วไม่ใช่การรับรองความปลอดภัยของกากที่เน่าเสียแล้ว↩

119. การปิดผนึกโม่และทุบหม้อเป็นถ้อยคำลงโทษในเอกสารที่อ้าง ไม่ใช่ข้อเสนอให้ผู้อ่านทำลายทรัพย์สินของใคร และคำกล่าวเรื่องฟ้าผ่าเป็นการเตือนทางศีลธรรมในเอกสาร มิใช่เกณฑ์ตัดสินคุณธรรมของผู้ประสบภัย↩

120. บทนี้กล่าวถึงความติดรสและความมากเกินไปในบริบทการปฏิบัติธรรม ไม่ใช่คำสั่งให้งดอาหารหรืองดนอน และไม่ใช่เกณฑ์ตัดสินคุณธรรมของผู้มีความเจ็บป่วยเกี่ยวกับการกินหรือการนอน↩

121. คำอธิบายข้อหกในพระสูตรที่ยกมานี้ใช้ถ้อยคำย่อว่า «ในฌาน» ต้นฉบับไม่ได้ระบุชัดว่าหมายถึงการเข้าสังคมหรือสนทนาระหว่างนั่งสมาธิ ฉบับแปลจึงคงถ้อยคำนี้ไว้โดยไม่ขยายเป็นกิจกรรมเฉพาะ.↩

122. ถ้อยคำเปิดย่อหน้า “滅道制令人不墮惡道，當不識者，謂萬物” กระชับและการแบ่งประโยคไม่ชัด ฉบับนี้แปลโดยแยกเรื่องเหตุที่ทำลายมรรคกับการควบคุมเหตุเหล่านั้น แต่ยังไม่ถือเป็นข้อยุติของอรรถาธิบาย พบข้อความนี้ใน “十一因緣章” ที่ต่อท้ายพระสูตร CBETA T0610; เชิงอรรถตัวบทมี 人/入 และบางฉบับไม่มี 惡 หรือ 喧 ไม่ใช้ความต่างเหล่านี้แก้คำจีนของหนังสือเอง และไม่ตัดข้อความที่เข้าใจยากออก↩

123. แสงเหนือศีรษะ เทพคุ้มครอง และการหักบุญในบทนี้เป็นคำอธิบายทางศาสนาของหนังสือ ไม่ใช่สิ่งตรวจวัดทางการแพทย์หรือเกณฑ์ตัดสินคุณค่าของผู้สูบบุหรี่↩

124. การเลิกบุหรี่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ แต่การกล่าวถึงอาการที่ดีขึ้นและการชดเชยอายุขัยในเรื่องไม่ใช่คำรับรองผลรักษาเฉพาะบุคคล CDC ระบุว่าการเลิกช่วยลดความเสี่ยงและชะลอการดำเนิน

ของโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ผู้มีอาการยังควรรับการตรวจและรักษา ดู CDC↩

125. การสูบบุหรี่อาจทำให้มีบุตรยาก ไม่ได้หมายความว่าผู้สูบตั้งแต่วัยรุ่นทุกคนจะเป็นหมัน และไม่อาจถือว่าอาการประจำเดือนทุกชนิดเกิดจากบุหรี่ ดู CDC และหมายเหตุถัดไป↩

126. ข้อความว่าแพทย์ช่วยไม่ได้และการปฏิบัติธรรมจะทำให้หายเป็นข้ออ้างในเรื่อง ไม่ใช่ข้อสรุปทางการแพทย์ อาการปวดประจำเดือนหรือเลือดออกมาก/นานมีหลายสาเหตุและมีวิธีรักษา ควรพบแพทย์ โดยเฉพาะเมื่อรุนแรง ผิดปกติ หรือกระทบชีวิตประจำวัน ไม่ควรชะลอการรักษาเพื่อรอผลการสำนึกผิด และห้ามใช้โรคอนุมานว่าผู้ป่วยเคยฆ่าสัตว์หรือประพฤติผิดทางเพศ ดู NHS: อาการปวดและ เลือดออกมาก↩

127. บุหรี่ระหว่างตั้งครรภ์เพิ่มความเสี่ยงต่อทารก เช่น คลอดก่อนกำหนด น้ำหนักแรกเกิดต่ำ และความพิการบางชนิด ไม่ใช่คำทำนายว่าเด็กทุกคนจะพิการหรือมีนิสัยตามที่เรื่องบรรยาย การเลิกระหว่างตั้งครรภ์ยังมีประโยชน์ ดู CDC↩

128. การงดเพศสัมพันธ์และคำอธิบายเรื่องสติปัญญาจากอาหารเป็นคำสอนของหนังสือ ไม่ใช่ข้อบังคับทางสูติศาสตร์หรือหลักฐานว่ามังสวิรัติทำให้ฉลาดกว่า โดยทั่วไปเพศสัมพันธ์ระหว่างตั้งครรภ์ปลอดภัย เว้นแต่แพทย์หรือผดุงครรภ์แนะนำให้งด; หากมีเลือดออกควรรับการประเมินก่อน เรื่องอาหารควรเน้นสารอาหารสมดุลและความปลอดภัย ไม่ถือว่าผักที่มีสารตกค้างปลอดภัยเพราะเหตุทางบุญ ดู Tommy’s และ NHS: อาหารระหว่างตั้งครรภ์↩

129. ตัวเลขหนึ่งซองต่อการหักบุญหนึ่งครั้งเป็นกติกาในเรื่อง ไม่ใช่การคำนวณความเสี่ยงสุขภาพ และไม่ได้กำหนดว่าปริมาณต่ำกว่าสองซองปลอดภัย↩

130. ข้อกล่าวหาในครอบครัวนี้เป็นเรื่องเล่าที่ผู้บรรยายรายงาน มิใช่ผลสอบสวนอิสระ การอดอาหาร การด่าทอ และการเอาทรัพย์ผู้สูงอายุเป็นปัญหาการละเลยหรือทารุณกรรม ไม่ควรทนเพื่อชดใช้กรรมหรือรักษาความสงบในบ้าน ควรหาความปลอดภัยและความช่วยเหลือจากบุคคลที่ไว้ใจได้ บริการแพทย์หรือสังคมสงเคราะห์ ดู WHO↩

131. การจัดบุหรี่เข้าในศีลข้อห้าเป็นการตีความของหนังสือ ซึ่งยอมรับเองว่าตัวบทเดิมไม่ได้กล่าวถึงบุหรี่โดยตรง ไม่ได้อ้างว่าเป็นข้อวินิจฉัยเดียวของทุกสำนัก ข้อยกเว้นเรื่องเหล้าในยาที่เล่าไว้ไม่ใช่คำแนะนำให้ผสมยาหรือรักษาตนเอง และไม่ควรหยุดยาที่แพทย์สั่งหรือปฏิเสธยาระงับความรู้สึกเพราะย่อหน้านี้↩

132. การเปลี่ยนตำแหน่งและพระนามของเทพเป็นประวัติภายในเรื่องตามคำของตุลาการ ไม่ใช่เหตุการณ์ที่ตรวจสอบทางประวัติศาสตร์แล้ว “ปีที่ 350 หลังราชวงศ์ซ่ง” คงตามต้นฉบับซึ่งไม่ได้ระบุจุดเริ่มนับชัดเจน จึงไม่แปลงเป็นปีคริสต์ศักราชที่แน่นอน↩

133. คำว่า “โดยชอบตามกฎปรโลก” จำกัดอยู่ในระบบความเชื่อของเรื่อง ไม่ใช่สิทธิทางกฎหมายในโลกจริงที่จะทำร้ายหรือฆ่าผู้อื่น↩

134. การเชื่อมภัยพิบัติและโรคระบาดกับความผิดทางเพศเป็นคำอธิบายทางศาสนาของเรื่อง ไม่ใช่หลักฐานทางวิทยาศาสตร์หรือพยากรณ์ที่ตรวจสอบแล้ว ตัวอย่างเช่น ธรณีวิทยาอธิบายแผ่นดินไหวด้วยการเลื่อนตัวตามรอยเลื่อนและการปลดปล่อยพลังงาน ไม่

ควรใช้การประสบภัยตัดสินความผิดหรือศีลธรรมของผู้เสียหาย ดู USGS↩

135. “ความสัมพันธ์ทั้งห้า” (五伦) เป็นกรอบจริยธรรมจีนโบราณ ได้แก่ ผู้ปกครองกับขุนนาง บิดากับบุตร พี่น้อง สามีกับภรรยา และเพื่อน ไม่ใช่ศีลห้าของพุทธศาสนา ดู พจนานุกรมกระทรวงศึกษาธิการไต้หวัน↩

136. “อินทรีย์ห้าไม่ครบ” ในบริบทการเกิดเป็นมนุษย์นี้หมายถึงอวัยวะรับสัมผัส ไม่ใช่หมวดศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา คำอธิบายเรื่องกรรมเป็นของหนังสือ ไม่ใช่หลักฐานว่าความพิการแสดงถึงความผิดในอดีตหรือคุณค่าความเป็นมนุษย์ที่น้อยกว่า↩

137. การควบคุมความคิดอย่างเข้มงวดเป็นคำสอนของเรื่อง ความคิดทางเพศที่ผุดขึ้นโดยไม่ต้องการไม่เท่ากับการลงมือทำหรือความผิดทางศีลธรรม หากความคิดซ้ำ ๆ ทำให้ทุกข์หรือรบกวนชีวิต ควรขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ แทนการเพิ่มการลงโทษตนเอง ดู NHS↩

138. ปาจี่ (巴戟) เป็นชื่อยาจีนในเรื่อง เทียบกับปาจี่เทียน (巴戟天; Morinda officinalis) ได้จากข้อมูลระบุชนิดของหน่วยงานกำกับยาจีนฮ่องกง แหล่งนี้ยืนยันชื่อพืช ไม่ได้พิสูจน์ข้อกล่าวเรื่องเพิ่มความกำหนัด อาหารและสมุนไพรในย่อหน้านี้ไม่ใช่คำสั่งรักษา ไม่ควรเปลี่ยนยาที่ใช้อยู่เอง ดู 資料巴戟天↩

139. วลีเรื่องจิตและบาปดับใช้ภาษาการสำนึกขมาและความว่าง ไม่หมายถึงทำลายร่างกายหรือสิ้นชีวิต พบวลีใกล้เคียงโดยสลับลำดับคำในภาคผนวก “修習金剛三昧行法” ของ《金剛三昧經通宗記》X35, no.652, p.330a20–23 ซึ่งรวมอยู่ในบริบทตั้งจิตละ

กรรมและบำเพ็ญต่อ ไม่อ้างว่าวลีในหนังสือตรงทุกอักษรหรือเป็นคำตรัสตรงจากพระสูตร ดู CBETA XML↩

140. ฎู่ตี้กง (土地公) เป็นชื่อเรียกเทพท้องถิ่นจีน ในบทนี้ผู้เล่าแยกเทพที่ได้รับแต่งตั้งประจำพื้นที่ อาคารและร้านค้า ออกจากผีฝ่ายดีที่บ้านเรือนตั้งป้ายบูชาเองตามคำของตุลาการ ไม่ควรเหมารวมทุกกลุ่มเป็นเทพสวรรค์หรือถือว่าเป็นข้อสรุปเดียวของความเชื่อทุกท้องถิ่น↩

141. การเห็นผีตีศีรษะเป็นประสบการณ์ที่ผู้เล่ารายงาน ไม่ใช่คำวินิจฉัยสาเหตุของอาการปวดหัวในคนจริง อาการปวดหัวมีหลายสาเหตุ หากเป็นซ้ำหรือแย่ลงควรพบแพทย์ หากเริ่มปวดรุนแรงมากอย่างฉับพลัน หรือร่วมกับอ่อนแรง สับสน หรือพูดลำบาก ควรรับความช่วยเหลือฉุกเฉิน ดู NHS↩

142. การหลอกลวง การชักจูงทำแท้ง และเจตนาฆ่าในย่อหน้านี้เป็นข้อกล่าวหาภายในเรื่อง มิใช่ผลสอบสวนอิสระ การกล่าวว่าบุญยังไม่หมดไม่รับรองความปลอดภัยจริง หากมีการขู่ฆ่าหรือเสี่ยงทำร้ายกัน ต้องให้ความสำคัญกับการออกจากอันตรายและขอความช่วยเหลือฉุกเฉิน ไม่รอการปกป้องจากเทพ และไม่อนุมานว่าผู้ทำแท้งทั่วไปมีเจตนารุนแรง↩

143. คำอธิบายตู้เอทีเอ็มติดขัดและการเกือบล้มเป็นการตีความทางศาสนาในเรื่อง ไม่ใช่วิธีพิสูจน์ว่ามีเทพแทรกแซง ต้นฉบับบอกว่า “เกือบ” นั้นมาจากบุญวาสนาของตน ไม่ได้ระบุว่าทุกครั้งต้องหักบุญเป็นค่าช่วยเหลือ↩

144. “มุสาวาทแท้/เทียม/เพื่อความสะดวก” เป็นการจัดประเภทเฉพาะของบทนี้ “เทียม” ไม่ได้หมายถึงพูดความจริง แต่เป็นคำไม่จริงเพื่อช่วยสรรพสัตว์โดยไม่มีประโยชน์ส่วนตนแม้แต่น้อย ส่วน

ตัวอย่างกินข้าวมีความกลัวติดหนี้น้ำใจ จึงถูกจัดอีกประเภทหนึ่ง ไม่ควรรวมสองประเภทหลังเข้าด้วยกัน↩

145. คำกล่าวเรื่องเหตุไม่จริงและผลคดเคี้ยวใกล้เคียงข้อความใน《大佛頂首楞嚴經》T19, no.945, p.132c16–25 แต่ตัวบทนั้นใช้ “因地不直，果招紆曲” ในบริบทมหามุสาวาทและอ้างบรรลุคุณธรรมเหนือมนุษย์ เชิงอรรถฉบับ CBETA ระบุว่าฉบับซ่งและหมิงใช้ “真” แทน “直” ส่วนหนังสือนี้ใช้ “果遭迂曲” และนำความมาใช้กับคำเท็จเพื่อความสะดวก จึงไม่ใช่การยกพระสูตรตรงทุกอักษร ดู CBETA↩

146. อุณหภูมิและการปรับตัวด้วยการภาวนาเป็นรายละเอียดของเรื่อง ไม่ใช่ผลวัดทางกายภาพ ต้นฉบับบอกเพียง “ลบ 150 องศา” โดยไม่ระบุมาตรา จึงไม่เติมเซลเซียส ภาวะอุณหภูมิกายต่ำจริงเป็นเหตุฉุกเฉิน ต้องให้ความอบอุ่นอย่างปลอดภัยและรับการรักษา ไม่ใช้การภาวนาแทนการป้องกันความหนาวหรือการแพทย์ ดู NHS↩

147. หมายเหตุผู้แปล: ต้นฉบับจีนไม่ได้ระบุชัดว่าสิ่งใดบินกลับเข้าปาก เป็นลิ้นที่ขาดหรืองูดำ↩

148. เรื่องกล่าวหาการใส่ร้ายผู้ปฏิบัติเป็นคำของยักษ์ในเรื่อง ไม่ใช่ผลสอบสวนที่ยืนยันแล้ว การจงใจกล่าวเท็จต้องแยกจากการวิจารณ์อย่างสุจริต การตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือการแจ้งการล่วงละเมิด ไม่ควรใช้เรื่องนี้ปิดกั้นผู้เสียหายจากการขอความช่วยเหลือ↩

149. บุคคลและความเสียหายในเรื่องไม่ได้ระบุผลิตภัณฑ์ให้ตรวจสอบ ส่วนความเสี่ยงของโฆษณาสุขภาพเท็จมีหลักฐานแยกต่างหาก FDA เตือนว่าผลิตภัณฑ์หลอกลวงอาจทำให้ชะลอหรือหยุดการ

รักษาที่เหมาะสม และอาจมีส่วนผสมอันตรายซ่อนอยู่ ควรปรึกษาผู้ประกอบวิชาชีพก่อนลองผลิตภัณฑ์สุขภาพใหม่ ดู FDA↩

150. แสงแต่กำเนิดและผลโรคภัยตามคำพูดเป็นคำอธิบายทางศาสนา ไม่ใช่เครื่องวัดความซื่อสัตย์หรือสาเหตุโรคทางการแพทย์ ไม่ควรอนุมานจากความเจ็บป่วย อุบัติเหตุ หรือภัยพิบัติว่าใครเป็นคนโกหก↩

151. หมายเหตุผู้แปล: “วาจาเพ้อเจ้อ” ในบทนี้ถ่ายทอดคำว่า 綺語 ตามนิยามและตัวอย่างที่ผู้เขียนให้ไว้ ไม่ได้หมายความว่างานศิลปะนิยายรัก ดนตรี หรือการพูดเล่นทุกชนิดเข้าข่ายโดยอัตโนมัติ ควรอ่านเงื่อนไขเรื่องเนื้อหา เจตนา และผลที่กล่าวไว้ในประโยคทั้งหมดร่วมกัน↩

152. หมายเหตุผู้แปล: ห้องแก้ว คอมพิวเตอร์ และกระบวนการลงโทษเป็นรายละเอียดในเรื่องเล่าทางศาสนาของหนังสือนี้ ไม่ได้นำเสนอเป็นข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ที่ตรวจสอบยืนยันแล้ว หรือเป็นข้อความอ้างตรงจากพระไตรปิฎก↩

153. หมายเหตุผู้แปล: คำบอกเล่าของวิญญาณหญิงและคำพิพากษาเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องเล่าในหนังสือ มิใช่ผลการสอบสวนบุคคลจริงที่ผู้แปลยืนยัน การเชิญเพื่อนผู้หญิงหรือการเปลือยกายตามที่เล่าไม่เพียงพอให้สรุปรสนิยมทางเพศ และไม่ใช่เหตุให้ดูหมิ่นหรือทำร้ายบุคคลใด↩

154. หมายเหตุผู้แปล: ข้อนี้กล่าวถึงการคิดวางแผนพูดส่อเสียดด้วยเจตนาร้าย ไม่ควรขยายเป็นว่าความคิดที่ผุดขึ้นโดยไม่ต้องการทุกอย่างเท่ากับเจตนาหรือการลงมือทำ การจำแนกหนักเบาและวิธีขมาในย่อหน้าถัดไปเป็นคำอธิบายของหนังสือนี้ ไม่ใช่คำวินิจฉัยทางกฎหมาย↩

155. หมายเหตุผู้แปล: “คนแรกเกิดมีธรรมชาติดี” ตรงกับวลีเปิดของตำราจีน ซานจื้อจิง (三字經) เป็นแนวคิดทางจริยศึกษา ไม่ใช่พุทธพจน์หรือข้อสรุปวิทยาศาสตร์ที่ยุติข้อถกเถียงเรื่องธรรมชาติมนุษย์ ส่วนข้อความเรื่องภัยพิบัติชะลอลงเป็นทัศนะทางศาสนาของผู้เขียน ไม่ใช่คำพยากรณ์ภัยที่ใช้แทนคำเตือนและการอพยพได้ อ้างอิงที่มาวลี: มหาวิทยาลัยการศึกษาฮ่องกง บทเรียนที่ 1 หน้า 1–2 https://www.eduhk.hk/analects/unit/0.pdf↩

156. หมายเหตุผู้แปล: คอมพิวเตอร์ เครื่องลงทัณฑ์และยักษ์ในตอนนี้เป็นรายละเอียดในเรื่องเล่าปรโลกของหนังสือ มิใช่ข้อเท็จจริงเชิงทดลองหรือคำอ้างตรงจากคัมภีร์ที่ผู้แปลตรวจยืนยัน↩

157. หมายเหตุผู้แปล: กรณีแม่สามีเป็นเรื่องเล่าที่ผู้เขียนถ่ายทอด มิใช่ผลสอบสวนบุคคลจริงที่ผู้แปลรับรอง การกล่าวถึงการใส่ร้ายโดยเจตนาไม่ควรถูกนำไปห้ามการร้องเรียน การขอความช่วยเหลือหรือการบอกเล่าการถูกทำร้ายตามจริงเพื่อรักษาความปลอดภัย↩

158. หมายเหตุผู้แปล: ตัวอย่างคำด่าและความต้องการบุตรชายเป็นคำพูดและทัศนคติในเรื่อง ไม่ใช่ข้อรับรองว่าบุตรสาวหรือผู้ที่ไม่สามารถมีบุตรมีคุณค่าน้อยกว่าใคร หากคำพูดรุนแรงทำให้ทุกข์ใจมาก ควรขอความช่วยเหลือจากบุคคลที่ไว้ใจหรือผู้เชี่ยวชาญ และขอความช่วยเหลือฉุกเฉินในพื้นที่เมื่อมีอันตรายทันที↩

159. หมายเหตุผู้แปล: สัดส่วนผู้หญิงและคำอธิบายเรื่องกรรมดำเป็นทัศนะในเรื่อง ไม่ใช่สถิติหรือการวินิจฉัยทางการแพทย์ อาการก่อนมีประจำเดือนแตกต่างกันในแต่ละคนและแต่ละเดือน ไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงทุกคนจะด่าทอผู้อื่นหรือมีความผิดทางศีลธรรม หากอาการกระทบชีวิตประจำวัน ควรพบแพทย์ มีวิธีรักษาที่

ช่วยได้ อ้างอิง: NHS https://www.nhs.uk/conditions/pre-menstrual-syndrome/↩

160. หมายเหตุผู้แปล: ข้อความนี้เป็นคำอธิบายการปฏิบัติและความเชื่อเรื่องยุคปลายพระสัทธรรมตามหนังสือ มิใช่คำอ้างตรงที่ระบุพระสูตร และไม่ใช่คำรับประกันว่าการระลึกถึงพระพุทธเจ้าหรือกินมังสวิรัติจะรักษาความเจ็บป่วยแทนการดูแลทางการแพทย์ได้↩

161. หมายเหตุผู้แปล: รัศมีกาย สีของรัศมี และผีที่เข้ามายุให้โกรธเป็นคำอธิบายทางศาสนาในเรื่อง ไม่ใช่วิธีตรวจวินิจฉัยสุขภาพหรือพิสูจน์อุปนิสัยของบุคคลจริง ไม่ควรใช้ความโกรธหรือความทุกข์ของใครเป็นหลักฐานว่าเขามีผีอยู่ด้วย↩

162. หมายเหตุผู้แปล: ข้อความเรื่องญาติเกิดจากภูมิมารและการขอบคุณความยากลำบากเป็นคำกล่าวในเรื่อง ไม่ใช่คำวินิจฉัยบุคคลจริงหรือคำแนะนำให้ผู้ถูกทำร้ายต้องอดทนหรือขอบคุณผู้ทำร้าย ความปลอดภัยสำคัญกว่า สามารถขอความช่วยเหลือและวางแผนความปลอดภัยได้โดยไม่ต้องรอเหตุฉุกเฉิน การถูกทำร้ายไม่ใช่ความผิดของผู้ถูกทำร้าย อ้างอิง: NHS https://www.nhs.uk/live-well/getting-help-for-domestic-violence/↩

163. หมายเหตุผู้แปล: หนังสือบอกเพียงว่าเสียชีวิตด้วยตับอักเสบ ไม่ระบุชนิดหรือหลักฐานการวินิจฉัย ตับอักเสบมีสาเหตุได้จากไวรัสติดเชื้อและปัจจัยที่ไม่ใช่การติดเชื้อ มิใช่หลักฐานว่าผู้ป่วยเคยด่าทอหรือประพฤติผิด ควรรับการประเมินและดูแลตามสาเหตุทางการแพทย์ อ้างอิง: WHO https://www.who.int/health-topics/hepatitis↩

164. หมายเหตุผู้แปล: การบันทึกเทียบเท่าฟังธรรมหนึ่งครั้งไม่เท่ากับปล่อยพ้นโทษทันที ย่อหน้าถัดไปยังระบุเงื่อนไขความจริงใจ

ระยะเวลาและความสว่างของจิต และบอกว่าหญิงผู้นี้ยังไม่ถึงเกณฑ์ ทั้งหมดเป็นกฎในเรื่องเล่า มิใช่กฎหมายหรือคำรับรองผลสำหรับบุคคลจริง↩

165. หมายเหตุผู้แปล: คำเตือนอย่าละเลยความดีเล็กน้อยสอดคล้องกับสุภาษิตจีนที่พบใน ซานกั๋วจื้อปู่จู้ (三國志補注) หมวดชีวประวัติเซียนจู่ ของหางซื่อจวิ้น พร้อมคำอธิบายเทียบจากหนังสือของเจี่ยอี้ ถ้อยคำในบทนี้ไม่ตรงฉบับนั้นทุกตัว ไม่ใช่พุทธพจน์โดยตรง การเผยแพร่หนังสือให้พ้นกรรมเป็นคำกล่าวทางศาสนาของผู้เขียน ไม่ใช่ผลที่ผู้แปลรับประกัน อ้างอิงข้อความฉบับถอด: https://www.shidianguji.com/zh/book/SK0711/chapter/1l9yz2u9ac1ey↩

166. จำนวนเดือน อายุขัย และเงินที่หักในตอนนี้เป็นคำอธิบายกรรมของผู้พูดในเรื่อง ไม่ใช่สูตรคำนวณทางเศรษฐกิจ การเงิน หรืออายุขัยที่ตรวจสอบรับรองแล้ว↩

167. การโยงปากแหว่งหรือความเจ็บป่วยกับการตกปลาในชาติก่อนเป็นความเชื่อของเรื่อง ไม่ใช่สาเหตุทางการแพทย์ที่ยืนยันแล้ว ปากแหว่งเกิดจากโครงสร้างใบหน้าเชื่อมไม่สมบูรณ์ระหว่างพัฒนาในครรภ์ หลายกรณีไม่ทราบสาเหตุแน่ชัด ไม่ควรกล่าวโทษเด็กหรือผู้ปกครอง ดู NHS↩

168. แสงกายและเทพซ้ายบันทึกความดี เทพหญิงขวาบันทึกความชั่ว เป็นองค์ประกอบความเชื่อที่หนังสือบรรยาย ไม่ใช่วิธีวัดสุขภาพหรือคุณธรรม และไม่ใช่หลักฐานว่าเพศใดดีหรือชั่วกว่าอีกเพศ↩

169. ต้นฉบับช่วงแรกระบุว่าอยู่ในปากปลา แต่ช่วงถัดมาระบุเสาเหล็กข้างปากปลา ฉบับแปลคงตำแหน่งตามถ้อยคำทั้งสองช่วง โดยไม่เพิ่มเติมเส้นทางการเคลื่อนที่เพื่ออธิบายความต่างนี้.↩

170. น้ำขิงปรโลกและการสาดน้ำปลุกเป็นเหตุการณ์ในเรื่อง ไม่ใช่คำแนะนำปฐมพยาบาล ในชีวิตจริงอย่าป้อนอาหารหรือเครื่องดื่มแก่ผู้หมดสติ และอย่าสาดน้ำเพื่อปลุก ให้ขอความช่วยเหลือฉุกเฉินในพื้นที่ ดู MedlinePlus↩

171. ต้นฉบับใช้หน่วย “ฉื่อ” (尺) โดยมิได้ระบุชัดว่าเป็นความยาวหรือพื้นที่ หรือใช้มาตราฉื่อแบบใด ฉบับแปลจึงคงหน่วยเดิมไว้ ไม่กำหนดเองว่าเป็นตารางฟุตและไม่แปลงเป็นหน่วยสมัยใหม่↩

172. อาการและการรักษาในครอบครัวนี้เป็นคำเล่าย้อนหลัง ไม่พอให้วินิจฉัยโรคหรือสรุปว่าการรักษาทางจิตเวชเป็นโทษ หากอาการแย่ลงควรปรึกษาผู้รักษา ไม่ใช้เรื่องนี้เป็นเหตุหยุดการรักษาเอง ผู้ที่กังวลเรื่องสุขภาพจิตควรปรึกษาบุคลากรสุขภาพ ดู NIMH↩

173. มะเร็งตับในคำเล่าไม่พิสูจน์กรรมหรือสาเหตุเฉพาะราย มะเร็งตับมีหลายปัจจัยเสี่ยงและบางครั้งไม่ทราบสาเหตุชัดเจน ใครก็เป็นได้ ควรให้แพทย์ประเมินอาการ ดู NHS↩

174. ตอนนี้อนุญาตให้ไปฟังธรรมหนึ่งครั้งและพักทุกข์ชั่วคราวจริง มิใช่เพียงบันทึกเทียบหนึ่งครั้งอย่างกรณีก่อน และมิใช่ปล่อยพ้นนรกถาวร คำอธิบายถัดไปให้เหตุแก่บุญเดิมและเจตนาดีปัจจุบัน ไม่ใช่ความลำเอียงส่วนตัว↩

175. สี่วรรคท้ายตรงกับท้ายคาถาของพระโพธิสัตว์เจวี๋ยหลินในอวตังสกสูตร T0279 เล่ม 19 หน้า T10 0102a–b คาถาทั้งตอนใช้ภาพช่างวาดอธิบายจิตและธรรม การนำมาอธิบายเหตุการณ์เฉพาะราย

นี้เป็นคำอธิบายของหนังสือ ไม่ใช่หลักฐานทางการแพทย์ของเรื่องเล่า↩

176. ลำดับหน้าที่ของเฉิงหวง ฉู่ตี้กง และเขตชมพูทวีปในตอนนี้เป็นระบบปรโลกตามคำบอกเล่าของหนังสือ ไม่ใช่ข้อยืนยันว่าความเชื่อเกี่ยวกับเทพเหล่านี้ทุกแห่งมีโครงสร้างเดียวกัน ตัวเลขหนึ่งพันปีเป็นคำกล่าวของผู้พูดในเรื่อง↩

177. ต้นฉบับก่อนหน้าเรียกวังอินเต๋อ (陰德宮) แต่ป้ายในตอนนี้เขียนวังฝูเต๋อ (福德宮) ฉบับแปลคงชื่อทั้งสองตามแต่ละตำแหน่ง ไม่แก้ให้เป็นชื่อเดียวกัน ข้อความบนซุ้มกล่าวถึงความดีที่ไม่ประกาศกับความดีที่ปรากฏต่อสาธารณะ↩

178. คำสอนให้อดทนและคำอธิบายกรรมเป็นคำพูดของบุคคลในเรื่อง ไม่ใช่ข้อบังคับให้ผู้หญิงหรือผู้สูงอายุทนการตีด่า ผู้ถูกทำร้ายไม่สมควรถูกโทษ และการขอความช่วยเหลือไม่ใช่การทำร้ายผู้อื่น สามารถปรึกษาบุคลากรสุขภาพหรือบริการช่วยเหลือในพื้นที่ได้โดยไม่ต้องรอเหตุฉุกเฉิน ดู NHS↩

179. หลังค่อมไม่ใช่หลักฐานว่าเคยลบหลู่ศาสนาหรือสมควรถูกทำร้าย ภาวะกระดูกสันหลังค่อมมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ท่าทาง โครงสร้างกระดูกสันหลัง การบาดเจ็บ หรือโรคบางชนิด ต้องให้แพทย์ประเมินเมื่อกังวล ไม่อาจวินิจฉัยสาเหตุของย่าจากเรื่องนี้ ดู NHS↩

180. อัพยากตะในที่นี้หมายถึงไม่จัดเป็นดีหรือชั่ว ไม่ใช่กรรมที่ไม่มีใครบันทึก ตัวอย่างคนซื้อเสื้อและคำกล่าวเรื่องการไปเกิดเป็นคำอธิบายของผู้พูดในหนังสือ ไม่ได้ระบุว่าเป็นคำอ้างตรงจากพระสูตรใด↩

181. รัศมีกายและสนามแม่เหล็กของปณิธานในตอนนี้เป็นภาษาความเชื่อของหนังสือ ไม่ใช่สนามแม่เหล็กที่ตรวจวัดและยืนยันตามฟิสิกส์ หรือเกณฑ์ตัดสินคุณธรรมของคนจริง↩

182. การบันทึกความดีสองครั้งเมื่อเผยแพร่และหนึ่งครั้งเมื่อแก้ไขตนเองเป็นคำกล่าวของเฉิงหวงในเรื่อง ไม่ใช่คำรับประกันผลบุญของผู้แปลหรือผู้จัดทำฉบับนี้↩

183. ภาคผนวกนี้ถ่ายทอดข้อบัญญัติและคำอธิบายทางศาสนาของเอกสารที่หนังสือนำมาอ้าง ไม่ใช่กฎหมายปัจจุบันหรือคำวินิจฉัยทางการแพทย์ การบรรยายความพิการ โรคภัย หรือการถูกทำร้ายว่าเป็นผลกรรมเป็นคำกล่าวของเอกสาร ไม่ใช่หลักฐานว่าบุคคลจริงเคยทำผิด ผู้เสียหายไม่ควรถูกกล่าวโทษจากข้อความเหล่านี้↩

184. คำว่า “ส่วน” ในบทลงทัณฑ์ภาคผนวกนี้ถ่ายทอดคำว่า “เฟิน” (分) ต้นฉบับมิได้ระบุจำนวนส่วนทั้งหมดไว้ในแต่ละข้อ จึงไม่เติมว่าเป็นส่วนจากสิบส่วนหรือแปลงเป็นร้อยละ ทั้งนี้ยังคงความต่างระหว่างการหักล้าง การลด และการเพิ่มตามแต่ละข้อ↩

185. หมายเหตุเดิมท้ายบทลงทัณฑ์นี้ให้ความหมายเฉพาะว่า หนึ่งกัปของการรับโทษในนรกคือการรับโทษในนรกหนึ่งแห่งหนึ่งครั้ง ส่วนหนึ่งกัปของการเกิดใหม่คือการเกิดหนึ่งครั้ง คำอธิบายนี้ใช้กับภาคผนวกนี้ ไม่ใช่การกำหนดระยะเวลาของคำว่า “กัป” ทุกแห่งในหนังสือ↩

186. ในย่อหน้าเดียวกัน ต้นฉบับจีนใช้ทั้ง “หนึ่งร้อยปี” (一百年) และ “หนึ่งร้อยกัป” (一百劫) ซึ่งเป็นหน่วยต่างกัน ฉบับแปลคงทั้งสองคำตามตำแหน่งเดิม ไม่ตัดสินแทนต้นฉบับว่าควรใช้หน่วยใด และไม่ถือว่าปีกับกัปเท่ากัน↩

187. คำว่า 遗 ในวลี 遗一子女 แปลในที่นี้ว่าเหลือบุตรหรือธิดาไว้ ไม่เพิ่มเงื่อนไขว่าต้องทอดทิ้งโดยเจตนา ต้นฉบับไม่ได้อธิบายความสัมพันธ์นี้ต่อ ผู้ที่ต้องเกิดเป็นสัตว์ตามบทบัญญัติคือผู้กระทำ ไม่ใช่เด็ก↩

188. หมายเหตุผู้แปล: ต้นฉบับใช้ “สิบหกขึ้นไป” และ “สิบหกหรือต่ำกว่า” จึงมีอายุสิบหกซ้อนอยู่ทั้งสองเกณฑ์ ฉบับแปลคงความซ้อนนี้ไว้โดยไม่ตัดสินแทนต้นฉบับ คำว่า 挟幼童 ในที่นี้ตีความตามบริบทของการจัดประเภทพฤติกรรมทางเพศ ไม่ได้หมายถึงการพาเด็กไปด้วยหรือการดูแลเด็กตามปกติ และไม่เพิ่มเงื่อนไขว่าต้องใช้กำลัง การจัดประเภทและคำเรียกผู้รักเพศเดียวกันเป็นถ้อยคำของเอกสาร ไม่ใช่การรับรองว่ารสนิยมทางเพศเป็นความผิดหรือเป็นเหตุให้ดูหมิ่นบุคคลใด↩

189. หมายเหตุผู้แปล: เกณฑ์อายุและการจัดประเภทความผิดนี้เป็นข้อบัญญัติในเอกสารที่หนังสือยกมา ไม่ใช่กฎหมายปัจจุบัน “สิบสองปีขึ้นไป” และโทษ “สองเท่า” คงตามต้นฉบับ↩

190. เกียรติยศตำแหน่งในที่นี้ถ่ายทอดคำว่า 功名 ซึ่งเกี่ยวกับความก้าวหน้าและตำแหน่งในระบบราชการเดิม ไม่ใช่ชื่อเสียงทั่วไป ส่วนทะเบียนแดง (赤箓) เป็นชื่อทะเบียนที่ข้อความนี้กล่าวถึงว่าเป็นรางวัลแก่ผู้เผยแพร่ โดยไม่ได้ขยายความต่อ↩

191. เฟยหลวน (飛鸞) เป็นชื่อวิธีรับและบันทึกข้อความจากเทพตามคำบอกเล่าของผู้เรียบเรียง ข้อความนี้เล่าที่มาของหนังสือตามความเชื่อนั้น ไม่ใช่การรับรองเหตุการณ์โดยผู้แปล↩

192. ตัวหนาคือข้อความคัมภีร์ที่ต้นฉบับยกมา ส่วนย่อหน้าถัดไปคือคำอธิบายของผู้เขียนต้นฉบับ ทั้งสองชั้นยังคงถ้อยคำและทัศนะของ

หนังสือ รวมถึงการตัดสินกลุ่มคนตามค่านิยมในเรื่อง มิใช่ข้อสรุปของผู้แปลเกี่ยวกับคนในปัจจุบัน↩

193. คำเรียกโรคและเหตุแห่งโรคในย่อหน้านี้เป็นคำอธิบายของต้นฉบับ ไม่ใช่การวินิจฉัยทางการแพทย์ ซิฟิลิสและหนองในรักษาได้ ส่วนการอาเจียนเป็นเลือดต้องขอความช่วยเหลือทางการแพทย์ ไม่ควรรอให้การสำนึกผิดแทนที่การตรวจรักษา ดู WHO และ NHS↩

194. ตอนนี้เล่าความตายภายใต้ค่านิยมเรื่องความอับอายในต้นฉบับ ผู้ถูกล่วงละเมิดไม่ใช่ผู้ผิดเพราะถูกกระทำ และไม่จำเป็นต้องทำร้ายตนเองเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์↩

195. ธาตุน้ำแห่งไตและสารจิงในที่นี้เป็นกรอบอธิบายร่างกายของต้นฉบับ มิใช่ผลตรวจการทำงานของไต คำกล่าวว่ารักษาไม่หายจึงไม่ควรใช้ตัดสินอาการของผู้ป่วยจริงหรือเป็นเหตุให้หยุดรักษา↩

196. หนังสือนี้ใช้ชื่อ “公子头” (กงจื่อโถว) แต่คำนำบท “牆有茨” ในคัมภีร์ซือจิงใช้ชื่อ “公子頑” คำแปลคงชื่อตามหนังสือนี้ไว้ โดยระบุความต่างของข้อความไว้ที่นี่ ดู คำนำบทกวี.↩

197. “พระปิตุลา” แปลคำเรียก 皇叔 ในเรื่อง เป็นคำเรียกฐานะพระเจ้าอาในราชวงศ์ ไม่ได้หมายความว่าบุคคลนั้นเป็นอาขององค์กวนตี้ ย่อหน้าถัดไประบุว่าเป็นพี่ชายของผู้พูด ส่วนเฉาหมานเป็นคำเรียกเฉาเซาในตอนเดียวกัน↩

198. เรื่องหญิงมาขอหลบฝนในบท “好生” ของคัมภีร์ขงจื่อเจียอวี่เรียกชายผู้นั้นเพียงว่าเป็นชาวแคว้นหลู่ ไม่ได้ระบุชื่อหลู่จ้งเหลียนชื่อในเนื้อความนี้เป็นไปตามหนังสือที่แปล ดู เรื่องในขงจื่อเจียอวี่.↩

199. ตันเถียนเป็นจุดที่คำอธิบายนี้กล่าวว่าใช้เก็บพลังและจิตใจ ไม่ใช่อวัยวะที่นิยามตามกายวิภาคสมัยใหม่ ชุ่นเป็นหน่วยวัดจีนเดิม จึงไม่แปลงตำแหน่งนี้เป็นเซนติเมตรเพื่อใช้ปฏิบัติ↩

200. คำอธิบายเดิมรวมการตีและด่าไว้ในการอบรม การคงคำนี้ไม่ใช่คำแนะนำให้ทำร้ายเด็ก WHO ระบุว่าการลงโทษทางกายเป็นอันตรายต่อสุขภาพกายและใจของเด็ก ดู ข้อมูลของ WHO↩

201. การผูกความพิการกับบาปชาติก่อนเป็นทัศนะเรื่องผลกรรมในต้นฉบับ ไม่ใช่หลักฐานตัดสินว่าผู้พิการเคยทำผิด WHO อธิบายความพิการจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพกับปัจจัยส่วนบุคคลและสิ่งแวดล้อม ดู ข้อมูลของ WHO↩

202. คำอธิบายนี้เชื่อมวังสวรรค์กับแดนสุขาวดีตามการใช้คำของตน ผู้แปลคงความเชื่อมโยงเฉพาะตอนนี้ ไม่ได้ถือว่าสองคำมีความหมายเดียวกันทุกแห่งในหนังสือหรือในทุกนิกาย↩

203. หยางไถเป็นชื่อที่ใช้ในวรรณคดีจีนพาดพิงถึงการร่วมรัก ในบทนี้จึงเป็นภาพความสุขชั่วครู่ดั่งฝัน ไม่ใช่เพียงระเบียงบ้าน ดูความหมายที่ 2 ใน พจนานุกรมกระทรวงศึกษาธิการไต้หวัน↩

204. อิ๋นและเหมาเป็นชื่อวันในระบบนับวันจีน มิใช่วันที่สามและวันที่สี่ของทุกเดือน หรือเดือนขาลและเดือนเถาะ↩

205. การกำหนดความพิการเป็นผลกรรมในตอนนี้เป็นคำกล่าวทางศาสนาของเอกสาร ไม่ใช่หลักฐานตัดสินความผิดของผู้พิการจริง ดูคำอธิบายความพิการและปัจจัยแวดล้อมใน WHO↩

206. หมายเหตุผู้แปล: ย่อหน้านี้ถ่ายทอดคำวิจารณ์ของผู้เขียนเอกสาร รวมทั้งค่านิยมเรื่องพรหมจรรย์ แนวคิดเรื่องพลังหยวนหยาง และความเชื่อเรื่องผลกรรม มิใช่คำวินิจฉัยทางการแพทย์หรือ

ข้อพิสูจน์ว่าการอ่านหรือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองทำให้เสียชีวิตก่อนวัย “เจ็ดชุ่น” เป็นถ้อยคำที่ใช้เรียกพู่กันในต้นฉบับ ไม่ได้แปลงเป็นหน่วยวัดสมัยใหม่↩

207. ต้นฉบับภาษาจีนแบบข้อความที่ใช้แปลมีเพียงชื่อและคำชี้แจงนี้ ไม่มีเนื้อหาตาราง คำชี้แจงที่ให้ค้นหาทางอินเทอร์เน็ตเป็นข้อความจากต้นฉบับและยังคงไว้ หนังสือเล่มนี้มีคำแปลตารางที่ผ่านการตรวจทานแล้วแนบเป็นภาคเสริมอ้างอิงภายนอกแยกต่างหาก โดยอาศัยหนังสือ ‘กระจกวิเศษแห่งอายุและสุขภาพ’ ฉบับภาษาจีนสมัยใหม่ พร้อมระบุแหล่งที่มา ความต่างระหว่างฉบับ และข้อความที่ยังมีข้อสงสัย ไม่ถือว่าภาคเสริมนี้เป็นตารางต้นฉบับที่ขาดไปจากไฟล์ TXT ฉบับเดียวกัน↩

208. เรื่องถัดไปเป็นคำบอกเล่าที่ลงชื่อเมี่ยวเชิงท้ายเรื่อง เสียง “ข้าพเจ้า” และข้อยืนยันเกี่ยวกับความฝันหรือปรโลกเป็นของผู้เล่า ไม่ใช่คำรับรองจากผู้แปล↩

209. อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณหมายถึงการตรัสรู้อันสมบูรณ์ไม่มีสิ่งใดสูงกว่า ส่วน “ไม่กล่าวว่าสภาวธรรมดับสูญ” ในข้อความคัมภีร์ที่ยกมามุ่งปฏิเสธความเห็นว่าธรรมทั้งหลายสูญสิ้นโดยสิ้นเชิง ผู้เล่านำข้อความนี้มาใช้สนับสนุนข้อโต้แย้งของตน↩

210. ผู้เล่าตีความอาการของตนในกรอบเรื่องวิญญาณของหนังสือ แต่อาการมองเห็นเปลี่ยนไปควรได้รับการตรวจ หากสูญเสียการมองเห็นอย่างฉับพลันต้องรับความช่วยเหลือฉุกเฉิน ไม่ควรใช้เรื่องนี้วินิจฉัยตนเอง ดู NHS↩

211. ตอนนี้รวมข้อความอ้างและคำเล่าความจากหลายคัมภีร์ อุปมาดินบนเล็บพบในสังยุกตาคม (T0099) ส่วนข้อความจากมหา

ปรินิพพานสูตร (T0374) ในที่นี้เป็นการเล่าความย่อ ไม่ใช่คำแปลตรงทุกคำของพระสูตร↩

212. รายนามในข้อความพระสูตรครอบคลุมพระพุทธะ ผู้ปฏิบัติศาสนิก เทพ ผู้มีฐานะต่าง ๆ สตรี เด็ก และอมนุษย์ เพื่อแสดงการปรากฏกายตามผู้ที่จะได้รับการโปรด ข้อสรุปเรื่องพระแม่มารีย์หลังจบคำอ้างเป็นข้อเสนอของผู้เขียนเรื่องนี้ ไม่ใช่ข้อความที่กล่าวถึงพระแม่มารีย์โดยตรงในสัทธรรมปุณฑรีกสูตร และไม่ใช่คำสอนร่วมของทุกศาสนา↩